

Dublet ob.

12 VII 82 m7

BIBLIOTEKA
UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.

DUBLET BG FUW
NIE DO SPRZEDAŻY

Doublet do:

17. 12. 7. 1. [6]

511543

[6]

1. X. 1982 r.

m7

056

BIBLIOTEKA WYDZIAŁU PRAWA
Uniwersytetu w Białymstoku

BWP0025572

D-52/98/1799

P. 89. 698

[6]

BIBLIOTEKA UMIEJĘTNOŚCI PRAWNYCH.
Dodatek do Seryi VII.

**СБОРНИКЪ ЗАКОНОВЪ.
УЗАКОНЕНІЯ И РАСПОРЯЖЕНІЯ ПРАВИТЕЛЬСТВА,
относящихся
ДО ГУБЕРНІЙ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО,
состоявшіяся по прекращеніи въ 1871 году
официальнаго изданія
ДНЕВНИКА ЗАКОНОВЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО.**

Составилъ
Степанъ Годлевскій
Присяжный Повѣренный.

ТОМЪ VI.

ZBIÓR PRAW.

**POSTANOWIENIA I ROZPORZĄDZENIA RZĄDU,
W GUBERNIACH KRÓLESTWA POLSKIEGO
OBOWIAZUJĄCE,
WYDANE PO ZNIESIENIU W 1871 ROKU
URZĘDOWEGO WYDANIA
DZIENNIKA PRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO.**

Zebrał i przełożył
Stefan Godlewski
Adwokat Przysięgły.

ТОМ VI.

WARSZAWA.

Skład główny i ekspedycja u **Stefana Godlewskiego**
Zielna 20.
1881.

17484

Дозволено Цензурою.
Варшава, 9 Ноября 1881 года.

Z
1946

1875.

1.

1874 года Ноября 25-го.

Всочайшее повелѣніе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Народнаго Просвѣщенія 30-го Ноября.

Относительно участія директоровъ и инспекторовъ классическихъ прогимназій и директоровъ учительскихъ институтовъ и семинарій въ дѣлахъ женскихъ учебныхъ заведеній вѣдомства Министерства Народнаго Просвѣщенія.

Въ 8-й день Октября 1873 г. послѣдовало Всочайшее повелѣніе о возложеніи обязанностей по предсѣдательству въ педагогическомъ и участію въ попечительномъ совѣтахъ женскихъ гимназій и прогимназій вѣдомства Министерства Народнаго Просвѣщенія на штатныхъ смотрителей уѣздныхъ и учителей-инспекторовъ городскихъ училищъ въ томъ лишь случаѣ, когда въ мѣстонахожденіи женской гимназій или прогимназій не будетъ директора мужской гимназій или реальнаго училища, или инспектора классической прогимназій.

Въ настоящее время, когда въ городахъ съ женскими гимназіями и прогимназіями открываются, кромѣ поименованныхъ мужскихъ учебныхъ заведеній, еще шестиклассныя прогимназій, учительскія институты и учительскія семинаріи, Министръ Народнаго Просвѣщенія, въ видахъ поднятія учебной и воспитательной частей въ женскихъ учебныхъ заведеніяхъ, входилъ со всеподданнѣйшимъ къ ГОСУДАРЮ ИМПЕРАТОРУ докладомъ о Всочайшемъ повелѣніи: 1) возлагать упомянутыя обязанности по женскимъ учеб-

1.

25 Listopada 1874 roku.

NAJWYŻSZY ROZKAZ OBJAWIONY SENATOWI RZĄDZĄCEMU PRZEZ MINISTRA OŚWIECENIA NARODOWEGO 30 LISTOPADA.

W przedmiocie udziału dyrektorów i inspektorów progimnazjów klasycznych oraz dyrektorów instytutów i seminarjów nauczycielskich w sprawach zakładów naukowych żeńskich Wydziału Ministeryum Oświecenia Publicznego.

Dnia 8-go Grudnia 1873 roku zapadł Najwyższy rozkaz we względzie poruczenia obowiązku przewodniczenia w radzie pedagogicznej i uczestniczenia w radzie kuratorskiej gimnazjów i progimnazjów żeńskich wydziału Ministeryum Oświecenia Publicznego, etatowym nadzorcóm szkół powiatowych i nauczycielom-inspektorom szkół miejskich, w takim tylko wypadku, jeżeli w miejscu znajdowania się gimnazjum lub progimnazjum żeńskiego nie będzie dyrektora gimnazjum męskiego lub szkoły realnej, lub inspektora progimnazjum klasycznego.

Obecnie, kiedy w miastach z gimnazjami i progimnazjami żeńskimi otwierają się, oprócz pomienionych zakładów naukowych męskich, jeszcze progimnazya sześcioklasowe, instytuta nauczycielskie i seminarja nauczycielskie, Minister Oświecenia Publicznego, w celu podniesienia pod względem naukowym i wychowawczym zakładów naukowych żeńskich, wniósł do NAJJAŚNIEJSZEGO PANA najpoddańsze przedstawienie o Najwyższy rozkaz: 1) aby poruczać pomienione obowiązki w żeńskich zakładach naukowych, po dy-

нымъ заведеніямъ, послѣ директоровъ мужскихъ гимназій и реальныхъ училищъ, на директоровъ и инспекторовъ классическихъ прогимназій и директоровъ учительскихъ институтовъ и семинарій, если послѣдніе назначены отъ Правительства, и затѣмъ уже на штатныхъ смотрителей уѣздныхъ и учителей-инспекторовъ городскихъ училищъ, и 2) въ случаѣ открытія женской гимназій или прогимназій въ городѣ, гдѣ не существуетъ ни одного изъ поименованныхъ мужскихъ учебныхъ заведеній, исполненіе обязанностей по предсѣдательству въ педагогическомъ совѣтѣ гимназій или прогимназій поручать Начальникамъ сихъ заведеній.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, въ 25-й день Ноября 1874 г., на приведеніе въ исполненіе изложенныхъ Министромъ Народнаго Просвѣщенія предположеній Всемилоостивѣйше соизволилъ.

С. У. и Р. П., 1875 г., N. 1, стр. 5.

2.

1874 года Декабря 28 го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му Департаменту).

Объ устройствѣ дѣлопроизводства въ присутствіяхъ по воинской повинности съ приложеніемъ выписки изъ журнала Общаго Собранія Государственнаго Совѣта, 28-го Октября 1874 г., заключающей въ себѣ сужденія Государственнаго Совѣта по настоящему дѣлу.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушалъ:

во 1-хъ) рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 6-го Декабря 1874 г., за N. 3288-мъ, при коемъ представляетъ въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ Высочайше утвержденного, 20-го Ноября 1874 г., мнѣнія Государственнаго Совѣта, объ устройствѣ дѣлопроизводства въ Присутствіяхъ по воинской повинности и съ выписки изъ журнала Общаго Собранія Государственнаго Совѣта, 28 Октября сего года, заключающей въ себѣ сужденія Госу-

ректорахъ гимназій мужскихъ и школъ realныхъ, директоромъ и инспекторомъ прогимназій классическихъ и директоромъ институтовъ и семинаріевъ наuczycielskich, jeżeli ci ostatni mianowani są z ramienia Rządu, a potem dopiero nadzorcą etatowym szkół powiatowych i nauczycielom-inspektorom szkół miejskich; 2) w razie otwarcia gimnazjum lub progimnazjum żeńskiego w mieście, gdzie nie ma ani jednego z pomienionych mężczyzn zakładów naukowych, przewodniczenie w radzie pedagogicznej gimnazjum lub progimnazjum poruczać ochmistrzyniom tych zakładów.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, 25 Listopada 1874 roku, na wprowadzenie w wykonanie podanych przez Ministra Oświecenia Publicznego projektów Najmiłościwiej zezwolić raczył.

2.

28 Grudnia 1874 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU
(I DEPARTAMENT).

O organizacyi referatów w urzędach do obowiązku służby wojskowej, z przyłączeniem wypisu z protokołu Ogólnego Zebrania Rady Państwa z dnia 28-go Października 1874 r., wyłuszczającego sposób zapatrywania się Rady Państwa na ten przedmiot.

Z rozkazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat wysłuchał:

1-o) raport Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 6-go Grudnia 1874 r. N. 3288, przy którym przedstawiony został Rządzącemu Senatowi wypis z zatwierdzonego Najwyżej dnia 20-go Listopada 1874 roku Zdania Rady Państwa o organizacyi referatów w urzędach do obowiązku służby wojskowej i z protokołu Ogólnego Zebrania Rady Państwa wyłuszczającego sposób zapatrywania się Rady

дарственного Совѣта по настоящему дѣлу; во 2-хъ) мнѣніе Государственного Совѣта, и въ 3-хъ) выписку.

Приказали:

Означенныхъ: мнѣнія Государственного Совѣта и выписки, напечатать потребное число экземпляровъ, разослать таковыя, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями, однимъ—при указахъ, а другимъ—черезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать при указахъ: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать при копій съ опредѣленія; а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи—при извѣстіи.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря Щегловъ).

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта объ устройствѣ дѣлопроизводства въ присутствіяхъ по воинской повинности, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта **КОНСТАНТИНЪ**.

20 Ноября 1874 года.

Мнѣніе Государственного Совѣта.

Выписано изъ жур- Государственный Совѣтъ, въ особомъ Приказовъ: Особого существіи о воинской повинности, въ соединеніи Присутствія о во- съ Департаментомъ Государственной Экономіи, пинской повинности, и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представля- въ соединеніи съ нѣ Управлявшаго Министерствомъ Внутреннихъ Департаментомъ дѣлъ объ устройствѣ дѣлопроизводства въ при- Государственной существіяхъ по воинской повинности, мнѣніемъ по- Экономіи 12 Авгу- ложилъ:

ста и 18 Октября
и Общаго Собранія
28 Октября 1874 г.

I. Въ дополненіе подлежащихъ статей
Высочайше утвержденного 1 Января 1874
г. Устава о воинской повинности постановить:

Паństwa na ten przedmiot;—2-o) Zdanie Rady Państwa, i—po 3-o) wypis z protokółu.

Polecił:

O takiem Najwyżej zatwierdzoném Zdaniu Rady Państwa dla wiadomości i należnego, kogo to się dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukaskiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora i Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia; a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza Szczegółow).

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zdanie wydane przez Ogólne Zebranie Rady Państwa o organizacyi referatów w urzędach do obowiązku służby wojskowej, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać polecił!

Podpisał:

Prezes Rady Państwa **KONSTANTY**.

20-go Listopada 1874 r.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w oddzielnym Komplecie do kulów: Oddzielnego obowiązku służby wojskowej, w połączeniu z Departamentem Ekonomii Państwa i na Ogólnem Zebraniu, roztrząsnąwszy przedstawienie Zarządzającego Ministerium Spraw Wewnętrznych o organizacyi referatów w urzędach do obowiązku służby wojskowej, **uchwaliła:**
i 18-go Października
i Ogólnego Zebrania
28 Października 1874 roku.

I. W uzupełnieniu odpowiednich artykułów Najwyżej zatwierdzonej 1 Stycznia 1874 r. Ustawy o obowiązku służby wojskowej, postanowić:

1) Дѣлопроизводство губернскихъ и областныхъ по воинской повинности присутствій возлагается на канцеляріи мѣстныхъ губернаторовъ и начальниковъ областей.

2) Дѣлопроизводство уѣздныхъ, окружныхъ и городскихъ присутствій по воинской повинности и храненіе представленныхъ въ оныя документовъ, подъ наблюденіемъ предсѣдателей, возлагается или на одного изъ членовъ присутствія, по приглашенію предсѣдателя, или, въ случаѣ невозможности сего, на особо избираемыхъ предсѣдателями лица. Означенныя лица, въ случаѣ противузаконныхъ дѣйствій по должности, подлежатъ отвѣтственности на равнѣ съ состоящими въ государственной службѣ.

3) Расходы по содержанію лицъ, заведывающихъ дѣлопроизводствомъ уѣздныхъ, окружныхъ и городскихъ присутствій, производятся на основаніи ст. 166-й Устава о воинской повинности. Въ губерніяхъ Царства Польскаго расходы эти, согласно ст. 168-й, покрываются изъ суммъ государственнаго казначейства.

II. На усиленіе средствъ канцелярій губернаторовъ и начальниковъ областей, по случаю возложенія на оныя дѣлопроизводства губернскихъ и областныхъ по воинской повинности присутствій, назначить временно, сверхъ суммъ, употреблявшихся въ губернскихъ правленіяхъ на производство рекрутскихъ дѣлъ, по тридцати пяти тысячъ рублей въ годъ, отпустивъ эту сумму въ текущемъ году изъ государственнаго казначейства сверхсметнымъ кредитомъ на счетъ остатковъ отъ заключенныхъ сметъ. Распределеніе означенной суммы между подлежащими губерніями и областями, сообразно дѣйствительной надобности, предоставить Министру Внутреннихъ Дѣлъ.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

Выписка изъ журнала Общаго Собранія Государственнаго Совѣта 28-го Октября 1874 года по дѣлу объ устройствѣ дѣлопроизводства въ присутствіяхъ по воинской повинности.

Государственный Совѣтъ, въ Общемъ Собраніи, соглашаясь съ предположеніями Соединеннаго Присутствія по предмету дѣлопроизводства губернскихъ и областныхъ по воинской повинности

1) Referaty urzędów gubernialnych i obwodowych do obowiązku służby wojskowej поручаюся kancelaryom miejscowych gubernatorów i naczelników obwodów.

2) Referaty urzędów powiatowych, okręgowych i miejskich do obowiązku służby wojskowej oraz przechowywanie złożonych im dokumentów, pod nadzorem prezesa, поручаюся albo jednemu z członków urzędu zawezwanemu przez prezesa, albo, w razie jeżeli to jest niemożliwem, osobom oddzielnie wybieranym przez prezesa. Pomienione osoby w razie spełnienia przeciwnych prawu czynów w urzędowaniu, podlegają odpowiedzialności narówni z pozostającymi w służbie rządowej.

3) Wydatki na płace osobom zajmującym się odrabianiem referatów w urzędach powiatowych, okręgowych i miejskich do obowiązku służby wojskowej uskuteczniane być mają na zasadzie art. 166 Ustawy o obowiązku służby wojskowej. W guberniach Królestwa Polskiego wydatki te, stosownie do art. 168, pokrywają się z funduszów kasy państwa.

II. Na powiększenie środków kancelaryj gubernatorów i naczelników obwodów z powodu poruczenia rzeczonym kancelaryom referatów w urzędach gubernialnych i obwodowych do obowiązku służby wojskowej, wyznaczyć tymczasowo, oprócz funduszów, używanych w rządach gubernialnych na prowadzenie spraw rekruckich, po trzydzieści pięć tysięcy rubli rocznie, udzielwszy tę sumę w roku bieżącym z kasy państwa jako kredyt nadbudżetowy na rachunek remanentów z zamkniętych budżetów. Rozdział pomienionej sumy pomiędzy odpowiednie gubernie i obwody, stosownie do istotnej potrzeby, powierzyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Oryginalne Zdanie podpisali Przewodniczący i Członkowie.

Wypis z protokołu Ogólnego Zebrania Rady Państwa z d. 28 Października 1874 roku w sprawie o organizacyi referatów w urzędach do obowiązku służby wojskowej.

Rada Państwa, na Ogólnem Zebraniu, zgadzając się z projektami połączonego Kompletu w przedmiocie referatów w urzędach gubernialnych i obwodowych do obowiązku służby wojskowej, za-

присутствій, остановился на вопросѣ: не слѣдуетъ ли въ уѣздныхъ, окружныхъ и городскихъ присутствіяхъ по воинской повинности учредить особую должность производителя, съ присвоеніемъ ей правъ государственной службы?

По сему вопросу Государственный Совѣтъ разсуждалъ, что правильное и добросовѣстное разрѣшеніе дѣлъ, возложенныхъ на уѣздныхъ, окружныхъ и городскихъ присутствія по воинской повинности, вполне обеспечивается самымъ составомъ этихъ присутствій, который опредѣленъ Высочайше утвержденнымъ 1-го Января сего года уставомъ о воинской повинности. По сему въ настоящее время надлежитъ лишь озаботиться возможно усиленнымъ устройствомъ канцелярской собственно части въ упомянутыхъ присутствіяхъ. Но такъ какъ новый о воинской повинности законъ еще только приводится въ дѣйствіе и объявленный Высочайшимъ указомъ 1-го Октября сего года призывъ къ исполненію повинности есть первый, производимый по новому порядку, то при совершенномъ отсутствіи положительныхъ данныхъ, на основаніи которыхъ можно было бы съ достовѣрностію заключить о количествѣ и родѣ канцелярскаго труда въ уѣздныхъ, окружныхъ и городскихъ присутствіяхъ, представляется невозможнымъ теперь же окончательно опредѣлить порядокъ заведыванія дѣлопроизводствомъ ихъ. Вслѣдствіе сего Государственный Совѣтъ, согласно съ заключеніемъ Соединеннаго Присутствія, къ которому вполне присоединился и Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, нашелъ наиболее правильнымъ, не учреждая нынѣ особой штатной должности дѣлопроизводителя, предоставить предсѣдателямъ присутствій возлагать дѣлопроизводство и храненіе документовъ на то или другое пользующееся ихъ довѣріемъ лицо, съ тѣмъ, чтобы оно, за преступленія и проступки по должности, подлежало отвѣтственности на равнѣ съ состоящими на государственной службѣ. Установленіе такого правила представляется тѣмъ удобнѣе, что при дѣйствіи его, возможно будетъ поручать заведываніе дѣлопроизводствомъ и храненіе документовъ одному изъ членовъ присутствія, что, въ интересахъ дѣла, было бы, конечно, желательнѣе, нежели приглашеніе для того посторонняго лица; между тѣмъ въ случаѣ учрежденія штатной должности дѣлопроизводителя, она подлежала бы непремѣнному замѣщенію во всѣхъ уѣздныхъ, окружныхъ и городскихъ присутствіяхъ, не смотря на то, что въ нѣкоторыхъ изъ нихъ, по количеству дѣлъ, оказалось бы, можетъ быть достаточнымъ ограничиться наймомъ пис-

становившаяся надъ kwestyя: czy nie należy w urzędach powiatowych, okręgowych i miejskich do obowiązku służby wojskowej, ustanowić oddzielnej posady referenta, z nadaniem jej praw służby rządowej?

W tej kwestyi Rada Państwa miała na względzie, że właściwie i sumienne rozstrzyganie spraw, poruczonych urzędem powiatowym, okręgowym i miejskim do obowiązku służby wojskowej, zupełnie zapewnione jest przez sam skład tych urzędów, jaki oznaczony został w zatwierdzonej Najwyżej dnia 1 Stycznia 1874 r. Ustawie o obowiązku służby wojskowej. Dla tego obecnie należy tylko postarać się o najpomysłniejszą, o ile można, organizacyą kancelaryjnego właściwie wydziału w pomienionych urzędach. Ale ponieważ nowe prawo o obowiązku służby wojskowej dopiero wprowadza się w wykonanie i ogłoszone przez Najwyższy ukaz z d. 1 Października 1874 r., powołanie do wykonania obowiązku jest pierwszym, dokonywającym się według nowego porządku, to przy zupełnym braku stanowczych danych, na podstawie których możnaby było z pewnością wnosić o ilości i rodzaju pracy kancelaryjnej w urzędach powiatowych, okręgowych i miejskich, okazuje się nateraz niemożliwem określić ostatecznie sposób zawiadywania w nich referatami. W skutku tego Rada Państwa, zgodnie z wnioskiem połączonego Kompletu, do którego to wniosku przyłączył się całkowicie i Minister Spraw Wewnętrznych, uznała za najwłaściwsze, nie ustanawiając obecnie oddzielnej etatowej posady referenta, nadać prezesom urzędów prawo poruczać odrabianie referatów i przechowywanie dokumentów tej lub owej, posiadającej ich zaufanie, osobie, z zastrzeżeniem, aby takowa za przestępstwa i wykroczenia w urzędowaniu podlegała odpowiedzialności, narówni z pozostającymi w służbie rządowej. Ustanowienie takiego przepisu okazuje się tѣm dogodniejszѣm, że na mocy takowego można będzie poruczać referaty i przechowywanie dokumentów jednemu z członków urzędu; co w interesie sprawy byłoby niezawodnie więcjѣm pożądanѣm niż używanie do tego osoby postronnej; tymczasem w razie ustanowienia posady etatowej referenta, takowa musiałaby być koniecznie obsadzoną we wszystkich urzędach powiatowych, okręgowych i miejskich; pomimo to, że w niektórych z nich, ze względu na ilość czynności, okazałoby się może dostatecznym, ograniczyć się na najęciu pisarzy do wykonania właściwie mechanicznej pracy kancelaryjnej, pod bezpośrednim kierunkiem jednego z członków urzędu. Usuwać w taki sposób zbyteczne i przytѣm

цевъ для исполненія собственно механической части канцелярскаго труда, подъ ближайшимъ руководствомъ кого либо изъ членовъ присутствія. Устраняя такимъ образомъ излишнія и притомъ не производительныя издержки, предлагаемый порядокъ имѣлъ бы еще то важное преимущество, что онъ не повелъ бы къ напрасному увеличенію и безъ того уже весьма многочисленнаго класса мелкихъ и дурно обеспеченныхъ чиновниковъ, которые самою силою обстоятельствъ побуждаются иногда къ разнаго рода противоуказаннымъ дѣйствіямъ.

Независимо отъ сего, нельзя не принять во вниманіе, что предоставленіе дѣлопроизводителю уѣздныхъ, окружныхъ и городскихъ присутствій правъ государственной службы едва ли оправдывается настоятельно въ томъ необходимости. Права государственной службы далеко не всегда, какъ свидѣлствуетъ опытъ, служатъ обезпеченіемъ того, что должностное лицо, которое ими пользуется, вполнѣ добросовѣстно и усердно исполняетъ лежащія на немъ обязанности; да и вообще ни чѣмъ не доказано, чтобы служащіе въ присутственныхъ мѣстахъ по найму были менѣе благонадежны, нежели чиновники. Существенно важно лишь то, чтобы, въ случаѣ нарушенія обязанностей ихъ долга, они не были изъяты отъ той отвѣтственности, которая опредѣлена законами за преступленія и проступки по службѣ; но распространеніе на нихъ такой отвѣтственности возможно и безъ присвоенія этимъ лицамъ правъ государственной службы. Въ подтвержденіе сего достаточно указать на Высочайше утвержденныя 1-го Января 1864 г. и 16 Юня 1870 г. положенія о земскихъ учрежденіяхъ и городское, за силою коихъ должностныя лица, служащіе въ учрежденіяхъ земскихъ и городскихъ, въ томъ числѣ и занимающіеся по найму, въ случаѣ преступленій по должности подлежатъ установленнымъ за эти преступленія наказаніямъ; равнымъ образомъ дѣйствующими по многимъ правительственнымъ вѣдомствамъ правилами предоставлено замѣщать извѣстныя должности, въ томъ числѣ и нѣкоторые полицейскія, вольнонаемными лицами, подъ условіемъ лишь отвѣтственности ихъ, за нарушеніе должностныхъ обязанностей, на равнѣ съ состоящими на государственной службѣ. Тоже начало предполагается примѣнить теперь и къ лицамъ, на коихъ возложено будетъ дѣлопроизводство уѣздныхъ, окружныхъ и городскихъ присутствій по воинской повинности.

Руководствуясь сими соображеніями, Государственный Совѣтъ,

непроизводящія выдатки, proponowany porządek miałby jeszcze i tę ważną zaletę, że nie prowadziłby do bezużytecznego powiększenia, i tak już licznój, klasy niższych i niedostatecznie uposażonych urzędników, którzy przez sam wpływ okoliczności bywają niekiedy popychani do różnego rodzaju czynów przeciwnych prawu.

Niezależnie od tego, nie można nie uwzględnić, że nadanie referentom urzędów powiatowych, okręgowych i miejskich praw służby rządowej nie zdaje się być dostatecznie usprawiedliwionem naglącą tego potrzebą. Prawa służby rządowej, jak przekonywa doświadczenie, nie zawsze stanowią rękojmię tego, że urzędnik korzystający z nich spełniać będzie zupełnie sumiennie i gorliwie ciążące na nim obowiązki; a w ogóle wcale to nie jest dowiedzionem, ażeby służący we władzach rządowych w skutek najmu, mniej byli godni zaufania, niż urzędnicy. Istotnie ważnem jest tylko to, iżby w razie naruszenia obowiązków swojego powołania, nie byli oni wyjęci z pod takiej odpowiedzialności, jaka oznaczoną jest w prawie za przestępstwa i wykroczenia w urzędowaniu; lecz rozciągnięcie na nich takiej odpowiedzialności możliwem jest i bez nadania tym osobom praw służby rządowej. Na poparcie tego, dosyć jest wskazać Najwyżej zatwierdzone dnia 1 Stycznia 1864 roku i 16 Czerwca 1870 roku Ustawy o instytucjach ziemskich i miejskich, na podstawie których osoby służące w instytucjach ziemskich i miejskich, a pomiędzy nimi i najęte, w razie przestępstw w urzędowaniu, podlegają ustanowionym za te przestępstwa karom; również obowiązujące w licznych władzach rządowych przepisy pozwalają obsadzać pewne posady, pomiędzy nimi i niektóre policyjne, przez osoby prywatnie najęte, pod warunkiem tylko, aby były odpowiedzialni za naruszenie obowiązków urzędowania narówni z pozostającymi w służbie rządowej. Też samą zasadę zamierzono zastosować obecnie i do osób, którym poruczone będzie odrabianie referatów w urzędach powiatowych, okręgowych i miejskich do obowiązku służby wojskowej.

Kierując się temi względami Rada Państwa na Ogólném Zebra-

въ Общемъ Собраніи, постановилъ мнѣніе удостоенное Высочайшаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденія.

Вѣрно: Государственный Секретарь *Д. Сольскій.*

С. У. и Р. П., 1875 г., N. 1, стр. 6.

3.

1874 года Декабря 13-го.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ
18-го Декабря 1874 г.

Объ устройствѣ дѣлопроизводства по Греко-Уніатскимъ дѣламъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по случаю передачи въ вѣдѣніе Министерства Внутреннихъ Дѣлъ учреждений, дѣлъ и смѣтныхъ назначеній суммъ касающихся Греко-Уніатской Холмской Эпархіи, въ 13-й день Декабря 1874 года, Высочайше повелѣть соизволилъ:

- 1) Нынешнюю Канцелярію Министра Народнаго Просвѣщенія по дѣламъ Греко-Уніатскаго исповѣданія упразднить.
- 2) Всѣ дѣла, подвѣдомственные сей Канцеляріи, передать въ Канцелярію Министра Внутреннихъ Дѣлъ, гдѣ и сосредочить производство сихъ дѣлъ.
- 3) Всѣхъ штатныхъ чиновниковъ упраздняемой нынѣ Канцеляріи Министра Народнаго Просвѣщенія причислить къ Министерству Внутреннихъ Дѣлъ, съ откомандированіемъ въ Канцелярію Министра для занятій Греко-Уніатскими дѣлами и съ сохраненіемъ имъ тѣхъ служебныхъ правъ и окладовъ, которые присвоены симъ чинамъ Высочайше утвержденнымъ 14-го Февраля 1869 г. штатомъ, за исключеніемъ Управляющаго Канцеляріею, должность коего совершенно упразднить, съ предоставленіемъ Министру Внутреннихъ Дѣлъ распредѣлять по его, Министра, усмотрѣнію, присвоенное этой должности по штату 14 го Февраля 1869 г., содержаніе въ размѣрѣ 4,000 руб.

С. У. и Р. П., 1875 г., N. 5, стр. 33.

nią postanowiła zdanie, które zyskało Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenie.

Za zgodność Sekretarza Państwa *D. Solski.*

3.

13-go Grudnia 1874 r.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONY ROZKAZ, OBJAWIONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WENĘTRZNYCH DNIA 18 GRUDNIA 1874 ROKU.

O organizacyi referatów w sprawach Grecko-Unickich.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, z powodu oddania pod zawiadywanie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych instytucyi, spraw i budżetowych preliminarzów sum dotyczących Chołmskiej diecezji grecko-unickiej, d. 13 Grudnia 1874 r. Najwyżej rozkazać raczył:

- 1) Dotychczasową kancelaryę Ministra Oświecenia Publicznego do spraw wyznania grecko-unickiego zwinąć.
- 2) Wszystkie sprawy, należące do téj kancelaryi, oddać do kancelaryi Ministra Spraw Wewnętrznych, gdzie też zjednoczyć referowanie tych spraw.
- 3) Wszystkich urzędników etatowych zwijanęj obecnie kancelaryi Ministra Oświecenia Publicznego zaliczyć do Ministeryum Spraw Wewnętrznych, z wydelegowaniem do kancelaryi Ministra dla zatrudniania się sprawami grecko-unickimi, z zachowaniem im praw służbowych i płac nadanych tym urzędnikom przez Najwyżej zatwierdzony dnia 14 Lutego 1869 r. etat, z wyjątkiem zarządzającego kancelaryą, posadę którego zupełnie zwinąć, z pozostawieniem Ministrowi Spraw Wewnętrznych rozdzielenia, według jego uznania, przywiązanej do téj posady według etatu z dnia 14 Lutego 1869 r. płacy w kwocie 4,000 rub.

4.

1875 года Января 14-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му Департаменту).

Съ приложеніемъ Временнаго Положенія объ Эмеритальной Коммисіи въ губерніяхъ Царства Польскаго и Росписаніе чиновъ оной.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали:—въ 1-хъ предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 28-го Декабря 1874 г., за N. 14729, слѣдующаго содержанія; Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ объ Эмеритальной Коммисіи въ Царствѣ Высочайше утвержденнымъ 18 Декабря 1874 года положеніемъ постановилъ: Эмеритальное Общество въ Царствѣ Польскомъ и завѣдывающую дѣлами оного Эмеритальную Коммисію подчинить Министру Финансовъ, и ввести въ дѣйствіе съ 1 Января 1875 года представленныя комитетомъ на благоусмотрѣніе ГОСУДАРЯ ИМПЕРАТОРА и удостоенныя Высочайшаго рассмотрѣнія въ тотъ же 18 день Декабря 1874 года Временныя Положеніе объ означенной Коммисіи и Росписаніе чиновъ оной.—Отаковомъ Высочайшемъ повелѣніи, съ препровожденіемъ подлинныхъ, рассмотрѣнныхъ ГОСУДАРЕМЪ ИМПЕРАТОРОМЪ, Временнаго Положенія объ Эмеритальной Коммисіи въ губерніяхъ Царства Польскаго и Временнаго Росписанія чиновъ сей Коммисіи и окладовъ ихъ содержанія, онъ, Товарищъ Министра Юстиціи, предлагаетъ Правительствующему Сенату;—во 2-хъ) Положеніе объ Эмеритальной Коммисіи и—въ 3-хъ) Росписаніе чиновъ оной.

Приказали:

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи, съ приложеніемъ Временнаго Положенія объ Эмеритальной Коммисіи и Временнаго Росписанія чиновъ сей Коммисіи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его

4.

14-go Stycznia 1875 r.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DE-
PARTAMENT).

Z przyłączeniem Czasowego Postanowienia o Komisji Emerytalnej w guberniach Królestwa Polskiego.

Z rozkazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Senat Rządzący wysłuchał:—1-o) przedstawienie w zastępstwie Ministra Sprawiedliwości Towarzysza Ministra z d. 28 Grudnia 1874 r. za N. 14729, następującej osnovy: Komitet do spraw Królestwa Polskiego, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Finansów o Komisji Emerytalnej w Królestwie, przez postanowieniem, d. 18 Grudnia 1874 r. Najwyżej zatwierdzoném, uchwalił: Towarzystwo Emerytalne w Królestwie Polskiem i zawiadującą sprawami jego Komisję Emerytalną poddać Władzy Ministra Finansów i wprowadzić w wykonanie z dniem 1-m Stycznia 1875 roku przedstawione przez Komitet pod Najwyższą NAJJAŚNIEJSZEGO PANA decyzją i Najwyżej rozpatrzone w tymże dniu 18 Grudnia 1874 r. Tymczasowe Postanowienie o rzezczonéj Komisji i Rozkład jéj urzędów.—O takim Najwyższym rozkazie, przy dołączeniu oryginalnych, rozpatrzonych przez NAJJAŚNIEJSZEGO PANA, Tymczasowego Postanowienia o Komisji Emerytalnej w guberniach Królestwa Polskiego i Tymczasowego rozkładu urzędów téj Komisji, oraz ich uposażenia, Towarzysz Ministra Sprawiedliwości przedstawia Senatowi Rządzącemu;—2 o) postanowienie o Komisji Emerytalnej i—3-o) Rozkład jéj urzędów.

Polecił:

O takim Najwyższym rozkazie przy dołączeniu Tymczasowego Postanowienia o Komisji Emerytalnej i Tymczasowego Rozkładu urzędów téj Komisji, dla wiadomości i należnego, kogo to się dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Ce-
1875.

Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно носить указы: Варшавскому Генералъ-Губернатору, Губернаторамъ, Казеннымъ Палатамъ и Губернскимъ Правленіямъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общіе оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Миниссерства Юстиціи — копію съ опредѣленія; а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щеголовъ*).

На подлинномъ написано: „ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ изволилъ разсматривать, въ С.-Петербургѣ, 18 Декабря 1874 года.

Подписалъ: Членъ Комитета по дѣламъ Царства Польскаго,
Управляющій дѣлами оного, Статсъ-Секретарь *С. Жуковский*.

ВРЕМЕННОЕ ПОЛОЖЕНІЕ

объ Эмеритальной Коммисіи въ губерніяхъ Царства Польскаго.

1. Эмеритальная Коммисія завѣдываетъ капиталами Эмеритальнаго Общества въ губерніяхъ Царства Польскаго, счетоводствомъ и отчетностію по онымъ, а равно разсматриваетъ и опредѣляетъ права на эмеритальныя пенсіи и пособія. Высшій надзоръ за ходомъ дѣлъ Эмеритальнаго Общества принадлежитъ Министру Финансовъ.

2. Эмеритальная Коммисія, подчиняясь Министру Финансовъ, во всѣхъ своихъ дѣйствіяхъ руководствуется изданными для Эмеритальнаго Общества законоположеніями и нижеизложенными правилами.

3. Эмеритальная Коммисія состоитъ изъ Предсѣдателя и 5-ти членовъ отъ Министерствъ Внутреннихъ Дѣлъ, Финансовъ и Народнаго Просвѣщенія, отъ Государственнаго Контроля и Правительственной Коммисіи Юстиціи. При Эмеритальной Коммисіи состоитъ Канцелярія, составъ коей опредѣленъ прилагаемымъ при семъ Временнымъ Росписаніемъ.

sarską Wysokość Namiestnika Kaukaskiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnymi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu, również przesłać ukazy: Jenerał-Gubernatorowi Warszawskiemu, Gubernatorom, Izbowi Skarbowym i Rządom Gubernialnym 10-ciu gubernii Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia; a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłowa*).

Na oryginale napisano: „NAJJAŚNIEJSZY PAN raczył rozpatrywać w S.-Petersburgu d. 18 Grudnia 1874 r.“

Podpisał: Członek Komitetu do spraw Królestwa Polskiego,
Zarządzający interesami jego, Sekretarz Stanu *Żukowski*.

TYMCZASOWE POSTANOWIENIE

o Komisji Emerytalnej w guberniach Królestwa Polskiego.

1. Komisya Emerytalna zawiaduje kapitałami Towarzystwa emerytalnego w guberniach Królestwa Polskiego, prowadzeniem ksiąg i rachunkowości co do tychże; tudzież rozpatruje i oznacza prawa do pensyj emerytalnych i do wsparć. Wyższy nadzór nad biegiem spraw Towarzystwa Emerytalnego należy do Ministra Finansów.

2. Komisya Emerytalna podlegając we wszystkich swoich czynnościach Ministrowi Finansów, stosuje się do praw wydanych dla Towarzystwa Emerytalnego i do przepisów poniżej wyszczególnionych.

3. Komisya Emerytalna, składa się z prezesa i z 5-ciu członków delegowanych od Ministerystw Spraw Wewnętrznych, Finansów i Oświecenia Publicznego, oraz od Kontroli Państwa i Komisji Rządowej Sprawiedliwości. Przy Komisji Emerytalnej pozostaje Kancelarya której skład oznaczony jest w dołączonym do niniejszego Tymczasowym Rozkładzie.

4. Предсѣдатель Эмеритальной Коммисіи назначается и увольняется Высочайшею властью по представлению Министра Финансовъ, основанному на соглашеніи съ Варшавскимъ Генералъ-Губернаторомъ. Члены Коммисіи опредѣляются и увольняются подлежащими Министрами и Главноуправляющими, также по предварительному соглашенію ихъ съ Варшавскимъ Генералъ-Губернаторомъ. Члены же Канцеляріи опредѣляются и увольняются общеположенными въ Имперіи порядкомъ.

5. Поступающіе на обсужденіе Эмеритальной Коммисіи дѣла рѣшаются коллегиально, въ составѣ Предсѣдателя и не менѣе двухъ Членовъ.

6. Вся переписка Эмеритальной Коммисіи производится за подписью Предсѣдателя, установленнымъ въ Имперіи порядкомъ.

7. Въ случаѣ отсутствія или болѣзни Предсѣдателя, исправленіе обязанностей его переходитъ, на общемъ основаніи, къ старшему Члену Коммисіи.

8. Предварительное разсмотрѣніе правъ чиновниковъ и нижнихъ служителей, а также ихъ семействъ, на пенсіи и пособія на точномъ основаніи эмеритальныхъ постановленій, возлагается на обязанность тѣхъ учреждений, въ вѣдѣніи коихъ выслужившіи пенсію или пособіе проходили послѣднюю свою службу; опредѣленіе же таковыхъ правъ принадлежитъ Эмеритальной Коммисіи.

9. Эмеритальная Коммисія, по полученіи, отъ означенныхъ въ предшешей статьѣ учреждений, представленій и по разсмотрѣніи оныхъ и приложенныхъ къ нимъ документовъ, а равно по повѣркѣ ихъ съ имѣющимися въ Коммисіи контрольными книгами эмеритальныхъ платежей, внесенныхъ лицомъ, за службу коего испрашивается пенсія или пособіе, опредѣляетъ права на пенсіи и пособія.

10. Эмеритальная Коммисія опредѣляетъ права на пенсіи и пособія не иначе, какъ на точномъ основаніи эмеритальныхъ постановленій, за выслугу опредѣленнаго числа лѣтъ, не допуская въ своихъ опредѣленіяхъ, ни подъ какимъ видомъ, изъятій изъ буквального смысла означенныхъ постановленій и не касаясь, ни въ какомъ случаѣ, пенсій и пособій, на нихъ неоснованныхъ.

11. Въ случаяхъ, заслуживающихъ особаго Высочайшаго разрѣшенія, Министры и Главноуправляющіе отдѣльными частями испрашиваютъ разрѣшеніе на назначеніе пенсій и пособій въ видѣ особыхъ наградъ и внѣ эмеритальныхъ правилъ, на общемъ осно-

4. Prezes Komisji Emerytalnej będzie mianowanym i uwalnianym przez Władzę Najwyższą na przedstawienie Ministra Finansów, oparte na porozumieniu się z General-Gubernatorem Warszawskim. Członkowie Komisji mianowani i uwalniani będą przez właściwych Ministrów i Główno-Zarządzających, także po poprzednim porozumieniu się ich z General-Gubernatorem Warszawskim. Urzędnicy zaś Kancelaryi będą mianowani i uwalniani w sposób przepisany wogólności w Cesarstwie.

5. Przychodzące pod rozpoznanie Komisji Emerytalnej interesa winny być decydowane kolegialnie w składzie Prezesa i najmniej dwóch członków.

6. Cała korespondencya Komisji Emerytalnej prowadzi się za podpisem Prezesa w sposób przepisany w Cesarstwie.

7. W razie nieobecności lub choroby Prezesa, wypełnianie obowiązków jego przechodzi, na zasadzie ogólnej, na starszego Członka Komisji.

8. Przygotowawcze rozpoznanie praw urzędników i niższej służby, a także ich rodzin, do pensji i wsparć ściśle na podstawie postanowień emerytalnych wkłada się na te władze, w których wydziały ten, kto wysłużył pensję lub wsparcie, przebywał ostatnią swoją służbę; oznaczenie zaś tychże praw należy do Komisji Emerytalnej.

9. Komisya Emerytalna, po otrzymaniu od władz, wymienionych w poprzedzającym artykule, przedstawień i po rozpatrzeniu ich, jak niemniej dołączonych do nich dokumentów, a także po ich porównaniu ze znajdującymi się w Komisji Emerytalnej księgami kontrolowymi opłat emerytalnych, wniesionych przez osobę, za służbę której żądana jest pensya albo wsparcie, oznacza prawa do pensyj i wsparć.

10. Komisya Emerytalna oznacza prawa do pensji i wsparć nie inaczej, jak ściśle na podstawie postanowień emerytalnych, za wysłużenie oznaczonej ilości lat, nie dopuszczając w decyzjach swoich, pod żadnym pozorem, wyjątków od literalnego znaczenia pomienionych postanowień i nie zajmując się w żadnym razie pensjami i wsparciami nie opierającymi się na takowych.

11. W przypadkach zasługujących na szczególny wzgląd Najwyższy, Ministrowie i Główno-Zarządzający oddzielnymi wydziałami prosić winni o decyzję co do wyznaczania pensyj i wsparć pod postacią szczególnych nagród i po za obrębem przepisów emery-

ваніи (ст. 188 Уст. о пенс. и пособ. Т. III Св. Зак. изд. 1857 г.), чрезъ Комитетъ Министровъ, особыми представленіями; но въ сихъ представленіяхъ должно быть объяснено о тѣхъ, предварительно опредѣленныхъ Эмеритальною Коммисіею правахъ на пенсіи и пособія, которыя приобрѣтены на точномъ основаніи Эмеритальныхъ Уставовъ лицами, коимъ испрашивается пенсія или пособіе въ видѣ особой награды и въ эмеритальныхъ правилъ.

12. Права на пенсіи чиновниковъ и нижнихъ служителей, подвергшихся на службѣ, до выслуги срока на пенсію, менѣе тяжкимъ болѣзнямъ, поименованнымъ въ 13-й статьѣ Эмеритальнаго Устава 1841 года, опредѣляются Эмеритальною Коммисіею не иначе, какъ по предварительномъ испрошеніи на то подлежащими Управленіями разрѣшенія Министровъ или Главноуправляющихъ, по принадлежности.

13. Окончательное назначеніе пенсій семействамъ пенсионеровъ, пенсионныя права коихъ были уже утверждены, а равно единовременныхъ эмеритальныхъ пособій семействамъ лицъ, не выслужившихъ срока на пенсію, а также единовременныхъ и пятилѣтнихъ пособій заштатнымъ чиновникамъ и семействамъ ихъ, предоставляется Эмеритальной Коммисіи. Членамъ Коммисіи, въ случаѣ ихъ несогласія съ окончательными постановленіями по этимъ предметамъ, предоставляется переносить оныя на разрѣшеніе Министра Финансовъ. Объ ассигнованіи означенныхъ пенсій и пособій, Коммисія относится въ Департаментъ Государственнаго Казначейства.

14. Опредѣленія свои о правахъ на пенсіи чиновниковъ и нижнихъ служителей, вышедшихъ въ отставку, а равно и семействъ тѣхъ изъ нихъ, которыя умерли на службѣ или хотя и въ отставкѣ, но до назначенія имъ пенсій, Эмеритальная Коммисія представляетъ на утвержденіе Министра Финансовъ. По вослѣдованіи сего утвержденія, Департаментъ Государственнаго Казначейства ассигнуетъ пенсію къ производству и увѣдомляетъ о томъ Эмеритальную Коммисію, которая съ своей стороны поставляетъ о семъ въ извѣстность подлежащее Управленіе для объявленія лицамъ, коимъ пенсіи назначены.

15. Если бы, по мнѣнію сихъ лицъ, а также тѣхъ лицъ, коимъ пенсіи и пособія на основаніи статьи 13-й назначаются Эмеритальною Коммисіею окончательно, въ опредѣленіи ихъ правъ

талныхъ, на засадіе ogólnej (art. 188 Ust. o pen. i wspar. T. III, Zb. Pr. wyd. z 1857 r.) przez Komitet Ministrów w drodze oddzielnych przedstawień; ale w tych przedstawieniach winno być wyjaśnionem o tych przygotowawczo przez Komisję Emerytalną oznaczonych prawach do pensyj i wsparć, jakie nabyły ściśle na podstawie Ustaw emerytalnych osoby, dla których wyjednywana jest pensya lub wsparcie pod postacią szczególniej nagrody i po za obrębem przepisów emerytalnych.

12. Prawa do pensyi urzędników i oficyalistów, którzy ulegli w służbie, przed wysłużeniem czasu wymaganego do nabycia pensyi, mniej ciężkim chorobom, wyszczególnionym w art. 13 Ustawy emerytalnej z roku 1841, będą oznaczane przez Komisję Emerytalną nie inaczej, jak po uprzedniem wyjednaniu przez właściwe Zarządy decyzji Ministrów lub Główno-Zarządzających, stosownie do kompetencji.

13. Ostateczne przyznawanie pensyj rodzinom emerytów, których prawa do pensyj zostały już zatwierdzone, a także jednorazowych wsparć emerytalnych rodzinom osób, które nie wysłużyły terminu do pensyi, jak niemniej jednorazowych i pięcioletnich wsparć urzędnikom nieetatowym i ich rodzinom, porucza się Komisji Emerytalnej. Członkom Komisji w przypadku ich niezgodzenia się na ostateczne decyzje w tych przedmiotach, pozostawia się prawo przedstawiać je pod decyzją Ministra Finansów. O asygnowanie pomienionych pensyj i wsparć, Komisya odnosi się do Departamentu Skarbu Państwa.

14. Decyzje swoje co do praw do pensyj urzędników i oficyalistów, którzy pozyskali uwolnienie od służby, a także i tych z pomiędzy nich, którzy umarli w służbie, albo chociaż i po uwolnieniu z takowej, lecz przed przyznaniem im pensyi, Komisya emerytalna przedstawia do potwierdzenia Ministrowi Finansów. Po nastąpie jego potwierdzeniu, Departament Skarbu Państwa asygnuje pensję do wypłaty i uwiadamia o tem Komisję emerytalną, która ze swojej strony podaje to do wiadomości właściwej władzy, dla objawienia osobom, którym pensye zostały przyznane.

15. Jeżeliby wedle zdania tych osób, a także osób, dla których pensye i wsparcia wyznaczane są ostatecznie na podstawie art. 13 przez Komisję Emerytalną, co do ustanowienia ich praw okazały się

оказались какія либо неправильности, то объ устраненіи таковыхъ имъ предоставляется обратиться съ просьбою въ то учрежденіе, въ коемъ выслужившій пенсію проходилъ послѣднюю свою службу; отъ подлежащихъ Министровъ и Главноуправляющихъ будетъ зависѣть, если они признаютъ ходатайства эти уважительными, войти въ сношеніе съ Министромъ Финансовъ объ удовлетвореніи оныхъ.

16. Назначеніе пенсій и пособій, на основаніи Высочайше утвержденныхъ 25 Іюня (7 Іюля) 1836 г. Правилъ, чинамъ бывшей польской арміи, равно ихъ вдовамъ и дѣтямъ, а также единовременныхъ вознагражденій, слѣдующихъ согласно Высочайшему Указу 12 (24) Мая 1829 года объ учрежденіи польскаго знака отличія безпорочной службы, вдовамъ и дѣтямъ лицъ, удостоенныхъ этимъ знакомъ до 1831 года, возлагается на Эмеритальную Коммисію; утвержденіе же означенныхъ пенсій и пособій предоставляется Варшавскому Генераль-Губернатору.

17. Лица, получающія эмеритальную пенсію, отправляясь на опредѣленный срокъ за границу, могутъ получать эту пенсію безъ особаго на то разрѣшенія, до истеченія шести мѣсяцевъ своего тамъ пребыванія; если же останутся за границею долѣе сего срока, но на опредѣленное время, въ такомъ случаѣ пенсія можетъ быть имъ производима только съ разрѣшенія Варшавскаго Генераль-Губернатора. Отправляющимся же за границу по безсрочнымъ паспортамъ пенсій могутъ быть производимы не иначе, какъ съ Высочайшаго соизволенія.

18. Во всѣхъ случаяхъ, въ коихъ Эмеритальная Коммисія встрѣтитъ сомнѣніе въ буквальномъ смыслѣ эмеритальныхъ постановленій, она входитъ съ представленіями къ Министру Финансовъ.

19. Всѣ прежнія постановленія, не согласныя съ настоящимъ Положеніемъ отмѣняются.

Подписалъ:

Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго
Константинъ Чевкинъ.

якіе нестосовности, то о удаленіи таковыхъ дозволя себѣ имъ внести просьбу до tego Zarządu, w którym ten, co wysłużył pensję, pełnił swoją ostatnią służbę; od właściwychъ Ministerówъ i Główno-Zarządzającychъ zależeć będzie, jeśli uznają te domagania się za zasługujące na uwagę, znieść się zъ Ministremъ Finansówъ o zadośćuczynienie takowymъ.

16. Przyznawanie pensyj i wsparć, na podstawie zatwierdzonychъ Najwyżej dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1836 r. przepisówъ, woj-skowymъ byłej armii polskiej, a także wdowomъ ichъ i dzieciomъ, jakъ niemniejъ jednorazowychъ wynagrodzeń należnychъ podługъ Najwyższego Ukazu zъ d. 12 (24) Maja 1829 r. o ustanowieniu polskiego znaku nieskażonej służby, wdowomъ i dzieciomъ osób, zaszczyconychъ tymъ znakiemъ przedъ rokiemъ 1831, wkłada się na Komisję Emerytalną; zatwierdzanie zaśъ поминионей pensyj i wsparć поруча się General-Gubernatorowi Warszawskiemu.

17. Osoby, otrzymujące pensję emerytalną, wydającъ się na oznaczony przeciąгъ czasu за границę, mogą odbierać tę pensję bezъ oddzielnego на то позволенія, до upływu sześciu miesięcy swojego тамъ pobytu; jeżeli zaśъ pozostaną за границę przezъ dłuższy przeciąгъ czasu, lecz przezъ czasъ oznaczony, то pensya może imъ być wypłacaną jedynie за позволеніемъ General-Gubernatora Warszawskiego. Wydalającymъ się zaśъ за границę за paszportami на czasъ nieograniczony, pensye mogą być wypłacane nie inaczej, jakъ за zezwoleniemъ Najwyższémъ.

18. We wszystkichъ przypadkachъ, wъ których Komisya Emerytalna napotka wątpliwośćъ co do literalnego znaczenia postanowieńъ emerytalnychъ, winna robić przedstawienia do Ministra Finansówъ.

19. Wszystkie poprzednie postanowienia niezgodne зъ postanowieniemъ niniejszémъ zostają uchylone.

Podpisałъ:

Przewodniczący wъ Komitecie do sprawъ Królestwa Polskiego
Konstanty Czerwkinъ.

На подлинномъ написано: „ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ изволилъ раз-
сматривать, въ С.-Петербургѣ, 18 Декабря 1874 г.“

Подписалъ: Членъ Комитета по дѣламъ Царства Польскаго,
Управляющій дѣлами оного, Статсъ-Секретарь С. Жуковский.

ВРЕМЕННОЕ РОСПИСАНИЕ

чиновъ Эмеритальной Комисіи въ губерніяхъ Царства Польскаго
и окладовъ ихъ содержанія.

Наименованіе должностей	Число лицъ.	Жалованье		Классы должностей	Разряды	
		Одному	Всѣмъ		По пенсіи	По мундиру
		Рубли				
Предсѣдатель	1	4,000	4,000	IV	II	IV
Ему квартирныхъ (если не будетъ имѣть казеннаго помѣщенія) . .	—	—	1,000	—	—	—
Членовъ	5	—	—	—	—	—
(Содержаніе и пенсію получаютъ по занимаемымъ ими должностямъ въ своихъ вѣдомствахъ).						
Начальниковъ отдѣленій	2	1,600	3,200	VI	III	VI
Дѣлопроизводителей	4	1,000	4,000	VII	2 ст. IV	VII
Помощниковъ изъ:						
Старшихъ	3	750	2,250	VIII	IV	VIII
Младшихъ	3	600	1,800	IX	V	IX
Бухгалтеръ	1	1,000	1,000	VII	IV	VII
Помощниковъ его:						
Старшихъ	2	750	1,500	VIII	IV	VIII
Младшихъ	2	600	1,200	IX	V	IX
Архивариусъ	1	700	700	IX	V	IX
На наемъ писцовъ, курьеровъ и сторожей, на отопленіе, освѣщеніе и на канцелярскіе по Комисіи расходы	—	—	5,500			
Всего	—	—	26,150			

Примѣчаніе. Опредѣленные симъ росписаніемъ разряды по пенсіи относятся къ тѣмъ изъ служащихъ въ Эмеритальной

Na oryginalne napisano: „NAJJASNIEJSZY PAN raczył rozpatrywać w St.-
Petersburgu dnia 18 Grudnia 1874 roku.“

Podpisał: Przewodniczący w Komitecie do spraw Królestwa Polskiego,
Zarządzający jego interesami, Sekretarz Stanu S. Żukowski.

TYMCZASOWY ROZKŁAD

urzędów Komisji Emerytalnej w guberniach Królestwa Polskiego
oraz ich uposażenia.

Wyszczególnienie urzędów	Ilość osób	Pensya		Klasa urzędu	Klasy	
		Jednemu	Wszystkim		Co do pensyi	Co do munduru
		Rubli				
Prezes	1	4,000	4,000	IV	II	IV
Temuż—namieszkanie (jeżeli nie będzie miał pomieszczenia skarbowego)	—	—	1,000	—	—	—
Członków	5	—	—	—	—	—
(Utrzymanie i pensję otrzymują odpowiednio do zajmowanych przez nich posad we własc. im władzach)						
Naczelników Wydziału	2	1,600	3,200	VI	III	VI
Referentów	4	1,000	4,000	VII	2 st. IV	VII
<i>Ich pomocników:</i>						
Starszych	3	750	2,250	VIII	IV	VIII
Młodszych	3	600	1,800	IX	V	IX
Buchhalter	1	1,000	1,000	VII	IV	VII
<i>Jego pomocników:</i>						
Starszych	2	750	1,500	VIII	IV	VIII
Młodszych	2	600	1,200	IX	V	IX
Archiwista	1	700	700	IX	V	IX
Na najem pisarzy, woźnych i stróży, na opał, światło i wydatki kancelaryjne Komisyi	—	—	5,500			
Razem	—	—	26,150			

Uwaga. Oznaczone w tym rozkładzie klasy co do pensyi odnoszą się do tych, pozostających w służbie w Komisji Eme-

Коммисіи, кои не принадлежатъ къ Эмеритальному Обществу въ Царствѣ Польскомъ; участвующіе же въ этомъ Обществѣ, по отношенію къ пенсіоннымъ правамъ, подлежатъ обязательнымъ въ Царствѣ правиламъ.

Подписалъ:

Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго
Константинъ Чевкинъ.

(С. У. и Р. Р., 1875 г., N. 5, стр. 37).

5.

1875 года Января 17-го

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му Департаменту).

О порядкѣ принятія пожертвованій, дѣлаемыхъ въ пользу благотворительныхъ заведеній, состоящихъ въ завѣдываніи сельскихъ гминныхъ управленій.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 21 Декабря 1874 г., за N. 6805, слѣдующаго содержанія:

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, по разсмотрѣніи представленія Министерства Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 7-го Ноября 1874 г., за N. 5820, о порядкѣ принятія пожертвованій, дѣлаемыхъ въ пользу благотворительныхъ заведеній, состоящихъ въ завѣдываніи сельскихъ гминныхъ управленій, полагалъ: въ дополненіе къ Высочайше утвержденному 1-го Іюня 1871 года положенію сего Комитета о порядкѣ утвержденія записей въ пользу общественныхъ учрежденій постановить, что принятіе пожертвованій въ пользу благотворительныхъ учреждений, состоящихъ, на основаніи ст. 4 Положенія 19 Іюня 1870 года объ управленіи благотворительными заведеніями въ губерніяхъ Царства Польскаго, въ завѣдываніи сельскихъ гминныхъ управленій, а также пожертвованій, дѣлаемыхъ на учрежденіе вновь таковыхъ заведеній въ сельскихъ гминахъ, зави-

рытальнѣ, którzy nie należą do Towarzystwa emerytalnego w Królestwie Polskiem; uczestniczący zaś w témże Towarzystwie, co do praw emerytalnych, podlegają przepisom obowiązującym w Królestwie.

Podpisał:

Przewodniczący w Komitecie do spraw Królestwa Polskiego
Konstanty Czerwikin.

5.

17-go Stycznia 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (I-SZY DEPARTAMENT).

O sposobie przyjmowania ofiar czynionych na korzyść zakładów dobroczynnych, pozostających pod zawiadywaniem urzędów gminnych.

Z rozkazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Senat Rządzący wysłuchał raport Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 31 Grudnia 1874 roku, za N. 6805, następującej osnowy:

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, w rozpoznaniu przedstawienia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 7 Listopada 1874 r., za N. 5820, o sposobie przyjmowania ofiar czynionych na korzyść zakładów dobroczynnych, pozostających pod zawiadywaniem gminnych zarządów wiejskich uchwalił: w uzupełnieniu zatwierdzonego Najwyżej d. 1 Czerwca 1871 r. postanowienia tegoż Komitetu o sposobie zatwierdzania zapisów na korzyść instytucyj publicznych postanowić, że przyjęcie ofiar na korzyść instytucyj dobroczynnych pozostających, na mocy art. 7 Postanowienia z dnia 19 Czerwca 1870 r. o zarządzie zakładów dobroczynnych w guberniach Królestwa Polskiego, w zawiadywaniu zarządów gminnych wiejskich, a także—ofiar, czynionych na nowe zaprowadzenie takich zakładów w gminach wiejskich, zależy od uznania właściwej gromady wioskowej, przyczem postano-

силь отъ усмотрѣнія подлежащаго гминнато схода, при чемъ приговоръ схода по этому предмету приводится въ исполненіе не иначе, какъ по утвержденіи онаго Губернаторомъ по Губернскому Правленію.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета, 15 Декабря 1874 г., соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить.“

О таковомъ Высочайше утвержденномъ положеніи Комитета по дѣламъ Царства Польскаго, сообщенномъ въ выпискѣ изъ журнала Комитета, отъ 16 Декабря за N. 199, онъ, Министръ Внутреннихъ Дѣлъ, доноситъ Правительствующему Сенату для записи, въ установленномъ порядкѣ, распоряженій.

Приказали:

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Варшавскому Генералъ-Губернатору, Губернаторамъ, Казеннымъ Палатамъ и Губернскимъ Правленіямъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря Щегловъ).

wienie gromady w tym przedmiocie wprowadza się w wykonanie nie inaczej, jak po zatwierdzeniu go przez Gubernatora w Rządzie Gubernialnym.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokóle, d. 15 Grudnia 1874 r., raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać.“

O takimъ, Najwyżej zatwierdzoném, postanowieniu, Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, zakomunikowaném w kopii z protokołu Komitetu z d. 16 Grudnia za N. 199, Minister Spraw Wewnętrznych donosi Senatowi Rządzącemu dla wydania w sposobie przepisany odpowiednich rozporządzeń.

Polecił:

O takimъ Najwyższymъ rozkazie, dla wiadomości i naleznego, kogo to się dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukaskiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora i Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać указы: Generalъ-Gubernatorowi Warszawskiemu, Gubernatorom, Izbowi Skarbowym, Rządom Gubernialnym 10-ciu gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza Szczegłow).

6.

1874 года Декабря 13-го.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА МИНИСТРОВЪ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ПУТЕЙ СООБЩЕНИЯ, 27-ГО ДЕКАБРЯ 1874 Г.

Относительно оставленія въ своей силѣ правилъ объ отчужденіи частныхъ имуществъ подъ желѣзныя дороги.

Ранпортомъ, отъ 18-го Декабря 1874 г. N. 764-й, бывшій Министръ Путей Сообщенія донесъ Правительствующему Сенату, что Высочайше утвержденнымъ въ 7-й день Декабря 1873 г. положеніемъ Комитета Министровъ постановлено: въ виду временной собственнo на 1874 годъ, мѣры, дозволить, при занятіи имуществъ подъ строящіяся желѣзныя дороги, руководствоваться Высочайше утвержденными, въ 6-й день Мая 1872 г., правилами объ отчужденіи частныхъ имуществъ подъ желѣзныя дороги.

Нынѣ, по Высочайше утвержденному, въ 13-й день Декабря 1874 г., положенію Комитета Министровъ, постановлено: дѣйствія помянутыхъ правилъ 6-го Мая 1872 года оставить въ своей силѣ и на 1875 годъ.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 6, стр. 47).

6.

13-го Grudnia 1874 roku.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU MINISTRÓW, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA DRÓG KOMUNIKACYI D. 17 GRUDNIA 1874 R.

W przedmiocie pozostawienia w swojej mocy przepisów o wywłaszczaniu majątków prywatnych na użytek dróg żelaznych.

Raportem z dnia 18 Grudnia 1874 roku N. 764, były Minister Dróg Komunikacyi doniósł Senatowi Rządzącemu, że zatwierdżoném Najwyżéj d. 7 Grudnia 1873 r. postanowieniem Komitetu Ministrów uchwalono: w sposobie środka tymczasowego, mianowicie na rok 1874 dozwolić przy zajmowaniu majątków pod budujące się drogi żelazne, stosować się do zatwierdzonych Najwyżéj w d. 6 Maja 1872 roku przepisów o wywłaszczaniu majątków na użytek dróg żelaznych.

Obecnie Najwyżéj zatwierdżoném dnia 13 Grudnia 1874 r. postanowieniem Komitetu do spraw Królestwa Polskiego uchwalono: pomienione przepisy z dnia 6 Maja 1872 r. pozostawić w swojej mocy i na rok 1875.

1875 года Января 30-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му ДЕПАРТАМЕНТУ).

О возвышеніи размѣра акциза съ вина въ Царствѣ Польскомъ, упраздненіи корчемной стражи въ пограничныхъ съ Царствомъ губерніяхъ Имперіи и о мѣрахъ противъ ввоза контрабанднаго вина.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушалъ: рапортъ Министра Финансовъ, отъ 27-го Января сего года, за № 568; при коемъ представляетъ Правительствующему Сенату, для надлежащаго опубликованія, за свидѣтельствовавшую копію съ Высочайше утвержденного въ 24-й день Января сего года мѣнѣя Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ о возвышеніи размѣра акциза съ выкуриваемаго въ губерніяхъ Царства Польскаго вина и о мѣрахъ противъ контрабанды виномъ, *мнѣніемъ положилъ*:

I. Акцизъ съ выкуриваемаго на заводахъ въ губерніяхъ Царства Польскаго вина и спирта, а также съ водокъ изъ свеклосахарныхъ остатковъ, медовой пѣны и восковой воды, взимать по 7 коп. съ градуса ($\frac{1}{100}$ вед.) по металлическому спиртомѣру, или по 7 руб. съ ведра безводнаго спирта. Платежу акциза въ семь размѣрѣ, подвергать все вино, которое будетъ выкурено изъ заторовъ, сдѣланныхъ съ 15 Февраля 1875 г. Свидѣтельства на винокурение, выданные на срокъ долѣе 15-го Февраля 1875 г., оставить въ силѣ лишь до сего срока, по прошествіи коего они должны быть замѣнены другими свидѣтельствами.

II. Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей Уставовъ о питейномъ сборѣ, дѣйствующихъ въ Имперіи и въ Царствѣ Польскомъ постановить:

30-го Стычня 1875 року.

UKAZ SENATU RZĄDZĄCEGO (1 DEPARTAMENT).

O podwyższeniu wysokości akcyzy od wódki w Królestwie Polskiem, zniesieniu straży defraudacyjnej w guberniach Cesarstwa graniczących z Królestwem Polskiem i o środkach przeciw wprowadzaniu defraudowanej wódki.

Z rozkazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Rządzący Senat wysłuchał: raport Ministra Finansów z dnia 27 Stycznia r. b. № 568, przy którym przedstawia Rządzącemu Senatowi dla należytego opublikowania, kopię poświadczoną zatwierdzonego Najwyżej w dniu 24 Stycznia r. b. zdania Rady Państwa następującej osnovy:

Rada Państwa, w Departamencie Ekonomji Państwa i na Ogólném Zebraniu, roztrząsnawszy przedstawienie Ministra Finansów o podwyższeniu wysokości akcyzy od wypędzanej w guberniach Królestwa okowity i o środkach przeciwko defraudowaniu okowity, *uchwaliła zdanie*:

I. Akcyzę od wypędzanej w gorzelniach Królestwa Polskiego okowity i spirytusu, oraz od wódek z pozostałości buraczano-cukrowniczych, piany miodowej i wody woskowej, pobierać po 7 kop. od stopnia ($\frac{1}{100}$ część wiadra) według metalowego spirytusomierza, czyli po 7 rub. od wiadra spirytusu bezwodnego. Pod opłatę akcyzy w téj wysokości podciągać wszystką okowitę, która będzie wypędzona z zacierów, zrobionych od 15 (27) Lutego 1875 r. Świadcstwa na pędzenie okowity, wydane na termin dalszy od dnia 15 (27) Lutego 1875 r., pozostawić w swéj mocy tylko do rzeczzonego terminu, po upływie którego powinny być zastąpione przez inne świadectwa.

II. Zamiast, i w uzupełnieniu odpowiednich artykułów ustaw o opłacie od trunków, obowiązujących w Cesarstwie i Królestwie Polskiem, postanowić:

а) Въ дополненіе пункт. 3 ст. 123 Устава о пит. сборѣ Имперіи, распространенной на Царство Польское:—Въ мѣстностяхъ, находящихся въ районѣ 21 версты отъ границы губерній Имперіи и Царства Польскаго съ иностранными государствами, устройство на винокуренныхъ заводахъ приспособленій для очистки вина холоднымъ способомъ не дозволяется.

б) Въ измѣненіе ст. 259 Устава о пит. сборѣ Имперіи и примѣчанія 1 къ сей статьѣ, распространенныхъ на Царство Польское:—Заводы, въ которыхъ изъ оплаченнаго акцизомъ вина приготавливаются на продажу разныя водки, настойки, наливки, ликеры, лакъ, политура, одеколонъ, духи и другія издѣлія, дозволяется вновь учреждать: въ городахъ повсемѣстно, а внѣ городовъ лишь въ тѣхъ поселеніяхъ, въ которыхъ имѣетъ постоянное пребываніе окружный надзиратель или его помощникъ, за исключеніемъ пограничныхъ съ иностранными государствами губерній Имперіи и Царства Польскаго, гдѣ означенные заводы могутъ быть устраиваемы только въ городахъ. Въ районѣ же 21 версты отъ границы съ иностранными государствами, открытіе означенныхъ заводовъ не дозволяется.

Примѣчаніе 1-е. Правило сіе не распространяется на заводы уже устроенные въ уѣздахъ и дѣйствовавшіе до дня республиканіа онаго; а въ мѣстностяхъ, находящихся въ районѣ 21 версты отъ границы съ иностранными государствами, воспрещеніе устройства водочныхъ заводовъ не распространяется на тѣ изъ существующихъ уже заводовъ, которые дѣйствуютъ паромъ и не производятъ очистки вина холоднымъ способомъ.

в) Въ дополненіе ст. 294 Устава о пит. сборѣ Имперіи:—Открытіе складовъ вина, спирта и водокъ въ мѣстностяхъ, находящихся въ районѣ 21 версты отъ границы съ иностранными государствами, дозволяется только въ городахъ. Владѣльцамъ такихъ складовъ не дозволяется продавать питья иначе, какъ для мѣстнаго потребленія, а потому воспрещается выдавать провозныя свидѣтельства, на провозъ вина и спирта въ другія мѣстности, кромѣ тѣхъ, гдѣ склады находятся.

г) Въ дополненіе ст. 296 Устава о пит. сборѣ Имперіи:—Въ складахъ вина, открытыхъ въ мѣстностяхъ, находящихся въ районѣ 21 версты отъ границы съ иностранными государствами, не дозволяется имѣть приспособленія для очистки вина.

а) W uzupełnieniu ust. 3 artykułu 123 Ustawy o opł. od trun. Cesarstwa, zastosowanego w Królestwie Polskiem:—W miejscowościach znajdujących się w obrębie 21 wiorst od granicy gubernij Cesarstwa i Króleswa Polskiego z państwami obcemi, urządzenie w gorzelniach przyrządów do oczyszczania okowity na zimno nie jest dōzwoloném.

б) Zamiast art. 259 Ustawy o opł. od trun. Cesarstwa i uwagi 1 do tego artykułu, zastosowanych w Królestwie Polskiem:—Nowe zakłady, w których z okowity, z opłaconą już akeyzą, wyrabiają się na sprzedaż różne wódki, настойki, nalewki, likiery, lakier, politura, wódka kolońska, perfumy i inne wyroby, wolno otwierać w miastach wszędzie, a poza miastami tylko w tych osadach, w których ma stały pobyt nadzorca okręgowy lub jego pomocnik, z wyjątkiem graniczących z obcemi państwami gubernij Cesarstwa i Królestwa Polskiego, gdzie pomienione zakłady mogą być urządzone tylko w miastach; w obrębie zaś 21 wiorst od granicy z obcemi państwami otwierać pomienionych zakładów nie wolno.

Uwaga 1-a. Przepis ten nie stosuje się do zakładów już w powiatach urządzonych, które były czynne do dnia jego ogłoszenia; w miejscowościach zaś w obrębie 21 wiorst od granicy z obcemi państwami, zakaz urządzania dystylarni wódek nie stosuje się do tych z pomiędzy istniejących już zakładów, które działają zapomocą pary i nie dokonywają oczyszczania okowity na zimno.

с) W uzupełnieniu art. 294 Ustawy o opł. od trun. Cesarstwa:—Otwierać składy okowity, spirytusu i wódek w miejscowościach znajdujących się w obrębie 21 wiorst od granicy z obcemi państwami, wolno tylko w miastach. Właścicielom takich składów wolno sprzedawać trunki jedynie na spożycie miejscowe; dla tego téż zabrania się wydawać świadectwa transportowe na przewóz okowity i spirytusu do innych miejscowości, prócz tych gdzie znajdują się składy.

д) W uzupełnieniu art. 296 Ustawy o opł. od trun. Cesarstwa:—W składach okowity otwartych w miejscowościach, znajdujących się w obrębie 21 wiorst od granicy z obcemi państwami nie wolno mieć przyrządów do oczyszczania okowity.

д) Въ дополненіе ст. 297 Устава о пит. сборѣ Имперіи, распространенной на Царство Польское:—Въ мѣстностяхъ, находящихся въ районѣ 21 версты отъ границы губерній Имперіи и Царства съ иностранными государствами при отпускѣ вина и спирта изъ заводскихъ подваловъ и складовъ, въ провозныхъ свидѣтельствахъ, сверхъ указанныхъ въ сей статьѣ свѣдѣній, должно быть обозначаемо лицо, сопровождающее провозимое вино, а равно упоминаемо, чрезъ какія мѣстности до мѣста назначенія вино провозится; и

е) Въ дополненіе ст. 261 Устава о пит. сборѣ въ Царствѣ Польскомъ:—Въ складахъ вина, открытыхъ въ районѣ 21 версты отъ границы съ иностранными государствами, недозволяется имѣть приспособленій для очистки вина.

III. Распространить на губерніи Царства Польскаго дѣйствіе примѣчанія къ ст. 298 Устава о пит. сборѣ въ Имперіи.

IV. Установить слѣдующія правила:

1) Провозъ и проносъ вина въ районѣ 21 версты отъ границы губерній Имперіи и Царства Польскаго съ иностранными государствами, дозволяется только днемъ, отъ восхода до заката солнца. О транспортахъ съ виномъ, останавливающихся на ночь, должно быть заявляемо мѣстной полиціи или акцизному надзору.

2) Вино въ означенномъ 21 верстномъ районѣ, какъ провозимое и проносимое, такъ и находящееся у частныхъ лицъ, въ количествѣ болѣе 3-хъ ведеръ, должно быть снабжено провозными свидѣтельствами, которыя хранятся въ цѣлости до израсходования вина, для предъявленія, въ случаѣ требованія, лицамъ акцизнаго надзора.

3) За несоблюденіе правилъ, изложенныхъ въ предъидущихъ пунктахъ, а также въ случаѣ невѣрности изложенныхъ въ провозныхъ свидѣтельствахъ свѣдѣній и несоотвѣтственности качества вина съ указаніемъ свидѣтельства, вино подвергается конфискаціи и виновные привлекаются къ отвѣтственности, какъ за ввозъ или сокрытіе контрабанднаго вина; и

4) Въ мѣстахъ раздробительной продажи крѣпкихъ напитковъ, устроенныхъ въ 21 верстномъ районѣ отъ иностранной границы и во всѣхъ губерніяхъ Царства Польскаго, должны быть ведены шнуровыя книги, за скрѣпою и печатью акцизнаго управленія, для записки прихода вина и номеровъ провозныхъ свидѣтельствъ,

е) W uzupełnieniu art. 297 Ust. o opł. od trun. Cesarstwa, zastosowanego w Królestwie Polskiem:—W miejscowościach znajdujących się w obrębie 21 wiorst od granicy gubernij Cesarstwa i Królestwa z obcemi państwami, przy wysyłaniu okowity i spirytusu z piwnic i składów gorzelnii, w świadectwach transportowych, oprócz wskazanych w tym artykule wiadomości, powinna być wymieniona osoba towarzysząca przewożonej okowicie, oraz wskazane miejscowości, przez jakie okowita do miejsca przeznaczenia ma być przewożoną.

f) W uzupełnieniu art. 261 Ust. o opł. od trun. w Królestwie Polskiem:—W składach okowity otwartych w obrębie 21 wiorst od granicy z obcemi państwami, nie wolno mieć przyrządów do oczyszczania okowity.

III. Zastosować do gubernij Królestwa Polskiego moc obowiązującą uwagi do art. 298 Ustawy o opłacie od trunków w Cesarstwie.

IV. Ustanowić następujące przepisy:

1) Przewozić i przynosić okowitę w obrębie 21 wiorst od granicy gubernij Cesarstwa i Królestwa Polskiego z obcemi państwami wolno tylko we dnie, od wschodu do zachodu słońca. O transportach okowity zatrzymujących się na noc należy oznajmiać policyi miejscowej lub nadzorowi akcyznemu.

2) Okowita w pomienionym 21 wiorstowym obrębie, zarówno przewożona i przynoszona, jak i znajdująca się u osób prywatnych, w ilości wyższej nad 3 wiadra, powinna być zaopatrzona w świadectwa transportowe, które zachowywać należy w całości do czasu zużycia okowity, dla okazania w razie żądania osobom dozoru akcyznego.

3) Za niezachowanie przepisów, w poprzedzających ustępach wyłuszczonych, oraz w razie nierzetelności zawartych w świadectwach transportowych wiadomości i niezgodnej jakości okowity z tém, co wskazano w świadectwie, okowita podlega konfiskacie i winni pociągnięci będą do odpowiedzialności, jak za przywóz lub ukrycie defraudowanej okowity.

4) W miejscach sprzedaży detalicznej mocnych trunków, urządzonych w 21 wiorstowym obrębie od obcej granicy i we wszystkich guberniach Królestwa Polskiego powinny być prowadzone książki sznurowe, oparafowane i z pieczęcią zarządu akcyznego, do zapisywania przychodu okowity i numerów świadectw transportowych, przy

при чемъ воспрещаются перепродажа и переуступка питей изъ одного мѣста раздробительной продажи въ другое.

V. Корчемную стражу по акцизу съ питей, расположенную на границѣ губерній Имперіи съ губерніями Царства Польскаго, перевести въ уѣзды Имперіи и Царства пограничные съ иностранными Государствами, за таможенную черту, предоставивъ Министру Финансовъ опредѣлить составъ и устройство сей стражи, примѣняясь къ мѣстнымъ условіямъ.

VI. Должностнымъ лицамъ корчемной стражи, которые лишатся должностей и не получаютъ новаго назначенія, предоставить права, указанныя въ примѣч. къ ст. 363 и въ ст. 1012 Свод. Зак. (Т. III, Уст. о служ. Правит., по продолж. 1863 г.), для заштатныхъ чиновниковъ.

VII. Предоставить Министру Финансовъ войти въ сношеніе съ Варшавскимъ Генералъ-Губернаторомъ о возложеніи преслѣдованія контрабанды виномъ въ пограничныхъ уѣздахъ губерній Царства Польскаго, на сколько сіе окажется удобнымъ, на земскую стражу и объ усиленіи съ этою цѣлію состава означенной стражи, съ тѣмъ однако условіемъ, чтобы расходъ на содержаніе корчемной стражи и дополнительнаго состава земской стражи, въ совокупности не превышалъ въ 1875 г. суммы, ассигнуемой по смѣтѣ Департамента Неокладныхъ Сборовъ на содержаніе въ томъ году корчемной стражи. За снѣмъ, съ 1876 г., сумму, какая потребуется на содержаніе корчемной стражи вносить, установленнымъ порядкомъ, въ смѣту означеннаго Департамента.

VIII. Правила, изложенныя въ пунктахъ II—VII, привести въ исполненіе одновременно съ возвышеніемъ акциза въ губерніяхъ Царства Польскаго, т. е. съ 15-го Февраля 1875 г., за исключеніемъ закрытія въ пограничной полосѣ оптовыхъ складовъ и водочныхъ заводовъ, которымъ для закрытія предоставить срокъ до 1-го Января 1876 года.

IX. Согласованіе подлежащихъ статей Свода Законовъ съ вновь постановляемыми правилами предоставить Главноуправляющему II Отдѣленіемъ Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи, по сношеніи съ Министромъ Финансовъ.

На мнѣвіи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта о возвышеніи размѣра акциза съ выкуриваемаго въ губер-

чемъ забранія сіе одпрzedaжъ и уступованіе trunkовъ przez jedno miejsce sprzedaży detalicznej drugiemu.

V. Straż defraudacyjną do akcyzy od trunków, umieszczoną na granicy gubernij Cesarstwa z guberniami Królestwa Polskiego, przenieść do powiatów Cesarstwa i Królestwa graniczących z obcemi państwami, za linią celną, pozostawiając Ministrowi Finansów oznaczenie składu i organizacyi téj straży, z zastosowaniem się do miejscowych warunków.

VI. Urzędnikom straży defraudacyjnej, którzy pozbawieni zostaną posad i nie otrzymają nowego przeznaczenia, nadać prawa, wskazane w uwadze do art. 363 i w art. 1012 Zb. Pr. (t. III Ust. o sł. rząd. w dalszym ciągu z 1863 r.), dla urzędników spadłych z etatu.

VII. Pozostawić Ministrowi Finansów porozumienie się z Generał-Gubernatorem Warszawskim względem włożenia obowiązku ścigania defraudacyi okowity w nadgranicznych powiatach Królestwa Polskiego, o ile to się okaże dogodnym, na straż ziemską i powiększenia w tym celu składu pomienionej straży, z tym jednakże warunkiem, żeby wydatki na utrzymanie straży defraudacyjnej i dodatkowego składu straży ziemskiej, łącznie, nie przewyższały w 1875 roku sumy asygnowanej w budżecie Departamentu Dochodów Niestających na utrzymanie w tym roku straży defraudacyjnej. Następnie, od 1876 roku, sumę, jaka będzie potrzebna na utrzymanie straży defraudacyjnej, wnosić drogą ustanowioną do budżetu pomienionego Departamentu.

VIII. Przepisy zawarte w ustępach II—VII, wprowadzić w wykonanie jednocześnie z podwyższeniem akcyzy w guberniach Królestwa Polskiego, to jest od d. 15 (27) Lutego 1875 roku, z wyjątkiem zamknięcia w pasie granicznym składów hurtowych i dystylarni wódek, którym do zamknięcia udzielić termin do dnia 1-go Stycznia 1876 roku.

IX. Pogodzenie odpowiednich artykułów Zbioru Praw z nowo-ustanawiającymi się przepisami poruczyć Głównozarządzającemu II Wydziałem Kancelaryi Przybocznej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, za porozumieniem się z Ministrem Finansów.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ powyższą uchwałę Rady Państwa, o podwyższeniu wysokości akcyzy od wódki w guberniach Królestwa Polskiego i o środkach przeciw defraudowaniu

ніяхъ Царства Польскаго вина и о мѣрахъ противъ контрабанды виномъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

24-го Января 1875 года.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для всеобщаго свѣдѣнія, и должнаго въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—черезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ и Градоначальникамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ и Управляющимъ Акцизными Сборами; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія; а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. Ц., N. 9, 1875 г., стр. 94).

wódki, d. 24 Stycznia 1875 r., Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać polecił.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

d. 24 Stycznia 1874 r.

Polecił:

O takiem Najwyżej zatwierdzoném zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i naleznego, kogo to się dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora i Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom i Naczelnikom miast, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym i Zarządzającym dochodami akcyznymi; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

8.

1875 года Января 2-го.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ ВНУТРЕННИХЪ ДѢЛЪ 11-ГО ЯНВАРЯ.

О продолженіи срока дѣйствія Высочайше утвержденныхъ 19 Іюня 1870 г. правилъ о содержаніи земскихъ дорогъ въ губерніяхъ Царства Польскаго по 1-е Января 1878 г.

Высочайше утвержденными 19 Іюня 1870 года правилами о содержаніи земскихъ дорогъ въ губерніяхъ Царства Польскаго, между прочимъ, постановлено:

Ст. 21. „Настоящія правила вводятся въ дѣйствіе на три года. Министру Внутреннихъ Дѣлъ предоставляется ко времени истечения означеннаго срока представить на утверждение, въ установленномъ порядкѣ, о тѣхъ измѣненіяхъ въ сихъ правилахъ, какія, по указаніямъ опыта, окажутся нужными.“

Во исполненіе сего въ 1871 г. по предложенію Министерства Внутреннихъ Дѣлъ были сообщены оному Начальниками губерній Царства Польскаго предположенія о тѣхъ измѣненіяхъ и дополненіяхъ въ помянутыхъ правилахъ, какія, по указанію двухлѣтняго опыта, оказались нужными, но какъ означенныя измѣненія, касаясь одного и того же предмета, по нѣкоторымъ вопросамъ не сходствовали между собою или же предлагались лишь нѣсколькими Губернаторами, то Министерствомъ признано было соотвѣтственнымъ, для опредѣленія удобопримѣнимости предположенныхъ измѣненій ко всѣмъ губерніямъ Царства и для согласованія противоположныхъ мнѣній, обсудить все это дѣло въ особой Комисіи изъ лицъ, близко знакомыхъ съ мѣстными условіями и имѣющихъ болѣе или менѣе спеціальныя познанія по настоящему дѣлу. Принимая же

8.

2-го Стycznia 1875 roku.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH DNIA 11-GO STYCZNIA.

O przedłużeniu mocy obowiązującej Najwyżej zatwierdzonych d. 19 Czerwca 1870 r. przepisów o utrzymaniu dróg ziemskich w guberniach Królestwa Polskiego po dzień 1 Stycznia 1878 r.

W zatwierdzonych Najwyżej d. 19 Lipca 1870 r. przepisach, o utrzymaniu dróg ziemskich w guberniach Królestwa Polskiego, postanowiono:

Art. 21. „Przepisy niniejsze wprowadzają się w wykonanie na lat trzy. Ministrowi Spraw Wewnętrznych porucza się przed upływem oznaczonego terminu przedstawić pod zatwierdzenie w sposobie przepisanej zmiany w tych przepisach, jakie wedle wskazówek doświadczenia, okazały się potrzebnymi.“

W uskutecznieniu tego, w r. 1871, na skutek zawezwania Ministerium Spraw Wewnętrznych, zostały temuż zakomunikowane przez Naczelników gubernij Królestwa Polskiego propozycje zmian i uzupełnień w pomienionych przepisach, jakie, wedle wskazówek trzyletniego doświadczenia, okazały się potrzebnymi; ale ponieważ takowe zmiany i uzupełnienia, dotyczące jednego i tego samego przedmiotu, w niektórych kwestjach nie zgadzały się pomiędzy sobą, albo też projektowane były tylko przez niektórych Gubernatorów, przeto Ministerium uznało za stosowne, izby, dla oznaczenia, o ile projektowane zmiany okazać się mogą dogodnymi w zastosowaniu do wszystkich gubernij Królestwa Polskiego, oraz dla pogodzenia sprzecznych opinij, cała ta sprawa ocenioną została w oddzielnj Komisji, złożonej z osób, blisko obznajmionych z warunkami miejscowymi i posiadających mniej lub

во вниманіе, что за симъ настоящее дѣло не могло быть разсмотрѣно къ сроку, указанному въ ст. 21 означенныхъ правилъ, Министерство входило съ представленіемъ въ Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго о продолженіи срока дѣйствій сказанныхъ правилъ впредь до окончательнаго разсмотрѣнія и утвержденія предложенныхъ Губернаторами измѣненій и дополненій. По разсмотрѣніи объясненнаго представленія Министерства Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго журналомъ, Высочайше утвержденнымъ 21 Декабря 1873 года положилъ: дѣйствіе Высочайше утвержденныхъ 19 Іюня 1870 года правилъ о содержаніи земскихъ дорогъ въ губерніяхъ Царства Польскаго продолжить на 1874 годъ, предоставивъ Министру Внутреннихъ Дѣлъ въ теченіи этого года представить на утвержденіе, въ установленномъ порядкѣ о тѣхъ измѣненіяхъ въ означенныхъ правилахъ, какія, по указаніямъ опыта, оказываются нужными.

Вслѣдъ за симъ Министерствомъ сдѣлано было, въ вышеизъясненномъ смыслѣ, сношеніе по настоящему дѣлу съ Варшавскимъ Генералъ-Губернаторомъ. По соображеніи сообщенныхъ за тѣмъ Министерству Варшавскимъ Генералъ - Губернаторомъ въ минувшемъ 1874 г. проектированныхъ учрежденною имъ, для обсужденія предположеній по настоящему дѣлу Губернаторовъ, особою Коммисію измѣненій и дополненій въ сказанныхъ правилахъ, Министерство, въ виду спеціальности сего дѣла, признало необходимымъ войти, по весьма многимъ вопросамъ, въ сношеніе съ нѣсколькими Министерствами и другими учрежденіями. Не ожидая, чтобы за симъ это дѣло могло быть окончено къ указанному въ приведенномъ Высочайшемъ повелѣніи сроку, Министръ Внутреннихъ Дѣлъ входилъ съ представленіемъ въ Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго о продолженіи срока дѣйствія Высочайше утвержденныхъ 19 Іюня 1870 г. правилъ о содержаніи земскихъ дорогъ въ Царствѣ съ 1-го Января 1875 г.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, по разсмотрѣніи означеннаго представленія, полагалъ: дѣйствіе Высочайше утвержденныхъ 19 Іюня 1870 г. правилъ о содержаніи земскихъ дорогъ въ губерніяхъ Царства продолжить на три года, предоставивъ Министру Внутреннихъ Дѣлъ къ истеченію сего срока представить, въ установленномъ порядкѣ, о тѣхъ измѣненіяхъ и дополненіяхъ

въсвѣдѣній спеціальне въ томъ предметѣ wiadomości. Biorąc zaś na uwagę, że w skutek tego sprawa niniejsza nie mogła być rozstrągnięta w terminie, oznaczonym w art. 21 powołanych przepisów, Ministerium robiło przedstawienie do Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, o przedłużenie mocy obowiązującej pomienionych przepisów aż do ostatecznego rozstrągnięcia i zatwierdzenia projektowanych przez Gubernatorów zmian i uzupełnień. Po rozpoznaniu wzmiankowanego przedstawienia Ministra, Komitet do spraw Królestwa Polskiego w protokule Najwyżej zatwierdzonym d. 21 Grudnia 1873 roku uchwalił: moc obowiązującą zatwierdzonych Najwyżej dnia 19 Czerwca 1870 r. przepisów o utrzymywaniu dróg w guberniach Królestwa Polskiego przedłużyć na rok 1874, poruczając Ministrowi Spraw Wewnętrznych w ciągu tego roku przedstawić pod zatwierdzenie w sposobie przepisany, zmiany przepisów pomienionych, jakie wedle wskazówek doświadczenia, okażą się potrzebnymi.

W duchu powyższego postanowienia, Ministerium zniósło się następnie w tej sprawie z Generał-Gubernatorem Warszawskim. Gdy wskutek tego Generał-Gubernator Warszawski zakomunikował w ubiegłym roku 1874 projekt oddzielnej Komisji, wyznaczonej przez Ministerium do oceny propozycji, czynionych w tym względzie przez Gubernatorów, wtedy Ministerium, po rozważeniu proponowanych w rzeczonym projekcie zmian i uzupełnień w pomienionych przepisach, uznało za niezbędne, że względu na specyalność tej sprawy, znieść się w bardzo wielu kwestjach z kilkoma Ministerjami i innemi instytucjami. Nie spodziewając się przeto, ażeby ta sprawa mogła być ukończoną w terminie oznaczonym w pomienionym Najwyższym rozkazie, Minister Spraw Wewnętrznych robił do Komitetu do spraw Królestwa Polskiego odpowiednie przedstawienie, dotyczące przedłużenia mocy obowiązującej zatwierdzonych Najwyżej d. 19 Czerwca 1870 roku przepisów o utrzymywaniu dróg ziemskich w Królestwie Polskiem od dnia 1 Stycznia 1875 r.

Комитет до справ Крѣлства Польскаго, по розтрзасненіу поміеніаго представлення, ухвалил: przedłużyć moc obowiązującą zatwierdzonych Najwyżej dnia 19 Czerwca 1870 r. przepisów o utrzymywaniu dróg ziemskich w guberniach Królestwa Polskiego na trzy lata, poruczając Ministrowi Spraw Wewnętrznych, przed upływem tego terminu przedstawić, w sposobie przepisany, te zmiany i uzu-

въ означенныхъ правилахъ, какія окажутся нужными по разсмотрѣніи и разработкѣ собранныхъ нынѣ по этому предмету данныхъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, на журналѣ Комитета, 2 Января 1875 г., соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить.“

(С. У. и Р. И., 1875 г., N. 10, стр. 109).

9.

1875 года Января 10-го.

Высочайшее повелѣніе, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Финансовъ
11-го Января.

О примѣненіи къ Пограничной Стражѣ существующихъ въ Военномъ вѣдомствѣ постановленій о правахъ и преимуществахъ нижнихъ чиновъ.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданѣйшему докладу Министра Финансовъ, въ 10-й день Января сего года, Высочайше повелѣть соизволилъ:

1. Отмѣнить Высочайше утвержденное 30 Августа 1862 года положеніе о служебныхъ правахъ и преимуществахъ нижнихъ чиновъ Пограничной Стражи.

2. Распространить на Пограничную Стражу нижепоименованные постановленія Военнаго вѣдомства:

а) Высочайше утвержденныя, 8-го Марта 1869 г. и 4-го Юля 1874 г., положенія о производствѣ нижнихъ чиновъ обязательной службы въ унтеръ-офицеры, въ офицерскій и классный чинъ (Приказы по Военному вѣдомству 1866 г. за N. 103 и 1874 г. за N. 211). Причемъ нижнимъ чинамъ Пограничной Стражи, желающимъ достигнуть офицерскаго чина, предоставить право держать при юнкерскихъ училищахъ установленный экзаменъ на производство въ этотъ чинъ.

pełnienia w przepisach powołanych, jakie się okażą potrzebnymi po roztrząśnieniu zebranych dotąd w tym przedmiocie danych.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu, w d. 2 Stycznia 1874 r., raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać.“

9.

10-go Stycznia 1875 roku.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI
PRZEZ MINISTRA FINANSÓW D. 11 STYCZNIA.

O zastosowaniu do straży granicznej istniejących w Wydziale Wojny postanowień o prawach i prerogatywach niższych stopni.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na najpoddanejsze przedstawienie Ministra Finansów, d. 10 Stycznia r. b., Najwyżej rozkazać raczył:

1. Uchylić Najwyżej zatwierdzone d. 30 Sierpnia 1862 roku Postanowienie o służbowych prawach i przywilejach niższych stopni straży granicznej.

2. Zastosować do straży granicznej niżej wymienione postanowienia wydziału wojny:

a) Najwyżej zatwierdzone d. 8 Marca 1869 r. i 4 Lipca 1874 roku Postanowienie o awansowaniu niższych stopni służby obowiązkowej na podoficerów i do rangi oficerskiej i klasowej (rozказы w wydziale wojny 1869 r. N. 103 i 1874 r. N. 211); przyczém niższym stopniom straży granicznej, pragnącym dojść do rangi oficerskiej, nadać prawo zdawania przy szkołach junkrów ustanowionego egzaminu na awans do tej rangi;

б) Высочайше утвержденное 28-го Июня (10-го Июля) 1873 года положение о награждении унтер-офицеров за продолжительную сверхсрочную службу золотыми и серебряными медалями, съ надписью: „за усердіе“, для ношения на шеѣ (Приказъ по Военному вѣдомству 1873 года N. 204); съ предоставленіемъ Министру Финансовъ входить въ установленное время со всеподданѣйшимъ докладомъ о награжденіи сими медалями нижнихъ чиновъ Пограничной Стражи;

в) Высочайше утвержденное 31-го Августа 1874 г. положение о награжденіи нижнихъ чиновъ унтеръ-офицерскаго званія, остающихся на сверхсрочной службѣ, добавочнымъ жалованьемъ и другими служебными преимуществами (Приказъ по Военному вѣдомству 1874 года N. 259). При чемъ установленныя этимъ положеніемъ преимущества распространить на всѣхъ старшихъ и младшихъ вахмистровъ и фельдфебелей Пограничной Стражи, а также на пятьдесятъ восемь писарей изъ всего числа оныхъ, положенныхъ въ Стражѣ по росписанію, и

г) Высочайше утвержденное 19-го Марта 1874 г. положение о приѣмѣ охотниковъ въ военную службу (Приказъ по Военному вѣдомству 1874 г. N. 101 пунктъ 3).

3. Примѣняясь къ Высочайшимъ повелѣніямъ, послѣдовавшимъ 19-го Января и 31-го Августа 1874 г. (Приказы по Военному вѣдомству 1874 года N. 41, пункты 4 и 5 и N. 259 пунктъ 1), постановить слѣдующее:

- а) Прекратить приѣмъ въ Пограничную Стражу нижнихъ чиновъ изъ безсрочнаго отпуска и отставки, съ существовавшими до сего времени за это преимуществами;
- б) Разрѣшить, состоящимъ нынѣ въ Пограничной Стражѣ нижнимъ чинамъ, какъ отказавшимся отъ безсрочнаго отпуска, такъ и поступившимъ изъ онаго на службу, вновь воспользоваться таковымъ во всякое время, и
- в) Нижнимъ чинамъ, состоящимъ на службѣ въ Пограничной Стражѣ, изъ отказавшихся отъ безсрочнаго отпуска и отставки, предоставить право пользоваться прежними преимуществами: отказавшимся отъ безсрочнаго от-

б) Najwyżej zatwierdzone d. 28 Czerwca (10 Lipca) 1873 r. Postanowienie o nagradzaniu podoficerów za długą, nadterminową służbę złotymi i srebrnymi medalami z napisem „za gorliwość“ do noszenia na szyi (rozkaz w wydziale wojny 1873 r. N. 204); z poruczeniem Ministrowi Finansów wnoszenia w ustanowionym terminie najpoddańszego przedstawienia o nagradzaniu temi medalami niższych stopni straży granicznej;

в) Najwyżej zatwierdzone dnia 31 Sierpnia 1874 r. Postanowienie o nagradzaniu niższych stopni rangi podoficerskiej, pozostających w służbie nadterminowej, dodatkową płacą i innemi przywilejami służbowemi (rozkaz w wydziale wojny 1874 r. N. 159); przyczém ustanowione przez to Postanowienie przywileje rozciągnąć na wszystkich starszych i młodszych wachmistrzów i feldfeblów straży granicznej, oraz na pięćdziesięciu ośmiu pisarzy z ogólnej ich liczby przepisanej dla straży według tabeli, i

г) Najwyżej zatwierdzone d. 19 Marca 1874 r. Postanowienie o przyjmowaniu ochotników do służby wojskowej (rozkaz w wydziale wojny 1874 r. N. 101 ustęp 3).

3. Stosując się do Najwyższych rozkazów wydanych d. 19 Stycznia i 31 Sierpnia 1874 roku (rozказы w wydziale wojny 1874 r. N. 41, ustępy 4 i 5 i N. 259, ustęp 1) postanowić co następuje:

- а) Zaprześcić przyjmowania do straży granicznej niższych stopni z nieograniczonego urlopu i z dymisji, z istniejącemi dotychczas za to przywilejami;
- б) Dozwolić pozostającym obecnie w straży granicznej niższym stopniom, którzy zrzekli się urlopu nieograniczonego lub weszli z niego do służby, skorzystać na nowo z takowego w każdym czasie, i
- в) Niższym stopniom, będącym w służbie w straży granicznej, z tych, którzy zrzekli się urlopu nieograniczonego i dymisji, nadać prawo korzystania z poprzednich przywilejów: tym którzy zrzekli się urlopu nieograniczonego—do wy-

пуска — до выслуги права на отставку, а отказавшимся
от сей последней — покуда сами не пожелают оста-
вить службу; и

4. Тѣхъ строевыхъ и нестроевыхъ нижнихъ чиновъ унтеръ-офицерскихъ званій, которые выслужили уже право на производство въ офицерскій или класный чинъ, допустить къ экзамену при Юнкерскихъ Училищахъ, на прежнихъ основаніяхъ, и, выдержавшимъ испытаніе удовлетворительно, разрѣшить воспользоваться преимуществами за отказъ отъ этого производства, по старому положенію 1862 года.

(С. У. и Р. П., 1875 г., № 10, стр. 111).

10.

1875 года Января 13-го.

ДОНЕСЕНИЕ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ
СЕНАТУ.

Объ измѣненіи нѣкоторыхъ параграфовъ Устава Варшавскаго Городскаго Кредитнаго Общества.

Министръ Финансовъ донесъ Правительствующему Сенату, что онъ, вслѣдствіе ходатайства Правленія Варшавскаго Городскаго Кредитнаго Общества, согласно постановленію Общаго Собранія членовъ сего Общества 5 (17) Декабря 1874 г., призналъ возможнымъ, на основаніи п. 3 Высочайше утвержденного, 31-го Мая 1872 г., мнѣнія Государственнаго Совѣта, нижеозначенные §§ Устава помянутаго Общества *) изложить такъ:

§ 37. Бланки для закладных листовъ могутъ быть печатаемы на счетъ Общества, въ Экспедиціи Заготовленія Государственныхъ Бумагъ, по утвержденнымъ Министерствомъ Финансовъ образцамъ. Закладные листы, послѣ погашенія ихъ, и по сдѣланіи на нихъ надлежащей надписи, равно оплаченные купоны, предаются

*) Уставъ сей Высочайше утвержденъ 31-го Декабря 1869 года и республикованъ № 6 Собр. Узак. и Распоряж. Прав. 16-го Января 1870 года. (Дн. Зак. Ц. П. Т. LXX стр. 4).

służenia dymisyi, a tym którzy zrzekli się tej ostatniej—
dopóki sami nie zapragną opuścić służby; i

4. Tych z pomiędzy frontowych i niefrontowych niższych stopni rangi podoficerskiej, którzy wysłużyli już prawo do awansu do rangi oficerskiej lub klasowej, przypuścić do egzaminu przy szkołach jun-
krów na poprzednich podstawach, a tych, którzy zdadzą egzamin za-
dawalniająco, upoważnić do skorzystania z przywilejów za zrzeczenie
się tego awansu, według dawnego postanowienia z 1862 roku.

10.

13-go Stycznia 1875 roku.

DONIESIENIE MINISTRA FINANSÓW RZĄDZĄCEMU
 SENATOWI.

O zmianie niektórych paragrafów Ustawy Warszawskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego.

Minister Finansów doniósł Rządzącemu Senatowi, że w skutek przedstawienia Zarządu Warszawskiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego i zgodnie z postanowieniem Ogólnego Zebrania tegoż Towarzystwa z d. 5 (17) Grudnia 1874 r., uznał za możliwe, na podstawie ustępu 3 Najwyżej zatwierdzonego d. 31 Maja 1872 roku Zdania Rady Państwa niżej wyszczególnione §§ Ustawy pomienionego Towarzystwa *) zredagować jak następuje:

§ 37. Blankiety na listy zastawne mogą być drukowane na koszt Towarzystwa w Ekspedycyi wygotowywania papierów Państwa, wedle wzorów zatwierdzonych przez Ministeryum Finansów. Listy zastawne po ich umorzeniu i po zrobieniu na nich należytego nadpisu, jak niemniej kupony spłacone, niszczone być mają w Zarządzie To-

*) Ustawa ta została Najwyżej zatwierdzoną d. 31 Grudnia 1869 r. i ogłoszona w N-rze 6-m Zb. praw i rozporz. Rządu, z d. 16 Stycznia 1870 r. (Dz. Praw Król. Polsk. T. LXX, str. 5).

уничтоженію въ Правленіи Общества, въ присутствіи Наблюдательнаго Комитета и депутата со стороны вѣдомства Министерства Финансовъ.

§ 44. На поврежденные закладные листы или купоны выдаются дубликаты.

Ходатайствующій о выдачѣ ему дубликатовъ, обязанъ, вмѣстѣ съ поданною о томъ просьбою, представить въ Правленіе Общества поврежденные закладные листы или купоны, а также деньги на издержки по заготовленію новыхъ листовъ или купоновъ вмѣсто поврежденныхъ. Новые листы и купоны, долженствующие имѣть надпись „дубликатъ“ командированнымъ со стороны Общества лицомъ представляются, вмѣстѣ съ поврежденными, въ ипотечное отдѣленіе, для исполненія предписанныхъ § 27 формальностей. Затѣмъ новые листы и купоны выдаются владѣльцу оныхъ, поврежденные же подлежатъ уничтоженію на основаніи § 37.

(С. У. и Р. П. 1875 г., N. 13, стр. 133).

11.

1875 года Января 18-го.

Высочайше утвержденное положеніе Военнаго Совѣта, изъясненное въ приказѣ по Военному вѣдомству, отъ 21-го Января, за N. 23-мъ, представленномъ Правительствующему Сенату Военнымъ Министромъ 21-го Января.

Объ учрежденіи въ г. Варшавѣ военной тюрьмы.

Военный Совѣтъ, согласно съ представленіемъ Главнаго Штаба, положилъ:

По случаю окончанія постройки необходимыхъ зданій, учредить съ 1875 года въ г. Варшавѣ военную тюрьму, на 200 арестантовъ, присвоивъ ей штатъ, Высочайше утвержденный 16-го Мая 1867 г. (Св. Шт. 1870 года XII N. 1).

Положеніе это, въ 18-й день Января сего года, Высочайше утверждено.

(С. У. и Р. П. 1875 г., N. 13, стр. 134).

warzystwa, w obecności Komitetu Nadzorczego, i delegowanego ze strony Wydziału Ministeryum Finansów.

§ 44. Wzamian za uszkodzone listy zastawne lub kupony wydawane będą duplikaty.

Żądający wydania sobie duplikatów, obowiązany jest, razem z podaną o to prośbą, złożyć Zarządowi Towarzystwa listy zastawne lub kupony uszkodzone, a także pieniądze na koszt wygotowania nowych listów lub kuponów, na miejsce uszkodzonych. Nowe listy lub kupony, które powinny mieć napis: „duplikat“ delegowany ze strony Towarzystwa przedstawia, razem z uszkodzonymi, Wydziałowi hipotecznemu dla uskutecznienia formalności w §-ie 27-m przepisanych. Następnie nowe listy i kupony wydają się ich właścicielowi, uszkodzone zaś ulegają zniszczeniu na mocy § 37.

11.

18-go Stycznia 1875 roku.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE RADY WOJENNEJ, OBJAWIONE W ROZKAZIE DO WYDZIAŁU WOJNY z d. 21 STYCZNIA 1875 r. PRZEDSTAWIONYM RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA WOJNY d. 18 STYCZNIA.

O urządzeniu w m. Warszawie więzienia wojskowego.

Rada Wojenna, zgodnie z przedstawieniem Głównego Sztabu, uchwaliła:

Ze względu na ukończenie budowy niezbędnych gmachów, urządzić od początku 1875 roku więzienie wojskowe na 200 aresztantów i zastosować do niego etat zatwierdzony Najwyżej d. 16 Maja 1867 r. (Zb. Et. z r. 1870 XII N. 1).

Postanowienie to w dniu 18 Stycznia r. b. Najwyżej zatwierdzone zostało.

12.

1875 года Февраля 12-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му ДЕПАРТАМЕНТУ).

О принятій на счетъ государственнаго казначейства издержекъ по отправленію призванныхъ къ исполненію воинской повинности въ губернскіе города для переосвидѣтельствованія и въ лечебныя заведенія на испытаніе.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 26-го Января 1875 г. за N. 155, при коемъ представляеть въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ Высочайше утвержденного, 14-го Января 1875 года, мнѣнія Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской повинности, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ издержкахъ по отправленію призванныхъ къ исполненію воинской повинности изъ призывныхъ пунктовъ въ губернскіе города для переосвидѣтельствованія и въ лечебныя заведенія на испытаніе, *мнѣніемъ положила*: разъяснить, что издержки на отправленіе призванныхъ къ исполненію воинской повинности изъ призывныхъ пунктовъ въ губернскіе города для переосвидѣтельствованія и въ лечебныя заведенія на испытаніе, принимаются на счетъ государственнаго казначейства, если лица сіи сами не пожелаютъ отправиться туда на собственный счетъ.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Высочайше учрежденномъ при Государственномъ Совѣтѣ Особомъ Присутствіи по воинской повинности, о принятій на счетъ государственнаго казначейства издержекъ по отправленію призванныхъ къ исполненію воинской повинности

12.

12-go Lutego 1874 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DE-
PARTAMENT).

O przyjęciu na rachunek Skarbu Państwa kosztów na wysyłanie powołanych do odbycia obowiązku służby wojskowej do miast gubernialnych dla ich powtórnego zrewidowania, i do zakładów leczniczych dla zbadania.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 Stycznia 1875 r. za N. 155, przy którym przedstawia Rządzącemu Senatowi wypis z Najwyżej zatwierdzonego w dniu 14 Stycznia 1875 r. Zdania Rady Państwa następującej osnowy:

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do obowiązku służby wojskowej, roztrząsnąwszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o kosztach na wysyłanie powołanych do odbycia obowiązku służby wojskowej z miejsc powołania do miast gubernialnych dla powtórnego zrewidowania i do zakładów leczniczych dla zbadania, *uchwaliła zdanie*: wyjaśnić, że wydatki na wysyłanie powołanych do odbycia obowiązku służby wojskowej z miejsc powołania do miast gubernialnych, dla powtórnego zrewidowania i do zakładów leczniczych dla zbadania, mają być przyjmowane na rachunek Skarbu Państwa, jeżeli pomienione osoby same na swój własny koszt udać się tam nie zechcą.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ Zdanie, zapadłe w zatwierdzonym Najwyżej przy Radzie Państwa Oddzielnym Komplecie do obowiązku służby wojskowej, o przyjmowaniu na rachunek Skarbu Państwa wydatków na wysyłanie powołanych do odbycia obowiązku służby wojskowej do miast gubernialnych dla powtórnego

въ губернскіе города для переосвидѣтельствованія и въ лечебныя заведенія на испытаніе, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписать:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
14-го Января 1875 года.

Приказали:

О такомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ до кого касаться можетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу въ дѣла Оберъ-Прокурора I-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи — копію съ опредѣленія; а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи передать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 13, стр. 138).

13.

1875 года Февраля 12-го.

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

О продажѣ гербовой бумаги въ губерніяхъ Царства Польскаго.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ, за Министра Финансовъ,

зрѣвидованія и до закладовъ лечебныхъ для збаванія, рачыѣ Най-выжѣ затвердѣи и выконач розказаѣ.

Podpisał:

Prezes Rady Baństwa *KONSTANTY*.

14-go Stycznia 1875 r.

Polecił:

O takimъ Najwyjѣj zatwierdzonѣmъ zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i naleznego, kogo to się dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

13.

12-go Lutego 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O sprzedaży papieru stemplowego w guberniach Królestwa Polskiego.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat po wysłuchaniu: raportu, w zastępstwie Ministra Finansów, Towarzy-

Товарища Министра, отъ 31-го Января 1875 г., за N. 378, слѣдующаго содержания:

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, согласно съ представлениемъ Министра Финансовъ, *положилъ*: разрѣшить съ 1-го Юля 1875 г. продажу установленной для губерній Царства Польскаго гербовой бумаги и изъ учрежденныхъ въ тѣхъ губерніяхъ Казначействъ на тѣхъ же основаніяхъ, какъ ими производится уже продажа гербовой бумаги русскаго штемпеля, съ тѣмъ, чтобы объ этой мѣрѣ было объявлено всѣмъ дистрибуторамъ съ предоставленіемъ имъ права или продолжать продажу гербовой бумаги на прежнемъ основаніи и съ обязанностию имѣть всегда въ запасѣ гербовой бумаги на сумму въ губернскихъ городахъ не менѣе 150 руб. а въ прочихъ 75 руб., или же закрыть свои дистрибуціи, а оставшюся ко дню закрытія нераспроданную, вполнѣ годную къ употребленію, гербовую бумагу представить въ мѣстную Казенную Палату и въ замѣнъ оной получить изъ казны по расчету ту сумму, которая уплачена была за означенную бумагу дистрибуторами при покупкѣ оной изъ казны, т. е. на 4% менѣе противу продажной стоимости бумаги.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ на журналѣ Комитета по дѣламъ Царства Польскаго 23-го Января 1875 года соизволилъ написать Собственноручно: „Исполнить“.

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи онъ, Товарищъ Министра, доносить Правительствующему Сенату для зависящаго распоряженія.

Приказали:

О таковомъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Варшавскому Генералъ-Губернатору, Губернаторамъ, Губернскимъ Правленіямъ и Казеннымъ Палатамъ 10-ти губерній Царства Польскаго; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената

сша Министра, з дня 31-го Стycznia 1875 roku N. 378, następującej osnovy:

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, zgodnie z przedstawieniem Ministra Finansów, *uchwalił*: dozwolić od dnia 1 Lipca 1875 r. sprzedaży ustanowionego dla gubernij Królestwa Polskiego papieru stemplowego i z kas urządzonych w tych guberniach na tych samych zasadach, na jakich sprzedają już papier stemplowy ruskiego stempla, z zastrzeżeniem, żeby o tym środku było objawione wszystkim dystrybutorom, z pozostawieniem im prawa, albo prowadzić dalej sprzedaż stempla na zasadzie dawniejszej i z obowiązkiem, żeby mieli zawsze w zapasie stempla, w miastach gubernialnych za sumę przynajmniej 150 rs., a w innych za 75 rs., albo zamknąć swoje dystrybucye, a pozostały, nierozprzedany do dnia zamknięcia, zupełnie zdalny do użycia, papier stemplowy przedstawić miejscowej Izbie Skarbowej i wzamian za takowy otrzymać ze Skarbu podług obrachowania sumę, jaka była zapłaconą za pomieniony papier przez dystrybutorów przy jego zakupieniu, to jest o 4% mniej od ceny sprzedażnej papieru stemplowego.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na protokule Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, w dniu 23 Stycznia 1875 r., raczył napisać Własnoręcznie: „Wykonać.“

O takim Najwyższym rozkazie, Towarzysz Ministra donosi Senatowi Rządzącemu dla wydania właściwych rozporządzeń.

Polecił:

O takiem Najwyżej zatwierdzonem zdaniu Rady Państwa dla wiadomości i naleznego, kogo to się dotyczyć będzie, wykonywania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnymi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatowi kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym i Izdom Skarbowym 10-ciu gubernij Królestwa Polskiego; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich

и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія; а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря Щегловъ.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 13, стр. 138).

14.

1875 года Февраля 25-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му ДЕПАРТАМЕНТУ).

О разъясненіи статей 45 (п. б) и 46 устава о воинской повинности.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 26-го Января 1875 г., за N. 157, при коемъ представляется въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ Высочайше утвержденнаго, 14 Января 1875 года, мнѣнія Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской повинности, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о возрастѣ, до котораго слѣдуетъ считать сиротами сестеръ, при назначеніи льготы по воинской повинности единственно способному къ труду брату, *мнѣіемъ положилъ*: разъяснить, что способными къ труду въ семействѣ (уст. о воин. пов., ст. 46) считаются только лица мужескаго пола, и что вслѣдствіе того, единственно способные къ труду братья (ст. 45 п. б) сохраняютъ право на льготу 1-го разряда и въ томъ случаѣ, если не вышедшія замужъ сестры ихъ достигли 18-ти и болѣе лѣтъ отъ роду.

На мнѣіи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣіе въ Высочайше утвержденномъ при Государственномъ Совѣтѣ Особомъ Присутствіи о воинской повинности.

Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerstwa Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza Szczegłow).

14.

25-go Lutego 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DE-
PARTAMENT).

O wyjaśnieniu art. 45 (p. b) i 46 Ustawy o obowiązku służby wojskowej.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 26, Stycznia 1875 roku za N. 157, przy którym przedstawił Rządzącemu Senatowi wypis z zatwierdzonego Najwyżej d. 14 Stycznia 1875 r. zdania Rady Państwa, następującej osnowy:

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do obowiązku służby wojskowej, roztrząsnawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych, co do wieku, do którego poczytywać należy za sieroty siostry, przy udzielaniu ulgi we względzie służby wojskowej jedynie zdolnemu do pracy bratu, *uchwaliła zdanie*: wyjaśnić, że „za zdolnych do pracy w rodzinie (Ust. o służ. wojsk. art. 46) uważane być tylko mają osoby płci męskiej, i że w skutek tego jedynie zdolni do pracy bracia (art. 45 i 46) zachowują prawo do ulgi 1 rzędu i w tym razie, jeżeli niewyszłe za mąż ich siostry ukończyły 18 lub więcej lat wieku.“

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ, zdanie zapadłe w ustanowionym Najwyżej przy Radzie Państwa Oddzielnym Komplecie do obowiązku służby wojskowej o wyjaśnieniu art. 45 (p. b).

сти о разъясненіи статей 45 (п. 6) и 46 устава о воинской повинности, Высочайше утвердить соизволил и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

14-го Января 1875 года.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться можетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министра и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—черезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскихъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія; а въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія; для припечатанія же въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. И., 1875 г., N. 17, стр. 226).

15.

1875 года Января 28-го.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖЕННОЕ МНѢНІЕ ГОСУДАРСТВЕННОГО СОВѢТА, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ 8-ГО ФЕВРАЛЯ.

О дополненіи п. 1-го ст. 53-й Высочайше утвержденнаго 1-го Января 1875 года устава о воинской повинности.

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской повинности и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Ми-

и 46 Уstawy o obowiązku służby wojskowej, raczył Najwyżej zatwierdzić i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

14-go Stycznia 1875 r.

Polecił:

O takiem Najwyżej zatwierdzoném zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należnego, kogo to się dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnymi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać указы: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojskowym, Gubernatorom, Rządowi Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłowo*).

15.

28go Stycznia 1875 roku.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZESZŁO MINISTRA OŚWIECENIA PUBLICZNEGO D. 8 LUTEGO.

O dopełnieniu art. 53 Najwyżej zatwierdzonej dnia 1 Stycznia 1874 r. Ustawy o obowiązku służby wojskowej.

Rada Państwa, w Oddzielnym Komplecie do obowiązku służby wojskowej i na ogólném zebraniu, roztrząsnawszy przedstawienie

1875.

нистерства Народнаго Просвѣщенія о предоставленіи отсрочки по отбыванію воинской повинности обучающимся въ частныхъ учебныхъ заведеніяхъ 1-го разряда, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ Министра Народнаго Просвѣщенія, *мнѣніемъ положилъ*: въ дополненіе пункта 1-го ст. 53 Высочайше утвержденнаго 1-го Января 1874 года устава о воинской повинности, постановить:

„Означенная въ семь пунктѣ отсрочка предоставляется также обучающимся въ частныхъ учебныхъ заведеніяхъ 1 го разряда (Вис. утв. 19-го Февраля 1868 года мнѣн. Госуд. Сов. (полн. соб. зак. N. 45501 ст. 1)“.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ таковое мнѣніе Государственнаго Совѣта, въ 28-й день Января сего года, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 18, стр. 229).

16.

1875 года Февраля 7-го.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ ТОВАРИЩЕМЪ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ
12-го ФЕВРАЛЯ.

О разрѣшеніи перевозки транзитомъ, безъ досмотра и оплаты пошлиною, иностранныхъ товаровъ, слѣдующихъ изъ Пруссіи въ Австрію черезъ Граевскую Таможню, по желѣзнымъ дорогамъ Бресто - Граевской и Кіево-Брестской.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, по всеподданнѣйшему докладу Министра Финансовъ, въ 7-й день Февраля сего года, Высочайше повелѣть соизволилъ: разрѣшить перевозку транзитомъ, безъ досмотра и оплаты пошлиною, иностранныхъ товаровъ, слѣдующихъ изъ Пруссіи въ Австрію черезъ Граевскую Таможню, по желѣзнымъ дорогамъ Бресто-Граевской и Кіево-Брестской, съ выпускомъ оныхъ за границу черезъ Радзивиловскую Таможню, предоставивъ Мини-

Министра Оświecenia Publicznego о udzieleniu zwłoki w odbywaniu obowiązku służby wojskowej kształcącym się w prywatnych zakładach naukowych 1-jej kategorii i zgadzając się w gruncie z wnioskiem Ministra Oświecenia Publicznego, *uchwaliła zdanie*: w uzupełnieniu ustępu 1-go art. 53 Najwyżej zatwierdzonej d. 1 Stycznia 1874 r. Ustawy o obowiązku służby wojskowej, postanowić:

„Pomieniona w niniejszym ustępie zwłoka udziela się także kształcącym się w prywatnych zakładach naukowych 1-jej kategorii (Najwyżej zatwierdzone dnia 19 Lutego 1868 r. Zdanie Rady Państwa (Całk. Zb. Praw. N. 45,501 art. 1).“

NAJJAŚNIEJSZY PAN, powyższe Zdanie Rady Państwa, d. 28 Stycznia roku bieżącego, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

16.

7-go Lutego 1875 roku.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI
PRZEZ TOWARZYSZĄ MINISTRA FINANSÓW
D. 12 LUTEGO.

O dozwoleniu przewozu transito, bez rewizyi i opłaty cła, towarów zagranicznych, przechodzących z Prus do Austrii przez komorę celną Grajewską, drogami żelaznemi Brzesko-Grajewską i Kijowsko-Brzeską.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na najpoddańsze przedstawienie Ministra Finansów, d. 7 Lutego roku bieżącego Najwyżej rozkazać raczył: upoważnić przewóz transito, bez rewizyi i opłaty cła, towarów zagranicznych idących z Prus do Austrii przez komorę Grajewską, kolejami Brzesko-Grajewską i Kijowsko-Brzeską, z wypuszczeniem ich za granicę przez komorę Radziwiłowską, poruczywszy Ministrowi Finansów ustanowienie, dla zapobieżenia możności pozosta-

стру Финансовъ установить, для предупрежденія возможности водворенія перевозимыхъ товаровъ въ Имперіи, соотвѣтственные, по усмотрѣнію его, правила.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 19, стр. 241).

17.

1875 года Февраля 7-го.

Высочайше утвержденное положеніе Комитета Министровъ, объявленное Правительствующему Сенату Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ 18-го Февраля.

Объ измѣненіи нѣкоторыхъ §§ Устава Россійскаго страховаго отъ огня общества, учрежденнаго въ 1827 г.

Высочайше утвержденнымъ 7-го Февраля сего года положеніемъ Комитета Министровъ повелѣно §§ 100—102 Устава Россійскаго страховаго отъ огня общества, учрежденнаго въ 1827 году, изложить слѣдующимъ образомъ:

§ 100. Убытки, понесенные въ движимомъ имуществѣ и машинахъ на фабрикахъ, должны быть объявлены страхователемъ въ теченіи шести сутокъ, со дня подачи перваго извѣщенія о пожарѣ. Въ этихъ объявленіяхъ должны быть подробно показаны какъ сгорѣвшіе, утраченные и поврежденные предметы, такъ и уцѣлѣвшія части застрахованнаго имущества, съ означеніемъ ихъ цѣнности. Для повѣрки означенныхъ объявленій Правленіе въ правѣ требовать представленія удостовѣреній въ томъ, въ какомъ количествѣ находилось имущество до пожара, на какую сумму сгорѣло, спасено и осталось неповрежденнымъ, а также и въ томъ, что до пожара не произошло никакой перемѣны, чрезъ которую измѣнилась бы цѣнность имущества. При производствѣ повѣрки со стороны Правленія относительно размѣра понесеннаго убытка, страхователь, подъ опасеніемъ лишенія права на вознагражденіе, обязанъ не препятствовать всѣмъ запросамъ и изысканіямъ, дѣлаемымъ самими Правленіемъ или его повѣренными. При разногласіи между Правленіемъ или его оцѣнщиками и страхователемъ относительно раз-

вѣнія перевозимыхъ товаровъ въ Cesarствѣ, stosownych, według jego uznania, przepisów.

17.

7go Lutego 1875 roku.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU MINISTRÓW, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH D. 18 LUTEGO.

O zmianie niektórych paragrafów Rosyjskiego Towarzystwa Ubezpieczeń od Ognia założonego w roku 1827.

Najwyżej zatwierdżonemъ w dniu 7 Lutego bieżącego roku postanowieniemъ Komitetu Ministrów uchwalił § 100—102 Ustawy Rosyjskiego Towarzystwa Ubezpieczeń od Ognia zrehabilitować w sposób następujący:

§ 100. Co do strat poniesionych w ruchomym majątku i w maszynach fabrycznych, ubezpieczający winien złożyć deklarację w ciągu sześciu tygodni od daty pierwszego doniesienia o pożarze. W deklaracjach tych powinny być szczegółowo wymienione, zarówno spalone, zaginione i uszkodzone przedmioty jak i ocalałe części majątku zabezpieczonego, z oznaczeniem ich wartości. Dla przekonania się o rzetelności takowych deklaracji, Zarząd będzie miał prawo żądać przedstawienia dowodów co do tego, w jakiej ilości znajdował się majątek przed pożarem, na jaką sumę się spalił, na jaką — wyratowano i pozostał nieuszkodzonym, jak również i co do tego, czy przed pożarem nie była zaprowadzoną jaka zmiana, któraby wpływała na wartość majątku. Przy dokonaniu ze strony Zarządu sprawdzenia wysokości poniesionej straty, ubezpieczający, pod zagrożeniem utraty prawa do wynagrodzenia, obowiązany będzie nie przeszkadzać wszelkiego rodzaju informacjom i poszukiwaniom, czynionym przez Zarząd lub jego pełnomocników. Jeżeli w przedmiocie wysokości poniesionej straty zachodzi różnica zdań pomiędzy Zarządem lub jego taksa-

мѣра убытка, Правленіе въ правѣ требовать, чтобы страхователь въ теченіи 7 дней, считая со дня послѣдовавшаго къ нему о томъ со стороны общества приглашенія, назначилъ и съ своей стороны оцѣнщика, который въ такомъ случаѣ, вмѣстѣ съ оцѣнщикомъ Правленія, въ теченіи 6 сутокъ обязанъ провѣрить расчетъ и соображенія какъ самого страхователя, такъ Правленія. Въ противномъ случаѣ страхователь подчиняется оцѣнкѣ общества. Если же согласія въ опредѣленіи размѣра убытка между упомянутыми оцѣнщиками не состоится, то они составляютъ актъ объ исполненіи возложеннаго на нихъ порученія, съ подробнымъ изъясненіемъ причинъ происшедшаго между ними разногласія и представляютъ этотъ актъ въ Правленіе; страхователю же, по требованію его выдается засвидѣтельствованный обоими оцѣнщиками копія съ означеннаго акта.

§ 101. (прежній 102). При поврежденіи или совершенномъ истребленіи пожаромъ товаровъ и фабричныхъ издѣлій, страхователь долженъ, на основаніи торговыхъ книгъ, подлинныхъ счетовъ, корреспонденцій и т. п. документовъ, представить въ теченіи шести дней со дня подачи перваго о пожарѣ извѣщенія, Правленію или агенту общества, точную и подробную вѣдомость застрахованнымъ предметамъ, находившимся на лицѣ въ день пожара, съ означеніемъ, какая часть оныхъ сгорѣла или утрачена во время пожара, какая повреждена и какая уцѣлѣла отъ истребленія, утраты и поврежденія. Означенная вѣдомость, послѣ повѣрки со стороны Правленія общества, служитъ основаніемъ для возмѣщенія убытковъ, согласно § 39 сего устава. Когда же содержащіяся въ вѣдомости данныя не подтвердятся торговыми книгами или другими доказательствами, въ томъ числѣ и свидѣтельскими удостовѣреніями, то она не можетъ служить основаніемъ для вознагражденія.

Примѣчаніе. Упомянутыя въ семъ параграфѣ свидѣтельскія показанія могутъ служить доказательствомъ только въ томъ случаѣ, когда книги и другіе документы, по которымъ можно бы удостовѣриться о дѣйствительномъ состояніи застрахованныхъ товаровъ, утрачены.

§ 102 (прежній 101). Общество ни въ какомъ случаѣ не платитъ за неповрежденные пожаромъ предметы; они остаются собственностью страхователя въ той суммѣ, въ которой были приняты въ страхъ; поврежденные же пожаромъ предметы общество передастъ страхователю по условенной съ нимъ цѣнѣ; или, если поже-

торами а ubezpieczającym, to Zarząd ma prawo żądać, ażeby ubezpieczający, w ciągu dni sześciu od daty wezwania go o to przez Towarzystwo, wyznaczył również ze swojej strony taksatora, który w takim razie obowiązany będzie wspólnie z taksatorem Zarządu sprawdzić rachunek i motywa, zarówno samego ubezpieczającego jak i Zarządu. W przeciwnym razie oszacowanie Zarządu staje się dla ubezpieczającego obowiązującym. Jeżeli zaś nie nastąpi porozumienie względem oznaczenia wysokości straty pomiędzy wzmiankowanymi taksatorami, w takim razie sporządzą akt dotyczący wypełnienia włożonego na nich obowiązku, ze szczegółowym wyjaśnieniem przyczyn zachodzącej pomiędzy nimi różnicy zdań, i akt takowy złożą w Zarządzie; ubezpieczającemu zaś, jeżeli tego zażąda, wydana będzie kopia rzeczonoego aktu, poświadczona przez obudwu taksatorów.

§ 101 (dawny 102). W razie uszkodzenia, lub zupełnego zniszczenia przez pożar towarów i wyrobów fabrycznych, ubezpieczający powinien, na mocy ksiąg handlowych, oryginalnych rachunków, korespondencyj i t. p. dokumentów złożyć w ciągu dni sześciu od daty pierwszego doniesienia o pożarze w Zarządzie lub jego agentowi dokładny i szczegółowy opis przedmiotów ubezpieczonych, jakie pozostały na miejscu w dzień pożaru, z oznaczeniem, jaka część takowych spaliła się lub zaginęła w czasie pożaru, jaka została uszkodzoną, a jaka od zniszczenia utraty i uszkodzenia ocalała. Wzmiankowany opis, po sprawdzeniu go przez Zarząd, będzie służył za podstawę przy wynagrodzeniu strat, stosownie do § 39 niniejszej Ustawy. Jeżeli zaś objęte w opisie wiadomości nie będą potwierdzone księgami handlowymi i innemi dowodami, a pomiędzy niemi i zeznaniami świadków, to takowy nie będzie mógł służyć za podstawę do wynagrodzenia.

Uwaga. Wzmiankowane w niniejszym paragrafie zeznania świadków będą mogły służyć za dowód tylko w takim razie, jeżeli księgi i inne dokumenty, według których można się było przekonać o rzeczywistym stanie przedmiotów ubezpieczonych, zaginęły.

§ 102 (dawny 101). Towarzystwo w żadnym razie nie będzie płaciło za przedmioty przez pożar nieuszkodzone; pozostaną one własnością ubezpieczającego w tej sumie, na jaką były ubezpieczone; zaś uszkodzone przez pożar przedmioty Towarzystwo odda ubezpieczającemu po cenie z nim umówionej, lub jeżeli tego życzyć sobie będzie

ласть, оставлять их за собою, съ уплатою за них той стоимости, которую они имѣли въ день пожара, не свыше однакоже суммы, въ которой предметъ былъ застрахованъ.

Примѣчаніе. Вышеуказанный §§ 100 — 102 порядокъ вознагражденія страхователей за пожарные убытки распространяется лишь на тѣ застрахованія, которые будутъ заключены или возобновлены въ обществѣ по надлежащемъ опубликованіи настоящихъ измѣненій означенныхъ §§ во всеобщее свѣдѣніе. Лица, застраховавши свое имущество до этого времени, вознаграждаются порядкомъ, указаннымъ въ тѣхъ же 100—102 §§, по редакціи Высочайше утвержденнаго 17 Мая 1868 года устава общества.

(С. У. и Р. II., 1875 г., N. 20, стр. 253).

18.

1875 года Марта 6-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му Департаменту).

О введеніи въ дѣйствіе Судебныхъ Уставовъ 20-го Ноября 1864 г. въ Царствѣ Польскомъ.

По Именному ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Высочайшему Указу, данному Правительствующему Сенату въ 19-й день Февраля 1875 года, за Собственноручнымъ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА подписаніемъ, въ которомъ изображено:

„Указами НАШИМИ отъ 19-го Февраля 1864 года МЫ положили начало кореннымъ преобразованіямъ въ гражданскомъ устройствѣ Царства Польскаго, съ цѣлью обновить общественный бытъ этого края, установить правомѣрные отношенія среди его населенія и достигнуть болѣе полнаго органическаго его слиянія и объединенія съ прочими частями государства. Въ ряду дальнѣйшихъ мѣръ, направленныхъ къ той же цѣли, МЫ обратили особенное вниманіе на улучшеніе существующаго въ Царствѣ порядка судопроизводства, отличающагося многими важными недостатками. Посе-

позостави при sobie, по заплáczeniu за не тѣй wartości, jaką miały w dzień pożaru, nie wyższej wszakże od sumy, na jaką przedmiot był ubezpieczony.

Uwaga. Przytoczony powyżej w §§ 100—102 sposób wynagrodzenia ubezpieczających za straty poniesione od pożaru, stosuje się tylko do tych ubezpieczeń, które będą poczynione lub odnowione w Towarzystwie po podaniu do powszechnej wiadomości przez właściwe obwieszczenie niniejszych zmian zaprowadzonych w paragrafach wyżej wzmiankowanych. Ci, którzy ubezpieczyli swój majątek przedtém, wynagrodzeni będą w sposób wskazany w tych samych §§ 100—102, według redakcyi Ustawy Towarzystwa Najwyżej zatwierdzonej w d. 17 Maja 1868 roku.

18.

6-go Marca 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (I-SZY DEPARTAMENT).

О wprowadzeniu do Królestwa Polskiego ustaw sądowych z dnia 20 Listopada 1864 r.

Na moey imiennego Ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, wydanego Rządzącemu Senatowi dnia 19 Lutego 1875 r. z własnym JEGO CESARSKIEJ MOŚCI podpisem, w którym powiedziano:

Ukazami NASZEMI z d. 19 Lutego 1864 r. daliśmy początek gruntownym reformom w Cywilnej Organizacyi Królestwa Polskiego, w celu odnowienia społecznego bytu tego kraju, urządzenia prawnych stosunków pośród jego ludności, oraz osiągnięcia zupełnego organicznego zlania i zjednoczenia go z innemi częściami Państwa. Przedsiębiorąc dalsze środki zmierzające ku temu celowi, zwróciliśmy szczególną uwagę na ulepszenie istniejącego w Królestwie sposobu postępowania sądowego, odznaczającego się wieloma ważnemi brakami. Dla tego jeszcze w roku 1864 rozkazaliśmy przystąpić do skreśle-

му, еще въ 1864 году, МЫ повелѣли: приступить къ начертанію для губерній Царства Польскаго новыхъ законоположеній о судоустройствѣ и судопроизводствѣ, въ основаніе коихъ принять утвержденныя НАМИ 20-го Ноября 1864 года для прочихъ частей Россіи судебныя уставы, на сколько примѣненіе ихъ къ Царству возможно по мѣстнымъ условіямъ края и особенностямъ дѣйствующаго тамъ гражданскаго права. Составленныя указаннымъ НАМИ порядкомъ предположенія по этому предмету были внесены Управляющимъ Собственною НАШЕЮ Канцелярією по дѣламъ Царства Польскаго въ Комитетъ по дѣламъ Царства и подвергнуты подробному, всестороннему обсужденію въ семъ Комитетѣ и въ Государственномъ Совѣтѣ. Рассмотрѣвъ исправленные Государственнымъ Совѣтомъ и представленные НАМЪ нынѣ проекты законоположеній, МЫ находимъ, что они соотвѣтствуютъ НАШЕМУ желанію даровать подданнымъ НАШИМЪ Царства Польскаго судъ, удовлетворяющій настоящимъ потребностямъ, приобщивъ край этотъ, въ важномъ дѣлѣ отправления правосудія, къ тому преобразованію, которое, съ очевидною олію общаго блага пользою, приводится въ исполненіе въ другихъ частяхъ НАШЕЙ Имперіи. Вслѣдствіе сего, признавъ за благо утвердить: 1) положеніе о примѣненіи судебныхъ уставовъ 20-го Ноября 1864 года къ Варшавскому судебному округу; 2) уставъ о особыхъ производствахъ въ семъ округѣ; 3) правила о примѣненіи къ тому же округу положенія о нотаріальной части 14 Апрѣля 1866 года, и 4) штаты судебныхъ установленій Варшавскаго судебного округа, препровождаемъ означенныя законоположенія въ Правительствующій Сенатъ и повелѣваемъ ему сдѣлать надлежащія распоряженія для ихъ обнародованія. Порядокъ приведенія ихъ въ дѣйствіе будетъ неотложно за симъ особо НАМИ указанъ.

Правительствующій Сенатъ приказали:

Означеннаго Именнаго Высочайшаго указа, съ приложеніемъ Высочайше утвержденныхъ 19-го Февраля 1875 года: 1) положенія о примѣненіи судебныхъ уставовъ 20-го Ноября 1864 года къ Варшавскому судебному округу, 2) устава объ особыхъ производствахъ въ семъ округѣ, 3) правилъ о примѣненіи къ тому же округу положенія о нотаріальной части 14-го Апрѣля 1866 года и 4) штатовъ судебныхъ установленій Варшавскаго судебного округа, напечатать потребное число экземпляровъ, разослать таковыя, для приведенія во всеобщую

ня для губерній Крѣлства Польскаго новыхъ przepisów prawodawczychъ о organizacyi i postępowaniu sądowémъ i за podstawę ichъ przyjmującъ zatwierdzone przez NAS w dniu 20 Listopada 1864 r. dla innychъ części Rosyi ustawy sądowe, o ile zastosowanie takowychъ do Kрѣлства jest możliwémъ, ze względu na miejscowe warunki kraju i na różnice obowiązującego tamъ prawa cywilnego. Sporządzone we wskazanymъ przez NAS sposobie w tymъ przedmiocie propozycye wniesione zostały przez Zarządzającego własną NASZĄ Kancelaryą do spraw Kрѣлства Польскаго, do Komitetu do spraw Kрѣлства, i poddane szczegółowemu i wszechstronnemu rozbirowi w tymże Komitecie i w Radzie Państwa. Rozpatrzywszy poprawione przez Radę Państwa i przedstawione NAM obecnie projekty do praw, znajdujemy, że takowe odpowiadają NASZEMU życzeniu obdarzenia poddanychъ NASZYCHъ Kрѣлства Польскаго sądemъ, zadośćczyniacymъ potrzebomъ chwili, dopuszczającъ ten kraj, w ważnej sprawie wymiaru sprawiedliwości do korzystania zъ reformy, jaka zъ widocznymъ dla ogólnego dobra pożytkiemъ wprowadzoną zostaje wъ wykonanie wъ innychъ częściachъ NASZEGO Cesarstwa. Wskutekъ tego, uznawszy za właściwe zatwierdzić: 1) przepisy o zastosowaniu ustaw sądowychъ zъ dnia 20 Listopada 1864 r. do Warszawskiego Okręgu Sądowego; 2) ustawę o postępowaniachъ wyjątkowychъ wъ tymże okręgu; 3) правила o zastosowaniu do tegożъ okręgu przepisówъ o notaryacie zъ d. 14 Kwietnia 1866 r.; i 4) etaty wъ instytucjachъ sądowychъ Warszawskiego Okręgu Sądowego, komunikujemy rzeczzone prawa Rządzącemu Senatowi i rozkazujemy mu wydać należyte rozporządzenia względemъ publikacyi. Sposóbъ wprowadzenia ichъ wъ wykonanie będzie przez NAS bezzwłocznie wъ oddzielnej drodze wskazany.

Rządzący Senatъ polecił:

Pomienionego imiennego Najwyższego Ukazu zъ dołączeniemъ Najwyżejъ zatwierdzonychъ d. 19 Lutego 1875 r.: 1) postanowienia o zastosowaniu ustaw sądowychъ zъ d. 20 Listopada 1864 r. do Warszawskiego Okręgu Sądowego; 2) ustawy o postępowaniachъ wyjątkowychъ wъ tymże kraju; 3) правилъ o zastosowaniu do tegożъ okręgu przepisówъ o notaryacie zъ d. 14 Marca 1866 r.; i 4) etatówъ instytucyjъ sądowychъ Warszawskiego Okręgu Sądowego, po wydrukowaniu potrzebnej liczby egzemplarzy, porozysłać takowe dla powszechnego uwiadomienia i należnego, wъ czymъ

извѣстѣесть и должнаго, въ чемъ, до кого касаться можетъ, исполненія, Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Министрамъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—черезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Палатамъ Судебнымъ, Уголовнаго и Гражданскаго Суда и Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія, въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія, а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписаль: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ С.-Петербургѣ,
19-го Февраля 1875 года.

„Быть по сему.“

ПОЛОЖЕНІЕ

О примѣненіи судебныхъ уставовъ 20-го Ноября 1864 г.
къ Варшавскому судебному округу.

1. Высочайше утвержденные 20-го Ноября 1864 года судебные уставы распространяются на Варшавскій судебный округъ, съ дополненіями, въ нижеслѣдующихъ статьяхъ указанными.

1. По учрежденію судебныхъ установленій.

2. Власть судебная принадлежитъ:
гминнымъ судамъ и мировымъ судьямъ;
мировымъ съѣздамъ;
окружнымъ судамъ;

то кого dotyczyé będzie, wypełnienia, Jego Cesarskiej Wysockości Namiestnikowi Kaukazkiemu, Ministrom i Główno-Zarządzającym oddzielnymi wydziałami, jednym—przez ukazy, a innym—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Izbow Sądowym, Izbow Sądu Karnego i Cywilnego i Gubernialnym, Obwodowym i Wojennym Zarządom; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłowo*).

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W St.-Petersburgu,
d. 19-go Lutego 1873 r.

„Ma być podług tego.“

POSTANOWIENIE

o zastosowaniu ustaw sądowych z d. 20 Listopada 1864 r.
do Warszawskiego Okręgu Sądowego.

1. Najwyżej zatwierdzone d. 20 Listopada 1864 r. ustawy sądowe, otrzymują moc obowiązującą i w Warszawskim okręgu sądowym, z uzupełnieniami i zmianami, w poniższych artykułach wskazanymi.

I. Co do organizacyi sądowej.

2. Władzę sądową sprawują:
sądy gminne i sędziowie pokoju;
zjazdy pokojowe;
sądy okręgowe;

судебной палатѣ, и
Правительствующему Сенату, въ качествѣ верховнаго
кассационнаго суда. (Въ отмѣну ст. 1).

1. О гминныхъ судахъ, мировыхъ судьяхъ и мировыхъ съѣздахъ.

3. Гминный Судъ учреждается на одну или нѣсколько гминъ и состоитъ изъ гминнаго судьи и лавниковъ.

4. При соединеніи гминъ въ одинъ гминный судебный округъ, наблюдается:

- а) чтобы гмины не были раздробляемы и чтобы въ составъ округа входило не болѣе четырехъ гминъ, и
- б) чтобы разстояніе между мѣстомъ постоянного пребыванія гминнаго суда и наиболѣе отдаленнымъ изъ подвѣдомственныхъ оному поселеній не превышало *двадцати* верстъ.

5. Мировые судьи учреждаются въ городахъ. Нѣсколько уѣздовъ съ находящимися въ нихъ городами, посадами и сельскими гминами составляютъ мировой округъ.

6. Въ мировомъ округѣ, кромѣ городскихъ участковыхъ мировыхъ судей, состоятъ, въ опредѣленномъ штатомъ числѣ, добавочные мировые судьи. Должности же почетнаго мирового судьи не учреждается.

7. Мировой съѣздъ состоитъ изъ предсѣдателя и мировыхъ и гминныхъ судей каждаго мирового округа. Гминные судьи присутствуютъ въ съѣздѣ по очереди, въ числѣ, опредѣляемомъ особыми росписаніями, составляемыми предсѣдателями мировыхъ съѣздовъ.

8. Опредѣленная штатомъ сумма на содержаніе мировыхъ судей и мировыхъ съѣздовъ отпускается изъ государственнаго казначейства. На содержаніе личнаго состава гминнаго суда (въ томъ числѣ и состоящаго при судѣ писаря), на разъѣзды гминныхъ судей и на канцелярскіе расходы назначается изъ гминнаго сбора сумма въ размѣрѣ, опредѣляемомъ по примѣненію къ статьямъ 82 и 83 Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 г. объ устройствѣ сельскихъ гминъ и дополнительнымъ къ нимъ постановленіямъ.

izba sądowa; i
Senat Rządzący, jako najwyższy sąd kasacyjny. (Zamiast art. 1).

1) O sądach gminnych, sędziach pokoju i zjazdach pokojowych.

3. Sąd gminny ustanawia się na jedną lub kilka gmin i składa się z sędziego gminnego i z ławników.

4. Przy łączeniu gmin w jeden gminny okręg sądowy przestrzega się:

- a) ażeby gminy nie były rozdzielane i żeby okręg nie zawierał w sobie więcej, jak cztery gminy, i
- b) ażeby odległość pomiędzy miejscem stałego przebywania sądu gminnego, a najbardziej oddaloną z pomiędzy osad ulegających jego jurysdykcji, nie przechodziła *dwudziestu* wiorst.

5. Sędziowie pokoju ustanawiają się w miastach. Pewna liczba powiatów ze znajdującymi się w nich miastami, osadami i gminami wiejskimi, stanowi okręg pokojowy.

6. W okręgu pokojowym, oprócz miejskich cyrkulowych sędziów pokoju, urzędują, w oznaczonej etatem liczbie, dodatkowi sędziowie pokoju. Urzędu zaś sędziego pokoju honorowego nie ustanawia się.

7. Zjazd pokojowy składa się z prezesa, z sędziów pokoju i sędziów gminnych kaźdego okręgu pokojowego. Sędziowie gminni zasiadają w zjeździe po kolei, w liczbie oznaczonej osobnemi wykazami, układanemi przez prezesów zjazdów pokojowych.

8. Oznaczoną etatem sumę na utrzymanie sędziów pokoju i zjazdów pokojowych asygnuje skarb państwa. Na utrzymanie osobistego składu sądu gminnego (łącznie z urzędującym przy sądzie pisarzem), na podróże sędziów gminnych i na potrzeby kancelaryjne wyznacza się z dochodów gminnych suma, stosownie do artykułów 82 i 83-go Najwyższego ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urządzeniu gmin wiejskich, i dodatkowych do tych artykułów postanowień.

а) О гминных судахъ.

9. Гминный судья и лавники, послѣдніе въ числѣ не менѣе *трехъ*, избираются гминнымъ сходомъ на *три* года.

10. При избраніи гминныхъ судей и лавниковъ наблюдается слѣдующее:

I. Въ гминные судьи могутъ быть избираемы тѣ изъ жителей гминъ, которые:

во 1-хъ, имѣютъ не менѣе *двадцати пяти* лѣтъ отъ роду;

во 2-хъ, имѣютъ право участія въ дѣлахъ схода;

въ 3-хъ, получили образованіе въ учебныхъ заведеніяхъ, не исключая и начальныхъ училищъ, или выдержали соотвѣтствующее сему испытаніе, или же прослужили не менѣе *трехъ* лѣтъ въ такихъ должностяхъ, при исправленіи которыхъ могли приобрѣсти практическія свѣдѣнія въ производствѣ судебныхъ дѣлъ; и

въ 4-хъ, владѣютъ на правѣ собственности, въ предѣлахъ гмины, землею, въ размѣрахъ, установленныхъ для избранія въ должность гминнаго войта.

Примѣчаніе. Къ числу должностей, о коихъ упоминается въ пунктѣ 3-мъ, относятся также должности предсѣдателя и членовъ гминныхъ судовъ прежняго устройства, если лица, занимавшія эти должности, грамотны.

II. Въ лавники могутъ быть избираемы тѣ изъ грамотныхъ жителей гминъ, которые соединяютъ въ себѣ условія, установленныя для сего статью 67-ю Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года объ устройствѣ сельскихъ гминъ и состоявшимися въ развитіе онаго постановленіями.

11. Списки лицъ, имѣющихъ право быть избранными въ гминные судьи и лавники, составляются по каждой гминѣ отдѣльно гминными войтами, по совѣщанію съ солтысами. Въ списки сии вносятся состоящіе въ должностяхъ гминныхъ судей и лавниковъ, и всѣ прочія, числящіеся въ гминѣ, лица, имѣющія, на основаніи предшествующей 10-й статьи, право на занятіе должностей гминнаго судьи и лавника.

12. Составленные, на изложенномъ основаніи, списки представляются уѣздному начальнику для повѣрки имъ правильности и полноты каждаго списка, и разрѣшенія жалобъ и заявленій на неправильное внесеніе въ списокъ, или же на сдѣланные въ немъ

а) О сѣдахъ гминныхъ.

9. Сѣдзя гмины и лавники, ostatni в числѣе *najmniej trzech*, wybierani będą przez zebranie gminne на *lat trzy*.

10. Przy wyborze sędziów gminnych i ławników przestrzega się:

I. Na sędziów gminnych mogą być wybierani ci z mieszkańców gmin, którzy:

po 1-e, mają przynajmniej *dwadzieścia pięć* lat wieku;

po 2-e, mają prawo uczestniczenia w sprawach zebrania gminnego;

po 3-e, ukończyli zakłady naukowe, nie wyłączając i szkół elementarnych, lub zdali odpowiedni egzamin, albo też—którzy przynajmniej *trzy* lata zajmowali takie urzędy, przy sprawowaniu których mogli nabyć praktyczne wiadomości w przedmiocie prowadzenia spraw sądowych; i

po 4-e, posiadają prawem własności w obrębie gminy grunta, w ilości, dającą możność być wybranym na urząd wójta gminy.

Uwaga. Do liczby urzędów, o jakich wspomina ustęp 3-ci, zaliczają się także urzędy prezesa i członków sądów gminnych dawniejszej organizacyi, jeżeli osoby, które te urzędy sprawowały, umieją czytać i pisać.

II. Na ławników mogą być wybierani ci z pomiędzy umiejących czytać i pisać mieszkańców gmin, którzy łączą w sobie warunki, ustanowione w artykule 67-m Najwyższego ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urządzeniu gmin wiejskich i w postanowieniach wydanych w jego rozwinięciu.

11. Listy osób, mających prawo być wybranymi na sędziów gminnych i ławników, układane będą oddzielnie dla każdej gminy przez wójtów gmin, po naradzie z soltysami. Na listach tych pomieszczani będą piastujący urząd sędziego gminnego i ławników, oraz wszystkie inne zaliczone do gminy osoby, mające, na mocy poprzedniego 10-go artykułu, prawo do zajęcia urzędu sędziego gminnego lub ławnika.

12. Podług powyższej zasady ułożone listy przedstawione będą naczelnikowi powiatu do sprawdzenia, o ile każda z list jest prawidłową i zupełną, oraz w celu rozstrzygnięcia zażaleń i przełożeń, co do niewłaściwego zamieszczenia, lub pominięcia kogo bądź

пропуски. По надлежащей повѣркѣ и исправленіи списковъ, уѣздный начальникъ препровождаетъ оныя въ гмины, по принадлежности, для производства по симъ спискамъ выборовъ, при чемъ каждой изъ гминъ, для коихъ учрежденъ одинъ общій гминный судъ сообщаются таковыя же списки, составленные по другимъ, къ вѣдомству одного и того же суда принадлежащимъ, гминамъ.

13. Къ порядку избранія въ гминные судьи и лавники применяются статьи 66, 70, 72, 74 и 75 Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года объ устройствѣ сельскихъ гминъ, съ тѣмъ, что правило, изложенное въ стать 75 сего указа, соблюдается также относительно распоряженій уѣзднаго начальника по внесенію или невнесенію кандидатовъ въ избирательные списки.

14. Если гминный судъ учрежденъ на одну только гмину, то въ должность гминнаго судьи и на каждую должность лавника избираются по два кандидата. Если же гминный судъ учрежденъ на нѣсколько гминъ, то относительно избранія въ означенныя должности наблюдается слѣдующій порядокъ:

- а) въ должность *гминнаго судьи* избирается каждою гминою по одному кандидату изъ числа лицъ, внесенныхъ въ списки гминъ, имѣющихъ общій гминный судъ. Но если всѣми гминами будетъ избрано въ должность гминнаго судьи одно и то же лицо, то назначаются дополнительные выборы для избранія втораго кандидата;
- б) число должностей лавниковъ, въ которыхъ имѣютъ быть произведены выборы, распределяется между гминами соотвѣтственно личному составу суда и числу принадлежащихъ къ вѣдомству онаго гминъ, такимъ образомъ, чтобы каждая гмина замѣщала, по крайней мѣрѣ, одного члена гминнаго суда; на каждую должность выбирается по два лица, изъ коихъ одно собственно для замѣщенія должности лавника, а другое кандидатомъ къ нему.

15. Списки избранныхъ гминами кандидатовъ на должности гминныхъ судей и лавниковъ представляются уѣзднымъ начальникомъ губернатору, который, въ случаѣ замѣченныхъ имъ неправильностей въ производствѣ выборовъ, равно какъ въ случаяхъ, указанныхъ въ статьѣ 74 указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года объ у-

на лиście. По надлежащемъ sprawdzeniu i poprawieniu list, naczelnik powiatu przesyła takowe właściwym gminom, dla dopełnienia podług nich wyborów; przytém każdej z gmin, dla których ustanowiono jeden wspólny sąd gminny, komunikują się takie same listy, ułożone dla innych, do jurysdykcji jednego i tego samego sądu należących gmin.

13. Wybory na sędziów gminnych i ławników odbywać się będą sposobem, przepisany w artykułach 66, 70, 72, 74 i 75-m Najwyższego ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urządzeniu gmin wiejskich, z tém uzupełnieniem, iż artykuł 75-y tego ukazu stosuje się także do rozporządzeń naczelnika powiatu co do pomieszczenia lub niepomieszczenia kandydatów na listach wyborczych.

14. Jeżeli sąd gminny jest ustanowiony na jedną tylko gminę, to na urząd sędziego gminnego i na każdy urząd ławnika wybiera się po *dwóch* kandydatów. Jeżeli zaś sąd gminny jest ustanowiony na kilka gmin, to wybór na rzeczne urzędy odbędzie się w sposób następujący:

- a) на urząd *sędziego gminnego* każda gmina wybierać będzie po *jednym* kandydacie, z liczby osób, zamieszczonych na listach gmin, mających wspólny sąd gminny; ale jeżeli wszystkie gminy wybiorą na sędziego gminnego jedną i tę samą osobę, to będą naznaczone wybory dodatkowe, dla obioru drugiego kandydata;
- b) liczba urzędów ławników, na które mają być odbyte wybory, rozdzieloną będzie pomiędzy gminy stosownie do osobistego składu sądu i liczby należących do jego jurysdykcji gmin, w ten sposób, ażeby każda gmina obsadzała przynajmniej jednego członka sądu gminnego; na każdy urząd wybiera się po *dwie* osoby, z których jedna właściwie dla objęcia urzędu ławnika, druga zaś, jako kandydat na ławnika.

15. Listy wybranych przez gminy kandydatów, na urzędy sędziów gminnych i ławników, naczelnik powiatu przedstawia gubernatorowi, który, w razie dostrzeżenia nieprawidłowości przy odbywaniu wyborów, jak również w przypadkach, wskazanych w artykule 74-m ukazu z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urządzeniu gmin wiejskich,

стройствъ сельскихъ гминъ, дѣлаетъ распоряженіе о производствѣ новыхъ выборовъ подъ непосредственнымъ наблюденіемъ уѣзднаго начальника (ст. 74 упомянутого указа).

16. Удостоверившись въ правильности производства выборовъ и при неимѣніи особыхъ къ тому препятствій, губернаторъ, по предварительному соглашенію съ прокуроромъ подлежащаго окружнаго суда, утверждаетъ въ должностяхъ лицъ избранныхъ въ лавники и кандидаты къ нимъ (ст. 14, п. 6).

Примѣчаніе. Въ случаѣ разногласія въ этомъ отношеніи между губернаторомъ и прокуроромъ, разногласіе представляется на разрѣшеніе Министра Юстиціи.

17. Списки избранныхъ гминами кандидатовъ на должности гминныхъ судей, представляются губернаторомъ Министру Юстиціи. Отъ усмотрѣнія Министра Юстиціи зависитъ утвердить избранныхъ лицъ, или же назначить, помимо ихъ, до слѣдующихъ выборовъ, другихъ лицъ.

18. Утвержденные въ должностяхъ гминнаго судьи и лавниковъ, а также кандидаты къ лавникамъ, приводятся къ присягѣ, по формѣ, установленной въ примѣчаніи къ ст. 225 учрежденія судебныхъ установлений, въ присутствіи мирового съѣзда, или гминнаго суда, предсѣдателемъ мирового съѣзда.

19. Въ рѣшеніи каждаго дѣла въ гминномъ судѣ должны участвовать не менѣе трехъ членовъ, считая въ томъ числѣ и предсѣдателя онаго. Рѣшенія постановляются по большинству голосовъ. Въ случаѣ равенства голосовъ, дѣло рѣшается по тому изъ мнѣній, которое принято предсѣдателемъ. Если же при рѣшеніи уголовного дѣла мнѣнія раздѣляются такъ, что голосъ предсѣдателя не можетъ дать перевѣса, то приговоръ постановляется по тому изъ равносильныхъ мнѣній, которое снисходительнѣе къ участи подсудимаго.

20. Въ случаѣ болѣзни, отсутствія или устраненія гминнаго судьи, въ судѣ предсѣдательствуетъ тотъ изъ лавниковъ, который предварительно для сего назначенъ мировымъ съѣздомъ. Въ случаѣ же окончательнаго избытія гминнаго судьи, производятся новые выборы на эту должность.

21. Въ случаѣ недостатка наличныхъ лавниковъ для составленія засѣданія, гминный судья или заступающій его мѣсто приглашаетъ кандидатовъ лавниковъ, по установленной гминнымъ судомъ очереди.

зарядитъ новые выборы подъ непосредственнымъ надзоромъ нaczelnika powiatu (art. 74 powołanego aktu).

16. Gubernator, przekonawszy się, że wybory odbyte zostały zgodnie z przepisami prawa, i nie mając szczególnych ku temu przeszkód, zatwierdza osoby wybrane na ławników i na kandydatów na ten urząd, za uprzedniem porozumieniem się z prokuratorem właściwego sądu okręgowego (art. 14 p. b).

Uwaga. W razie sprzeczności zdań pod tym względem pomiędzy gubernatorem i prokuratorem, takowa sprzeczność przedstawia się do rozstrzygnięcia Ministrowi Sprawiedliwości.

17. Listy wybranych przez gminy kandydatów na urzędy sędziów gminnych, gubernator przedstawia Ministrowi Sprawiedliwości. Od Ministra Sprawiedliwości zależy zatwierdzić osoby wybrane, lub też, z pominięciem takowych, mianować do następnych wyborów inne osoby.

18. Od zatwierdzonych na urządach sędziego gminnego i ławników, a także kandydatów na ławników, Prezes zjazdu pokojowego odbiera przysięgę w rotę, ustanowioną w dodatku do art. 225-go organizacyi sądowej, na posiedzeniu zjazdu pokojowego, lub sądu gminnego.

19. W rozstrzyganiu wszelkich spraw w sądzie gminnym powinno brać udział przynajmniej trzech członków sądu, licząc w to i prezydującego. Wyroki będą wydawane większością głosów. W razie równości głosów sprawa rozstrzyga się według zdania, przyjętego przez prezydującego. Jeżeli zaś przy decydowaniu sprawy kryminalnej zdania podzielą się tak, że głos prezydującego nie może przeważać, wówczas wyrok wydanym będzie według tego z pomiędzy równych co do swojej mocy zdań, które jest łagodniejsze dla losu podesądniego.

20. W razie choroby, nieobecności lub wyłączenia sędziego gminnego, w sądzie przewodniczy ten z ławników, który uprzednio był do tego wyznaczony przez zjazd pokojowy. W razie stanowczego wystąpienia sędziego gminnego, zarządzane będą nowe wybory na ten urząd.

21. W razie braku ławników potrzebnych do odbycia posiedzenia, sędzia gminny, lub jego zastępca, wzywa kandydatów na ławników, podług ustanowionej przez sąd gminny kolei.

22. Гминному суду предоставляется разбирать дѣла не только въ мѣстѣ постоянного нахождения суда, но также и внѣ онаго, выѣзжая для сего, въ потребныхъ случаяхъ, въ мѣста, гдѣ самыя дѣла возникли.

23. Для письмоводства при гминномъ судѣ состоитъ писарь, назначаемый, по представлению гминнаго суда, председателемъ мирового съѣзда. Но если бы председатель съѣзда не нашелъ возможнымъ утвердить въ должности писаря избраннаго гминнымъ судомъ кандидата, то предлагаетъ гминному суду избрать на сию должность новаго кандидата, или же непосредственно назначаетъ въ оную другое лицо, по собственному избранію.

Примѣчаніе Гминному суду предоставляется право возложить обязанности писаря на одного изъ своихъ членовъ.

24. Гминный судъ имѣетъ особую печать.

25. Гминные судьи и лавники пользуются правами и льготами, предоставленными Высочайшимъ указомъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года объ утѣрѣ сѣльскихъ гминъ должностнымъ лицамъ гминнаго управленія. Должностямъ этимъ присвоивается особый знакъ.

26. Гминные судьи и лавники, въ продолженіе установленнаго для нихъ выборнаго срока, могутъ быть, по причинамъ особенно уважительнымъ, временно устранимы отъ должностей или вовсе отъ нихъ удаляемы Министромъ Юстиціи. Въ случаѣ же обнаруженія признаковъ преступленій по должности означенныхъ лицъ, предварительныя слѣдствія о семъ производятся по постановленіямъ подлежащихъ мировыхъ съѣздовъ.

27. Отпуска гминнымъ судьямъ и лавникамъ на срокъ не болѣе одного мѣсяца разрѣшаются мировыми съѣздами. Увольненіе упомянутыхъ лицъ въ отпускъ на срокъ болѣе продолжительный, равно какъ и увольненіе отъ службы по прошенію, зависитъ отъ той власти, кою они утверждены въ должностяхъ.

28. На гминные суды распространяется дѣйствіе статьи 64 учрежденія судебныхъ установленій относительно надзора за мировыми судьями; причемъ председатели мировыхъ съѣздовъ обязываются производить, не менѣе одного раза въ годъ, ревизію каждаго изъ состоящихъ въ ихъ мировыхъ округахъ гминныхъ судовъ. О послѣдствіяхъ сихъ ревизій должно быть объяснено въ представляемыхъ Министру Юстиціи ежегодныхъ отчетахъ.

22. Sąd gminny ma prawo rozpoznawać sprawy, nie tylko w miejscu stałych posiedzeń sądu, ale i po za obrębem takowego, wyjeżdżając w tym celu, w razie potrzeby do miejsc, gdzie wszczęły się sprawy.

23. Do załatwiania czynności kancelaryjnych przy sądzie gminnym urzęduje pisarz, mianowany, na przedstawienie sądu gminnego, przez prezesa zjazdu pokojowego. Gdyby jednak prezes zjazdu pokojowego uznał, że wybranego przez sąd gminny kandydata na urządzie pisarza zatwierdzić nie można, to zaleci sądowi gminnemu obiór nowego na ten urząd kandydata, lub téż bezpośrednio zamianuje inną osobę, podług własnego wyboru.

Uwaga. Sąd gminny ma prawo poruczać obowiązki pisarza jednemu z swoich członków.

24. Sąd gminny ma pieczęć właściwą.

25. Sędziowie gminni i ławnicy korzystają z praw i przywilejów, nadanych przez Najwyższy ukaz z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. o urządzeniu gmin wiejskich urzędnikom zarządu gminnego. Do urzędów tych jest przywiązany właściwy znak.

26. Sędziowie gminni i ławnicy, w ciągu ustanowionego dla nich czasu służby z wyborów, mogą być, dla szczególnie ważnych przyczyn, czasowo zawieszani w urzędowaniu lub zupełnie wydalani przez Ministra Sprawiedliwości. W razie zaś wykrycia śladów przestępstwa w służbie wzmiankowanych osób, pierwiastkowe w tym przedmiocie śledztwa prowadzone będą w skutek postanowień właściwych zjazdów pokojowych.

27. Urlopy sędziom gminnym i ławnikom na czas nie dłuższy nad *miesiąc jeden* wydawane będą przez zjazdy pokojowe. Udzielenie wzmiankowanym osobom urlopu na czas dłuższy, jak również uwolnienie ze służby na własne żądanie, zależy od téj władzy, która je zatwierdziła na urzędach.

28. Do sądów gminnych stosuje się moc artykułu 64-go organizacyi sądowej co do nadzoru nad sędziami pokoju; przytém na prezesów zjazdów pokojowych wkłada się obowiązek rewidowania, nie mniej jak raz na rok, kaźdego znajdujacego się w ich okręgach sądu gminnego. Rezultat tych rewizyj ma być zamieszczany w przedstawianych Ministrowi Sprawiedliwości dorocznych sprawozdaniach.

29. Особые наказания гминнымъ судамъ (ст. 74 учр. суд. уст.) разсматриваются мировымъ съездомъ въ обыкновенномъ его составѣ.

30. Ежегодные отчеты (ст. 75 учр. суд. уст.) о движеніи дѣлъ въ гминныхъ судахъ составляются, по установленной Министромъ Юстиціи формѣ, председателемъ мирового съѣзда.

31. Дисциплинарная отвѣтственность гминныхъ судей и лавниковъ опредѣляется на основаніи статьи 76 учрежденія судебныхъ установлений, съ тѣмъ, что дѣла объ упомянутыхъ лицахъ, подлежащія дисциплинарному производству, вѣдаются окружными судами. Писаря гминныхъ судовъ подчиняются дисциплинарной власти председателей мировыхъ съѣздовъ. Преданіе же суду лавниковъ и писарей гминныхъ судовъ за преступленія по должности производится по постановленію судебной палаты.

32. Статьи 69 и 70 учрежденія судебныхъ установлений применяются къ гминнымъ судамъ, а статьи 42 и 67 означеннаго учрежденія распространяются на гминныхъ судей.

б) О мировыхъ судьяхъ и председателяхъ мировыхъ съѣздовъ.

33. Мировые судьи и председатели мировыхъ съѣздовъ опредѣляются Министромъ Юстиціи, по сношенію съ Варшавскимъ Генералъ-Губернаторомъ, изъ лицъ удовлетворяющихъ условіямъ, указаннымъ въ пунктахъ 1 и 2 статьи 19 учрежденія судебныхъ установлений. (Взамѣнъ ст. 19—35, 37—40 и первой полов. ст. 36).

34. Мировые судьи и председатели мировыхъ съѣздовъ приводятся къ присягѣ духовнымъ лицомъ ихъ вѣроисповѣданія, въ публичномъ засѣданіи отдѣленій ближайшаго окружнаго суда, по формѣ, установленной въ приложеніи къ статьѣ 225 учрежденія судебныхъ установлений. (Взамѣнъ второй половины ст. 35).

35. Постоянное мѣсто пребыванія мировыхъ судей (ст. 41 учр. суд. устан.) опредѣляется росписаніемъ, утверждаемымъ Министромъ Юстиціи по сношенію съ Варшавскимъ Генералъ-Губернаторомъ. (Въ измѣн. первой половины ст. 41).

29. Instrukcje szczegółowe dla sądów gminnych (art. 74 org. sąd.) roztrząsane będą przez zjazd pokojowy w zwyczajnym składzie.

30. Doroczne sprawozdania (art. 75 org. sąd.) z biegu spraw toczących się w sądach gminnych, będą układane przez prezesa zjazdu pokojowego, podług formy, ustanowionej przez Ministra Sprawiedliwości.

31. Sędziowie gminni i ławnicy ulegają odpowiedzialności dyscyplinarnej na zasadzie artykułu 76-go organizacji sądowej, z tém nadmienieniem, że sprawy o rzeczonych osobach, ulegające postępowaniu dyscyplinarnemu, rozpatrywać będą sądy okręgowe. Pisarze sądów gminnych ulegają władzy dyscyplinarnej prezesów zjazdów pokojowych. Oddanie zaś pod sąd ławników i pisarzy gminnych za przestępstwa w urzędowaniu, będzie miało miejsce na mocy postanowienia izby sądowej.

32. Artykuły 69 i 70-ty organizacji sądowej stosują się do sądów gminnych, a artykuły 42 i 67-my tejże organizacji — do sędziów gminnych.

б) О сѣдзяхъ покою и презесахъ зjazdów pokojowych.

33. Сѣдзій покою и презесовъ зjazdów pokojowych мianuje Minister Sprawiedliwości, за porozumieniem się з Warszawskim General-Gubernatorem, з осіб, które czynią zadość warunkom, wskazanym w ustępach 1 i 2 artykułu 19 organizacji sądowej. (Zamiast art. 19—35, 37—40 i pierwszej połowy 36).

34. Сѣдзиowie покою и презеси зjazdów pokojowych wykonywują przysięgę przed kapłanem właściwego obrządku na jawném posiedzeniu wydziałów najbliższego sądu okręgowego, w rotę przepisaną w dodatku do artykułu 225-go organizacji sądowej. (Zamiast drugiej połowy art. 36).

35. Stałe miejsce przebywania sędziów покою (art. 41 org. sąd.) oznaczone będzie wykazem, zatwierdzonym przez Ministra Sprawiedliwości за porozumieniem się з Warszawskim General-Gubernatorem. (Zmiana pierwszej połowy art. 41).

36. Сила статей 42 и 66 учреждения судебныхъ установлений распространяется и на председателей мировыхъ сѣздовъ. (Въ доп. полненіе ст. 42 и 76).

37. Въ случаѣ увольненія, отсутствія, болѣзни или смерти мирового судьи, обязанности его исполняются сосѣднимъ участковымъ или добавочнымъ мировымъ судьей, по распоряженію председателя мирового сѣзда. Обязанности же сего послѣдняго, въ указанныхъ выше случаяхъ, исполняются мировымъ судьей того города, гдѣ собирается мировой сѣздъ. (Въ отмѣну ст. 43 и 53).

38. Мировые судьи и председатели мировыхъ сѣздовъ, въ отношеніи класса ихъ должности и прочихъ правъ и преимуществъ по службѣ, сравниваются съ членами окружныхъ судовъ и судебныхъ палатъ (ст. 57 наст. полож.). (Въ отмѣну ст. 71).

39. Увольненіе отъ службы мировыхъ судей и председателей мировыхъ сѣздовъ, а равно перемѣщеніе ихъ, зависитъ отъ Министра Юстиціи по сношенію съ Варшавскимъ Генералъ-Губернаторомъ. (Въ отмѣну ст. 72).

40. Отпуски мировымъ судьямъ и председателямъ мировыхъ сѣздовъ на срокъ болѣе *одного мѣсяца* разрѣшаются Министромъ Юстиціи. (Въ измѣн. 2 час. ст. 73).

в) О мировыхъ сѣздахъ.

41. Вѣдѣнію мировыхъ сѣздовъ, сверхъ апелляціонныхъ и кассационныхъ жалобъ на рѣшенія мировыхъ судей, подлежатъ такія же жалобы на рѣшенія гминныхъ судовъ. (Въ доп. ст. 51).

42. Время и мѣсто открытія срочныхъ сѣздовъ опредѣляется по соглашенію председателя мирового сѣзда съ губернаторомъ и прокуроромъ окружного суда. (Въ отмѣну ст. 52).

43. О времени и мѣстѣ открытія особыхъ сѣздовъ (ст. 54 учр. суд. устан.) доводится председателемъ сѣзда до свѣдѣнія губернатора и прокурора окружного суда и объявляется заблаговременно мировымъ судьямъ и гминнымъ судамъ округа. (Въ измѣн. ст. 54).

44. При раздѣленіи мирового сѣзда на отдѣленія (ст. 55 учр. суд. устан.), въ одномъ изъ этихъ отдѣленій председательствуетъ председатель сѣзда, временное же председательство въ дру-

36. Moc obowiązująca artykułów 42 i 76 organizacyi sądowej rozciąga się i do prezesów zjazdów pokojowych. (Uzupełnienie art. 42 i 76).

37. Wrazie uwolnienia, nieobecności, choroby lub śmierci sędziego pokoju, obowiązki jego pełni sąsiedni cyrkulowy lub dodatkowy sędzia pokoju, na mocy rozporządzenia prezesa zjazdu pokojowego. Obowiązki zaś tego ostatniego, w przypadkach wyżej wskazanych, pełni sędzia pokoju tego miasta, w którym zbiera się zjazd pokojowy. (Zamiast art. 43 i 53).

38. Sędziowie pokoju i prezesi zjazdów pokojowych pod względem klasy ich urzędu i innych praw i prerogatyw służbowych, porównani są z członkami sądów okręgowych i izb sądowych (art. 57 niniejsz. postan.). (Zamiast art. 71).

39. Uwolnienie ze służby sędziów pokoju i prezesów zjazdów pokojowych, jak również przeniesienie ich z miejsca na miejsce, zależy od Ministra Sprawiedliwości, za porozumieniem się z Warszawskim General-Gubernatorem. (Zamiast art. 72).

40. Urlopy na czas dłuższy od *miesiąca jednego* udziela sędziom pokoju i prezesom zjazdów pokojowych Minister Sprawiedliwości. (Zmiana 2-jej części art. 73).

с) О зjazдахъ pokojowych.

41. Do atrybucyi zjazdów pokojowych, oprócz skarg apelacyjnych i kasacyjnych na wyroki sędziów pokoju, należą także skargi na wyroki sądów gminnych. (Uzup. art. 51).

42. Czas i miejsce otwarcia peryodycznych zjazdów wyznaczone będą za porozumieniem się prezesa zjazdu pokojowego z gubernatorem i prokuratorem sądu okręgowego. (Zamiast art. 52).

43. O czasie i miejscu otwarcia nadzwyczajnych zjazdów, (art. 54 org. są.) prezes zjazdu donosi gubernatorowi i prokuratorowi sądu okręgowego i zawiadamia zawczasu sędziów pokoju i sądy gminne okręgu. (Zmiana art. 54).

44. Przy podzieleniu zjazdu pokojowego na wydziały, (art. 55 org. sąd.) w jednym z nich przewodniczy prezes zjazdu, czasowe zaś przewodniczenie w innych wydziałach porucza się sędziom pokoju

гихъ отдѣленіяхъ возлагается на мировыхъ судей того города, гдѣ собирается сѣздъ. Присемъ соблюдается правило, установленное нижеслѣдующею 41 статьею. (Въ измѣн. 2 час. ст. 55).

45. Въ рѣшеніи каждаго дѣла на мировомъ сѣздѣ должны участвовать мировые и гминные судьи въ равномъ числѣ, съ соблюденіемъ притомъ послѣдними очереди, опредѣляемой, на основаніи ст. 7, предсѣдателями мировыхъ сѣздовъ. (Въ измѣн. ст. 56).

46. Обязанности непремѣннаго члена мирового сѣзда возлагаются на предсѣдателя сѣзда. (Въ измѣн. ст. 57).

47. На состоящихъ при мировыхъ сѣздахъ судебныхъ приставовъ можетъ быть возлагаемо и исполненіе рѣшеній гминныхъ судовъ. (Въ дополн. ст. 60).

48. Число состоящихъ при сѣздахъ судебныхъ приставовъ и судебныхъ разсылныхъ, а также оклады содержанія ихъ опредѣляются штатомъ. Относительно же особаго въ пользу сихъ должностныхъ лицъ денежнаго вознагражденія за исполненіе отдѣльныхъ служебныхъ дѣйствій соблюдается правило, опредѣленное статьею 313 учр. суд. уст. (Въ отмѣну ст. 61 и дополн. къ оной).

49. Правило, постановленное въ статьѣ 62 учрежденія судебныхъ установленій, распространяется и на состоящихъ при мировыхъ сѣздахъ судебныхъ разсылныхъ. (Въ дополн. ст. 62).

50. Въ случаяхъ указанныхъ ст. 63 учрежденія судебныхъ установленій, чины полиціи за исполненіе обязанностей судебныхъ разсылныхъ получаютъ вознагражденіе, для сихъ послѣднихъ должностныхъ лицъ опредѣленное. (Въ дополн. ст. 63).

2. Объ общихъ судебныхъ мѣстахъ и состоящихъ при оныхъ лицахъ.

51. Постановленія судебныхъ уставовъ о присяжныхъ засѣдателяхъ не примѣняются, впредь до особаго о семъ распоряженія. (Въ отмѣну ст. 81—109).

52. Въ составѣ судебной палаты образуется особый департаментъ для разсмотрѣнія дѣлъ о преданіи суду и о прекращеніи слѣдствій. (Въ дополн. ст. 111).

тего miasta, w którym zbiera się zjazd. Przytém przestrzega się przepis, zamieszczony w poniższym 45 artykule. (Zamiast 2-jej części art. 55).

45. W roztrzyganiu każdej sprawy w zjeździe pokojowym powinni brać udział sędziowie pokoju i sędziowie gminni w równiej liczbie, z zachowaniem nadto przez tych ostatnich kolei, ułożonej, na zasadzie art. 7, przez prezesów zjazdów pokojowych. (Zmiana art. 56).

46. Obowiązki stałego członka zjazdu pokojowego wkládają się na prezesa zjazdu. (Zmiana art. 57).

47. Urzędującym przy zjazdach pokojowych komornikom sądowym może być poruczane i wykonywanie wyroków sądów gminnych. (Uzup. art. 60).

48. Etat oznacza liczbę komorników i woźnych sądowych urzędujących przy zjazdach pokojowych, oraz ich uposażenie. Co się zaś tyczy wynagrodzenia pomienionych urzędników, niezależnie od płacy etatowej, za wykonywanie pojedynczych czynności służbowych, to stosuje się przepis, zawarty w art. 313-m organizacji sądowej. (Zamiast i uzup. art. 61).

49. Przepis, postanowiony w artykule 62 organizacji sądowej, stosuje się i do woźnych sądowych urzędujących przy zjazdach pokojowych. (Uzup. art. 62).

50. W przypadkach, o jakich mowa w artykule 63 organizacji sądowej, służba policyjna za wykonywanie obowiązków woźnych sądowych otrzymuje wynagrodzenie dla tych ostatnich oznaczone. (Uzup. art. 63).

2) O sądach zwyczajnych i osobach w nich urzędujących.

51. Postanowienia ustaw sądowych o przysięgłych nie będą stosowane do czasu oddzielnego o tém rozporządzenia. (Zamiast art. 81—109).

52. W składzie izby sądowej tworzy się oddzielny departament do rozpoznawania spraw o oddaniu pod sąd i o umorzeniu śledztw. (Uzup. art. 111).

53. Въ случаѣ, указанномъ въ ст. 146 учрежденія судебныхъ установлений, для пополненія присутствія окружнаго суда, вмѣсто почетнаго мирового судьи, приглашается предсѣдатель мирового сѣзда. (Въ измѣн. ст. 146).

54. Члены судебной палаты не могутъ быть призываемы въ составъ присутствія для разрѣшенія тѣхъ уголовныхъ дѣлъ, по которымъ они принимали участіе въ постановленіи опредѣленія о преданіи суду. (Въ дополн. ст. 147).

55. Означенныя въ ст. 202 учрежденія судебныхъ установлений должности по судебному вѣдомству замѣщаются на основаніи статей 200, 201, 203—207, 210 и 211 упомянутого учрежденія, но не иначе, какъ изъ числа лицъ, имѣющихъ аттестаты университета или другихъ высшихъ учебныхъ заведеній объ окончаніи курса юридическихъ наукъ, или о выдержаніи экзамена въ сихъ наукахъ, а также изъ лицъ, прослужившихъ не менѣе трехъ лѣтъ въ новыхъ судебныхъ учрежденіяхъ другихъ частей Имперіи. (Въ измѣн. ст. 202).

56. Сила статьи 243 учрежденія судебныхъ установлений распространяется, впредь до особаго распоряженія, только на тѣхъ предсѣдателей, товарищей предсѣдателей и членовъ судебныхъ мѣстъ, которые прослужили не менѣе *трехъ лѣтъ* въ одной изъ означенныхъ должностей или же въ должности прокурора, либо товарища прокурора, а также судебного слѣдователя, по новымъ судебнымъ учрежденіямъ. (Въ измѣн. ст. 243).

57. Должностныя лица судебного вѣдомства русскаго происхожденія пользуются правами и преимуществами, присвоенными Высочайшимъ указомъ 30 Іюля 1867 года чиновникамъ русскаго происхожденія, находящимся на службѣ въ губерніяхъ Царства. (Въ дополн. ст. 235—242, 244—248).

58. Права на эмеритальную пенсію тѣхъ должностныхъ лицъ судебного вѣдомства, которыя, по прежней ихъ службѣ въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа, вносили и впредь будутъ вносить установленный дѣйствующимъ въ этихъ губерніяхъ эмеритальнымъ уставомъ процентъ, опредѣляются особыми правилами.

59. Кромѣ судебныхъ приставовъ, при судебной палатѣ и окружныхъ судахъ состоятъ судебные разсылные, на которыхъ возлагается сообщеніе тяжущимся повѣстокъ и бумагъ, а также ис-

53. W przypadku, wskazanym w art. 146 organizacyi sądowej, dla uzupełnienia kompletu sądu okręgowego, zamiast sędziego pokoju honorowego, wzywa się prezes zjazdu pokojowego. (Zmiana art. 146).

54. Członkowie izby sądowej nie mogą być wzywani do kompletu posiedzenia przy rozstrzyganiu tych spraw kryminalnych, w których brali udział przy postanowieniu decyzji o oddaniu pod sąd. (Uzup. art. 147).

55. Wymienione w art. 202 organizacyi sądowej urzędy sądowe obsadzane będą na mocy art. 200, 201, 203—207, 210 i 211 wzmiankowanej organizacyi; wszelako ei jedynie otrzymać je mogą, którzy posiadają dyplomy uniwersyteckie lub innych wyższych zakładów naukowych z ukończonego kursu nauk prawnych, lub z odbytego z tych przedmiotów egzaminu, oraz ci, którzy przesłużyli przynajmniej *trzy lata* w nowo-uorganizowanych sądach innych części Cesarstwa. (Zmiana art. 202).

56. Moc obowiązująca artykułu 243 organizacyi sądowej do czasu oddzielnego rozporządzenia, rozciąga się tylko do tych prezesów, vice-prezesów i członków władz sądowych, którzy przesłużyli przynajmniej *trzy lata* na jednej z wymienionych posad, lub też na posadzie prokuratora lub towarzysza prokuratora, jak również inkwizenta sądowego w nowo-uorganizowanych sądach. (Zmiana art. 243).

57. Urzędnicy sądowi pochodzenia rosyjskiego korzystają z praw i przywilejów, nadanych przez Najwyższy ukaz z dnia 30 Lipca 1867 roku urzędnikom pochodzenia rosyjskiego, będącym w służbie w guberniach Królestwa. (Uzup. art. 235—242, 244—248).

58. Prawa do pensji emerytalnej urzędników sądowych, którzy w czasie poprzedniej swjej służby w guberniach Warszawskiego okręgu sądowego uiszczali, i nadal uiszczają będą, ustanowione przez obowiązującą w tych guberniach ustawę emerytalną odsetki, określając oddzielne przepisy.

59. Oprócz komorników sądowych, przy izbie sądowej i sądach okręgowych urzędują woźni sądowi, których obowiązkiem jest wręcanie stronom wezwań i pism, jak również i pełnienie innych,

полненіе другихъ поручаемыхъ имъ предсѣдателями означенныхъ судебныхъ мѣстъ дѣйствій, не относящихся къ исполненію судебныхъ рѣшеній. (Въ дополн. ст. 297, 321 и 322).

60. Правила, установленныя статьями 299, 300, 303, 305—311, 313, 316—320, 324—331 учрежденія судебныхъ установленій примѣняются также и къ судебнымъ разсылнымъ.

61. Должности судебного разсылнаго присвоивается особая форменная одежда и особый знакъ. (Въ дополн. ст. 304).

62. Судебные разсылные, при исполненіи служебныхъ обязанностей, руководствуются тѣми же правилами, какъ судебные пристава. (Въ дополн. ст. 323).

63. Статьи 333—352 учрежденія судебныхъ установленій, о совѣтахъ и товариществѣ судебныхъ приставовъ, не примѣняются впредь до особаго распоряженія. (Въ отмѣну ст. 333—352).

64. Сверхъ лицъ, поименованныхъ въ статьѣ 355 учрежденія судебныхъ установленій, не могутъ быть присяжными повѣренными также и лица, подвергшіяся, по судебнымъ приговорамъ, тюремному заключенію. (Въ дополн. ст. 355).

65. Совѣты присяжныхъ повѣренныхъ не образуются, а права и обязанности сихъ совѣтовъ, согласно статьѣ 378 учрежденія судебныхъ установленій, присваиваются окружнымъ судамъ. (Въ измѣн. ст. 357—382, 390, 392, 396—398, 400 и 406).

66. Кандидаты на должности по судебному вѣдомству, по усмотрѣнію Министра Юстиціи могутъ состоять и при мировыхъ судьяхъ. (Въ дополн. ст. 408).

67. Исключеніе изъ числа кандидатовъ на должности по судебному вѣдомству зависитъ отъ той власти, кою они опредѣляются въ это званіе. (Въ измѣн. 2 час. ст. 418).

3) Объ ипотечныхъ учрежденіяхъ.

68. Для ипотечнаго производства по губернскимъ ипотекамъ, при окружныхъ судахъ состоятъ ипотечныя отдѣленія съ особой канцеляріей и архивомъ.

69. Присутствіе ипотечнаго отдѣленія образуется изъ членовъ окружнаго суда и завѣдывающаго ипотечнымъ архивомъ секретаря, порядкомъ, указаннымъ въ ипотечномъ уставѣ 14 (26) Апрѣля 1818 года и дополнительныхъ къ оному постановленіяхъ.

не dotyczących wykonania wyroków sądowych, czynności, jakie im prezesi rzeczonych władz poruczają. (Uzup. art. 297, 321 i 322).

60. Przepisy, zawarte w artykułach 299, 300, 303, 305—311, 313, 316—320, 324—331 organizacyi sądowej stosują się także i do woźnych sądowych.

61. Do urzędu woźnego sądowego przywiązane jest ubranie mundurowe i właściwy znak. (Uzup. art. 304).

62. Woźni sądowi przy wykonywaniu swych obowiązków stosują się do tych samych przepisów, co i komornicy sądowi. (Uzup. art. 332).

63. Artykuły 333—352-go organizacyi sądowej o radach i stowarzyszeniach komorników sądowych nie będą miały zastosowania do czasu oddzielnego o tém rozporządzenia. (Zamiast art. 333—352).

64. Oprócz osób, wyszczególnionych w artykule 355 organizacyi sądowej, nie mogą również być adwokatami przysięgłemi osoby skazane wyrokami sądowymi na osadzenie w więzy. (Uzup. art. 355).

65. Rad obrończych nie ustanawia się; prawa zaś i obowiązki takowych rad wykonywane będą, w myśl art. 378-go organizacyi sądowej, przez sądy okręgowe. (Zmiana art. 357—382, 390, 392, 396—398, 400 i 406).

66. Kandydaci do posad sądowych, z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości, mogą się znajdować i przy sędziach pokoju. (Uzup. art. 408).

67. Wydalenie z liczby kandydatów do posad sądowych zależy od téj władzy, która ich mianowała. (Zmiana części 2-jej art. 418).

3) O wydziałach hypotecznych.

68. Do załatwiania czynności hypotecznych w hypotekach gubernialnych, urzędują przy sądach okręgowych wydziały hypoteczne, z oddzielną kancelaryą i archiwum.

69. Komplet wydziału hypotecznego tworzy się z członków sądu okręgowego i zawiadującego archiwum hypoteczném sekretarza, sposobem wskazanym w ustawie hypotecznój z d. 14 (26) Kwietnia 1818 r. i w uzupełniających takową ustawę postanowieniach.

70. Для ипотечнаго производства по уѣзднымъ ипотекамъ, при мировыхъ судьяхъ состоятъ ипотечныя отдѣленія, по одному на каждый уѣздъ, съ особой канцеляріей и архивомъ.

71. Присутствіе уѣзднаго ипотечнаго отдѣленія образуется, по примѣненію къ ипотечной инструкціи 25 Декабря 1825 года (ст. 7) и дополнительнымъ къ оной постановленіямъ, изъ мирового судьи, секретаря, нотаріуса или присяжнаго повѣреннаго, или же состоящаго при мировомъ судѣ кандидата на должности по судебному вѣдомству.

72. Секретари уѣздныхъ ипотечныхъ отдѣленій опредѣляются предсѣдателемъ мирового сѣзда, по представленію мирового судьи. Секретари сии подвергаются дисциплинарнымъ взысканіямъ по опредѣленію мирового сѣзда.

73. Нотаріусы и присяжные повѣренные, за исполненіе обязанностей членовъ ипотечныхъ отдѣленій, получаютъ особое вознагражденіе.

II. По уголовному судопроизводству.

а) Порядокъ производства въ мировыхъ судебныхъ установленіяхъ.

74. Вѣдомству мировыхъ судей и гминныхъ судовъ подлежатъ проступки, за которые, по уставу о наказаніяхъ, налагаемыхъ мировыми судьями, опредѣляются:

- 1) выговоры, замѣчанія и внушенія;
- 2) денежныя взысканія не свыше *трехъ сотъ* рублей;
- 3) арестъ не свыше *трехъ мѣсяцевъ*;
- 4) заключеніе въ тюрьмѣ не свыше *одного года*. (Въ отнѣну ст. 33).

75. Дѣла, означенныя въ предшедшей статьѣ, изъемяются изъ разбирательства мировыхъ судей и гминныхъ судовъ въ слѣдующихъ случаяхъ:

- 1) когда наказаніе за проступокъ сопряжено по закону съ высылкою виновнаго изъ мѣста жительства, съ запрещеніемъ производить торговлю или промыселъ, или же съ закрытіемъ торговаго или промышленнаго заведенія;

70. Do załatwiania czynności hypotecznych w hypotekach powiatowych, urzędują przy sędziach pokoju wydziały hypoteczne, po jednym na każdy powiat, z oddzielną kancelaryą i archiwum.

71. Komplet powiatowego wydziału hypotecznego, stosownie do instrukcyi hypotecznej z d. 25 Grudnia 1825 r. (art. 7) i dodatkowych do niej postanowień, składa się z sędziego pokoju, sekretarza, notaryusza lub adwokata przysięgłego, albo kandydata do posad sądowych urzędującego przy sędzi pokoju.

72. Sekretarze wydziałów hypotecznych powiatowych mianowani będą przez prezesa zjazdu pokojowego, na przedstawienie sędziego pokoju. Sekretarze ci ulegać będą karom dyscyplinarnym na mocy decyzji zjazdu pokojowego.

73. Notaryusze i adwokaci przysięgli, za pełnienie obowiązków członków wydziałów hypotecznych, otrzymywać będą oddzielne wynagrodzenie.

II. Co do postępowania karnego.

а) Sposób postępowania w sądach pokoju.

74. Władzy sędziów pokoju i sądów gminnych ulegają wykroczenia, za które, na mocy ustawy o karach, wymierzanych przez sędziów pokoju, postanowiają się:

- 1) nagany, napomnienia i przestrogi;
- 2) kary pieniężne nie przenoszące *trzystu rubli*;
- 3) areszt, nie dłuższy nad *trzy miesiące*;
- 4) osadzenie w więzy nie dłuższe nad *rok jeden*. (Zamiast art. 33).

75. Sprawy, w poprzedzającym artykule wyszczególnione, wyłączają się z pod władzy sędziów pokoju i sądów gminnych w następujących przypadkach:

- 1) gdy kara za wykroczenie, według prawa, połączoną jest z wydaleniem winnego z miejsca zamieszkania, z zakazem prowadzenia handlu lub rzemiosła, albo też z zamknięciem zakładu handlowego lub przemysłowego;

2) когда искъ о вознагражденіи за причиненные проступкомъ вредъ или убытки, превышаетъ *десяти пятьдесятъ рублей*, и

3) когда проступки совершены чинами войскъ, расположенныхъ въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа, а также должностными лицами мѣстнаго гражданскаго управленія и полиціи. (Въ отмѣну ст. 34).

76. Сверхъ того, вѣдомству мировыхъ судей и гминныхъ судовъ не подлежатъ слѣдующіе проступки:

- а) Оскорбленіе полицейскихъ или другихъ стражей, служителей судебныхъ или правительственныхъ мѣстъ, а равно полевыхъ и лѣсныхъ сторожей во время отправленія ими должности, если обида нанесена дѣйствіемъ (ст. 31, п. 2 уст. о нак., налаг. мир. суд.).
- б) Споры, драки, кулачный бой или другаго рода буйство въ публичныхъ мѣстахъ, и вообще нарушеніе общественной тишины, если въ этихъ нарушеніяхъ участвовала цѣлая толпа людей и если притомъ необходимо будетъ прекратить безпорядокъ силою, хотя и безъ употребленія оружія (ст. 38 уст. о нак.).
- в) Устройство безъ надлежащаго дозволенія публичной лотереи, а равно недозволенная закономъ раздача билетовъ иностранной лотереи или промессовъ (ст. 47 уст. о наказ.).
- г) Самовольное оставленіе мѣста, назначеннаго для жительства по распоряженію надлежащей судебной или правительственной власти, а равно самовольное возвращеніе въ мѣста, изъ коихъ виновные высланы (ст. 63 уст. о наказ.).
- д) Врачеваніе изъ корыстныхъ видовъ лицами, неимѣющими права заниматься врачебною практикою, въ случаѣ послѣдовавшаго отъ того вреда (ст. 104 уст. о нак.).
- е) Нанесеніе обиды дѣйствіемъ съ обдуманымъ заранѣ намѣреніемъ, или же въ публичномъ мѣстѣ или многочисленномъ собраніи, а равно лицу, хотя не состоящему съ обидчикомъ въ родствѣ по восходящей линіи, но имѣющему по особымъ къ нему отношеніямъ право и на особое уваженіе (ст. 135 уст. о нак.).
- ж) Клевета на словахъ или на письмѣ, если клеветою оскорблена честь лица, хотя и не состоящаго съ виновнымъ

2) gdy powództwo o wynagrodzenie szkody lub strat, przez wykroczenie zrzadzonych, przewyższa *dwieście pięćdziesiąt rubli*;

3) gdy wykroczenia popełnili wojskowi, kwaterujący w guberniach Warszawskiego okręgu sądowego, albo też urzędnicy miejscowej administracyi cywilnej i policyi. (Zamiast art. 34).

76. Oprócz tego władzy sędziów pokoju i sądów gminnych nie ulegają następujące wykroczenia:

- a) obelgi, wyrządzone straży policyjnej lub innej, służbie władz sądowych i administracyjnych, oraz stróżom polnym i leśnym w czasie wykonywania obowiązków ich urzędu, jeżeli obelgi były czynne (art. 31 p. 2 ust. o kar. wym. przez sędz. pok.);
- b) kłótnie, bójki, lub innego rodzaju burzliwości, w miejscach publicznych i w ogóle zakłócenia spokoju publicznego, jeżeli w tych zakłóceniach brał udział cały tłum ludzi, i jeżeli, oprócz tego, potrzeba będzie przywrócić porządek przemocą, jakkolwiek bez użycia broni (art. 38 ust. o kar.).
- c) Urządzenie bez należytego pozwolenia loteryi publicznej, jak również niedozwolona przez prawo rozprzedaż biletów loteryi zagranicznej lub promesów (art. 47 ust. o kar.).
- d) Samowolne opuszczenie miejsca, wyznaczonego na mieszkanie przez rozporządzenie właściwej władzy sądowej lub administracyjnej, niemniej samowolny powrót do miejsca, z którego winni byli wydalenі (art. 63 ust. o kar.).
- e) Leczenie w widokach zysku, przez osoby nie mające prawa zajmować się praktyką lekarską, jeżeli z tego wynikło uszkodzenie na zdrowiu (art. 104 ust. o kar.).
- f) Wyrządzenie obelg czynnych, wskutek poprzednio powziętego zamiaru, lub w miejscu publicznym, albo w licznym zgromadzeniu, wreszcie—osobie, jakkolwiek niespokrewnionej z obrażającym w linii wstępnej, lecz mającej prawo, ze względu na szczególny stosunek w jakim do niego zostaje, i do szczególnego szacunku (art. 135 ust. o kar.).
- g) Potwarz ustna lub piśmienna, jeżeli przez potwarz zobelżony był honor osoby, jakkolwiek nie spokrewnionej ze sprawcą

въ родствѣ по восходящей линіи, но которое по особымъ къ виновному отношеніямъ имѣло право и на особое уваженіе (ст. 136 уст. о нак.).

з) Самоуправство, а равно употребленіе насилія (ст. 142 уст. о нак.).

и) Проступки противъ чужой собственности, поименованные въ статьяхъ 154—156, 158, 169—177 устава о наказаніяхъ, когда цѣна похищеннаго или присвоеннаго превышаетъ *тридцать рублей*.

77. Къ порядку производства дѣлъ въ гминныхъ судахъ примѣняются правила, заключающіяся въ книгѣ первой устава уголовного судопроизводства (ст. 35—199), съ измѣненіями, въ нижеслѣдующихъ статьяхъ изложенными.

78. При совокупности преступныхъ дѣйствій, изъ коихъ одни подлежатъ вѣдомству гминнаго суда, а другія вѣдомству мирового судьи, дѣло подсудно мировому судѣ. При совокупности преступныхъ дѣйствій, обнаруженныхъ въ мѣстностяхъ, подвѣдомственныхъ разнымъ гминнымъ судамъ, дѣло подсудно тому гминному суду, въ вѣдомствѣ коего совершено важнѣйшій проступокъ. (Въ дополн. ст. 36).

79. Пунктъ 3 статьи 42 устава уголовного судопроизводства не примѣняется до особаго о семъ распоряженія. Но симъ не отмѣняется право мировыхъ судей и гминныхъ судовъ приступать къ разбирательству по проступкамъ, обнаруженнымъ ими при производствѣ дѣла, если означенные проступки по свойству своему подлежатъ ихъ вѣдѣнію и преслѣдованію. (Въ измѣн. ст. 42 и отмѣну ст. 52).

80. Въ случаѣ неисполненія полиціею обязанностей, возложенныхъ на нее по производству дѣлъ у мирового судьи или въ гминномъ судѣ, установленія сн сообщаютъ о томъ подлежащему начальству для привлеченія виновныхъ къ отвѣтственности. О важныхъ упущеніяхъ полицейскихъ чиновъ, мировому судѣ и гминному суду предоставляется сообщать прокурору окружнаго суда или его товарищу. (Въ отмѣну ст. 53).

81. Въ случаѣ, указанномъ въ статьѣ 72 устава уголовного судопроизводства, свидѣтели, живущіе въ мѣстности, подвѣдомственной гминному суду, допрашиваются гминнымъ судомъ той гмины, въ которой живутъ. (Въ дополн. ст. 72).

въ линіи вступнѣй, lecz mającej prawo, ze względu na szczególny stosunek w jakim do niego zostaje, i do szczególnego szacunku (art. 136 ust. o kar.).

h) Samowładność, jak również użycie przemocy (art. 142 ust. o kar.).

i) Wykroczenia przeciwko cudzej własności, wyszczególnione w art. 154—156, 158, 169—177 ustawy o karach, gdy cena rzeczy skradzionej lub przywłaszczonej przewyższa *trzydzieści rubli*.

77. Do sposobu postępowania w sądach gminnych stosują się przepisy, zawarte w księdze pierwszej ustawy postępowania karnego (35—199), ze zmianami, w poniższych artykułach wyszczególnionymi.

78. Przy zbiegu czynów przestępnych, z których jedno ulegają władzy sądu gminnego, a drugie władzy sędziego pokoju, sprawa ulega rozpoznaniu sędziego pokoju. Przy zbiegu czynów przestępnych, wykrytych w miejscowościach, należących do jurysdykcji różnych sądów gminnych, sprawa ulega rozpoznaniu tego sądu gminnego, w jurysdykcji którego popełniono wykroczenie najważniejsze. (Uzup. art. 36).

79. Ustęp 3-ci artykułu 42 ustawy postępowania karnego nie ma zastosowania do czasu oddzielnego w tym względzie rozporządzenia. Lecz to nie uchybia prawu sędziów pokoju i sądów gminnych do rozpoznawania wykroczeń, jakie wykryją w czasie prowadzenia sprawy, jeżeli takowe wykroczenia, ze względu na rodzaj, ulegają ich władzy i dochodzeniu. (Zmiana art. 42 i zamiast art. 52).

80. W razie niewypełnienia przez policję obowiązków, włożonych na nią z powodu spraw u sędziego pokoju lub w sądzie gminnym, władze te zawiadamiają o tém właściwą zwierzchność, dla pociągnięcia winnych do odpowiedzialności. O ważnych uchybieniach służby policyjnej sędziego pokoju i sąd gminny mogą być zawiadomić prokuratora sądu okręgowego lub jego towarzysza. (Zamiast art. 53).

81. W przypadku, wskazanym w artykule 72 ustawy postępowania karnego, mieszkający w miejscowości, do jurysdykcji sądu gminnego należący, przesłuchani będą przez sąd gminny tej gminy, w której mieszkają. (Uzup. art. 72).

82. При существовании законных причин къ отводу мирового судьи, усмотренных имъ самимъ или предъявленныхъ сторонами (ст. 85 уст. угол. судопр.), онъ передаетъ дѣло мировому судѣ, который, на основаніи ст. 37-й настоящаго положенія, исполняетъ его обязанности въ случаѣ его отсутствія. (Въ измѣн. ст. 87).

83. При отводѣ гминнаго судьи, или кого либо изъ лавниковъ, соблюдаются правила, установленныя статьями 20 и 21 настоящаго положенія. (Въ дополн. ст. 87).

84. Свидѣтели римско-католическаго вѣроисповѣданія по дѣламъ, производимымъ въ гминномъ судѣ, приводятся къ присягѣ председателемъ сего суда или, по его порученію, однимъ изъ членовъ суда. Когда въ составѣ гминнаго суда не будетъ ни одного члена, принадлежащаго къ римско-католическому вѣроисповѣданію, то свидѣтель допрашивается безъ присяги съ напомниманіемъ объ обязанности показать по чистой совѣсти все ему извѣстное и съ отобраніемъ отъ него подписки, что онъ показанное, въ случаѣ требованія которой либо изъ сторонъ, готовъ подтвердить присягою. (Въ дополн. ст. 97 и 98).

85. Гминный судѣ, усмотрѣвъ изъ обстоятельствъ дѣла, что оно не подлежитъ его разбирательству, обязанъ немедленно представить дѣло председателю мирового съѣзда, который препровождаетъ оное или къ судебному слѣдователю, или, если нѣтъ надобности въ производствѣ слѣдствія, непосредственно къ прокурору. Въ случаѣ пререканія между председателемъ мирового съѣзда и судебнымъ слѣдователемъ о подсудности, таковое разрѣшается окружнымъ судомъ, при которомъ слѣдователь состоитъ. (Въ дополн. ст. 117).

86. Приговоръ гминнаго суда считается окончательнымъ, когда имъ опредѣляются: внушеніе, замѣчаніе, выговоръ, денежное взысканіе не свыше *пятнадцати рублей* съ одного лица или арестъ не свыше *трехъ дней*, и когда вознагражденіе за вредъ и убытки не превышаетъ *тридцати рублей*. (Въ дополн. ст. 124).

87. Установленныя въ статьяхъ 160 и 167 устава уголовнаго судопроизводства ограниченія въ отношеніи мирового судьи распространяются и на гминнаго судью, участвовавшаго къ постановленіи обжалованнаго приговора гминнаго суда. (Въ дополн. ст. 160 и 167).

82. Jeżeli istnieją prawne przyczyny do wyłączenia sędziego pokoju, które on sam dopatrzy, lub które strony przedstawia (art. 85 ust. post. karn.), tenże odstąpi sprawę sędziemu pokoju, który, na mocy art. 37 niniejszego postanowienia, pełnić ma jego obowiązki w razie nieobecności. (Zmiana art. 87).

83. Przy wyłączeniu sędziego gminnego albo któregokolwiek z ławników, zachowują się przepisy ustanowione w artykułach 20 i 21 niniejszego postanowienia. (Uzup. art. 87).

84. Od świadków rzymsko-katolickiego wyznania, w sprawach prowadzonych w sądzie gminnym, odbiera przysięgę prezes tegoż sądu, albo, na jego zlecenie, jeden z członków sądu. Jeżeli w komplecie sądu gminnego nie będzie ani jednego członka rzymsko-katolickiego wyznania, to świadek będzie przesłuchany bez przysięgi; wtedy przypomina mu się obowiązek zeznania sumiennie wszystkiego, co mu jest wiadomem, oraz odbiera się od niego piśmienną deklarację, że w razie żądania którejkolwiek strony, zeznanie swoje gotów jest stwierdzić przysięgą. (Uzup. art. 97 i 98).

85. Sąd gminny, uznawszy z okoliczności sprawy, że takowa nie ulega jego rozpoznaniu, powinien bezzwłocznie przedstawić sprawę prezesowi zjazdu pokojego, który przesyła takową albo inkwirentowi, albo, jeżeli nie ma potrzeby prowadzenia śledztwa, bezpośrednio prokuratorowi. Wrazie sporu pomiędzy prezesem zjazdu pokojowego a inkwirentem o atrybucję władzy, takowy rozstrzyga sąd okręgowy, przy którym urzęduje inkwirent. (Uzup. art. 117).

86. Wyrok sędziego pokoju i sądu gminnego będzie ostatecznym, jeżeli postanawia przestrogę, napomnienie lub nagany, karę pieniężną nie przewyższającą *piętnastu rubli* od osoby, albo areszt nie dłuższy nad *trzy dni*, i gdy wynagrodzenie za szkodę i straty nie przewyższa *trzydziestu rubli*. (Uzup. art. 124).

87. Ograniczenia, ustanowione w artykułach 160 i 167 ustawy postępowania karnego co do sędziego pokoju, stosują się i do sędziego gminnego, który brał udział w wydaniu zaskarżonego wyroku sądu gminnego. (Uzup. art. 160 i 167).

88. Жалобы, отзѣвы и протесты на приговоры гминныхъ судовъ разрѣшаются мировымъ съѣздомъ. (Въ дополн. ст. 176).

89. Мировой съѣздъ, отмѣняя приговоръ гминнаго суда, препровождаетъ дѣло на разсмотрѣніе другаго гминнаго суда. (Въ дополн. ст. 178).

90. Приговоры гминнаго суда приводятся въ исполненіе порядкомъ, указаннымъ въ статьяхъ 181—191 устава уголовного судопроизводства, самимъ судомъ непосредственно, или чрезъ мѣстныхъ гминныхъ войтовъ и солтысовъ. Объ исполненіи приговора надъ лицомъ, живущимъ въ другой гминѣ, сообщается мѣстному гминному суду. (Въ дополн. ст. 183 и 185).

б) Порядокъ производства въ общихъ судебныхъ мѣстахъ.

91. Окружнымъ судамъ, въ общемъ порядкѣ судопроизводства, подсудны всѣ уголовныя дѣла, изъятія изъ вѣдомства мировыхъ судей и гминныхъ судовъ. (Въ дополн. ст. 200 и въ отмѣну ст. 202).

92. Дѣла о всѣхъ преступленіяхъ или проступкахъ, подсудныхъ окружнымъ судамъ, вѣдаются ими судами безъ участія присяжныхъ засѣдателей. (Въ отмѣну ст. 201).

93. Дѣло о преступленіи или проступкѣ, за которые въ законѣ положены наказанія, соединенныя съ лишеніемъ или ограниченіемъ правъ состоянія, поступившее на разсмотрѣніе окружнаго суда, не можетъ быть обращено къ производству мирового судьи или гминнаго суда, хотя бы при судебномъ разбирательствѣ и оказалось, что преступное дѣяніе подсудимаго не влечетъ за собою приведеннаго выше наказанія. (Въ отмѣну ст. 203).

94. Сверхъ случаевъ, указанныхъ въ статьяхъ 247 и 248 устава уголовного судопроизводства, Министру Юстиціи предоставляется право, по представленіямъ прокуроровъ, переносить дѣла изъ одного судебного округа, или изъ одного окружнаго суда въ другой, въ видахъ огражденія государственнаго или общественнаго интереса, испрашивая на сіе каждый разъ, особое Высочайшее разрѣшеніе. (Въ дополн. ст. 246 и 248).

95. Когда, по обстоятельствамъ дѣла, судебный слѣдователь удостовѣрится въ необходимости принять безотлагательно мѣры

88. Skargi, odwołania się i protesty na wyroki sądów gminnych, roztrzyga zjazd pokojowy. (Uzup. art. 167).

89. Zjazd pokojowy, skasowawszy wyrok sądu gminnego, przesyła sprawę pod rozpoznanie innemu sądowi gminnemu. (Uzup. art. 178).

90. Wyroki sądu gminnego wykonywane będą w sposób wskazany w artykułach 181—191 ustawy postępowania karnego przez sam sąd bezpośrednio, albo przez miejscowych wójtów i soltysów. O wykonaniu wyroku na osobie zamieszkałej w innej gminie, zawiadamia się miejscowy sąd gminny. (Uzup. art. 183 i 185).

б) Sposób postępowania w sądach zwyczajnych.

91. Do sądów okręgowych, w ogólnym sposobie postępowania sądowego, należą wszystkie sprawy kryminalne, wyłączone z pod jurysdykcyi sędziów pokoju i sądów gminnych. (Uzup. art. 200 i zamiast art. 202).

92. Sprawy dotyczące wszelkich przestępstw lub wykroczeń ulegających władzy sądów okręgowych, rozstrzygane będą w tych sądach bez udziału przysięgłych. (Zamiast art. 201).

93. Jeżeli sprawa, dotycząca przestępstwa lub wykroczenia, za które prawo zagraża karami połączonemi z utratą albo ograniczeniem praw stanu, oddaną została pod rozpoznanie sądu okręgowego, to nie może być zwróconą do instrukcyi ani sędziemu pokoju, ani sądowi gminnemu, chociażby śledztwo sądowe wykazało, że czyn przestępny podsądnego nie pociąga za sobą wyżej przytoczonej kary. (Zamiast art. 203).

94. Oprócz przypadków, wskazanych w artykułach 247 i 248, ustawy postępowania karnego, Minister Sprawiedliwości ma prawo, na przedstawienie prokuratorów, przenosić sprawy z jednego okręgu sądowego, lub z jednego sądu okręgowego do drugiego, gdzie tego wymaga interes państwa lub społeczeństwa, wyjednávając na to, za każdym razem, Najwyższe zezwolenie. (Uzup. art. 246 i 248).

95. Gdy wskutek okoliczności śledztwem wykrytych, inkwirent przeświadczy się o konieczności przedsięwzięcia bezzwłocznie środ-

къ обезпеченію могущаго пасть на обвиняемаго денежнаго взыска-
нія или иска о вознагражденіи за вредъ и убытки, причиненные его
дѣйствіями, то входитъ о томъ съ представленіями въ окружный
судъ, который и дѣлаетъ соотвѣтственное, на основаніи мѣстныхъ
гражданскихъ законовъ, распоряженіе. (Въ отмѣну ст. 268).

96. Всѣ присутственныя мѣста и должностныя лица, возбуж-
дая судебное преслѣдованіе, немедленно сообщаютъ о томъ подле-
жащему прокурору окружнаго суда. (Въ дополн. ст. 278).

97. Когда, по мнѣнію судебного слѣдователя, получившаго
предложеніе прокурора или его товарища о задержаніи обвиняе-
маго (ст. 285 уст. угол. судопр.), сей послѣдній не навлекаетъ на
себя достаточнаго подозрѣнія въ преступленіи, подвергающемъ ли-
шенію всѣхъ правъ состоянія, или потерѣ всѣхъ особенныхъ правъ
и преимуществъ, то, исполняя требованіе прокурорской власти, слѣ-
дователь представляетъ о томъ суду. (Въ измѣн. ст. 285).

98. По преступленіямъ, подвергающимъ лишенію или огра-
нченію правъ состоянія, судебному производству предшествуютъ
во всякомъ случаѣ предварительное слѣдствіе и преданіе обвиняе-
маго суду. (Въ отмѣну ст. 544 и измѣн. ст. 545).

99. Означенное въ статьѣ 851 устава уголовного судопроиз-
водства распоряженіе суда замѣняется назначеніемъ администрато-
ра или отдачею имущества въ секвестръ. (Въ измѣн. ст. 851).

100. Противъ всѣхъ приговоровъ, постановленныхъ окруж-
нымъ судомъ, допускаются отзывы подсудимыхъ, частныхъ обвини-
телей и гражданскихъ истцовъ, равно какъ и протесты лицъ про-
курорскаго надзора. Приговоры же судебной палаты почитаются
окончательными. (Въ отмѣну ст. 853 и 854).

101. Распоряженія осылкѣ осужденныхъ въ каторжную ра-
боту, на поселеніе или на житье въ Сибирскія или другія отдален-
ныя губерніи, объ отдачѣ ихъ въ арестантскія отдѣленія и о взятіи
ихъ имущества въ казну или администрацію, принадлежать губер-
нскому правленію. (Въ отмѣну ст. 951).

102. Нарушенія, поименованныя въ статьяхъ 1010—1013,
1015—1019, 1039 и 1032 уложенія о наказаніяхъ 1866 года, пре-
доставленныя, на основаніи дополненія къ статьѣ 1000 устава уго-
ловнаго судопроизводства (по прод. 1868 года), вѣдѣнію мировыхъ
судей, не подлежатъ вѣдомству гминныхъ судовъ. (Въ дополн.
ст. 1000).

кѣмъ змierzających до zabezpieczenia kary pieniężnej na jaką obwi-
niony może być skazany, albo skutków powództwa o wynagrodzenie
szkód i strat czynem jego zrzędzonych, odnieść się winien z przedsta-
wieniem do sądu okręgowego, który wyda stosowne, na zasadzie miej-
scowych praw cywilnych, rozporządzenie. (Zamiast art. 268).

96. Wszelkie władze rządowe i urzędnicy, wszczynając do-
chodzenie sądowe, donoszą o tém bezzwłocznie właściwemu prokura-
torowi sądu okręgowego. (Uzup. art. 278).

97. Jeżeli podług zdania inkwirenta, który otrzymał zalecenie
prokuratora lub jego towarzysza względem zatrzymania oskarżonego,
ten ostatni nie ściaga na siebie dostatecznego podejrzenia o dokonanie
przestępstwa, zagrożonego pozbawieniem wszelkich praw stanu, lub
utrata wszystkich szczególnych praw i przywilejów, to inkwirent, wy-
pełniając żądanie urzędu publicznego, robi o tém przedstawienie do
sądu okręgowego. (Zmiana art. 285).

98. W sprawach, dotyczących przestępstw, pociągających za
sobą pozbawienie lub ograniczenie praw stanu, postępowanie sądowe
poprzedza w każdym razie pierwiastkowe śledztwo i oddanie oskarżo-
nego pod sąd. (Zamiast art. 544 i zmiana art. 545).

99. Rozporządzenie sądu, o którym mowa w art. 851 ustawy
postępowania karnego, zastępuje się przez mianowanie administratora
lub nałożenie sekwestru na majątek. (Zmiana art. 851).

100. Od wszelkich wyroków, wydanych przez sądy okręgowe,
wolno zakładać apelację podsądnym, prywatnym oskarżycielom i stro-
nom cywilnym, tudzież urzędowi publicznemu — podawać protest; wy-
roki zaś izby sądowej są ostateczne. (Zamiast art. 853 i 854).

101. Rozporządzenia, dotyczące zesłania skazanych do ciężkich
robót, na osiedlenie, albo na mieszkanie do syberyjskich lub innych
odległych gubernij, oddania ich do oddziałów aresztanckich i zabrania
ich majątku na skarb lub w administrację, należą do rządu gubernial-
nego. (Zamiast art. 951).

102. Wykroczenia, wyszczególnione w artykułach 1010—1013,
1015—1019, 1030 i 1032 kodeksu kar z 1866 roku, na zasadzie uzu-
pełnienia artykułu 1000 ustawy postępowania karnego (podług uzup.
1868 r.), ulegające jurysdykcji sędziów pokoju, nie ulegają jurysdyk-
cji sądów gminnych. (Uzup. art. 1000).

103. Дѣла о противозаконномъ сожитіи неженатаго съ незамужнею (ст. 721 улож. о нак. угод. и испр. 1847 года) подлежатъ вѣдомству окружнаго суда, который, въ случаѣ признанія подсудимаго виновнымъ, сообщаетъ духовному начальству о преданіи его церковному покаянію. (Въ измѣн. ст. 1002).

104. По дѣламъ о преступленіяхъ противъ Православной вѣры, подлежащимъ разсмотрѣнію въ общихъ судебныхъ мѣстахъ, судьи должны быть изъ лицъ православнаго исповѣданія. (Въ отмѣну ст. 1009).

105. Брачныя дѣла лицъ христіанскихъ исповѣданій, въ главахъ I—IV положенія 16 (28) Марта 1836 г. о союзѣ брачномъ не упомянутыхъ, а равно брачныя дѣла лицъ вѣроисповѣданій нехристіанскихъ, подлежатъ вѣдомству окружнаго суда, на точномъ основаніи статей 179—191 означеннаго положенія; сему же суду, согласно статьѣ 191 того же положенія, предоставляется разсмотрѣніе упуцденій духовенства при совершеніи брачнаго обряда. (Въ дополн. ст. 1012—1015).

106. Дѣла по жалобѣ одного изъ супруговъ на нарушеніе другимъ святости брака прелюбодѣланіемъ вѣдаются:

или 1) уголовнымъ судомъ, когда оскорбленный супругъ проситъ о наказаніи виновнаго по уголовнымъ законамъ;

или 2) судомъ духовнымъ, когда оскорбленный супругъ проситъ о расторженіи брака, о разлученіи отъ стола и ложа и о наказаніи виновнаго по правиламъ церковнымъ;

или же 3) порядкомъ гражданскимъ, на основаніи статей 179—191 положенія 16 (28) Марта 1836 года о союзѣ брачномъ. (Въ отмѣну ст. 1016).

107. Возложенныя статьею 16 Высочайше утвержденныхъ 7 Іюня 1872 г., правилъ о судопр. по государств. преступл. на уголовный департаментъ судебной палаты обязанности исполняются департаментомъ, учрежденнымъ для разсмотрѣнія дѣлъ о преданіи суду и о прекращеніи слѣдствій. (Въ измѣн. ст. 1044).

108. По отношенію къ наложенію наказаній и взысканій безъ суда особымъ опредѣленнымъ въ учрежденіи судебныхъ установлений дисциплинарнымъ порядкомъ, къ лицамъ судебного вѣдомства причисляются также и должностныя лица, ведущія книги гражданского состоянія. (Въ дополн. ст. 1067).

103. Sprawy dotyczące związków nieprawych nieżonatego z niezamężną (art. 721 kod. kar. głów. i popr. z 1847 roku) ulegają atrybucji sądu okręgowego, który, wrazie uznania winy podsądnego, zawiadamia władzę duchowną o skazaniu go na pokutę kościelną. (Zamiast art. 1002).

104. Przy sądzeniu spraw o przestępstwa przeciwko wierze prawosławnej, ulegające rozpoznaniu sądów zwyczajnych, zasiadać winni sędziowie wyznania prawosławnego. (Zamiast art. 1009).

105. Sprawy, dotyczące małżeństw pomiędzy osobami wyznań chrześcijańskich, w rozdziale I—IV prawa o małżeństwie z d. 16 (28) Marca 1836 r. nie wyszczególnionych, jak również sprawy dotyczące małżeństw pomiędzy osobami wyznań niechrześcijańskich, ulegają władzy sądu okręgowego, przy ściśłym stosowaniu się do artykułów 179—191 wymienionego prawa; do tegoż sądu, stosownie do artykułu 191 rzeczzonego prawa, należy rozpatrywanie wykroczeń duchowieństwa przy dopełnianiu obrządku ślubnego. (Uzup. art. 1012—1015).

106. Sprawy, na zaskarżenie jednego z małżonków przeciwko drugiemu o wykroczenie przeciw świętości małżeństwa przez cudzołóstwo, dochodzone będą:

albo 1) przez sąd karny, jeżeli obrażony małżonek prosi o ukaranie winnego według praw karnych;

albo 2) przez sąd duchowny, jeżeli obrażony małżonek prosi o rozwód, o rozłączenie co do stołu i łoża i o ukaranie winnego, według przepisów kościelnych;

albo też 3) w drodze cywilnej, na zasadzie artykułów 179—191 prawa o małżeństwie z d. 16 (28) Marca 1836 r. (Zamiast art. 1016).

107. Obowiązki, przez artykuł 16 Najwyżej zatwierdzonych d. 7 Czerwca 1872 r. przepisów o postępowaniu sądowym co do przestępstw stanu włożone na departament kryminalny izby sądowej, pełnić będzie departament przeznaczony do rozpoznawania spraw o oddaniu pod sąd i umorzeniu śledztw. (Zmiana art. 1044).

108. Pod względem wymierzania kar bez sądu, według osobno określonego w organizacyi sądowej postępowania dyscyplinarnego, do urzędników sądowych zaliczają się także urzędnicy, utrzymujący księgi stanu cywilnego. (Uzup. art. 1067).

109. Гминные судьи, лавники, секретари мировых судей (ст. 71 наст. полож.) и писаря гминных судов по преступлениямъ должности подсудны окружному суду. (Въ дополн. ст. 1072).

110. Нарушенія общественнаго благоустройства и благочинія, а также уставовъ казеннаго управленія, которыя, на основаніи дѣйствующихъ въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа узаконеній, не предоставлены непосредственному разбирательству административныхъ или казенныхъ управленій, преслѣдуются по общимъ правиламъ уголовного судопроизводства, съ изъятіями, въ статьяхъ 1125—1235 устава уголовного судопроизводства указанными. (Въ измѣн. ст. 1124 и 1214).

III. По гражданскому судопроизводству.

а) *Общія положенія.*

111. При примѣненіи статьи 17 устава гражданского судопроизводства, соблюдаются постановленія мѣстныхъ гражданскихъ законовъ (ср. ст. 182, 341, 350, 353, 422, 474, 479, 484, 497, 504 и 518 гражд. уложенія 1825 года и ст. 214 закона о союзѣ брачномъ 1836 года). (Въ измѣн. ст. 17, 19 и 20).

112. По объявленіи лица торговаго званія несостоятельнымъ или банкротомъ, право его искать и отвѣчать на судѣ опредѣляется на основаніи дѣйствующаго въ Варшавскомъ судебномъ округѣ торговаго кодекса (ср. ст. 437—614 торг. код.). (Въ отмѣну ст. 21, 22 и 23).

113. Лица, имѣющія право искать и отвѣчать отъ имени товариществъ, опредѣляются правилами, изложенными въ книгѣ третьей гражданского кодекса (ср. ст. 1832—1873). Правила сии примѣняются и къ товариществамъ торговымъ всякаго рода, въ чемъ означенныя правила не противорѣчаютъ законамъ и обычаямъ торговымъ. (Въ отмѣну ст. 26).

114. Въ мѣстностяхъ, на которыя не распространяется вѣдомство Варшавскаго коммерческаго суда, дѣла, относящіеся къ торговой подсудности (статьи 631—638 торговаго кодекса), вѣдаются общими судами гражданскими, на основаніи устава граждан-

109. Sędziowie gminni, ławnicy, sekretarze sędziów pokoju (art. 71 niniejsz. postan.) i pisarze sądów gminnych co do przestępstw służbowych ulegają władzy sądów okręgowych. (Uzup. art. 1072).

110. Wykroczenia przeciwko porządkowi publicznemu i urządzeniom publicznym jakoteż przeciwko ustawom zarządu skarbowego, które, na zasadzie obowiązujących w guberniach Warszawskiego okręgu sądowego praw, nie ulegają bezpośredniemu rozpoznaniu zarządów administracyjnych lub skarbowych, dochodzone będą podług ogólnych zasad postępowania karnego, z wyjątkami, w artykułach 1125—1235 ustawy postępowania karnego wskazanemi. (Zmiana art. 1124 i 1214).

III. Co do postępowania cywilnego.

а) *Przepisy ogólne.*

111. Przy stosowaniu artykułu 17 ustawy postępowania cywilnego zachowują się postanowienia miejscowych praw cywilnych (por. art. 182, 341, 350, 353, 422, 474, 479, 484, 497, 504 i 518 kodeksu cywilnego z 1825 r. i art. 214 prawa o małżeństwie z 1836 roku). (Zmiana art. 17, 19 i 20).

112. Po ogłoszeniu osoby handlującej za upadłą lub za bankrutą, prawo jej do wytaczania powództwa i bronięcia się przed sądem określa się na zasadzie obowiązującego w guberniach Warszawskiego okręgu sądowego kodeksu handlowego (por. art. 437—614 kod. handl.). (Zamiast art. 21, 22 i 23).

113. Osoby, mające prawo do wytaczania powództwa i bronięcia się w imieniu spółki, wymienione są w przepisach zamieszczonych w księdze trzeciej kodeksu cywilnego (por. art. 1832—1873). Przepisy te stosują się i do wszelkiego rodzaju spółek handlowych, o ile nie sprzeciwiają się prawom i zwyczajom handlowym. (Zamiast art. 26).

114. W miejscowościach, które nie ulegają jurysdykcji Warszawskiego sądu handlowego, sprawy, co do których właściwymi są sądy handlowe (art. 631—638), rozpoznawane będą przez zwyczajne sądy cywilne, na zasadzie ustawy postępowania cywilnego z dnia 1875.

скаго судопроизводства 20 Ноября 1864 года, съ измѣненіями, изложенными въ настоящемъ положеніи и въ приложенныхъ къ сей статьѣ временныхъ правилахъ. Тѣмъ же порядкомъ производятся дѣла и въ Варшавскомъ коммерческомъ судѣ. (Въ отмѣну ст. 28).

б) Порядокъ производства въ мировыхъ судебныхъ установленіяхъ.

115. Вѣдомству мировыхъ судей и гминныхъ судовъ подлежатъ:

- 1) иски по личнымъ обязательствамъ и договорамъ и о движимости цѣною не свыше *двухсотъ пятидесяти* рублей;
- 2) иски о вознагражденіи за ущербъ и убытки, когда количество оныхъ не превышаетъ *двухсотъ пятидесяти* рублей, или же во время предъявленія иска не можетъ быть положительно извѣстно;
- 3) иски о возстановленіи нарушеннаго владѣнія, когда со времени нарушенія прошло не болѣе *шести мѣсяцевъ*;
- 4) иски о нарушеніи пользованія указанными въ книгѣ второй гражданскаго кодекса сервитутами, когда со времени нарушенія прошло не болѣе *года*. (Въ измѣненіе ст. 29 и отмѣну п. 3 и 5 сей статьи).

Примѣчаніе. Относительно всякаго рода исковъ и споровъ по сервитутамъ, установленнымъ Высочайшими указами 19 Февраля (2 Марта) 1864 года и 28 Октября (9 Ноября) 1866 года, имѣютъ быть изданы особыя правила.

116. Кромѣ дѣлъ, означенныхъ въ предыдущей статьѣ, гминнымъ судамъ подсудны дѣла по наслѣдованію и возникающимъ изъ сего раздѣламъ имуществъ между сельскими жителями:

- а) когда наслѣдственное имущество состоитъ изъ поземельныхъ участковъ, поступившихъ въ собственность сихъ жителей на основаніи Высочайшихъ указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, безъ различія пространства недвижимаго, равно цѣности принадлежащаго къ тому же наслѣдству движимаго имущества, и
- б) когда имущество состоитъ изъ поземельныхъ участковъ, поступившихъ въ собственность сельскихъ жителей на основаніи упомянутыхъ указовъ, и кромѣ того изъ участ-

20 Listopada 1864 r., ze zmianami wyłuszczone w niniejszym postanowieniu i w załączonych do niniejszego artykułu przepisach tymczasowych. W tym samym sposobie prowadzone będą sprawy i w Warszawskim sądzie handlowym. (Zamiast art. 28).

б) Sposób postępowania w instytucjach pokojowych.

115. Do atrybucyi sędziów pokoju i sądów gminnych należą:

- 1) powództwa w przedmiocie zobowiązań osobistych, umów i majątku ruchomego nie przenoszące *dwustu pięćdziesięciu rubli*;
- 2) powództwa o wynagrodzenie szkód i strat, jeżeli ilość takowych nie przenosi *dwustu pięćdziesięciu rubli*, albo, jeżeli w czasie wytoczenia powództwa, wiadomą być stanowczo nie może;
- 3) powództwa o przywrócenie zakłóconego posiadania, jeżeli od czasu zakłócenia upłynęło nie więcej jak *sześć miesięcy*;
- 4) powództwa o zakłócenie użytkowania ze wskazanych w księdze drugiej kodeksu cywilnego służebności, jeżeli od czasu zakłócenia nie upłynęło więcej jak *rok jeden*. (Zmiana art. 29 i zamiast ust. 3 i 5 tegoż artykułu).

Uwaga. Co do wszelkiego rodzaju powództw i sporów o służebności ustanowione przez Najwyższe ukazy z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. i 28 Października (9 Listopada) 1866 roku, mają być wydane oddzielne przepisy.

116. Oprócz spraw wymienionych w poprzedzającym artykule do atrybucyi sądów gminnych, należą sprawy dotyczące spadkobrania i wynikających ztąd działów pomiędzy mieszkańcami wiejskimi:

- a) gdy majątek spadkowy składa się z gruntów, które przeszły na własność rzeczonych mieszkańców na zasadzie Najwyższych ukazów z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., bez różnicy przestrzeni nieruchomego, oraz wartości ruchomego majątku należącego do tegoż spadku; i
- б) gdy majątek składa się z gruntów, które przeszły na własność mieszkańców wiejskich na zasadzie pomienionych ukazów, i oprócz tego z gruntów nabytych niezależnie od

ковъ, приобрѣтенныхъ независимо отъ сихъ указовъ, и когда это послѣднее имущество обнимаетъ пространство не болѣе одной уволоки и на немъ нѣтъ другихъ строеній, кромѣ необходимыхъ въ обыкновенномъ хозяйствѣ, а стоимость движимаго не достигаетъ *тысячи пяти сотъ* рублей.

Примѣчаніе. Гминныя суды, при разбирательствѣ и рѣшеніи дѣлъ этого рода, руководствуются особою въ семь отношеній инструкцію. (Въ дополн. ст. 29).

117. Вѣдомству мировыхъ судей и гминныхъ судовъ не подлежатъ:

1) иски о правѣ собственности, а также о правахъ: эмфитевтическомъ, безсрочной аренды, вѣчно-чипевоомъ, на поверхность или же на пѣдра земли, на сервитуты, заставномъ и о всякомъ вещномъ правѣ на недвижимость;

2) иски, сопряженные съ интересомъ казенныхъ управленій, за исключеніемъ исковъ о возстановленіи нарушеннаго владѣнія;

3) споры о привилегіяхъ на открытія или изобрѣтенія. (Въ измѣн. ст. 31).

118. Иски о возстановленіи нарушеннаго владѣнія, о нарушеніи пользованія сервитутами, о вознагражденіи за ущербъ и убытки въ недвижимомъ имѣніи, а равно иски по наслѣдованію и раздѣламъ (ст. 116 наст. полж.), предъявляются по мѣсту нахождения недвижимаго имѣнія. (Въ отмѣну ст. 34).

119. Къ порядку производства дѣлъ въ гминныхъ судахъ примѣняются правила, заключающіяся въ книгѣ первой устава гражданскаго судопроизводства, съ измѣненіями, изложенными въ нижеслѣдующихъ статьяхъ.

120. Отвѣтчикъ, не представляя объясненій по существу дѣла, можетъ предъявить отводъ, сверхъ случаевъ, указанныхъ въ ст. 69 устава гражданскаго судопроизводства, и тогда, когда, на основаніи мѣстныхъ гражданскихъ законовъ, ему принадлежитъ право пользоваться извѣстными сроками для составленія описи имущества и для соображенія о принятіи онаго. (Въ дополн. ст. 69).

121. При примѣненіи статьи 71 устава гражданскаго судопроизводства, соблюдаются статьи 2053—2058 книги третьей гражданскаго кодекса, въ которыхъ исчислены случаи недѣйствительности мировыхъ сдѣлокъ. (Въ измѣн. ст. 71).

tych ukazów, jeżeli te ostatnie zawierają nie więcej nad jedną włókę przestrzeni i jeśli na nich nie ma innych zabudowań, prócz do zwykłego gospodarstwa niezbędnie potrzebnych, wartość zaś ruchomości nie dochodzi do *tysiąca pięciuset* rubli.

Uwaga. Sądy gminne przy rozstrzyganiu spraw tego rodzaju kierują się oddzielną, pod tym względem, instrukcją. (Uzup. art. 29).

117. Nie należą do atrybucyi sędziów pokoju i sądów gminnych:

1) powództwa o prawo własności i o prawa: emfiteutyczne, dzierżawy wieczystej, wieczysto czynszowe, do powierzchni lub do wnętrza ziemi, do służebności, zastawu, i o wszelkie prawa rzeczowe do nieruchomości;

2) powództwa będące w związku z interesami zarządów skarbowych, wyjąwszy powództwa o przywrócenie zakłóconego posiadania;

3) spory o przywileje na odkrycia lub wynalazki. (Zmiana art. 31).

118. Powództwa o przywrócenie zakłóconego posiadania, o zakłócenie użytkowania ze służebności, o wynagrodzenie za szkody i straty w nieruchomości zrządzone, jak również powództwa dotyczące spadkobrania i działów (art. 116 post. niniejsz.) wytaczane będą przed sąd miejsca, w którym nieruchomość jest położona. (Zamiast art. 34).

119. Postępowanie w sądach gminnych ulega przepisom, zawartym w księdze pierwszej ustawy postępowania cywilnego, ze zmianami, w poniższych artykułach wyszczególnionymi.

120. Pozwany, nie składając objaśnień w samej sprawie, może wnieść excepcję, oprócz przypadków wymienionych w art. 69 ustawy postępowania cywilnego, i wtedy, gdy na zasadzie miejscowych praw cywilnych, ma prawo korzystania z pewnych terminów do spisania inwentarza majątku, i do namysłu względem przyjęcia takowego. (Uzup. art. 69).

121. Przy stosowaniu artykułu 71 ustawy postępowania cywilnego, będą zachowane artykuły 2053—2058 księgi trzeciej kodeksu cywilnego, w których są wyliczone przypadki nieważności układów pojednawczych. (Zmiana art. 71).

122. По дѣламъ о возстановленіи нарушеннаго владѣнія, а равно пользованія сервитутами, мировой судья и гминный судъ не входятъ въ разсмотрѣніе документовъ, удостоверяющихъ право на недвижимое имѣніе, но лишь возстановляютъ нарушенное владѣніе или пользованіе. (Въ отмѣну ст. 73).

123. Въ указанномъ въ статьѣ 94 устава гражданскаго судопроизводства случаѣ, свидѣтели, живущіе въ гминѣ, могутъ быть допрашиваемы, означеннымъ въ сей статьѣ порядкомъ, мѣстнымъ гминнымъ судомъ. (Въ дополн. ст. 94).

124. Относительно вопроса свидѣтелей Римско-католическаго вѣроисповѣданія по дѣламъ, производящимся въ гминныхъ судахъ, соблюдается правило, изложенное въ статьѣ 84 настоящаго положенія. (Въ дополн. ст. 95).

125. При примѣненіи правила, изложеннаго въ статьѣ 114 устава гражданскаго судопроизводства, соблюдаются постановленія мѣстныхъ гражданскихъ законовъ (ср. ст. 1197—1216 книги третьей гражданскаго кодекса). (Въ дополн. ст. 114).

126. Если искъ долженъ быть обезпеченъ ипотечнымъ порядкомъ, то гминный судъ, не входя въ разсмотрѣніе вопроса о способѣ сего обезпеченія, постановляетъ лишь опредѣленіе о томъ, что ходатайство просителя объ обезпеченіи иска онъ признаетъ уважительнымъ. Опредѣленіе сіе, для надлежащихъ по оному распоряженій, представляется просителемъ предсѣдателю окружнаго суда или мировому судѣ, смотря по тому, гдѣ учреждена надъ имѣніемъ ипотека. (Въ дополн. ст. 125—128).

127. Гминный судъ, при постановленіи рѣшенія, можетъ, по ссылкѣ одной или обѣихъ сторонъ, руководствоваться общепзвѣстными мѣстными обычаями. По дѣламъ, для разбирательства коихъ установлены особыя правила, изданныя въ развитіе Высочайшихъ указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года и 28 Октября (9 Ноября) 1866 года, а равно въ случаяхъ, положительно въ законахъ означенныхъ, гминный судъ обязанъ постановлять свои рѣшенія на основаніи сихъ особыхъ правилъ и дѣйствующихъ законовъ. (Въ дополненіе ст. 129 и 130).

128. Гминные суды рѣшаютъ окончательно дѣла по искамъ на сумму не выше *тридцати* рублей. (Въ дополн. ст. 134).

129. При примѣненіи статей 158 и 159 устава гражданскаго судопроизводства наблюдается, чтобы опредѣленія гминныхъ судовъ

122. W sprawach o przywrócenie zakłóconego posiadania, oraz użytkowania ze służebności, sędzia pokoju i sąd gminny, nie wdają się w rozpoznanie dokumentów, stwierdzających prawo do majątku nieruchomego, lecz tylko przywracają zakłócone posiadanie, lub użytkowanie. (Zamiast art. 73).

123. W przypadku, wskazanym w artykule 94 ustawy postępowania cywilnego, świadkowie mieszkający w gminie mogą być badani w przepisany w tym artykule sposobie, przez miejscowy sąd gminny. (Uzup. art. 94).

124. Co do badania świadków wyznania rzymsko-katolickiego, w sprawach toczących się w sądach gminnych, zachowuje się przepis, zawarty w artykule 84 niniejszego postanowienia. (Uzup. art. 95).

125. Przy stosowaniu przepisu, zawartego w artykule 114 ustawy postępowania cywilnego, zachowują się postanowienia miejscowych praw cywilnych (por. art. 1197—1216 księgi trzeciej kodeksu cywilnego). (Uzup. art. 114).

126. Jeżeli powództwo winno być zabezpieczone hipotecznie, to sąd gminny, nie wdając się w rozpoznanie kwestyi co do sposobu tego zabezpieczenia, wyda jedynie decyzję—że domaganie się proszącego o zabezpieczenie powództwa zasługuje na uwzględnienie. Takową decyzję, w celu wydania właściwych rozporządzeń, proszący przedstawi prezesowi sądu okręgowego albo sędziemu pokoju, stosownie do tego, gdzie majątek ma urządzoną hypotekę. (Uzup. art. 125—128).

127. Przy wydaniu wyroku sąd gminny może kierować się powszechnie znanymi miejscowymi zwyczajami gdy jedna lub obie strony na takowe powołują się. W sprawach, do rozstrzygania których, w rozwinięciu Najwyższych ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. i z d. 28 Października (9 Listopada) 1866 r., postanowione są oddzielne przepisy, tudzież w przypadkach wyraźnie przez prawo wskazanych, sąd gminny jest obowiązany wydawać swoje wyroki na zasadzie takowych oddzielnych przepisów i praw obowiązujących. (Uzup. art. 129 i 130).

128. Sądy gminne sądzą ostatecznie sprawy, wynikłe z powództw nie przenoszących *trzydziestu rubli*. (Uzup. art. 134).

129. Przy stosowaniu artykułów 158 i 159 ustawy postępowania cywilnego przestrzega się, ażeby decyzje sądów gminnych doty-

объ обращеніи взысканія на недвижимое имущество приводились въ исполненіе не иначе, какъ посредствомъ состоящаго при мировомъ сѣздѣ судебного пристава, назначаемаго, по просьбѣ взыскатели, председателемъ мирового сѣзда. (Въ дополн. ст. 158 и 159).

130. Правило, изложенное въ статьѣ 162 устава гражданского судопроизводства, распространяется и на рѣшенія гминныхъ судовъ, не исключая рѣшеній, состоявшихся по предоставленнымъ вѣдѣнію сихъ судовъ дѣламъ о недвижимыхъ имуществахъ (ст. 116 наст. полож.). (Въ дополн. ст. 162).

131. По дѣламъ, производящимся въ мировомъ сѣздѣ, товарищъ прокурора даетъ свое заключеніе, кромѣ случаевъ, указанныхъ въ статьѣ 179 устава гражданского судопроизводства, также по дѣламъ замужнихъ женщинъ, не получившихъ уполномочія отъ своихъ мужей, и по дѣламъ, въ которыхъ ходатайство лежитъ на обязанности попечителей (кураторовъ). (Въ дополн. ст. 179).

132. Правило, постановленное въ статьѣ 180 устава гражданского судопроизводства, примѣняется и къ гминному судѣ, участвовавшему въ постановленіи обжалованнаго рѣшенія гминнаго суда. (Въ дополн. ст. 180).

133. Мировой сѣздъ, отмѣняя рѣшеніе гминнаго суда, препровождаетъ дѣло на разсмотрѣніе другаго гминнаго суда. (Въ дополненію ст. 193).

134. Мировой судья, въ случаѣ, указанномъ въ статьѣ 197 устава гражданского судопроизводства, передаетъ поданную ему исковую просьбу, съ всѣми къ ней приложеніями, мировому судѣ, который, на основаніи ст. 37 настоящаго положенія, исполняетъ его обязанности въ случаѣ его отсутствія. (Въ измѣн. ст. 197).

135. При отводѣ гминнаго судьи или лавника, соблюдаются правила, изложенныя въ статьяхъ 20 и 21 настоящаго положенія.

в) Порядокъ производства въ общихъ судебныхъ мѣстахъ.

136. Окружнымъ судамъ подсудны всѣ иски, не подлежащіе вѣдомству мировыхъ судей и гминныхъ судовъ. (Въ измѣн. ст. 202).

137. Искъ предъявляется суду, въ округѣ коего отвѣтчикъ имѣетъ мѣсто жительства (ст. 26—35 гражд. улож. 1825 года). Изъ

чаще егзекуции зъ nieruchomości не były wykonywane inaczej, jak tylko przez urzędującego przy zjeździe pokojowym komornika sądowego, wyznaczanego, na skutek prośby poszukującego, przez prezesa zjazdu. (Uzup. art. 158 i 159).

130. Przepis zawarty w artykule 162 ustawy postępowania cywilnego, stosuje się i do wyroków sądów gminnych, nie wyłączając wyroków, zapadłych w sprawach o majątki nieruchome ulegających rozpoznaniu tych sądów (art. 116 niniejsz. post.). (Uzup. art. 162).

131. W sprawach rozstrzyganych w zjeździe pokojowym, товарищъ прокуратора daje wnioski, nie tylko w przypadkach wskazanych w artykule 179 ustawy postępowania cywilnego, ale także w sprawach kobiet zamężnych działających bez upoważnienia mężów i w sprawach, w których popieranie jest obowiązkiem kuratorów. (Uzup. art. 179).

132. Przepis zamieszczony w artykule 180 ustawy postępowania cywilnego stosuje się i do sędziego gminnego, który przyjmował udział w wydaniu zaskarżonego wyroku sądu gminnego. (Uzup. art. 180).

133. Zjazd pokojowy, uchylając wyrok sądu gminnego, odsyła sprawę pod rozpoznanie innego sądu gminnego. (Uzup. art. 193).

134. Sędzia pokoju w przypadku, wskazanym w artykule 197 ustawy postępowania cywilnego, zanieśioną do niego skargę powodową, ze wszystkimi załącznikami, odstępuje temu sędziemu pokoju, który, na zasadzie art. 37 niniejszego postanowienia, pełni jego obowiązki w razie jego nieobecności. (Zmiana art. 197).

135. Przy wyłączeniu sędziego gminnego lub ławnika, zachowują się przepisy, zawarte w artykułach 20 i 21 niniejszego postanowienia.

с) Sposób postępowania w zwyczajnych władzach sądowych.

136. Do atrybucji sądów okręgowych należą wszystkie powództwa nie ulegające władzy sędziów pokoju i sądów gminnych. (Zmiana art. 202).

137. Powództwo wytoczone będzie przed ten sąd, w okręgu którego pozwany ma miejsce zamieszkania (art. 26—35 kod. cyw.

сего исключаются положительно указанные въ законѣ случаи, въ коихъ для подсудности установлены особыя правила. (Въ отмѣну ст. 203 и 204).

138. Правило статьи 213 устава гражданского судопроизводства, распространяется и на иски по нарушенію пользованія сервитутами. (Въ дополн. ст. 213).

139. Иски по заставнымъ договорамъ на недвижимое имущество и по обязательствамъ, обезпеченнымъ ипотечнымъ порядкомъ, предъявляются суду, въ вѣдомствѣ коего находится имущество, находящееся въ заставномъ владѣніи или служащее обезпеченіемъ. (Въ отмѣну ст. 214).

140. Иски о наследствѣ, споры наследниковъ какъ между собой, такъ и противъ подлинности и дѣйствительности завѣщаній, и иски о раздѣлѣ предъявляются суду, въ вѣдомствѣ коего открылось наследство. Сему же суду предъявляются иски и въ случаяхъ, указанныхъ въ статьяхъ 811—814, кн. 3 граждан. кодекса. (Въ отмѣну ст. 215).

141. Искъ, относящійся къ движимому имуществу совокупно съ недвижимымъ, на которомъ не устроена ипотека, предъявляется, по усмотрѣнію истца, или по мѣсту нахождения недвижимаго имѣнія, или по мѣсту жительства отвѣтчика. (Въ отмѣну ст. 219).

142. Иски къ лицу несостоятельнаго должника торговаго званія, основанные на обязательствахъ и договорахъ неторговаго свойства, предъявляются суду по мѣсту жительства несостоятельнаго. (Въ отмѣну ст. 223).

143. Полномочіе присяжному повѣренному можетъ быть удостоверено, кромѣ способовъ, указанныхъ въ статьѣ 248 устава гражданского судопроизводства, и довѣренностью, съ засвидѣтельствомъ подписи довѣрителя гминнымъ судомъ. (Въ дополненіе ст. 248).

144. Цѣна иска о правѣ собственности на недвижимое имѣніе, въ случаѣ, указанномъ въ статьѣ 274 устава гражданского судопроизводства, не можетъ быть назначена ниже цѣны, опредѣленной, на основаніи дѣйствующаго въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа устава о гербовомъ сборѣ для городскихъ и сельскихъ недвижимыхъ имуществъ и поземельныхъ участковъ. (Въ измѣн. ст. 274).

з 1825 r.). Przepis ten nie stosuje się do przypadków, wyraźnie przez prawo wskazanych, w których co do właściwości sądu są postanowione oddzielne przepisy. (Zamiast art. 203 i 204).

138. Przepis artykułu 213 ustawy postępowania cywilnego stosuje się także do powództw o zakłócenie użytkowania ze służebności. (Uzup. art. 213).

139. Powództwa dotyczące umów o zastaw dóbr nieruchomości i zobowiązań zabezpieczonych hipotecznie wytaczane będą przed ten sąd, w obrębie którego znajdują się dobra zostające w zastawném posiadaniu lub będące przedmiotem zabezpieczenia. (Zamiast art. 214).

140. Powództwa w materii spadku, spory spadkobierców zarówno pomiędzy sobą, jakoteż względem wiarygodności i ważności testamentów, oraz powództwa o działy, wytaczane będą przed sąd miejsca otwarcia spadku. Przed tenże sąd wytaczane będą powództwa w przypadkach wskazanych w art. 811—814 ks. 3 kodeksu cywilnego. (Zamiast art. 215).

141. Powództwo, mające za przedmiot majątek ruchomy, łącznie z nieruchomości niemającym urzędowej hipoteki, wytaczanem będzie, według wyboru powoda, albo przed sąd właściwy miejscu położenia nieruchomości, albo—miejscu zamieszkania pozwanego. (Zamiast art. 219).

142. Powództwa przeciwko upadłemu dłużnikowi handlowemu, oparte na zobowiązaniach i umowach niehandlowych, wytaczane będą przed sąd miejsca zamieszkania upadłego. (Zamiast art. 223).

143. Upoważnienie udzielone adwokatowi przysięgiemu, oprócz sposobów wskazanych w artykule 248 ustawy postępowania cywilnego, może być stwierdzone i przez pełnomocnictwo, na którym podpis mocodawcy poświadczony jest przez sąd gminny. (Uzup. art. 248).

144. Cena powództwa dotyczącego prawa własności majątku nieruchomego, w przypadku wskazanym w artykule 274 ustawy postępowania cywilnego, nie może być oznaczoną niżej od ceny, określonej na zasadzie obowiązującej w guberniach Warszawskiego okręgu sądowego ustawy o opłatach stemplowych dla miejskich i wiejskich własności nieruchomości i dla udziałów gruntowych. (Zmiana art. 274).

145. Независимо отъ указанныхъ въ статьѣ 297 устава гражданскаго судопроизводства вѣдомостей, истцу предоставляется печатать объявленія о вызовѣ отвѣтчика къ суду и Варшавскомъ Дневникѣ. (Въ дополн. ст. 297).

146. Прокуроры даютъ свое заключеніе, кромѣ случаевъ указанныхъ въ статьѣ 343 устава гражданскаго судопроизводства, также:

- а) по дѣламъ касающимся правъ гражданскаго состоянія, и по дѣламъ замужнихъ женщинъ, не получившихъ полномочія отъ своихъ мужей;
- б) по дѣламъ, въ которыхъ ходатайство лежитъ на обязанности попечителей (кураторовъ). (Въ дополн. ст. 343).

147. При примѣненіи статьи 483 устава гражданскаго судопроизводства соблюдаются правила, изложенныя въ статьяхъ 1197—1216 гражданскаго кодекса. (Въ дополн. ст. 483).

148. При примѣненіи статей 366—498 устава гражданскаго судопроизводства къ искамъ, проистекающимъ изъ обязательствъ, соблюдаются также особыя постановленія о доказательствахъ, изложенныя въ гражданскомъ кодексѣ, за исключеніемъ статей 1315—1319, 1322—1327, 1329, 1330, 1333—1336, 1341—1347 и 1357—1369. (Въ дополн. ст. 366—498).

149. Отвѣтчикъ можетъ, не представляя объясненій по существу дѣла, предъявить отводъ, сверхъ случаевъ, указанныхъ въ статьѣ 571 устава гражданскаго судопроизводства, и тогда, когда мѣстными гражданскими законами ему предоставлено право пользоваться извѣстными сроками для составленія описи имуществу и для соображенія о принятіи онаго. (Въ дополн. ст. 571).

150. Иски обезпечиваются: ипотечнымъ порядкомъ, секвестромъ, воспрещеніемъ отчуждать имѣніе впредь до окончанія дѣла, арестомъ движимости и поручительствомъ. (Въ отмѣну ст. 602, 604—606).

151. Когда искъ имѣетъ предметомъ право собственности на неипотекованное недвижимое или же на движимое имущество, то обезпеченіе сего иска должно состоять, по отношенію къ недвижимому имуществу, въ воспрещеніи отчуждать оное впредь до окончанія дѣла, а по отношенію къ движимому имуществу—въ наложеніи на него ареста, буде судъ не признаетъ необходимымъ отдать

145. Niezależnie od gazet wymienionych w artykule 297 ustawy postępowania cywilnego, powód może drukować ogłoszenia o wezwaniu pozwanego do sądu i w Dzienniku Warszawskim. (Uzup. art. 297).

146. Prokuratorowie, oprócz przypadków wymienionych w artykule 343 ustawy postępowania cywilnego, dawać będą wnioski:

- a) w sprawach, dotyczących praw stanu cywilnego i w sprawach kobiet zamężnych, działających bez upoważnienia mężów;
- b) w sprawach, w których popieranie jest obowiązkiem kuratorów. (Uzup. art. 343).

147. Przy stosowaniu artykułu 483 ustawy postępowania cywilnego zachowują się przepisy, zawarte w artykułach 1197—1216 kodeksu cywilnego. (Uzup. art. 483).

148. Przy stosowaniu artykułów 366—498 ustawy postępowania cywilnego do powództw wypływających z zobowiązań, będą także zachowane oddzielne postanowienia o dowodach, zawarte w kodeksie cywilnym, wyjąwszy artykuły: 1315—1319, 1322—1327, 1329, 1330, 1333—1336, 1341—1347 i 1357—1369. (Uzup. art. 336—498).

149. Pozwany, nie składając objaśnień w samej sprawie, może wnieść excepcję, oprócz przypadków wskazanych w artykule 571 ustawy postępowania cywilnego, i wtedy, gdy miejscowe prawa cywilne nadają mu prawo korzystania z pewnych terminów, do spisania inwentarza majątku i do namysłu względem przyjęcia takowego. (Uzup. art. 571).

150. Powództwa zabezpieczają się: hipotecznie, przez sekwestr, przez zakaz zbywania majątku do czasu ukończenia sprawy, przez przyaresztowanie ruchomości i przez poręczenie. (Zamiast art. 602, 604—606).

151. Gdy przedmiotem powództwa jest prawo własności majątku nieruchomego, niemającego urzędowej hipoteki, lub majątku ruchomego, to zabezpieczenie tego powództwa, odnośnie do majątku nieruchomego, polega na zakazie zbywania przed ukończeniem sprawy, a odnośnie do majątku ruchomego—na przyaresztowaniu go; chyba sąd uznał za rzecz konieczną nakazać sekwestr nad majątkiem

спорное имущество (как недвижимое, так и движимое) въ секвестръ, на основаніи п. 2 ст. 1961 гражданского кодекса. (Въ измѣн. ст. 609).

152. Въ случаѣ воспрещенія отчуждать имѣніе, владѣлецъ онаго послѣ полученія о томъ повѣстки (ст. 157 наст. полож.), подлежитъ ограниченіямъ, указаннымъ въ пунктѣ 2 статьи 1097 и статьѣ 1100 устава гражданского судопроизводства.

153. Въ указанномъ въ предыдущей статьѣ случаѣ судъ можетъ, по просьбѣ истца, предоставить обѣимъ сторонамъ право учредить надъ лѣсомъ надзоръ, примѣняясь къ порядку, установленному для лѣсовъ казенныхъ.

154. Относительно послѣдствій обезпеченія иска установленнымъ порядкомъ на ипотекованномъ недвижимомъ имѣніи, соблюдаются правила ипотечныхъ уставовъ и изданныхъ въ развитіе оныхъ постановленій. (Статьями 152—158 замѣняются ст. 610 и 611 уст. гражд. судопр.).

155. Ипотечное обезпеченіе производится по примѣненію къ статьямъ 132 и 137—139 ипотечнаго устава 1818 года.

156. Секвестръ налагается порядкомъ, указаннымъ въ статьяхъ 1961—1963 книги третьей гражданского кодекса.

157. Воспрещеніе отчуждать недвижимое имѣніе производится посредствомъ: 1) послыки о томъ повѣстки отвѣтчику и 2) сообщенія копій сей повѣстки въ судебное установленіе, въ вѣдомствѣ коего состоитъ то имѣніе.

158. По уничтоженіи причины, по коей воспрещено отчужденіе недвижимаго имѣнія, воспрещеніе отмѣняется порядкомъ, указаннымъ въ предыдущей статьѣ. (Статьями 155—158 замѣняются ст. 616—623 уст. гражд. судопр.).

159. Арестъ движимаго имущества производится по правиламъ, изложеннымъ, въ статьяхъ 968—972, 974, 975 и 977—979 устава гражданского судопроизводства, а равно въ статьяхъ 174 и 175 настоящаго положенія. (Въ отмѣну ст. 628).

160. При примѣненіи правилъ устава гражданского судопроизводства о судебномъ поручительствѣ (ст. 641—652) принимаются въ соображеніе статьи 2042 и 2043 книги третьей гражданского кодекса. (Въ измѣн. ст. 642—652).

161. Сверхъ лицъ, указанныхъ въ статьѣ 643 устава гражданского судопроизводства, въ поручители не принимаются лица, кои,

спорнымъ (такъ недвижимымъ какъ и движимымъ) на mocy устѣпу 2 art. 1961 kodeksu cywilnego. (Zmiana art. 609).

152. Wrazie zakazu zbywania majątku, właściciel takowego, po otrzymaniu o tém zawiadomienia (art. 157 post. niniejsz.), ulega ograniczeniom, wskazanym w ust. 2 art. 1097 i w art. 1100 ustawy postępowania cywilnego.

153. W przypadku, wskazanym w poprzedzającym artykule, sąd może, na skutek prośby powoda, pozostawić obu stronom prawo urządzania dozoru leśnego, odpowiednio do przepisów, postanowionych dla lasów rządowych.

154. Co do następstw zabezpieczenia powództwa, w sposób ustanowiony, na majątku nieruchomym mającym urządzoną hypotekę, będą zachowane przepisy ustaw hypotecznych i postanowień wydanych w rozwinięciu takowych przepisów. (Artykuły 152—154 zamieniają art. 610 i 611 ust. post. cyw.).

155. Zabezpieczenie hypoteczne będzie dopełnione w zastosowaniu się do artykułów 132 i 137—139 ustawy hypotecznej z 1818 r.

156. Sekwestr będzie zaprowadzony sposobem wskazanym w artykułach 1961—1963 księgi trzeciej kodeksu cywilnego.

157. Zakaz zbywania majątku nieruchomego będzie dopełniony: 1) przez posłanie o tém zawiadomienia pozwanemu; i 2) przez zakomunikowanie kopii tego zawiadomienia władzy sądowej, w jurysdykcji której położony jest ten majątek.

158. Z ustaniem przyczyny która spowodowała zakaz zbywania majątku nieruchomego, zakaz będzie odwołany sposobem, wskazanym w poprzedzającym artykule. (Artykuły 155—158 zastępują art. 616—623 ust. post. cyw.).

159. Zajęcie majątku ruchomego będzie dopełnione według przepisów zawartych w artykułach 968—972, 974, 975 i 977—979 ustawy postępowania cywilnego, oraz w artykułach 174 i 175 niniejszego postanowienia. (Zamiast art. 628).

160. Przy stosowaniu przepisów ustawy postępowania cywilnego o poręczeniu sądowym (art. 641—652) mają być uwzględnione artykuły 2042 i 2043 księgi trzeciej kodeksu cywilnego. (Zmiana art. 642—652).

161. Oprócz osób, wymienionych w artykule 643 ustawy postępowania cywilnego, nie mogą być poręczycielami osoby, które, na

на основаніи мѣстныхъ гражданскихъ законовъ, не могутъ быть подвергнуты личному задержанію (ст. 2040 кн. 3 гражд. кодекса). (Въ дополн. ст. 643).

162. Производство дѣла приостанавливается, кромѣ случаевъ въ статьѣ 681 устава гражданского судопроизводства означенныхъ, и въ случаѣ признанія одного изъ тяжущихся или повѣреннаго состоящимъ подъ законнымъ прещеніемъ. (Въ дополн. ст. 681).

163. Договоры, заключенные за границею по иностраннымъ законамъ, не теряютъ своей силы по истеченіи давности (ст. 2262—2264 и 2271—2281 кн. 3 гражд. код.), если по законамъ того государства, гдѣ они совершены, установлена болѣе продолжительная давность. (Въ отмѣну ст. 708).

164. Отноительно публикованія резолюціи по заочному рѣшенію (ст. 726 уст. гражд. судопр.) соблюдаются правила, изложенныя въ статьяхъ 294—296 устава гражданского судопроизводства и въ статьѣ 145 настоящаго положенія. (Въ дополн. ст. 726).

165. Въ случаѣ смерти тяжущагося до окончанія принадлежащаго ему апелляціоннаго срока, теченіе сего срока приостанавливается до объявленія рѣшенія, по просьбѣ противной стороны, лицамъ, принявшимъ наслѣдство (ст. 724, 767, 768, 770, 774—810, 1004—1006 книги 3 гражд. код. и 5, 125—131 инт. уст. 1818 г.) или попечителю, къ сему наслѣдству назначенному (ст. 811—814 книги 3 гражд. код. и дополнит. къ симъ статьямъ постановленія). (Въ отмѣну ст. 751).

166. Противной сторонѣ предоставляется просить, гдѣ слѣдуетъ, о немедленномъ, по прошествіи сроковъ для составленія описи и для соображенія, назначеніи попечителя къ наслѣдству. (Въ отмѣну ст. 752).

167. Способы исполненія рѣшенія состоятъ кромѣ тѣхъ, кои исчислены въ ст. 933 устава гражданского судопроизводства, также и въ обращеніи взысканія на доходы съ недвижимаго имѣнія должника (ст. 2212 кн. 3 гражд. код.). (Въ дополн. ст. 933).

168. Въ отношеніи опредѣленныхъ въ статьяхъ 935 и 936 устава гражданского судопроизводства правъ взыскателя, соблюдаются правила гражданского кодекса (ст. 2204—2217 кн. 3 гражд. код.). (Въ дополн. ст. 935).

169. При примѣненіи статьи 936 устава гражданского судо-

zasadzie miejscowych praw cywilnych, nie ulegają przymusowi osobistemu (art. 2040 ks. 3 kod. cyw.). (Uzup. art. 643).

162. Oprócz przypadków wymienionych w artykule 681 ustawy postępowania cywilnego, postępowanie w sprawie zawieszonym będzie wrazie uznania jednej ze stron lub pełnomocnika za bezwłasnowolnego. (Uzup. art. 681).

163. Umowy, zawarte zagranicą, podług praw cudzoziemskich, nie tracą swęj mocy z upływem przedawnienia (art. 2262—2264 i 2271—2281 ks. 3 kod. cyw.), jeżeli według praw kraju, w którym zawarcie umowy nastąpiło, przepisane jest dłuższe przedawnienie. (Zmiana art. 708).

164. Pod względem ogłoszenia sentencji wyroku zaocznego (art. 726 ust. post. cyw.) zachowane będą przepisy zawarte w artykułach 294—296 ustawy postępowania cywilnego i w artykule 145 niniejszego postanowienia. (Uzup. art. 726).

165. Wrazie śmierci strony przed upływem służącego jej terminu do założenia apelacji, bieg tego terminu będzie zawieszony do czasu ogłoszenia wyroku, na skutek prośby strony przeciwniej, osobom, które przyjęły spadek (art. 724, 767, 768, 770, 774—810, 1004—1006 księgi 3 kod. cyw. i 5, 125—131 ustawy hipotecznej z 1818 r.) lub wyznaczonemu kuratorowi spadku (art. 811—814 księgi 3 kod. cyw. i uzupełniające takowe artykuły postanowienia). (Zamiast art. 751).

166. Strona przeciwna może prosić w drodze właściwej o bezwzględne, po upływie terminów do sporządzenia inwentarza i do namysłu, wyznaczenie kuratora spadku. (Zamiast art. 752).

167. Wykonanie wyroku, oprócz wyliczonych w art. 933 ustawy postępowania cywilnego sposobów, polega jeszcze na zwróceniu egzekucyi do dochodów z nieruchomego majątku dłużnika (art. 2212 ks. 3 kod. cyw.). (Uzup. art. 933).

168. Co do określonych w artykułach 935 i 936 ustawy postępowania cywilnego praw poszukującego, będą zachowane przepisy kodeksu cywilnego (art. 2204—2217 ks. 3 kod. cyw.). (Uzup. art. 935).

169. Przy stosowaniu artykułu 936 ustawy postępowania cywilnego.

производства, по отношенію къ ипотекованнымъ имѣніямъ, соблюдаютъ правила ипотечныхъ уставовъ. (Въ дополн. ст. 936).

170. Судебный приставъ вправе отложить исполненіе переданнаго ему рѣшенія, а равно прекратить или приостановить дѣйствія по начатому уже исполненію и въ томъ случаѣ, когда означенная въ статьѣ 952 устава гражданского судопроизводства росписка засвидѣтельствована гминнымъ судомъ. (Въ дополн. ст. 952).

171. Въ случаѣ смерти должника во время исполненія рѣшенія, исполненіе останавливается до принятія наслѣдства (ст. 724, 767, 768, 770, 774—810, 1004—1006 кн. 3 гражд. код. и ст. 5, 125—131 ипот. уст. 1818 г.), или назначенія къ оному попечителя (ст. 811—814 кн. 3 гражд. код. и дополнит. къ симъ статьямъ постановленія); развѣ бы судъ по просьбѣ взыскателя, распорядился продолженіемъ исполненія: но публичная продажа имѣнія, о коей были сдѣланы установленнымъ порядкомъ публикаціи, ни въ какомъ случаѣ не отлагается. (Въ отмѣну ст. 959).

172. Взыскателю предоставляется просить, гдѣ слѣдуетъ, о немедленномъ, по истеченіи сроковъ для составленія описи и для соображенія, назначенія попечителя къ наслѣдству. (Въ отмѣну ст. 960).

173. Если при жизни должника не было приступлено къ исполненію рѣшенія, то къ оному приступается не прежде, какъ по посылкѣ лицамъ наслѣдство принявшимъ, или назначенному къ сему наслѣдству попечителю, повѣстки объ исполненіи. (Въ отмѣну ст. 961).

174. Кромѣ предметовъ, исчисленныхъ въ пунктахъ 1—7-го статьи 973 устава гражданского судопроизводства, не подвергаются аресту ни въ какомъ случаѣ и тѣ, которые по мѣстнымъ гражданскимъ законамъ признаются недвижимостями по назначенію. (Въ измѣн. ст. 973 п. 8, 974 и 975).

175. При взысканіи съ одного изъ супруговъ, опись и продажа движимости, находящейся въ общей ихъ квартирѣ, производится съ соблюденіемъ законовъ объ имущественныхъ отношеніяхъ между супругами (ст. 191—225 гражд. улож. 1825 года). Въ измѣненіе ст. 976).

176. Въ случаяхъ, указанныхъ въ статьѣ 1074 устава гражданского судопроизводства, арестованныя процентныя бумаги, акціи или облигаціи отпращиваются для продажи въ польскій банкъ, ко-

wilnego do majątków z urzędzoną hypoteką będą zachowane przepisy ustaw hypotecznych. (Uzup. art. 936).

170. Komornik ma prawo odroczyć wykonanie powierzonego mu wyroku, tudzież zaniechać rozpoczętych przez siebie czynności egzekucyjnych albo takowe zawiesić i w takim razie, gdy pokwitowanie, wzmiankowane w artykule 952 ustawy postępowania cywilnego, poświadczone jest przez sąd gminny. (Uzup. art. 952).

171. Wrazie śmierci dłużnika w czasie wykonywania wyroku, wykonanie to będzie zawieszonem do chwili przyjęcia spadku (art. 724, 767, 768, 770, 774—810, 1004—1006 ks. 3 kod. cyw. i art. 5. 125—131 ust. hyp. z 1818 r.), albo mianowania kuratora spadku (art. 811—814 ks. 3 kod. cyw. i uzupełn. takowe artykuły postanowienia); chybaby sąd, na skutek prośby poszukującego, postanowił dalsze prowadzenie egzekucyi; wszakże sprzedaż majątku przez licytację, o której dopełnione zostały w sposób ustanowiony obwieszczenia, w żadnym razie nie będzie odroczoną. (Zamiast art. 959).

172. Poszukujący ma prawo prosić, w drodze właściwej, o bezzwłoczne, po upływie terminów do sporządzenia inwentarza i do namysłu, mianowanie kuratora spadku. (Zamiast art. 960).

173. Jeżeli za życia dłużnika do wykonania wyroku nie przystąpiono, takowe rozpoczętém być może dopiero po wysłaniu zawiadomienia o wykonaniu osobom, które spadek przyjęły, lub też mianowanemu kuratorowi tego spadku. (Zamiast art. 961).

174. Oprócz przedmiotów wyliczonych w ustępach 1—7 artykułu 973 ustawy postępowania cywilnego, nie ulegają aresztowi w żadnym razie i te przedmioty, które według miejscowych praw cywilnych uważają się za nieruchomości z przeznaczenia. (Zmiana art. 973 p. 8, 974 i 975).

175. Wrazie zwrócenia egzekucyi do jednego ze współmałżonków, zajęcie i sprzedaż ruchomości, we wspólném ich mieszkaniu znajdujących się, odbywać się będzie z zachowaniem praw o stosunkach majątkowych między małżonkami (art. 191—235 kod. cyw. z 1825 r.). (Zmiana art. 976).

176. W przypadkach, przewidzianych w artykule 1074 ustawy postępowania cywilnego, zajęte papiery procentowe, akcje lub obligacje odesłane będą w celu sprzedaży do Banku Polskiego, który,

торый, за удержаніемъ расходовъ по продажѣ, а также процентовъ за комиссію и слѣдующихъ за пересылку денегъ, остальную вырученную сумму доставляетъ въ судъ. (Въ измѣн. ст. 1074, 1075 и 1076).

177. Взысканіе не можетъ быть обращено на пенсіи и капиталы алиментарные, опредѣленные судомъ, за исключеніемъ того случая, когда взысканіе сіе производится за самыя же алименты. (Въ дополн. къ ст. 1078).

178. Впредь до пересмотра устава о службѣ гражданской и дополнительныхъ къ оному постановленій, устава объ эмеритурѣ, почтовыхъ узаконеній, постановленій о порядкахъ по казенному вѣдомству, городскому управленію и общественнымъ учрежденіямъ, а равно особыхъ узаконеній объ обращеніи взысканій на оклады должностныхъ лицъ разныхъ вѣдомствъ и управленій, судебные пристава, при примѣненіи статей 1078—1090 устава гражданского судопроизводства, должны руководствоваться также особою инструкціею, составленною по соображенію съ вышеуказанными уставами и узаконеніями. (Въ дополн. къ ст. 1078—1090).

179. При описи, оцѣнкѣ и продажѣ недвижимыхъ имѣній соблюдаются правила, постановленныя въ статьяхъ 978, 991—997, 999, 1003—1008, 1029, 1034—1039, 1047—1049, 1051, 1064 и 1069 устава гражданского судопроизводства, съ предоставленіемъ ипотечнымъ кредиторамъ тѣхъ правъ, кои по статьямъ 994, 995, 997, 999 и 1037 означеннаго устава пользуются взыскатель и должникъ, а по статьѣ 1029—все кредиторы, обратившіе взысканіе на имущество. Особенныя правила, собственно къ недвижимымъ имѣніямъ относящіяся, изложенныя въ статьяхъ 1095—1208 устава гражданского судопроизводства, примѣняются съ тѣми измѣненіями, которыя установлены настоящимъ положеніемъ. (Въ отмѣну ст. 1094).

180. При обращеніи взысканія на ипотечное недвижимое имѣніе, вмѣстѣ съ посылкою должнику повѣстки объ исполненіи, по просьбѣ взыскателя дѣлается распоряженіе о внесеніи этой повѣстки въ ипотечную книгу по правиламъ, для ипотечнаго производства установленнымъ; если же имѣніе не ипотечено, то копія повѣстки, одновременно съ посылкою ея должнику, представляется суду, при которомъ продажа имѣнія должна производиться.

по potrąceniu kosztów sprzedaży, oraz procentu komisowego i pieniędzy przypadających za przesyłkę, resztującą otrzymaną sumę przesyła do sądu. (Zmiana art. 1074, 1075 i 1076).

177. Egzekucya nie może być zwróconą do pensyj i kapitałów alimentarnych ustanowionych przez sąd, wyjąwszy przydatek, gdy ta egzekucya odbywa się na zaspokojenie należnych alimentów. (Uzup. art. 1078).

178. Dopóki nie nastąpi przejrzanie ustawy o służbie cywilnej i uzupełniających ją postanowień, ustawy emerytalnej, przepisów pocztowych, postanowień o przedsiębiorstwach rządowych, o przedsiębiorstwach zarządu miejskiego i instytucyj publicznych, tudzież oddzielnych przepisów o zwróceniu egzekucyi do pensyj urzędników różnych władz i zarządów, komornicy sądowi, przy stosowaniu artykułów 1078—1090 ustawy postępowania cywilnego, powinni kierować się także oddzielną instrukcją, ułożoną z uwzględnieniem wyżej wymienionych ustaw i przepisów. (Uzup. art. 1078—1090).

179. Przy zajęciu, oszacowaniu i sprzedaży majątków nieruchomości, zachowane będą przepisy, zawarte w art. 978, 991—997, 999, 1003—1008, 1029, 1034—1039, 1047—1049, 1051, 1064 i 1069 ustawy postępowania cywilnego, z pozostawieniem wierzycielom hipotecznym tych praw, z których, na mocy artykułów 994, 995, 997, 999 i 1037 rzeczonej ustawy, korzystają poszukujący i dłużnik, a na mocy artykułu 1029—wszystcy wierzyciele, którzy zwrócili egzekucję do majątku. Oddzielne przepisy, odnoszące się wyłącznie do majątków nieruchomości, objęte artykułami 1095—1208 ustawy postępowania cywilnego, stosowane będą z temi zmianami, jakie niniejsze postanowienie w nich zaprowadziło. (Zamiast art. 1084).

180. Przy zwróceniu egzekucyi do majątku nieruchomego z urzędzoną hipoteką, jednocześnie z wysłaniem dłużnikowi zawiadomienia o wykonaniu, wydane będzie, na skutek prośby poszukującego, rozporządzenie względem wpisania tego zawiadomienia do księgi hipotecznej, według przepisów ustanowionych dla postępowania hipotecznego; jeżeli zaś majątek nie ma urzędzonej hipoteki, w takim razie kopia zawiadomienia, jednocześnie z postanieniem takowego dłużnikowi, złożoną będzie sądowni, w którym ma się odbyć sprzedaż majątku.

181. Внесенная на основании предыдущей статьи в ипотечную книгу повѣстка объ исполненіи получаетъ силу присвоенную ипотечными уставами охранительнымъ отмѣткамъ. (Статьями 180 и 181 замѣняется ст. 1096 уст. гражд. судопр.).

182. Статьи 1097—1100 устава гражданского судопроизводства примѣняются къ неипотекованнымъ недвижимымъ имѣніямъ; причемъ налагаемое на основаніи приведенныхъ статей запрещеніе замѣняется представленіемъ копій съ повѣстки объ исполненіи подлежащему суду. Въ отношеніи же къ ипотекованнымъ имѣніямъ; на которыя обращено взысканіе, соблюдаются правила ипотечныхъ уставовъ и изданныхъ въ развитіе оныхъ постановленій. (Въ измѣн. ст. 1097—1100).

183. Кромѣ свѣдѣній, исчисленныхъ въ пунктахъ 1—3 и 5 статьи 1103 устава гражданского судопроизводства, опись должна содержать въ себѣ и слѣдующія указанія: кому принадлежитъ описываемое имѣніе, не состоитъ ли оно въ общемъ владѣніи съ кѣмъ либо другимъ и на какомъ правѣ, не отдано ли оно въ заставное владѣніе и въ какой именно суммѣ, а также заведена ли ипотечная книга на имѣніе и не обременено ли оно долгами, при томъ на какую сумму, и наконецъ какія лежатъ на имѣніи ограниченія и обремененія. (Въ измѣн. п. п. 4 и 5 ст. 1103 и въ отмѣну ст. 1106).

184. Копіи документовъ и актовъ, относящихся къ ипотекованнымъ имѣніямъ могутъ быть истребованы самимъ судебнымъ приставомъ изъ подлежащаго ипотечнаго отдѣленія. (Въ дополн. ст. 1111 и 1112).

185. Правило, изложенное въ статьѣ 1115 устава гражданского судопроизводства, не примѣняется и къ ипотекованнымъ имѣніямъ. (Въ дополн. къ ст. 1115).

186. Взыскатель вправе разсмотрѣть всѣ свѣдѣнія, представленныя отмѣтчикомъ въ подтвержденіе своей оцѣнки, и затѣмъ или принять эту оцѣнку, или, втеченіе *недѣли*, представить возраженія. Если между взыскателемъ и должникомъ послѣдуетъ соглашеніе относительно опредѣленія цѣнности имѣнія, то актъ, въ которомъ такое соглашеніе выражено, оставляется втеченіе *двухъ недѣль* у судебного пристава, для обзрѣнія оного ипотечными кредиторами, имѣющими претензіи на продаваемомъ имѣніи. Въ продолженіи этого срока означенные кредиторы могутъ заявить о своемъ несогласіи на сдѣланную оцѣнку и просить объ опредѣленіи цѣн-

181. Zawiadomienie o wykonaniu, wpisane do księgi hipotecznej na zasadzie poprzedzającego artykułu, ma znaczenie nadane przez ustawy hipoteczne ostrzeżeniom. (Art. 180 i 181 zastępują art. 1096 ust. post. cyw.).

182. Artykuły 1097—1100 ustawy postępowania cywilnego stosują się do majątków nieruchomości, niemających urzędzonej hipoteki, obok czego położenie sekwestru na zasadzie przytoczonych artykułów zastępuje się przez złożenie właściwemu sądowi kopii zawiadomienia o wykonaniu. Względem zaś majątków, mających urzędzoną hipotekę, do których zwróconą została egzekucya, będą zachowane przepisy ustaw hipotecznych i wydanych w ich rozwinięciu postanowień. (Zmiana art. 1097—1100).

183. Oprócz wiadomości, wyliczonych w ustępach 1—3 i 5 artykułu 1103 ustawy postępowania cywilnego, protokół zajęcia powinien obejmować następujące wskazówki: do kogo należy zajmowany majątek; czy nie posiada go wspólnie ktoś inny i na mocy jakiego prawa; czy nie został oddany w zastawne posiadanie i w jakiej mianowicie sumie; tudzież czy majątek ma zaprowadzoną księgę hipoteczną, czy nie jest obciążony długami i na jaką sumę, i nareszcie, jakie są na majątku ograniczenia i ciężary. (Zmiana ust. 4 i 5 art. 1103 i zamiast art. 1106).

184. Kopie dokumentów i aktów, odnoszących się do majątków z urzędzoną hipoteką, może wyjmować sam komornik, z właściwego wydziału hipotecznego. (Uzup. art. 1111 i 1112).

185. Przepis, zawarty w art. 1115 ustawy postępowania cywilnego, nie stosuje się także do majątków z urzędzoną hipoteką. (Uzup. art. 1115).

186. Poszukujący ma prawo rozpoznać wszystkie wiadomości dostarczone przez pozwanego w poparciu swego oszacowania i albo przyjąć to oszacowanie, albo w ciągu *tygodnia* przedstawić swoje zarzuty. Jeżeli pomiędzy poszukującym i dłużnikiem nastąpi porozumienie względem oznaczenia wartości majątku, w takim razie akt, w którym takowe porozumienie wyrażono, pozostaje w ciągu *dwoch tygodni* u komornika sądowego, dla przejrzenia go przez wierzycieli hipotecznych, mających wierzytelności na majątku, wystawionym na sprzedaż. W ciągu tego terminu wzmiankowani wierzyciele mogą oświadczyć, że nie zgadzają się na sporządzone oszacowanie i prosić aby

ности имѣнія на основаніи послѣдующей статьи. (Въ отмѣну ст. 1121).

187. Въ случаѣ несогласія взыскателя на сдѣланную отвѣтчикомъ оцѣнку или въ случаѣ заявленія кѣмъ либо изъ ипотечныхъ кредиторовъ, въ продолженіи означеннаго въ предъидущей статьѣ срока, несогласія на оцѣнку, сдѣланную по взаимному соглашенію между взыскателемъ и должникомъ, опредѣленіе средняго количества чистаго дохода, полученнаго съ имѣнія за *пять лѣтъ* или за все время владѣнія, производится свѣдущими людьми. (Въ отмѣну ст. 1122).

188. Имѣніе, находящееся въ заставномъ владѣніи, описанное вслѣдствіе взысканія, остается, до публичной продажи, во владѣніи заставнаго владѣльца, если онъ того пожелаетъ (ст. 2087 кн. 3 гражд. код.). (Въ отмѣну ст. 1129).

189. Заявленіе должника и взыскателя о мѣстѣ, срокѣ и порядкѣ публичной продажи (ст. 1132 уст. гражд. судопр.) предъявляется ипотечнымъ кредиторамъ порядкомъ, установленнымъ статьєю 186 настоящаго положенія. Если же по симъ предметамъ не послѣдуетъ соглашенія между должникомъ, взыскателемъ и ипотечными кредиторами, то продажа производится порядкомъ указаннымъ въ статьяхъ 1133—1182 устава гражданскаго судопроизводства, съ измѣненіями, которыя установлены настоящимъ положеніемъ. (Въ измѣн. ст. 1132).

190. Недвижимыя имущества сельскихъ жителей, поступившія въ ихъ собственность на основаніи Высочайшихъ указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, а изъ прочихъ недвижимостей тѣ, которыя имѣютъ уѣздную ипотеку или же не превышаютъ размѣра одной уволокы, продаются при мѣстномъ мировомъ съѣздѣ. (Въ дополненіе ст. 1133).

191. Продажа частныхъ горныхъ заводовъ, находящихся въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа производится въ Варшавскомъ окружномъ судѣ. (Въ дополн. ст. 1136).

192. Продажа имѣній за долгъ земскому и Варшавскому городскому кредитнымъ обществамъ производится съ соблюденіемъ особыхъ опредѣленныхъ въ уставахъ сихъ обществъ правилъ, по примѣненію оныхъ въ общему порядку гражданскаго судопроизводства, предписанному настоящимъ положеніемъ. (Въ дополненіе ст. 1137).

wartość majątku oznaczoną była na zasadzie następującego artykułu. (Zamiast art. 1121).

187. Jeżeli poszukujący nie zgadza się na oszacowanie sporządzone przez pozwanego, lub jeśli którykolwiek z wierzycieli hipotecznych wciągu określonego w artykule poprzedzającym terminu oświadczy, iż nie zgadza się na oszacowanie sporządzone za wspólnym porozumieniem się poszukującego z dłużnikiem, w takim razie oznaczony zostanie przez biegłych przecięciowy czysty dochód z majątku za lat pięć lub za cały czas jego posiadania. (Zamiast art. 1122).

188. Majątek będący w posiadaniu zastawnym, zajęty na skutek poszukiwania, pozostanie do czasu publicznej sprzedaży w posiadaniu zastawnika, jeżeli ten życzyć sobie tego będzie. (Zamiast art. 1129).

189. Oświadczenie dłużnika i poszukującego co do miejsca, terminu i sposobu odbycia sprzedaży publicznej (art. 1122 ust. post. sąd. cyw.) przedstawionem będzie wierzycielom hipotecznym sposobem przepisany w artykule 186 niniejszego postanowienia. Jeżeli zaś pod tym względem nie nastąpi porozumienia między dłużnikiem, poszukującym i wierzycielami hipotecznymi, wtedy sprzedaż odbędzie się w sposobie wskazanym w art. 1133—1182 ustawy postępowania cywilnego, ze zmianami zaprowadzonymi przez niniejsze postanowienie. (Zmiana art. 1132).

190. Majątki nieruchomości mieszkańców wiejskich, które przeszły na ich własność na zasadzie Najwyższych ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., zaś z innych nieruchomości te, które mają hipotekę powiatową, lub których przestrzeń nie przenosi jednej włóki, sprzedawane będą w miejscowym zjeździe pokojowym. (Uzup. art. 1133).

191. Sprzedaż zakładów górniczych prywatnych, w guberniach Warszawskiego okręgu sądowego położonych, odbywać się będzie w Warszawskim sądzie okręgowym. (Uzup. art. 1136).

192. Sprzedaż majątków za należności towarzystwa kredytowego ziemskiego i miasta Warszawy odbywać się będzie z zachowaniem oddzielnych przepisów, zamieszczonych w ustawach tych towarzystw, przy zastosowaniu takowych do ogólnego sposobu postępowania cywilnego, przepisanego w niniejszym postanowieniu. (Uzup. art. 1137).

193. Объявленія о продажѣ имѣнія должны заключать въ себѣ, кромѣ свѣдѣній, исчисленныхъ въ пунктахъ 1—4, 6 и 7 статьи 1147 устава гражданского судопроизводства, указаніе, находится ли имѣніе въ заставномъ владѣніи и у кого именно; если же на имѣніи устроена ипотека, то на какую сумму простираются лежащіе на немъ ипотечные долги, и въ какомъ именно ипотечномъ отдѣленіи хранится ипотечная книга на имѣніе. (Въ измѣн. п. 5 ст. 1147)

194. Правило, изложенное въ статьѣ 1155 устава гражданского судопроизводства, примѣняется во всей его силѣ къ продажѣ имѣній неипотекованныхъ. Относительно же продажи ипотекованныхъ имѣній наблюдается, чтобы, кромѣ взысканія недоимокъ и издержекъ, были пополнены лежащіе на продаваемомъ имѣніи ипотечные долги и чтобы принадлежащая должнику отдѣльная имѣнія во всякомъ случаѣ продавались въ полномъ ихъ составѣ, безъ выдѣла изъ оныхъ участковъ. (Въ дополн. ст. 1155).

195. Покупатель, предложившій на торгѣ высшую цѣну, внести немедленно по окончаніи торга не менѣе десятой части цѣны или той суммы, какая придется по расчету, по исключеніи изъ объявленной имъ цѣны тѣхъ ипотечныхъ долговъ, которые, по соглашенію его съ кредиторами, остаются на проданномъ имѣніи, а остальную часть этой суммы или цѣны втеченіе слѣдующихъ затѣмъ семи дней. (Въ дополн. ст. 1161).

196. Кромѣ того, купившій имѣніе долженъ, втеченіе семи дней со дня торга, внести въ судъ, сверхъ предложенной имъ за имѣніе цѣны, пошлины, взыскиваемой, на основаніи дѣйствующаго въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа гербоваго устава, при совершеніи договоровъ о порядкѣ недвижимыхъ имѣній. (Въ отмѣну ст. 1162).

197. По опредѣленію подлежащаго судебнаго установленія о присужденіи имѣнія за покупателемъ, сему послѣднему выдается выписъ объ утвержденіи за нимъ имѣнія, съ показаніемъ въ оной проданнаго имѣнія на точномъ основаніи описи, по которой продажа производилась. (Въ отмѣну ст. 1165).

198. Въ случаѣ недостатка вырученной продажей суммы на удовлетвореніе всѣхъ предъявленныхъ къ должнику взысканій и на

193. Ogłoszenia o sprzedaży majątku, oprócz wiadomości wyszczególnionych w ustępach 1—4, 6 i 7 artykułu 1147 ustawy postępowania cywilnego, winny obejmować wzmianki: czy majątek znajduje się w zastawném posiadaniu i w czyjém mianowicie; jeżeli zaś majątek ma urządzoną hypotekę, to—do jakiej sumy dochodzą obciążające go długi i w którym mianowicie wydziale hipotecznym przechowuje się księga hipoteczna majątku. (Zmiana u. 5 art. 1147).

194. Przepis, zawarty w artykule 1155 ustawy postępowania cywilnego, będzie zastosowanym w całej rozciągłości do sprzedaży majątków niemających urzędzonej hypoteki. Przy sprzedaży zaś majątków z urządzoną hypoteką przestrzegać należy, ażeby, oprócz zaspokojenia zaległości i kosztów, były zapłacone ciążące na majątku długi hipoteczne i ażeby należące do dłużnika pojedyncze majątki w każdym razie sprzedawane były w całości, bez odrywania od nich części. (Uzup. art. 1155).

195. Nabywca, który zaofiarował na licytacji najwyższy szacunek, bezzwłocznie po ukończeniu licytacji składa przynajmniej jedną dziesiątą część postąpnego szacunku lub tej sumy, jaka wypadnie z obrachunku, po potrąceniu z postąpnego przez niego szacunku tych długów hipotecznych, które, na mocy porozumienia się jego z wierzycielami, pozostają na sprzedanym majątku; pozostałą zaś część tej sumy lub szacunku składa w ciągu następujących dni siedmiu. (Uzup. art. 1161).

196. Nadto nabywca majątku w ciągu dni siedmiu od daty licytacji powinien, oprócz postąpnego za majątek szacunku, złożyć sądowi opłaty, jakie, wskutek obowiązującej w guberniach Warszawskiego okręgu sądowego ustawy stempowej, pobierają się przy sporządzaniu umów o sprzedaż majątków nieruchomości. (Zamiast art. 1162).

197. Na mocy decyzji właściwej władzy sądowej względem zaspokojenia majątku na rzecz nabywcy, temu ostatniemu wydanym będzie wypis dotyczący zatwierdzenia jego prawa własności, z wykazaniem w nim sprzedanego majątku, przy ścisłym zastosowaniu się do protokołu zajęcia, na zasadzie którego sprzedaż odbyta została. (Zamiast art. 1165).

198. Jeżeli suma otrzymana ze sprzedaży nie wystarcza na zaspokojenie wszystkich należności od dłużnika poszukiwanych, oraz na

покрытие всех ипотечных долгов, лежащих на продаваемом имении, купивший имение может заменить принадлежащими ему претензиями только ту часть суммы, которая приходится ему по расчету. (Въ отмѣну ст. 1167).

199. Изъ правила, установленнаго предыдущею статьею, исключаются лишь заставные договоры на продаваемые неипотекованные имения, которые принимаются въ уплату полною слѣдующею по нимъ капитальною суммою и процентами. (Въ измѣн. ст. 1168 и въ отмѣну ст. 1168).

200. Новый торгъ можетъ, по желанію кредиторовъ быть произведенъ, кромѣ мѣстъ, указанныхъ въ статьѣ 1172 устава гражданского судопроизводства, и при Варшавскомъ окружномъ судѣ. (Въ дополн. ст. 1172).

201. Въ случаѣ неуплаты покупщикомъ, въ установленный срокъ, сполна покупной цѣны, или той суммы, которую онъ обязанъ представить на основаніи статьи 195 настоящаго положенія, внесенный имъ задатокъ присовокупляется къ общей суммѣ, вырученной за имущество. (Въ отмѣну ст. 1176).

202. Взысканныя штрафныя деньги обращаются на покрытие той части взысканія или суммы, необходимой на удовлетвореніе лежащихъ на имѣнии ипотечныхъ долговъ, которая не будетъ пополнена изъ вырученной впоследствии суммы за продаваемое имение; могущій при этомъ оказаться остатокъ штрафныхъ денегъ, а въ случаѣ, если взысканіе или ипотечныя долги вполне погашаются состоявшеюся на вторичныхъ торгахъ цѣною, то и всѣ штрафныя деньги, поступаютъ въ пользу заведеній мѣстнаго совета общественнаго призрѣнія. (Въ отмѣну ст. 1179).

203. При примѣненіи пункта 1-го статьи 1180, а также статей 1181 и 1197 устава гражданского судопроизводства по отношенію къ ипотекованнымъ имѣніямъ, соблюдаются правила ипотечныхъ уставовъ. (Въ дополн. ст. 1180, 1181 и 1197).

205. Если взысканіе обращено на ипотекованное имѣние, и должникъ, по прошествіи одного мѣсяца со времени полученія повѣстки объ исполненіи, не уплатитъ взыскиваемого долга, то судебный приставъ посылаетъ извѣщенія объ обращеніи взысканія всѣмъ кредиторамъ, претензіи которыхъ обезпечены ипотекой на продаваемомъ имѣнии и записаны въ IV раздѣлѣ ипотечнаго указателя, за исключеніемъ земскаго кредитнаго общества.

pokrycie wszystkich długów, na sprzedawanym majątku zahypotekowanych, w takim razie nabywca majątku należną mu wierzytelnością będzie mógł zastąpić tylko tę część sumy, jaka mu przypadnie według obrachunku. (Zamiast art. 1167).

199. Przepis, w poprzedzającym artykule postanowiony, nie stosuje się jedynie do umów o zastaw sprzedawanych majątków bez urzędzonej hipoteki, gdyż całkowita suma kapitałna z procentami, z umów tych przypadające, zarachowane będą na wypłatę. (Zmiana art. 1168 i zamiast art. 1169).

200. Nowa licytacja może się odbywać, na żądanie wierzycieli, oprócz miejsc wymienionych w artykule 1172 ustawy postępowania cywilnego, i w Warszawskim sądzie okręgowym. (Uzup. art. 1172).

201. Wrazie niezapłacenia przez nabywcę w oznaczonym terminie całkowitego szacunku postąpionego, albo tej sumy, jaką jest obowiązany złożyć na zasadzie artykułu 195 niniejszego postanowienia, złożony przez niego zadatek dołącza się do ogólnej sumy za majątek otrzymanej. (Zamiast art. 1176).

202. Wyegzekwowana kara pieniężna obróconą zostanie na pokrycie tej części należności poszukiwanej, lub sumy niezbędnie potrzebnej do zaspokojenia ciążących na majątku długów hipotecznych, jaka nie będzie pokrytą z funduszu, ze sprzedaży majątku następnie otrzymanego; przewyżka jakaby pozostała z kary pieniężnej, a wrazie zupełnego zaspokojenia należności egzekwowanej lub długów hipotecznych z szacunku postąpionego na powtórnej licytacji, cała kara pieniężna oddaną będzie na korzyść zakładów miejscowej rady dobroczynności publicznej. (Zamiast art. 1179).

203. Przy stosowaniu ustępu 1-go artykułu 1180 oraz artykułów 1181 i 1197 ustawy postępowania cywilnego do majątków z urzędzoną hipoteką zachowane będą przepisy ustaw hipotecznych. (Uzup. art. 1180, 1181 i 1197).

204. Jeżeli egzekucya zwrócona będzie do majątku z urzędzoną hipoteką, a dłużnik, po upływie *miesiąca jednego* od czasu otrzymania zawiadomienia o wykonaniu, nie zaspokoi poszukiwanej należności, w takim razie komornik sądowy posyła doniesienie o zwróceniu egzekucyi do wszystkich wierzycieli, należności których są zabezpieczone hipotecznie na sprzedawanym majątku i wciągnięte do działu IV wykazu hipotecznego, z wyłączeniem jedynie towarzystwa kredytowego ziemskiego.

205. Въ упомянутыхъ въ предыдущей статьѣ извѣщеніяхъ должно быть означено:

- 1) на какое имѣніе и по чьему требованію обращается взысканіе;
- 2) на какую сумму простирается взыскиваемый долгъ и обезпеченъ ли онъ ипотекой на продаваемомъ имѣніи;
- 3) мѣста жительства взыскателя и судебного пристава, производящаго взысканіе;
- 4) когда кончится срокъ, опредѣленный въ статьѣ 1095 устава гражданскаго судопроизводства.

206. По полученіи извѣщенія (ст. 204), каждый кредиторъ обязанъ избрать мѣсто жительства въ томъ городѣ или уѣздѣ, гдѣ рѣшеніе должно приводиться въ исполненіе. Несоблюденіе сего правила влечетъ за собою тѣ же послѣдствія, которые опредѣлены въ статьѣ 945-й устава гражданскаго судопроизводства.

207. При продажѣ ипотекованнаго имѣнія, оно очищается вырученною отъ продажи суммою отъ всѣхъ ипотечныхъ долговъ, записанныхъ въ IV раздѣлѣ ипотечнаго указателя, за исключеніемъ лишь тѣхъ, объ оставленіи которыхъ на имѣніи послѣдуетъ соглашеніе между кредиторами и покупщикомъ. Правило это не распространяется на долгъ земскому кредитному обществу, относительно котораго соблюдается порядокъ, указанный въ уставѣ сего общества.

208. При обращеніи взысканія на неипотекованное имѣніе, находящееся въ заставномъ владѣніи, объявленіе о публичной продажѣ, одновременно съ отправленіемъ онаго для припечатанія, посылается и къ заставному владѣльцу, если мѣсто жительства его извѣстно. По полученіи сего объявленія, заставной владѣлецъ обязанъ немедленно увѣдомить мѣсто, при которомъ производится продажа, о суммѣ долга по заставному договору.

209. Имѣніе, находящееся въ заставномъ владѣніи и подлежащее продажѣ для удовлетворенія претензій, не обезпеченной ипотекой на этомъ имѣніи, не можетъ быть продано, безъ согласія заставнаго владѣльца, за сумму ниже той, которая необходима на покрытіе долга по заставному договору. (Статьями 204—209 замѣняются ст. 1183—1185 и 1187 уст. гражд. судопр.).

210. Правило, изложенное въ статьѣ 1188 устава гражданскаго судопроизводства, не распространяется на имѣнія ипотеко-

205. W doniesieniach, o których artykuł poprzedzający wspomina, powinno być wskazane:

- 1) do jakiego majątku i na czyje żądanie egzekucya została zwróconą;
- 2) jaką sumę wynosi poszukiwana należność i czy jest zabezpieczoną hipotecznie na wystawionym na sprzedaż majątku;
- 3) miejsce zamieszkania poszukującego i komornika sądowego prowadzącego egzekucyę;
- 4) kiedy kończy się termin zakresłony w art. 1095 ustawy postępowania cywilnego.

206. Po otrzymaniu doniesienia (art. 204) każdy wierzyciel jest obowiązany obrać sobie miejsce zamieszkania w tém mieście lub powiecie, w którym wyrok ma być wyegzekwowany. Niezastosowanie się do tego przepisu pociąga za sobą też same następstwa, jakie są wskazane w artykule 945 ustawy postępowania cywilnego.

207. Wrazie sprzedaży majątku z urządzoną hypoteką, otrzymaną ze sprzedaży sumą majątek oczyszcza się ze wszystkich długów hipotecznych, zapisanych w dziale IV wykazu hipoteczного; wyjąwszy tych tylko, co do pozostawienia których na majątku nastąpi porozumienie między wierzycielami i nabywcą. Przepis ten nie stosuje się do długu towarzystwa kredytowego ziemskiego, względem którego zachowują się rozporządzenia objęte ustawą tegoż towarzystwa.

208. Wrazie zwrócenia egzekucyi do majątku bez urządzonęj hypoteki będącego w posiadaniu zastawném, ogłoszenie dotyczące publicznej sprzedaży, jednocześnie z oddaniem takowego do druku, przesłaném będzie posiadaczowi zastawnemu, jeżeli wiadomém jest miejsce jego zamieszkania. Po otrzymaniu takowego ogłoszenia, posiadacz zastawny obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić władzę, w której sprzedaż się odbywa, jaka jest wysokość długu z umowy zastawnęj należnego.

209. Majątek, będący w zastawie i wystawiony na sprzedaż dla zaspokożenia należności niezahypotekowanęj na tymże majątku, nie może być sprzedany, bez zezwolenia zastawnego posiadacza, za sumę niższą od tęj, jaka jest niezbędną na pokrycie długu z umowy zastawnęj należnego. (Art. 204—299 zastępują art. 1183—1185 i 1187 ust. post. cyw.).

210. Przepis, zawarty w artykule 1188 ustawy postępowania cywilnego nie stosuje się do majątków, z urządzoną hypoteką lub t. ż.

ванные или же состоящиі въ общемъ владѣніи наследниковъ. Относительно первыхъ изъ означенныхъ имѣній сохраняется своя сила статья 47 ипотечнаго устава, относительно же послѣднихъ соблюдается порядокъ, опредѣленный въ статьѣ 2205 книги третьей гражданскаго кодекса. (Въ дополн. ст. 1188)

211. Должникъ имѣть право просить о приостановленіи публичной продажи въ случаѣ, указанномъ въ статьѣ 2212 книги третьей гражданскаго кодекса. (Въ отмѣну ст. 1192 п 1194).

212. Статьи 1199 устава гражданского судопроизводства применяются къ имѣніямъ неипотекованнымъ, съ тѣмъ, что опредѣленіе суда о наложеніи запрещенія замѣняется опредѣленіемъ о послылкѣ повѣстки съ воспрещеніемъ отчуждать имѣніе, на основаніи правилъ объ обезпеченіи исковъ. Въ отношеніи же имѣній ипотекованныхъ соблюдаются правила ипотечныхъ уставовъ. (Въ измѣненіи ст. 1199).

243. При примѣненіи статьи 1208-й устава гражданского судопроизводства, соблюдается правило, установленное статьей 211-ю настоящаго положенія. (Въ дополн. ст. 1208).

214. При обращеніи взысканія на недвижимыя имущества: поступившія въ собственность сельскихъ жителей на основаніи Высочайшихъ указовъ 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, соблюдаютсѣ также и особыя правила объ отчужденіи и дробленіи усадебъ а равно прочія, относящіяся къ сему предмету узаконенія, хотя бы взысканіе на означенныя имущества обращено было вмѣстѣ съ другимъ имуществомъ должника. (Въ дополн. ст. 1095 -- 1213).

215. Сумма, вырученная отъ продажи ипотечкованнаго имѣнія, во всякомъ случаѣ, представляется въ мѣстный окружный судъ. (Въ дополн. ст. 1214).

216. Изъ представленной суммы, по опредѣленію окружнаго суда, немедленно уплачиваются издержки по взысканію. Остальныя затѣмъ деньги обращаются на удовлетвореніе кредиторовъ, на основаніи изложенныхъ въ статьяхъ 1216—1221 устава гражданскаго судопроизводства правилъ, съ сдѣланными къ нимъ настоящимъ положеніемъ дополненіями.

217. Распределение упомянутой въ предыдущей статьѣ суммы между кредиторами, производится въ слѣдующемъ порядкѣ:

1) Если деньги, подлежащие распределению, выручены чрез продажу ипотечкованнаго имѣнія, на которомъ числятся привилеги-

do znajdujących się we wspólném posiadaniu spadkobierców. Względem pierwszych z majątków wyżej wzmiankowanych, zachowuje moc obowiązującą artykuł 47 ustawy hipotecznej, zaś względem ostatnich zachowują się rozporządzenia zawarte w artykule 2205 księgi III kodeksu cywilnego. (Uzup. art. 1188).

211. Dłużnik ma prawo żądać wstrzymania sprzedaży publicznej w przypadku, wskazanym w artykule 2212 księgi trzeciej kodeksu cywilnego. (Zmiana art. 1192 i 1194).

212. Artykuł 1199 ustawy postępowania cywilnego stosowanym będzie do majątków bez urzędowej hipoteki z tém zastrzeżeniem, że postanowienie sądu o zaprowadzeniu sekwestru, zastępuje się decyzją stanowiącą doręczenie zawiadomienia zawierającego w sobie zakaz zbywania majątku, na zasadzie przepisów o zabezpieczeniu skutków powództwa. Co zaś do majątków z urzędową hipoteką, będą zachowane przepisy ustaw hipotecznych. (Zmiana art. 1199).

213. Przy stosowaniu artykułu 1208 ustawy postępowania cywilnego będzie zachowany przepis, zawarty w artykule 211 niniejszego postanowienia. (Uzup. art. 1208).

214. Wrazie zwrócenia egzekucyi do majątków nieruchomości, które na mocy Najwyższych ukazów z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 r. przeszły na własność mieszkańców wiejskich, będą nadto zachowane szczególne przepisy o zbywaniu i dzieleniu osad włościańskich, oraz inne dotyczące tego przedmiotu postanowienia; chociażby egzekucya była zwrócona do wymienionych nieruchomości łącznie z innym majątkiem dłużnika. (Uzup. art. 1095—1213).

215. Suma, otrzymana ze sprzedaży majątku z urzędową hypoteką, będzie w każdym razie złożoną do miejscowego sądu okręgowego. (Uzup. art. 1214).

216. Ze złożonej sumy, na mocy decyzji sądu okręgowego, zaspokojone będą bezzwłocznie koszty egzekucyjne. Pozostała reszta użyta będzie na zaspokojenie wierzycieli, na zasadzie przepisów zawartych w artykułach 1216—1221 ustawy postępowania cywilnego, z uzupełnieniami niniejszém postanowieniem zaprowadzonymi.

217. Rozdział sumy wzmiankowanej w poprzedzającym artykule, między wierzycieli odbędzie się w sposób następujący:

1) jeżeli pieniądze ulegające rozdziałowi otrzymano ze sprzedaży majątku z urzędzoną hipoteką, obciążonego długami uprzywilejowanymi, to w sposób następujący:

рованные долги, то распределение дѣлается по правиламъ, изложеннымъ въ положеніяхъ о привилегіяхъ и ипотекахъ 1818 и 1825 года;

2) по удовлетвореніи привилегированныхъ и ипотечныхъ претензій, уплачиваются долги непривилегированные, личные;

3) если недвижимое имѣніе не ипотекано и на немъ нѣтъ привилегированныхъ долговъ, но оно находится въ заставномъ владѣніи, то претензія заставнаго владѣльца удовлетворяется предпочтительно предъ претензіями личныхъ кредиторовъ, и

4) между личными, непривилегированными кредиторами деньги распределяются по соразмѣрности ихъ претензій. (Статьями 216 и 217 замѣняется ст. 1215 уст. гражд. судопр.).

218. Независимо отъ указаннаго въ ст. 1217 устава гражданского судопроизводства порядка предъявленія расчета наличнымъ кредиторами, расчетъ этотъ, если онъ касается суммы, вырученной чрезъ продажу ипотеканнаго имѣнія, тѣмъ же порядкомъ представляется и должнику. (Въ дополн. ст. 1217).

219. Споры должника противъ расчета, предъявленнаго ему на основаніи предыдущей статьи, принимаются и разрѣшаются порядкомъ, указаннымъ въ статьѣ 1218 устава гражданского судопроизводства. (Въ дополн. ст. 1218).

220. Къ участию въ распределеніи не допускаются личные непривилегированные кредиторы (п. 4 ст. 217 настоящаго положенія), предъявившіе свои исполнительные листы ко взысканію по истеченіи *шести недѣль* со дня представленія взысканной суммы въ окружной судъ. Впрочемъ, какъ сіи кредиторы, такъ и всѣ тѣ, претензіи которыхъ остались въ части или вовсе непокрытыми (ст. 2209 гражд. кодекса), сохраняютъ право требовать удовлетворенія изъ прочаго имущества должника. (Въ отмѣну ст. 1222).

221. При примѣненіи статей 1224 и 1225 устава гражданского судопроизводства, принимаются въ соображеніе правила предписанныя статьями 2059—2062 и 2066 книги третьей гражданского кодекса. (Въ измѣн. ст. 1224, 1225 и 1226).

222. вмѣстѣ съ исполнительнымъ листомъ о личномъ задержаніи должника, взыскатель обязанъ представить кормовыя деньги, положенныя на пропитаніе должника во время личнаго задержанія, а также деньги на содержаніе ареста, въ размѣрѣ, опредѣленномъ

jowanemi, w takim razie rozdział sporządzonym będzie podług przepisów, zawartych w ustawach o przywilejach i hipotekach z 1818 i 1825 roku;

2) po zaspokojeniu długów uprzywilejowanych i hipotecznych, płacone będą długi nie mające przywileju, osobiste;

3) jeżeli majątek nieruchomy nie ma urzędzonej hipoteki i nie jest obciążony długami uprzywilejowanymi, lecz znajduje się w zastawném posiadaniu, to należność posiadacza zastawnego będzie miała pierwszeństwo przed należnościami wierzycieli osobistych; i

4) pomiędzy wierzycieli osobistych nie posiadających przywileju, pieniądze rozdzielone będą stosunkowo do ich wierzytelności. (Artykuły 216 i 217 zastępują art. 215 ust. post. cyw.).

218. Niezależnie od przedstawienia rozrachowania, w myśl art. 1217 ustawy postępowania cywilnego, obecnym wierzycielom, rozrachowanie to, jeżeli dotyczy sumy, otrzymanej ze sprzedaży majątku z urzędzoną hipoteką, takimże samym sposobem przedstawioném będzie dłużnikowi. (Uzup. art. 1217).

219. Spory dłużnika względem rozrachowania, przedstawionego mu na zasadzie artykułu poprzedzającego, przyjmowane i rozstrzygane będą sposobem wskazanym w artykule 1218 ustawy postępowania cywilnego. (Uzup. art. 1218).

220. Do udziału w rozdzieleniu nie będą dopuszczeni osobiści, nieposiadający przywileju (ust. 4 art. 217 niniejsz. post.) wierzyciele, którzy przedstawiają swoje nakazy egzekucyjne w celu egzekucji po upływie *sześciu tygodni* od daty złożenia sumy wyegzekwowanej w sądzie okręgowym. Zresztą, tak tym wierzycielom, jakoteż i tym wszystkim, których należności nie zostały zaspokojone w części lub w całości (art. 2209 kod. cyw.), służyć będzie nadal prawo żądać zaspokojenia z innego majątku dłużnika. (Zamiast art. 1222).

221. Przy stosowaniu artykułów 1224 i 1225 ustawy postępowania cywilnego, będą uwzględnione przepisy, zawarte w artykułach 2059—2062 i 2056 księgi trzeciej kodeksu cywilnego. (Zmiana art. 1224, 1225 i 1256).

222. Łącznie z nakazem egzekucyjnym, upoważniającym do osobistego zatrzymania dłużnika, poszukujący obowiązany jest złożyć alimentu w ilości przepisanej na wyżywienie dłużnika przez czas jego przyaresztowania, tudzież fundusz na utrzymanie aresztu w ilości ozna-

дѣйствующими по сему предмету правилами, безъ чего не можетъ быть приступлено въ аресту должника. (Въ отмѣну ст. 1239).

223. Личное задержаніе прекращается, кромѣ случаевъ, численныхъ въ статьѣ 1256 устава гражданского судопроизводства и вслѣдствіе уступки должникомъ своего имущества въ пользу кредиторовъ на основаніи статей 1265—1270 книги третьей гражданского кодекса (ст. 139—148 устава объ особ. произв.). (Въ дополн. ст. 1256).

224. Прекращеніе личнаго задержанія, въ случаѣ уступки должникомъ своего имущества въ пользу кредиторовъ, разрѣшается предсѣдателемъ того окружнаго суда, въ которомъ производится дѣло о такой уступкѣ. (Въ дополн. ст. 1260).

225. Рѣшенія судебныхъ установленій Варшавскаго судебного округа приводятся въ исполненіе въ прочихъ губерніяхъ Имперіи на основаніи общихъ правилъ, въ уставѣ гражданского судопроизводства изложенныхъ. (Въ измѣн. ст. 1267—1272).

226. Предъявленіе исковъ и отвѣтовъ по онимъ со стороны казенныхъ и городскихъ управленій, больницъ, богоугодныхъ заведеній, духовныхъ и другихъ учрежденій, состоящихъ въ вѣдѣніи правительственныхъ установленій, возлагается на обязанность губернскихъ правленій, казенныхъ палатъ, губернскаго и городского совѣтовъ общественнаго призрѣнія и другихъ мѣстныхъ управленій подлежащаго вѣдомства, а за неимѣніемъ ихъ — на обязанность мѣстныхъ по каждому вѣдомству начальствъ. Означеннаго рода дѣла производятся посредствомъ прокураторіи. (Въ отмѣну ст. 1284).

227. Управленія и учрежденія, защищающія дѣла, сопряженные съ интересомъ казны или правительственныхъ и общественныхъ, состоящихъ въ вѣдѣніи правительства, учреждений, ищутъ и отвѣчаютъ на судѣ въ лицѣ прокураторіи. (Въ отмѣну ст. 1285).

228. Въ искахъ, предъявляемыхъ на казенныя управленія, не допускается ни обезпеченіе самыхъ исковъ, ни предварительное исполненіе судебныхъ рѣшеній; но по искамъ о правѣ собственности на недвижимое имѣніе судъ можетъ, по просьбѣ истца, постановить опредѣленіе о внесеніи охранительной отмѣтки въ ипотечную книгу, если на имѣніи устроена ипотека, если же имѣніе не ипотечено, то воспретить отчужденіе впродъ до окончательнаго рѣшенія дѣла. Въ послѣднемъ случаѣ, въ отношеніи охраненія

езонѣй obowiązującymi w tym przedmiocie przepisami; bez zachowania tych formalności, do uwięzienia dłużnika przystąpić nie można. (Zamiast art. 1239).

223. Przyaresztowanie osobiste ustaje, oprócz przypadków wymienionych w artykule 1256 ustawy postępowania cywilnego, wskutek odstąpienia przez dłużnika swojego majątku na rzecz wierzycieli, na zasadzie artykułów 1265—1270 księgi trzeciej kodeksu cywilnego (art. 139—148 ustawy postępowań szczególnych). (Uzup. art. 1256).

224. Ustanie przyaresztowania osobistego, wrazie odstąpienia majątku na rzecz wierzycieli, wyrzeczonem będzie przez prezesa tego sądu okręgowego, w którym toczy się sprawa o odstąpienie majątku. (Uzup. art. 1260).

225. Wyroki władz sądowych Warszawskiego okręgu sądowego wykonywane będą w innych guberniach Cesarstwa na zasadach ogólnych, przepisanych w ustawie postępowania cywilnego. (Zmiana art. 1267—1272).

226. Wytaczanie powództw i obrona przeciwko takowym ze strony zarządów skarbowych i miejskich, szpitalów, zakładów dobroczynnych, duchownych, i innych instytucyj, pod zwierzchnictwem władz rządowych pozostających, będzie obowiązkiem rządów gubernialnych, izb skarbowych, rad gubernjalnych i miejskich dobroczynności publicznej, i innych miejscowych zarządów właściwych władz, a wrazie nieistnienia takowych, będzie obowiązkiem miejscowych zwierzchności każdej właściwej władzy. Sprawy tego rodzaju prowadzone będą zapośrednictwem prokuratoryi. (Zamiast art. 1284).

227. Zarządy i instytucje, broniące spraw, połączonych z interesem skarbu lub instytucyj rządowych i publicznych zostających pod zwierzchnictwem rządu, wytaczają powództwa i odpowiadają na takowe zapośrednictwem prokuratoryi. (Zamiast art. 1285).

228. W powództwach, wytoczonych przeciwko władzom rządowym, nie może być wyrzeczone ani zabezpieczenie skutków powództwa, ani tymczasowe wykonanie wyroków sądowych; w powództwach jednak, mających za przedmiot dochodzenie prawa własności majątku nieruchomego, sąd, na prośbę powoda, będzie mógł wydać postanowienie względem zapisania ostrzeżenia w księdze hipotecznej, jeżeli majątek ma urządzoną hypotekę; jeżeli zaś majątek nie ma urządzonęj hypoteki, to — zakazać zbycia takowego przed ostatecznem osądzeniem spra-

лѣса въ спорномъ имѣніи, примѣняются правила, изложенныя въ статьяхъ 152 и 153 настоящаго положенія. (Въ отмѣну ст. 1291).

229. Установленныя въ статьяхъ 1310, 1313 и 1315 устава гражданскаго судопроизводства правила относительно мировыхъ судей распространяются и на гминные суды. (Въ дополн. ст. 1310, 1313 и 1315).

230. Просьбы о разрѣшеніи отыскивать убытки, понесенныя вслѣдствіе неправильныхъ или пристрастныхъ дѣйствій предсѣдателя и членовъ гминнаго суда, по производству дѣла или постановленію рѣшенія, приносятся въ судебную палату. (Въ дополн. ст. 1331).

231. Независимо отъ означенныхъ въ статьѣ 1337 устава гражданскаго судопроизводства дѣлъ, суду гражданскому подлежатъ и дѣла о недѣйствительности браковъ и о разводѣ лицъ тѣхъ вѣроисповѣданій, къ которымъ относится глава V положенія 1836 года о союзѣ брачномъ. Производство сихъ дѣлъ подчиняется правиламъ, въ означенной главѣ изложеннымъ. (Въ дополн. ст. 1337 и въ отмѣну ст. 1340).

232. Производство дѣла о гражданскихъ послѣдствіяхъ брака приостанавливается, когда въ ономъ представляются такія обстоятельства, которыя, относясь собственно къ совершенію брака, подлежатъ или разсмотрѣнію суда духовнаго или производству по порядку, указаннымъ въ статьѣ 231 сего положенія, и когда безъ разрѣшенія сихъ обстоятельствъ не можетъ быть постановлено рѣшеніе по означенному дѣлу, о чемъ и объявляется тяжущимся. (Въ отмѣну ст. 1338).

233. Правило статьи 1341 устава гражданскаго судопроизводства распространяется и на представленіе къ дѣлу выписей изъ книгъ гражданскаго состоянія. (Въ дополн. ст. 1341).

234. Сличеніе и повѣрка представленныхъ тяжущимися документовъ съ книгами гражданскаго состоянія производится по порядку, указаннымъ въ статьѣ 1342 устава гражданскаго судопроизводства. (Въ дополн. ст. 1342).

235. Дѣла о законности рожденія производятся на общемъ основаніи, съ изытіями, въ статьяхъ 272—278 гражд. улож. 1825 года установленными. (Въ отмѣну ст. 1346—1353).

wy. W ostatnim przypadku, co do zabezpieczenia całości lasów w majątku spornym zastosowane będą przepisy, zawarte w artykułach 152 i 153 niniejszego postanowienia. (Zamiast art. 1291).

229. Przepisy, postanowione w artykułach 1310, 1313 i 1315 ustawy postępowania cywilnego co do sędziów pokoju, stosują się także i do sądów gminnych. (Uzup. art. 1310, 1313 i 1315).

230. Prośby o upoważnienie do dochodzenia strat zrządzonych przez niewłaściwe lub stronne czynności prezesa i członków sądu gminnego przy postępowaniu w sprawie lub przy wydaniu wyroku zanoszone będą do izby sądowej. (Uzup. art. 1331).

231. Niezależnie od spraw, wymienionych w artykule 1337 ustawy postępowania cywilnego, rozpoznaniu sądów cywilnych ulegają także sprawy o nieważność małżeństwa i o rozwód osób tych wyznań, do których stosuje się rozdział V prawa o małżeństwie z 1836 roku. Postępowanie w tych sprawach ulega przepisom w powołanym rozdziale zawartym. (Uzup. art. 1337 i zamiast art. 1340).

232. Postępowanie w sprawie o skutki cywilne małżeństwa będzie wstrzymane, jeżeli w toku sprawy nastąpią się okoliczności, które, odnosząc się właściwie do zawarcia małżeństwa, ulegają albo rozpoznaniu sądu duchownego, albo postępowaniu, wskazanemu w artykule 231 niniejszego postanowienia i jeżeli, bez rozstrzygnięcia tych okoliczności, nie można wydać wyroku w rzeczonych sprawach; o czém ogłasza się stronom. (Zamiast art. 1338).

233. Przepis artykułu 1341 ustawy postępowania cywilnego stosuje się i do pokładania w sprawie wypisów z ksiąg stanu cywilnego. (Uzup. art. 1341).

234. Porównanie i sprawdzenie pokładanych przez strony dokumentów z księgami akt stanu cywilnego odbywać się będzie w sposób, wskazany w artykule 1342 ustawy postępowania cywilnego. (Uzup. art. 1342).

235. Sprawy dotyczące prawości urodzenia prowadzone będą według ogólnych przepisów, z wyjątkami postanowionymi w artykułach 272 — 278 kodeksu cywilnego z 1825 roku. (Zamiast art. 1346—1353).

236. Доказательствомъ рожденія отъ законнаго брака признаются, кромѣ метрическихъ свидѣтельствъ, выданныхъ духовными властями (ст. 1354 уст. гражд. судопр.), всѣ акты и обстоятельства, исчисленные въ статьяхъ 279—290 гражданского уложенія 1825 года. (Въ дополи. ст. 1354).

237. Дѣла, возникающія изъ союза брачнаго и семейственнаго и вообще касающіяся гражданского состоянія лицъ и опеки, производятся въ окружномъ судѣ, съ соблюденіемъ правилъ, установленныхъ по симъ предметамъ гражданскимъ уложеніемъ 1825 года.

238. Записи по мировымъ сдѣлкамъ (ст. 1359 устава гражд. судопр.) могутъ быть засвидѣтельствованы и гминнымъ судомъ. Сему суду предоставляется также свидѣтельствовать мировыя прошенія (ст. 1361 уст. гражд. судопр.). (Въ дополи. ст. 1359 и 1361).

239. При примѣненіи статьи 1366 устава гражданского судопроизводства, соблюдаются статьи 2053—2058 книги третьей гражданского кодекса, въ которыхъ исчислены случаи недействительности мировыхъ сдѣлокъ. (Въ дополи. ст. 1366).

240. Правила устава гражданского судопроизводства о третейскомъ судѣ распространяются и на споры, подлежащіе разсмотрѣнію гминнаго суда, при чемъ возлагаемая сими правилами обязанности на мировыхъ судей (ст. 1374, 1377, 1394, 1395) относятся и къ гминнымъ судамъ. (Въ дополи. ст. 1374, 1377, 1394 и 1395).

ДОПОЛНИТЕЛЬНЫЯ ПРАВИЛА.

241. Судопроизводство въ судебныхъ установленіяхъ Варшавскаго судебного округа происходитъ на русскомъ языкѣ.

242. Производство по губернскимъ и окружнымъ ипотекамъ подчиняется дѣйствующимъ по сему предмету правиламъ, съ примѣненіемъ оныхъ къ порядку гражданского судопроизводства, предписанному настоящимъ положеніемъ.

243. Упоминаемая въ судебныхъ уставахъ правительственныхъ, общественныхъ или иныхъ учрежденія, должностныя лица, а также общества или классы лицъ, не существующія въ губерніяхъ

236. Za dowód urodzenia z małżeństwa prawnie zawartego uznają się, oprócz metryk wydanych przez władze duchowne (art. 1354 ust. post. cyw.), wszelkie akta i okoliczności, wymienione w artykułach 279—290 kodeksu cywilnego z 1825 r. (Uzup. art. 1354).

237. Sprawy, wynikające ze związków małżeńskich i rodzinnych i wogóle dotyczące stanu cywilnego osób i opieki, prowadzone będą w sądzie okręgowym, z zachowaniem przepisów kodeksu cywilnego z 1825 roku, odnoszących się do tego przedmiotu.

238. Akty układów pojednawczych (art. 1359 ust. post. cyw.) mogą być poświadczone także przez sąd gminny. Tenże sąd może być poświadczać prośby pojednawcze (art. 1361 ust. post. cyw.). (Uzup. art. 1359 i 1361).

239. Przy stosowaniu artykułu 1366 ustawy postępowania cywilnego, zachowane będą przepisy artykułów 2053—2058 księgi trzeciej kodeksu cywilnego, w których są wyliczone przypadki nieważności układów pojednawczych. (Uzup. art. 1366).

240. Przepisy ustawy postępowania cywilnego o sądzie polubownym stosują się także do sporów, ulegających rozpoznania sądu gminnego, wobec czego obowiązki włożone przez te przepisy na sędziów pokoju (art. 1374, 1377, 1394 i 1359), rozciągają się i do sądów gminnych. (Uzup. art. 1374, 1377, 1394 i 1395).

PRZEPISY DODATKOWE.

241. Postępowanie we władzach sądowych Warszawskiego okręgu sądowego odbywać się będzie w języku rosyjskim.

242. Postępowanie w hipotekach gubernialnych i okręgowych stosować się ma do obowiązujących pod tym względem przepisów, z zastosowaniem takowych do sposobu postępowania cywilnego przepisanego w niniejszym postanowieniu.

243. Wspominane w ustawach sądowych rządowe, publiczne i innego rodzaju instytucje, urzędnicy, tudzież stowarzyszenia i klasy osób, które nie egzystują w guberniach Warszawskiego okręgu sądo-

Варшавскаго судебного округа, замѣняются соответствующими въ сихъ губерніяхъ установленіями и лицами.

244. Подъ актами крѣпостными и явочными, а также установленнымъ порядкомъ совершенными и засвидѣтельствованными, разумѣются акты официальные.

245. Во всѣхъ случаяхъ, когда въ судебныхъ уставахъ говорится объ уставахъ, учрежденіяхъ, наказахъ и другихъ законоположеніяхъ, не дѣйствующихъ въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа, или дѣлаются на нихъ ссылки, принимаются въ руководство дѣйствующія въ означенныхъ губерніяхъ по симъ предметамъ узаконенія.

246. Постановленія судебныхъ уставовъ, въ коихъ говорится объ опекунахъ и попечителяхъ, равно о лицахъ, состоящихъ подъ опекою или попечительствомъ, примѣняются и въ тѣхъ случаяхъ, когда опека и попечительство установлены не только по несовершеннолѣтію, но и по другимъ причинамъ, указаннымъ въ дѣйствующихъ въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа узаконеніяхъ. Равнымъ образомъ упомянутыя постановленія относятся какъ къ судебнымъ совѣтникамъ, такъ и къ лицамъ, къ коимъ такой совѣтникъ назначенъ. Настоящимъ правиломъ не отмѣняется однако дѣйствіе постановленія, заключающагося въ статьѣ 424 гражданскаго уложенія 1825 года.

247. Постановленія судебныхъ уставовъ, изложенныя въ п. 9 ст. 45 и п. 10 ст. 246 устава гражданскаго судопроизводства, распространяются также на лицъ, которыя, бывъ по суду лишены всѣхъ правъ состоянія или всѣхъ особенныхъ правъ и преимуществъ, освобождены отъ наказаній на основаніи существовавшихъ до сего времени въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа особыхъ правилъ относительно помилованія.

248. Постановленія судебныхъ уставовъ, которыя, на основаніи настоящаго положенія, не примѣняются въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа вслѣдствіе дѣйствія въ сихъ губерніяхъ ипотечнаго порядка, особыхъ гражданскихъ законовъ, либо иныхъ узаконеній, или же въ примѣненіи видоизмѣняются по причинамъ указаннымъ въ предъидущихъ 243 — 245 статьяхъ, должны быть соблюдаемы въ точности по отношенію къ правамъ, опредѣляемымъ и охраняемымъ дѣйствующими въ прочихъ частяхъ Имперіи узаконеніями.

wego, będą zastępowane przez odpowiadające im w tych guberniach instytucye i osoby.

244. Pod aktami wieczystemi i oblatowanemi, jakoteż sporządzonemi i poświadczonemi w sposobie przepisany, rozumieją się akty urzędowe.

245. Zawsze, ilekroć w ustawach sądowych jest mowa o ustawach, urządzeniach, instrukcyach i innych przepisach prawodawczych nieobowiązujących w gubernjach Warszawskiego okręgu sądowego lub ilekroć takowe są powoływane, należy kierować się prawami, jakie w rzeczonych gubernjach w tych przedmiotach obowiązują.

246. Postanowienia ustaw sądowych, w których jest mowa o opiekunach i kuratorach, jakoteż o osobach zostających pod opieką lub w kurateli, będą miały zastosowanie i w tych przypadkach, w których opieka i kuratela są ustanowione nie tylko z powodu nieletności, lecz i z innych powodów wymienionych w prawach obowiązujących w gubernjach Warszawskiego okręgu sądowego. Rzeczzone postanowienia stosują się również do doradców sądowych, tudzież do osób mających dodanego takowego doradcę. Niniejszy przepis nie znosi wszakże postanowienia zawartego w artykule 424 kodeksu cywilnego z 1825 roku.

247. Postanowienia ustaw sądowych, zawarte w ustępie 9 art. 45 i w ust. 10 art. 226 ustawy postępowania cywilnego stosują się także do osób, które, będąc sądownie pozbawione wszelkich praw stanu, albo wszystkich szczególnych praw i przywilejów, zostały uwolnione od kary na zasadzie istniejących podotąd w guberniach Warszawskiego okręgu sądowego przepisów o ułaskawieniu.

248. Postanowienia ustaw sądowych, które na zasadzie niniejszych przepisów nie będą miały mocy obowiązującej w gubernjach Warszawskiego okręgu sądowego z powodu obowiązujących w tych gubernjach ustaw hipotecznych, oddzielnych praw cywilnych, lub też z powodu innych przepisów prawodawczych, albo które w zastosowaniu modyfikowane będą z przyczyn wskazanych w poprzednich 243—245 artykułach, mają być ściśle przestrzegane względem praw, określonych i zabezpieczonych obowiązującymi w pozostałych częściach Cesarstwa prawodawczymi przepisami.

249. Всѣ законопенія, несогласныя съ постановленіями судебныхъ уставовъ 20-го Ноября 1864 года и съ тѣми измѣненіями, которыя въ нихъ сдѣланы настоящимъ положеніемъ, отмѣняются.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

Приложеніе къ ст. 114.

ВРЕМЕННЫЯ ПРАВИЛА.

О судопроизводствѣ въ коммерческихъ судахъ въ Варшавскомъ судебномъ округѣ.

1. Въ Варшавскомъ коммерческомъ судѣ, а равно въ судахъ, замѣняющихъ коммерческіе суды (ст. 114 полож. о примѣн. судеб. уст. къ Варш. суд. окр.), всѣ дѣла производятся на основаніи устава гражданскаго судопроизводства сокращеннымъ порядкомъ (ст. 348—365), съ соблюденіемъ нижеслѣдующихъ правилъ.

2. По дѣламъ, требующимъ безотлагательнаго разрѣшенія, предсѣдатель суда можетъ вызывать отвѣтчика на слѣдующій день и даже къ опредѣленному часу того дня, въ который подано исковое прошеніе.

3. Отъ усмотрѣнія истца зависитъ предъявить искъ:

- 1) суду, въ округѣ котораго отвѣтчикъ имѣетъ жительство;
- 2) суду, въ округѣ котораго послѣдовало обѣщаніе продать и товаръ переданъ;
- 3) суду, въ округѣ котораго должны были послѣдовать платежи или исполненіе обязательства.

4. Кромѣ лицъ, упомянутыхъ въ статьѣ 246 устава гражданскаго судопроизводства, не могутъ быть повѣренными: состоящіе подъ попечительствомъ, лица, коимъ назначенъ судебный совѣтникъ, а также лица, освобожденные, на основаніи существовавшихъ до сего времени въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа особыхъ правилъ относительно помилованія, отъ наказаній, состоящихъ въ лишеніи всѣхъ правъ состоянія, или всѣхъ особенныхъ, лично и по состоянію присвоенныхъ правъ и преимуществъ.

249. Wszystkie prawa, niedające się pogodzić z postanowieniami ustaw sądowych z d. 20 Listopada 1864 r. i z temi zmianami, jakie w nich zaprowadza niniejsze postanowienie, uchylają się.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

Dodatek do art. 114.

PRZEPISY TYMCZASOWE

O postępowaniu w sądach handlowych okręgu sądowego Warszawskiego.

1. W sądzie handlowym Warszawskim, jakoteż w sądach zastępujących sądy handlowe (art. 114 post. o zast. ust. sąd. do Warsz. okr. sąd.) wszystkie sprawy prowadzone będą na zasadzie ustawy postępowania cywilnego sposobem skróconym (art. 348—365), z zachowaniem poniższych przepisów.

2. W sprawach, wymagających bezzwłocznego osądzenia, prezes sądu może wezwać pozwanego na dzień następny, a nawet na oznaczoną godzinę tego samego dnia, w którym prośba powodowa wniesioną została.

3. Od powoda zależy wytoczyć powództwo:

- 1) przed sąd, w obrębie którego pozwany ma zamieszkanie;
- 2) przed sąd, w obrębie którego nastąpiło przyrzeczenie sprzedaży i wydanie towaru;
- 3) przed sąd, w obrębie którego powinna była nastąpić zapłata, lub wykonanie zobowiązania.

4. Oprócz osób, wymienionych w artykule 246 ustawy postępowania cywilnego, nie mogą być pełnomocnikami: osoby, mające dodanego sobie kuratora lub doradcę sądowego, jak również osoby uwolnione od kary, polegającej na pozbawieniu wszelkich praw stanu lub wszystkich szczególnych praw i przywilejów, na zasadzie szczególnych przepisów o ulaskawieniu, które do tego czasu obowiązywały w guberniach Warszawskiego okręgu sądowego.

5. Суду предоставляется, по просьбѣ сторонъ и по собственному своему усмотрѣнію, вызывать тяжущихся для личнаго распроса въ засѣданіи или въ совѣщательной комнатѣ, а въ случаѣ законнаго къ тому препятствія, назначить для распроса одного изъ членовъ суда, который и составляетъ протоколъ показаній тяжущихся.

6. Обезпеченіе издержекъ по дѣлу и убытковъ, которые можетъ понести отвѣтчикъ, отъ истцовъ иностранцевъ, не состоящихъ въ русской службѣ и не владѣющихъ въ предѣлахъ Россіи недвижимымъ имѣніемъ, не требуется.

7. Одновременно съ признаніемъ предъявленнаго отвода не заслуживающимъ уваженія, судъ можетъ рѣшить дѣло по существу, но при этомъ должны быть составлены два отдѣльные опредѣленія: одно—относящееся до подсудности, а другое—до существа дѣла.

8. Вдовы и наследники лицъ, подсудныхъ Варшавскому коммерческому суду, вызываются въ этотъ судъ по просьбамъ о возобновленіи дѣла или по новымъ искамъ. Если однако сторона заявить, что, въ качествѣ вдовы или наследника, она не можетъ быть привлечена къ суду коммерческому, то возникшій по сему предмету споръ подлежитъ разрѣшенію общихъ судебныхъ мѣстъ (окружныхъ судовъ), и затѣмъ уже коммерческій судъ постановляетъ рѣшеніе по существу дѣла.

9. Если заявлено сомнѣніе въ подлинности акта, представленнаго къ дѣлу, производящемуся къ Варшавскому коммерческому суду, или заявленъ споръ о подлогѣ такого акта, сторона же, предъявившая сей актъ, дастъ положительный отзывъ о намѣреніи воспользоваться имъ при производствѣ дѣла, то коммерческій судъ приостанавливаетъ рѣшеніе дѣла по существу, впредь до окончанія общими судебными мѣстами производства по сомнѣнію въ подлинности или по спору о подлогѣ акта. Впрочемъ судъ можетъ продолжать производство дѣла въ тѣхъ частяхъ, въ коихъ рѣшеніе не зависитъ отъ заподозреннаго акта.

10. Для разсмотрѣнія счетовъ, документовъ и реестровъ могутъ быть судомъ назначаемы одинъ или три посредника. Посредники сии обязаны, по выслушаніи словесныхъ объясненій тяжущихся, согласить ихъ, или же представить свое заключеніе. Посредники и свидущіе люди назначаются самимъ судомъ въ томъ случаѣ,

5. Сąd będzie mógł, na żądanie stron lub nawet na mocy własnego uznania, wezwać strony w celu osobistego zbadania ich na audyencyi albo w izbie narad, a wrazie prawnej przeszkody—wyznaczyć do zbadania ich jednego z członków sądu, który sporządzi protokół ich zeznań.

6. Powodowie cudzoziemcy, niebędący w służbie rządowej rosyjskiej i nieposiadający w obrębie Rosyi majątku nieruchomego, nie mogą być zobowiązani do zabezpieczenia kosztów sądowych i strat, jakie z tytułu ich powództwa może ponieść pozwany.

7. Jednocześnie z uznaniem bezzasadności ekscpepyi, sąd może zawyrokować w głównym przedmiocie sprawy, lecz w takim razie powinny być sporządzone dwa oddzielne postanowienia: jedno—co do właściwości sądu, a drugie—co do głównego przedmiotu sprawy.

8. Wdowy i spadkobiercy osób, ulegających jurysdykcyi Warszawskiego sądu handlowego, będą zapozywani przed tenże sąd na skutek prośb o wznowienie sprawy, albo z powodu nowego powództwa. Jeżeli jednak strona oświadczy, że w charakterze wdowy lub spadkobiercy nie może być zapozwana przed sąd handlowy, wtedy wynikły w tym przedmiocie spór rozstrzygniętym będzie w zwyczajnych władzach sądowych (sądach okręgowych), a następnie dopiero sąd handlowy wyda wyrok w głównym przedmiocie sprawy.

9. Jeżeli oświadczone wątpliwość względem wiarygodności aktu pokładanego w sprawie, prowadzonej w sądzie handlowym Warszawskim, lub jeżeli takowy akt żaskarżony został o fałsz, strona zaś akt pokładająca stanowczo oświadczy, iż ma zamiar korzystać z niego w toku sprawy, w takim razie sąd handlowy zawiesi wyrokowanie co do skargi głównej aż do czasu rozstrzygnięcia przez zwyczajne władze sądowe wątpliwości względem wiarygodności lub sporu o fałsz. Zresztą, sąd może w dalszym ciągu rozpoznawać sprawę co do tych jej części, w których zawyrokowanie nie jest zależnem od zakwestyonowanego aktu.

10. Do rozpoznania rachunków, dokumentów i rejestrów sąd może wyznaczyć jednego lub trzech sędziów polubownych. Ci sędziowie polubowni obowiązani będą, po wysłuchaniu ustnych objaśnień stron, pojednać je lub przedstawić swój wniosek. Sędziowie polubowni i biegli będą mianowani, z urzędu, przez sąd w takim razie, je-

когда тяжущіеся не изберутъ ихъ, по взаимному согласію, въ то же засѣданіе.

11. Отводъ посредниковъ производится на основаніи постановленій устава гражданскаго судопроизводства объ отводѣ свѣдущихъ людей.

12. По всякому рѣшенію допускается предварительное исполненіе съ истребованіемъ обезпеченія отъ стороны, въ пользу которой рѣшеніе состоялось. Впрочемъ отъ усмотрѣнія суда зависить и не требовать представленія обезпеченія для предварительнаго исполненія такого рѣшенія, которымъ присуждено взысканіе по акту, совершенному нотаріальнымъ порядкомъ и неоспоренному въ подлинности, или по домашнему акту, признанному стороною, противъ которой онъ представленъ, либо по вошедшему въ законную силу судебному рѣшенію.

13. Варшавскій коммерческій судъ не разсматриваетъ вопросовъ, касающихся исполненія постановленныхъ имъ рѣшеній. Вопросы сіи подлежатъ разрѣшенію общихъ судебныхъ мѣстъ, въ вѣдомствѣ коихъ рѣшеніе приводится въ исполненіе.

14. Апелляціонныя и частныя жалобы на рѣшенія Варшавскаго коммерческаго суда, а равно судовъ, замѣняющихъ коммерческіе суды, подлежатъ разрѣшенію судебной палаты порядкомъ, указаннымъ въ уставѣ гражданскаго судопроизводства и въ статьяхъ 15 и 16 настоящихъ правилъ. Апелляціонныя жалобы подаются въ мѣсячный срокъ (ст. 748 уст. гражд. судопр.).

15. Судебная палата ни въ какомъ случаѣ не вправе приостанавливать исполненіе рѣшеній, постановленныхъ въ порядкѣ коммерческаго судопроизводства, хотя бы таковыя были обжалованы по неподсудности.

16. По полученіи объясненія на апелляціонную жалобу, или по истеченіи установленнаго на подачу онаго срока, предсѣдатель судебной палаты назначаетъ, по возможности менѣе отдаленный, день слушанія дѣла, о чемъ и увѣдомляетъ тяжущихся.

17. Постановленія устава гражданскаго судопроизводства объ отиѣнѣ рѣшеній примѣняются и къ рѣшеніямъ состоявшимся въ порядкѣ коммерческаго судопроизводства.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

зели стороны не обiorа ихъ за wspólném porozumieniem się na tym samym posiedzeniu.

11. Wyłączenie sędziów polubownych dokonywa się na zasadzie postanowień ustawy postępowania cywilnego o wyłączeniu biegłych.

12. Każdy wyrok może być wydany pod rygorem tymczasowej wykonalności, z obowiązkiem stawienia rękojmi przez stronę, na korzyść której zapadł wyrok. Zresztą, sąd może, według własnego uznania, nie żądać stawienia rękojmi dla tymczasowej wykonalności takiego wyroku, którym należność zasądzoną została na mocy aktu notaryalnego nieskarżonego pod względem wiarygodności lub na mocy aktu z podpisem prywatnym przyznanego przez stronę, przeciwko której jest pokładanym lub też na mocy wyroku prawomocnego.

13. Sąd handlowy Warszawski nie rozpoznaje kwestyj dotyczących wykonania wydanych przez siebie wyroków. Kwestye takowe rozstrzygają władze sądowe zwyczajne, w jurysdykcji których wyrok jest wykonywanym.

14. Skargi apelacyjne i incydentalne na wyroki sądu handlowego Warszawskiego, jakoteż sądów zastępujących sądy handlowe rozstrzygane będą przez izbę sądową w sposób przepisany w ustawie postępowania cywilnego oraz w artykułach 15 i 16 niniejszych przepisów. Skargi apelacyjne podawane będą w terminie miesięcznym (art. 748 ust. post. cyw.).

15. Izba sądowa w żadnym razie nie ma prawa wstrzymywać egzekucyi wyroków zapadłych w drodze postępowania handlowego, chociażby takowe skarżone były z powodu niewłaściwości.

16. Po otrzymaniu odpowiedzi na skargę apelacyjną lub po upływie ustanowionego do złożenia takowej terminu, prezes izby sądowej wyznacza dzień, o ile można najbliższy, do wprowadzenia sprawy i zawiadania o tém strony.

17. Przepisy ustawy postępowania cywilnego o uchyleniu wyroków stosują się także do wyroków, wydanych w drodze postępowania handlowego.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ С.-Петербургѣ,
19-го Февраля 1875 года.

„Быть по сему.“

У С Т А В Ъ

объ особыхъ производствахъ въ Варшавскомъ судебномъ округѣ.

1. Постановленія судебныхъ уставовъ 20-го Ноября 1864 года о судопроизводствѣ охранительномъ не распространяются на Варшавскій судебный округъ, но замѣняются настоящимъ уставомъ.

ГЛАВА I.

Объ исправленіи актовъ гражданскаго состоянія.

2. Просьба объ исправленіи акта гражданскаго состоянія подается въ окружный судъ, въ вѣдомствѣ котораго ведутся книги гражданскаго состоянія.

3. Чины прокурорскаго надзора могутъ требовать исправленія акта гражданскаго состоянія только въ томъ случаѣ, когда исправленіе сіе сопряжено съ интересами правительства.

4. Отъ усмотрѣнія суда зависитъ, предварительно постановленія опредѣленія по поступившему въ оный прошенію или требованію прокурора, сдѣлать распоряженіе о вызовѣ другихъ заинтересованныхъ лицъ, а также о созваніи семейнаго совѣта.

5. Опредѣленія, коими постановлено исправить актъ гражданскаго состоянія, должны быть предъявляемы должностному лицу, ведущему книги гражданскаго состоянія, для внесенія въ оныя сихъ опредѣленій, съ отмѣткою о томъ на поляхъ исправленнаго акта. Засимъ актъ выдается не иначе, какъ съ надлежащими исправленіями. При несоблюденіи сего послѣдняго правила, должностное лицо, выдавшее актъ, можетъ быть присуждено къ вознагражденію за могущіе послѣдовать отъ сего ущербъ и убытки.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W St.-Petersburgu,
d. 19-go Lutego 1875 r.

„Ma być podług tego.“

U S T A W A

o postępowaniach szczególnych w okręgu sądowym Warszawskim.

1. Postanowienia ustaw sądowych z dnia 20 Listopada 1864 r. dotyczące postępowania zachowawczego nie obowiązują w Warszawskim okręgu sądowym, lecz są zastąpione przez niniejszą ustawę.

ROZDZIAŁ I.

O sprostowaniu aktów stanu cywilnego.

2. Prośba o sprostowanie aktu stanu cywilnego podana będzie do sądu okręgowego, w którego jurysdykcji prowadzone są księgi stanu cywilnego.

3. Członkom urzędu publicznego służy prawo domagać się sprostowania aktu stanu cywilnego w takim tylko razie, gdy sprostowanie to jest połączone z interesem Rządu.

4. Od uznania sądu zależy, przed wydaniem postanowienia względem zanieśionej do niego prośby lub względem żądania prokuratora, zarządzić wezwanie innych osób interesowanych jak również zwołanie rady familijnej.

5. Decyzye postanawiające sprostowanie aktów stanu cywilnego powinny być przedstawione urzędnikowi prowadzącemu księgi stanu cywilnego w celu wciągnięcia do nich tych decyzyj i uczynienia o tém wzmianki na marginesie aktu sprostowanego. Za niezachowanie tego ostatniego przepisu urzędnik akt wydający, może być skazany na wynagrodzenie szkód i strat z tego powodu wyniknąć mogących.

6. На опредѣленія суда по означеннымъ дѣламъ допускаются частныя жалобы въ судебную палату, которая разсматриваетъ ихъ порядкомъ, указаннымъ въ уставѣ гражданскаго судопроизводства.

7. Опредѣленія по просьбамъ объ исправленіи акта гражданского состоянія постановляются по выслушаніи заключенія прокурора.

ГЛАВА II.

Объ уполномочіи замужнихъ женщинъ.

8. Просьба замужней женщины о судебномъ уполномочіи подается въ окружный судъ, по мѣсту жительства мужа, въ случаѣ же безвѣстнаго отсутствія сего послѣдняго, по мѣсту жительства просительницы.

9. При прошеніи объ уполномочіи вслѣдствіе признанія мужа состоящимъ подъ законнымъ прещеніемъ, прилагается копія постановленія о законномъ прещеніи.

10. Если замужняя женщина проситъ судъ объ уполномочіи вслѣдствіе отказа въ таковомъ со стороны мужа, то судъ дѣлаетъ распоряженіе о вызовѣ сего послѣдняго къ назначенному сроку для обсужденія причинъ отказа.

11. Судъ удостовѣрясь въ правильности требованія замужней женщины, постановляетъ опредѣленіе объ уполномочіи: причемъ, въ случаѣ вызова мужа и явки его въ назначенный срокъ, онъ допускается къ представленію объясненій.

12. Опредѣленіе суда объ уполномочіи замужней женщины, состоявшее безъ выслушанія объясненій мужа, неявившагося въ назначенный срокъ, не считается заочнымъ, и отзывъ на сіе опредѣленіе не допускается.

13. На опредѣленіе суда по дѣламъ объ уполномочіи замужнихъ женщинъ могутъ быть приносимы частныя жалобы судебной палатѣ порядкомъ, опредѣленнымъ въ уставѣ гражданскаго судопроизводства.

14. По сего рода дѣламъ требуется предварительное заключеніе прокурора.

6. На decyzје суда въ справкахъ wymienionych strony mają prawo zanosić skargi incydentalne do izby sądowej, która rozpoznaje takowe sposobem wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

7. Decyzje dotyczące prośb o sprostowanie aktu stanu cywilnego będą wydawane po wysłuchaniu wniosków prokuratora.

ROZDZIAŁ II.

O upoważnieniu mężatek.

8. Prośba mężatki o upoważnienie sądowe podaną będzie do sądu okręgowego właściwego miejscu zamieszkania męża; wrazie zaś, gdy jest niewiadomym z pobytu—do sądu właściwego miejscu zamieszkania proszącej.

9. Do prośby o upoważnienie z powodu pozbawienia męża własnej woli będzie dołączona kopia postanowienia względem pozbawienia własnej woli.

10. Jeżeli mężatka żąda od sądu upoważnienia z powodu odmówienia takowego przez męża, to sąd zarządza wezwanie tego ostatniego na oznaczony termin w celu ocenienia przyczyn odmowy.

11. Powziąwszy przekonanie, że żądanie mężatki jest uzasadnionem, sąd wydaje decyzją względem jej upoważnienia; jeżeli przytém wezwany był mąż i stawił się w oznaczonym terminie, to będzie miał prawo do przedstawienia wyjaśnień.

12. Decyzja sądu względem upoważnienia mężatki, wydana bez wysłuchania wyjaśnień męża niestawiającego w oznaczonym terminie, nie uważa się za zaoczną i opozycja przeciwko takowej decyzji nie jest dopuszczalną.

13. Na decyzje sądu w sprawach o upoważnienie mężatek mogą być zanoszone skargi incydentalne do izby sądowej, w sposobie wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

14. Sprawy tego rodzaju sądzone będą po wysłuchaniu wniosków prokuratora.

15. Указаннымъ въ настоящей главѣ порядкомъ производится и дѣла объ уполномочіи жены для начатія, на основаніи статьи 199 гражданского уложенія 1825 г., иска о раздѣлѣ ея съ мужемъ по имуществу.

ГЛАВА III.

Объ усыновленіи.

16. Актъ усыновленія совершается у нотариуса, и представляется на разрѣшеніе окружнаго суда, по мѣсту жительства усыновителя, а за тѣмъ на утвержденіе судебной палаты порядкомъ, указаннымъ въ статьяхъ 319—325 гражданского уложенія 1825 г.

ГЛАВА IV.

О признаніи дѣтей, рожденныхъ внѣ брака.

17. Актъ признанія дитяти, рожденнаго внѣ брака, совершается у нотариуса, съ соблюденіемъ правилъ, указанныхъ въ статьяхъ 298 и 299 гражданского уложенія 1825 года.

ГЛАВА V.

О семейныхъ Совѣтахъ.

18. По дѣламъ лицъ на коиъ распространяется дѣйствіе Высочайшаго повелѣнія 25-го Іюня (7-го Іюля) 1866 г., созваніе семейныхъ совѣтовъ и предсѣдательство въ нихъ возлагается на лавниковъ по назначенію мѣстнаго гминнаго суда; созваніе же упомянутыхъ совѣтовъ и предсѣдательство въ нихъ по дѣламъ всѣхъ прочихъ лицъ принадлежитъ мировымъ судьямъ.

19. Жалобы на опредѣленія семейныхъ совѣтовъ, въ коиъ предсѣдательствуютъ лавники, приносятся гминному суду, а на опредѣленія семейныхъ совѣтовъ, въ коиъ предсѣдательствуютъ мировые судьи—окружному суду.

15. Sposobem wskazanym w niniejszym rozdziale będą również prowadzone sprawy o upoważnienie mężatki w celu rozpoczęcia powództwa przeciwko mężowi, na zasadzie artykułu 199 kodeksu cywilnego z 1825 r., o rozłączenie co do majątku.

ROZDZIAŁ III.

O przysposobieniu.

16. Akt przysposobienia będzie sporządzony przed notaryuszem i przedstawiony w sposobie wskazanym w art. 319—325 kodeksu cywilnego pod zawyrokowanie sądu okręgowego, właściwego miejscu zamieszkania przysposabiającego, a następnie pod zatwierdzenie izby sądowej.

ROZDZIAŁ IV.

O uznaniu dzieci naturalnych.

17. Akt przysposobienia dziecka zrodzonego nie w związkach małżeńskich sporządzonym będzie przed notaryuszem, z zachowaniem przepisów wskazanych w artykułach 298 i 299 kodeksu cywilnego z 1825 r.

ROZDZIAŁ V.

O radach familijnych.

18. W interesach osób, do których stosuje się moc obowiązująca Najwyższego rozkazu z dnia 25 Czerwca (7 Lipca) 1866 roku, zwołanie rad familijnych i przewodniczenie w nich porucza się ławnikom wyznaczanym przez miejscowy sąd gminny; zwołanie zaś wzmiankowanych rad i przewodniczenie w nich w interesie wszystkich innych osób należy do sędziów pokoju.

19. Skargi na uchwały rad familijnych, w których przewodniczą ławnicy, będą podawane do sądu gminnego; zaś na uchwały rad familijnych, w których przewodniczą sędziowie pokoju—do sądu okręgowego.

20. При разсмотрѣніи гминнымъ судомъ жалобы на опредѣленіе семейнаго совѣта, не присутствуетъ тотъ изъ лавниковъ, который председательствовалъ въ семейномъ совѣтѣ, постановившемъ обжалованное опредѣленіе.

21. Къ порядку разсмотрѣнія жалобъ на опреѣленія семейныхъ совѣтовъ примѣняются постановленія устава гражданскаго судопроизводства о частныхъ жалобахъ.

22. Принесеніе жалобы на опредѣленіе семейнаго совѣта приостанавливаетъ приведеніе онаго въ исполненіе.

23. Жалобы на опредѣленія семейныхъ совѣтовъ могутъ быть приносимы не только главнымъ опекуномъ, опекуномъ—блюстителемъ, или попечителемъ, но и членами семейнаго совѣта, которые при постановленіи опредѣленія сего совѣта не согласились съ мнѣніемъ большинства.

24. Въ указанныхъ въ мѣстныхъ узаконеніяхъ случаяхъ, опредѣленіе семейнаго совѣта представляется на утвержденіе гминнаго или окружнаго суда, по принадлежности.

25. По сего рода дѣламъ допускаются частныя жалобы: на опредѣленія гминнаго суда — мировому съѣзду, а на опредѣленія окружнаго суда — судебной палатѣ. Жалобы сии приносятся и разрѣшаются порядкомъ, указаннымъ въ уставѣ гражданскаго судопроизводства.

26. Предварительное заключеніе прокурора по симъ дѣламъ требуется въ случаяхъ, въ мѣстныхъ гражданскихъ законахъ указанныхъ.

ГЛАВА VI.

О признаніи лица состоящимъ подъ законнымъ прещеніемъ.

27. Просьба о признаніи лица состоящимъ подъ законнымъ прещеніемъ подается въ окружный судъ, по мѣсту жительства сего лица. Сей же судъ разсматриваетъ и предложенія по сему предмету чиновъ прокурорскаго надзора, въ случаяхъ, указанныхъ въ статьяхъ 489, 490 и 491 гражданского уложенія 1825 года.

28. При просьбѣ или предложеніи прокурора о признаніи лица состоящимъ подъ законнымъ прещеніемъ должно быть пред-

20. W rozpoznawaniu przez sąd gminy skarg podanych na uchwałę rady familijnej nie przyjmuje udziału ławnik przewodniczący w radzie familijnej, której uchwała została zaskarżoną.

21. Skargi na uchwały rad familijnych rozpoznawane będą na zasadzie przepisów ustawy postępowania cywilnego, dotyczących skarg incydentalnych.

22. Podanie skargi na uchwałę rady familijnej wstrzymuje jej wykonanie.

23. Skargi na uchwały rady familijnej, oprócz opiekuna głównego, opiekuna przydanego i kuratora, będzie mógł podawać każdy z członków rady familijnej, który przy postanowieniu rzeczonęj uchwały nie zgadzał się ze zdaniem większości.

24. W przypadkach wskazanych przez prawa miejscowe uchwała rady familijnej będzie przedstawioną pod zatwierdzenie sądu gminnego lub sądu okręgowego, stosownie do kompetencji.

25. W sprawach tego rodzaju można podawać skargi incydentalne, na decyzje sądu gminnego—do zjazdu pokojowego; zaś na decyzje sądu okręgowego—do izby sądowej. Skargi te podawane i rozstrzygane będą sposobem wskazanym w ustawie postępowania cywilnego.

26. Uprzednie wnioski prokuratora w tych sprawach wymagane będą w przypadkach wskazanych w miejscowych prawach cywilnych.

ROZDZIAŁ VI.

O pozbawieniu własnej woli.

27. Prośba względem pozbawienia kogoś własnej woli podaną będzie do sądu okręgowego właściwego miejscu zamieszkania téj osoby. Tenże sąd rozpoznaje również żądania w tym przedmiocie urzędu publicznego w przypadkach wskazanych w artykułach 489, 490 i 491 kodeksu cywilnego z 1825 r.

28. Do prośby lub do żądania prokuratora względem pozbawienia kogoś własnej woli, pomiędzy dowodami wymaganymi w art.

ставляемо въ числѣ доказательствъ, требуемыхъ статьею 492 гражданского уложения 1825 г., и медицинское свидѣтельство.

29. Предсѣдатель суда дѣлаетъ распоряженіе о сообщеніи просьбы прокурору и назначаетъ члена для доклада оной въ опредѣленный день.

30. По выслушаніи доклада и заключенія прокурора, судъ, если найдетъ основанія, приводимыя къ признанію лица состоящимъ подъ законнымъ прещеніемъ, уважительными, требуетъ заключенія семейнаго совѣта о состояніи умственныхъ способностей означеннаго лица.

31. Въ дальнѣйшемъ ходѣ дѣла примѣняются общія правила устава гражданского судопроизводства, съ соблюденіемъ притомъ правилъ, изложенныхъ въ статьяхъ 492—521-й гражданского уложения 1825 года. Въ случаѣ необходимости врачебнаго освидѣтствованія лица, о которомъ возбуждено дѣло, освидѣтствование сіе производится въ присутствіи суда.

32. Просьбы объ отмѣнѣ опредѣленій судебной палаты по сего рода дѣламъ допускаются на основаніи общихъ правилъ устава гражданского судопроизводства.

33. Дѣла о признаніи лица состоящимъ подъ законнымъ прещеніемъ разрѣшаются по выслушаніи заключенія прокурора.

34. Установленный въ сей главѣ порядокъ, соблюдается также при разрѣшеніи дѣлъ о снятіи законнаго прещенія.

ГЛАВА VII.

Объ ограниченіи дѣеспособности посредствомъ назначенія судебного совѣтника.

35. Дѣла объ ограниченіи дѣеспособности посредствомъ назначенія судебного совѣтника, въ случаяхъ, указанныхъ въ статьяхъ 497 и 518 гражданского уложения 1825 г., разсматриваются и разрѣшаются порядкомъ, установленнымъ въ предъидущей главѣ.

492 kodeksu cywilnego z 1825 roku powinno być dołączone i świadectwo lekarskie.

29. Prezes sądu poleci zakomunikowanie prośby prokuratorowi i wyznaczy członka, w celu przedstawienia sprawozdania w dniu do tego wyznaczonym.

30. Jeżeli po wysłuchaniu sprawozdania i wniosków prokuratora, sąd uzna, że powody przytaczane za pozbawieniem kogoś własnej woli zasługują na uwzględnienie, to zażąda opinii rady familijnej względem stanu zdolności umysłowych wskazanej osoby.

31. W dalszym toku sprawy stosowane będą ogólne przepisy ustawy postępowania cywilnego, z zachowaniem nadto przepisów, zawartych w artykułach 492—521 kodeksu cywilnego z 1825 r. Wrazie jeżeli okaże się koniecznem poddać osobę, względem której sprawa rozpoczęta została, oględzinom lekarskim, oględziny takowe odbywać się będą w obecności sądu.

32. Prośby o uchylenie decyzji izby sądowej w tego rodzaju sprawach podawać można na zasadzie ogólnych przepisów ustawy postępowania cywilnego.

33. Sprawy o pozbawienie kogoś własnej woli rozstrzygane będą po wysłuchaniu wniosków prokuratora.

34. Sposób postępowania przepisany w niniejszym rozdziale, zachowany również będzie przy rozstrzyganiu spraw o zniesienie pozbawienia własnej woli.

ROZDZIAŁ VII.

O ograniczeniu własnej woli przez dodanie doradcy sądowego.

35. Sprawy o ograniczenie własnej woli przez dodanie doradcy sądowego w przypadkach wskazanych w artykułach 497 i 518 kodeksu cywilnego z 1825 r. będą rozpoznawane i rozstrzygane sposobem przepisany w poprzedzającym rozdziale.

ГЛАВА VIII.

О публикаціи объ открытіи наслѣдства.

36. Публикація объ открытіи наслѣдства, въ случаяхъ, указанныхъ въ статьяхъ 125 и 127 ипотечнаго устава 1818 г. и изданнаго въ дополненіе оныхъ законоположенія 16 (28) Іюня 1830 г., дѣлается въ сенатскихъ и мѣстныхъ губернскихъ вѣдомостяхъ, по распоряженію подлежащаго ипотечнаго отдѣленія. Во всѣхъ прочихъ случаяхъ такая публикація можетъ послѣдовать по распоряженію мирового или гминнаго судьи, одновременно съ принятіемъ мѣръ къ охраненію наслѣдства.

ГЛАВА IX.

Объ опечатаніи остающагося послѣ умершихъ имущества.

37. Распоряженіе объ опечатаніи остающагося послѣ умершаго имущества дѣлается мировымъ или гминнымъ судьей, смотря по тому, находится ли имущество въ мѣстности подсудной мировому судѣ или же гминному суду.

38. Объ опечатаніи оставшагося послѣ умершаго имущества могутъ просить:

1) предъявляющіе свои права на наслѣдство или на соучастіе въ общности имущества;

2) кредиторы, о коихъ упоминается въ статьѣ 820 книги третьей гражданскаго кодекса, и

3) при отсутствіи супруга, или наслѣдниковъ, или же одного изъ нихъ, — лица, жившія въ одномъ домѣ съ умершимъ, а также слуги и домашніе.

39. Изъ числа означенныхъ въ пунктахъ 1 и 2 предыдущей статьи лицъ, несовершеннолѣтніе, признанные самостоятельными, имѣютъ право просить объ опечатаніи, безъ участія ихъ попечителя; за несовершеннолѣтнихъ же, не признанныхъ самостоятельными и неимѣющихъ опекуна, или же въ случаѣ отсутствія сего послѣдняго, объ опечатаніи можетъ просить каждый ихъ родственникъ.

ROZDZIAŁ VIII.

O ogłoszeniach względem otwarcia spadku.

36. W przypadkach, wskazanych w artykułach 125 i 127 ustawy hipotecznej z 1818 r. i w prawie z d. 16 (28) Czerwca 1830 r. takowe artykuły uzupełniającem, ogłoszenia względem otwarcia spadku będą zamieszczane w wiadomościach senackich i w miejscowych wiadomościach gubernialnych z polecenia właściwego wydziału hipotecznego. We wszystkich innych przypadkach ogłoszenia takowe mogą być dopełnione, z polecenia sędziego pokoju lub sędziego gminnego, jednocześnie z przedsięwzięciem środków względem zabezpieczenia spadku.

ROZDZIAŁ IX.

O opieczetowaniu majątku pozostałego po zmarłych.

37. Rozporządzenie dotyczące opieczetowania pozostałego po zmarłym majątku wydaje sędzia pokoju lub sędzia gminny, stosownie do tego, czy majątek znajduje się w miejscowości ulegającej władzy sędziego pokoju, czy — sądu gminnego.

38. Opieczetowania majątku pozostałego po zmarłym mogą żądać:

1) występujący ze swemi prawami do spadku lub do wspólności majątku;

2) wierzyciele, wzmiankowani w artykule 820 księgi trzeciej kodeksu cywilnego i

3) wrazie nieobecności współmałżonka lub spadkobierców albo jednego z nich, osoby, które mieszkały w jednym domu ze zmarłym, tudzież służący i domownicy.

39. Zpomiedzy osób, wymienionych w ustępie 1 i 2 poprzedzającego artykułu, nieletni usamowolnieni mają prawo żądać opieczetowania bez wpływu ich kuratora; zaś za nieletnich nieusamowolnionych i niemających opiekuna, lub jeżeli ten ostatni jest nieobecnym, może żądać opieczetowania każdy ich krewny.

40. Въ просьбѣ лицъ, означенныхъ въ статьяхъ 38 и 39, должно быть указано избранное ими въ городѣ или гминѣ, гдѣ производится опечатаніе, мѣсто жительства.

41. Независимо отъ просьбы лицъ, поименованныхъ въ статьяхъ 38 и 39-й, опечатаніе производится по требованію лицъ прокурорскаго надзора, по заявленію полиціи и по распоряженію мирового или гминнаго судьи:

1) когда несовершеннолѣтній не имѣетъ опекуна и никто изъ родственниковъ не проситъ объ опечатаніи;

2) когда супругъ, или всѣ наслѣдники, или же одинъ изъ нихъ находится въ отсутствіи, и

3) въ случаѣ смерти лица, состоявшаго на государственной или общественной службѣ, у коего, по роду службы, могли находиться акты, книги и другіе, имѣющіе правительственной или общественный интересъ, документы или же имущество.

При семъ опечатанію подлежатъ только такіе документы и имущество.

42. Опечатаніе производится состоящимъ при мировомъ съѣздѣ судебнымъ приставомъ, или замѣняющимъ его лицомъ, или же гминнымъ войтомъ.

43. Опечатаніе производится, въ присутствіи не менѣе двухъ постороннихъ свидѣтелей, посредствомъ приложенія къ хранилищамъ и вещамъ, которыя находятся не въ опечатанныхъ помѣщеніяхъ, казенной печати.

44. При опечатаніи могутъ присутствовать лица, означенныя въ статьяхъ 38 и 39.

45. Опечатанію не подлежатъ предметы, необходимые для ежедневнаго употребленія лицъ, остающихся въ домѣ или квартирѣ, гдѣ жилъ умершій, а также предметы, которые, по свойству своему, не могутъ быть опечатаны. Всѣмъ неопечатаннымъ предметамъ составляется краткая опись.

46. Въ случаѣ заявленія о существованіи завѣщанія и просьбы о розысканіи такового въ жилищѣ умершаго, лицо, производящее опечатаніе, обязано прежде всего произвести розысканіе завѣщанія, и если такокое окажется, то поступить на основаніи нижеслѣдующей статьи.

47. Оказавшіеся при опечатаніи запечатанные пакеты, по засвидѣтельствованіи наружной ихъ формы, печати и подписи, если

40. W prośbie osób, wyszczególnionych w artykułach 38 i 39 powinno być wskazane miejsce zamieszkania, jakie sobie obrały w mieście lub w gminie, w której ma być dopełnione opieczętowanie.

41. Niezależnie od prośby osób, wymienionych w artykułach 38 i 39, opieczętowanie dopełnioném również będzie: na żądanie urzędu publicznego, na skutek doniesienia policyi, oraz na mocy rozporządzenia sędziego pokoju lub sądu gminnego:

1) gdy nieletni nie ma opiekuna i nikt z krewnych nie żąda opieczętowania;

2) gdy małżonek albo wszyscy spadkobiercy albo jeden z nich są nieobecni i

3) wrazie śmierci osoby będącej w służbie rządowej lub publicznej, u której, z powodu rodzaju służby, mogły znajdować się akty, księgi i inne dokumenty lub majątek, dotyczące rządowych lub publicznych interesów.

Przytém opieczętowaniu ulegają tylko takie dokumenty i majątek.

42. Opieczętowanie dopełnioném będzie przez komornika sądowego urzędującego przy zjeździe pokojowym lub przez jego zastępcę, albo przez wójta gminy.

43. Opieczętowanie dopełnioném będzie, w obecności przynajmniej dwóch obcych świadków, przez przyłożenie urzędowej pieczęci do schowań i do rzeczy znajdujących się w nieopieczętowanych zachowaniach.

44. Przy opieczętowaniu obecnymi być mogą osoby wymienione w art. 38 i 39.

45. Opieczętowaniu nie ulegają przedmioty konieczne do codziennego użytku osób, pozostających w domu lub w mieszkaniu, które zmarły zajmował, tudzież przedmioty, które z natury swojej opieczętowaniu ulegać nie mogą. Sporządzonym będzie krótki spis wszystkich przedmiotów nieopieczętowanych.

46. Wrazie załączonego oświadczenia o istnieniu testamentu, oraz prośby o poszukiwanie takowego w mieszkaniu zmarłego, osoba dopełniająca opieczętowania obowiązana jest przedewszystkiem zająć się poszukiwaniem testamentu i jeżeli takowy zostanie znaleziony — postąpić według przepisów następującego artykułu.

47. Papiery zapieczętowane znalezione przy opieczętowaniu, po poświadczeniu zewnętrznej ich formy, pieczęci i podpisu, jeżeli się

таковая есть, надписью на пакетъ за подписомъ производящаго печатаніе и присутствовавшихъ при этомъ лицъ, препровождаются къ судѣ, по распоряженію коего производилось печатаніе. Если окажется незапечатанное завѣщаніе, то производящій печатаніе обязанъ тѣмъ же порядкомъ засвидѣтельствовать, въ какомъ видѣ оно найдено и препроводить оное къ подлежащему судѣ.

48. Печатаніе не можетъ быть произведено послѣ окончанія инвентарной описи имущества, за исключеніемъ того случая, когда распоряженіе о семъ сдѣлано вслѣдствіе обжалованія инвентарной описи.

49. При заявленіи просьбы объ печатаніи во время составленія инвентарной описи, мировой или гминный судья дѣлаетъ распоряженіе о наложеніи печатей на всѣ тѣ предметы, которые не внесены еще въ опись.

50. Лицо, производящее печатаніе обязано записывать всѣ свои дѣйствія по печатанію въ особый журналъ, въ которомъ кромѣ того должны быть означены:

- 1) имя, фамилія и должность производящаго печатаніе;
- 2) распоряженіе судьи, о производствѣ печатанія и время полученія этого распоряженія производящимъ печатаніе, а равно всѣ послѣдовавшія во время производства печатанія по сему предмету распоряженія;
- 3) годъ, мѣсяцъ, число и часъ, когда приступлено къ печатанію;
- 4) приступлено ли къ печатанію прежде погребенія умершаго, оставившаго имущество, или же послѣ его погребенія;
- 5) описаніе предметовъ, къ коимъ печати приложены, и
- 6) заявленія и замѣчанія участвующихъ въ дѣлѣ лицъ.

51. Письменные заявленія участвующихъ въ дѣлѣ лицъ прилагаются къ журналу, съ означеніемъ сего въ журналѣ.

52. Журналъ объ печатаніи подписывается всѣми присутствовавшими при ономъ лицами.

53. Производящій печатаніе обязанъ, по требованію участвующихъ въ дѣлѣ лицъ, выдавать за установленную плату засвидѣтельствованныя выписи изъ журнала объ печатаніи.

54. По встрѣчающимся при производствѣ печатанія затруд-

такowy znajduje, przez położenie napisu na pakiecie i przez podpis dopełniającego opieczętowania i osób przytém obecnych, przesłane będą do sędziego, z rozporządzenia którego dopełniono opieczętowania. Jeżeli będzie znaleziony testament niezapieczętowany, w takim razie dopełniający opieczętowania obowiązany będzie tymże samym sposobem poświadczyć, w jakim stanie został znaleziony i przesłać takowy do właściwego sędziego.

48. Opieczętowanie nie może być dopełnione po ukończeniu inwentarza majątku spadkowego, wyjąwszy gdyby zostało nakazane z powodu zaskarżenia inwentarza.

49. Wrazie podania prosby o opieczętowanie w czasie sporządzania inwentarza, sędzia pokoju lub sędzia gminny nakazują przyłożenie pieczęci do tych wszystkich przedmiotów, które nie zostały jeszcze wciągnięte do inwentarza.

50. Dopełniający opieczętowania obowiązany jest wszystkie swoje czynności, dotyczące opieczętowania, zapisywać do oddzielnego protokołu, w którym, oprócz tego, będzie wymienione:

- 1) imię, nazwisko i urząd dopełniającego opieczętowania;
- 2) rozporządzenia sędziego nakazujące dopełnić opieczętowania i data otrzymania takowego rozporządzenia przez dopełniającego opieczętowania, tudzież wszystkie rozporządzenia, jakie w tym przedmiocie wydane zostały w czasie dopełniania czynności opieczętowania;
- 3) rok, miesiąc, dzień i godzina, w której przystąpiono do opieczętowania;
- 4) czy przystąpiono do opieczętowania przed pogrzebem zmarłego, po którym pozostał majątek, czy też po pogrzebie;
- 5) opis przedmiotów, do których zostały przyłożone pieczęcie i
- 6) oświadczenia i uwagi osób mających udział w sprawie.

51. Oświadczenia piśmienne osób mających udział w sprawie będą dołączone do protokołu, ze stosowną o tém wzmianką w samym protokole.

52. Protokół opieczętowania podpisanym będzie przez wszystkich obecnych przy opieczętowaniu.

53. Na żądanie osób mających udział w sprawie dopełniający opieczętowania obowiązany jest wydawać, za ustanowioną opłatą, poświadczone przez siebie wypisy z protokołu opieczętowania.

54. Wrazie napotykanym przy dokonywaniu opieczętowania

пеніямъ, лицо, производящее опечатаніе, испрашиваетъ разрѣшенія подлежащаго судьи; при семъ опечатаніе приостанавливается, а къ неопечатанному имуществу приставляется стража. Если же отъ малѣйшаго замедленія опечатанія можетъ послѣдовать вредъ, то лицо, коему оное поручено, собственною властію принимаетъ временныя мѣры для устраненія встрѣчаемыхъ затрудненій, доводя о семъ немедленно до свѣдѣнія судьи.

55. По окончанія опечатанія, журналъ со всѣми приложеніями представляется судѣ, по распоряженію коего опечатаніе производилось.

56. Лица, желающіе заявить объ огражденіи своихъ правъ по отношенію къ опечатываемому имуществу, подаютъ о семъ просьбу судѣ, по распоряженію коего производится опечатаніе, или заявляютъ письменно или же словесно лицу, производящему опечатаніе, которое, въ семъ случаѣ, поступаетъ на основаніи п. 6 ст. 50 и статей 51 и 53 настоящаго устава. Въ просьбѣ или заявленіи упомянутыхъ лицъ должно быть указано избранное ими въ городъ или гминѣ, гдѣ производится опечатаніе, мѣсто жительства.

ГЛАВА X.

О снятіи печатей.

57. Снятие печатей производится по распоряженію мирового или гминнаго судьи, по принадлежности, порядкомъ, указаннымъ въ статьѣ 37 настоящаго устава.

58. Распоряженіе о снятіи печатей дѣлается по просьбѣ лицъ, означенныхъ въ статьѣ 38-й сего устава, за исключеніемъ слугъ, домашнихъ и жившихъ въ одномъ домѣ съ умершимъ. Въ просьбѣ должно быть означено мѣсто жительства и пребыванія просителя.

59. Снятие печатей съ имущества, опечатаннаго до погребенія оставшаго оное лица, производится не прежде, какъ по истеченіи *трехъ дней* со времени его погребенія.

60. Съ имущества, опечатаннаго послѣ погребенія, печати не могутъ быть сняты ранѣ истеченія *трехъ дней* со времени окончанія опечатанія.

трудности dopełniający opieczetowania zwróci się po rozstrzygnięciu takowych do właściwego sędziego; opieczetowanie wtedy będzie wstrzymane, a przy majątku nieopieczetowanym postawioną będzie straż. Jeżeliby zaś z powodu najmniejszej zwłoki w opieczetowaniu mogła wyniknąć szkoda, w takim razie ten, komu takowe zostało poruczone, władnym jest sam przedsięwziąć środki tymczasowe w celu usunięcia napotykaných trudności, zawiadamiając o tém bezzwłocznie sędziego.

55. Po ukończeniu opieczetowania, protokół, wraz ze wszystkimi załącznikami, złożonym będzie sędziemu, z polecenia którego opieczetowanie zostało dopełnione.

56. Ci, którzy chcą sobie zastrzedz zabezpieczenie swoich praw do majątku opieczetowanego, winni wnieść w tym przedmiocie prośbę do sędziego, z polecenia którego dopełnioném było opieczetowanie, albo też piśmiennie lub ustnie oświadczyć o tém dopełniającemu opieczetowania, który w takim razie postąpi stosownie do ust. 6 artykułu 50, oraz do artykułów 51 i 53 niniejszej ustawy. W prośbie lub oświadczeniu osób wyżej wzmiankowanych powinno być wskazane zamieszkanie jakie sobie obrały w mieście lub gminie, w której odbywa się opieczetowanie.

ROZDZIAŁ X.

O odjęciu pieczęci.

57. Odjęcia pieczęci dopełnia się na mocy rozporządzenia sędziego pokoju lub sędziego gminnego, stosownie do kompetencji, sposobem wskazanym w art. 37 niniejszej ustawy.

58. Polecenie odjęcia pieczęci będzie wydane na skutek prośby osób wymienionych w artykule 38 niniejszej ustawy, z wyjątkiem sług, domowników i tych, którzy mieszkali w jednym domu ze zmarłym. W prośbie powinno być wskazane miejsce zamieszkania i pobytu proszącego.

59. Odjęcie pieczęci od majątku opieczetowanego przed pogrzebem osoby, która go pozostawiła, nastąpi dopiero po upływie *dni trzech* od daty pogrzebu.

60. Od majątku opieczetowanego po pogrzebie, pieczęcie odjęte być mogą dopiero po upływie *dni trzech* od daty ukończenia opieczetowania.

61. Нарушение правил, предписанных статьями 59 и 60, влечет за собою обязанность вознаградить за могущие последовать от сего ущербы и убытки.

62. Снятие печатей может быть произведено ранее установленного статьей 60 срока, только по определению суда или по распоряжению мирового или мирового судьи.

63. Если все наследники или некоторые из них несовершеннолетни и не признаны самостоятельными, то к снятию печатей не приступается до тех пор, пока не будет учреждена опека или не последует признание самостоятельности.

64. Печати снимаются означенными в статье 42-ой сего устава должностными лицами. Если снятие печатей соединено с составлением инвентарной описи, то печати снимает лицо, производящее опись (ст. 78).

65. Снятие печатей производится в присутствии не менее двух посторонних свидетелей и лиц, имеющих, на основании последующей статьи, право при сем находиться.

66. При снятии печатей имеют право присутствовать.

- 1) оставшийся в живых супруг;
- 2) предполагаемые наследники;
- 3) душеприкащики;
- 4) получившие отказы из наследственного имущества на основании статей 1003 — 1013 книги третьей гражданского кодекса, если лица эти известны, и

- 5) лица, заявившие при производстве опечатания об ограждении их прав по отношению к опечатанному имуществу (п. 6 ст. 50 и ст. 52 и 56).

67. К снятию печатей приступается по вызову упомянутых в предыдущей статье лиц. В повестке или публикации о вызове означаются год, месяц, число и час, в которые последует снятие печатей.

68. Повестка о вызове лиц, упомянутых в пункте 5 ст. 66, препровождается в избранное ими место жительства.

69. Поименованные в статье 66 лица могут присутствовать во все время производства снятия печатей лично или чрез поверенных.

70. Если со снятием печатей соединена опечатка наследственного имущества, то таковая производится на основании общих

61. Уchyбienie przepisom, zawartym w artykułach 59 i 60, pociąga za sobą obowiązek wynagrodzenia szkód i strat, jakie ztąd wyniknąć mogą.

62. Odjęcie pieczęci, jedynie na mocy decyzji sądu lub na mocy rozporządzenia sędziego pokoju albo sędziego gminnego przed upływem terminu ustanowionego w artykule 60 może być dopełnione.

63. Jeżeli wszyscy lub niektórzy z pomiędzy spadkobierców są nieletni i nie są usamowolnieni, w takim razie do odjęcia pieczęci przystąpić można dopiero po ustanowieniu opieki lub po usamowolnieniu.

64. Odjęcia pieczęci dopełniają urzędnicy wskazani w artykule 42 niniejszej ustawy. Jeżeli odjęcie pieczęci jest połączone ze spisaniem inwentarza, w takim razie pieczęć odejmuje ten, kto sporządza inwentarz.

65. Odjęcie pieczęci będzie dopełnione w obecności przynajmniej dwóch świadków obcych, oraz w obecności osób mających prawo znajdowania się przy tej czynności na mocy następującego artykułu.

66. Przy odjęciu pieczęci mają prawo być obecni:

- 1) pozostały przy życiu małżonek;
- 2) domniemani spadkobiercy;
- 3) wykonawcy testamentu;
- 4) ci, którzy otrzymali zapisy z majątku spadkowego, na zasadzie artykułu 1003 — 1013 księgi trzeciej kodeksu cywilnego i

- 5) ci, którzy przy opieczetowaniu zastrzegali sobie zabezpieczenie swoich praw do majątku opieczetowanego (ust. 6 art. 50 i art. 52 i 56).

67. Odjęcie pieczęci dopełnionem będzie po wezwaniu osób wymienionych w poprzedzającym artykule. W zawiadomieniu lub ogłoszeniu o wezwaniu będzie wyrażony rok, miesiąc, dzień i godzina, w której nastąpi odjęcie pieczęci.

68. Zawiadomienie o wezwaniu osób, wzmiankowanych w ustępie 5 artykułu 66, przesłane będzie do obranego przez nie zamieszkania.

69. Osoby, wymienione w artykule 66, mogą być obecni przy całej czynności odjęcia pieczęci osobiście lub przez pełnomocników.

70. Jeżeli z odjęciem pieczęci połączone jest oszacowanie majątku spadkowego, to takowe odbędzie się podług ogólnych prze-

ГЛАВА XI.

О составлении инвентарной описи.

77. Распоряжение о составлении инвентарной описи дѣлается порядкомъ, указаннымъ въ статьѣ 37 сего устава, вслѣдствіе просьбы лицъ, имѣющихъ право требовать снятія печатей (ст. 58).

78. Составление инвентарной описи возлагается на должностныя лица, означенныя въ статьѣ 42-й сего устава. Впрочемъ, по просьбѣ лицъ, имѣющихъ право требовать составленія инвентарной описи, производство таковой можетъ быть разрѣшено избранному ими нотариусу, но не иначе, какъ съ согласія послѣдняго.

79. Инвентарная опись производится въ присутствіи не менѣе двухъ постороннихъ свидѣтелей и лицъ, имѣющихъ право присутствовать при составленіи оной.

80. При инвентарной описи имѣютъ право присутствовать:

- 1) оставшіеся въ живыхъ супругъ;
- 2) предполагаемые наслѣдники;
- 3) душеприкащикъ, если содержаніе завѣщанія извѣстно;
- 4) лица, получающія даръ или же отказы изъ наслѣдственнаго имущества, на основаніи статей 1003—1013 книги третьей гражданскаго кодекса.

81. Безъ вызова упомянутыхъ въ предъидущей статьѣ лицъ не можетъ быть приступлено къ составленію описи.

82. Инвентарная опись производится, по примѣненію къ порядку составленія описи, опредѣленному въ уставѣ гражданскаго судопроизводства, съ соблюденіемъ правилъ, въ нижеслѣдующихъ статьяхъ изложенныхъ.

83. Предметы и бумаги, на которые предъявлено право со стороны третьяго лица, въ инвентарную опись не вносятся (ст. 75).

84. Въ описи означается стоимость вещей, на основаніи произведенной онымъ описки и поименовываются всѣ документы и бумаги, относящіеся къ опредѣленію наличнаго и долговаго имущества.

85. Относящіеся къ наслѣдственному имуществу бумаги перенумеровываются и скрѣпляются по листамъ. Торговыя книги

ROZDZIAŁ XI.

O sporządzeniu inwentarza.

77. Rozporządzenie względem spisania inwentarza wydanem będzie w sposobie wskazanym w art. 37 niniejszej ustawy, na skutek prośby osób mających prawo żądać odjęcia pieczęci (art. 58).

78. Sporządzenie inwentarza będzie obowiązkiem urzędników wymienionych w artykule 42 niniejszej ustawy. Zresztą, na skutek prośby osób mających prawo żądać sporządzenia inwentarza, czynność ta może być dozwolona wybranemu przez nich notaryuszowi, ale jedynie za zgodą tego ostatniego.

79. Inwentarz sporządzonym będzie w obecności przynajmniej dwóch obcych świadków, oraz osób mających prawo znajdować się przy sporządzaniu takowego.

80. Przy sporządzaniu inwentarza mają prawo być obecni:

- 1) pozostali przy życiu małżonek;
- 2) domniemani spadkobiercy;
- 3) wykonawca testamentu, jeżeli treść testamentu jest wiadomą;
- 4) osoby obdarowane lub otrzymujące zapisy z majątku spadkowego, na zasadzie artykułów 1003—1013 księgi trzeciej kodeksu cywilnego.

81. Bez wezwania osób wymienionych w poprzedzającym artykule nie można przystępować do sporządzania inwentarza.

82. Inwentarz sporządzonym będzie w sposób wskazany w ustawie postępowania cywilnego dla opisanja majątku zajętego, z zachowaniem przepisów zawartych w następujących artykułach.

83. Przedmioty i papiery, do których rości pretensye osoba trzecia, do inwentarza nie wciągają się (art. 75).

84. W inwentarzu wskazaną będzie wartość rzeczy, na zasadzie dokonanego ich oszacowania, i będą wymienione wszystkie dokumenta i papiery, dotyczące ustanowienia masy czynnej i biernej.

85. Papiery dotyczące majątku spadkowego będą policzbowane i zaznaczone na każdej karcie; księgi handlowe i rejestra powinny być

правилъ объ оцѣнкѣ, изложенныхъ въ уставѣ гражданскаго судопроизводства.

71. При прекращеніи повода къ опечатанію до снятія или во время снятія печатей, сіи послѣднія снимаются безъ составленія инвентарной описи.

72. Если снятіе печатей соединено съ составленіемъ инвентарной описи, то печати снимаются постепенно, по мѣрѣ составленія описи.

73. Въ случаѣ необходимости отложить окончаніе описи до другого срока, а равно когда послѣ снятія печатей однородные предметы соединены вмѣстѣ для внесенія ихъ въ инвентарную опись, къ распечатаннымъ предметамъ снова прилагаются печати.

74. Въ случаѣ предъявленія, при снятіи печатей, просьбы о розысканіи завѣщанія, примѣняются статьи 46 и 47 настоящаго устава.

75. Найденныя, при снятіи печатей, вещи и бумаги, не принадлежащія къ наслѣдству, о возвращеніи которыхъ заявили требованія постороннія лица, отдаются по принадлежности, съ объясненіемъ о томъ въ журналъ. Если же вещи или бумаги не могутъ быть возвращены немедленно и окажется необходимымъ составить имъ опись, то онѣ поименовываются въ журналъ о снятіи печатей, но не въ инвентарной описи.

76. Лицо, снимающее печати, обязано записывать всѣ свои дѣйствія по сему предмету въ особый журналъ, который составляется порядкомъ, указаннымъ въ статьѣ 50 настоящаго устава.

Въ журналъ этомъ также означаются:

- 1) имя, фамилія и званіе, а равно постоянное или избранное мѣсто жительства лица, по просьбѣ коего сдѣлано распоряженіе о снятіи печатей;
- 2) время и способъ вызова поименованныхъ въ статьѣ 66-й лицъ;
- 3) лица, производившія оцѣнку, и свѣдущіе люди, если таковыя были приглашены (ст. 70);
- 4) въ какомъ состояніи найдены печати, приложенныя къ вещамъ и хранилищамъ, и
- 5) предъявленныя при снятіи печатей требованія заинтересованныхъ лицъ и сдѣланныя по сему предмету распоряженія.

писовъ о осzacowaniu, zamieszczonych w ustawie postępowania cywilnego.

71. Jeżeli powód do opieczetowania ustaje przed odjęciem lub podczas odejmowania pieczęci, to takowe będą odjęte bez sporządzenia inwentarza.

72. Jeżeli odjęcie pieczęci jest połączone ze spisaniem inwentarza, to pieczęcie odejmują się stopniowo, w miarę sporządzania inwentarza.

73. Gdy zachodzi konieczna potrzeba odroczyć ukończenie inwentarza do nowego terminu, jakoteż gdy po odjęciu pieczęci przedmioty jednego i tego samego rodzaju połączone razem w celu wniesienia ich do inwentarza, wtedy do przedmiotów odpieczetowanych, pieczęcie na nowo przyłożone będą.

74. Jeżeli przy odejmowaniu pieczęci żądaniem będzie poszukiwanie testamentu, w takim razie znajdą zastosowanie artykuły 46 i 47 niniejszej ustawy.

75. Znalezione przy odjęciu pieczęci rzeczy i papiery do spadku nie należące, zwrotu których żądają osoby obce, będą wydane komu należy, ze stosowną o tém wzmianką w protokule. Jeżeli zaś rzeczy i papiery nie mogą być zwrócone bezzwłocznie i zaistnieje konieczna potrzeba opisanja takowych, w takim razie będą wyszczególnione w protokule odjęcia pieczęci, nie zaś w inwentarzu.

76. Odejmujący pieczęcie obowiązany jest wszystkie swoje czynności, do tego przedmiotu odnoszące się, zapisywać do oddzielnego protokołu sporządzonego w sposobie wskazanym w artykule 50 niniejszej ustawy.

Nadto w protokule tym będą wymienione:

- 1) imię, nazwisko i powołanie tudzież stałe lub obrane zamieszkanie osoby, na żądanie której wydane zostało polecenie odjęcia pieczęci;
- 2) czas i sposób wezwania osób wymienionych w art. 66;
- 3) osoby dopełniające oszacowania i biegli, jeżeli byli wezwani (art. 70);
- 4) w jakim stanie znalezione były pieczęcie przyłożone do rzeczy i do zachowań, i
- 5) żądania przedstawione przy odjęciu pieczęci przez osoby interesowane i wydane w tym przedmiocie rozporządzenia.

и реестры должны быть засвидѣтельствованы относительно того, въ какомъ состояніи они находились при составленіи описи; если книги и реестры не перенумерованы и не скрѣплены, то таковыя перенумеровываются и скрѣпляются по листамъ; пробѣлы, находящіеся на исписанныхъ листахъ, перечеркиваются.

86. О дѣйствіяхъ по производству инвентарной описи составляется журналъ порядкомъ, указаннымъ въ статьяхъ 50 и 76.

ГЛАВА XII.

О сохраненіи опечатаннаго или описаннаго имущества.

87. Опечатанное или описанное имущество сохраняется по правиламъ изложеннымъ въ статьяхъ 1009—1020 устава гражданского судопроизводства.

88. Препровожденные къ подлежащему судѣ, на основаніи статей 47 и 75 настоящаго устава, запечатанныя бумаги, вскрываются судьей, съ засвидѣтельствованіемъ, въ какомъ состояніи онѣ найдены, и тѣ изъ нихъ, которыя относятся къ наслѣдству, оставляются на храненіи въ назначенномъ судьей мѣстѣ.

89. Если изъ надписи или другаго письменнаго доказательства явствуется, что запечатанныя бумаги принадлежать третьимъ лицамъ, то судья вызываетъ эти лица къ назначенному сроку для присутствованія при вскрытіи бумагъ.

90. Въ назначенный, на основаніи предъидущей статьи, день бумаги вскрываются при вызванныхъ лицахъ, а въ случаѣ неявки ихъ на срокъ, безъ ихъ присутствія. За симъ бумаги, не относящіяся къ наслѣдству, отдаются, по принадлежности, или же запечатываются до отдачи по первому востребованію.

91. Ключи отъ опечатанныхъ замковъ хранятся у судьи, который до распоряженія о снятіи печатей не можетъ ни самъ войти въ помещеніе, въ которомъ произведено опечатаніе, ни разрѣшить сіе другому, за исключеніемъ крайней въ томъ необходимости и не иначе, какъ по особому о семъ постановленію, съ точнымъ изложеніемъ причинъ.

поświadczone pod względem stanu, w jakim znajdowały się przy sporządzaniu inwentarza; jeżeli zaś księgi i rejestra nie są policzbowane i zaznaczone, to należy je policzbować i zaznaczyć na każdej karcie; miejsca puste, znajdujące się na stronicach zapisanych, będą przekreślone.

86. O czynnościach dokonywanych przy sporządzaniu inwentarza spisany będzie protokół, w sposobie wskazanym w art. 50 i 76.

ROZDZIAŁ XII.

O zachowaniu majątku opieczętowanego lub wpisanego do inwentarza.

87. Majątek opieczętowany lub wpisany do inwentarza będzie zachowywany według przepisów zawartych w artykułach 1009—1020 ustawy postępowania cywilnego.

88. Zapieczętowane papiery, przesłane właściwemu sędziemu na zasadzie artykułu 47 i 55 niniejszej ustawy, będą otworzone przez sędziego, z poświadczeniem stanu w jakim zostały znalezione, i te z pomiędzy nich, które odnoszą się do spadku, będą zachowane w miejscu wyznaczonem przez sędziego.

89. Jeżeli z napisu lub z innego jakiego dowodu piśmiennego jest widocznem, że papiery zapieczętowane należą do osób trzecich, w takim razie sędzia na oznaczony termin wezwie te osoby, żeby były obecne przy otwarciu papierów.

90. W dniu wyznaczonym na mocy poprzedzającego artykułu papiery będą otworzone przy osobach wezwanych, wraz z nie-stawienictwa ich w terminie—bez ich obecności. Następnie papiery nie odnoszące się do spadku będą oddane komu należy lub też zapieczętowane na nowo dla oddania na pierwsze żądanie.

91. Klucze od zamków opieczętowanych będą w zachowaniu sędziego, który, przed wydaniem rozporządzenia o odjęciu pieczęci, ani sam nie może wchodzić do miejsca, w którym dokonane było opieczętowanie, ani nikogo do tego upoważnić, wyjąwszy—gdyby zachodziła tego konieczna potrzeba, i to—nie inaczej, jak tylko na mocy oddzielnego w tym względzie postanowienia, z dokładnym wyjaśnieniem przyczyn.

ГЛАВА XIII.

О жалобахъ и спорахъ, возникающихъ при опечатаніи, снятіи печатей и составленіи инвентарной описи.

92. Жалобы на распоряженія мировыхъ и гминныхъ судей, по опечатанію, снятію печатей и составленію инвентарной описи, приносятся мировому съѣзду порядкомъ, указаннымъ въ статьяхъ 167—169 устава гражданского судопроизводства.

93. Срокъ на принесеніе жалобы считается со дня исполненія обжалованнаго дѣйствія, если оно совершено въ присутствіи жалующагося, а въ противномъ случаѣ со дня объявленія ему опредѣленія, на которое жалоба приносится, съ причисленіемъ въ семь послѣднемъ случаѣ поверстнаго срока (ст. 300 устава гражданского судопроизводства).

94. Подача жалобы не останавливаетъ ни приведенія въ исполненіе обжалованнаго опредѣленія, ни дальнѣйшихъ дѣйствій судьи, развѣ о приостановленіи послѣдуетъ распоряженіе мирового съѣзда.

95. Жалобы на несоблюденіе при опечатаніи, снятіи печатей и составленіи инвентарной описи установленныхъ закономъ правилъ, а также споры, возникающіе при исполненіи дѣйствій по охраненію имущества умершаго, предъявляются подлежащему мировому судьи или гминному суду втеченіе срока, установленнаго въ статьѣ 1202 устава гражданского судопроизводства.

ГЛАВА XIV.

Объ охраненіи вакантнаго и выморочнаго наслѣдства.

96. Вакантное наслѣдство охраняется посредствомъ особаго попечителя, назначаемаго окружнымъ судомъ.

97. Попечитель вакантнаго наслѣдства обязанъ прежде всего требовать приведенія въ извѣстность наслѣдственнаго имущества посредствомъ инвентарной описи, если таковая до того не была составлена, и продажи движимостей, если таковая должна быть произведена на основаніи дѣйствующихъ въ Варшавскомъ судебномъ округѣ узаконеній (ст. 77—86, 124 и 125).

ROZDZIAŁ XIII.

O skargach i sporach wynikających przy opieczetowaniu, odjęciu pieczęci i sporządzaniu inwentarza.

92. Skargi na rozporządzenia sędziów pokoju i gminnych, dotyczące opieczetowania, odjęcia pieczęci i sporządzenia inwentarza, podawane będą do zjazdu pokojowego, w sposobie wskazanym w artykułach 167—169 ustawy postępowania cywilnego.

93. Termin do podania skargi apelacyjnej liczonym będzie od dnia, w którym była dopełniona czynność zaskarżona, jeżeli miała miejsce w obecności skarżącego; w przeciwnym zaś razie—od dnia ogłoszenia mu decyzji, na którą podaje skargę, z doliczeniem, w tym ostatnim przypadku, czasu na odległość (art. 300 ust. post. cyw.).

94. Podanie skargi nie wstrzymuje, ani wprowadzenia w wykonanie zaskarżonej decyzji, ani dalszych czynności sędziego; chybaby względem wstrzymania nastąpiło rozporządzenie zjazdu pokojowego.

95. Skargi na niezachowanie przy opieczetowaniu, odjęciu pieczęci i sporządzeniu inwentarza ustanowionych przez prawo przepisów, tudzież spory wynikłe przy wykonywaniu czynności dotyczących zabezpieczenia majątku zmarłego, podawane będą do właściwego sędziego pokoju lub gminnego, w terminie określonym w artykule 1202 ustawy postępowania cywilnego.

ROZDZIAŁ XIV.

O zabezpieczeniu spadków wakujących i bezdziedzicznych.

96. Spadek wakujący zabezpieczonym będzie za pośrednictwem oddzielnego kuratora, mianowanego przez sąd okręgowy.

97. Kurator spadku wakującego obowiązany jest przedewszystkiem żądać wykazania majątku spadkowego za pomocą inwentarza, jeżeli takowy dotychczas sporządzonym nie był, oraz sprzedaży ruchomości, jeżeli sprzedaż ta powinna być dopełniona na zasadzie przepisów obowiązujących w Warszawskim okręgu sądowym (art. 77—86, 124 i 125).

98. Въ случаѣ необходимости продать недвижимое имущество, попечитель подаетъ о семъ просьбу въ окружный судъ, съ точнымъ обозначеніемъ имущества, предназначеннаго къ продажѣ.

99. Судъ признавъ продажу недвижимаго имущества необходимою, назначаетъ свидующихъ людей для оцѣнки оного, и, по разсмотрѣніи ихъ заключенія, а также по выслушаніи заключенія прокурора, постановляетъ опредѣленіе о продажѣ.

100. Продажа недвижимаго имущества, принадлежащаго къ вакантному наслѣдству, производится по общимъ правиламъ устава гражданскаго судопроизводства о публичной продажѣ.

101. Относительно управления наслѣдственнымъ имуществомъ и отчетности, попечитель подчиняется правиламъ 30 Января (11 Февраля) 1842 года (дневникъ законовъ, томъ XXIX, стр. 23) и дополнительнымъ къ онымъ постановленіямъ.

102. Выморочное наслѣдство охраняется по примѣненію къ порядку предписанному указанными въ предъидущей 101 статьѣ постановленіями.

ГЛАВА XV.

О принятіи наслѣдства условно, на правѣ инвентарномъ.

103. Наслѣдники, принимающіе наслѣдство условно, на правѣ инвентарномъ, заявляютъ о томъ мировымъ или общимъ судебнымъ установленіемъ, на основаніи общихъ законовъ о подсудности, по роду и цѣнѣ наслѣдственнаго имущества.

104. Лицо, въ пользу коего открылось наслѣдство, желающее, до вступленія въ права наслѣдника и согласно съ постановленіями по сему предмету гражданскаго кодекса, получить разрѣшеніе на продажу наслѣдственнаго имущества, испрашиваетъ на сіе разрѣшенія подлежащаго судебного установленія.

105. Продажа движимаго имущества совершается по общимъ правиламъ устава гражданскаго судопроизводства о публичной продажѣ движимаго имущества, а продажа недвижимаго имѣнія производится по правиламъ установленнымъ статьями 122—126 настоящаго устава.

106. Несоблюденіе указаннаго статьями 104 и 105 порядка влечетъ за собою признаніе условнаго наслѣдника безусловнымъ.

98. Jeżeli zachodzi konieczna potrzeba sprzedania majątku nieruchomego, to kurator wnosi w tym przedmiocie podanie do sądu okręgowego, wskazując dokładnie majątek przeznaczony na sprzedaż.

99. Jeżeli sąd sprzedaż majątku nieruchomego uzna za konieczną, to wyznaczy biegłych do oszacowania go, a po rozpoznaniu ich opinii i po wysłuchaniu wniosków prokuratora wyda decyzję względem sprzedaży.

100. Sprzedaż nieruchomego majątku należącego do spadku wakującego odbywa się według ogólnych przepisów ustawy postępowania cywilnego o sprzedażach publicznych.

101. Pod względem zarządu majątkiem spadkowym i zdawania rachunków kurator ulega przepisom z dnia 30 Stycznia (11 Lutego) 1842 r. (dziennik praw tom XXIX str. 23) i uzupełniającym je postanowieniom.

102. Spadek bezdziedziczny zabezpieczonym będzie sposobem, przepisany w postanowieniach, w poprzedzającym artykule 101 wzmiankowanych.

ROZDZIAŁ XV.

O warunkowém przyjęciu spadku, z dobrodziejstwem inwentarza.

103. Spadkobiercy przyjmujący spadek warunkowo, z dobrodziejstwem inwentarza, oświadczą o tém władzom sądowym, pokojowym lub ogólnym, stosownie do ogólnych przepisów z właściwości sądów ze względu na rodzaj i wartość majątku spadkowego.

104. Jeżeli ten, na rzecz czyją otwarł się spadek, przed objęciem praw spadkobiercy i zgodnie z istniejącymi w tym przedmiocie przepisami kodeksu cywilnego zechce otrzymać upoważnienie do sprzedaży majątku spadkowego, to obowiązany będzie wyjednać na to zezwolenie właściwej władzy sądowej.

105. Sprzedaż majątku ruchomego dopełnioną będzie według ogólnych przepisów ustawy postępowania cywilnego o publicznej sprzedaży majątku ruchomego; zaś sprzedaż majątku nieruchomego będzie się odbywała według przepisów zawartych w art. 122—126 niniejszej ustawy.

106. Niezachowanie przepisu wskazanego w artykule 104 i 105 pociąga za sobą uznanie spadkobiercy warunkowego za bezwarunkowego.

107. Сумма вырученная, отъ продажи наслѣдственнаго имущества, распредѣляется между кредиторами по общимъ правиламъ устава гражданскаго судопроизводства.

108. Въ случаѣ требованія кредиторами отъ наслѣдника, принимающаго наслѣдство условно, поручительства, таковое представляется подлежащему суду, который разрѣшаетъ также всѣ, возникающіе по сему предмету, споры. Срокъ на представленіе поручительства назначается *трехдневный*, съ причисленіемъ поверстнаго срока (ст. 300 уст. гражд. судопр.).

109. Наслѣдникъ, принявшій наслѣдство условно, обязанъ отчетностію во всѣхъ дѣйствіяхъ своихъ по отношенію къ наслѣдственному имуществу.

110. Иски наслѣдника, принимающаго наслѣдство условно, касающіеся наслѣдственнаго имущества, предъявляются противъ его сонаслѣдниковъ; если же другихъ наслѣдниковъ нѣтъ, или же всѣ они вчиняютъ подобный искъ, то назначается особый попечитель, къ коему и предъявляются упомянутые иски. Попечитель сей назначается тѣмъ же порядкомъ, какъ и попечитель вакантнаго наслѣдства (ст. 96).

ГЛАВА XVI.

Объ отказѣ отъ соучастія въ общности имущества и объ отреченіи отъ наслѣдства.

111. Супругъ, отказывающійся отъ соучастія въ общности имущества, а также наслѣдникъ, отрекающійся отъ наслѣдства, заявляютъ объ этомъ подлежащему установленію, на основаніи общихъ законовъ о подсудности, по роду и цѣли имущества. Заявленіе это записывается въ книгу порядкомъ, установленнымъ статьею 784 гражданскаго кодекса.

ГЛАВА XVII.

О раздѣлѣ наслѣдства.

112. Просьба о раздѣлѣ наслѣдственныхъ недвижимыхъ имуществъ, а равно движимыхъ, на сумму свыше 500 рублей, подается

107. Suma otrzymana ze sprzedaży majątku ruchomego rozdzieloną będzie między wierzycieli według ogólnych przepisów ustawy postępowania cywilnego.

108. Gdy wierzyciele żądają od spadkobiercy przyjmującego spadek warunkowo złożenia poręki, to żądanie takowe zanieścionem będzie przed właściwy sąd, który rozstrzyga również wszelkie wynikię w tym przedmiocie spory. Do złożenia poręki wyznaczonym będzie termin *trzechdniowy*, z doliczeniem czasu na odległość (art. 300 ust. post. cyw.).

109. Spadkobierca, który przyjął spadek warunkowo, obowiązany jest do złożenia rachunku ze wszystkich swoich czynności dotyczących majątku spadkowego.

110. Powództwa spadkobiercy przyjmującego spadek warunkowo, dotyczące majątku spadkowego, wytaczane będą przeciwko jego współspadkobiercom; jeżeli zaś więcej spadkobierców nie ma lub jeżeli wszyscy występują z podobnem powództwem, w takim razie wyznaczonym będzie oddzielny kurator, przeciwko któremu wzmiankowane powództwa będą wytaczane. Kurator ten będzie wyznaczony w ten sam sposób, co i kurator spadku wakuującego (art. 96).

ROZDZIAŁ XVI.

O zrzeczeniu się wspólności majątkowej lub spadku.

111. Małżonek zrekający się wspólności majątkowej tudzież spadkobierca zrekający się spadku składają o tem oświadczenie właściwej władzy sądowej, na zasadzie ogólnych przepisów o właściwości sądu ze względu na rodzaj i wartość majątku. Oświadczenie to będzie zapisane do księgi, sposobem przepisany w art. 784 kodeksu cywilnego.

ROZDZIAŁ XVII.

O podziale spadku.

112. Prośba o podział dóbr spadkowych nieruchomości tudzież ruchomych, wartości przenoszącej rubli 500, w przypadkach wskaza-

1875.

въ указанныхъ въ статьяхъ 815—842 книги третьей гражданскаго кодекса случаяхъ, окружному суду, въ вѣдѣніи коего состоитъ имущество. Просьбы о раздѣлѣ движимости на сумму не свыше 500 рублей подаются гминному суду или мировому судѣ, по мѣсту нахождения имущества. При семъ соблюдается правило, изложенное въ послѣдующей статьѣ.

113. Просьба о раздѣлѣ наслѣдственнаго недвижимаго имущества, указаннаго въ ст. 116 положенія о примѣненіи судебныхъ уставовъ къ Варшавскому судебному округу, подается подлежащему гминному суду.

114. Въ окружномъ судѣ раздѣлъ производится подъ непосредственнымъ наблюденіемъ члена-докладчика, по правиламъ, изложеннымъ въ статьяхъ 815—892 книги третьей гражданскаго кодекса.

115. Относительно описи, оцѣнки и заключенія свѣдущихъ людей, а также продажи подлежащаго раздѣлу имущества, въ случаѣ, указанномъ въ статьяхъ 826 и 827 книги третьей гражданскаго кодекса, соблюдаются правила устава гражданскаго судопроизводства.

116. Жалобы на несоблюденіе при описи, оцѣнкѣ и продажѣ установленныхъ закономъ правилъ приносятся суду, въ сроки, установленные въ статьяхъ 1202, 1204 и 1205 устава гражданскаго судопроизводства, и разрѣшаются по правиламъ, указаннымъ въ статьяхъ 965 и 966 того же устава.

117. Во всемъ прочемъ по производству о раздѣлѣ судъ и членъ-докладчикъ руководствуются статьями 896—923 устава гражданскаго судопроизводства, съ соблюденіемъ при этомъ постановленій книги третьей гражданскаго кодекса.

118. Частныя и апелляціонныя жалобы объ отмѣнѣ рѣшеній по дѣламъ о судебномъ раздѣлѣ подаются и разрѣшаются по правиламъ устава гражданскаго судопроизводства.

119. Предварительное заключеніе прокурора требуется въ томъ только случаѣ, когда дѣло о раздѣлѣ, по свойству своему, подлежитъ его попеченію.

120. Правила о раздѣлѣ наслѣдства, установленныя гражданскимъ кодексомъ, не обязательны для гминныхъ судовъ, которые руководствуются въ семъ отношеніи особыми правилами.

ныхъ в артикуле 815—842 księgi trzeciej kodeksu cywilnego podana będzie do sądu okręgowego, w jurysdykcji którego znajduje się majątek. Prośby o podział ruchomości, wartujących mniej niż rubli 500, podawane będą do sądu gminnego lub do sędziego pokoju właściwego miejscu, w którym się znajduje majątek. Oprócz tego zachowanym będzie przepis zawarty w następującym artykule.

113. Prośba o podział majątku spadkowego nieruchomego, wskazanego w artykule 116 postanowienia o zastosowaniu ustaw sądowych do Warszawskiego okręgu sądowego, podana będzie do właściwego sądu gminnego.

114. W sądzie okręgowym podział odbywać się będzie pod bezpośrednim nadzorem członka-sprawozdawcy, według przepisów, zawartych w artykułach 815—892 księgi trzeciej kodeksu cywilnego.

115. Co do opisu, oszacowania i opinii biegłych tudzież co do sprzedaży majątku ulegającego podziałowi w przypadku, wskazanym w artykułach 826 i 827 księgi trzeciej kodeksu cywilnego zachowane będą przepisy ustawy postępowania cywilnego.

116. Skargi na niezachowanie prawem postanowionych przepisów przy opisie, oszacowaniu i sprzedaży podane będą do sądu w terminach, wskazanych w artykułach 1202, 1204 i 1205 ustawy postępowania cywilnego i będą rozstrzygane według przepisów, zawartych w artykułach 965 i 966 tejże ustawy.

117. We wszystkich zresztą szczegółach, dotyczących postępowania przy podziale, sąd i członek-sprawozdawca kierują się artykułami 896—923 ustawy postępowania cywilnego, z zachowaniem przytém przepisów księgi trzeciej kodeksu cywilnego.

118. Skargi incydentalne i apelacyjne, oraz prośby o uchylenie wyroków w sprawach o działy sądowe podawane i rozstrzygane będą według przepisów ustawy postępowania cywilnego.

119. Wnioski prokuratora przed osądzeniem sprawy wymagane są w takim tylko razie, gdy sprawa działowa z natury swojej ulega jego opiece.

120. Przepisy o podziale spadku, objęte kodeksem cywilnym, nie obowiązują sądów gminnych, które kierują się w tym względzie oddzielnymi przepisami.

121. Постановления въ сей главѣ правила примѣняются ко всякаго рода раздѣламъ имущества.

ГЛАВА XVIII.

О продажѣ наслѣдственного имущества.

122. Продажа движимаго и недвижимаго наслѣдственного имущества производится по общимъ правиламъ устава гражданскаго судопроизводства о публичной продажѣ, съ соблюденіемъ условій, указанныхъ въ нижеслѣдующихъ статьяхъ.

123. Если всѣ сонаслѣдники совершеннолѣтні, находятся на лицо и согласны между собою, и если притомъ нѣтъ заинтересованныхъ третьихъ лицъ, то продажа имущества (ст. 122) можетъ быть произведена и безъ соблюденія изложенныхъ въ уставѣ гражданскаго судопроизводства правилъ.

124. Если недвижимое имѣніе принадлежитъ однимъ только несовершеннолѣтнимъ, то продажа производится не иначе, какъ по опредѣленію семейнаго совѣта, утвержденному окружнымъ или гминнымъ судомъ, по принадлежности.

125. Указанное въ предъидущей статьѣ опредѣленіе семейнаго совѣта не требуется, когда недвижимое имущество принадлежитъ совершеннолѣтнимъ вмѣстѣ съ несовершеннолѣтними, и когда публичная продажа должна быть произведена по требованію совершеннолѣтнихъ.

126. При продажѣ недвижимыхъ имущества, поступившихъ въ собственность сельскихъ жителей на основаніи Высочайшихъ указовъ 19-го Февраля (2-го Марта) 1864 года, соблюдаются также особые правила объ отчужденіи и дробленіи усадебъ, а равно прочія, относящіяся къ сему предмету узаконенія, подъ опасеніемъ въ противномъ случаѣ недействительности продажи и указанной въ упомянутыхъ правилахъ ответственности лицъ, производившихъ продажу. Означенныя особые правила и узаконенія должны быть соблюдаемы, въ отношеніи упомянутыхъ имущества, и въ такомъ случаѣ, когда имущества эти продаются вмѣстѣ съ другимъ имѣніемъ должника.

121. Przepisy, niniejszym rozdziałem objęte, stosują się do wszelkiego rodzaju działów majątkowych.

ROZDZIAŁ XVIII.

O sprzedaży majątku spadkowego.

122. Sprzedaż majątku spadkowego dopełnioną będzie według ogólnych przepisów ustawy postępowania cywilnego o sprzedaży publicznej, z zachowaniem warunków, wskazanych w następujących artykułach.

123. Jeżeli wszyscy współspadkobiercy są pełnoletni, obecni i zgadzają się pomiędzy sobą, jeżeli nadto nie ma osób trzecich interesowanych, w takim razie sprzedaż majątku (art. 122) może być dopełnioną i bez zachowania przepisów, zawartych w ustawie postępowania cywilnego.

124. Jeżeli majątek nieruchomy należy wyłącznie do nieletnich, to sprzedaż może być dopełnioną jedynie na mocy uchwały rady familijnej, zatwierdzonej przez sąd okręgowy lub sąd gminny, stosownie do kompetencji.

125. Wzmiankowana w poprzedzającym artykule uchwała rady familijnej nie będzie wymagana, gdy majątek nieruchomy należy do pełnoletnich łącznie z nieletniemi, i gdy sprzedaż publiczna winna być dopełnioną na żądanie pełnoletnich.

126. Przy sprzedaży nieruchomości majątków, które się stały własnością mieszkańców wiejskich na zasadzie Najwyższych ukazów z d. 19 Lutego (2 Marca) 1864 r., zachowane również będą oddzielne przepisy o zbywaniu i dzieleniu osad, oraz inne postanowienia przedmiotu tego dotyczące, pod rygorem, wrazie przeciwnym, nieważności sprzedaży oraz odpowiedzialności osób, które odbywały sprzedaż, w pomienionych przepisach wskazanej. Powołane oddzielne przepisy i prawa powinny być zachowane względem wzmiankowanych majątków i w takim przypadku, gdy majątki te sprzedają się łącznie z innym mieniem dłużnika.

ГЛАВА XIX.

О безвѣстно - отсутствующихъ.

127. Окружный судъ, удостовѣривъ въ несомнѣнности предположенія о безвѣстномъ отсутствіи лица, оставившаго имущество, дѣлаетъ распоряженіе о публикаціи о безвѣстно-отсутствующемъ и о назначеніи, для охраненія его правъ и имущества, особаго попечителя, опредѣливъ при этомъ права и обязанности сего попечителя.

128. Къ означеннымъ въ предыдущей статьѣ дѣйствіямъ судъ приступаетъ какъ по просьбѣ частныхъ лицъ, имѣющихъ по закону право ходатайствовать объ этомъ, такъ и по требованіямъ чиновъ прокурорскаго надзора.

129. Съ истеченіемъ опредѣленныхъ въ гражданскомъ уложеніи 1825 года сроковъ, судъ, по просьбѣ лицъ, возбудившихъ производство о безвѣстномъ отсутствіи, а равно имѣющихъ право возбуждать таковое, производитъ надлежащее изслѣдованіе чрезъ одного изъ своихъ членовъ, и затѣмъ постановляетъ опредѣленіе о безвѣстномъ отсутствіи, на основаніи правилъ, изложенныхъ въ статьяхъ 36—70 упомянутаго уложенія и дополнительныхъ къ нимъ постановленій.

130. Дѣла о безвѣстномъ отсутствіи разрѣшаются по выслушаніи заключенія прокурора.

131. Опредѣленія окружнаго суда о безвѣстномъ отсутствіи объявляются въ открытомъ его засѣданіи и публикуются въ вѣдомостяхъ.

ГЛАВА XX.

О предложеніи платежа и о взносѣ на храненіе.

132. Предложеніе платежа и взносъ на храненіе дѣлаются чрезъ нотариуса или чрезъ судебного пристава.

133. Протоколъ о предложеніи платежа долженъ заключать въ себѣ:

1) точное обозначеніе предлагаемаго предмета, устраняющее возможность подмѣнить оный; если предлагаются деньги, то, независимо количества оныхъ, означается самый родъ денегъ, и

ROZDZIAŁ XIX.

O niewiadomych z pobytu.

127. Sąd okręgowy przekonawszy się o słuszności domniemania o niewiadomości pobytu (zaginięciu) osoby, która pozostawiła majątek, wyda rozporządzenie względem poczynienia obwieszczeń o niewiadomym z pobytu oraz względem mianowania oddzielnego kuratora do strzeżenia jego praw i majątku, określając przytém prawa i obowiązki tego kuratora.

128. Do czynności wzmiankowanych w poprzedzającym artykule sąd przystępuje zarówno na skutek prośby osób, którym prawo pozwala domagać się tego, jak i na żądanie urzędu publicznego.

129. Po upływie terminów zakreślonych w kodeksie cywilnym z 1825 roku, sąd, na żądanie osób, które wywołały postępowanie o niewiadomości pobytu (zaginięciu), jak również osób, mających prawo postępowanie takowe wywołać, przeprowadza odpowiednią instrukcją przez jednego ze swych członków, a następnie wydaje decyzją o niewiadomości pobytu (zaginięciu), na zasadzie przepisów, zawartych w art. 36—70 wzmiankowanego kodeksu i postanowień takowe uzupełniających.

130. Sprawy dotyczące niewiadomości pobytu (zaginięcia) rozstrzygane będą po wysłuchaniu wniosków prokuratora.

131. Decyzje sądu okręgowego względem niewiadomości pobytu (zaginięcia) będą ogłoszone na jawném posiedzeniu sądu i obwieszczone w dziennikach.

ROZDZIAŁ XX.

O zaofiarowaniu wypłaty i złożeniu do depozytu.

132. Zaofiarowanie wypłaty i złożenie do depozytu dopełnioném będzie zapośrednictwem notaryusza albo komornika sądowego.

133. Protokół zaofiarowania wypłaty zawierać powinien:

1) dokładne oznaczenie przedmiotu zaofiarowanego, usuwające możność podstawienia innego; jeżeli zaofiarowane będą pieniądze, to oprócz ilości, będzie oznaczony i rodzaj pieniędzy, i

2) отвѣтъ кредитора о принятіи или непринятіи имъ предложенія, съ означеніемъ, подписалъ ли онъ, отказался ли отъ подписи, или же объявилъ, что не можетъ подписать отвѣта.

134. Въ случаѣ отказа кредитора въ принятіи предложенія должникъ можетъ внести предложенный предметъ или сумму на храненіе, съ соблюденіемъ порядка, опредѣленнаго статьею 1259 книги третьей гражданскаго кодекса.

135. Споры относительно дѣйствительности предложенія или взноса на храненіе разрѣшаются подлежащими судебными установленіями, на основаніи общихъ правилъ устава гражданскаго судопроизводства.

136. Въ рѣшеніи суда, которымъ признается законная сила сдѣланнаго предложенія, заключающагося въ предметахъ или деньгахъ, невнесенныхъ еще на храненіе, постановляется, что въ случаѣ непринятія кредиторомъ предложенной суммы или предмета, таковыя будутъ внесены на храненіе. вмѣстѣ съ симъ судъ постановляетъ о прекращеніи исчисленія процентовъ со дня дѣйствительнаго взноса.

137. Взносъ на храненіе, добровольный или по постановленію суда, совершается не иначе, какъ съ оговоркою относительно правъ третьихъ лицъ, если таковыя заявлены, и съ увѣдомленіемъ о томъ кредитора.

138. Во всемъ прочемъ соблюдаются правила, установленныя статьями 1257—1264 книги третьей гражданскаго кодекса.

ГЛАВА XXI.

О судебной уступкѣ имущества въ пользу кредиторовъ.

139. Должникъ, которому, на основаніи статьи 1268 книги третьей гражданскаго кодекса, предоставляется право уступки имущества въ пользу кредиторовъ, подаетъ о семъ прошеніе въ окружный судъ, по мѣсту своего жительства.

140. При прошеніи представляются подробныя свѣдѣнія о состояніи уступаемаго имущества, долгахъ и обязательствахъ, обременяющихъ оное, и всѣ относящіяся къ имуществу документы и книги, если таковыя имѣются.

2) odpowiedzi wierzyciela względem przyjęcia lub nieprzyjęcia zaoferowania, ze wzmianką, czy podpisał, czy odmówił podpisu, czy też oświadczył, że nie może odpowiedzi podpisać.

134. Jeżeli wierzyciel odmówi przyjęcia zaoferowania, to dłużnik może przedmiot lub sumę zaoferowaną złożyć do depozytu, z zachowaniem przepisów zawartych w artykule 1259 księgi trzeciej kodeksu cywilnego.

135. Spory dotyczące ważności zaoferowania lub złożenia do depozytu rozstrzygane będą przez właściwe władze sądowe, na zasadzie ogólnych przepisów ustawy postępowania cywilnego.

136. W wyroku sądowym, uznającym prawomocność dopełnionego zaoferowania w przedmiotach lub w pieniądzach, niezłożonych jeszcze do depozytu, postanowioném będzie, że wrazie nieprzyjęcia przez wierzyciela zaoferowanej sumy lub przedmiotu, takowe złożone zostaną do depozytu. Jednocześnie sąd wyrzeczy względem wstrzymania biegu procentów od dnia rzeczywistego składu.

137. Złożenie do depozytu, dobrowolne lub przez sąd nakazane, może być dopełnione jedynie z zastrzeżeniem praw osób trzecich, gdy prawa te są objawione, i z zawiadomieniem o tém wierzyciela.

138. We wszystkich innych szczegółach zachowane będą przepisy, zawarte w artykułach 1257—1264 księgi trzeciej kodeksu cywilnego.

ROZDZIAŁ XXI.

O sądowém odstąpieniu majątku na rzecz wierzycieli.

139. Dłużnik, któremu, na zasadzie artykułu 1268 księgi trzeciej kodeksu cywilnego, służy prawo odstąpienia majątku na rzecz wierzycieli, winien podać w tym przedmiocie prośbę do sądu okręgowego właściwego miejscu jego zamieszkania.

140. Do prośby dołączone będą szczegółowe wiadomości dotyczące stanu majątku odstępowanego, długów i zobowiązań, jakie na nim ciąży, oraz wszystkie, odnoszące się do majątku dokumenta i księgi, jeśli takowe istnieją.

Подача просьбы объ уступкѣ имущества въ пользу кредиторовъ не останавливаетъ производства по предъявленнымъ къ должнику искамъ и взысканіямъ, развѣ о такомъ приостановленіи послѣдовало бы судебное опредѣленіе, постановленное по выслушаніи сторонъ.

142. Судъ, предоставляя право уступки имущества должника, подвергнутому личному задержанію, дѣлаетъ распоряженіе о приводѣ его для возобновленія отказа на основаніи послѣдующей статьи.

143. Должникъ, воспользовавшійся правомъ судебной уступки имущества въ пользу кредиторовъ, обязанъ возобновить свой отказъ отъ имущества лично или въ присутствіи Варшавскаго коммерческаго суда, если онъ имѣетъ жительство въ вѣдомствѣ сего суда, или, въ противномъ случаѣ, въ присутствіи мѣстныхъ магистрата или гминнаго суда. О такомъ отказѣ должника составляется протоколъ: въ магистратѣ—за подписью президента или бургомистра города и членовъ магистрата, а въ гминномъ судѣ—за подписью членовъ гминнаго суда. Для присутствованія при возобновленіи отказа отъ имущества вызываются къ назначенному сроку кредиторы.

144. Имя, фамилія, званіе и мѣсто жительства должника записываются на доску, вывѣшенную въ присутственной комнатѣ того коммерческаго суда, магистрата или гминнаго суда, гдѣ возобновленъ отказъ отъ имущества, а также въ мѣстномъ окружномъ судѣ.

145. На основаніи опредѣленія суда, предоставляющаго должнику право судебной уступки имущества, кредиторы могутъ приступить къ продажѣ движимаго и недвижимаго имущества должника. Продажа эта производится порядкомъ, установленнымъ для наслѣдниковъ, принимающихъ наслѣдство на правѣ инвентарномъ.

146. Не могутъ воспользоваться правомъ судебной уступки имущества: иностранцы, злостные банкроты, подвергнушіеся наказанію за кражу или мошенничество, лица обязанныя отчетностію, опекуны, управители и тѣ, коимъ имущество отдано на сохраненіе.

147. Правилами предъидущихъ статей не отмѣняется установленный по сему предмету порядокъ для дѣлъ торговыхъ.

148. Дѣла о судебной уступкѣ имущества въ пользу кредиторовъ разрѣшаются по выслушаніи заключенія прокурора.

141. Podanie próśby względem odstąpienia majątku na rzecz wierzycieli nie zawiesza dalszego postępowania w rozpoczętych przeciwko dłużnikowi powództwach i egzekucjach; chybaby co do takiego zawieszenia zapadła decyzja sądu, wydana po wysłuchaniu stron.

142. Sąd, nadając prawo odstąpienia majątku dłużnikowi osobiście przyaresztowanemu, nakazuje przyprowadzić go, w celu ponowienia zrzeczenia na zasadzie poniższego artykułu.

143. Dłużnik, który skorzystał z prawa sądowego odstąpienia majątku na rzecz wierzycieli, obowiązany jest ponowić swoje zrzeczenie się majątku, osobiście albo na posiedzeniu Warszawskiego sądu handlowego, jeżeli zamieszkuje w jurysdykcji tegoż sądu, albo, w przeciwnym razie, na posiedzeniu miejscowego magistratu lub sądu gminnego. O takim zrzeczeniu się dłużnika sporządzonym będzie protokół w magistracie — podpisany przez prezydenta lub burmistrza miasta i członków magistratu; a w sądzie gminnym — podpisany przez członków sądu gminnego. Wierzyciele będą wezwani na termin oznaczony, aby byli obecni ponownemu zrzeczeniu się majątku.

144. Imię, nazwisko, powołanie i miejsce zamieszkania dłużnika będzie wypisane na tablicy, zawieszonj w izbie posiedzeń tego sądu handlowego, magistratu lub sądu gminnego, w którym nastąpiło ponowne zrzeczenie się majątku oraz w miejscowym sądzie okręgowym.

145. Na zasadzie decyzji sądu, nadającj dłużnikowi prawo do sądowego odstąpienia majątku, wierzyciele mogą przystąpić do sprzedaży ruchomego i nieruchomego majątku dłużnika. Sprzedaż ta dopełnioną będzie sposobem przepisany dla spadkobierców przyjmujących spadek z dobrodziejstwem inwentarza.

146. Nie mogą skorzystać z prawa sądowego odstąpienia majątku: cudzoziemcy, bankruci podstępni, karani za kradzież lub oszustwo, obowiązani do składania rachunków, opiekunowie, zarządzający, oraz ci, którym majątek oddany został do depozytu.

147. Przepisy poprzedzających artykułów nie uchylają rozporządzeń postanowionych w tym samym przedmiocie dla spraw handlowych.

148. Sprawy o odstąpienie majątku na rzecz wierzycieli rozstrzygane będą po wysłuchaniu wniosków prokuratora.

ГЛАВА XXII.

Объ опредѣленіи вознагражденія за имущества, отходящія по распоряженію правительства изъ частнаго владѣнія на государственныя или общественныя надобности.

149. Для опредѣленія вознагражденія за имущество, отходящее по распоряженію правительства изъ частнаго владѣнія на государственныя или общественныя надобности, подлежащее вѣдомство, въ указанныхъ въ законѣ случаяхъ, и если притомъ не послѣдуетъ особаго Высочайшаго повелѣнія объ отчужденіи означеннаго имущества на основаніи узаконеній, дѣйствующихъ по сему предмету въ Имперіи, обращается въ окружный судъ, по мѣсту нахождения имущества, порядкомъ, опредѣленнымъ статьями 1285 и 1286 устава гражданскаго судопроизводства.

150. Частныя и апелляціонныя жалобы на рѣшенія окружнаго суда по дѣламъ сего рода, а также просьбы объ отмѣнѣ рѣшеній судебной палаты, подаются общимъ, установленнымъ въ уставѣ гражданскаго судопроизводства, порядкомъ.

ДОПОЛНИТЕЛЬНОЕ ПРАВИЛО

151. Во всѣхъ случаяхъ, когда настоящимъ уставомъ предписываются къ руководству правила устава гражданскаго судопроизводства, правила сии примѣняются съ тѣми измѣненіями, которыя въ нихъ сдѣланы положеніемъ о примѣненіи судебныхъ уставовъ 20-го Ноября 1864 года къ Варшавскому судебному округу.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

ROZDZIAŁ XXII.

O określeniu wynagrodzenia za majątki przechodzące wskutek rozporządzenia rządu z własności prywatnej na użytek państwowy lub publiczny.

149. W celu określenia wynagrodzenia za majątek przechodzący, wskutek rozporządzenia rządu, z własności prywatnej na użytek państwowy lub publiczny, władza właściwa, w przypadkach prawem przewidzianych i jeżeli przytém nie zapadnie szczególny Najwyższy rozkaz względem wywłaszczenia wzmiankowanego majątku na zasadzie praw obowiązujących w tym przedmiocie w Cesarstwie, zwróci się do sądu okręgowego właściwego miejscu położenia majątku, zachowując przepisy zawarte w artykułach 1285 i 1286 ustawy postępowania cywilnego.

150. Skargi incydentalne i apelacyjne na wyroki sądu okręgowego w sprawach tego rodzaju, jak również prośby o uchylenie wyroków izby sądowej podawane będą według ogólnych przepisów, zawartych w ustawie postępowania cywilnego.

PRZEPIS UZUPEŁNIAJĄCY.

151. We wszystkich przypadkach, gdzie niniejsza ustawa nakazuje kierować się przepisami ustawy postępowania cywilnego, przepisy takowe stosowane będą ze zmianami, jakie w nich zaprowadzone zostały przez postanowienie o zastosowaniu ustaw sądowych z d. 20 Listopada 1864 r. do Warszawskiego okręgu sądowego.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ С.-Петербургѣ,
19-го Февраля 1875 года.

„Быть по сему.“

П Р А В И Л А

О примѣненіи къ Варшавскому судебному округу Высочайше утвержденнаго 14 Апрѣля 1866 года положенія о нотаріальной части.

1. Высочайше утвержденное 14 Апрѣля 1866 года положеніе о нотаріальной части распространяется на Варшавскій судебный округъ съ измѣненіями, въ нижеслѣдующихъ статьяхъ изложенными.

2. Завѣдываніе нотаріальною частью, подъ наблюденіемъ судебныхъ установленій, поручается нотаріусамъ, состоящимъ при инотечныхъ канцеляріяхъ окружныхъ судовъ и мировыхъ судей. Должности же старшаго нотаріуса не учреждается. (Въ отнѣсу ст. 1).

3. Мировымъ судьямъ въ тѣхъ городахъ, гдѣ нѣтъ нотаріусовъ, и гминнымъ судамъ предоставляется засвидѣтельствованіе: частныхъ актовъ по сдѣлкамъ цѣною до 500 рублей, указанныхъ въ п. 2 статьи 248 устава гражданскаго судопроизводства довѣренностей и упомянутыхъ въ статьяхъ 1359, 1361 и 1374 того же устава мировыхъ записей и прошеній и третейскихъ записей.

4. Засвидѣтельствуванію у мировыхъ судей и въ гминныхъ судахъ не подлежатъ:

- 1) акты о переходѣ или ограниченіи права собственности на недвижимыя имущества;
- 2) акты, касающіеся правъ гражданскаго состоянія;
- 3) договоры, касающіеся имущественныхъ отношеній между супругами;
- 4) даренія;
- 5) завѣщанія публичныя или тайныя, и
- 6) сдѣлки, касающіяся правъ, обезпеченныхъ ипотекою. (Статьями 3 и 4 замѣняется ст. 2 полож. о нотар. части).

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W S.-Petersburgu,
d. 19 Lutego 1875 roku.

„Ma być podług tego.“

P R Z E P I S Y

O zastosowaniu do Warszawskiego okręgu sądowego Najwyżej zatwierdzonej dnia 14 Kwietnia 1866 roku ustawy notaryalnej.

1. Najwyżej zatwierdzona d. 14 Kwietnia 1866 roku ustawa notaryalna otrzymuje moc obowiązującą i w Warszawskim okręgu sądowym, ze zmianami, w poniższych artykułach wyszczególnionymi.

2. Wykonywanie czynności notaryalnych, pod nadzorem władz sądowych, porucza się notaryuszom, urzędującym przez kancelaryach hypoteczných sądów okręgowych i sędziów pokoju. Urzędu zaś starszego notaryusza nie ustanawia się. (Zamiast art. 1).

3. Sędziom pokoju w miastach, w których nie ma notaryuszów, i sądom gminnym nadaje się prawo poświadczenia: aktów z podpisem prywatnym, na sumę nieprzenoszącą 500 rubli; pełnomocnictw, wskazanych w ust. 2 artykułu 248 ustawy postępowania cywilnego, oraz układów pojednawczych, prośb i aktów zapisu na sąd polubowny, wyszczególnionych w artykułach 1359, 1361, 1374 tejże ustawy.

4. Poświadczeniu sędziów pokoju i sądów gminnych nie ulegają:

- 1) akta o przeniesieniu lub ograniczeniu prawa własności majątków nieruchomych;
- 2) akta dotyczące praw stanu cywilnego;
- 3) umowy, dotyczące stosunków majątkowych między małżonkami;
- 4) darowizny;
- 5) testamenty publiczne lub tajemne, i
- 6) ugody, dotyczące praw hypotekowanych. (Art. 3 i 4 zastępują art. 2 ust. notar.).

5. Для нотаріусовъ, отъ которыхъ до введенія въ дѣйствіе настоящаго положенія принято, на основаніи дѣйствовавшихъ въ Царствѣ Польскомъ правилъ, ипотечное обезпеченіе, таковое можетъ замѣнить денежный залогъ, если по размѣру своему онъ соотвѣтствуетъ тому залогу, который будетъ установленъ на основаніи статьи 8 нотаріальнаго положенія. (Въ дополн. ст. 8, 9, 11 и 12).

6. Мировые судьи, члены гминныхъ судовъ и должностныя лица, временно назначенныя для исправленія нотаріальныхъ обязанностей, залоговъ не представляютъ. (Въ отмѣну ст. 10).

7. Въ случаяхъ, указанныхъ въ статьѣ 13 нотаріальнаго положенія, окружный судъ, по просьбѣ уволеннаго отъ службы нотаріуса или его наслѣдниковъ, дѣлаетъ распоряженіе о публикаціи въ мѣстныхъ вѣдомостяхъ о томъ, что если въ теченіе *шести мѣсяцевъ* со времени публикаціи никто не заявитъ требованія, подлежащаго удовлетворенію изъ представленнаго нотаріусомъ ипотечнаго обезпеченія, то статья о семъ обезпеченіи будетъ исключена изъ ипотечной книги. Если, по истеченіи сего срока, такого требованія не заявлено, или если заявлено, но со стороны нотаріуса или его наслѣдниковъ будетъ представлено доказательство объ удовлетвореніи этого требованія, то по опредѣленію суда статья объ обезпеченіи исключается изъ ипотечной книги. (Въ дополн. ст. 13).

8. Должность нотаріуса предоставляется желающему занять оную не иначе, какъ по испытаніи его предсѣдателемъ окружнаго суда, прокуроромъ и однимъ изъ нотаріусовъ, состоящихъ при ипотечной канцеляріи окружнаго суда, въ умѣннѣ правильно излагать акты и въ знаніи формъ нотаріальнаго дѣлопроизводства и необходимыхъ для исполненія сей должности законовъ. (Въ отмѣну ст. 15).

9. Нотаріусы удаляются отъ должности тѣмъ же порядкомъ, какъ и прочія лица судебного вѣдомства, находящіяся на службѣ въ Варшавскомъ судебномъ округѣ. (Въ измѣненіе послѣд. части статьи 16).

10. Слѣпокъ печати и экземпляръ подписи каждаго нотаріуса хранятся въ мѣстныхъ ипотечныхъ уѣздныхъ и губернскихъ канцеляріяхъ. (Въ отмѣну ст. 25).

11. Нотаріусъ обязанъ вести:

1) реестръ для означенія всѣхъ вообще совершаемыхъ имъ актовъ, протестовъ и засвидѣтельствствованій;

5. Notaryuszom, od których, przed wprowadzeniem w wykonanie niniejszego postanowienia, przyjęto, na zasadzie obowiązujących w Królestwie Polskiem przepisów, zabezpieczenie hipoteczne, takowe może zastąpić kaucyę pieniężną, jeżeli wysokość jego odpowiada téj kaucyi, jaka będzie ustanowiona na zasadzie artykułu 8 ustawy notaryalnej. (Uzup. art. 8, 9, 11 i 12).

6. Sędziowie pokoju, członkowie sądów gminnych i urzędnicy, mianowani tymczasowo do pełnienia czynności notaryalnych, kaucyj nie składają. (Zamiast art. 10).

7. W przypadkach, wskazanych w artykule 13-m ustawy notaryalnej, sąd okręgowy, na prośbę uwolnionego ze służby notaryusza, lub jego spadkobierców, wydaje rozporządzenie względem ogłoszenia w miejscowych dziennikach, że jeżeli w ciągu *sześciu miesięcy* od dnia ogłoszenia nikt nie wystąpi z pretensją, podlegającą zaspokojeniu z przedstawionego przez notaryusza zabezpieczenia hipotecznego, to, wpis o takowem zabezpieczeniu wykreślonym zostanie z księgi hipotecznej. Jeżeli po upływie tego terminu nikt z taką pretensją nie wystąpi, lub gdyby nawet wystąpił, lecz jeżeli notaryusz lub jego spadkobiercy złożą dowód, że takowa pretensya jest już zaspokojoną, to, na mocy decyzji sądu, wpis o zabezpieczeniu hipotecznem wykreślonym będzie z księgi hipotecznej. (Uzup. art. 13).

8. Życzący sobie zająć urząd notaryusza, mianowani być mogą jedynie po złożeniu egzaminu przed prezesem sądu okręgowego, przed prokuratorem i jednym z notaryuszów, urzędujących przy kancelaryi hipotecznej sądu okręgowego, z umiejętności prawidłowego pisanja aktów, ze znajomości form procedury notaryalnej i niezbędnych do zajmowania tego urzędu przepisów. (Zamiast art. 15).

9. Notaryusze wydalani będą z urzędu w taki sam sposób, jak i inni urzędnicy sądowi, pozostający w służbie w Warszawskim okręgu sądowym. (Zamiast ostatniej części art. 16).

10. Wycisk pieczęci i egzemplarz podpisu każdego notaryusza zachowują się w miejscowych, powiatowych i gubernjalnych kancelaryach hipotecznych. (Zamiast art. 25).

11. Notaryusz obowiązany jest utrzymywać:

1) repertoryum wszystkich wogóle aktów, protestów i poświadczeń, jakie sporządza;

2) книгу для записки взимаемых имъ сборовъ;
3) общій алфавитный указатель всѣхъ совершенныхъ имъ актовъ и засвидѣтельствований;

4) вѣдомость всѣмъ документамъ, имѣющимся у него на храненіи, и

5) списокъ всѣхъ вообще лицъ, признанныхъ состоящими подъ законнымъ прещеніемъ, а также лицъ, дѣеспособность коихъ ограничена посредствомъ назначенія судебного совѣтника (ст. 499 гражданскаго уложенія 1825 года). Списокъ сей долженъ быть вывѣшенъ въ канцеляріи на видномъ мѣстѣ. (Въ отмѣну ст. 26).

12. Потаріальные реестры изготовляются самимъ нотаріусомъ и выдаются ему за шнуромъ, печатью и скрѣпою, по листамъ секретаря подлежащаго ипотечнаго отдѣленія и за подписью члена окружнаго суда или мирового судьи по принадлежности. (Въ отмѣну ст. 27).

13. Нотаріальные акты пишутся на отдѣльныхъ листахъ, на установленной гербовой бумагѣ, и не вносятся въ актовыя книги. (Въ отмѣну ст. 29 и 30, и въ измѣн. ст. 92, 96, 98, 121, 122, 123, 126 и 136).

14. По истеченіи каждаго года нотаріусъ обязанъ соединять въ хронологическомъ порядкѣ всѣ совершенные имъ нотаріальные акты, съ слѣдующими къ каждому изъ нихъ приложениями, въ одну или нѣсколько тетрадей, смотря по числу и объему актовъ; каждая изъ сихъ тетрадей скрѣпляется и прошнуровывается нотаріусомъ съ приложеніемъ печати, и затѣмъ представляется вмѣстѣ съ реестромъ въ ипотечный архивъ. Въ концѣ тетради выставляется собственноручно и прописью число содержащихся въ ней актовъ, а въ реестрѣ—число статей. (Въ отмѣну ст. 34).

15. Означенныя въ предыдущей 14-й статьѣ надписи повѣряются секретаремъ ипотечнаго отдѣленія, который, по удостовѣреніи правильности ихъ своею подписью, оставляетъ поступившіе нотаріальные документы, книги и реестры на храненіи въ ипотечномъ архивѣ. (Въ отмѣну ст. 35).

16. По смерти нотаріуса, увольненіи его отъ службы или удаленіи отъ должности, его акты, книги, реестры и печать отбираются немедленно секретаремъ ипотечнаго отдѣленія. Отобранные акты, реестры, книги и печать сдаются, съ соблюденіемъ порядка, предпи-

2) книгу до записыванія оплат, jakie pobiera;
3) ogólny skorowidz alfabetyczny wszystkich sporządzonych przez siebie aktów i poświadczeń;

4) opis wszystkich dokumentów będących w jego zachowaniu;

5) listę wszystkich wogóle osób, pozbawionych własnej woli, tudzież osób, mających dodanego sądowego doradcę (art. 499 kodeksu cywilnego z 1825 r.). Lista ta powinna być wywieszona w kancelaryi w miejscu widoczném. (Zamiast art. 26).

12. Repertorya zakładane będą przez samego notaryusza i wydawane mu po zawidymowaniu, przesnurowaniu i opieczętowaniu przez sekretarza właściwego wydziału hipotecznego i stwierdzeniu podpisem członka sądu okręgowego lub sędziego pokoju, stosownie do kompetencji.

13. Akta notaryalne pisane będą na oddzielnych arkuszach ustanowionego papieru stempowego, i nie będą wciągane do ksiąg aktowych. (Zamiast art. 29 i 30 i zmiana art. 92, 96, 98, 121, 122, 123, 126 i 136).

14. Po upływie każdego roku notaryusz obowiązany będzie łączyć w porządku chronologicznym wszystkie sporządzone przez siebie akta notaryalne z należąciami do każdego z nich załącznikami, w jeden lub kilka zeszytów, stosownie do liczby i objętości aktów. Każdy z tych zeszytów będzie zawidymowany, przesnurowany i opieczętowany przez notaryusza i złożony następnie razem z repertoryum do archiwum hipotecznego. Na końcu zeszytu notaryusz oznaczy własnoręcznie i literami liczbę znajdujących się w zeszycie aktów a w repertoryum—liczbę treści. (Zamiast art. 34).

15. Wymienione w poprzedzającym artykule 14-m oznaczenia sprawdzi sekretarz wydziału hipotecznego, który, stwierdziwszy prawidłowość ich swoim podpisem, pozostawi złożone mu notaryalne dokumenta, księgi i repertorya w zachowaniu w archiwum hipoteczném. (Zamiast art. 35).

16. Po śmierci notaryusza, uwolnieniu go ze służby, lub wydaleniu z urzędu, pozostałe po nim akta, księgi, repertorya i pieczęć odbierze bezzwłocznie sekretarz wydziału hipotecznego. Odebrane akta, repertorya, księgi i pieczęć złożone będą, z zachowaniem for-

саннаго статьею 14 настоящихъ правилъ, при описи, въ ипотечный архивъ; причемъ печать надпиливается крестообразно. (Въ отмѣну ст. 41).

17. Нотаріальныя архивы соединяются съ ипотечными архивами, состоящими при ипотечныхъ отдѣленіяхъ (уѣздныхъ и губерскихъ): (Въ отмѣну ст. 42—44).

18. Секретарь ипотечнаго отдѣленія пользуется, для приложенія дѣлѣ слѣдуетъ, печатью ипотечнаго отдѣленія. (Въ отмѣну ст. 45).

19. Экземпляръ подписи каждаго секретаря ипотечнаго отдѣленія долженъ быть сообщаемъ, на случай сличенія, во всѣ ипотечные и нотаріальныя архивы. (Въ отмѣну ст. 46).

20. Секретарь ипотечнаго отдѣленія обязанъ содержать реестръ выдаваемыхъ имъ выписей изъ хранящихся въ ипотечномъ архивѣ актовъ и копій съ нихъ. Реестръ сей ведется по правиламъ о реестрахъ для нотаріусовъ. (Въ отмѣну ст. 47 и 48),

21. Реестры изготовляются самимъ секретаремъ ипотечнаго отдѣленія и выдаются ему изъ сего отдѣленія за шнуромъ, печатью, скрѣпою по листамъ и за подписью члена окружнаго суда или мирового судьи, по принадлежности. (Въ отмѣну ст. 49).

22. Статьи 50—55 положенія о нотаріальной части не применяются. (Въ отмѣну ст. 50—55).

23. Кругъ дѣйствій нотаріусовъ заключается:

- 1) въ совершеніи для желающихъ всякаго рода актовъ, кромѣ особо изъятыхъ отъ сего закономъ;
- 2) въ выдачѣ выписей изъ актовъ и копій оныхъ;
- 3) въ совершеніи засвидѣтельствований;
- 4) въ принятіи на храненіе представляемыхъ частными лицами документовъ, и
- 5) въ совершеніи дѣйствій, указанныхъ въ уставѣ объ особыхъ производствахъ. (Въ отмѣну ст. 65, п. 6-го ст. 128 и статьи 146 и 147).

24. Акты могутъ быть совершаемы, по усмотрѣнію сторонъ, домашнимъ или нотаріальнымъ порядкомъ, за исключеніемъ актовъ о переходѣ или ограниченіи права собственности на недвижимыя

малноści przepisanych w artykule 14 niniejszych przepisów, razem ze spisem takowych do archiwum hipotecznego; przytém pieczęć będzie nadpiłowaną na krzyż. (Zamiast art. 41).

17. Archiwa notaryalne złączone będą z archiwami hipotecznemi, znajdującymi się przy wydziałach hipotecznych (powiatowych i gubernjalnych. (Zamiast art. 42—44).

18. Sekretarz wydziału hipotecznego używać będzie do wyciśnięcia, gdzie należy, pieczęci wydziału hipotecznego. (Zamiast art. 45).

19. Egzemplarz podpisu każdego sekretarza wydziału hipotecznego powinien być komunikowany, gdy zachodzi potrzeba porównania, wszystkim archiwom hipotecznym i notaryalnym. (Zamiast art. 46).

20. Sekretarz wydziału hipotecznego obowiązany będzie utrzymywać repertoryum wypisów i kopij, jakie wydaje ze znajdujących się w zachowaniu archiwum hipotecznego aktów. Repertoryum to prowadzonym będzie podług przepisów o repertoryach, postanowionych dla notaryuszów. (Zamiast art. 47 i 48).

21. Repertorya zakładane będą przez samego sekretarza wydziału hipotecznego i wydawane mu z rzeczzonego wydziału po zawiadomowaniu, przesnurowaniu, opieczętowaniu i stwierdzeniu podpisem członka sądu okręgowego lub sędziego pokoju, stosownie do kompetencji. (Zamiast art. 49).

22. Artykuły 50—55 ustawy notaryalnej nie będą miały zastosowania. (Zamiast art. 50—55).

23. Zakres działalności notaryuszów obejmuje:

- 1) przyjmowanie od osób interesowanych wszelkiego rodzaju aktów, oprócz aktów wyłączonych w tym względzie przez prawo;
- 2) wydawanie wpisów i kopij aktów;
- 3) dopełnianie poświadczeń;
- 4) przyjmowanie do zachowania składanych przez osoby prywatne dokumentów, i
- 5) dokonywanie czynności wskazanych w ustawie postępowań szczególnych. (Zamiast art. 65 p. 6 art. 128 i art. 146 i 147).

24. Akta mogą być sporządzane, podług uznania stron, z podpisem prywatnym lub u notaryuszów, oprócz aktów dotyczących przeniesienia lub ograniczenia prawa własności majątków nieruchomych,

имущества, которые, подъ опасеніемъ недействительности самыхъ договоровъ и сдѣлокъ, должны быть совершаемы всегда у нотариуса. (Въ отмѣну ст. 66).

25. Нотариусу запрещается совершать акты или засвидѣтельствовапія, кромѣ случаевъ, указанныхъ въ статьѣ 75 положенія о нотариальной части, также и отъ имени или на имя лицъ, находящихся у него подъ попечительствомъ, или коимъ онъ назначенъ, по опредѣленію суда, для совѣта. (Въ дополн. ст. 75).

26. Акты, для которыхъ, сверхъ правилъ, изложенныхъ въ положеніи о нотариальной части, установлены въ законахъ гражданскихъ и другихъ дѣйствующихъ въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа законоположенія особыя правила и формы, должны быть составляемы съ точнымъ соблюденіемъ оныхъ. (Въ отмѣну и дополн. ст. 77).

27. Акты, совершаемые нотариусомъ, именуется офіціальными (actes authentiques) или нотариальными. (Въ отмѣну ст. 79).

28. Акты совершаются однимъ или двумя нотариусами, согласно правиламъ, изложеннымъ въ мѣстныхъ гражданскихъ законахъ и торговомъ кодексѣ.

29. Два нотариуса, находящіеся въ степеняхъ родства, указанныхъ въ статьѣ 75 положенія о нотариальной части, не могутъ совершать одного и того же акта.

30. При примѣненіи статей 83 и 90 положенія о нотариальной части, а также статьи 26 настоящихъ правилъ, по отношенію къ актамъ, подлежащимъ исполненію въ губерніяхъ, не входящихъ въ составъ Варшавскаго судебного округа, а равно въ тѣхъ случаяхъ, когда въ совершеніи акта участвуетъ житель упомянутыхъ губерній, нотариусы должны принимать въ соображеніе и общіе гражданскіе законы, въ Имперіи дѣйствующіе. (Въ дополненію ст. 83 и 90).

31. Случаи, въ которыхъ, при совершеніи нотариальнаго акта, требуется болѣе двухъ свидѣтелей, опредѣлены въ мѣстныхъ гражданскихъ законахъ. (Въ дополн. къ ст. 84 и въ отмѣну ст. 85).

32. При примѣненіи статьи 114 положенія о нотариальной части соблюдаются правила, предписанныя статьями 124 и 126 ипотечной инструкціи 18 (30) Іюня 1819 г. (Въ дополн. къ ст. 114).

które, pod karą nieważności samych umów i ugód, powinny być sporządzane zawsze u notaryuszów. (Zamiast art 66).

25. Oprócz przypadków wskazanych w artykule 75 ustawy notaryalnej, nie wolno również notaryuszowi sporządzać aktów lub poświadczeń, w imieniu lub na imię osób, będących pod jego kuratelą, albo którym, z mocy decyzji sądu, jest on dodany za doradcę sądowego. (Uzup. art. 75).

26. Akta, dla których, oprócz przepisów zawartych w ustawie notaryalnej, ustanowione są w prawie cywilnym i innych prawach obowiązujących w gubernjach Warszawskiego okręgu sądowego, oddzielne przepisy i formy, powinny być sporządzane przy ścisłym zastosowaniu się do takowych. (Zamiast i w uzup. art. 75).

27. Akta, sporządzane przez notaryusza, zowią się urzędowymi (actes authentiques) albo notaryalnymi. (Zamiast art. 79).

28. Akta sporządzane będą przez jednego albo przez dwóch notaryuszów, stosownie do przepisów, zawartych w miejscowym prawie cywilnym i w kodeksie handlowym.

29. Dwaj notaryusze, spokrewnieni ze sobą w stopniach wskazanych w artykule 75 ustawy notaryalnej, nie mogą sporządzać jednego i tegoż samego aktu.

30. Przy zastosowaniu artykułu 83 i 90 ustawy notaryalnej, tudzież artykułu 26 niniejszych przepisów, do aktów ulegających wykonaniu w gubernjach, leżących poza obrębem Warszawskiego okręgu sądowego, jak również w przypadkach, gdy w zeznaniu aktu przyjmuje udział mieszkańiec rzeczonych gubernij, notaryusze powinni uwzględniać i ogólne miejscowe prawa cywilne w Cesarstwie obowiązujące. (Uzup. art. 83 i 90).

31. Przypadki, w których przy sporządzaniu aktu notaryalnego wymaga się więcej jak dwóch świadków, określone są w miejscowym prawie cywilnym. (Uzup. art. 84 i zamiast art. 85).

32. Przy zastosowaniu artykułu 114 ustawy notaryalnej, zachowane będą przepisy, zawarte w art. 124 i 126 instrukcyi hypotecznej z d. 18 (30) Czerwca 1819 r. (Uzup. art. 114).

33. При протестѣ векселей нотариусъ руководствуется правилами, изложенными въ мѣстномъ торговомъ кодексѣ. (Въ отмѣну ст. 131).

34. На секретаря ипотечнаго отдѣленія возлагается:

1) завѣдываніе ипотечнымъ и нотаріальнымъ архивомъ (статья 17);

2) выдача выписей изъ хранящихся въ этомъ архивѣ нотаріальныхъ актовъ, копій съ нихъ и принадлежащихъ къ нимъ документовъ, а равно возвращеніе всякаго рода документовъ, отданныхъ въ архивъ на храненіе. (Въ отмѣну ст. 154).

35. Обязанности секретаря ипотечнаго отдѣленія по завѣдыванію нотаріальнымъ архивомъ состоятъ въ наблюденіи за сохраненіемъ и содержаніемъ въ порядкѣ находящихся въ немъ актовъ, книгъ и документовъ. (Въ отмѣну ст. 155).

36. Выписи и копіи составляются и выдаются секретаремъ ипотечнаго отдѣленія по тѣмъ же правиламъ, какъ и нотаріусами. (Въ отмѣну ст. 156).

37. Акты о переходѣ или ограниченіи права собственности на недвижимое непотекованное имущество, совершенные другимъ нотаріусомъ, а не состоящимъ при подлежащей, по мѣсту нахождения имущества, ипотечной канцеляріи, для полученія надлежащей силы должны быть представляемы на утвержденіе предсѣдателя мѣстнаго окружнаго суда. Акты же, касающіеся недвижимой собственности, подходящей подъ дѣйствіе Высочайшаго указа 19 Февраля (2 Марта) 1864 года, или же вообще не превышающей размѣра одной уволоки, представляются мѣстному мировому судѣ, при которомъ состоитъ ипотечное отдѣленіе.

38. Упомянутые въ предыдущей статьѣ акты представляютъ въ годовой со дня совершенія акта срокъ, лично: или сторонами, или, по порученію ихъ, однимъ изъ мѣстныхъ нотаріусовъ того города, гдѣ находится окружный судъ или мировой судья (ст. 37), или же чрезъ повѣреннаго.

39. По утвержденіи предсѣдателемъ или мировымъ судьей акта, съ него снимается въ ипотечной канцеляріи копія и передается на храненіе въ архивъ.

33. Przy protestowaniu weksli notaryusz kierować się powinien przepisami zawartymi w miejscowym kodeksie handlowym. (Zamiast art. 131).

34. Sekretarz wydziału hipotecznego obowiązany jest:

1) zawiadywać archiwum hipoteczném i notaryalném (art. 17);

2) wydawać wypisy ze znajdujących się w zachowaniu w tém archiwum aktów notaryalnych, kopie tych aktów i dołączonych do nich dokumentów, tudzież zwracać wszelkiego rodzaju dokumenta złożone w archiwum do zachowania. (Zamiast art. 154).

35. Obowiązki sekretarza wydziału hipotecznego, jako zawiadującego archiwum notaryalném, polegają na dozorze nad zachowaniem i utrzymaniem w porządku znajdujących się w nim aktów, ksiąg i dokumentów. (Zamiast art. 155).

36. Sekretarz wydziału hipotecznego sporządza i wydaje wypisy i kopie podług tych samych przepisów, co i notaryusze. (Zamiast art. 156).

37. Dla tego, ażeby akta o przeniesieniu lub ograniczeniu prawa własności majątku nieruchomego bez urzędzonej hipoteki, sporządzone przez innego notaryusza, nie zaś przez urzędującego przy właściwej, podług położenia majątku, kancelaryi hipotecznej, należytej nabrały mocy, winny być przedstawione do zatwierdzenia prezesowi miejscowego sądu okręgowego. Akta zaś dotyczące własności nieruchomości, do której stosują się Najwyższe ukazy z dnia 19 Lutego (2 Marca) 1864 roku, lub wogóle takiej, której przestrzeni nie przenosi *jednej włóki*, przedstawione będą miejscowemu sędziemu pokoju, przy którym urzęduje wydział hipoteczny.

38. Wyszczególnione w poprzedzającym artykule akty przedstawiane będą w terminie *rocznym* od dnia sporządzenia aktu, osobiście: albo przez strony, albo z ich upoważnienia przez jednego z notaryuszków, urzędujących w tém mieście, gdzie znajduje się sąd okręgowy lub sędzia pokoju (art. 37), albo też przez pełnomocnika.

39. Po zatwierdzeniu aktu przez prezesa lub sędziego pokoju sporządzoną będzie w kancelaryi hipotecznej kopia takowego aktu, która się składa do zachowania w archiwum.

40. Выданныя нотаріусами выписи тѣхъ подлежащихъ исполненію въ прочихъ частяхъ Имперіи актовъ, которые должны быть обращены въ акты крѣпостные, предъявляются для засвидѣлствованія ихъ подлинности председателю подлежащаго окружнаго суда.

41. Въ подлинности предъявленной выписи, председателю окружнаго суда удостовѣряется чрезъ сличеніе печати и подписи выдавшаго ее нотаріуса съ подписью его и слѣпкомъ печати, хранящимся въ ипотечной канцеляріи. (Статьями 37—40 замѣняются ст. 157—192 нотар. полож.).

42. Нотаріальныя издержки суть:

- 1) гербовыя пошлины при совершеніи актовъ;
- 2) сборъ съ нотаріальныхъ актовъ по мѣсту совершенія;
- 3) плата нотаріуса за совершеніе актовъ и засвидѣлствованій и за выдачу выписей и копій, и

4) плата за выписи и копій неипотечныхъ актовъ, хранящихся, на основаніи статьи 15 настоящихъ правилъ, въ ипотечныхъ архивахъ. (Въ отмѣну ст. 193).

43. Нотаріальныя издержки по совершенію актовъ, подлежащихъ исполненію въ губерніяхъ, не входящихъ въ составъ Варшавскаго судебнаго округа, опредѣляются на основаніи общихъ правилъ, положенія о нотаріальной части.

44. Гербовыя пошлины съ актовъ совершаемыхъ нотаріальнымъ порядкомъ, взимаются по правиламъ устава о гербовомъ сборѣ. (Въ отмѣну ст. 195—200).

45. Сборъ съ нотаріальныхъ актовъ по мѣсту совершенія производится на основаніи дѣйствующихъ въ губерніяхъ Варшавскаго судебнаго округа правилъ (Выс. повел. 11 Декаб. 1870 года). (Въ отмѣну ст. 201—205, 207).

46. Нотаріусы, при совершеніи актовъ по приобрѣтенію или уступкѣ правъ, съ коихъ взимается особая въ пользу казны пошлина, обязаны наблюдать, чтобы пошлина эта была внесена установленнымъ порядкомъ лицами, отъ имени или на имя коихъ совершается актъ. (Въ дополн. ст. 206).

40. Wydane przez notaryuszów wypisy tychъ zpomiędzy aktów, ulegających wykonaniu w innych częściachъ Cesarstwa, które winny być zamienione w akta wieczyste, przedstawiane będą do poświadczenia ichъ wiarogodności prezesowi właściwego sądu okręgowego.

41. Prezes sądu okręgowego przekonywa się o wiarogodności przedstawionego wypisu, zapomocą porównania pieczęci i podpisu notaryusza, który wydał wypis z jego podpisem i wyciskiem pieczęci, przechowywanymi się w kancelaryi hipotecznój. (Artykuły 37—40 zastępują art. 157—192 ust. notar.).

42. Koszta notaryalne są następujące:

- 1) opłata stemplowa przy sporządzaniu aktów;
- 2) opłata od aktów notaryalnych, stosownie do miejsca ichъ sporządzenia;
- 3) płaca notaryuszomъ за sporządzenie aktów i poświadczeń, oraz за wydawanie wypisów i kopij, i
- 4) płaca за wypisy i kopie z aktów niehypotecznych, przechowywujących się na zasadzie artykułu 15 niniejszychъ przepisów w archiwachъ hipotecznych. (Zamiast art. 193).

43. Koszta notaryalne przy sporządzaniu aktów, ulegających wykonaniu w gubernjachъ, leżących poza obrębem Warszawskiego okręgu sądowego, obliczają się na zasadzie ogólnychъ przepisówъ ustawy notaryalnój.

44. Opłaty stemplowe od aktów notaryalnychъ pobierane będą podługъ przepisówъ ustawy o opłacie stemplowej. (Zamiast art. 195—200).

45. Opłata od aktów notaryalnychъ, stosownie do miejsca ichъ sporządzenia, pobierana będzie na zasadzie przepisówъ, obowiązujących w gubernjachъ Warszawskiego okręgu sądowego (Najwyż. rozkaz z d. 11 Grudnia 1870 r.). (Zamiast art. 201—205, 207).

46. Notaryusze, przy sporządzaniu aktów, mających за предметъ nabycie lub zbycie praw, od którychъ pobiera się oddzielna на rzeczъ skarbu opłata, obowiązani są przestrzegać, аżeby opłata takowa była wnoszona w sposóbъ ustanowiony, przez osoby, w imieniu którychъ, albo на imię którychъ sporządza się актъ. (Uzup. art. 206).

47. За всякое должностное дѣйствіе, совершаемое нотариусами или заступающими ихъ лицами, имъ предоставляется, независимо отъ вышеупомянутыхъ пошлинъ, взимать плату въ свою пользу по особой таксѣ, устанавливаемой на три года, порядкомъ, указаннымъ въ статьѣ 209 положенія о нотариальной части. Договоры о высшей противъ означенной въ таксѣ платѣ, подъ какою бы формою заключены не были, признаются недѣйствительными. (Въ отмѣну ст. 208).

48. Дѣйствовавшія до нынѣ въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа относительно обязанностей нотариусовъ постановленія, не отмѣняемыя настоящими правилами и положеніемъ 14-го Апрѣля 1866 года о нотариальной части, или не находящіяся съ ними узаконеніями въ противорѣчіи, сохраняютъ свою силу.

49. Относительно порядка внесенія въ ипотечныя книги актовъ нотариальныхъ остаются въ своей силѣ дѣйствующія по сему предмету узаконенія.

50. При примѣненіи статей положенія нотариальной части, въ коихъ сдѣланы ссылки на постановленія Свода Законовъ Имперіи, принимаются въ соображеніе соотвѣтствующія постановленія мѣстныхъ законовъ, дѣйствующихъ въ губерніяхъ Варшавскаго судебного округа.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

47. Za dopełnienie każdej czynności urzędowej, notaryusze lub ich zastępcy mają prawo, niezależnie od wyżej wzmiankowanych opłat skarbowych, pobierać płacę podług oddzielnej taksy, ustanawianej na lat trzy w sposób wskazany w artykule 209 ustawy notaryalnej. Umowy o płacę wyższą nad określoną przez takse, w jakiegokolwiek formie byłyby zawarte, uważane będą za nieważne. (Zamiast art. 208).

48. Postanowienia, jakie dotychczas w gubernjach Warszawskiego okręgu sądowego co do obowiązków notaryuszów obowiązywały, zachowują swoją moc obowiązującą, o ile nie zostały uchylone niniejszemi przepisami i ustawą notaryalną z d. 14 Kwietnia 1864 r., lub o ile z prawami temi nie pozostają w sprzeczności.

49. Co do sposobu wpisywania do ksiąg hypotecznych aktów notaryalnych, zachowują moc obowiązującą istniejące pod tym względem przepisy.

50. Przy stosowaniu artykułów ustawy notaryalnej, w których są powoływane przepisy zbioru praw Cesarstwa, należy uwzględnić odpowiednie postanowienia praw miejscowych, obowiązujących w gubernjach Warszawskiego okręgu sądowego.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ С.-Петербургѣ,
19-го Февраля 1875 года.

„Быть по сему.“

ШТАТЫ

Судебныхъ установлений Варшавскаго судебного округа.

	Число лицъ	Оклады содержанія въ годъ			
		О д н о м у			Всего
		Жаго- ванья	Столо- выхъ	Квар- тир- ныхъ	
ВЪ ВАРШАВСКОМЪ СУДЕБ- НОМЪ ОКРУГѢ.					
I. Судебная палата.					
Старшій предсѣдатель	1	3,000	1,500	1,500	6,000
Предсѣдателей департамента . .	2	3,000	1,000	1,000	10,000
Членовъ	12	2,000	750	750	12,000
Секретарей	3	1,000	400	400	5,400
Помощниковъ секретарей . . .	6	400	200	200	4,800
Судебныхъ приставовъ	3	300	150	150	1,800
Судебныхъ разсыльных	6	150	75	—	1,350
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	10,000
Прокуроръ	1	3,000	1,000	1,000	5,000
Товарищей его	3	2,000	1,000	1,000	12,000
Секретарь	1	900	300	300	1,500
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	3,000
Итого	38	—	—	—	102,850
II. Окружные Суды.					
A) Варшавскій.					
Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,900
Товарищей предсѣдателя	5	2,000	750	750	17,500
Членовъ	14	1,200	500	500	30,800
Секретарей	6	600	300	300	7,200

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W St.-Petersburgu,
d. 19-go Lutego 1875 r.

„Ma być podług tego.“

ETATY

władz sądowych Warszawskiego okręgu sądowego.

W WARSZAWSKIM OKRĘGU SĄDOWYM:		Liczba osób	Wysokość uposażenia na rok			
			J e d n e m u			Ogółem
			Pensyi	Na stół	Namie- szkanie	
I. Izba sądowa.						
Starszy prezes	1	3,000	1,500	1,500	6,000	
Prezesów departamentu	2	3,000	1,000	1,000	10,000	
Członków	12	2,000	750	750	42,000	
Sekretarzy	3	1,000	400	400	5,400	
Pomocników sekretarzy	6	400	200	200	4,800	
Komisarzy sądowych	3	300	150	150	1,800	
Woźnych sądowych	6	150	75	—	1,350	
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne . . .	—	—	—	—	10,000	
Prokurator	1	3,000	1,000	1,000	5,000	
Towarzyszów prokuratora	3	2,000	1,000	1,000	12,000	
Sekretarz	1	900	300	300	1,500	
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	3,000	
Razem	38	—	—	—	102,850	
II. Sądy okręgowe.						
A) Warszawski.						
Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500	
Towarzyszów prezesa	5	2,000	750	750	17,500	
Członków	14	1,200	500	500	30,800	
Sekretarzy	6	600	300	300	7,200	

	Число лицъ	Оклады содержанія въ годъ			
		О д н о м у			Всего
		Жало- ванья	Столо- выхъ	Квар- тир- ныхъ	
Помощниковъ секретарей	12	300	150	150	7,200
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	10,000
Судебныхъ слѣдователей	18	1,000	500	—	27,000
Имъ же на канцелярскіе расходы, на наемъ разсылныхъ и другіе по должности расходы (каждо- му по 500 руб.)	—	—	—	—	9,000
Судебныхъ приставовъ	10	300	150	150	6,000
Судебныхъ разсылныхъ	16	150	75	—	3,600
Прокуроръ	1	2,000	750	750	3,500
Товарищей прокурора	6	1,000	500	500	12,000
Имъ же на канцелярскіе расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	3,000
Секретарь	1	500	250	250	1,000
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	2,000
На содержаніе писцовъ, на наемъ сторожей и на канцелярскіе и другіе по ипотечному архиву расходы	—	—	—	—	3,000
Итого	90	—	—	—	147,300
B) Калишскій.					
Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Товарищей предсѣдателя	2	2,000	750	750	7,500
Членовъ	6	1,200	500	500	13,200
Секретарей	3	600	300	300	3,600
Помощниковъ секретарей	5	300	150	150	3,000
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ слѣдователей	9	1,000	500	—	13,500
Имъ же на канцелярскіе расходы на наемъ разсылныхъ и другіе по должности расходы (каждо- му по 500 руб.)	—	—	—	—	4,500
Судебныхъ приставовъ	5	300	150	150	3,000

	Liczba osób	Wysokość uposażenia na rok			
		J e d n e m u			Ogółem
		Pensyi	Na stół	Namie- szkanie	
		R u b l e			
Pomoćników sekretarzy	12	300	150	150	7,200
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne . . .	—	—	—	—	10,000
Sędziów śledczych	18	1,000	500	—	27,000
Im — na wydatki kancelaryjne, na najem woźnych i inne z tytułu urzędu wydatki (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	9,000
Komorników sądowych	10	300	150	150	6,000
Woźnych sądowych	16	150	75	—	3,600
Prokurator	1	2,000	750	750	3,500
Towarzyszków prokuratora	6	1,000	500	500	12,000
Im — na wydatki kancelaryjne (każ- demu po 500 rs.)	—	—	—	—	3,000
Sekretarz	1	500	250	250	1,000
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	2,000
Na utrzymanie urzędników do pisma, na najem stróży, na kancelaryjne i inne wydatki w archiwum hy- poteczném	—	—	—	—	3,000
Razem	90	—	—	—	147,300
B) Kaliski.					
Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Towarzyszków prezesa	2	2,000	750	750	7,000
Członków	6	1,200	500	500	13,200
Sekretarzy	3	600	300	300	3,600
Pomoćników sekretarzy	5	300	150	150	3,000
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma, i na wydatki kancelaryjne . . .	—	—	—	—	6,000
Sędziów śledczych	9	1,000	500	—	13,500
Im — na wydatki kancelaryjne, na najem woźnych i na inne z tytu- łu urzędu wydatki (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	4,500
Komorników sądowych	5	300	150	150	3,000

	Число лицъ	Оклады содержанія въ годъ			
		О д н о м у			Всего
		Жаго- ванья	Сто- ловыхъ	Квар- тир- ныхъ	
Судебныхъ разсылныхъ	10	150	75	—	2,250
Прокуроръ	1	2,000	750	750	3,500
Товарищей прокурора	3	1,000	500	500	6,000
Имъ же на канцелярскіе расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	1,500
Секретарь	1	500	250	250	1,000
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	1,000
На содержаніе писцовъ, на наемъ сторожей и на канцелярскіе и другіе по ипотечному архиву расходы	—	—	—	—	2,000
Итого	46	—	—	—	75,550
В) Кплецкій.					
Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Товарищей предсѣдателя	2	2,000	750	750	7,000
Членовъ	6	1,200	500	500	13,200
Секретарей	3	600	300	300	3,600
Помощниковъ секретарей	5	300	150	150	3,000
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ слѣдователей	8	1,000	500	—	12,000
Имъ же на канцелярскіе расходы, на наемъ разсылныхъ и другіе по должности расходы (каждо- му по 500 руб.)	—	—	—	—	4,000
Судебныхъ приставовъ	5	300	150	150	3,000
Судебныхъ разсылныхъ	10	150	75	—	2,250
Прокуроръ	1	2,000	750	750	3,500
Товарищей прокурора	3	1,000	500	500	6,000
Имъ же на канцелярскіе расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	1,500
Секретарь	1	500	250	250	1,000
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	1,000

В) Кіевоукіій.

Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Товарищей предсѣдателя	2	2,000	750	750	7,000
Членовъ	6	1,200	500	500	13,200
Секретарей	3	600	300	300	3,600
Помощниковъ секретарей	5	300	150	150	3,000
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ слѣдователей	8	1,000	500	—	12,000
Имъ же на канцелярскіе расходы, на наемъ разсылныхъ и другіе по должности расходы (каждо- му по 500 руб.)	—	—	—	—	4,000
Судебныхъ приставовъ	5	300	150	150	3,000
Судебныхъ разсылныхъ	10	150	75	—	2,250
Прокуроръ	1	2,000	750	750	3,500
Товарищей прокурора	3	1,000	500	500	6,000
Имъ же на канцелярскіе расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	1,500
Секретарь	1	500	250	250	1,000
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	1,000

	Liczba osób	Wysokość uposażenia na rok			
		J e d n e m u			Ogółem
		Pensyi	Na stół	Namie- szkanie	
Woźnych sądowych	10	150	75	—	2,250
Prokurator	1	2,000	750	750	3,500
Towarzyszków prokuratora	3	1,000	500	500	6,000
Im—na wydatki kancelaryjne (każ- demu po 500 rs.)	—	—	—	—	1,500
Sekretarz	1	500	250	250	1,000
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	1,000
Na utrzymanie urzędników do pisma, na najem stróży i na kancelaryj- ne i inne wydatki w archiwum hypoteczném	—	—	—	—	2,000
Razem	46	—	—	—	75,550
C) Kielecki.					
Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Towarzyszków prezesa	2	2,000	750	750	7,000
Członków	6	1,200	500	500	13,200
Sekretarzy	3	600	300	300	3,600
Pomocników sekretarzy	5	300	150	150	3,000
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne	—	—	—	—	6,000
Sędziów śledczych	8	1,000	500	—	12,000
Im—na wydatki kancelaryjne, na najem woźnych i na inne z tytu- łu urzędu wydatki (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	4,000
Komorników sądowych	5	300	150	150	3,000
Woźnych sądowych	10	150	75	—	2,250
Prokurator	1	2,000	750	750	3,500
Towarzyszków prokuratora	3	1,000	500	500	6,000
Im—na wydatki kancelaryjne (każ- demu po 500 rs.)	—	—	—	—	1,500
Sekretarz	1	500	250	250	1,000
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	1,000

С) Кіевоокіі.

Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Towarzyszków prezesa	2	2,000	750	750	7,000
Członków	6	1,200	500	500	13,200
Sekretarzy	3	600	300	300	3,600
Pomocników sekretarzy	5	300	150	150	3,000
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne	—	—	—	—	6,000
Sędziów śledczych	8	1,000	500	—	12,000
Im—na wydatki kancelaryjne, na najem woźnych i na inne z tytu- łu urzędu wydatki (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	4,000
Komorników sądowych	5	300	150	150	3,000
Woźnych sądowych	10	150	75	—	2,250
Prokurator	1	2,000	750	750	3,500
Towarzyszków prokuratora	3	1,000	500	500	6,000
Im—na wydatki kancelaryjne (każ- demu po 500 rs.)	—	—	—	—	1,500
Sekretarz	1	500	250	250	1,000
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	1,000

	Число лицъ	Оклады содержанія въ годъ			
		О д н о м у			Всего
		Жа- ло- ванья	Сто- ловныхъ	Квар- тир- ныхъ	
На содержаніе писцовъ, на наемъ сторожей и на канцелярскіе и другіе по ипотечному архиву расходы	—	—	—	—	2,000
Итого	45	—	—	—	73,550
Г) Ломжинскій.					
Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Товарищей предсѣдателя	2	2,000	750	750	7,000
Членовъ	6	1,200	500	500	13,200
Секретарей	3	600	300	300	3,600
Помощниковъ секретарей	5	300	150	150	3,000
На содержаніе канцелярскихъ чиновниковъ и писцовъ и на канцелярскіе расходы	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ слѣдователей	9	1,000	500	—	13,000
Имъ же на канцелярскіе расходы, на наемъ разсыльныхъ и другіе по должности расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	4,500
Судебныхъ приставовъ	5	300	150	150	3,000
Судебныхъ разсыльныхъ	10	150	75	—	2,250
Прокуроръ	1	2,000	750	750	3,500
Товарищей прокурора	3	1,000	500	500	6,000
Имъ же на канцелярскіе расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	1,500
Секретарь	1	500	250	250	1,000
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	1,000
На содержаніе писцовъ, на наемъ сторожей и на канцелярскіе и другіе по ипотечному архиву расходы	—	—	—	—	2,000
Итого	46	—	—	—	75,550
Д) Люблинскій.					
Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Товарищей предсѣдателя	2	2,000	750	750	7,000

	Liczba osób	Wysokość uposażenia na rok			
		J e d n e m u			Ogółem
		Pensyi	Na stół	Namie- szkanie	
		R u b l e			
Na utrzymanie urzędników do pisma, na najem stróży i na kancelaryj- ne i inne wydatki w archiwum hypoteczném	—	—	—	—	2,000
Razem . .	45	—	—	—	73,550
D) Łomżyński.					
Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Towarzyszów prezesa	2	2,000	750	750	7,000
Członków	6	1,200	500	500	13,200
Sekretarzy	3	600	300	300	3,600
Pomocników sekretarzy	5	300	150	150	3,000
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne . .	—	—	—	—	6,000
Sędziów śledczych	9	1,000	500	—	13,500
Im — na wydatki kancelaryjne, na najem woźnych i na inne z tytu- łu urzędu wydatki (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	4,500
Komorników sądowych	5	300	150	150	3,000
Woźnych sądowych	10	150	75	—	2,250
Prokurator	1	2,000	750	750	3,500
Towarzyszów prokuratora	3	1,000	500	500	6,000
Im — na wydatki kancelaryjne (każ- demu po 500 rs.)	—	—	—	—	1,500
Sekretarz	1	500	250	250	1,000
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	1,000
Na utrzymanie urzędników do pis- ma, na najem stróży i na kance- laryjne i inne wydatki w archi- wum hypoteczném	—	—	—	—	2,000
Razem . .	46	—	—	—	75,550
E) Lubelski.					
Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Towarzyszów prezesa	2	2,000	750	750	7,000

	Число лицъ	Оклады содержанія въ годъ			
		О д н о м у			Всего
		Жило- го- го-	Сто- ловыхъ	Квар- тир- ныхъ	
Членовъ	6	1,200	500	500	13,200
Секретарей	3	600	300	300	3,600
Помощниковъ Секретарей	5	300	150	150	3,000
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ слѣдователей	12	1,000	500	—	18,000
Имъ же на канцелярскіе расходы, на наемъ разсылныхъ и другіе по должности расходы (каждо- му по 500 руб.)	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ приставовъ	5	300	150	150	3,000
Судебныхъ разсылныхъ	10	150	75	—	2,250
Прокуроръ	1	2,000	750	750	3,500
Товарищъ Прокурора	4	1,000	500	500	8,000
Имъ же на канцелярскіе расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	2,000
Секретарь	1	500	250	250	1,000
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	1,000
На содержаніе писцовъ, на наемъ сторожей и на канцелярскіе и другіе по ипотечному архиву расходы	—	—	—	—	2,000
Итого	50	—	—	—	84,050

Е) *Плоцкій.*

Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Товарищъ предсѣдателя	2	2,000	750	750	7,000
Членовъ	6	1,200	500	500	13,200
Секретарей	3	600	300	300	3,600
Помощниковъ секретарей	5	300	150	150	3,000
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ слѣдователей	10	1,000	500	—	15,000

Е) Плоцкий.

Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Товарищъ предсѣдателя	2	2,000	750	750	7,000
Членовъ	6	1,200	500	500	13,200
Секретарей	3	600	300	300	3,600
Помощниковъ секретарей	5	300	150	150	3,000
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ слѣдователей	10	1,000	500	—	15,000

	Liczba osób	Wysokość uposażenia na rok			
		J e d n e m u			Ogółem
		Pensyi	Na stół	Namie- szkanie	
		R u b l e			
Członków	6	1,200	500	500	13,200
Sekretarzy	3	600	300	300	3,600
Pomocników sekretarzy	5	300	150	150	3,000
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne	—	—	—	—	6,000
Sędziów śledczych	12	1,000	500	—	18,000
Im — na wydatki kancelaryjne, na najem woźnych i na inne z tytu- łu urzędu wydatki (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	6,000
Komorników sądowych	5	300	150	150	3,000
Woźnych sądowych	10	150	75	—	2,250
Prokurator	1	2,000	750	750	3,500
Towarzyszków prokuratora	4	1,000	500	500	8,000
Im — na wydatki kancelaryjne (każ- demu po 500 rs.)	—	—	—	—	2,000
Sekretarz	1	500	250	250	1,000
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	1,000
Na utrzymanie urzędników do pis- ma, na najem straży i na kance- laryjne i inne wydatki w archi- wum hipoteczném	—	—	—	—	2,000
Razem	50	—	—	—	84,050
F) Płocki.					
Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Towarzyszków prezesa	2	2,000	750	750	7,000
Członków	6	1,200	500	500	13,200
Sekretarzy	3	600	300	300	3,600
Pomocników sekretarzy	5	300	150	150	3,000
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne	—	—	—	—	6,000
Sędziów śledczych	10	1,000	500	—	15,000

F) Пlockи.

Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Towarzyszków prezesa	2	2,000	750	750	7,000
Członków	6	1,200	500	500	13,200
Sekretarzy	3	600	300	300	3,600
Pomocników sekretarzy	5	300	150	150	3,000
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne	—	—	—	—	6,000
Sędziów śledczych	10	1,000	500	—	15,000

	Число лицъ	Оклады содержанія въ годъ			
		О д н о м у			Всего
		Жаго- ванья	Сто- ловыхъ	Квар- тир- ныхъ	
Имъ же на канцелярскіе расходы, на наемъ разсылныхъ и другіе по должности расходы (каждо- му по 500 руб.)	—	—	—	—	5,000
Судебныхъ приставовъ	5	300	150	150	3,000
Судебныхъ разсылныхъ	10	150	75	—	2,250
Прокуроръ	1	2,000	750	750	3,500
Товарищей прокурора	4	1,000	500	500	8,000
Имъ же на канцелярскіе расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	2,000
Секретарь	1	500	250	250	1,000
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	1,000
На содержаніе писцовъ, на наемъ сторожей и на канцелярскіе и другіе по ипотечному архиву расходы	—	—	—	—	2,000
Итого	48	—	—	—	80,050
Ж) Радомскій.					
Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Товарищей предсѣдателя	2	2,000	750	750	7,000
Членовъ	6	1,200	500	500	13,200
Секретарей	3	600	300	300	3,600
Помощниковъ секретарей	5	300	150	150	3,000
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ слѣдователей	8	1,000	500	—	12,000
Имъ же на канцелярскіе расходы, на наемъ разсылныхъ и другіе по должности расходы (каждо- му по 500 руб.)	—	—	—	—	4,000
Судебныхъ приставовъ	5	300	150	150	3,000
Судебныхъ разсылныхъ	10	150	75	—	2,250
Прокуроръ	1	2,000	750	750	3,500

	Liczba osób	Wysokość uposażenia na rok			
		J e d n e m u			Ogółem
		Pensyi	Na stół	Namie- szkanie	
		R u b l e			
Im—na wydatki kancelaryjne, na najem woźnych i na inne z tytułu urzędu wydatki (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	5,000
Komorników sądowych	5	300	150	150	3,000
Woźnych sądowych	10	150	75	—	2,250
Prokurator	1	2,000	750	750	3,500
Towarzyszów prokuratora	4	1,000	500	500	8,000
Im—na wydatki kancelaryjne (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	2,000
Sekretarz	1	500	250	250	1,000
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	1,000
Na utrzymanie urzędników do pisma, na najem stróży i na kancelaryjne i inne wydatki w archiwum hipoteczném	—	—	—	—	2,000
Razem	48	—	—	—	80,050
G) Radomski.					
Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Towarzyszów prezesa	2	2,000	750	750	7,000
Członków	6	1,200	500	500	13,200
Sekretarzy	3	600	300	300	3,600
Pomocników sekretarzy	5	300	150	150	3,000
Na utrzymanie urzędników kancelaryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne	—	—	—	—	6,000
Sędziów śledczych	8	1,000	500	—	12,000
Im — na wydatki kancelaryjne, na najem woźnych i na inne z tytułu urzędu wydatki (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	4,000
Komorników sądowych	5	300	150	150	3,000
Woźnych sądowych	10	150	75	—	2,250
Prokurator	1	2,000	750	750	3,500

	Число лицъ	Оклады содержанія въ годъ			
		О д н о м у			Всего
		Жа- ванья	Сто- ловыхъ	Квар- тир- ныхъ	
Товарищей прокурора	3	1,000	500	500	6,000
Имъ же на канцелярскіе расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	1,500
Секретарь	1	500	250	250	1,000
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	1,000
На содержаніе писцовъ, на наемъ сторожей и на канцелярскіе и другіе по ипотечному архиву расходы	—	—	—	—	2,000
Итого	45	—	—	—	73,550
3) <i>Сувалскій.</i>					
Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Товарищей предсѣдателя	2	2,000	750	750	7,000
Членовъ	6	1,200	500	500	13,200
Секретарей	3	600	300	300	3,600
Помощниковъ секретарей	5	300	150	150	3,000
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ слѣдователей	9	1,000	150	—	13,500
Имъ же на канцелярскіе расходы, на наемъ разсылныхъ и другіе по должности расходы (каждо- му по 500 руб.)	—	—	—	—	4,500
Судебныхъ приставовъ	5	300	150	150	3,000
Судебныхъ разсылныхъ	10	150	75	—	2,250
Прокуроръ	1	2,000	750	750	3,500
Товарищей прокурора	3	1,000	500	500	6,000
Имъ же на канцелярскіе расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	1,500
Секретарь	1	500	250	250	1,000
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	1,000
На содержаніе писцовъ, на наемъ сторожей и на канцелярскіе и другіе по ипотечному архиву расходы	—	—	—	—	2,000
Итого	46	—	—	—	75,550

	Liczba osób	Wysokość uposażenia na rok			
		J e d n e m u			Ogółem
		Pensyi	Na stół	Namie- żkanie	
		R u b l e			
Towarzyszów prokuratora	3	1,000	500	500	6,000
Im—na wydatki kancelaryjne (każ- demu po 500 rs.)	—	—	—	—	1,500
Sekretarz	1	500	250	250	1,000
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	1,000
Na utrzymanie urzędników do pis- ma, na najem stróży i na kance- laryjne i inne wydatki w archi- wum hypoteczném	—	—	—	—	2,000
Razem	45	—	—	—	73,550
H) Suwałski.					
Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Towarzyszów prezesa	2	2,000	750	750	7,000
Członków	6	1,200	500	500	13,200
Sekretarzy	3	600	300	300	3,600
Pomoeników sekretarzy	5	300	150	150	3,000
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne	—	—	—	—	6,000
Sędziów śledezych	9	1,000	150	—	13,500
Im — na wydatki kancelaryjne, na najem woźnych i na inne z tytu- łu urzędu wydatki (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	4,500
Komorników sądowych	5	300	150	150	3,000
Woźnych sądowych	10	150	75	—	2,250
Prokurator	1	2,000	750	750	3,500
Towarzyszów prokuratora	3	1,000	500	500	6,000
Im—na wydatki kancelaryjne (każ- demu po 500 rs.)	—	—	—	—	1,500
Sekretarz	1	500	250	250	1,000
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	1,000
Na utrzymanie urzędników do pis- ma, na najem stróży i na kance- laryjne i inne wydatki w archi- wum hypoteczném	—	—	—	—	2,000
Razem	—	—	—	—	75,550

	Число лицъ	Оклады содержанія въ годъ			
		О д н о м у			Всего
		Жаго- ванья	Сто- ловыхъ	Квар- тир- ныхъ	
И) Петроковский.					
Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Товарищей предсѣдателя	2	2,000	750	750	7,000
Членовъ	6	1,200	500	500	13,200
Секретарей	3	600	300	300	3,600
Помощниковъ секретарей	5	300	150	150	3,000
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ слѣдователей	10	1,000	500	—	15,000
Имъ же на канцелярскіе расходы, на наемъ разсылныхъ и другіе по должности расходы (каждо- му по 500 руб.)	—	—	—	—	5,000
Судебныхъ приставовъ	5	300	150	150	3,000
Судебныхъ разсылныхъ	10	150	75	—	2,250
Прокуроръ	1	2,000	750	750	3,500
Товарищей прокурора	4	1,000	500	500	8,000
Имъ же на канцелярскіе расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	2,000
Секретарь	1	500	250	250	1,000
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	1,000
На содержаніе писцовъ, на наемъ сторожей и на канцелярскіе и другіе по ипотечному архиву расходы	—	—	—	—	2,000
Итого	48	—	—	—	80,050
К) Судлецкій.					
Предсѣдатель	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Товарищей предсѣдателя	1	2,000	750	750	3,500

	Liczba osób	Wysokość uposażenia na rok			
		J e d n e m u			Ogółem
		Pensyi	Na stół	Namie- szkanie	
		R u b l e			
I) Piotrkowski.					
Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Towarzyszów prezesa	2	2,000	750	750	7,000
Członków	6	1,200	500	500	13,200
Sekretarzy	3	600	300	300	3,600
Pomocników sekretarzy	5	300	150	150	3,000
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne . . .	—	—	—	—	6,000
Sędziów śledczych	10	1,000	500	—	15,000
Im — na wydatki kancelaryjne, na najem woźnych i na inne z tytu- łu urzędu wydatki (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	5,000
Komorników sądowych	5	300	150	150	3,000
Woźnych sądowych	10	150	75	—	2,250
Prokurator	1	2,000	750	750	3,500
Towarzyszów prokuratora	4	1,000	500	500	8,000
Im—na wydatki kancelaryjne (każ- demu po 500 rs.)	—	—	—	—	2,000
Sekretarz	1	500	250	250	1,000
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	1,000
Na utrzymanie urzędników do pis- ma, na najem stróży i na kance- laryjne i inne wydatki w archi- wum hipoteczném	—	—	—	—	2,000
Razem	48	—	—	—	80,050
K) Siedlecki.					
Prezes	1	2,500	1,000	1,000	4,500
Towarzyszów prezesa	2	2,000	750	750	3,500

	Число лицъ	Оклады содержанія въ годъ			
		О д н о м у			Всего
		Жа- ло- ванья	Сто- ловыхъ	Квар- тир- ныхъ	
Членовъ	5	1,200	500	500	11,000
Секретарей	3	600	300	300	3,600
Помощниковъ секретарей	3	300	150	150	1,800
На содержаніе канцелярскихъ чи- новниковъ и писцовъ и на кан- целярскіе расходы	—	—	—	—	6,000
Судебныхъ слѣдователей	10	1,000	500	—	15,000
Имъ же на канцелярскіе расходы, на наемъ разсыльныхъ и другіе по должности расходы (каждо- му по 500 руб.)	—	—	—	—	5,000
Судебныхъ приставовъ	5	300	150	150	3,000
Судебныхъ разсыльныхъ	10	150	75	—	2,250
Прокуроръ	1	2,000	750	750	3,500
Товарищей прокурора	4	1,000	500	500	8,000
Имъ же на канцелярскіе расходы (каждому по 500 руб.)	—	—	—	—	2,000
Секретарь	1	500	250	250	1,000
На канцелярію прокурора	—	—	—	—	1,000
На содержаніе писцовъ, на наемъ сторожей и на канцелярскіе и другіе по ипотечному архиву расходы	—	—	—	—	2,000
Итого	44	—	—	—	73,150
Всего на десять Окружныхъ су- довъ	—	—	—	—	838,350

	Liczba osób	Wysokość uposażenia na rok			
		J e d n e m u			Ogółem
		Pensyi	Na stół	Namie- szkanie	
Członków	5	1,200	500	500	11,000
Sekretarzy	3	600	300	300	3,600
Pomocników sekretarzy	3	300	150	150	1,800
Na utrzymanie urzędników kance- laryjnych, urzędników do pisma i na wydatki kancelaryjne	—	—	—	—	6,000
Sędziów śledczych	10	1,000	500	—	15,000
Im — na wydatki kancelaryjne, na najem woźnych i na inne z tytu- łu urzędu wydatki (każdemu po 500 rs.)	—	—	—	—	5,000
Komorników sądowych	5	300	150	150	3,000
Woźnych sądowych	10	150	75	—	2,250
Prokurator	1	2,000	750	750	3,500
Towarzyszków prokuratora	4	1,000	500	500	8,000
Im — na wydatki kancelaryjne (każ- demu po 500 rs.)	—	—	—	—	2,000
Sekretarz	1	500	250	250	1,000
Na kancelaryę prokuratora	—	—	—	—	1,000
Na utrzymanie urzędników do pis- ma, na najem stróży i na kance- laryjne i inne wydatki w archi- wum hipoteczném	—	—	—	—	2,000
Razem	44	—	—	—	73,150
Razem na dziesięć sądów okręgo- wych	—	—	—	—	838,350

	Число лицъ	Оклады содержа- ніе въ годъ	
		Одно- му	Всего
		Р у б л и	
III. Мировые судьи.			
1. Въ уѣздахъ	85	2,500	212,500
2. Въ городахъ: Люблинѣ, Сувалкахъ, Плоц- кѣ и Лодзи	4	2,500	10,000
3. Въ г. Варшавѣ	11	2,500	27,500
4. Участковымъ мировымъ судьямъ на наемъ письмоводителей, сторожей, канцелярскіе и другіе расходы:			
а) въ уѣздахъ и городахъ: Люблинѣ, Су- валкахъ, Плоцкѣ и Лодзи	—	500	44,500
б) въ г. Варшавѣ	—	750	8,250
5. Добавочные мировые судьи	10	2,500	25,000
6. Секретари при мировыхъ судьяхъ, заведы- вающихъ ипотечными отдѣленіями	85	600	51,000
7. На расходы по содержанію ипотечнаго ар- хива и ипотечной канцеляріи	—	200	17,000
8. На вознагражденіе должностныхъ лицъ, призываемыхъ, въ случаѣ надобности, для пополненія присутствія ипотечнаго отдѣленія	—	60	5,100
IV. Мировые съѣзды.			
1. Предсѣдатели мировыхъ съѣздовъ	20	2,500	50,000
Имъ на разѣзды	—	500	10,000
2. Секретари мировыхъ съѣздовъ	20	600	12,000
3. Судебные пристава	40	400	16,000
4. Судебные разсылные	40	225	9,000
5. На канцелярскіе и другіе расходы съѣз- довъ	20	300	6,000
Итого на мировыхъ судей и мировые съѣзды	—	—	503,850
Переводчики при судебныхъ установленіяхъ.			
На переводчиковъ при судебныхъ установле- ніяхъ	—	—	20,000
Итого на всѣ судебныя установленія	—	—	1,465,050

Примѣчанія:

1-ое. Содержаніе Варшавскаго городского мирового съѣзда, а равно содержаніе учреждаемыхъ для города Варшавы 11-ти и для

	Liczba osób	Wysokość uposażenia na rok	
		Jednemu	Ogółem
		R u b l e	
III. Sędziowie pokoju.			
1. W powiatach	85	2,500	212,500
2. W miastach: Lublinie, Suwałkach, Płocku i Łodzi	4	2,500	10,000
3. W m. Warszawie	11	2,500	27,500
4. Cyrkułowym sędziom pokoju na najem pisarzy, stróżów, na kancelaryjne i inne wydatki:			
a) w powiatach i miastach: Lublinie, Suwałkach, Płocku i Łodzi	—	500	44,500
b) w m. Warszawie	—	750	8,250
5. Dodatkowi sędziowie pokoju	10	2,500	25,000
6. Sekretarze przy sędziach pokoju, zawiadujący wydziałami hipotecznymi	85	600	51,000
7. Na wydatki na utrzymanie archiwum hipotecznego i kancelaryi hipotecznej	—	200	17,000
8. Na wynagrodzenie urzędników powoływanych wrazie potrzeby do uzupełnienia kompletu wydziału hipotecznego	—	60	5,100
IV. Zjazdy pokojowe.			
1. Prezesi zjazdów pokojowych	20	2,500	50,000
Im—na podróże	—	500	10,000
2. Sekretarze zjazdów pokojowych	20	600	12,000
3. Komornicy sądowi	40	400	16,000
4. Woźni sądowi	40	225	9,000
5. Na kancelaryjne i inne wydatki zjazdów	20	300	6,000
Razem na sędziów pokoju i zjazdy pokojowe	—	—	503,850
Tłumacze przy władzach sądowych:			
Na tłumaczy przy władzach sądowych	—	—	20,000
Ogółem na wszystkie władze sądowe	—	—	1,465,050

U w a g i:

1. Na utrzymanie Warszawskiego miejskiego zjazdu pokojowego, jak również на utrzymanie установionych для m. Warszawy 1875.

городовъ Люблина, Сувалокъ, Плоцка и Лодзи 4-хъ мировыхъ судей, съ ихъ канцеляріями, относится на счетъ означенныхъ городовъ.

2-ое. Мировые сѣзды и мировые судьи, какъ участковые, такъ и добавочные, получаютъ помѣщеніе въ натурѣ по отводу, въ тѣхъ мѣстахъ, гдѣ установленія сіи будутъ учреждены.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 13, стр. 138).

19.

1875 года Марта 7-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му ДЕПАРТАМЕНТУ).

По вопросу дополненія существующихъ узаконеній
о печатаніи судебныхъ рѣшеній.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушалъ: предложеніе Министра Юстиціи, отъ 23 Февраля 1875 г., за N. 3290, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи по предмету дополненія существующихъ узаконеній о печатаніи судебныхъ рѣшеній, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ*: I. Въ дополненіе ст. 2 Высочайше утвержденныхъ 20 Ноября 1864 года правилъ о печатаніи судебныхъ рѣшеній постановить: „По дѣламъ, производящимся при закрытыхъ дверяхъ присутствія, могутъ быть печатаемы въ поверенныхъ изданіяхъ только постановленныя судомъ резолюціи, кромѣ случаевъ, когда печатаніе другихъ частей или подробностей дѣла разрѣша-

11-ту, и для міаст Lublina, Suwałk, Płocka i Łodzi 4-хъ сѣдзиów pokoju z ich kancelaryami, będą łożyły wzmiankowane miasta.

2. Zjazdy pokojowe i sędziowie pokoju, zarówno cyrkulowi, jak i dodatkowi otrzymują mieszkanie rządowe w naturze, w tych miejscach, gdzie władze te będą ustanowione.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

19.

7-go Marca 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DE-
PARTAMENT).

W przedmiocie uzupełnienia istniejących przepisów o drukowaniu wyroków sądowych.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, Rządzący Senat po wysłuchaniu: przedstawienia Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 Lutego 1875 r. za N. 3290, przy którym składa Rządzącemu Senatowi Najwyższy Rozkaz względem wypełnienia zapadłego w Radzie Państwa Zdania następującej osnowy:

Rada Państwa w Połączonych Departamentach Praw oraz Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości w przedmiocie uzupełnienia istniejących przepisów o drukowaniu wyroków sądowych, i zgadzając się w zasadzie z jego wnioskiem, *uchwaliła zdanié*: I. W uzupełnieniu artykułu 2 Najwyżej zatwierdzonych dnia 20 Listopada 1864 roku przepisów o drukowaniu wyroków sądowych postanowić: „W sprawach prowadzonych na posiedzeniu przy drzwiach zamkniętych mogą być drukowane w peryodycznych wydawnictwach tylko postanawiane przez sąd rezolucye, wyjąwszy—gdy drukowanie innych części lub szczegółów sprawy dozwoloném jest na zasadzie uzupeł-

ется на основаніи дополненія къ статьѣ 1000 уст. угол. суд., по прод. 1868 года п. 11-го.“ II. Статью 1-ю Высочайше утвержденнаго 30-го Января 1870 года мнѣнія Государственнаго Совѣта объ установленіи наказанія за оглашеніе въ печати свѣдѣній, обнаруживаемыхъ дознаніемъ или предварительнымъ слѣдствіемъ, дополнить слѣдующимъ правиломъ: „Тѣмъ же наказаніямъ подвергаются виновные въ нарушеніи правилъ о печатаніи судебныхъ рѣшеній и отчетовъ о дѣлахъ, производящихся въ судебныхъ установленіяхъ.“

Ни мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта по предмету дополненія существующихъ узаконеній о печатаніи судебныхъ рѣшеній Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
4-го Февраля 1875 года.

Приказали:

О такомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ до кого касаться можетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ, Судебнымъ Палатамъ и Палатамъ Гражданскаго и Уголовнаго Суда; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи — копію съ опредѣленія; и припечатать въ установленномъ порядкѣ, для чего въ Контору Сенатской Типографіи передать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).
(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 20, стр. 288).

ненія до artykułu 1000 ust. post. kar., według dalszego ciągu z r. 1868 ust. 11.“ — II. Artykuł 1 Najwyżej zatwierdzonego dnia 30 Stycznia 1870 r. Zdania Rady Państwa o ustanowieniu kary za ogłoszenie drukiem wiadomości, wykrywanych przez pierwiastkowe dochodzenie lub przez pierwiastkowe śledztwo, uzupełnić przepisem następującym: „Téjże saméj karze ulegną winni naruszenia przepisów o drukowaniu wyroków sądowych i sprawozdań ze spraw toczących się we władzach sądowych.“

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ Zdanie zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa w przedmiocie uzupełnienia istniejących przepisów o drukowaniu wyroków sądowych Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.
d. 4-go Lutego 1875 r.

Polecił:

O takiém Najwyżej zatwierdzoném zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należnego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządowi Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym, Izdom Sądowym i Izdom Sądu Karnego i Cywilnego; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

20.

1875 года Февраля 22-го.

ВЫСОЧАЙШЕ УТВЕРЖДЕННОЕ ПОЛОЖЕНИЕ КОМИТЕТА ПО ДѢЛАМЪ ЦАРСТВА ПОЛЬСКАГО, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ, ЗА МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ, ТОВАРИЩЕМЪ МИНИСТРА ФИНАНСОВЪ 27-ГО ФЕВРАЛЯ.

О присвоении разрядовъ пенсій должностямъ Отдѣлений Государственныхъ Имуществъ въ Казенныхъ Палатахъ Царства Польскаго.

Комитетъ по дѣламъ Царства Польскаго, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ о присвоении разрядовъ пенсій должностямъ Отдѣлений Государственныхъ Имуществъ въ Казенныхъ Палатахъ Царства, а также техническимъ чинамъ управления сими имуществами, Высочайше утвержденнымъ 22-го Февраля 1875 года положеніемъ постановилъ:

1) Чинамъ Отдѣлений Государственныхъ имуществъ Казенныхъ Палатъ въ губерніяхъ Царства, а также техническимъ чинамъ управления Государственными Имуществами въ сихъ губерніяхъ, присвоить слѣдующіе разряды пенсій: а) Ассесорамъ Отдѣлений Государственныхъ Имуществъ Казенныхъ Палатъ III разрядъ 2-ой степени; б) Ревизорамъ Отдѣлений государственныхъ имуществъ, Экономическимъ и Лѣснымъ Комиссарамъ и Межевымъ Ревизорамъ V разрядъ; в) Старшимъ Дѣлопроизводителямъ Отдѣлений Государственныхъ Имуществъ и Старшимъ Землемѣрамъ—VI разрядъ, и г) Младшимъ Дѣлопроизводителямъ и Помощникамъ Дѣлопроизводителей Отдѣлений Государственныхъ Имуществъ, Экономическимъ, Лѣснымъ и Межевымъ Адъюнктамъ, а также Землемѣрамъ—IX разрядъ.

2) Тѣмъ изъ лицъ, занимающихъ означенныя должности, кои, не участвуя въ эмеритальномъ Обществѣ, вносятъ платежи въ пенсіонный капиталъ Имперіи, назначать пенсій по правиламъ Общаго Пенсіоннаго Устава Имперіи, согласно вышеопредѣленнымъ разрядамъ, съ соблюденіемъ при томъ 12-й ст. Высочай-

20.

22-go Lutego 1875 roku.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE POSTANOWIENIE KOMITETU DO SPRAW KRÓLESTWA POLSKIEGO, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI, ZA MINISTRA FINANSÓW, PRZEZ TOWARZYSZA MINISTRA FINANSÓW D. 27 LUTEGO.

O przywiązaniu kategorii co do pensyj do urzędów w Wydziałach Dóbr Państwa w Izbach Skarbowych Królestwa Polskiego.

Komitet do spraw Królestwa Polskiego, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Finansów o przywiązaniu kategorii co do pensyj do Urzędów w Wydziałach Dóbr Państwa w Izbach Skarbowych Królestwa, jak również o nadaniu takowych urzędnikom technicznego Zarządu pomienionych dóbr, Najwyżej w d. 22 Lutego 1875 r. zatwierdzonem postanowieniem, uchwalił:

1. Urzędnikom Wydziałów dóbr Państwa w Izbach Skarbowych w guberniach Królestwa, jak również urzędnikom technicznego Zarządu dóbr Państwa w rzeczonych guberniach nadać następujące kategorie co do pensyi: a) Asesorom w Wydziałach dóbr Państwa w Izbach Skarbowych 2-gi stopień III-cięj kategorii;—b) Rewizorom Wydziałów dóbr Państwa, Komisarzom ekonomicznym i leśnym i Rewizorom mierniczym—V kategorii; c) Starszym Referentom Wydziałów dóbr Państwa i Starszym Geometrom—VI kategorii; d) Młodszym Referentom i Pomocnikom Referentów Wydziałów dóbr Państwa, Adjunktom ekonomicznym, leśnym i mierniczym tudzież Geometrom—IX kategorii.

2. Tym z pomiędzy osób zajmujących wyżej wskazane urzęda, które, nie należąc do Towarzystwa Emerytalnego, opłacają składkę emerytalną w Cesarstwie, wyznaczyć pensye według przepisów Ogólnej Ustawy Emerytalnej Cesarstwa, odpowiednio do określonych wyżej kategorii, z zachowaniem przytém 12 art. Najwyżej

ше утвержденныхъ 30-го Іюля 1867 года правилъ, относительно назначенія пенсіи одною степенію выше присвоенной должности, чиновникамъ русскаго происхожденія, подходящимъ подъ дѣйствіе сихъ Правилъ.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 27, стр. 366).

21.

1875 года Апрель 3-го

Указъ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

Съ приложеніемъ конвенціи о наслѣдствахъ, заключенной 31-го Октября (12-го Ноября) 1874 года между Россією и Германією.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 1-го Февраля 1875 года, за N. 1205, слѣдующаго содержанія:

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ удостоилъ въ С.-Петербургѣ, 26 Января 1875 г., Высочайшей ратификаціи конвенцію о наслѣдствахъ, заключенную 31-го Октября (12-го Ноября) 1874 г. между Россією и Германією. Эта ратификація, по установленному порядку, обмѣнена въ С.-Петербургѣ на Германскую 27-го прошлаго Января и конвенція войдетъ въ дѣйствіе по истеченіи мѣсячнаго срока послѣ обмѣна ратификацій. Объ этомъ, съ приложеніемъ копій съ означенной конвенціи и русскій переводъ оной, онъ, Товарищъ Министра Юстиціи, предлагаетъ Правительствующему Сенату для повсемѣстнаго обнародованія.

Приказали:

Означенной Конвенціи, напечатать потребное число экземпляровъ, разослать таковыя, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться, будетъ, исполненія, Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями, однимъ—при указахъ, а другимъ—черезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ

zatwierdzonych d. 30 Lipca 1867 r. przepisów względem wyznaczenia pensyi o jeden stopień wyższej od przywiązanej do urzędu, urzędnikom rosyjskiego pochodzenia do których niniejsze przepisy znajdują zastosowanie.

21.

3-go Kwietnia 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (I-SZY DEPARTAMENT).

Z dołączeniem konwencji o spadkach, zawartej d. 31 Października (12 Listopada) 1874 r. pomiędzy Rosyą a Niemcami.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu: raportu, za Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra z d. 1 Lutego 1875 r. za N. 1205, następującej osnowy:

NAJJAŚNIEJSZY PAN w Petersburgu w dniu 26 Stycznia 1875 r. Najwyżej ratyfikować raczył konwencję o spadkach zawartą d. 31 Października (12 Listopada) 1874 roku pomiędzy Rosyą a Niemcami. Pomieniona ratyfikacja w ustanowionym sposobie zamienioną została w Petersburgu na Niemiecką 27 ubiegłego Stycznia i konwencya otrzyma moc obowiązującą po upływie miesięcznego terminu od daty zamiany ratyfikacyj. O tém, z dołączeniem kopii rzezconej ratyfikacyi i tłumaczenia jęj na ruski język on, Towarzysz Ministra Sprawiedliwości, komunikuje Rządzącemu Senatowi dla podania do powszechnej wiadomości.

Polecił:

Pomienionej konwencji, wydrukowawszy potrzebną ilość egzemplarzy, rozesłać takowe dla wiadomości i należytego kogo to dotyczyć będzie, wypełnienia, Jego Cesarskiej Wysokości Namiestnikowi Kaukazkiemu, Ministrom i Główno-Zarządzającym oddzielnymi wydziałami, jednym—przy ukazach, a innym—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go

1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать при указахъ: Генераль-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правлениямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать при копіи съ опредѣленія; для припечатанія же въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи—при извѣстіи.

(Подписаль: За Оберъ-Секретаря *Щеглова*).

КОНВЕНЦІЯ О НАСЛѢДСТВАХЪ *)

заключенная

МЕЖДУ РОССИЕЮ И ГЕРМАНИЕЮ

31-го Октября (12-го Ноября) 1874 года.

Божіею поспѣшествующею милостію, МЫ, АЛЕКСАНДРЪ Второй, ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій, Московскій, Кіевскій, Владимірскій, Новгородскій; Царь Казанскій, Царь Астраханскій, Царь Польскій, Царь Сибирскій, Царь Херсониса Таврическаго, Царь Грузинскій; Государь Псковскій и Великій Князь Смоленскій, Литовскій, Волинскій, Подольскій и Финляндскій; Князь Эстляндскій, Лифляндскій, Курляндскій и Семигальскій, Самогитскій, Бѣлостокскій, Корельскій, Тверскій, Югорскій, Пермскій, Вятскій, Болгарскій и иныхъ; Государь и Великій Князь Новгорода Низовскія земли, Черниговскій, Рязанскій, Полотскій,

*) CONVENTION DE SUCCESSIONS

conclue

ENTRE LA RUSSIE ET L'ALLEMAGNE

le 31 Octobre (12 Novembre) 1874.

Par la Grâce de Dieu, NOUS, ALEXANDRE Second, EMPEREUR et Autocrate de toutes les Russies, de Moscou, Kiow, Wladi-

Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również posłać przy ukazach: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Zarządom Gubernialnym, Wojсковым i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłowa*).

KONWENCJA O SPADKACH*)

zawarta

POMIĘDZY ROSSYĄ A NIEMCAMI

31-go Października (12-go Listopada) 1874 roku.

Z Bożej łaski, MY ALEKSANDER Drugi, CESARZ i Samowładea Wszechrosyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Car Kazański, Car Astrachański, Król Polski, Car Syberyjski, Car Chersonesu Tauryckiego, Car Gruziński, Pan na Pskowie i Wielki Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Książę Estlandzki, Liflandzki, Kurlandzki i Semigalski, Samogicki, Biełostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiacki, Bulgarski i innych ziem; Monarcha i Wielki Książę Nowogrodu, Nizowskich ziem, Czernigowski, Razański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mściśławski i całe-

mir, Novogorod, Tsar de Casan, Tsar d'Astrakhan, Tsar de Pologne, Tsar de Sibérie, Tsar de la Chersonèse Taurique, Tsar de la Géorgie, Seigneur de Plescow et Grand Duc de Smolensk, de Lithuanie, Volhynie, Podolie et de Finlande; Duc d'Estonie, de Livonie, de Courlande et Semigalle, de Samogitie, Bialostock, Carélie, Twer, Jugorie, Perm, Viatka, Bulgarie et d'autres; Seigneur et Grand Duc de Novgorod inférieur, de Czernigow, Riasan, Polotzk, Rostow, Jaroslav, Bé-

Ростовскій, Ярославскій, Бѣлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондійскій, Витебскій, Мстиславскій, и всея Сѣверныя страны Повелитель; и Государь Иверскія, Карталинскія и Кабардинскія земли и Области Арменскія; Черкасскіхъ и Горскихъ Князей и иныхъ наслѣдникъ Государь и Обладатель; Наслѣдникъ Норвежскій, Герцогъ Шлезвигъ-Голстинскій, Стормарнскій, Дитмарсенскій и Ольденбургскій, и прочая, и прочая, и прочая.

Объявляемъ чрезъ сіе, что, вслѣдствіе взаимнаго соглашенія между НАМИ и Его Величествомъ Императоромъ Германіи, Королемъ Пруссіи, Полномочные НАШИ заключили и подписали въ С.-Петербургѣ 31-го Октября (12-го Ноября) 1874 года Конвенцію о наслѣдствахъ, которая отъ слова до слова гласитъ тако:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій и ЕГО Величество Императоръ Германскій, Король Пруссій, желая опредѣлить права обоюдныхъ подданныхъ и кругъ дѣйствія судебныхъ и консульскихъ властей той и другой страны относительно наслѣдствъ, остающихся въ одномъ изъ двухъ договаривающихся Государствъ послѣ подданныхъ другого, положили, по взаимному соглашенію заключить особую по этому предмету конвенцію, и на сей конецъ назначили своими Уполномоченными, именно:

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Всероссійскій:

Владимира Вестмана СВОЕГО Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника и Сенатора, Управляющаго Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ, Кавалера орденовъ: Св. Александра Невскаго, Бѣлаго Орла,

loosersk, Oudor, Obdor, Condie, Witebsk, Mstislaw, Dominateur de toute la contrée du Nord; Seigneur d'Ibérie, de la Cartalinie, de la Cabardie et de la province d'Arménie; Prince Héréditaire et Souverain des Princes de Circassie et d'autres Princes montagnards, Successeur de Norvège, Duc de Schleswig-Holstein, de Stormarn, de Dithmarsen et d'Oldenbourg, etc. etc. etc.

Savoir faisons par les présentes, qu'à la suite d'un commun accord entre NOUS et Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, NOS Plénipotentiaires respectifs ont conclu et signé à St.-Pétersbourg le 31 Octobre (12 Novembre) de l'année 1874 une Convention pour le règlement des successions, dont la teneur mot pour mot est comme suit:

go północnego kraju rozkazodawca, i Monarcha Iwerskiej, Kartalińskiej i Kabardyńskiej ziem i obwodów Armeńskich; Czerkaskich i Górskich książąt i innych dziedziczny Monarcha i Władca, Następca Norwegi, Hecog Szlezwig-Holsztyński, Stormarnski, Ditmarsenński i Oldenburgski etc. etc. etc.

Oznajmiamy niniejszém, że w skutku wzajemnego porozumienia pomiędzy NAMI i Najjaśniejszym Cesarzem Niemiec, Królem Pruskim, Pełnomocnicy NASI zawarli i podpisali w Petersburgu d. 31 Października (12 Listopada) 1874 r. Konwencyą o spadkach, która dosłownie brzmi:

NAJJASNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski i Najjaśniejszy Cesarz Niemiecki, Król Pruski, życząc sobie określić prawa wzajemnych poddanych i zakres działania władz sądowych i konsularnych jednego i drugiego kraju w przedmiocie spadków, jakie się otwarły w jednym z dwu państw umowę zawierających po poddanych drugiego, po wzajemném porozumieniu się postanowili zawrzeć w tym przedmiocie specyjalną konwencyą i w tym celu mianowali swemi pełnomocnikami:

NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Wszechrosyjski — Włodzimierza Westmana swojego Rzeczywistego Tajnego Radcę i Senatora, Zarządzającego Ministerium Spraw Zagranicznych, Kawalera Orderów Św. Aleksandra Newskiego, Orła Białego, Św. Włodzimierza 2 stopnia,

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies et Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse, désirant déterminer les droits des nationaux respectifs et les attributions des autorités judiciaires et consulaires de l'un et de l'autre pays en ce qui concerne les successions laissées dans l'un des deux Etats par les nationaux de l'autre Etat, ont résolu d'un commun accord de conclure dans ce but une convention spéciale et ont nommé à cet effet pour leurs plénipotentiaires, savoir:

SA MAJESTÉ L'EMPEREUR de toutes les Russies:

Wladimir de Westmann, Son Conseiller Privé Actuel et Sénateur, Dirigeant le Ministère des Affaires Etrangères, Chevalier des Ordres de St. Alexandre Nevski, de l'Aigle Blanc, de St. Wladimir de

Св. Владимира 2-й степ., Св. Анны 1-й степ. украшенной ИМПЕРАТОРСКОЮ Короною, Св. Станислава 1-й ст., Прусского Краснаго Орла 1-й степ. и Большаго Креста разных других иностранных орденовъ;

ЕГО ВЕЛИЧЕСТВО ИМПЕРАТОРЪ Германскій, Король Прусскій:

Фридриха Ивана фонъ-Альвенслебена, Своего Каммергера и Легационнаго Совѣтника, Своего временнаго повѣреннаго въ дѣлахъ, Кавалера Королевскихъ орденовъ: Гогенцоллернскаго 3-ей степ. и Краснаго Орла 4-й степ., Ордена Св. Анны 2-й степ. украшеннаго Россійскою ИМПЕРАТОРСКОЮ Короною и пр. и пр.

Каковыя уполномоченные, по взаимномъ сообщеніи своихъ полномочій, найденныхъ въ доброй и надлежащей формѣ, договорились о нижеслѣдующихъ статьяхъ:

Статья I.

Въ случаѣ смерти Нѣмца въ Россіи или Русскаго въ Германіи, безъ различія, имѣлъ ли умершій осѣдлость въ странѣ или былъ ли въ ней только проездомъ, подлежащія по мѣсту смерти власти обязаны принять относительно движимаго и недвижимаго имущества умершаго тѣ же мѣры охраненія, какія по законамъ страны должны быть принимаемы относительно наслѣдствъ послѣ мѣстныхъ жителей, по съ соблюденіемъ притомъ постановленій, изложенныхъ въ нижеслѣдующихъ статьяхъ.

la 2-me classe, de St. Anne de la 1-re classe orné de la Couronne IMPÉRIALE, de St. Stanislas de la 1-re classe, de l'Aigle Rouge de la 1-re classe, de Prusse, et Grand'Croix de plusieurs autres Ordres étrangers,

et Sa Majesté l'Empereur d'Allemagne, Roi de Prusse:

Frédéric-Jean de Alvensleben, Son Chambellan et Conseiller de Légation, Son Chargé d'affaires ad interim, Chevalier des Ordres Royaux de Hohenzollern de la 3-me classe et de l'Aigle Rouge de la 4-me classe, de l'Ordre de St. Anne de la 2-me classe, orné de la Couronne IMPÉRIALE de Russie etc. etc.

Lesquels après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs respec-

Św. Anny 1 stop. ozdobionego CESARSKĄ koroną, Św. Stanisława 1 stop., Pruskiego Orła Czerwonego 1 stop. i Wielkiego krzyża różnych innych cudzoziemskich orderów;

a NAJJAŚNIEJSZY CESARZ Niemiecki, Król Pruski:—

Fryderyka Jana von Alvensleben, swego Szambelana i Radcę Legacyjnego, swego tymczasowego zastępcę pełnomocnego Ministra, kawalera Królewskich Orderów, Hohenzollernskiego 3 stop. i Czerwonego Orła 4 st., Orderu Św. Anny 2 stop. ozdobionego rosyjską CESARSKĄ Koroną etc. etc.

Którzy to pełnomocnicy, po wzajemném zakomunikowanin sobie swych pełnomocnictw, uznanych za sporządzone w dobrej i należytej formie, zgodzili się na następujące artykuły:

Artykuł I.

W przypadku śmierci Niemca w Rosyi albo Rosyanina w Niemczech, bez różnicy czy zmarły był osiadłym w kraju czy w nim tylko znalazł się w przejeździe, władze właściwe miejscu śmierci obowiązane są przedsięwziąć względem ruchomego i nieruchomego majątku zmarłego też same środki, jakie według praw tego kraju winny być przedsiębrane względem spadków po miejscowych mieszkańcach, ale z zachowaniem przytém postanowień wyłuszczonych w następujących artykułach:

tifs, trouvés en bonne et dûe forme, sont convenus des articles suivants:

Article I.

En cas de décès d'un Allemand en Russie ou d'un Russe en Allemagne, soit qu'il fut établi dans le pays, soit qu'il y fut simplement de passage, les autorités compétentes du lieu du décès sont tenues de prendre, à l'égard des biens mobiliers ou immobiliers du défunt, les mêmes mesures conservatoires que celles qui, d'après la législation du pays, doivent être prises à l'égard des successions des nationaux, sous réserve des dispositions stipulées par les articles suivants.

Статья 2.

Если смерть последует въ такомъ мѣстѣ, или по близости такого мѣста, гдѣ имѣетъ пребываніе Генеральный Консулъ, Консулъ или Вице-Консулъ той націи, къ которой принадлежалъ умершій, то мѣстныя власти должны немедленно извѣстить о томъ Консула для совмѣстнаго опечатанія всѣхъ вещей, движимости и бумагъ умершаго.

Консулъ извѣщаетъ такимъ же образомъ мѣстныя власти, если онъ прежде получилъ извѣстіе о последовавшей смерти его соотечественника.

Если будетъ признано нужнымъ немедленно приступить къ опечатанію и оно, по какой бы то ни было причинѣ, не можетъ быть произведено совмѣстно обѣими властями, то мѣстная власть имѣетъ право приложить предварительно свои печати безъ участія Консульской власти, и на оборотъ; но подъ условіемъ извѣщенія о томъ не участвовавшей въ этомъ власти, которая можетъ затѣмъ приложить и свои печати.

Генеральный Консулъ, Консулъ или Вице-Консулъ можетъ совершать обрядъ опечатанія или самъ лично, или чрезъ посредство избраннаго имъ на сей конецъ повѣреннаго. Въ семъ послѣднемъ случаѣ повѣренный долженъ быть снабженъ о своемъ официальномъ значеніи письменнымъ удостовѣреніемъ отъ Консульства и за Консульскою печатью.

Приложенныя печати не могутъ быть сняты безъ участія какъ мѣстной, такъ и консульской власти или повѣреннаго отъ сей послѣдней.

Article 2.

Si le décès a eu lieu dans une localité où réside un Consul Général, Consul ou Vice-Consul de la nation du défunt, ou bien à proximité de cette localité, les autorités locales devront en donner immédiatement avis à l'autorité Consulaire pour qu'il puisse être procédé en commun à l'apposition des scellés respectifs sur tous les effets, meubles et papiers du défunt.

L'autorité Consulaire devra donner le même avis aux autorités locales, lorsqu'elle aura été informée du décès la première.

Si l'apposition immédiate des scellés paraissait nécessaire et que

Artykuł 2.

Jeżeli śmierć nastąpi w takimъ miejscu lub w bliskości takiego miejsca, gdzie ma rezydencją Konsul generalny, Konsul lub Vice-Konsul tego narodu, do którego należał zmarły, w takim razie miejscowe władze powinny bezzwłocznie zawiadomić o tém Konsula, ażeby można było przystąpić do opieczetowania razem wszystkich rzeczy, ruchomości i papierów zmarłego.

Konsul w tenże sam sposób zawiadomi władze miejscowe, jeżeli on pierwój otrzyma wiadomość o nastąpiącej śmierci swego ziomka.

Jeżeli okaże się potrzebném bezzwłoczne opieczetowanie i jeśli takowe z jakiejkolwiekby przyczyny nie może być dokonane wspólnie przez obiedwie władze, w takim razie, miejscowa władza ma prawo przyłożyć przedwstępnie swoje pieczęcie, bez udziału władzy konsularnej, i naodwrot, wszakże pod warunkiem doniesienia o tém władzy, która w tém nie uczestniczyła, a która następnie może przyłożyć i swoje pieczęcie.

Konsul Generalny, Konsul lub Wice-Konsul będzie mógł dopełnić formalności opieczetowania, albo sam osobiście, albo za pośrednictwem wybranego przez siebie pełnomocnika. W tym ostatnim razie pełnomocnik winien posiadać opatrzoną pieczęcią Konsulatu dokument, którymby władza Konsularna urzędowy jego charakter stwierdzała.

Przyłożone pieczęcie nie będą mogły być odjęte bez udziału władzy tak miejscowej jak i konsularnej lub pełnomocnika téj ostatniej.

cette opération ne pût, pour un motif quelconque, avoir lieu en commun, l'autorité locale aura la faculté de mettre les scellés préalablement, sans le concours de l'autorité Consulaire, et vice-versa, sauf à informer l'autorité qui ne sera pas intervenue et qui sera libre de croiser ensuite son sceau avec celui déjà apposé.

Le Consul Général, Consul ou Vice-Consul aura la faculté de procéder à cette opération, soit en personne, soit par un délégué, dont il aura fait choix. Dans ce dernier cas, le délégué devra être muni d'un document émanant de l'autorité Consulaire, revêtu du sceau du Consulat et constatant son caractère officiel.

Такимъ же образомъ будетъ поступаемо при составленіи описи всѣмъ движимымъ и недвижимымъ имуществамъ, вещамъ и капиталамъ покойнаго.

Если, однако, по посланному отъ мѣстной консульской власти, или на оборотъ отъ консульской къ мѣстной власти, извѣщенію съ приглашеніемъ участвовать въ снятіи отдѣльныхъ или совмѣстныхъ печатей и въ составленіи описи, приглашенная власть не прибудетъ на мѣсто въ 48-часовой срокъ, со времени получения извѣщенія, то другая власть можетъ и одна приступить къ означеннымъ дѣйствіямъ.

Статья 3.

Подлежащія власти обязаны дѣлать, предписанныя законами страны, публикаціи объ открытіи наслѣдства и о вызовѣ наслѣдниковъ или кредиторовъ, независимо отъ публикацій, которыя могутъ быть, равнымъ образомъ, дѣлаемы и Консульскою властью.

Статья 4.

По счиненіи описи, согласно постановленіямъ ст. 2, мѣстная власть обязана передать Консульской власти, по письменному ея требованію и по означенной описи, все принадлежащее къ наслѣдству движимое имущество, документы, капиталы, долговые документы, бумаги, равно какъ и духовное завѣщаніе, если таковое имѣется.

Les scellés apposés ne pourront être levés sans le concours de l'autorité locale et de l'autorité Consulaire ou de son délégué.

Il sera procédé de la même manière à la formation de l'inventaire de tous les biens mobiliers ou immobiliers, effets et valeurs du défunt.

Toutefois, si après un avertissement adressé par l'autorité locale à l'autorité Consulaire, ou vice-versa, par l'autorité Consulaire à l'autorité locale, pour l'inviter à assister à la levée des scellés simples ou doubles et à la formation de l'inventaire, l'autorité à qui l'invitation a été adressée ne s'était pas présentée dans un délai de 48 heures à compter de la réception de l'avis, l'autre autorité pourrait procéder seule aux dites opérations.

W tenże sam sposób postąpieniemъ będzie przy sporządzaniu inwentarza całego ruchomego i nieruchomego majątku, rzeczy i wartości zmarłego.

Jeżeli wszakże, po posłaniu doniesienia do władzy konsularnej przez władzę miejscową, lub naodwrotъ do władzy miejscowej przez władzę konsularną, z wezwaniem o przyjęcie udziału w odjęciu pojedynczych lub wspólnych pieczęci i w sporządzeniu inwentarza, władza zawezwana nie przybędzie na miejsce w ciągu 48 godzin od chwili otrzymania wezwania, to druga władza może i sama do wzmiankowanych czynności przystąpić.

Artykuł 3.

Władze właściwe obowiązane są robić przepisane przez prawa krajowe ogłoszenia o otwarciu spadku i o wezwaniu spadkobierców lub wierzycieli, niezależnie od ogłoszeń, które mogą być również czynione i przez władzę konsularną.

Artykuł 4.

Po sporządzeniu inwentarza, stosownie do postanowień artykułu 2, władza miejscowa obowiązana jest wydać władzy konsularnej na jej żądanie piśmienne i podług rzeczzonego inwentarza, wszystkie do spadku należące ruchomości, tytuły, wartości, rewersa i papiery, jak również i testament, jeżeli takowy się znajduje.

Article 3.

Les autorités compétentes feront les publications prescrites par la législation du pays relativement à l'ouverture de la succession et à la convocation des héritiers ou créanciers, sans préjudice des publications qui pourront également être faites par l'autorité Consulaire.

Article 4.

Lorsque l'inventaire aura été dressé conformément aux dispositions de l'art. 2., l'autorité compétente délivrera à l'autorité Consulaire, sur sa demande écrite et d'après cet inventaire, tous les biens meubles dont se compose la succession, les titres, valeurs, créances, papiers, ainsi que le testament s'il en existe.

Консульская власть можетъ сдѣлать распоряженіе, о продажѣ съ публичнаго торга всѣхъ принадлежащихъ къ наслѣдству и подверженныхъ скорой порчѣ движимыхъ вещей и такихъ, сохраненіе коихъ въ натурѣ было бы сопряжено съ обременительными для наслѣдства расходами. Она обязана, однако, обращаться въ этомъ случаѣ къ мѣстной власти для совершенія продажи въ порядкѣ предписанномъ законами страны.

Статья 5.

Консульская власть обязана хранить, какъ депозитъ, подчиненный дѣйствію законовъ страны, внесенныя въ опись вещи и капиталы, взысканныя по долговымъ актамъ суммы, и поступившіе доходы, а равно деньги, вырученныя отъ продажи движимости, буде таковая послѣдовала, до истеченія шести мѣсячнаго срока, со дня послѣдней публикаціи, сдѣланной мѣстною властью объ открытіи наслѣдства, или восьми мѣсячнаго срока со дня смерти, если мѣстною властью публикаціи не было сдѣлано.

Консульской власти предоставляется, однако, безотлагательно, обратить на счетъ наслѣдственнаго имущества покрытіе расходовъ по предсмертной болѣзни и на похороны умершаго, жалованіе прислугѣ, квартирныхъ, судебныхъ, Консульскихъ и другихъ, того же рода, издержекъ, а также и содержаніе семейства умершаго, если это потребуется.

L'autorité Consulaire pourra faire vendre aux enchères publiques tous les objets mobiliers de la succession susceptibles de se détériorer et tous ceux dont la conservation en nature entraînerait des frais onéreux pour la succession. Elle sera tenue, toutefois, de s'adresser à l'autorité locale, afin que la vente soit faite dans les formes prescrites par les lois du pays.

Article 5.

L'autorité Consulaire devra conserver à titre de dépôt, demeurant soumis à la législation du pays, les effets et valeurs inventoriés, le montant des créances que l'on réalisera et des revenus que l'on touchera, ainsi que le produit de la vente des meubles, si elle a eu lieu,

Władza konsularna będzie mogła zarządzić sprzedaż przez publiczną licytację wszystkich do spadku należących, a prędkiemu zepsuciu ulegających, ruchomości, jak również i takich, których przechowywanie w naturze wymagałoby znacznych, obciążających spadek, wydatków. Wszelako obowiązana będzie zwracać się w takim razie do władzy miejscowej, w celu dopełnienia sprzedaży w sposób prawami krajowymi przepisany.

Artykuł 5.

Władza konsularna obowiązana będzie przechowywać tytułem depozytu, ulegającego prawom krajowym, zapisane do inwentarza rzeczy i kapitały, sumy otrzymane przy realizowaniu wierzytelności, oraz pobrane dochody, jak również pieniądze otrzymane ze sprzedaży ruchomości, jeżeli takowa miała miejsce przed upływem terminu sześciomiesięcznego od daty ostatniego ogłoszenia o otwarciu spadku, dokonanego przez władzę miejscową, albo terminu ośmiomiesięcznego od daty śmierci, jeżeli władza miejscowa ogłoszeń nie dopełniła.

Wszelako władza konsularna będzie miała prawo pobrać bezwzględnie z ogólnej sumy spadku odpowiedni fundusz na koszt ostatniej choroby i pogrzebu zmarłego, na pensję służącym, komorne, koszt sądowe, Konsulatu i inne podobnego rodzaju wydatki, oraz na koszt utrzymania rodziny zmarłego, jeśli tego zajdzie potrzeba.

jusqu'à l'expiration du terme de six mois à compter du jour de la dernière des publications, faites par l'autorité locale, relativement à l'ouverture de la succession, ou du terme de 8 mois à compter du jour du décès, s'il n'a pas été fait de publication par l'autorité locale.

Toutefois l'autorité Consulaire aura la faculté de prélever immédiatement sur le produit de la succession les frais de dernière maladie et d'enterrement du défunt, les gages de domestiques, loyers, frais de justice et de Consulat et autres de même nature, ainsi que les dépenses d'entretien de la famille du défunt, s'il y a lieu.

Статья 6.

Консуль имѣетъ право, подъ условіемъ лишь соблюденія постановленій предыдущей статьи, принимать, относительно движимаго и недвижимаго имущества умершаго, всѣ мѣры охраненія, какія онъ сочтетъ полезными въ интересахъ наслѣдниковъ. Онъ можетъ завѣдывать наслѣдствомъ лично или чрезъ избранныхъ имъ и дѣйствующихъ отъ его имени повѣренныхъ и требовать передачи ему всякихъ цѣнностей, принадлежавшихъ умершему и находящихся на храненіи, какъ въ публичныхъ кассахъ, такъ и у частныхъ лицъ.

Статья 7.

Если, до истеченія упомянутыхъ въ ст. 5-й сроковъ, возникнетъ какой либо споръ по требованіямъ со стороны мѣстныхъ подданныхъ или подданныхъ третьяго Государства къ движимой части наслѣдства, то разрѣшеніе таковыхъ требованій, если только они не основаны на правѣ наслѣдства по закону или по завѣщанію, принадлежитъ исключительно судебнымъ установленіямъ страны.

Въ случаѣ недостаточности наслѣдственного имущества для полной уплаты долговъ, всѣ принадлежащія къ такому наслѣдству документы, вещи и цѣнности должны, по требованію кредиторовъ, быть переданы подлежащей мѣстной власти: за властью Консульскою, въ такомъ случаѣ, остается защита интересовъ ея соотечественниковъ.

Article 6.

Sous la réserve des dispositions de l'article précédent, le Consul aura le droit de prendre à l'égard de la succession mobilière ou immobilière du défunt toutes les mesures conservatoires qu'il jugera utiles dans l'intérêt des héritiers. Il pourra l'administrer, soit personnellement, soit par des délégués choisis par lui et agissant en son nom et il aura le droit de se faire remettre toutes les valeurs appartenant au défunt qui pourraient se trouver déposées soit dans les caisses publiques, soit chez des particuliers.

Artykuł 6.

Pod warunkiem jedynie zachowania przepisów poprzedzającego artykułu, Konsul będzie miał prawo przedsięwziąć względem ruchomego i nieruchomego majątku zmarłego wszelkie środki zachowawcze, jakie uzna za pożyteczne w interesie spadkobierców. Będzie mógł zarządzać spadkiem, bądź osobiście, bądź przez wybranych przez siebie i działających w jego imieniu pełnomocników i żądać wydania mu wszelkich wartości, należących do zmarłego i znajdujących się w depozycie, zarówno w kasach publicznych jak i u osób prywatnych.

Artykuł 7.

Jeżeli przed upływem wzmiankowanych w artykule 5 terminów wyniknie jakiegokolwiek spór, na skutek pretensyj roszczonych do ruchomej części spadku przez miejscowych poddanych lub przez poddanych trzeciego Państwa, to rozstrzygnięcie takowych pretensyj, o ile tylko nie są one oparte na tytule dziedziczenia z prawa lub na mocy testamentu, należy wyłącznie do sądów krajowych.

Wrazie jeżeli majątek spadkowy nie jest dostatecznym na całkowite zaspokojenie długów, wszystkie należące do takiego spadku dokumenta, rzeczy i wartości powinny, na żądanie wierzycieli, być złożone właściwej władzy miejscowej; przy władzy konsularnej pozostaje w takim razie obrona interesów jej współrodaków.

Article 7.

Si pendant le délai mentionné à l'art. 5, il s'élève quelque contestation à l'égard des réclamations, qui pourraient se produire contre la partie mobilière de la succession de la part de sujets du pays ou de sujets d'une tierce puissance, la décision concernant ces réclamations, en tant qu'elles ne reposent pas sur le titre d'hérédité ou de legs, appartiendra exclusivement aux tribunaux du pays.

En cas d'insuffisance des valeurs de la succession pour satisfaire au paiement intégral des créances, tous les documents, effets ou valeurs appartenant à cette succession devront, sur la demande des

Статья 8.

По истечении сроков, установленных ст. 5, и если не будет заявлено никакой претензии, консульская власть, уплатив в установленных местными законами размерах все числящиеся на наследстве издержки и счета, получает окончательно в свое завладение движимую часть наследства, которую ликвидирует и передает наследникам по принадлежности, отдавая в том отчет только своему собственному Правительству.

Статья 9.

Во всех делах по открытию, завладению и ликвидации наследства, остающихся в одном из договаривающихся Государств после подданных другого, Генеральные Консулы, Консулы и Вице-Консулы той и другой Державы суть, в силу своего звания, представители наследников и официально признаются за поверенных этих наследников, не будучи обязаны удостоверить такое полномочие особым актом.

По этому они могут или лично, или чрез поверенных, избранных ими из лиц, имющих на то, по законам страны, право, явиться пред подлежащими властями для защиты, по всякому относящемуся до открывшагося наследства делу, интересов наследников, отыскивая их права или отвчая по простираемым к ним искам.

créanciers, être remis à l'autorité locale compétente, l'autorité Consulaire restant chargée de représenter les intérêts de ses nationaux.

Article 8.

A l'expiration du terme fixé par l'art. 5, s'il n'existe aucune réclamation, l'autorité Consulaire, après avoir acquitté, d'après les tarifs en vigueur dans le pays, tous les frais et comptes à la charge de la succession, entrera définitivement en possession de la partie mobilière de la dite succession, qu'elle liquidera et transmettra aux ayants-droits, sans avoir d'autre compte à rendre qu'à son propre Gouvernement.

Artykuł 8.

Po upływie terminów ustanowionych w artykule 5 i jeżeli nikt z pretensją nie wystąpi, władza konsularna zapłaciwszy, według taryfy miejscowymi prawami przepisanej, wszystkie koszty i rachunki ciężące na spadku, wejdzie ostatecznie w posiadanie ruchomej części rzeczzonego spadku, którą zlikwiduje i odda komu przynależy, zdając z tego sprawę jedynie swojemu własnemu Rządowi.

Artykuł 9.

We wszystkich sprawach dotyczących otwarcia, zarządu i likwidacji spadków pozostałych w jednym z dwu Państw umowę zawierających po poddanych drugiego, Konsulowie, Konsulowie Generalni i Wice-Konsulowie jednego i drugiego Państwa będą z samego prawa przedstawicielami spadkobierców i urzędownie uważani będą za pełnomocników tychże spadkobierców, nie potrzebując dowodzić takowego pełnomocnictwa zapomocą specjalnego tytułu.

Wskutku tego będą mogli, bądź osobiście, bądź przez pełnomocników wybranych z pomiędzy osób mających do tego prawo podług praw krajowych, stawać przed właściwymi władzami, w widowiskach obrony interesów spadkobierców, w każdej sprawie dotyczącej otwartego spadku, poszukując ich praw lub odpowiadając na wytoczone przeciw nim powództwa.

Article 9.

Dans toutes les questions auxquelles pourront donner lieu l'ouverture, l'administration et la liquidation des successions des nationaux d'un des deux pays dans l'autre, les Consuls Généraux, Consuls et Vice-Consuls respectifs représenteront de plein droit les héritiers et seront officiellement reconnus comme leurs fondés de pouvoirs, sans qu'ils soient tenus de justifier de leur mandat par un titre spécial.

Ils pourront en conséquence, se présenter, soit en personne, soit par des délégués, choisis parmi les personnes qui y sont autorisées par la législation du pays, par devant les autorités compétentes pour y prendre, dans toute affaire se rapportant à la succession ouverte,

Само собою разумѣется, однако, что Генеральные Консулы, Консулы и Вице-Консулы, признаваемые за повѣренныхъ своихъ соотечественниковъ, отнюдь не могутъ быть привлекаемы лично, въ качествѣ стороны, къ дѣлу, касающемуся наслѣдства.

Статья 10.

Порядокъ наслѣдованія въ недвижимыхъ имуществѣхъ опредѣляется по законамъ страны, въ которой находится эти имущества и всѣ иски или споры, относящіеся къ наслѣдственнымъ недвижимымъ имѣніямъ, подлежатъ разбирательству исключительно судебныхъ установлений той же страны.

Иски, относящіеся до раздѣла движимаго наслѣдственного имущества, а равно до правъ наслѣдства на движимость, оставшуюся въ одномъ изъ договаривающихся Государствъ послѣ подданныхъ другого, разбираются судебными установлениями или подлежащими властями того Государства, къ которому принадлежалъ умершій, и по законамъ этого Государства, развѣ бы подданный той страны, въ которой наслѣдство открылось, предъявилъ свои права на наслѣдство.

Въ семъ послѣднемъ случаѣ, и если искъ предъявленъ до истеченія установленныхъ ст. 5 сроковъ, разсмотрѣніе иска предоставляется судебнымъ установлениямъ или подлежащимъ властямъ той страны, гдѣ наслѣдство открылось, которыя и постановляютъ,

les intérêts des héritiers, en poursuivant leurs droits ou en répondant aux demandes formées contre eux.

Il est toutefois bien entendu, que les Consuls-Généraux, Consuls et Vice-Consuls étant considérés comme fondés de pouvoirs de leurs nationaux, ne pourront jamais être personnellement mis en cause relativement à toute affaire concernant la succession.

Article 10.

La succession aux biens immobiliers sera régie par les lois du pays, dans lequel les immeubles seront situés, et la connaissance de toute demande ou contestation concernant les successions immobilières, appartiendra exclusivement aux tribunaux de ce pays.

Wszelako rozumie się samo przez się, że Konsulowie Generalni, Konsulowie i Wice-Konsulowie uznawani za pełnomocników swoich współrodaków nie mogą być nigdy pociągani osobiście, w charakterze strony do sprawy dotyczącej spadku.

Artykuł 10.

Spadkobranie nieruchomości odbywać się będzie według praw tego kraju, w którym leżą nieruchomości przedmiotem spadku będące, i wszelkie powództwa i spory dotyczące spadków nieruchomości podlegają wyłącznej jurysdykcyi sądów tegoż kraju.

Powództwa dotyczące podziału spadków ruchomych jak również praw spadkowych do ruchomości pozostałych w jednym z Państw umowę zawierających pó poddanych drugiego, rozpoznają sądy lub właściwe władze tego Państwa, do którego należy zmarły i według praw tegoż Państwa; chyba by poddany tego kraju, w którym spadek się otworzył, wystąpił ze swemi prawami do spadku.

W tym ostatnim przypadku i jeżeli powództwo wytoczone zostało przed upływem terminów ustanowionych w art. 5, rozpoznanie powództwa należyć będzie do sądów lub właściwych władz tego kraju, gdzie otworzył się spadek, które według praw swojego kraju wy-

Les réclamations relatives au partage des successions mobilières, ainsi qu'au droit de succession sur les effets mobiliers laissés dans l'un des deux pays par des sujets de l'autre pays, seront jugées par les tribunaux ou autorités compétentes de l'Etat auquel appartenait le défunt et conformément aux lois de cet Etat, à moins qu'un sujet du pays où la succession est ouverte n'ait des droits à faire valoir à la dite succession.

Dans ce dernier cas, et si la réclamation est présentée avant l'expiration du délai fixé par l'art. 5, l'examen de cette réclamation sera déferé aux tribunaux ou autorités compétentes du pays, où la succession est ouverte, qui statueront, conformément à la législation de ce pays, sur la validité des prétentions du réclamant et, s'il y a lieu, sur la quote part qui doit lui être attribuée.

по законамъ своей страны, рѣшеніе объ основательности требованій истца и о причитающейся ему долѣ наслѣдства.

По выдѣлѣ истцу причитающейся ему доли, остальное наслѣдство передается Консульской власти, которая и поступаетъ съ нимъ въ отношеніе прочихъ наслѣдниковъ, согласно правиламъ ст. 8.

Статья II.

Если Русскій въ Германіи, или Нѣмецъ въ Россіи скончается въ такомъ мѣстѣ, гдѣ нѣтъ Консульской власти его націи, то подлежащая мѣстная власть приступаетъ, по законамъ страны, къ опечатанію и описи наслѣдства. Засвидѣтельствованныя копіи этихъ актовъ, совокупно со свидѣтельствомъ о смерти и національнымъ паспортомъ умершаго, передаются, въ возможно краткій срокъ, ближайшей отъ мѣста открытія наслѣдства Консульской власти, или же сообщаются, чрезъ Министерство Иностранныхъ Дѣлъ, дипломатическому агенту той націи, къ которой принадлежалъ умершій.

Подлежащая мѣстная власть принимаетъ, относительно оставшихся послѣ умершаго имуществъ, всѣ предписанныя законами страны мѣры, и, по истеченіи установленныхъ ст. 5 сроковъ, передаетъ наслѣдственное имущество, въ возможной скорости, упомянутымъ дипломатическимъ или консульскимъ агентамъ.

Само собою разумѣется, что коль скоро Посольствомъ націи умершаго или ближайшею Консульскою властью будетъ прислано на мѣсто уполномоченное лицо, то, охраняющая наслѣдство, мѣстная власть обязана сообразоваться съ правилами установленными предъидущими статьями.

Lorsqu'il aura été désintéressé de cette quote part le reliquat de la succession sera remis à l'autorité Consulaire, qui en disposera à l'égard des autres héritiers conformément aux stipulations de l'article 8.

Article II.

Lorsqu'un Russe en Allemagne ou un Allemand en Russe sera décédé sur un point, où il ne se trouve pas d'autorité Consulaire de

rzekają co do zasadności żądań powoda i co do przypadającego mu udziału spadku.

Po wydzieleniu powodowi przypadającego mu udziału, pozostały spadek złożonym będzie władzy konsularnej, która postąpi z nim względem pozostałych spadkobierców stosownie do przepisów artykułu 8.

Artykuł II.

Jeżeli Rosjanin w Niemczech, albo Niemiec w Rosyi umrze w takim miejscu, gdzie nie ma władzy konsularnej jego narodu, w takim razie właściwa władza miejscowa przystąpi według praw kraju do opieczętowania i sporządzenia inwentarza spadku. Poświadczona kopie takowych aktów, łącznie z aktem zejścia i narodowym paszportem zmarłego, złożone będą, w czasie o ile można jaknajkrótszym, najbliższej miejsca otwarcia spadku władzy konsularnej, lub też będą zakomunikowane za pośrednictwem Ministeryum Spraw Zagranicznych agentowi dyplomatycznemu tego narodu do którego należał zmarły.

Właściwa władza miejscowa przedsięweźmie względem dóbr pozostałych po zmarłym wszelkie prawami krajowemi przepisane środki i po upływie terminów, ustanowionych w art. 5, odda majątek spadkowy, o ile można najspieszniej, wzmiankowanym agentem dyplomatycznym albo konsularnym.

Rozumie się samo przez się, że skoro tylko Ambasada narodu, do którego zmarły należał, albo najbliższa władza konsularna przyśle na miejsce swego delegata, to władza miejscowa, spadek zabezpieczająca, obowiązana będzie zastosować się do przepisów w poprzedzających artykułach ustanowionych.

sa nation, l'autorité locale compétente procédera conformément à la législation du pays, à l'apposition des scellés et à l'inventaire de la succession. Des copies autentiques de ces actes seront transmises dans le plus bref délai, avec l'acte de décès et le passeport national du défunt à l'autorité Consulaire la plus voisine du lieu où se sera ouverte la succession, ou par l'intermédiaire du Ministère des Affaires Etrangères, au Représentant diplomatique de la nation du défunt.

L'autorité locale compétente prendra à l'égard des biens laissés par le défunt toutes les mesures prescrites par la législation du pays,

Статья 12.

Постановления настоящей конвенции равнымъ образомъ примѣняются къ наслѣдству послѣ подданнаго одного изъ договаривающихся Государствъ, умершаго вѣдъ предѣловъ другаго Государства, но оставившаго въ семъ послѣднемъ движимое или недвижимое имущество.

Статья 13.

Жалованіе и пожитки, принадлежавшіе матросамъ или пассажирамъ одного изъ договаривающихся Государствъ, умершимъ на кораблѣ, или на берегу въ предѣлахъ другаго Государства, передаются національному Консулу умершаго.

Статья 14.

Настоящая Конвенція будетъ оставаться въ силѣ до истечения одного года съ того дня, въ который одною изъ Высшихъ договаривающихся Сторонъ будетъ заявлено о прекращеніи ея дѣйствія.

et le produit de la succession sera transmis dans le plus bref délai possible, après l'expiration du délai fixé par l'art. 5, aux dits Agents diplomatiques ou consulaires.

Il est bien entendu, que dès l'instant que l'Ambassade de la nation du défunt, ou l'autorité Consulaire la plus voisine, aura envoyé un délégué sur les lieux, l'autorité locale, qui serait intervenue, devra se conformer aux prescriptions contenues dans les articles précédents.

Article 12.

Les dispositions de la présente Convention s'appliqueront également à la succession d'un sujet de l'un des deux Etats qui, étant décédé hors du territoire de l'autre Etat, y aurait laissé des biens mobiliers ou immobiliers.

Artykuł 12.

Postanowienia niniejszej konwencji stosują się również do spadku po poddanym jednego z Państw umowę zawierających, który zmarł poza obrębem drugiego Państwa, ale pozostawił w tém ostatniem ruchomy lub nieruchomy majątek.

Artykuł 13.

Płaca i bagaże, należące do majątków lub pasażerów jednego z Państw umowę zawierających, którzy zmarli na okręcie lub na lądzie w obrębie drugiego Państwa, złożone będą Konsulowi narodu do którego należeli zmarli.

Artykuł 14.

Konwencya niniejsza zachowa moc obowiązującą do upływu jednego roku od dnia, w którym jedna z Wysokich Stron, umowę zawierających, oświadczy, iż nadal stosować jej nie chce.

Article 13.

Les gages et effets ayant appartenu aux matelots ou passagers de l'un des deux pays, morts dans l'autre pays, soit à bord d'un navire, soit à terre, seront remis entre les mains du Consul de leur nation.

Article 14.

La présente Convention restera en vigueur jusqu'à l'expiration d'une année à partir du jour où l'une ou l'autre des Hautes Parties contractantes l'aura dénoncée.

Статья 15.

Настоящая Конвенция будет ратификована и ратификации будут обмѣнены въ С.-Петербургѣ, въ скорѣйшемъ по возможности времени.

Она вступитъ въ силу по истеченіи мѣсячнаго срока послѣ обмѣна ратификацій.

Въ удостовѣреніе чего обоюдные Уполномоченные подписали настоящую конвенцію и приложили къ оной печати своихъ гербовъ.

Учинено въ В.-Петербургѣ, 31-го Октября (12-го Ноября) дѣла отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ семьдесятъ четвертаго.

(подп.) Вестманъ.
(М. П.)

(подп.) Альвенслебенъ.
(М. П.)

Того ради по довольномъ разсмотрѣніи сей конвенціи МЫ приняли оную за благо, подтвердили и ратификовали, яко же симъ за благо приедемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ея содержаніи, обѣщая ИМПЕРАТОРСКИМЪ НАШИМЪ Словомъ за НАСЪ, Наслѣдниковъ и Преемниковъ НАШИХЪ, что все въ помянутой конвенціи постановленное соблюдается и исполняемо будетъ ненарушимо. Въ удостовѣреніе чего МЫ сію НАШУ ИМПЕРА-

Article 15.

La présente Convention sera ratifiée et les ratifications en seront échangées à St.-Petersbourg le plus tôt que faire se pourra.

Elle entrera en vigueur un mois après l'échange des ratifications.

En foi de quoi les Plénipotentiaires respectifs ont signé la présente Convention et y ont apposé le cachet de leurs armes.

Fait à St.-Petersbourg le 31 Octobre (12 Novembre) de l'an de grâce mil-huit cent soixante-quatorze.

(Signé) Westmann.
(L. S.)

(signé) Alvensleben.
(L. S.)

A ces causes, après avoir suffisamment examiné cette Convention, NOUS l'avons agréée, confirmée et ratifiée, comme par les pré-

Artykuł 15.

Konwencya niniejsza będzie ratyfikowana i ratyfikacye będą zamienione w Petersburgu w czasie, o ile można, jak najprędzszym.

Otrzyma moc obowiązującą po upływie jednego miesiąca od daty zamiany ratyfikacyj.

Na dowód czego obustronni Pełnomocnicy podpisali niniejszą konwencją i przyłożyli do niej swoje herbowe pieczęcie.

Sporządzono w St. Petersburgu d. 31 Października (12 Listopada) roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysięcznego osmsetnego siedmdziesiątego czwartego.

(podp.) Westman.
(M. P.)

(podp.) Alvensleben.
(M. P.)

Wskutku tego po dostatecznem rozpatrzeniu téj konwency uznaliśmy ją za dobrą, zatwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy i jakoż niniejszem za dobrą uznajemy, zatwierdzamy i ratyfikujemy w całej jęj osnowie, przyrzekając NASZEM CESARSKIEM słowem, za NAS Następców i Sukcesorów NASZYCH, że wszystko, co w pomienionéj konwencyi zostało postanowione będzie niezachwianie zachowywane i wykonywane. Na dowód czego niniejszą NASZĄ CESARSKĄ ra-

sentes, NOUS l'agréons, confirmons et ratifions dans toute sa teneur, en promettant sur NOTRE parole IMPÉRIALE, pour NOUS, NOS Héritiers et Successeurs, que tout ce qui a été stipulé dans cette Convention sera observé et exécuté inviolablement. En foi de quoi NOUS avons signé de NOTRE propre main la présente ratification IMPÉRIALE et y avons fait apposer le sceau de NOTRE Empire. Fait à St. Pétersbourg le vingt six Janvier de l'an de grâce mil huit-cent-soixante quinze et de NOTRE Règne la vingtième année.

L'original est signé de la propre main de SA MAJESTÉ L'EMPEREUR ainsi:

„ALEXANDRE.“

(L. S.)

(Contresigné): Le Chancelier de l'Empire Prince Gortchacow.

ТОРСКУЮ Ратификацію Собственноручно подписавъ, повелѣли утвердить Государственной НАШЕЮ печатію.

Дана въ С.-Петербургѣ Января двадцать шестаго дня въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ семьдесятъ пятое, Царствования же НАШЕГО въ двадцатое.

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано тако:

„АЛЕКСАНДРЪ“.
(М. П.)

(Контрасигнировалъ)
Государственный Канцлеръ Князь Горчаковъ.
(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 29, стр. 397).

22.

1875 года Февраля 25-го.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственного Совета, представленное Правительствующему Сенату, за Министра Финансовъ, Товарищемъ Министра Финансовъ 19-го Марта.

О воспрещеніи привоза и продажи анилиновой краски, не въ кристаллахъ.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совета о воспрещеніи привоза и продажи анилиновой краски, не въ кристаллахъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совета КОНСТАНТИНЪ.
25-го Февраля 1875 года.

Мнѣніе Государственного Совета.

Выписано изъ жур- Государственный Советъ въ Соединенныхъ
наловъ: Соединен- Департаментахъ Законовъ и Государственной Эко-

тыфикацію власнорѣчно подписавшы, казалимы ствердить печецію NASZEGO Państwa.

Dana w St.-Petersburgu dnia dwudziestego szóstego Stycznia roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysięcznego ośmsetnego siedmdziesiątego piątego, a panowania NASZEGO dwudziestego.

Na oryginalne Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano tak:

„ALEKSANDER.“
(M. P.)

(Kontrasygnował):
Kancierz Państwa Książę Gorczakow.

22.

25-go Lutego 1874 roku.

NAJWYŻÉJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA,
PRZEDSTAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI ZA MINISTRA
FINANSÓW PRZEZ TOWARZYSZA MINISTRA FINANSÓW
D. 19 MARCA.

O zakazie przywożenia i sprzedaży farby anilinowej
nie w kryształach.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zapadłe na Ogólném Zebraniu zdanie Rady Państwa o zakazie przywożenia i sprzedaży farby anilinowej nie w kryształach, Najwyżéj zatwierdzić raczył i wykonać polecił.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa KONSTANTY.
25-go Lutego 1875 г.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z proto- Rada Państwa, w Połączonych Departamentach
kulów: Połączonych Praw i Ekonomii Państwa, oraz na Ogólném Ze-

ныхъ Департаментовъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Финансовъ о воспрещеніи привоза и продажи анилиновой краски, не въ кристаллахъ, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положила*:
 1) Воспрещается привозъ изъ за границы анилиновой краски (фуксинъ или иныхъ наименованій), не въ кристаллахъ, а въ тѣстообразномъ состояніи, въ кускахъ и въ порошокъ, а равно продажа таковой краски внутренняго приготовленія.

2) Правила, изложенныя въ п. п. 1—3 примѣчанія къ ст. 843 уст. врач. (свод. зак. Т. XIII, по прод. 1869 года), не примѣняются къ обоямъ и матеріямъ, окрашеннымъ анилиновыми красками.

Подлинное мнѣніе подписано въ жупалахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. И., N. 31, 1875 г., стр. 412).

23.

1875 года Марта 14-го.

Высочайшее повелѣніе, объявленное Правительствующему Сенату, за Министра Финансовъ, Товарищемъ Министра Финансовъ 19-го Марта.

О таможенной пошлинѣ съ лаковъ спиртныхъ и масляныхъ.

По всеподданнѣйшему докладу Министра Финансовъ, ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, въ 14-й день Марта сего года, Высочайше повелѣть соизволилъ: „таможенную пошлину съ лаковъ спиртныхъ и масляныхъ взимать въ установленномъ размѣрѣ съ пуда наличнаго вѣса.“

(С. У. и Р. И., 1875 г., N. 32, стр. 417).

Departamentów Praw
 i Ekonomii Państwa
 d. 4 Stycznia i Ogólnego Zebrania d. 10
 Luteo 1875 roku.

1) Zakazuje się przywozić z zagranicy farby anilinowej (pod nazwą fuksyn lub innemi) nie w kryształach, lecz w stanie ciastowatém, w kawałkach lub w proszku, jak również sprzedawać takową farbę przygotowaną wewnątrz kraju.

2) Przepisy zawarte w ustępach 1—3 uwagi do art. 483 Ustawy Lekarskiej (Z. P. T. XIII w dal. c. z r. 1869) nie stosują się do obić i materyj farbowanych farbami anilinowemi.

Oryginalne zdanie podpisał na protokule Przewodniczący i Członkowie.

23.

14-go Marca 1875 roku.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI
 ZA MINISTRA FINANSÓW PRZEZ TOWARZYSZA MINISTRA
 FINANSÓW D. 19 MARCA.

O cło od lakierów spirytusowych i olejnych.

Na skutek najpoddanszego przedstawienia Ministra Finansów, NAJJAŚNIEJSZY PAN dnia 14 Marca bieżącego roku Najwyżej rozkazać raczył: „cło od lakierów spirytusowych i olejnych pobierać w ustanowionej ilości od puda rzeczywistej wagi.“

24.

1875 года Марта 5-го.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ИЗЪЯСНЕННОЕ ВЪ ПРИКАЗѢ ПО ВОЕННОМУ ВѢДОМСТВУ, ОТЪ 17-ГО МАРТА, ЗА № 76-МЪ, ПРЕДСТАВЛЕННОМЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ ВОЕННЫМЪ МИНИСТРОМЪ 4-ГО АПРѢЛЯ.

О наименованіи Жандармскаго Полицейскаго Управленія желѣзныхъ дорогъ въ Царствѣ Польскомъ „Варшавскимъ Жандармскимъ Полицейскимъ Управленіемъ желѣзныхъ дорогъ.“

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ, согласно представленія Шефа Жандармовъ, въ 5-й день Марта сего года, Высочайше повелѣть соизволил: Жандармское Полицейское Управленіе желѣзныхъ дорогъ въ Царствѣ Польскомъ именовать „Варшавскимъ Жандармскимъ Полицейскимъ Управленіемъ желѣзныхъ дорогъ.“

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 35, стр. 447).

25.

1875 года Апрель 25-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му Департаменту).

О нераспространеніи льготы 3-го разряда по семейному положенію, въ отпращиваніи воинской повинности, на лицъ, слѣдующихъ за братьями, принятыми на службу за членовредительство или укрывательство.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушалъ рапортъ Министра Внутреннихъ

24.

5-го Марца 1875 року.

NAJWIŹSZY ROZKAZ, WYJAŚNIONY W NAKAZIE W WYDZIALE WOJENNYM Z DNIA 17 MARCA ZA N. 76, PRZEDSTAWIONYM RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA WOJNY D. 4 KWIETNIA.

O nazwaniu żandarmskiego zarządu policyjnego dróg żelaznych w Królestwie Polskim: „Warszawskiem Żandarmskiem Zarządem Policyjnym dróg żelaznych.“

NAJJAŚNIEJSZY PAN, zgodnie z przedstawieniem Szefa Żandarmów w dniu 5 Marca bieżącego roku, Najwyżej rozkazać raczył: żandarmski zarząd policyjny dróg żelaznych w Królestwie Polskim nazwać „Warszawskim Żandarmskim Zarządem Policyjnym dróg żelaznych.“

25.

25-go Kwietnia 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O niestosowaniu ulgi 3-ciej kategorii z powodu położenia familijnego, w odbywaniu powinności wojskowej, do osób, następujących po braciach przyjętych do służby za uszkodzenie członków lub za ukrywanie się.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 3

Дѣль, отъ 3 Апрѣля 1875 года, за N. 664, при коемъ представля-
етъ въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ Высочайше утвер-
жденнаго, 25 Марта 1885 года, мнѣнія Государственнаго Совѣта
слѣдующаго содержания:

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской
повинности, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ
Дѣлъ по вопросу о льготѣ третьяго разряда по семейному положе-
нію въ отправленіи воинской повинности лицу, слѣдующему за бра-
томъ, принятымъ на службу за членовредительство или укрыватель-
ство, *мнѣніемъ положилъ*: разъяснить, что льгота по семейному по-
ложенію третьяго разряда (ст. 45 уст. о воин. пов.) нераспростра-
няется на лицъ, непосредственно слѣдующихъ, по возрасту, за
братьями, принятыми на службу за членовредительство или укри-
вательство.

На мнѣніи написано ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО
воспослѣдовавшее мнѣніе въ Высочайше утвержденномъ при Го-
сударственномъ Совѣтѣ Особомъ Присутствіи о воинской повинно-
сти о нераспространеніи льготы третьяго разряда по семейному
положенію въ отправленіи воинской повинности на лицъ, слѣдую-
щихъ за братьями, принятыми на службу за членовредительство или
укрывательство, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ
исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

25-го Марта 1875 года.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государ-
ственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого
касаться можетъ, исполненія, увѣдомить Его Император-
ское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министра и
Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами,
а другихъ—черезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го
Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣле-
нія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генералъ-Гу-
бернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Гу-
бернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Свя-
тѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты
Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сооб-

Kwietnia 1875 r. za N. 664, przy którym złożył Rządzącemu Senato-
wi kopię Najwyżej zatwierdzonego zdania Rady Państwa, następu-
jącej osnowy:

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do powinności wojsko-
wej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych
w kwestyi udzielania ulgi trzeciej kategorii z powodu położenia fa-
milijnego w odbywaniu powinności wojskowej, osobie, następującej
po bracie przyjętym do służby za uszkodzenie członków lub za ukry-
wanie się, *uchwaliła zdanie*: wyjaśnić, że ulga z powodu położenia fa-
milijnego, trzeciej kategorii (art. 45 Ust. o pow. wojsk.) nie stosuje
się do osób, następujących bezpośrednio, pod względem ilości lat, po
braciach, przyjętych do służby za uszkodzenie członków lub za ukry-
wanie się.

JEGO CESARSKA MOŚĆ, zdanie, zapadłe w Najwyżej za-
twierdzonym przy Radzie Państwa, Oddzielnym Komplecie do powin-
ności wojskowej, o niestosowaniu ulgi trzeciej kategorii z powodu po-
łożenia familijnego, w odbywaniu powinności wojskowej, do osób,
następujących bezpośrednio po braciach przyjętych do służby za uszko-
dzenie członków lub za ukrywanie się, Najwyżej zatwierdzić raczył
i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

25-go Marca 1875 r.

Polecił:

O takiem Najwyżej zatwierdzonem Zdaniu Rady Państwa
dla wiadomości i należnego, kogo to dotyczyć będzie, wyko-
nania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika
Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi
wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomuniko-
wanie do akt Naczelnego Prokuratora i Departamentu Rządzą-
cego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać uka-
zy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Guber-
natorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym;
Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departa-
mentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomu-
nikować uwiadomienia; a Departamentowi Ministerium Spra-

щить вѣдѣнія; а въ Департаментъ Министерства Юстиціи—
копію съ опредѣленія; а для припечатанія въ установлен-
номъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.
(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря Щегловъ).

С. У. и Р. П., 1875 г., N. 35, стр. 454.

26.

1875 года Апрель 25 го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му Департаменту).

О порядкѣ опредѣленія въ губерніяхъ Царства Поль-
скаго неспособности къ труду лицъ въ семействѣ, при
назначеніи льготъ по отправленію воинской повин-
ности.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Прави-
тельствующій Сенатъ слушалъ: рапортъ Министра Внутреннихъ
Дѣлъ, отъ 3-го Апрѣля 1875 года, за N. 166, при коемъ представ-
ляетъ въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ Высочайше
утвержденнаго, 25 го Марта 1875 года, мнѣнія Государственнаго
Совѣта слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской
повинности, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ
Дѣлъ о порядкѣ опредѣленія въ губерніяхъ Царства Польскаго не-
способности къ труду лицъ въ семействѣ при назначеніи льготъ по
отправленію воинской повинности, и соглашавъ въ существѣ съ за-
ключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ*: разъяснить, что
въ губерніяхъ Царства Польскаго опредѣленіе неспособности къ
труду лицъ въ семействѣ, вслѣдствіе увѣчья или болѣзненнаго раз-
стройства, при назначеніи льготъ по отправленію воинской повин-
ности (уст. о воин. повин. ст. 45 и 46), принадлежитъ, по отноше-
нію ко всемъ вообще жителямъ сяхъ губерній, мѣстнымъ присут-
ствіямъ по воинской повинности.

wiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w spo-
sobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wia-
domość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza Szczegółow).

26.

17-go Kwietnia 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (I-SZY DE-
PARTAMENT).

O sposobie określania w guberniach Królestwa Polskie-
go niezdolności do pracy osób w rodzinie przy nadaniu
ulg w odbywaniu powinności wojskowej.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat
po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia
3 Kwietnia 1875 roku, za N. 661, przy którym składa Rządzącemu
Senatowi kopię Najwyższej zatwierdzonego w dniu 25 Marca zdania
Rady Państwa następującej osnowy:

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do powinności wojsko-
wej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra
Spraw Wewnętrznych o sposobie określania w guberniach Królestwa
Polskiego niezdolności do pracy osób w rodzinie przy nadaniu ulg
w odbywaniu powinności wojskowej, i zgadzając się w zasadzie z je-
go wnioskiem, *uchwaliła zdanie*: wyjaśnić, że w guberniach Królestwa
Polskiego określenie niezdolności do pracy osób w rodzinie wskutek
kalectwa lub stanu chorobliwego przy nadaniu ulg w odbywaniu
powinności wojskowej (ust. o pow. wojsk. art. 45 i 46) należy od-
nośnie do wszystkich mieszkańców rzeczonych gubernij do miejsco-
wych urzędów do powinności wojskowej.

На мѣнѣи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мѣнѣи въ Высочайше утвержденномъ при Государственномъ Совѣтѣ Особомъ Присутствіи о воинской повинности, о порядкѣ опредѣленія въ губерніяхъ Царства Польскаго неспособности къ труду лицъ въ семействѣ, при назначеніи льготъ по отпращиванію воинской повинности, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

25-го Марта 1875 года.

Приказали:

О такомъ Высочайше утвержденномъ мѣнѣи Государственного Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться можетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія, въ Департаментъ Министерства Юстиціи — копію съ опредѣленія, а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Канторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

С. У. и Р. П., 1875 г., № 35, стр. 454.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zdanie zapadłe w Najwyżej ustanowionym przy Radzie Państwa Oddzielnym Kompletie do powinności wojskowej, o sposobie określania w guberniach Królestwa Polskiego niezdolności do pracy osób w rodzinie przy nadaniu ulg w odbywaniu powinności wojskowej, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

d. 25 Marca 1875 r.

Polecił:

O takimъ Najwyżej zatwierdzonémъ zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należnego, kogo to dotyczyć może, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukaskiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora i Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym Zarządom; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłowa*).

1875 года Апрель 29-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му Департаменту).

Объ отвѣтственности лицъ, неимѣющихъ права заниматься врачебною практикою, за употребленіе, при врачеваніи, ядовитыхъ или сильнодѣйствующихъ веществъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 3-го Апрѣля 1875 года, за N. 39, при коемъ представляется въ Правительствующій Сенатъ, на основаніи ст. 56 и 57 Тома I-го Св. Основн. Зак. изд. 1857 года, для зависящаго распоряженія, списокъ съ Высочайшаго повелѣнія, состоявшагося въ 11 день Марта 1875 года, объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія объ отвѣтственности лицъ, неимѣющихъ права заниматься врачебною практикою, за употребленіе при врачеваніи ядовитыхъ и сильнодѣйствующихъ веществъ, и доносить, что Государственный Совѣтъ, постановивъ по означенному дѣлу мнѣніе, вмѣстѣ съ тѣмъ положилъ, предоставить ему, Министру Внутреннихъ Дѣлъ, по соображеніи въ Медицинскомъ Совѣтѣ вопроса объ измѣненіи ст. 271-й Уст. Врач. въ смыслѣ разрѣшенія приготовленія и продажи въ аптекахъ лекарственныхъ веществъ и составовъ, не признаваемыхъ положительно вредными, и по сношеніи съ подлежащими вѣдомствами, войти въ Государственный Совѣтъ съ представленіемъ объ одновременномъ измѣненіи означенной 271 ст. Уст. Врач. и ст. 106 Уст. о наказ. налаг. Мир. Судьями, присовокупляя, что таковое постановленіе Государственнаго Совѣта также удостоено Высочайшаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденія. Означенное мнѣніе слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ

30-го Квіетнія 1875 року.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DE-
PARTAMENT).

O odpowiedzialności osób niemających prawa zajmować się praktyką lekarską za użycie przy leczeniu artykułów trujących lub gwałtownie działających.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 3-go Kwieńnia 1875 r. za N. 39, przy którym składa Rządzącemu Senatowi na zasadzie artykułu 56 i 57 T. I Zb. Zasadn. Pr. wyd. 1857 r., dla wydania należytego rozporządzenia kopią Najwyższego rozkazu wydanego w dniu 11 Marca 1875 r. względem wypełnienia zapadłego w Radzie Państwa zdania o odpowiedzialności osób niemających prawa zajmować się praktyką lekarską za użycie przy leczeniu trujących i gwałtownie działających artykułów, i donosi, że Rada Państwa, postanowiwszy w tym przedmiocie zdanie, jednocześnie *uchwaliła*: poruczyć Ministrowi Spraw Wewnętrznych, po rozpoznaniu w Radzie lekarskiej kwestyi co do zmiany artykułu 271 w duchu dozwolenia przygotowywania i sprzedaży poza aptekami artykułów i składników leczniczych, stanowczo za szkodliwe nieuznawanych i po zniesieniu się z właściwemi władzami, zrobić przedstawienie do Rady Państwa o jednoczesną zmianę pomienionego 271 artykułu Ust. lek. i art. 106 Ust. o kar. wymierz. przez sędz. pokoju, dodając, że takowe postanowienie Rady Państwa pozyskało również JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenie. Wzmiankowane zdanie brzmi jak następuje:

Rada Państwa, w Połączonych Departamentach Praw oraz Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych względem zmiany ar-

Собрания сообщить вѣдѣнія; а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія, для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписаль: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).
(С. У. и Р. II., 1875 г., N. 38, стр. 461).

28.

1875 года Апрель 30-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му ДЕПАРТАМЕНТУ).

О порядкѣ пересмотра рѣшеній по опредѣленію неспособности къ труду лицъ въ семействѣ при назначеніи льготъ по отправленію воинской повинности.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 3-го Апрѣля 1875 года, за N. 659, при коемъ представляеть въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ Высочайше утвержденного, 25-го Марта 1875 года, мнѣнія Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержания:

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской повинности, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о порядкѣ пересмотра рѣшеній по опредѣленію неспособности къ труду лицъ въ семействѣ при назначенія льготъ по отправленію воинской повинности, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положила*: разъяснить, что приговоры сельскаго, мѣщанскаго, ремесленнаго и волостнаго сходовъ, а также купеческихъ управъ, относительно опредѣленія неспособности къ труду лицъ въ семействѣ вслѣдствіе увѣчья или болѣзненнаго разстройства (В. с. о. ч. утв. 23 Юня 1874 г. мн. Государ. Сов.), могутъ быть пересматриваемы и отмѣняемы уѣздными (окру-

Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

28.

14-go Kwietnia 1875 r.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DE-
PARTAMENT).

O sposobie rewidowania decyzyj, określających niezdolność do pracy osób w rodzinie przy nadaniu ulg w odbywaniu powinności wojskowej.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIÉJ MOŚCI, Rządzący Senat po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z d. 3-go Kwietnia 1875 r. za N. 659, przy którym składa Rządzącemu Senatowi kopią Najwyżéj zatwierdzonego d. 25 Marca 1875 r. zdania Rady Państwa następującej osnowy:

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do powinności wojskowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o sposobie rewidowania decyzyj określających niezdolność do pracy osób w rodzinie przy nadaniu ulg w odbywaniu powinności wojskowej, i zgadzając się w zasadzie z jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie*: wyjaśnić, że uchwały zebrań wioskowych, mieszczanskich, rzemieślniczych lub wołosnych, jak również zarządów kupieckich co do określenia niezdolności do pracy osób w rodzinie (Najw. zatw. d. 23-go Czerwca 1874 roku zd. Rady Państw.) mogą być rewidowane i uchylane przez powiatowe (okręgowe lub miejskie) urzęda do powinności wojskowej, zarówno na skutek skarg osób z uchwał niezadowolonych,

жными или городскими) присутствиями по воинской повинности, какъ по жалобамъ недовольныхъ приговорами лицъ, такъ и по собственному усмотрѣнію присутствій; постановленія же *) уѣздныхъ (окружныхъ или городскихъ) присутствій по означеннымъ дѣламъ могутъ быть обжалованы губернскимъ (областнымъ) присутствіемъ, рѣшенія которыхъ признаются окончательными.

На мѣшніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мѣшніе въ Высочайше утвержденномъ при Государственномъ Совѣтѣ Особомъ Присутствіи о воинской повинности о способѣ пересмотра рѣшеній по опредѣленію неспособности къ труду лицъ въ семействахъ при назначеніи льготъ по отпращиванію воинской повинности, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*
25-го Марта 1875 года.

Приказали:

О такомъ Высочайше утвержденномъ мѣшніи Государственного Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться можетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Величество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генераль-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Святейшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи — копію съ опредѣленія; а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*.)

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 38, стр. 462).

jak i według własnego uznania urzędów; postanowienia zaś *) w tym przedmiocie powiatowych (okręgowych lub miejskich) urzędów mogą być skarżone do gubernialnych (obwodowych) urzędów, których decyzje uznają się za ostateczne.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zdanie, zapadłe w Najwyżej zatwierdzoném przy Radzie Państwa Oddzielnym Kompletie do powinności wojskowej, o sposobie rewidowania decyzji określających niezdolność do pracy osób w rodzinie przy nadaniu ulg w pełnieniu powinności wojskowej, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

25 Marca 1875 r.

Polecili:

O takimъ Najwyżej zatwierdzonémъ zdaniu Rady Państwa dla wiadomości i naleznego, kogo to dotyczyć może, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukaskiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłowa*).

(*) Въ сѣмъ послѣднемъ пунктѣ означенное выше распоряженіе обязательно и для Царства Польскаго. (*Принис. издат.*)

(*) W tym ostatnim punkcie powyższe rozporządzenie obowiązuje i w Królestwie Polskiem. (*Przyp. wydawcy*).

29.

1875 года Мая 5-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му Департаменту).

О вознагражденіи кандидатовъ на должности по судебному вѣдомству за труды ихъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе Министра Юстиціи, отъ 24-го Апрѣля 1875 г., за N. 6289-мъ, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату, для распубликованія во всеобщее свѣдѣніе, Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ, Государственной Экономіи и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи о вознагражденіи кандидатовъ на должности по судебному вѣдомству за труды ихъ, и соглашаясь въ существѣ, съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ*: I. Въ дополненіе статьи 412 учр. суд. уст. постановить: „Министру Юстиціи предоставляется назначать кандидатамъ на должности по судебному вѣдомству, въ вознагражденіе за ихъ труды, единовременныя пособія изъ ассигнуемой въ его распоряженіе особой суммы, съ тѣмъ чтобы таковыя пособія одному лицу не превышали шестисотъ рублей въ годъ.“ II. Вносить ежегодно, начиная съ 1876 года, въ финансовыя расходныя смѣты Министерства Юстиціи, особымъ параграфомъ, по шестидесяти восьми тысячъ четыреста рублей на выдачу пособій кандидатамъ на должности по судебному вѣдомству. III. Предоставить Министру Юстиціи сумму, внесенную на означенный выше предметъ въ смѣту Министерства Юстиціи на 1875 годъ (ст. 3 § 5), расходовать въ семь году на указанныхъ выше въ статьѣ I основаніяхъ.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного

29.

5 Maja 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU
(I DEPARTAMENT).O wynagradzaniu kandydatów na urzęda sądowe
za ich zajęcia.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 Kwietnia 1875 roku za N. 6289, przy którym składa Rządzącemu Senatowi dla powszechnego uwiadomienia Najwyższy rozkaz względem wypełnienia zapadłego w Radzie Państwa zdania następującej osnowy:

Rada Państwa w Połączonych Departamentach Praw, Ekonomii Państwa i Spraw Cywilnych i Duchownych, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o wynagradzaniu kandydatów na urzęda sądowe za ich zajęcia i zgadzając się w zasadzie z jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie*: I. W uzupełnieniu artykułu 412 organ. sąd. postanowić: „Ministrowi Sprawiedliwości nadaje się prawo wyznaczać kandydatom na urzęda sądowe, jako wynagrodzenie za ich zajęcia, jednorazowe wsparcia, z sumy asygnowanej oddzielnie do jego rozporządzenia, z zastrzeżeniem, żeby pomienione wsparcia nie przewyższały 600 rubli na rok dla jednego.“—II. Wnosić corok, poczynając od r. 1876 do budżetu rozchodów Ministeryum Sprawiedliwości w oddzielnym paragrafie po sześćdziesiąt ośm tysięcy czterysta rubli na wydawanie wsparć kandydatom na urzęda sądowe. — III. Dozwolić Ministrowi Sprawiedliwości sumę wniesioną do budżetu Ministeryum Sprawiedliwości (art. 3 § 5) na cel wyżej wzmiankowany, wydawać w bieżącym roku na zasadach wyżej w artykule I wskazanych.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa zdanie o wynagrodzeniu kandyda-

Совѣта, о вознагражденіи кандидатовъ на должности по судебному вѣдомству за труды ихъ, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

8-го Апрѣля 1875 года.

Приказали:

О такомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должного, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Палатамъ: Судебнымъ и Уголовнаго и Гражданскаго Суда и Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П. 1875 г., N. 38, стр. 491).

tów na urzęda sądowe za ich zajęcia, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

8-go Kwietnia 1875 r.

Poleciał:

O takiém Najwyżej zatwierdzoném zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należnego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnymi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu, również przesłać ukazy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Izbowi Sądowym i Sądu Karnego i Cywilnego, Rządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia; a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłowo*).

30.

1875 года Мая 5-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му ДЕПАРТАМЕНТУ).

О примѣненіи ст. 151 Устава о воинской повинности къ лицамъ: 1) получившимъ отсрочку до будущихъ призывовъ и 2) замѣнившимъ себя зачетными рекрутскими квитанціями.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра, отъ 23 Апрѣля 1875 года, за N. 3945, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату Высочайше утвержденное 25-го Марта 1875 г. мнѣніе Государственного Совета слѣдующаго содержания:

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской повинности, разсмотрѣвъ представленіе Военнаго Министра о примѣненіи ст. 151 Уст. о воин. пов. къ лицамъ: 1) получившимъ отсрочку до будущихъ призывовъ, и 2) замѣнившимъ себя зачетными рекрутскими квитанціями, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положила*: разъяснить: 1) что за силою статьи 151 Уст. о воин. пов., въ указанныхъ сею статьею случаяхъ и порядкѣ, должны быть освобождаемы отъ службы въ войскахъ, съ зачисленіемъ въ ополченіе, не только лица, дѣйствительно въ оную принятыя, но также и получившія отсрочку до будущихъ призывовъ, и 2) что лицамъ, замѣнившимъ себя при призывѣ къ исполненію воинской повинности зачетными рекрутскими квитанціями, сіи послѣднія выдаются обратно въ тѣхъ случаяхъ, когда, на основаніи ст. 151 Уст. о воин. пов., лица сіи подлежали бы освобожденію отъ службы въ войскахъ, если бы въ оную поступили.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Высочайше утвержденномъ при Государственномъ Совѣтѣ Особомъ Присутствіи о воинской повинности

30.

5-go Maja 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DE-
PARTAMENT).

O zastosowaniu art. 151 Ustawy o powinności wojskowej: 1) do osób, które pozyskały odroczenie do przyszłych powołań i 2) do tych, które zastąpiły się rekruckimi wykupnemi kwitami.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat po wysłuchaniu: przedstawienia, za Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra z d. 23 Kwietnia 1875 r. za N. 3945, przy którym składa Rządzącemu Senatowi Najwyżej zatwierdzone d. 25-go Marca 1875 r. zdanie Rady Państwa następującej osnowy:

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do powinności wojskowej, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Wojny o zastosowaniu art. 151 Ust. o pow. wojsk.: 1) do osób, które pozyskały odroczenie do przyszłych powołań oraz 2) do tych, które zastąpiły się rekruckimi wykupnemi kwitami, i zgadzając się w zasadzie z jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie*: wyjaśnić: 1) że na mocy artykułu 151 Ust. o pow. wojsk. i w przepisany w nim sposobie powinni być uwalniani od służby w wojskach i zaliczani do pospolitego ruszenia nie tylko ci, którzy rzeczywiście do służby przyjęci zostali, ale także i ci, którzy pozyskali odroczenie do przyszłych powołań, i 2) że tym, którzy zastąpili się przy powołaniu do odbycia powinności wojskowej rekruckimi wykupnemi kwitami rzeczone kwity zwracają się w tych przypadkach, gdy na zasadzie art. 151 Ust. o pow. wojsk. ulegaliby oni uwolnieniu od służby w wojskach, jeżeliby do niej wstąpili.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe w Najwyżej zatwierdzonym przy Radzie Państwa Oddzielnym Komplecie do powinności wojskowej zdanie o zastosowaniu art. 151 Ust. o pow.

сти, о примѣненіи ст. 151 Уст. о воин. пов. къ лицамъ: 1) получившимъ отсрочку до будущихъ призывовъ, и 2) замѣнившимъ себя зачетными рекрутскими квитанціями, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ :

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

25-го Марта 1875 г.

Приказали:

О такомъ Высочайшемъ повелѣніи, для свѣдѣнія и должнаго, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; а для принечтанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П. 1875 г., N. 38, стр. 491).

воиск.: 1) до osób, które pozyskały odroczenie do przyszłych powołań i 2) do tych, które zastąpiły się rekruckimi wykupnemi kwitami, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

25 Marca 1875 r.

Polecił:

O takimъ Najwyżej zatwierdzonémъ zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i naleznego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukaskiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Rządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia; a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłowa*).

1874 года Мая 5-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му ДЕПАРТАМЕНТУ).О порядкѣ выдачи заграничныхъ паспортовъ лицамъ,
подлежащимъ воинской повинности.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 21 Апрѣля 1875 г., за N. 710, при коемъ представляетъ въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ Высочайше утвержденного, 8-го Апрѣля 1875 года, мнѣнія Государственнаго Совѣта слѣдующаго содержания:

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской повинности и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о порядкѣ выдачи заграничныхъ паспортовъ лицамъ, подлежащимъ воинской повинности, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положила*: Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей устава о паспортахъ (Св. Зак. Т. XIV) постановить: „При выдачѣ заграничныхъ паспортовъ лицамъ мужескаго пола, родившимся послѣ 1852 года и подлежащимъ воинской повинности, наблюдаются слѣдующія особія правила: 1) Тѣмъ изъ означенныхъ лицъ, которымъ минуло восемнадцать лѣтъ отъ роду, заграничные паспорта выдаются не иначе, какъ по предъявленіи свидѣтельства о припискѣ къ призывному участку, а если проситель, по возрасту, уже долженъ былъ участвовать въ жеребѣ (Уст. воин. пов. ст. 11 и 14), или отбылъ воинскую повинность въ качествѣ вольноопредѣляющагося, то по предъявленіи удостовѣренія объ исполненіи сей повинности. Сельскіе обыватели, не получающіе приписныхъ свидѣтельствъ (уст. воин. пов. ст. 97), вмѣсто таковыхъ предъявляютъ паспортъ или иной видъ отъ подлежащаго общественнаго управленія. 2) Въ выдаваемыхъ по предшедшему пункту заграничныхъ паспортахъ озна-

5-го Мая 1875 року.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (I-SZY DE-
PARTAMENT).O sposobie wydawania pasportów zagranicznych osobom
podlegającym powinności wojskowej.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Senat Rządzący, po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 21 Kwietnia 1875 r. za N. 710, przy którym składa Rządzącemu Senatowi kopię Najwyżej zatwierdzonego d. 8 Kwietnia 1875 r. zdania Rady Państwa następującej osnowy:

Rada Państwa, w Oddzielnym Komplecie do powinności wojskowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o sposobie wydawania pasportów zagranicznych osobom podlegającym powinności wojskowej, i zgadzając się w zasadzie z jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie*: Wzamian i w uzupełnieniu odnośnych artykułów ustawy o pasportach (Zb. Pr. T. XIV) postanowie: „Przy wydawaniu zagranicznych pasportów osobom płci męskiej, urodzonym po roku 1852 i podlegającym powinności wojskowej przestrzegane będą następujące oddzielne przepisy: 1) Tym z pomiędzy wzmiankowanych osób, które skończyły lat ośmnaście, zagraniczne pasporta będą wydawane jedynie po przedstawieniu świadectwa o zapisaniu ich do rewiru powołania, a jeżeli proszący podług wieku powinien już być brać udział w losowaniu (Ust. o pow. wojsk. art. 11 i 14) lub odbył powinność wojskową jako ochotnik, to—po przedstawieniu zaświadczenia o wypełnieniu rzeczonych powinności. Obywatele wiejscy, którzy nie otrzymują świadectw o zapisaniu do rewiru (ust. o pow. wojsk. art. 97), zamiast takowych przedstawiają pasport albo inny dowód osobisty od właściwego zarządu publicznego. 2) W wydawanych według poprzedzającego ustępu pasportach zagranicznych wyrażoném będzie: jeżeli otrzymujący pas-

чается: если получатель не отбылъ еще воинской повинности, то въ которомъ году (прописью) онъ подлежитъ призыву; если же онъ отбылъ повинность—то когда и какимъ порядкомъ отбылъ оную.

Намиѣнии написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее намиѣние въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, о порядкѣ выдачи заграничныхъ паспортовъ лицамъ, подлежащимъ воинской повинности, Высочайше утвердить соизволил и повелѣлъ исполнить.

Подписать:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

8-го Апрѣля 1875 г.

Приказали:

О такомъ Высочайше утвержденномъ намиѣнии Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однимъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія; а въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія; для припечатанія же въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи передать извѣстіе.

(Подписаль: За Оберъ Секретаря *Щегловъ*).

С. У. и Р. П., 1875 г., N. 38, стр. 492.

port nie odbył jeszcze powinności wojskowej, to — w którym roku (literami) podlega powołaniu; jeżeli zaś powinność już odbył, to—kiedy i w jaki sposób ją odbył.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na Ogólném Zebrawiu Rady Państwa zdanie o sposobie wydawania pasportów osobom podlegającym powinności wojskowej, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

8 Kwietnia 1875 r.

Polecil:

O takiém Najwyżej zatwierdzoném zdaniu Rady Państwa dla wiadomości i należnego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Zarządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

32.

1875 года Мая 14-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му Департаменту).

Объ отбываніи обязательной службы менонитами.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: рапортъ Министра Внутреннихъ Дѣлъ, отъ 22 Апрѣля 1875 г., за N. 736, при коемъ представляетъ въ Правительствующій Сенатъ списки: 1) съ удостоеннымъ Собственнооручнаго ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденія правилъ объ отбываніи обязательной службы менонитами; 2) съ Высочайшаго повелѣнія объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской повинности и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ объ отбываніи обязательной службы менонитами, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ*: I. Статью 157 Уст. о воин. пов. изложить слѣдующимъ образомъ: „Менониты, освобождаясь отъ ношенія оружія, отбываютъ службу въ мастерскихъ морскаго вѣдомства, въ пожарныхъ командахъ и въ особыхъ подвижныхъ командахъ лѣснаго вѣдомства на основаніи особо установленныхъ правилъ. Но сіе не распространяется на тѣхъ изъ менонитовъ, которые присоединились къ сектѣ, или прибыли изъ за границы, для водворенія въ Имперіи, послѣ 1-го Января 1874 г.“ II. Проектъ правилъ объ отбываніи менонитами обязательной службы поднести къ Высочайшему ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА утвержденію.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ отбываніи обязательной службы менонитами, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
8-го Апрѣля 1875 г.

32.

14 Maja 1875 r.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DE-
PARTAMENT).

O odbywaniu obowiązkowej służby przez Menonitów.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Sena po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 22-go Kwietnia 1875 r. za N. 736, przy którym składa Rządzącemu Senatowi kopie: 1) zaszczyconych własnoręcznem JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzeniem przepisów o odbywaniu obowiązkowej służby przez Menonitów; 2) Najwyższego rozkazu względem wypełnienia zapadłego w Radzie Państwa zdania następującej osnovy:

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do powinności wojskowej i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Spraw Wewnętrznych o odbywaniu obowiązkowej służby przez Menonitów i zgadzając się w zasadzie z jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie*: I. Artykuł 157 Ust. o pow. wojsk. zreagować w sposób następujący: „Menonici będąc zwolnieni od obowiązkowego noszenia broni, odbywają służbę w warsztatach marynarki, w strażach ogniowych i w specjalnych ruchomych oddziałach leśnych, według szczególnych przepisów. Wszelako przepis powyższy nie stosuje się do tych z pomiędzy menonitów, którzy przystąpili do sekty lub przybyli z zagranicy, w celu osiedlenia się w Cesarstwie, po 1 Stycznia 1874 r.“ II. Projekt przepisów o odbywaniu przez Menonitów obowiązkowej służby przedstawić pod Najwyższe JEGO CESARSKIEJ MOŚCI zatwierdzenie.

Na zdaniu napisano, JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólném Zebraniu zdanie Rady Państwa o odbywaniu obowiązkowej służby przez Menonitów Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

8 Kwietnia 1873 r.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, съ приложеніемъ правилъ, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—черезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же, въ установленномъ порядкѣ, Канторъ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря Щегловъ).

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ С.-Петербурѣ,
8-го Апрѣля 1875 года.

„Быть по сему.“

П Р А В И Л А

Объ отбываніи обязательной службы менонитами.

Менониты, состоявшіе въ сей сектѣ и водворившіеся въ Россіи до изданія Устава о воинской повинности, подлежа, по истеченіи дарованныхъ имъ Высочайшимъ указомъ 1-го Января 1874 года льготъ, дѣйствию вышеозначеннаго устава, отбываютъ обязательную службу на слѣдующихъ основаніяхъ:

1. Они размѣщаются, для отправленія дѣйствительной службы, преимущественно въ предѣлахъ Новороссійскаго края и смѣжныхъ съ онымъ губерній и назначаются: а) въ мастерскія морскаго вѣдомства; б) въ пожарныя команды, и в) въ особыя подвижныя команды лѣснаго вѣдомства, имѣющія назначеніемъ разведеніе лѣсовъ на югѣ Россіи.

Полечи:

Отакіемъ Найвыжэй затвердзёнымъ зданію Rady Państwa, z dołączeniem przepisów, dla wiadomości i należnego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysockość Namiestnika Kaukaskiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojeńnym, Gubernatorom, Zarządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: za Naczelnego Sekretarza Szczegółów).

Na oryginale własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W St.-Petersburgu
8 kwietnia 1875 r.

„Ma być podług tego.“

P R Z E P I S Y

O odbywaniu obowiązkowej służby przez Menonitów.

Menonici, którzy należeli do téj sekty i którzy osiedlili się w Rosyi przed wydaniem Ustawy o powinności wojskowej, ulegając, po upływie terminów ulg nadanych im Najwyższym Ukazem z d. 1 Stycznia 1874 r., mocy obowiązującej rzeczonej ustawy, odbywać będą obowiązkową służbę na zasadach następujących:

1. Do wypełnienia służby czynnej posyłani będą głównie w obręb kraju Noworosyjskiego i przyległych do niego gubernij i pomieszczani będą: 1) w warsztatach marynarki; 2) w strażach ogniowych; 3) w specjalnych ruchomych oddziałach leśnych, mających na celu zaprowadzenie lasów na południu Rosyi.

2. Обязательная служба менонитовъ продолжается тѣже сроки, какіе опредѣлены уставомъ о воинской повинности.

3. Поступившіе на службу менониты соединяются въ отдѣльныя группы, для предоставленія имъ возможности совмѣстнаго совершенія молитвъ по правиламъ ихъ вѣры.

4. По окончаніи дѣйствительной службы, въ случаѣ войны, менониты назначаются также лишь на означенные въ ст. 1-й роды службы.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

(С. У. и Р. П., 1875 г., № 40, стр. 513).

33.

1875 года Мая 19-го.

УКАЗЪ Правительствующаго Сената
(по I-му Департаменту).

Объ измѣненіи статей 316 и 319-й Учр. Судеб.
Установленій.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе Министра Юстиціи, отъ 9-го Мая 1875 г., за N. 7085, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату, полученное при отношеніи Государственнаго Секретаря, отъ 28-го Апрѣля, за N. 669, Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи объ измѣненіи статей 316 и 319 учрежденія судебныхъ установленій, и соглашаясь съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положилъ*: 1) Статью 316 учрежденія судебныхъ установленій 20-го Ноября 1864 г. изложить въ слѣдующемъ видѣ: „Въ случаѣ оказаннаго судебному приставу сопротивленія, онъ имѣетъ право требовать содѣйствія мѣстной

2. Termina obowiązkowej służby menonitów będą takie same, jakie są określone w ustawie o powinności wojskowej.

3. Menonici, którzy wstąpili do służby, łączeni będą w oddzielne grupy, aby tym sposobem dać im możność wspólnego odprawiania modlitw, według przepisów ich wiary.

4. Po ukończeniu czynnej służby, w razie wojny, Menonici wyznaczani będą również tylko do rodzajów służby w artykule 1 wymienionych.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

33.

19 Maja 1875 r.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU
(1 DEPARTAMENT)

O zmianie artykułów 316 i 319 Organizacyi
Sądowej.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Rządzący Senat po wysłuchaniu: przedstawienia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 Maja 1875 r. za N. 7085 przy którym składa Rządzącemu Senatowi otrzymany przy odezwie Sekretarza państwa z dnia 28 Kwietnia za N. 669 Najwyższy rozkaz względem wypełnienia zapadłego w Radzie Państwa zdania następującej osnowy:

Rada Państwa w połączonych departamentach Praw oraz Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o zmianie artykułów 316 i 319 Organizacyi Sądowej i zgadzając się z jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie*: 1) Artykuł 316 i 319 Organizacyi Sądowej z d. 20 Listopada 1864 r. zreagować w sposób następujący: „W razie doznane-go oporu komornik sądowy ma prawo żądać pomocy miejscowej władzy policyjnej, która obowiązana jest pomoc tę dać mu bezzwłocznie;

полицейской власти, которая обязана оказывать ему все содействие без замедления.“ 2) Означенную статью дополнить примечанием следующего содержания: „Въ случаѣ, если сопротивление не будетъ устранено мѣрами полиціи, призывъ военной силы производится общимъ установленнымъ для того порядкомъ.“ Статью 319 того же учреждения изложить такъ: „Определеннымъ въ статьяхъ 317 и 318 порядкомъ составляется судебнымъ приставомъ и представляется прокурору или его товарищу особый протоколъ и въ томъ случаѣ, когда полицейская власть не исполнить требованій пристава о содействіи.“

На мѣѣни написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО, воспослѣдовавшее мѣѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта, объ измѣненіи статей 316 и 319 учреждения судебныхъ установлений, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

23-го Апрѣля 1875 г.

Приказали:

О таковомъ Высочайше утвержденномъ мѣѣніи Государственного Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться можетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—черезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генераль-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ и Палатамъ: Судебнымъ, Уголовнаго и Гражданскаго Суда; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія, въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія; а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи передать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 42, стр. 534).

2) Wzmiankowany artykuł uzupełnić uwagą treści następującej: „W razie jeżeli opór nie będzie usunięty środkami policyjnymi wezwanie siły zbrojnej nastąpi w zwykłym postanowionym w tym względzie sposobie“; 3) artykuł 319 pomienionej Organizacyi zrehabilitować tak: „W sposobie wskazanym w artykułach 317 i 318 będzie sporządzony przez komornika sądowego, i przedstawiony prokuratorowi lub jego towarzyszu oddzielny protokół i w tym przypadku, gdy władza policyjna nie czyni zadość domaganiu się komornika o pomoc.

Na zdaniu napisano JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadłe na ogólnem Zebraniu Rady Państwa zdanie o zmianie artykułów 317 i 318 Organizacyi Sądowej Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

23 Kwietnia 1875 r.

Polecił:

O takimъ Najwyżej zatwierdzonymъ zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i należnego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnymi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora i Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Zarządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym, i Izbowi Sądowym, Sądu Karnego i Cywilnego; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantonowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow.*)

34.

1874 года Мая 26-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му ДЕПАРТАМЕНТУ).

О присоединеніи Судебной части въ губерніяхъ Царства Польскаго къ вѣдомству Министерства Юстиціи.

По Именному ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Высочайшему Указу, данному Правительствующему Сенату въ Эмсѣ 14 (26) Мая 1875 года, за Собственноручнымъ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА подписаніемъ, въ которомъ изображено: „Въ виду предстоящаго введенія въ дѣйствіе утвержденного НАМИ 19-го Февраля сего года Положенія о примѣненіи Судебныхъ Уставовъ 20-го Ноября 1864 года къ Варшавскому судебному округу и для предоставленія Министру Юстиціи вышнихъ способовъ къ принятію приготовительныхъ мѣръ по осуществленію сего преобразованія, повелѣваемъ: судебную часть въ губерніяхъ Царства Польскаго нынѣ же присоединить къ вѣдомству Министерства Юстиціи, предоставивъ Министру Юстиціи тѣ права и возложивъ на него тѣ обязанности по отношенію къ нынѣшнему судебному вѣдомству въ означенныхъ губерніяхъ, кои доселѣ присвоены Управляющему Собственною НАШЕЮ Канцелярією по дѣламъ Царства Польскаго. Правительствующій Сенатъ не оставитъ сдѣлать къ исполненію сего Указа надлежащее распоряженіе.“

Приказали:

Означеннаго Именнаго Высочайшаго указа, напечатать въ потребное число экземпляровъ, разослать таковыя, для введенія во всеобщую извѣстность и должнаго, въ чемъ, до кого касаться можетъ, исполненія, Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными частями, однимъ — указами, а другимъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генераль-Гу-

34.

26 Maja 1875 r.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU
(1 DEPARTAMENT).

O przyłączeniu sądownictwa w guberniach Królestwa Polskiego do jurydykcyi Ministeryum Sprawiedliwości.

Na mocy imiennego JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Najwyższego ukazu, danego Rządzącemu Senatowi w Ems d. 14 (26) Maja 1875 roku Własnoręcznie przez Najjaśniejszego Pana podpisanego, w którym wyrażono: Ze względu na mające nastąpić wprowadzenie w wykonanie Najwyżej zatwierdzonego przez NAS d. 19 Lutego Postanowienia o zastosowaniu ustaw Sądowych z d. 20 Listopada 1864 r. do Okręgu Sądowego Warszawskiego i w celu dostarczenia Ministrowi Sprawiedliwości sposobów do przedsięwzięcia przygotowawczych środków wiodących do urzeczywistnienia pomienionej reformy, rozkazujemy: sądownictwo w guberniach Królestwa Polskiego od obecnej chwili przyłączyć do jurydykcyi Ministeryum Sprawiedliwości, nadając Ministrowi Sprawiedliwości te prawa i wkładając na niego te obowiązki, względem obecnego sądownictwa w rzeczonych guberniach, jakie dotychczas przywiązane były do Zarządzającego Własną Naszą Kancelaryą do spraw Królestwa Polskiego. Rządzący Senat nie zaniedba wydać należytego rozporządzenia względem wypełnienia niniejszego Ukazu.“

Polecił:

O takim Najwyżej zatwierdzoném zdaniu Rady Państwa dla wiadomości i należnego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnymi wydziałami, jednych — ukazami, a innych — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy

бернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Палатамъ: Судебнымъ, Уголовнаго и Гражданскаго Суда и Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правлениямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; а въ Департаментъ Министерства Юстиціи—копію съ опредѣленія; для припечатанія, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписаль: За Оберъ Секретаря *Щегловъ*).

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 44, стр. 548).

35.

1875 года Апрель 30-го.

ВЫСОЧАЙШЕЕ ПОВЕЛѢНІЕ, ОБЪЯВЛЕННОЕ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩЕМУ СЕНАТУ МИНИСТРОМЪ НАРОДНАГО ПРОСВѢЩЕНІЯ
3-го МАЯ.

О наименованіи Холмскаго женскаго шестикласснаго училища „Маринскимъ“.

ГОСУДАРЫНЯ ИМПЕРАТРИЦА по всеподданнѣйшему докладу Министромъ Народнаго Просвѣщенія содержанія представленія Попечителя Варшавскаго учебнаго округа, отъ 22-го Марта сего года, за N. 106-мъ, въ 30-й день Апрѣля сего года, Всемилостивѣйше соизволила на принятіе Холмскаго женскаго шестикласснаго училища подъ Августѣйшее Свое покровительство и на предоставленіе сему училищу наименованія „Маринскаго.“

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 45, стр. 554).

General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Zarządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Izbowi Sądowym, Sądu Karnego i Cywilnego; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministeryum Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

35.

30 Kwietnia 1875 r.

NAJWYŻSZY ROZKAZ OBJAWIONY RZĄDZĄCEMU
SENATOWI PRZEZ MINISTRA OŚWIATY PUBLICZNEJ
13 MAJA.

O nazwaniu Chełmskiej Szkoły sześcioklasowej żeńskiej „Maryjską“.

NAJJAŚNIEJSZA PANI, na najpoddanejsze przedstawienie przez Ministra Oświaty Publicznej, podania Kuratora Warszawskiego Okręgu Naukowego z d. 22 Marca bieżącego roku za N. 106, w dniu 30 Kwietnia bieżącego roku, Najmiłościwiej zezwoliła na przyjęcie Chełmskiej Szkoły sześcioklasowej żeńskiej pod Monarszą Swoją opiekę i na nadanie tej szkole nazwiska „Maryjskiej.“

36.*1875 года Марта 14-го.*

Высочайшее повелѣніе, объявленное Правительствующему Сенату Исправляющимъ должность Товарища Министра Финансовъ 13-го Мая.

Объ учрежденіи Отдѣленій Польскаго Банка въ городахъ Ломжѣ и Андреевѣ, Кѣлецкой губерніи.

Высочайшимъ повелѣніемъ, послѣдовавшимъ въ 14-й день Марта 1875 г. по всеподданнѣйшему докладу Министра Финансовъ, разрѣшено: учредить Отдѣленія Польскаго Банка въ городахъ Ломжѣ и Андреевѣ, Кѣлецкой губерніи, на тѣхъ же основаніяхъ, на коихъ открыты таковыя Отдѣленія въ городахъ: Влоцлавскѣ, Лодзи, Люблинѣ, Плоцкѣ, Калишѣ, Ченстоховѣ и Радомѣ, согласно Высочайшимъ повелѣніямъ 5-го Декабря 1869 г., 18 Сентября 1870 г., 29 Января 1872 и 13 (25) Юня 1873 г.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 46, стр. 555).

37.*1875 года Мая 7-го.*

Опредѣленіе Святейшаго Правительствующаго Синода.

Объ устройствѣ и управленіи возсоединяемой съ Православіемъ Греко-Уніатской Холмской епархіи.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Святейшій Правительствующій Синодъ слушалъ: объявленное Синодальнымъ Оберъ-Прокуроромъ Высочайшее повелѣніе, воспо-

36.*14 Marca 1875 r.*

NAJWYŻSZY ROZKAZ OBJAWIONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ PEŁNIĄCEGO OBOWIĄZKI TOWARZYSZA MINISTRA FINANSÓW 13 MAJA.

O utworzeniu filji Banku Polskiego w miastach Łomży i Jędrzejowie gubernii Kieleckiej.

Najwyższym Rozkazem, zapadłym, d. 14 Marca 1875 r. na najpoddańsze przedstawienie Ministra Finansów, dozwolono: utworzyć filje Banku Polskiego w miastach Łomży i Jędrzejowie gubernii Kieleckiej na tych samych zasadach, na jakich otwarte zostały podobne filje w miastach Włocławku, Łodzi, Lublinie, Płocku, Kaliszu, Częstochowie i Radomiu, stosownie do Najwyższych rozkazów z d. 5 Grudnia 1869 r., 18 Września 1870 r., 29 Stycznia 1872 r. i 13 (25) Czerwca 1873 r.

37.*7 Maja 1875 r.*

DECYZYA NAJŚWIĘTSZEGO RZĄDZĄCEGO SYNODU

O organizacyi i zarządzie przyłączonej do Prawosławia Chełmskiej grecko-unickiej diecezyi.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Najświętszy Rządzący Synod wysłuchał: objawionego przez Naczelnego-Prokuratora Synodu Najwyższego rozkazu o wprowadzeniu w wykonanie decyzyi

слѣдовавшее въ 1 (13) день Мая с. г., о приведеніи въ исполненіе опредѣленія Святейшаго Синода касательно устройства и управленія воссоединяемой съ Православіемъ Греко-Уніатской Холмской епархіи.

Справка. Святейшій Синодъ, въ виду имѣющаго совершиться 11-го Мая сего года, воссоединенія Греко-Уніатскихъ приходовъ, входящихъ въ составъ Холмской епархіи, по опредѣленію 13 (25) Апрѣля сего года, постановилъ: 1) Священство и духовныя паствы воссоединяемой Холмской Греко-Уніатской епархіи, по освященнымъ правиламъ и примѣрамъ Святыхъ Отецъ, принять въ полное и совершенное общеніе Святи Православно-Католическія Восточныя церкви, въ нераздѣльный составъ церкви Всероссійскія и въ подчиненіе Святейшаго Правительствующаго Всероссійскаго Синода; при семъ преподавъ священству, воссоединяемому съ Православіемъ, соборное благословеніе Святейшаго Синода, съ молитвою вѣры и любви къ Господу и Спасу нашему Иисусу Христу, да утверждаетъ и да благоуправляетъ дѣло служенія ихъ Святой Церкви. 2) За имѣющимъ воспослѣдовать, въ непродолжительномъ времени, воссоединеніемъ съ Православіемъ всѣхъ благочиній, составляющихъ нынѣ Холмскую Греко-Уніатскую епархію, присоединить сію епархію къ Варшавской и, образовавъ одну православную епархію, наименовать оную, въ воспоминаніе того, что Холмская православная епископская кафедра основана еще въ началѣ XIII вѣка, *Холмско-Варшавскою епархією*, а Архіерея оной именовать *Холмскимъ и Варшавскимъ*, взамѣнъ установленнаго въ 1840 году именованія его Варшавскимъ и Новогеоргіевскимъ. 3) Непосредственное завѣдываніе ново-воссоединенными съ Православіемъ Греко-Уніатскими приходами поручить особому епископу, съ наименованіемъ его *Епископомъ Люблинскимъ, викаріемъ Холмско-Варшавской епархіи*; съ тѣмъ, чтобы викарій сей имѣлъ пребываніе въ г. Холмѣ, и управлялъ ново-воссоединенными приходами, согласно инструкціи, какаѣ будетъ преподана отъ Святейшаго Синода, подъ главнымъ вѣдѣніемъ Епархіальнаго Архіерея Холмскаго и Варшавскаго. 4) Существующую нынѣ Холмскую Греко-Уніатскую Духовную Консисторію упразднить, а взамѣнъ оной образовъ *Холмское Духовное Правленіе*, составъ и предметы вѣдомства котораго будутъ опредѣлены особымъ положеніемъ, съ тѣмъ притомъ, что дѣла большей важности Правленіе имѣетъ представлять на разсмотрѣніе Холмско-Варшавской Духовной Консисторіи. 5) Такъ какъ занятія этой послѣдней должны, вслѣдствіе сего, значительно увеличиться, то,

Найсвятѣйшаго Синода dotyczącej organizacyi i zarządu przyłączonej do prawosławia Chełmskiej grecko-unickiej dyecezyi.

Wyjaśnienie. Najswiętszy Synod, ze względu na mające nastąpić d. 11 Maja bieżącego roku przyłączenie grecko-unickich parafij wchodzących w skład Chełmskiej dyecezyi, i mocą decyzji z d. 13 (25) Kwietnia, postanowił: 1) Duchowieństwo i trzody duchowne przyłączonej Chełmskiej dyecezyi grecko-unickiej według uświęconych przepisów i przykładów Świętych Ojców, zupełnie i całkowicie zjednoczyć z tajemnicami Świętej Cerkwi Wschodniej prawosławno-katolickiej przyjąć w nierozdzielny skład Cerkwi Wszechrosyjskiej i poddać Najswiętszemu Rządzącemu Wszechrosyjskiemu Synodowi; nadto duchowieństwu przyłączonemu do prawosławia udzielić kościelne błogosławieństwo Najswiętszego Synodu, z modlitwą wiary i miłości do Pana i Zbawiciela Naszego Jezusa Chrystusa, aby utwierdziła się i pomyślnie rozwijała sprawa służenia ich Świętej Cerkwi. 2) Z powodu mającego nastąpić przyłączenia do prawosławia wszystkich urzędów duchownych, stanowiących obecnie Chełmską dyecezę grecko-unicką przyłączyć pomienioną dyecezę do Warszawskiej i utworzywszy jedną prawosławną dyecezę nazwać takową na pamiątkę tego, że Chełmska prawosławną katedra biskupia założoną została jeszcze na początku XIII wieku—dyecezą *Chełmsko-Warszawską*, biskupa zaś jej nazywać Chełmskim i Warszawskim zamiast ustanowionej w roku 1840 nazwy Warszawskiego i Nowo-Georgiewskiego.—3) Bezpośrednie zawiadywanie nowo-przyłączonemi do prawosławia parafiami grecko-unickimi poruczyć oddzielnemu biskupowi, nadając mu miano biskupa Lubelskiego, wikaryusza dyecezyi Chełmsko-Warszawskiej, z tém zastrzeżeniem, żeby wikaryusz ten miał miejsce zamieszkania w Chełmie i zarządzał parafiami nowo-przyłączonemi zgodnie z instrukcją, jaka będzie wydana przez Najswiętszy Synod, pod głównym zwierzchnictwem dyecezyjalnego Arcybiskupa Chełmskiego Warszawskiego.—4) Istniejący obecnie Chełmski grecko-unicki konsystorz znieść, a zamiast niego utworzyć Chełmski Zarząd Duchowny, skład którego i zakres działania będą określone przez oddzielne postanowienia, z tém nadto zastrzeżeniem, że sprawy większej wagi Zarząd przedstawiać ma pod rozpoznanie konsystorza duchownego Chełmsko-Warszawskiego.—5) Ponieważ zajęcia tej ostatniej wskutek tego znacznie powiększyć się muszą, dla tego, oprócz obecnie określonej dla tego kon-

сверхъ нынѣ опредѣленнаго для сей Консисторіи числа членовъ, назначить изъ духовенства возсоединяемыхъ приходовъ двухъ новыхъ членовъ, избираемыхъ Викарнымъ Епископомъ и утверждаемыхъ на общемъ основаніи, по представленію Епархіальнаго Архіерея, Святѣйшимъ Синодомъ. 6) Существующіи въ г. Холмѣ Греко-Уніатскую Духовную Семинарію и Училище, для приготовления причетниковъ, обратить въ Православныя Духовно-Учебныя заведенія, не измѣняя Устава этихъ заведеній; управление же и заведеніе оными поручить непосредственному вѣдѣнію Холмскаго викарнаго епископа. 7) Предоставить сему епископу, для замѣщенія свободныхъ священническихъ мѣстъ въ ново-возсоединяемыхъ приходахъ, вызывать, по его усмотрѣнію, изъ Галиціи тѣхъ лицъ, кои по нравственнымъ качествамъ достойны занять священническія у насъ мѣста. 8) На вновь открываемую кафедру Епископа Люблинскаго, Викарія Холмско-Варшавской епархіи, Святѣйшій Синодъ признаетъ полезнымъ и справедливымъ назначить нынѣшняго администратора Холмской епархіи, старшаго Соборнаго Протоіерея Маркела Попеля, какъ состоящаго нынѣ во вдовствѣ, съ тѣмъ, чтобы нареченіе и посвященіе его въ епископа произведено было въ С.-Петербургѣ, по предварительномъ присоединеніи сего протоіерея къ Православной церкви.

Таковыя предположенія Святѣйшаго Синода предварительно приведенія ихъ въ исполненіе, предоставлено Синодальному Оберъ-Прокурору подвергнуть на Всемилостивѣйшее ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА благовозрѣніе.

Приказали:

Объ изъясненномъ опредѣленіи Святѣйшаго Синода, удостоенномъ Высочайшаго утвержденія въ 1 (13) день Мая сего года, сообщить вѣдѣніемъ въ Правительствующій Сенатъ; а для включенія онаго въ полное собраніе законовъ, представить Синодальному Оберъ-Прокурору сообщить II Отдѣленію Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 48, стр. 609).

систорза liczby członków wyznaczyć, z pomiędzy duchowieństwa przyłączonych parafij, dwóch nowych członków, wybieranych przez biskupa wikaryalnego i zatwierdzanych według ogólnej zasady na przedstawienie Arcybiskupa diecezjalnego przez Najświętszy Synod.—6) Istniejące w mieście Chełmie grecko-unickie seminaryum i szkołę dyaków kościelnych zamienić na zakłady naukowo-duchowne prawosławne, nie zmieniając ustawy tych zakładów, zarząd zaś i zawiadywanie takowemi porучить bezpośredniej władzy Chełmskiego biskupa wikaryalnego; 7) Dozwolić temuż biskupowi, w celu obsadzenia opróżnionych miejsc duchownych w nowo-przyłączonych parafiach, wzywać według jego uznania, z Galicyi takie osoby, które, ze względu na swe moralne przyimoty, godne są zająć miejsca duchowne u nas;— 8) Na nowo otworzoną katedrę biskupa Lubelskiego, Wikaryusza diecezji Chełmsko-Warszawskiej, Najświętszy Synod uznaje za pożyteczne i sprawiedliwe mianować obecnego administratora diecezji Chełmskiej, starszego sobornego protojereja Marcelego Popiela, jako będącego obecnie w stanie wdowieństwa, z tém zastrzeżeniem, ażeby mianowanie i wyświęcenie go na biskupa dokonaniemъ было в Петербургу, по упреждніемъ przystaniu rzeczonego protojereja do Cerkwi prawosławnej.

Takowe propozycje Najświętszego Synodu, przed ich wprowadzeniem w wykonanie, poruczono Naczelnemu Prokuratorowi Synodu oddać pod Najmilościwsze rozpoznanie JEGO CESARSKIEJ MOŚCI.

Polecił:

O przytoczonej decyzji Rządzącego Synodu, zaszczyconej za twierdzeniem Najwyższém w dniu 1 (13) Maja r. b., zakomunikować Rządzącemu Senatowi, a w celu włączenia jej do całkowitego Zbioru Praw porучить Naczelnemu Prokuratorowi Synodu zakomunikować II Wydziałowi Własnej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryi.

38.

1875 года Июня 6-го

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му Департаменту).

Съ приложеніемъ Всеобщаго Почтоваго Договора и протокола о присоединеніи къ оному Франціи и о размѣнѣ ратификаціи онаго.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: предложеніе за Министра Юстиціи, Товарища Министра:

1) отъ 6-го Мая 1875 года, за N. 4638, слѣдующаго содержанія:

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ удостоилъ въ С. - Петербургѣ 1 (13) Марта сего года Высочайшей ратификаціи Всеобщій Почтовый договоръ, заключенный въ Бернѣ 27 Сентября (9 Октября) 1874 г. Эта ратификація, по установленному порядку, обмѣнена въ Бернѣ 21 Апрѣля (3 Мая) 1875 г. Объ этомъ, съ приложеніемъ копій съ означеннаго договора и русскій переводъ онаго, онъ, Товарищъ Министра Юстиціи, предлагаетъ Правительствующему Сенату къ обнародованію и

2) отъ 10-го Мая 1875 года, за N. 4840, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату копію и русскій переводъ доставленнаго Управляющему Министерствомъ Иностранныхъ Дѣлъ нашимъ посланникомъ въ Бернѣ протокола о присоединеніи Франціи къ всеобщему Почтовому Договору, и о размѣнѣ ратификаціи онаго.

Приказали:

Означеннаго Всеобщаго Почтоваго Договора съ приложеніемъ протокола о присоединеніи къ оному Франціи, напечатать въ потребное число экземпляровъ, разослать таковыя, для повсемѣстнаго обнародованія, Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Министрамъ и Главно-

38.

6-go Czerwca 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (I-SZY DEPARTAMENT).

Z dołączeniem Powszechnego Traktatu Pocztowego i protokołu o przyłączeniu się do niego Francyi i o wymianie jego ratyfikacyi.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu: raportu, za Ministra Sprawiedliwości, Towarzysza Ministra:

1) z dnia 6 Maja 1875 r. za N. 4638, następującej treści:

NAJJAŚNIEJSZY PAN zaszczycił w Petersburgu dnia 1 (13) Marca bieżącego roku Najwyższą ratyfikacją Powszechny traktat pocztowy, zawarty w Bernie d. 27 Września (9 Października) 1874 r. Ratyfikacja ta, według ustanowionego porządku, wymienioną została w Bernie d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1875 roku. O tém, z dołączeniem kopii pomienionego traktatu i tłumaczenia jego na język rosyjski, on, Towarzysz Ministra Sprawiedliwości, przedstawia Rządzącemu Senatowi dla podania do powszechnej wiadomości i

2) z dnia 10 Maja 1875 roku za N. 4840, przy którym składa Rządzącemu Senatowi kopię i tłumaczenie na język rosyjski, przysłanego przez Naszego upoważnionego w Bernie Zarządzającemu Ministerium Spraw Zagranicznych, protokołu o przyłączeniu się Francyi do powszechnego traktatu pocztowego i o wymianie ratyfikacyi.

Polecił:

Wzmiankowanego Powszechnego Traktatu Pocztowego z dołączeniem Protokołu o przyłączeniu się do niego Francyi, wydrukowawszy potrzebną ilość egzemplarzy, rozesłać takowe dla powszechnego uwiadomienia, Jego Cesarzkiej Wysokości Namiestnikowi Kaukazkiemu, Ministrom i Główno-Zarządzającym oddzielnymi

управляющимъ отдѣльными частями, однимъ—при указахъ, а другимъ—чрезъ передачу къ Оберъ-Прокурорскимъ дѣламъ 1-го Департамента Правительствующаго Сената при копіяхъ съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать при указахъ: Генераль-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Градоначальникамъ, Губернскимъ, Войсковымъ и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общи оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ, а въ Департаментъ Министерства Юстиціи—при копіяхъ съ опредѣленія; для припечатанія же въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи—при извѣстіи.

(Подписаль: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

ДОГОВОРЪ*)

относящійся до учрежденія Всеобщаго Почтоваго Союза.

Божією споспѣшествоющею милостію, МЫ, АЛЕКСАНДРЪ Второй, ИМПЕРАТОРЪ и Самодержецъ Всероссійскій, Московскій, Кіевскій, Владимірскій, Новгородскій; Царь Казанскій, Царь Астраханскій, Царь Польскій, Царь Сибирскій, Царь Херсонеса Таврическаго, Царь Грузинскій; Государь Псковскій и Великій Князь Смоленскій, Литовскій, Волынский, Подольскій и Финляндскій; Князь Эстляндскій, Лифляндскій, Курляндскій и Семпгальскій, Самогитскій, Вѣлостокскій, Корельскій, Тверскій, Югорскій, Пермскій, Вятскій, Болгарскій и иныхъ; Государь и Великій Князь Новгорода Низовскія земли, Черниговскій, Рязанскій, Полотскій

*) TRAITE

concernant la création d'une Union Générale des Postes.

Par la Grâce de Dieu, NOUS, ALEXANDRE Second, EMPEREUR et Autocrate de toutes les Russies, de Moscou, Kiow, Wladimir, Novogorod, Tsar de Casan, Tsar d'Astrakhan, Tsar de Pologne, Tsar de Sibérie, Tsar de la Chersonèse Taurique, Tsar de la Géorgie,

wydziałami, jednym—przy ukazach, a innym—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również posłać przy ukazach: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Naczelnikom miast, Zarządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłow*).

ТРАКТАТ*)

dotyczący utworzenia Powszechnego Związku Pocht.

Z Bożej łaski, MY ALEKSANDER Drugi, CESARZ i Samowładea Wszechrosyjski, Moskiewski, Kijowski, Włodzimierski, Nowogrodzki, Car Kazański, Car Astrachański, Król Polski, Car Syberyjski, Car Chersonesu Tauryckiego, Car Gruziński, Pan na Pskowie i Wielki Książę Smoleński, Litewski, Wołyński, Podolski i Finlandzki, Książę Estlandzki, Liflandzki, Kurlandzki i Semigalski, Samogicki, Bielostocki, Korelski, Twerski, Jugorski, Permski, Wiacki, Bulgarski i innych ziem; Monarcha i Wielki Książę Nowogrodu, Nizowskich ziem, Czernigowski, Razański, Połocki, Rostowski, Jarosławski, Biełozierski, Udorski, Obdorski, Kondyjski, Witebski, Mściśławski i całe

Seigneur de Plescow et Grand Duc de Smolensk, de Lithuanie, Volhynie, Podolie et de Finlande; Duc d'Estonie, de Livonie, de Courlande et Semigalle, de Samogitie, Bialostock, Carélie, Twer, Jugorie, Perm, Viatka, Bolgarie et d'autres; Seigneur et Grand Duc de Novgorod inférieur, de Czernigow, Riasan, Polotzk, Rostow, Jaroslav, Béloosersk, Oudor, Obdor, Condie, Witebsk, Mstislaw, Dominateur de toute la contrée du Nord; Seigneur d'Ibérie, de la Cartalinie, de la

Ростовскій, Ярославскій, Бѣлозерскій, Удорскій, Обдорскій, Кондійскій, Витебскій, Мстиславскій, и всея Сѣверныя страны Повелитель; и Государь Иверскія, Карталинскія и Кабардинскія земли и Области Арменскія; Черкасскіхъ и Горскихъ Князей и иныхъ наслѣдникъ Государь и Обладатель; Наслѣдникъ Норвежскій, Герцогъ Шлезвигъ-Голстинскій, Стормаринскій, Дитмарсенскій и Ольденбургскій, и прочая, и прочая, и прочая.

Объявляемъ чрезъ сіе, что, вслѣдствіе взаимнаго соглашенія между НАМИ и Германією, Австро-Венгрією, Бельгією, Данією, Египтомъ, Испанією, Сѣверо-Американскими Соединенными Штатами, Францією, Великобританією, Грецією, Италією, Люксембургомъ, Норвегією, Нидерландами, Португалією, Румынією, Сербією, Швецією, Швейцарією и Турцією Полномочные Наши заключили и подписали въ Бернѣ 27 Сентября (9 Октября) 1874 года Всеобщій Почтовый Договоръ и окончательный протоколъ того же числа, которые отъ слова до слова гласятъ такъ:

ДОГОВОРЪ

относящійся до учрежденія Всеобщаго Почтоваго Союза, заключенный между Россією, Германією, Австро-Венгрією, Бельгією, Данією, Египтомъ, Испанією, Соединенными Штатами Америки, Францією, Великобританією, Грецією, Италією, Люксембургомъ, Норвегією, Нидерландами, Португалією, Румынією, Сербією, Швецією, Швейцарією и Турцією.

Нижеподписавшіеся полномочные отъ вышеупомянутыхъ странъ постановили, по взаимному соглашенію и подъ условіемъ ратификаціи, слѣдующую конвенцію.

Cabardie et de la province d'Arménie; Prince Héréditaire et Souverain des Princes de Circassie et d'autres Princes montagnards, Successeur de Norvège, Duc de Schleswig-Holstein, de Stormarn, de Dithmarsen et d'Oldenbourg, etc. etc. etc.

Savoir faisons par les présentes, qu'à la suite d'un commun accord entre NOUS et l'Allemagne, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Danemark, l'Egypte, l'Espagne, les Etats-Unis de l'Amérique du Nord, la France, la Grande-Bretagne, la Grèce, l'Italie, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, la Roumanie

go północnego kraju rozkazodawca, i Monarcha Iwerskiej, Kartalińskiej i Kabardyńskiej ziem i obwodów Armenських; Czerkaskich i Górskich książąt i innych dziedziczny Monarcha i Władca, Następca Norwegi, Hercog Szlezwig-Holsztyński, Stornmarnski, Ditmarsenski i Oldenburgski etc. etc. etc.

Niniejszém objawiamy, że wskutek wzajemnego porozumienia się pomiędzy NAMI a Niemcami, Austro-Węgrami, Belgią, Danią, Egiptem, Hiszpanią, Połączonemi Stanami Północnej Ameryki, Francją, Wielko-Brytanią, Grecją, Włochami, Luksemburgiem, Norwegią, Niderlandami, Portugalią, Rumunią, Serbią, Szwecją, Szwajcaryą i Turcją, Pełnomocnicy NASI zawarli i podpisali w Bernie d. 27 Września (9 Października) 1874 roku powszechną Konwencyą Pocztową i ostateczny Protokół z téjże daty, które słowo w słowo brzmią tak:

Т R A K T A T

dotyczący utworzenia Powszechnego Związku Pocht, zawarty pomiędzy Rosją, Niemcami, Austro-Węgrami, Belgią, Danią, Egiptem, Hiszpanią, Połączonemi Stanami Ameryki, Francją, Wielko-Brytanią, Grecją, Włochami, Luksemburgiem, Norwegią, Niderlandami, Portugalią, Rumunią, Serbią, Szwecją, Szwajcaryą i Turcją.

Niżej podpisani pełnomocnicy krajów wyżej wzmiankowanych, po wzajemném porozumieniu się i pod warunkiem ratyfikacyi, postanowili następującą konwencyą:

la Suède, la Suisse et la Turquie, NOS Plénipotentiaires ont conclu et signé à Berne le 27 Septembre (9 Octobre) 1874 une Convention postale générale et un protocole définitif à la même date, dont la teneur est mot pour mot comme suit:

Т R A I T É

concernant la création d'une Union Générale des Postes, conclu entre la Russie, l'Allemagne, l'Autriche-Hongrie, la Belgique, le Danemark, l'Egypte, l'Espagne, les Etats-Unis d'Amérique,

Статья 1.

Страны, между которыми заключенъ настоящий договоръ, образуютъ подъ наименованіемъ „Всеобщаго Почтоваго Союза“ одну почтовую территорію для взаимнаго обмѣна корреспонденціи между своими почтовыми учрежденіями.

Статья 2.

Постановленія настоящаго договора распространяются на закрытыя и открытыя письма, книги, газеты и другія печатныя произведенія, образчики товаровъ и дѣловыя бумаги, происходящія изъ одной изъ странъ Союза и адресованныя въ другую изъ этихъ странъ. Постановленія эти распространяются также на обмѣнъ вышепомянутыхъ предметовъ между странами Союза и чуждыми Союзу странами, когда этотъ обмѣнъ производится чрезъ посредство пограничной мѣрѣ двухъ территорій договаривающихся сторонъ.

Статья 3.

Всеобщая союзная такса для единичнаго франкированнаго закрытаго письма опредѣляется въ 25 сантимовъ.

la France, la Grande-Bretagne, la Grèce, l'Italie, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, la Roumanie, la Serbie, la Suède, la Suisse et la Turquie.

Les Soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés, ont d'un commun accord, et sous réserve de ratification arrêté la Convention suivante:

Article 1.

Les pays entre lesquels est conclu le présent traité formeront, sous la désignation de „Union générale des postes“, un seul territoire postal pour l'échange réciproque des correspondances entre leurs bureaux de poste.

Artykuł 1.

Kraje, pomiędzy którymi zawarty został niniejszy traktat, tworzą, pod nazwiskiem „Powszechnego Związku Poczt“ jedno terytorium pocztowe, przy wzajemnej wymianie korespondencji pomiędzy ich urzędami pocztowymi.

Artykuł 2.

Rozporządzenia niniejszego traktatu stosować się będą do listów do kart korespondencyjnych, do książek, gazet i innych płodów druku, do próbek towarów i do papierów aktowych, pochodzących z jednego z pomiędzy krajów do związku należących i adresowanych do drugiego z tych krajów. Stosować się również będą do wymiany pocztowej przedmiotów wyżej wzmiankowanych pomiędzy krajami do związku należącymi i temi, które do związku nie weszły, ilekroć wymiana takowa dokonywa się przy zajęciu terytorium dwóch przynajmniej z pomiędzy stron kontraktujących.

Artykuł 3.

Powszechna taksa związku oznaczoną jest na 25 centymów od jednego pojedynczego listu frankowanego.

Article 2.

Les dispositions de ce traité s'étendront aux lettres, aux cartes-correspondance, aux livres, aux journaux et autres imprimés, aux échantillons de marchandises et aux papiers d'affaires originaires de l'un des pays de l'Union et à destination d'un autre de ces pays. Elles s'appliqueront également à l'échange postal des objets ci-dessus entre les pays de l'Union et les pays étrangers à l'Union toutes les fois que cet échange emprunte le territoire de deux des parties contractantes au moins.

Article 3.

La taxe générale de l'Union est fixée à 25 centimes pour la lettre simple affranchie.

Однакожь, въ видѣ мѣры переходной, предоставляется взимать, въ каждой странѣ, вслѣдствіе ея монетной системы и другихъ соображеній, таксу въ высшемъ или низшемъ противъ указанной цифры размѣрѣ, съ тѣмъ чтобы эта такса не превышала бы 32 сантимовъ и не была бы ниже 20 сантимовъ.

Единичнымъ закрытымъ письмомъ признается такое, вѣсъ котораго не превышаетъ 15 граммовъ. Такса за письма превышающія этотъ вѣсъ будетъ взиматься въ размѣрѣ единичнаго порта за каждые 15 граммовъ или части 15 граммовъ.

Плата за нефранкированное закрытое письмо будетъ взиматься въ двойномъ размѣрѣ противъ платы установленной въ странѣ назначенія за франкированное закрытое письмо.

Франкированіе открытыхъ писемъ обязательно. Плата за эти письма будетъ взиматься въ половинномъ размѣрѣ противъ таксы за франкированное закрытое письмо, съ округленіемъ дробей.

За всякую морскую перевозку на протяженіи болѣе 300 морскихъ миль въ предѣлахъ Союза предоставляется прибавлять къ обыкновенной таксѣ добавочную таксу въ размѣрѣ не выше половины всеобщей союзной таксы за франкированное закрытое письмо.

Статья 4.

Всеобщая союзная такса для дѣловыхъ бумагъ, образчиковъ товаровъ, газетъ, сброшюрованныхъ или переплетенныхъ книгъ, брошюръ, музыкальных нотъ, визитныхъ билетовъ, каталоговъ,

Toutefois, comme mesure de transition, il est réservé à chaque pays, pour tenir compte de ses convenances monétaires ou autres, la faculté de percevoir une taxe supérieure ou inférieure à ce chiffre, moyennant qu'elle ne dépasse pas 32 centimes et ne descende pas au-dessous de 20 centimes.

Sera considérée comme lettre simple toute lettre dont le poids ne dépasse pas 15 grammes. La taxe des lettres dépassant ce poids sera d'un port simple par 15 grammes ou fraction de 15 grammes.

Le port des lettres non affranchies sera le double de la taxe du pays de destination pour les lettres affranchies,

L'affranchissement des cartes-correspondance est obligatoire.

Wszelako, jako środek przejściowy, pozwala się każdemu krajowi, wskutek jego systemu monetarnego i z innych względów, pobierać takse wyższą lub niższą od cyfry wyżej wskazanej, byle tylko ta taksa nie przewyższała 32 centymów i nie była niższą od 20 centymów.

Za list pojedynczy uważanym będzie każdy, którego waga nie przenosi 15 gramów. Taksa od listów przenoszących tę wagę pobierana będzie w ilości jednego porta za każde 15 gramów lub część 15 gramów.

Porto od listów niefrankowanych wynosić będzie dwa razy wziętą takse, jaka jest ustanowiona dla listów frankowanych w kraju przeznaczenia.

Frankowanie kart korespondencyjnych (listów otwartych) jest obowiązkiem. Taksa od nich wynosić ma połowę taksy od listów frankowanych, z możliwością zaokrąglania ułamków.

Za każdy przewóz morski, na przestrzeni większej od 300 mil morskich w obrębie Związku, będzie można dodać do zwykłego porta takse dodatkową, która nie będzie mogła przenosić połowy ogólnej taksy Związku, oznaczonej dla listu frankowanego.

Artykuł 4.

Powszechna taksa Związku od papierów aktowych, od próbek towarów, od dzienników, książek zbroszowanych lub oprawnych, od nót, biletów wizytowych, katalogów, prospektów, anonsów i wszel-

Leur taxe est fixée à la moitié de celle des lettres affranchies, avec faculté d'arrondir les fractions.

Pour tout transport maritime de plus de 300 milles marins dans le ressort de l'Union, il pourra être ajouté au port ordinaire une surtaxe qui ne pourra pas dépasser la moitié de la taxe générale de l'Union fixée pour la lettre affranchie.

Article 4.

La taxe générale de l'Union pour les papiers d'affaires, les échantillons de marchandises, les journaux, les livres brochés ou re-

прейсь-курантовъ и объявленій всякаго рода печатныхъ, гравированныхъ, литографированныхъ, или автографированныхъ, а также фотографій, опредѣляется въ 7 сантимовъ за каждое единичное отправление.

Однакожь, въ видѣ мѣры переходной, предоставляется взимать въ каждой странѣ, вслѣдствіе ея монетной системы и другихъ соображеній, таксу въ высшемъ или низшемъ противъ указанной цифры размѣрѣ, но съ тѣмъ, чтобы такса эта не превышала бы 11 сантимовъ и не была бы ниже 5 сантимовъ.

Единичнымъ отправленіемъ признается такое, вѣсъ котораго не превышаетъ 50 граммовъ. Такса за отправленія превышающія этотъ вѣсъ будетъ взиматься въ размѣрѣ единичнаго порта — за каждые 50 граммовъ или части 50 граммовъ.

За всякую морскую перевозку, на протяженіи болѣе 300 морскихъ миль въ предѣлахъ Союза, предоставляется прибавлять къ обыкновенной таксѣ добавочную таксу въ размѣрѣ не выше половины всеобщей союзной таксы за отправленія этой категоріи.

Высшій предѣлъ вѣса вышеозначенныхъ предметовъ опредѣляется для образчиковъ товаровъ въ 250 граммовъ, а для всѣхъ прочихъ предметовъ въ 1000 граммовъ.

За правительствомъ каждой страны Союза остается право не производить на своей территоріи пересылку и выдачу такихъ изъ указанныхъ въ настоящей статьѣ предметовъ, которые не удовлетворяютъ требованіямъ дѣйствующихъ относительно ихъ появленія и обращенія законоположеній и постановленій.

liés, les brochures, les papiers de musique, les cartes de visite, les catalogues, les prospectus, annonces et avis divers, imprimés, gravés lithographiés ou autographiés, ainsi que les photographies, est fixée à 7 centimes pour chaque envoi simple.

Toutefois, comme mesure de transition, il est réservé à chaque pays, pour tenir compte de ses convenances monétaires ou autres, la faculté de percevoir une taxe supérieure ou inférieure à ce chiffre, moyennant qu'elle ne dépasse pas 11 centimes et ne descende pas au-dessous de 5 centimes.

Sera considéré comme envoi simple tout envoi dont le poids ne dépasse pas 50 grammes. La taxe des envois dépassant ce poids sera d'un port simple par 50 grammes ou fraction de 50 grammes.

kiego rodzaju ogłoszeń, drukowanych, grawirowanych, litografowanych lub autografowanych, jak również fotografii, oznacza się na 7 centymów za każdą pojedynczą przesyłkę.

Wszelako, jako środek przejściowy, wolno jest każdemu krajowi, wskutek jego systemu monetarnego i z innych względów, pobierać takse wyższą lub niższą od cyfry wyżej wskazanej, byle tylko ta taksa nie przenosiła 11 centymów i nie była niższą od 5 centymów.

Za pojedynczą przesyłkę uważaną będzie każda, której waga nie przenosi 50 gramów. Taksa przesyłek wagę tę przenoszących wynosić będzie pojedyncze porto za każde 50 gramów lub część 50 gramów.

Za każdy przewóz morski na przestrzeni większej od 300 mil morskich w obrębie Związku będzie można dodać do porta zwykłego takse dodatkową, która nie będzie mogła przenosić połowy ogólnej taksy Związku, oznaczonej dla przedmiotów tej kategorii.

Maximum wagi przedmiotów wyżej wzmiankowanych oznacza się na 250 gramów dla próbek towarów, a na 1000 gramów dla wszelkich innych.

Zastrzega się dla każdego kraju prawo nie uskuteczniać na swoim terytorium przesyłek i nie wydawać takich towarów, z pomiędzy oznaczonych w niniejszym artykule, względem których nie byłyby zachowane prawa, postanowienia i rozporządzenia, stanowiące warunki ich publicznego użytku i ich obiegu.

Pour tout transport maritime de plus de 300 milles marins dans le ressort de l'Union, il pourra être ajouté au port ordinaire une surtaxe qui ne pourra pas dépasser la moitié de la taxe générale de l'Union fixée pour les objets de cette catégorie.

Le poids maximum des objets mentionnés ci-dessus est fixé à 250 grammes pour les échantillons et à 1000 grammes pour tous les autres.

Est réservé le droit du Gouvernement de chaque pays de l'Union de ne pas effecteur sur son territoire le transport et la distribution des objets désignés dans le présent article, à l'égard desquels il n'aurait pas été satisfait aux lois, ordonnances et décrets qui règlent les conditions de leur publication et de leur circulation.

Статья 5.

Указанные въ ст. 2 предметы могутъ быть отправляемы рекомендованными.

Всякое рекомендованное отправленіе должно быть франкировано.

Плата за франкированіе рекомендованныхъ отправленій опредѣляется въ томъ же размѣрѣ какъ за отправленія не рекомендованными.

Плата за рекомендованіе и за росписки въ полученіи не должна превышать установленной въ странѣ отправленія для внутренней корреспонденціи.

Въ случаѣ утраты рекомендованнаго отправленія, произшедшей не вслѣдствіе чрезвычайныхъ обстоятельствъ, уплачивается вознагражденіе въ размѣрѣ 50 франковъ отправителю или, по его желанію, адресату тѣмъ Почтовымъ Управленіемъ въ вѣдомствѣ котораго, сухопутномъ или морскомъ, произошла утрата, т. е. гдѣ исчезъ слѣдъ корреспонденціи; за исключеніемъ лишь случая, когда по законамъ своей страны это Почтовое Управленіе не отвѣтствуетъ за пропажу внутреннихъ рекомендованныхъ отправленій.

Уплата этого вознагражденія будетъ производиться въ возможно-непродолжительномъ времени, но никакъ не позже одного года со дня заявленія.

Всякое заявленіе о вознагражденіи теряетъ свою силу, если оно не было сдѣлано въ теченіи одного года со времени подачи на почту рекомендованнаго отправленія.

Article 5.

Les objets désignés dans l'article 2 pourront être expédiés sous recommandation.

Tout envoi recommandé doit être affranchi.

Le port d'affranchissement des envois recommandés est le même que celui des envois non recommandés.

La taxe à percevoir pour la recommandation et pour les avis de réception ne devra pas dépasser celle admise dans le service interne du pays d'origine.

Artykuł 5.

Przedmioty wskazane w artykule 2 będą mogły być wysłane jako rekomendowane.

Każda przesyłka rekomendowana winna być frankowana.

Porto od frankowania przesyłek rekomendowanych jest także same, jak i od przesyłek nierekomendowanych.

Taksa za rekomendowanie i za kwity z odbioru nie powinna być wyższą od taksy ustanowionej dla wewnętrznej korespondencji kraju, z którego pochodzi przesyłka.

W przypadku zaginięcia przesyłki rekomendowanej, wyjąwszy gdy to nastąpiło wskutek siły większej, wysyłający, lub, na jego samego żądanie, adresant, otrzyma wynagrodzenie w ilości 50 franków od Zarządu Poczтового, w którego lądowym lub morskim obrębie przesyłka zgubioną została, to jest, gdzie zaginął ślad korespondencji; o ile tylko, według praw swojego kraju, Zarząd ten nie jest nieodpowiedzialnym za utratę wewnętrznych przesyłek rekomendowanych.

Wypłata tegoż wynagrodzenia dokonana będzie w czasie, o ile można, jak najbliższym, a najpóźniej w rok od chwili reklamacyi.

Wszelka reklamacja o wynagrodzenie ulega przedawnieniu, jeżeli nie została zrobioną w ciągu roku od czasu oddania na pocztę przesyłki rekomendowanej.

En cas de perte d'un envoi recommandé et sauf le cas de force majeure, il sera payé une indemnité de 50 francs à l'expéditeur ou, sur la demande de celui-ci, au destinataire, par l'Administration dans le territoire ou dans le service maritime de laquelle la perte a eu lieu, c'est à dire où la trace de l'objet a disparu, à moins que, d'après la législation de son pays, cette Administration ne soit pas responsable pour la perte d'envois recommandés à l'intérieur.

Le paiement de cette indemnité aura lieu dans le plus bref délai possible et, au plus tard, dans le délai d'un an, à partir du jour de la réclamation.

Статья 6.

Франкирование всякаго вообще отправления должно производиться не иначе какъ посредствомъ почтовыхъ марокъ или штемпельныхъ конвертовъ, имѣющихъ обращеніе въ странѣ отправления.

Нефранкированныя или недостаточно франкированныя газеты и другія печатныя произведенія къ пересылкѣ не допускаются. Остальныя нефранкированныя или недостаточно франкированныя отправления оплачиваются какъ нефранкированныя закрытыя письма, за вычетомъ, въ подлежащихъ случаяхъ, цѣнности употребленныхъ штемпельныхъ конвертовъ и почтовыхъ марокъ.

Статья 7.

Досылаемая внутри Союза корреспонденція не подлежитъ никакой дополнительной платѣ.

Но, когда внутренняя корреспонденція одной изъ странъ Союза за будетъ передана, вслѣдствіе досылки, въ другую страну Союза, то Почтовое Управленіе мѣста назначенія будетъ взимать за эту корреспонденцію еще свою внутреннюю таксу.

Toute réclamation d'indemnité est prescrite, si elle n'a pas été formulée dans le délai d'un an, à partir de la remise à la poste de l'envoi recommandé.

Article 6.

L'affranchissement de tout envoi quelconque ne peut être opéré qu'au moyen de timbres-poste ou d'enveloppes timbrées valables dans le pays d'origine.

Il ne sera pas donné cours aux journaux et autres imprimés non affranchis ou insuffisamment affranchis. Les autres envois non affranchis ou insuffisamment affranchis seront taxés comme lettres non affranchies sauf déduction, s'il y a lieu, de la valeur des enveloppes timbrées ou des timbres-poste employés.

Artykuł 6.

Frankowanie wszelkiego rodzaju przesyłek może być dokonane jedynie zapomocą marek pocztowych albo kopert markowanych, mających obieg w kraju pochodzenia.

Gazety i inne płody druku, niefrankowane lub frankowane niedostatecznie, nie będą wysłane. Od innych przesyłek niefrankowanych lub frankowanych niedostatecznie pobrana będzie opłata—jak od listów niefrankowanych, z potrąceniem wartości kopert markowanych lub marek pocztowych, jeżeli takowe były użyte.

Artykuł 7.

Za ponowną ekspedycją przesyłek pocztowych w obrębie Związku żadne porto dodatkowe pobranem nie będzie.

Wrazie jedynie, jeżeliby przesyłka wewnętrzna jednego z krajów do Związku należących, wskutek ponownej ekspedycji, przeszła wobród drugiego takiego kraju, Zarząd miejsca przeznaczenia doda swoją takse wewnętrzną.

Article 7.

Aucun port supplémentaire ne sera perçu pour la réexpédition d'envois postaux dans l'intérieur de l'Union.

Seulement, dans le cas où un envoi du service interne de l'un des pays de l'Union entrerait, par suite d'une réexpédition, dans le service d'un autre pays de l'Union, l'Administration du lieu de destination ajoutera sa taxe interne.

Article 8.

Les correspondances officielles relatives au service des postes sont exemptes du port. Sauf cette exception, il n'est admis ni franchise, ni modération de port.

Статья 8.

Официальная корреспонденция относящаяся до почтовой службы пересылается бесплатно. Кроме сего исключения не допускается никакого изъятия от платежа порта, ни пересылка за уменьшенную плату.

Статья 9.

Каждое Почтовое Управление будет оставлять в свою пользу полностью все платежи взысканные на основании вышеприведенных статей 3, 4, 5, 6 и 7. Таким образом по этому предмету не будет существовать никаких расчетов между различными Почтовыми Управлениями Союза.

Ни в странѣ отправления, ни в странѣ получения не дозволяется взыскивать с отправителей или получателей писем или других почтовых предметов какой либо таксы или почтовой пошлины, кроме установленных вышеприведенными статьями.

Статья 10.

Свобода транзита обеспечена на всей территории Союза.

Вследствие сего предоставляется полная и совершенная свобода обмена различным союзным Почтовым Управлениям, могущим по этому обмениваться между собою транзитомъ через промежуточные страны как закрытыми пост-пакетами так и корреспонденцією, пересылаемою открыто, смотря по требованіямъ обмена или удобствамъ почтовой службы.

Article 9.

Chaque Administration gardera en entier les sommes qu'elle aura perçues en vertu des articles 3, 4, 5, 6 et 7 ci dessus. En conséquence, il n'y aura pas lieu de ce chef à un décompte entre les diverses Administrations de l'Union.

Les lettres et les autres envois postaux ne pourront, dans le

Artykuł 8.

Korespondenecye urzędowe, dotyczące służby poczt, są wolne od porta. Oprócz tego wyjątku żadne inne zwolnienie od porta ani jego zmniejszenie miejsca mieć nie może.

Artykuł 9.

Każdy Zarząd pozostawia przy sobie wcałości sumy pobrane na mocy powyżej przytoczonych artykułów 3, 4, 5, 6 i 7. Wskutek tego nie będzie w tym przedmiocie żadnych rozrachowań pomiędzy różnemi Zarządami Związku.

Oprócz opłat przewidzianych w powyżej przytoczonych artykułach, nie będzie można pobierać, ani od wysyłających ani od odbierających listy i inne przesyłki pocztowe, żadnej inniej taksy lub opłaty pocztowej, ani w kraju pochodzenia ani w kraju przeznaczenia.

Artykuł 10.

Na całym terytoryum Związku zapewnia się wolność transitu.

Wskutek tego, będzie miała miejsce zupełna i całkowita wolność wymiany pomiędzy różnemi Zarządami pocztowemi Związku, które będą mogły przysyłać sobie wzajemnie, transito przez kraje pośrednie, zarówno zamknięte post-pakiety jak i korespondenecye otwarte, stosownie do potrzeb wymiany i dogodności służby pocztowej.

pays d'origine comme dans celui de destination, être frappés à la charge des expéditeurs ou des destinataires, d'aucune taxe ni d'aucun droit postal autres que ceux prévus par les articles susmentionnés.

Article 10.

La liberté du transit est garantie dans le territoire entier de l'Union.

Закрытыя постъ-пакеты и корреспонденція пересылаемая открыто, должны быть всегда направляемы самымъ быстрымъ путемъ, какимъ располагають Почтовое Управление.

Если нѣсколько направлений представляютъ одинаковыя условия скорости, то выборъ пути предоставляется отправляющему Почтовому Управлению.

Пересылка въ закрытыхъ постъ-пакетахъ становится обязательною, какъ только количество писемъ и другихъ отправлений достигнетъ такого размѣра, который, по заявленію заинтересованнаго Почтоваго Управления, можетъ затруднить дѣлопроизводство передаточнаго почтоваго учрежденія.

Отправляющее почтовое вѣдомство будетъ платить Почтовому Управлению транзитной территоріи вознагражденіе въ размѣрѣ 2 франковъ за килограммъ чистаго вѣса писемъ и 25 сантимовъ за килограммъ чистаго вѣса предметовъ указанныхъ въ ст. 4, производится ли эта пересылка транзитомъ въ закрытыхъ постъ-пакетахъ или открыто.

Вознагражденіе это можетъ быть возвышено до 4 франковъ за письма и до 50 сантимовъ за предметы указанные въ ст. 4, если транзитъ производится на протяженіи болѣе 750 километровъ по территоріи одного и того же Почтоваго Управления.

Во всякомъ случаѣ тамъ, гдѣ транзитъ существуетъ даровой или гдѣ онъ производится за меньшую плату, сн послѣднія условия остаются въ своей силѣ.

En conséquence, il y aura pleine et entière liberté d'échange, les diverses Administrations postales de l'Union pouvant s'expédier, réciproquement, en transit par les pays intermédiaires, tant des dépêches closes que des correspondances à découvert, suivant les besoins du trafic et les convenances du service postal.

Les dépêches closes et les correspondances à découvert doivent toujours être dirigées par les voies les plus rapides dont les Administrations postales disposent.

Lorsque plusieurs routes présentent les mêmes conditions de célérité, l'Administration expéditrice a le choix de la route à suivre.

Il est obligatoire d'expédier en dépêches closes toutes les fois que le nombre des lettres et autres envois postaux est de nature à entraver

Zamknięte post-pakiety i korespondencye otwarte powinny zawsze być wysyłane najszybszymi drogami, jakimi Zarządy Pocztowe rozporządzają.

Gdy kilka dróg przedstawia jedne i te same warunki szybkości, Zarządowi wysyłającemu służy wybór drogi.

Przesyłka w zamkniętych post-pakietach staje się obowiązującą, ilekroć liczba listów i innych przesyłek pocztowych jest taką, że, według deklaracji Zarządu interesowanego, utrudnia operacye biura pocztownie ekspedującego.

Urząd wysyłający zapłaci Zarządowi terytorium transitu wynagrodzenie w ilości 2 franków od kilogramu czystej wagi za listy a 25 centymów od kilogramu czystej wagi za przesyłki wyszczególnione w artykule 4; czyto przesyłka transito ma miejsce w zamkniętych post-pakietach, czy dokonywa się przez otwarte korespondencye.

Wynagrodzenie powyższe może być podwyższone do 4 franków za listy i do 50 centymów za przesyłki wyszczególnione w art. 4, jeżeli idzie o przesłanie transito na przestrzeni większej od 750 kilometrów na terytorium jednego i tego samego Zarządu.

Wszelako, stanowi się, że wszędzie, gdzie transito obecnie już jest darmem lub ulega taksom mniejszym, warunki te będą utrzymane.

les opérations du bureau réexpéditeur, d'après les déclarations de l'Administration intéressée.

L'Office expéditeur paiera à l'Administration du territoire de transit une bonification de 2 francs par kilogramme pour les lettres et de 25 centimes par kilogramme pour les envois spécifiés à l'art. 4, poids net, soit que le transit ait lieu en dépêches closes, soit qu'il se fasse à découvert.

Cette bonification peut être portée à 4 francs pour les lettres et à 50 centimes pour les envois spécifiés à l'art. 4, lorsqu'il s'agit d'un transit de plus de 750 kilomètres sur le territoire d'une même Administration.

Въ тѣхъ случаяхъ когда транзитъ производится моремъ на протяженіи болѣе 300 морскихъ миль въ предѣлахъ Союза, Почтовое Управленіе, при посредствѣ котораго производится эта морская пересылка, имѣетъ право на вознагражденіе за расходы по этой операціи.

Члены Союза обязываются уменьшить эти расходы до возможныхъ предѣловъ. Вознагражденіе, которое Почтовое Управленіе, предоставляющее морскую перевозку, можетъ за это требовать отъ отправляющаго Почтоваго Управленія, не должно превышать 6 франковъ и 50 сантимовъ за килограммъ чистаго вѣса писемъ и 50 сантимовъ за килограммъ чистаго вѣса предметовъ указанныхъ въ ст. 4.

Ни въ какомъ однакожъ случаѣ расходы на морскую перевозку не должны превышать тѣхъ, которые производятся въ настоящее время. По этому для тѣхъ морскихъ почтовыхъ путей гдѣ въ настоящее время производится даровая перевозка, никакого вознагражденія и впредь платимо не будетъ.

Для опредѣленія вѣса корреспонденціи, пересылаемой открытымъ или закрытымъ транзитомъ, будетъ доставляться въ имѣющія быть установленными, по взаимному соглашенію, періоды времени статистика отправляемой въ теченіи двухъ недѣль корреспонденціи. Данныя эти, будутъ служить, впредь до новой повѣрки, основаніемъ для взаимныхъ между Почтовыми Управленіями расчетовъ.

Il est entendu toutefois que partout où le transit est déjà actuellement gratuit ou soumis à des taxes moins élevées, ces conditions seront maintenues.

Dans le cas où le transit aurait lieu par mer sur un parcours de plus de 300 milles marins dans le ressort de l'Union, l'Administration par les soins de laquelle ce service maritime est organisé aura droit à la bonification des frais de ce transport.

Les membres de l'Union s'engagent à réduire ces frais dans la mesure du possible. La bonification que l'Office qui pourvoit au transport maritime pourra réclamer de ce chef de l'Office expéditeur ne devra pas dépasser 6 francs 50 centimes par kilogramme pour les

W przypadkach, gdy tranisto odbywa się morzem na przestrzeni większej od 300 mil morskich w obrębie Związku, Zarząd, staraniem którego ta przesyłka morska uskutecznia się, będzie miał prawo do wynagrodzenia za kosztą tego przewozu.

Członkowie Związku zobowiązują się zmniejszyć te kosztą do możliwych granic. Wynagrodzenie, jakiego Urząd dostarczający przewóz morski będzie za to mógł żądać od Urzędu wysyłającego, nie powinno przenosić 6 franków 50 centymów od kilograma listów oraz 50 centymów od kilograma przesyłek wyszczególnionych w art. 4 (waga czysta).

W żadnym razie kosztą te nie będą mogły być wyższe od tych, jakie płać się teraz. Wskutek tego nie będzie płacone żadne wynagrodzenie za przewóz po tych morskich drogach pocztowych, na których się obecnie takowe nie płaci.

Dla ustanowienia wagi korespondencyj transitowych, przesyłanych bądźto w zamkniętych post-pakietach, bądź w korespondencyach otwartych, będzie dopełnianą w terminach, po wspólném porozumieniu się wyznaczonych, statystyka tych przesyłek za czas dwóch tygodni. Rezultat tych prac posłuży aż do następnej rewizji za podstawę do wzajemnych rachunków między Zarządami:

lettres, et 50 centimes par kilogramme pour les envois spécifiés à l'article 4, (poids net).

Dans aucun cas ces frais ne pourront être supérieurs à ceux bonifiés maintenant. En conséquence, il ne sera payé aucune bonification sur les routes postales maritimes où il n'en est pas payé actuellement.

Pour établir le poids des correspondances transitant, soit en dépêches closes, soit à découvert, il sera fait à des époques qui seront déterminées d'un commun accord une statistique de ces envois pendant deux semaines. Jusqu'à révision, le résultat de ce travail servira de base aux comptes des Administrations entre elles.

Каждое Почтовое Управление может требовать проверки этих данных:

- 1) В случае значительного изменения в движении корреспонденции;
- 2) По истечении года со времени составления последнего статистического расчета.

Постановления настоящей статьи не распространяются на Ост-Индскую почту, равно на перевозку через территорию Северо-Американских Соединенных Штатов по железным дорогам между Нью-Йорком и С.-Франциско. Эти объемы перевозки будут производиться по прежнему, на основании особых соглашений между заинтересованными в этом деле Почтовыми Управлениями.

Статья II.

Сношения между странами Союза и чужеземными странами будут производиться на основании уже заключенных между ними частных конвенций, или имеющих быть впредь заключенными.

Платежи за пересылку корреспонденции за пределы Союза обуславливаются этими Конвенциями. Платежи эти будут в подлежащих случаях присоединяться к союзной таксе.

Согласно постановлениям ст. 9, союзная такса будет распределяться следующим образом:

- 1) Отправляющее Союзное Почтовое Управление будет оставлять в свою пользу всю союзную таксу за франкированную корреспонденцию адресованную в чужеземные страны.

Chaque Office pourra demander la révision:

- 1) En cas de modification importante dans le cours des correspondances;
- 2) A l'expiration d'une année après la date de la dernière constatation.

Les dispositions du présent article ne sont pas applicables à la Malle des Indes, ni aux transports à effectuer à travers le territoire des Etats-Unis d'Amérique par les chemins de fer entre New-York et San-Francisco. Ces services continueront à faire l'objet d'arrangements particuliers entre les Administrations intéressées.

Każdy Urząd pocztowy będzie mógł żądać rewizyi:

- 1) W razie ważnej zmiany w ruchu korespondencyj.
- 2) Po upływie roku od daty sporządzenia ostatniego obrachowania statystycznego.

Rozporządzenia niniejszego artykułu nie stosują się do poczty Wschodnio-Indyjskiej, ani do przewozu przez terytorium Zjednoczonych Stanów północnej Ameryki, kolejami żelaznymi pomiędzy Nowym-Yorkiem i San-Francisco. Przewozy te będą w dalszym ciągu przedmiotem oddzielnych układów pomiędzy Zarządami interesowanymi.

Artykuł II.

Stosunki krajów Związkowych z krajami do Związku nie należącymi, będą określane przez oddzielne konwencje, obecnie już istniejące, lub—które pomiędzy nimi zawarte być mają.

Taksy, jakie pobierać należy za przewóz poza granice Związku, będą w tych ugodach oznaczone i będą dodane w właściwych przypadkach do taksy Związkowej.

Stosownie do rozporządzeń artykułu 9 taksa związkowa będzie rozdzielana w sposób następujący:

- 1) Urząd Związkowy wysyłający pozostawi w całości przy sobie takse związkową za korespondencje frankowane adresowane do krajów obcych.

Article II.

Les relations des pays de l'Union avec des pays étrangers à celle-ci seront régies par les conventions particulières qui existent actuellement ou qui seront conclues entre eux.

Les taxes à percevoir pour le transport au-delà des limites de l'Union seront déterminées par ces conventions; elles seront ajoutées, le cas échéant, à la taxe de l'Union.

En conformité des dispositions de l'article 9, la taxe de l'Union sera attribuée de la manière suivante:

2) Союзное Почтовое Управление мѣста назначенія будетъ оставлять въ свою пользу всю союзную таксу за нефранкированную корреспонденцію, происходящую изъ чужеземныхъ странъ.

3) Союзное Почтовое Управление, обмѣнивающее закрытые постъ-пакеты съ чужеземными странами, будетъ оставлять въ свою пользу всю союзную таксу за франкированную корреспонденцію, происходящую изъ чужеземныхъ странъ, и за нефранкированную корреспонденцію, адресованную въ эти страны.

Въ указанныхъ подъ NN. 1, 2 и 3 случаяхъ, Почтовое Управление, обмѣнивающее постъ-пакеты, не пользуется никакимъ вознагражденіемъ за транзитъ. Во всѣхъ остальныхъ случаяхъ ему уплачивается вознагражденіе за транзитъ на основаніи постановленій ст. 10.

Статья 12.

Обмѣнъ цѣнныхъ пакетовъ и почтовыхъ трансфертовъ составить предметъ послѣдующихъ соглашеній между разными союзными странами или группами союзныхъ странъ.

Статья 13.

Союзнымъ Почтовымъ Управленіямъ предоставляется становить, по взаимному соглашенію, въ Наказѣ, весь порядокъ дѣло-

1) L'Office expéditeur de l'Union gardera en entier la taxe de l'Union pour les correspondances affranchies à destination des pays étrangers.

2) L'Office destinataire de l'Union gardera en entier la taxe de l'Union pour les correspondances non affranchies originaires des pays étrangers.

3) L'Office de l'Union qui échange des dépêches closes avec des pays étrangers gardera en entier la taxe de l'Union pour les correspondances affranchies originaires des pays étrangers et pour les correspondances non affranchies à destination des pays étrangers.

2) Urząd Związkowy przeznaczenia pozostawi w całości przy sobie takse związkową za korespondencje niefrankowane pochodzące z krajów obcych.

3) Urząd Związkowy, który wymienia zamknięte post-pakiety z krajami obcemi, pozostawi przy sobie w całości takse Związkową za korespondencje frankowane, pochodzące z krajów obcych i za korespondencje niefrankowane adresowane do krajów obcych.

W przypadkach, oznaczonych pod N. 1, 2 i 3, Urząd, który wymienia post-pakiety nie ma prawa do żadnego wynagrodzenia za transito. W każdym innym przypadku kosztu transita płacone będą podług rozporządzenia art. 10.

Artykuł 12.

Wymiana post-pakietów wartościowych, oraz zleceń pocztowych będzie przedmiotem późniejszych układów pomiędzy różnemi krajami lub grupami krajów Związkowych.

Artykuł 13.

Zarządy pocztowe różnych krajów, które składają Związek, mają prawo ułożyć, za wspólném porozumieniem się, regulamin, w któ-

Dans les cas désignés sous les N. N. 1, 2 et 3, l'Office qui échange les dépêches n'a droit à aucune bonification pour le transit. Dans tous les autres cas, les frais de transit seront payés d'après les dispositions de l'art. 10.

Article 12.

Le service des lettres avec valeur déclarée et celui des mandats de poste feront l'objet d'arrangements ultérieurs entre les divers pays ou groupes de pays de l'Union.

производства, необходимый для исполнения настоящего договора. Постановления сего Наказа могут быть всегда изменяемы по взаимному соглашению союзных Почтовых Управлений.

Отдельнымъ Союзнымъ Почтовымъ Управлениемъ предоставляется условиться между собою относительно вопросовъ неотносящихся до всего Союза, какъ то: устройство пограничныхъ сношений, определение смежныхъ районовъ съ уменьшеною таксою, условия обмена почтовыхъ трансфертовъ и цѣнныхъ пакетовъ, и пр. и пр.

Статья 14.

Условия настоящего договора не касаются до внутреннего почтового законодательства союзныхъ странъ и не лишаютъ договаривающихся сторонъ права оставить въ своей силѣ или вновь заключить особые договоры, равно оставить въ своей силѣ или вновь заключить болѣе тѣсные союзы съ цѣлью постепеннаго улучшения почтовыхъ сношений.

Статья 15.

Почтовые Управления договаривающихся сторонъ устроятъ совокупными средствами, подъ названіемъ международного Бюро Всеобщаго Почтового Союза, центральное учреждение, которое бу-

Article 13.

Les Administrations postales des divers pays qui composent l'Union sont compétentes pour arrêter d'un commun accord, dans un règlement, toutes les mesures d'ordre et de détail nécessaires en vue de l'exécution du présent traité. Il est entendu que les dispositions de ce règlement pourront toujours être modifiées d'un commun accord entre les Administrations de l'Union.

Les différentes Administrations peuvent prendre entre elles les arrangements nécessaires au sujet des questions qui ne concernent pas l'ensemble de l'Union, comme le règlement des rapports à la frontière,

rymby wskazany był porządek i szczegóły potrzebne przy wprowadzaniu w wykonanie niniejszego traktatu. Rozporządzenia, zawarte w tym regulaminie, będą mogły zawsze być zmieniane za wspólną zgodą Zarządów Związku.

Pojedyncze Zarządy mogą zawierać pomiędzy sobą odpowiednie układy w kwestyach, które nie dotyczą całości Związku, jakoto: regulaminy stosunków pogranicznych, oznaczenie rejonów granicznych ze zmniejszoną taksą, warunki wymiany zleceń pocztowych i pakietów wartościowych etc. etc.

Artykuł 14.

Warunki niniejszego kontraktu nie uwłaczają w niczem wewnętrzному prawodawstwu pocztowemu każdego kraju, ani nie ograniczają prawa stron kontraktujących do utrzymywania lub zawierania nowych traktatów, jak również do utrzymywania lub tworzenia ściślejszych związków w widokach stopniowego ulepszania stosunków pocztowych.

Artykuł 15.

Pod imieniem międzynarodowego Bióra Powszechnego Związku poczt, będzie utworzony urząd centralny, który sprawować będzie czynności pod zwierzchnim nadzorem wybranego przez Kongres Za-

la fixation de rayons limitrophes avec taxe réduite, les conditions de l'échange des mandats de poste et des lettres avec valeur déclarée etc. etc.

Article 14.

Les stipulations du présent traité ne portent ni altération à la législation postale interne de chaque pays, ni restriction au droit des parties contractantes de maintenir et de conclure des traités, ainsi que de maintenir et d'établir des unions plus restreintes en vue d'une amélioration progressive des relations postales.

дѣть дѣйствовать подъ высшимъ надзоромъ, избраннаго Конгресомъ почтового Управленія.

На обязанности этого Бюро будутъ лежать: собраніе, публикація и разсылка всякаго рода свѣдѣній до международнаго почтового дѣла касающихся, изложеніе своего мнѣнія по тѣмъ спорнымъ вопросамъ, по которымъ спорящія стороны къ нему обрѣтятся; разсмотрѣніе предположеній объ измѣненіи Наказа для исполненія настоящаго договора; сообщеніе постановленныхъ въ Наказѣ измѣненій; облегченіе операций международнаго счетоводства, особенно по указаннымъ въ ст. 10 сношеніямъ, и вообще производство изслѣдованій и работъ, которыя ему будутъ поручены въ интересахъ Почтоваго Союза.

Статья 16.

Въ случаѣ разногласія между двумя или нѣсколькими членами Союза относительно толкованія настоящаго договора, спорный вопросъ долженъ быть разрѣшенъ третейскимъ судомъ, для чего каждое изъ причастныхъ къ спорному дѣлу Почтовыхъ Управленій выберетъ другаго союзнаго члена не причастнаго къ дѣлу.

Постановленіе посредниковъ произносится по большинству голосовъ.

Article 15.

Il sera organisé, sous le nom de Bureau international de l'Union générale des postes, un office central qui fonctionnera sous la haute surveillance d'une Administration postale désignée par le Congrès et dont les frais seront supportés par toutes les Administrations des Etats contractants.

Ce bureau sera chargé de coordonner, de publier et de distribuer les renseignements de toute nature qui intéressent le service international des postes, d'émettre, à la demande des parties en cause, un avis sur les questions litigieuses, d'instruire les demandes de modification au règlement d'exécution, de notifier les changements adoptés de faciliter les opérations de la comptabilité internationale, notamment,

rzędu pocztowego, i którego kosztą ponosić będą wszystkie Zarządy państw kontraktujących.

Obowiązkiem rzeczzonego Bióra będzie: porządkować, ogłaszać i rozsyłać wszelkiego rodzaju wiadomości dotyczące międzynarodowych czynności pocztowych; wyrażać, na żądanie stron spór wiodących, zdanie w kwestjach spornych; rozpoznawać żądania zmian w regulaminie wykonania; zawiadamiać o przyjętych zmianach; ułatwiać operacje rachunkowości międzynarodowej, mianowicie zaś w stosunkach przewidzianych w powyższym art. 10, i wogóle dopełniać studyów i prac, jakie mu będą poruczone w interesie Związku poczt.

Artykuł 16.

W razie różności zdań pomiędzy dwoma lub kilkoma członkami Związku względem wykładni niniejszego traktatu, kwestya sporna powinna być rozstrząśniętą przez sąd polubowny; w tym celu każdy z Zarządów w sporze udział biorących, wybierze innego członka Związku, który nie będzie w sprawie interesowany.

Decyzja sędziów polubownych wydaną będzie absolutną w - kszością głosów.

dans les relations prévues a l'art. 10 ci-dessus et, en général, de procéder aux études et aux travaux dont il serait saisi dans l'intérêt de l'Union postale.

Article 16.

En cas de dissentiment entre deux ou plusieurs membres de l'Union relativement a l'interprétation du présent traité, la question en litige devra être réglée par jugement arbitral; a cet effet, chacune des Administrations en cause choisira un autre membre de l'Union, qui ne soit pas intéressé dans l'affaire.

La décision des arbitres sera donnée a la majorité absolue des voix.

Въ случаѣ раздѣленія голосовъ, посредники выбираютъ, для разрѣшенія разногласія, другое Почтовое Управленіе также къ дѣлу не причастное.

Статья 17.

Вступленіе въ Союзъ не состоящихъ еще въ немъ заатлантическихъ странъ будетъ допускаемо на слѣдующихъ условіяхъ:

1) Страны тѣ обязаны сдѣлать свое заявленіе тому Почтовому Управленію, въ вѣдѣніи котораго состоитъ между-народное Бюро Союза.

2) Онѣ подчинятся условіямъ союзнаго договора, при чемъ вопросъ о расходахъ на морскую перевозку можетъ быть обсужденъ впоследствии.

3) Согласію ихъ на вступленіе въ Союзъ должно предшествовать соглашеніе между Почтовыми Управленіями, имѣющими съ ними конвенціи или прямыя сношенія.

4) Для осуществленія сего соглашенія надзирающее надъ международнымъ Бюро Почтовое Управленіе созоветъ, въ случаѣ надобности, на сѣздъ, причастныя къ дѣлу Управленія, а равно и то, которое желаетъ вступить въ Союзъ.

5) Когда соглашеніе это состоится, то Надзирающее Управленіе уведомитъ объ этомъ всѣхъ членовъ Всеобщаго Почтоваго Союза.

6) Если въ теченіи шести недѣль со времени этого сообщенія не сдѣлано будетъ никакихъ возраженій, вступленіе новаго члена

En cas de partage des voix, les arbitres choisiront, pour trancher le différend, une autre Administration également désintéressée dans le litige.

Article 17.

L'entrée dans l'Union des pays d'outre-mer n'en faisant pas encore partie sera admise aux conditions suivantes:

1) Ils déposeront leur déclaration entre les mains de l'Administration chargée de la gestion du Bureau international de l'Union.

W razie rozdzielenia się zdań, sędziowie polubowni, wybiorą inny Zarząd, również w sporze nieinteresowany, który pomiędzy zdaniem rozstrzygnie.

Artykuł 17.

Kraje za-morskie, które do związku jeszcze nie = ależą, będą mogły do niego przystąpić pod warunkami następującymi:

1) Złożą deklaracją na ręce Zarządu, któremu powierzonym jest kierownictwo Międzynarodowego Bióra Związku;

2) Poddadzą się warunkom traktatu Związkowego, z zastrzeżeniem jedynie możności późniejszego porozumienia się względem kosztów przewozu morskiego.

3) Przed ich przystąpieniem do Związku, Zarządy mające z nimi konwencje pocztowe lub bezpośrednie stosunki, winny się porozumieć między sobą.

4) Dla sprowadzenia tego porozumienia się, Zarząd kierujący Biórem międzynarodowym zwoła, w razie potrzeby, zebranie Zarządów interesowanych oraz Zarządu, który życzy sobie przystąpić do Związku.

5) Gdy porozumienie się nastąpi, Zarząd kierujący Biórem międzynarodowym zawiadomi o tém wszystkich członków powszechnego Związku poczt.

6) Jeżeli w przeciągu sześciu tygodni od daty tego zawiadomienia nie będą czynione zarzuty, przystąpienie będzie uważane za

2) Ils se soumettront aux stipulations du traité de l'Union, sauf entente ultérieure au sujet des frais de transport maritime.

3) Leur adhésion à l'Union doit être précédée d'une entente entre les Administrations ayant des conventions postales ou des relations directes avec aux.

4) Pour amener cette entente, l'Administration gérante convoquera, le cas échéant, une réunion des Administrations intéressées et de l'Administration qui demande l'accès.

5) L'entente établie, l'Administration gérante en avisera tous les membres de l'Union générale des postes.

на въ Союзъ будетъ считаться состоявшимся, о чемъ надзирающее Почтовое Управление уведомить Управление, желающее вступить въ Союзъ. Окончательное присоединение будетъ постановлено дипломатическомъ актомъ, обмененнымъ между Правительствомъ Надзирающаго и Правительствомъ принятаго въ Союзъ Управленія.

Статья 18.

По крайней мѣрѣ чрезъ каждые три года будетъ собираться Съездъ полномочныхъ отъ участвующихъ въ Союзѣ странъ, для усовершенствованія системы Союза, введенія въ немъ улучшеній, признанныхъ полезными, и обсужденія общихъ Союзу дѣлъ.

Каждая страна имѣетъ одинъ голосъ.

Каждая страна можетъ быть представляема однимъ или нѣсколькими своими полномочными, или полномочными другой страны.

Но полномочный или полномочные одной страны могутъ быть представителями только двухъ странъ, считая въ этомъ числѣ и свою собственную.

Предстоящій съездъ имѣетъ быть въ Парижѣ въ 1877 году.

Съездъ этотъ можетъ состояться и ранѣе этого времени, по требованію не менѣе трети членовъ Союза.

6) Si dans un délai de six semaines, à partir de la date de cette communication, des objections ne sont pas présentées, l'adhésion sera considérée comme accomplie et il en sera fait communication par l'Administration gérante à l'Administration adhérente. — L'adhésion définitive sera constatée par un acte diplomatique entre le Gouvernement de l'Administration gérante et le Gouvernement de l'Administration admise dans l'Union.

Article 18.

Tous les trois ans au moins, un Congrès de plénipotentiaires des pays participant au traité sera réuni en vue de perfectionner le

dokonane, o czém Zarząd kierujący Biórem Międzynarodowém zawiadomi Zarząd przystępujący do Związku. Ostateczne przystąpienie stwierdzoném będzie przez akt dyplomatyczny pomiędzy Rządem Zarządu nadzorczego i Rządem Zarządu przyjętego do Związku.

Artykuł 18.

Przynajmniej co lat trzy pełnomocnicy krajów biorących udział w traktacie zbierać się będą na kongres, w widokach udoskonalenia systemu Związku, wprowadzenia potrzebnych ulepszeń i roztrząsania kwestyj wspólnych Związku.

Każdy kraj ma jeden głos.

Każdy kraj może być reprezentowany bądźto przez jednego lub więcej delegowanych, bądź też przez delegacyą z innego kraju.

W każdym jednak razie stanowi się, że delegowanemu lub delegowanym jednego kraju będzie mogła być powierzona reprezentacya tylko dwóch krajów, licząc w to i ich własny.

Następne zebranie będzie miało miejsce w Paryżu w roku 1877.

Wszelako, zebranie to może być przyspieszone jeżeli przynajmniej trzecia część członków Związku żądać tego będzie.

systeme de l'Union, d'y introduire les améliorations jugées nécessaires et de discuter les affaires communes.

Chaque pays a une voix.

Chaque pays peut se faire représenter, soit par un ou par plusieurs délégués, soit par la délégation d'un autre pays.

Toutefois, il est entendu que le délégué ou les délégués d'un pays ne pourront être chargés que de la représentation de deux pays, y compris celui qu'ils représentent.

La prochaine réunion aura lieu à Paris en 1877.

Toutefois, l'époque de cette réunion sera avancée, si la demande en est faite par le tiers au moins des membres de l'Union.

Статья 19.

Настоящий договор вступить в силу 19 Июня (1го Июля) 1875 года.

Договор этот заключен на три года, начиная с вышеупомянутого срока. После этого срока он будет считаться продолженным на неопределенное время, но всякая из договаривающихся сторон будет иметь право выйти из Союза, заявив о том за годь впередь.

Статья 20.

Со дня вступления в дѣйствіе настоящаго договора, отменяются всѣ постановленія особыхъ договоровъ, заключенныхъ между подлежащими странами и Управленіями на столько, на сколько эти постановленія, независимо отъ изложенныхъ въ ст. 14. не могутъ быть согласованы съ постановленіями настоящаго договора.

Настоящий договоръ будетъ ратификованъ въ возможно не продолжительномъ времени, но не позже какъ за три мѣсяца до вступления его въ дѣйствіе. Ратификаціи будутъ обмѣнены въ Бернѣ.

Въ удостовѣреніе чего полномочные вышепоименованныхъ странъ настоящий договоръ подписали въ Бернѣ 27 Сентября (9 Октября) 1874 года.

Article 19.

Le présent traité entrera en vigueur le 19 Juin (1 Juillet) 1875.

Il est conclu pour trois ans à partir de cette date. Passé ce terme, il sera considéré comme indéfiniment prolongé, mais chaque partie contractante aura le droit de se retirer de l'Union, moyennant un avertissement donné une année à l'avance.

Article 20.

Sont abrogées, à partir du jour de la mise à exécution du pré-

des

Artykuł 19.

Traktat niniejszy otrzyma moc obowiązującą d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1875 roku.

Jest on zawarty na trzy lata od powyższej daty. Po upływie tego terminu uważanym będzie jako przedłużony nieograniczenie, ale każda ze stron będzie miała prawo wystąpić ze Związku, uprzedzając o tém na rok wprzód.

Artykuł 20.

Z dniem wprowadzenia w wykonanie niniejszego traktatu uchylają się wszystkie rozporządzenia traktatów specjalnych zawartych pomiędzy różnemi krajami i Zarządami, o ile takowe nie dadzą się pogodzić z postanowieniami niniejszego traktatu, i nie uwłaczając rozporządzeniom artykułu 14.

Traktat niniejszy będzie ratyfikowany w czasie, o ile będzie można, jak najprędzszym, a najpóźniej na trzy miesiące przed datą wprowadzenia go w wykonanie. Ratyfikacye wymienione będą w Bernie.

W dowód czego pełnomocnicy Rządów krajów wyżej wzmiankowanych traktat niniejszy podpisali w Bernie d. 27 Września (9 Października) 1874 roku.

sent traité, toutes les dispositions des traité spéciaux conclus entre les divers pays et Administrations, pour autant qu'elles ne seraient pas conciliables avec les termes du présent traité et sans préjudice des dispositions de l'art. 14.

Le présent traité sera ratifié aussitôt que faire se pourra et, au plus tard, trois mois avant la date de sa mise à exécution. Les actes de ratification seront échangés à Berne.

En foi de quoi les plénipotentiaires des Gouvernements des pays ci-dessus énumérés l'ont signé à Berne, le 27 Septembre (9 Octobre) 1874.

За Россію:	Баронъ Веліо.
За Германію:	Юрій Поггенполь.
	Стефанъ.
	Гюнтеръ.
За Австрію:	Баронъ де Кольбенштейнеръ.
	Пильхаль.
За Венгрію:	М. Гервай.
	П. Геймъ.
За Бельгію:	М. Фассіо.
	Виншанъ.
	Жифъ.
За Данію:	Фенгеръ.
За Египетъ:	Муззи Бей.
За Испанію:	Анжель Манси.
	Эмилио К. Наваскуэсъ.
За Соединенные штаты Америки:	Жозефъ Блакфанъ.
За Францію:	
За Великобританію:	В. Педжъ.
За Грецію:	А. Мансоласъ.
	А. Бетанъ.
За Италію:	Тантезіо.
За Люксембургъ:	В. Рёбе.
За Норвегію:	Оппенъ.

Pour la Russie:	Baron Velho.
	Georges Poggenpohl.
Pour l'Allemagne:	Stephan.
	Günther.
Pour l'Autriche:	Le Baron de Kolbensteiner.
	Pilhal.
Pour la Hongrie:	M. Gervay.
	P. Heim.
Pour la Belgique:	M. Fassiaux.
	Vinchent.
	J. Gife.
Pour le Danemark:	Fenger.

Za Rosyą:	Baron Velho.
	Jerzy Poggenpohl.
Za Niemcy:	Stephan.
	Günther.
Za Austryą:	Baron Kolbensteiner.
	Pilhal.
Za Węgry:	M. Gervay.
	P. Heim.
Za Belgią:	M. Fassiaux.
	Vinchent.
	J. Gife.
Za Danią:	Fenger.
Za Egipt:	Muzzi Bey.
Za Hiszpanią:	Angel Mansi.
	Emilio C. v. Navasqües.
Za Stany Zjednoczone Ameryki:	Józef H. Blackfan.
Za Francyą:	
Za Wielką Brytanią:	W. J. Page.
Za Grecyą:	A. Mansolas.
	A. H. Bétant.
Za Włochy:	Tantesio.
Za Luksemburg:	V. v. Roebe.
Za Norwegią:	C. Oppen.

Pour l'Egypte:	Muzzi Bey.
Pour l'Espagne:	Angel Mansi.
	Emilio C. v. Navasqües.
Pour les Etats-Unis d'Amérique:	Joseph. H. Blackfan.
Pour la France:	
Pour la Grande-Bretagne:	W. J. Page.
Pour la Grèce:	A. Mansolas.
	A. H. Bétant.
Pour l'Italie:	Tantesio.
Pour le Luxembourg:	V. v. Roebe.
Pour la Norvège:	C. Oppen.

За Нидерланды:	Гофстеде. В. Свеертс де-Ландаъ Виборгъ.
За Португалію:	Эдуардо Лесса.
За Румынію:	Георгъ Ф. Лаговари.
За Сербію:	Младенъ Радойковичъ.
За Швецію:	В. Роосъ.
За Швейцарію:	Евгеній Борель. Неффъ. Д-ръ Гееръ.
За Турцію:	Янко Макриди.

ОКОНЧАТЕЛЬНЫЙ ПРОТОКОЛЬ.

Нижеподписавшіеся уполномоченные договаривающихся Правительствъ, подписавшіе настоящаго числа договоръ относительно учрежденія Всеобщаго Почтоваго Союза, условились о нижеслѣдующемъ:

Въ случаѣ если бы Французское Правительство, сохранившее за собою протоколъ открытымъ и состоящее по тому въ числѣ договаривающихся сторонъ, но не давшее еще своего согласія на утвержденіе договора, не рѣшилось подписать оный, этотъ договоръ будетъ тѣмъ не менѣе окончательнымъ и обязательнымъ для всѣхъ прочихъ договаривающихся сторонъ, коихъ представители подписали оный настоящаго числа.

Pour les Pays-Bas.	Hofstede. B. Sweerts de Landas Wyborgh.
Pour le Portugal:	Eduardo Lessa.
Pour la Roumanie:	George F. Lahovari.
Pour la Serbie:	Mladen Z. Radojkovitch.
Pour la Suède:	W. Roos.
Pour la Suisse:	Eugène Borel. Naëff. Dr. J. Heer.
Pour la Turquie:	Yanco Macridi.

Za Niderlandy:	Hofstede. B. Sweerts de Landas Wyborgh.
Za Portugalie:	Edward Lessa.
Za Rumunią:	Jerzy F. Lahovari.
Za Serbią:	Mladen Z. Radojkovitch.
Za Szwecyą:	W. Roos.
Za Szwajcaryą:	Eugeniusz Borel. Naëff. Dr. J. Heer.
Za Turcyą:	Yanco Macridi.

PROTOKUŁ OSTATECZNY.

Niżej podpisani pełnomocnicy Rządów krajów, które podpisały w dniu dzisiejszym traktat dotyczący utworzenia Powszechnego Związku Poczt, umówili się jak następuje:

W przypadku, gdyby Rząd francuzki, który zastrzegł dla siebie twar cie protokółu, i który w skutku tego figuruje w liczbie stron kontraktujących, nie dawszy jeszcze swego przyzwolenia, nie zdecydował się traktatu podpisać, traktat niniejszy niemniej pozostanie ostatecznym i obowiązującym dla wszystkich pozostałych stron kontraktujących, których reprezentanci dziś go podpisali.

PROTOCOLE FINAL.

Les soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays qui ont signé aujourd'hui le traité concernant la création d'une Union générale des postes sont convenus de ce qui suit:

Dant le cas ou le Gouvernement français, qui s'est réservé le protocole ouvert et qui figure en conséquence au nombre des parties contractantes au traité sans y avoir encore donné son adhésion, ne se déciderait pas à le signer, ce traité n'en sera pas moins définitif et obligatoire pour toutes les autres parties contractantes dont les représentants l'ont signé aujourd'hui.

Въ удостовѣреніе чего нижеозначенные уполномоченные составили настоящій окончательной протоколъ, который будетъ имѣть ту же силу и то же дѣйствіе, какъ если бы заключающіяся въ ономъ постановленія были включены въ составъ самаго договора, и подписали оный въ одномъ экземплярѣ, имѣющемъ храниться при дѣлахъ Правительства Швейцарскаго Союза и копія съ котораго будетъ выдана каждой сторонѣ, въ Бернѣ 27 Сентября (19 Октября) 1874 года.

За Россію:	Баронъ Веліо. Юрій Поггенполь.
За Германію:	Стефанъ. Гюнтеръ.
За Австрію:	Баронъ де Кольбенштейнеръ. Пильхаль.
За Венгрію:	М. Гervay. П. Геймъ.
За Бельгію:	М. Фассіо. Виншанъ, Жифъ.
За Данію:	Фенгеръ.
За Египетъ;	Муззи Бей.
За Испанію:	Анжелъ-Манси. Эмиліо К. Наваскуэсъ.
За Соединенные Шта- ты Америки:	Жозефъ Блакфанъ.

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent protocole final, qui aura la même force et la même valeur que si les dispositions qu'il contient étaient insérées dans le traité lui-même, et ils l'ont signé, en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement de la Confédération Suisse et dont une copie sera remise à chaque partie, à Berne le 27 Septembre (9 Octobre) 1874.

Pour la Russie:	Baron Velho. Georges Poggenphol.
Pour l'Allemagne:	Stephan. Günther.

W dowód czego, powyżsi pełnomocnicy sporządzili niniejszy protokół ostateczny, który będzie miał tę samą moc i to samo znaczenie, jak gdyby rozporządzenia w nim zawarte, były pomieszczone w samym traktacie, i podpisali go w jednym egzemplarzu, który pozostanie w zachowaniu archiwum Rządu Związku Szwajcarskiego, i którego kopia wręczoną będzie każdej stronie, w Bernie d. 27 Września (9 Października) 1874 roku.

Za Rosyą:	Baron Velho. Jerzy Poggenpohl.
Za Niemcy:	Stephan. Günther.
Za Austryą:	Baron Kolbensteiner. Pilhal.
Za Węgry:	M. Gervay. P. Heim.
Za Belgią:	M. Fassiaux. Vincent. J. Gife.
Za Danią:	Fenger.
Za Egipt:	Muzzi Bey.
Za Hiszpanią:	Angel Mansi. Emilio C. v. Navasqües.
Za Stany Zjednoczone Ameryki:	Józef H. Blackfan.

Pour l'Autriche:	Le Baron de Kolbensteiner. Pilhal.
Pour la Hongrie:	M. Gervay. P. Heim.
Pour la Belgique:	M. Fassiaux. Vincent. J. Gife.
Pour le Danemark:	Fenger.
Pour l'Égypte:	Muzzi Bey.
Pour l'Espagne:	Angel Mansi. Emilio C. v. Navasqües.

За Великобританію:	В. Педжъ.
За Грецію:	А. Мансоласъ.
	А. Бетанъ.
За Италію:	Тантезіо.
За Люксембургъ:	В. Рёбе.
За Норвегію:	Оппенъ.
За Нидерланды:	Гофстеде.
	В. Свеертсъ-де Ландасъ Виборгъ.
За Португалію.	Эдуардо Лесса.
За Румынію:	Георгъ Ф. Лаговари.
За Сербію:	Младенъ Радойковичъ.
За Швецію:	В. Роосъ.
За Швейцарію:	Евгеній Борель.
	Неффъ.
	Д-ръ Гееръ.
За Турцію:	Янко Макриди.

Того ради, по довольномъ разсмотрѣніи сего Договора и окончательнаго протокола, къ оному принадлежащаго, МЫ приняли ихъ за благо, подтвердили и ратификовали, яко же симъ за благо приедемъ, подтверждаемъ и ратификуемъ во всемъ ихъ содержаніи, общія ИМПЕРАТОРСКИМЪ НАШИМЪ Словомъ за НАСЪ, Наслѣдниковъ и Преемниковъ НАШИХЪ, что все постановленное въ томъ Договорѣ и въ принадлежащемъ къ оному протоколѣ, соблюдаемо и исполняемо будетъ ненарушимо.

Pour les Etats-Unis	
d'Amérique:	Joseph H. Blackfan.
Pour la Grande-Bretagne:	W. J. Page.
Pour la Grèce:	A. Mansolas.
	A. H. Bétant.
Pour l'Italie:	Tantesio.
Pour le Luxembourg:	V. v. Roebe.
Pour la Norvège:	C. Oppen.
Pour les Pays-Bas:	Hofstede.
	B. Sweerts de Landas Wyborgh.
Pour le Portugal:	Eduardo Lessa.
Pour la Roumanie:	George F. Lahovari.

Za Wielko Brytanią:	W. J. Page.
Za Grecyą:	A. Mansolas.
	A. H. Betant.
Za Włochy:	Tantesio.
Za Luksemburg:	V. v. Roebe.
Za Norwegią:	C. Oppen.
Za Niderlandy:	Hofstede.
	B. Sweerts de Landes Wyborgh.
Za Portugalję:	Eduardo Lessa.
Za Rumunią:	Jerzy F. Lahovari.
Za Serbią:	Mladen Z. Radojkovitch.
Za Szwecyą:	W. Roos.
Za Szwajcaryą:	Eugeniusz Borel.
	Naeff.
	Dr. D. Heer.
Za Turcyą:	Yanco Macridi.

W skutku tego, po dostateczném rozpoznaniu niniejszjej konwencyi i należącego do niiej protokółu ostatecznego przyjęliśmy je, potwierdziliśmy i ratyfikowaliśmy i jakoż niniejszém przyjmujemy je potwierdzamy i ratyfikujemy w całej ich osnowie, przyrzekając CESARSKIEM NASZEM słowem za NAS, Następców i Spadkobierców NASZYCH, że wszystko co w téj konwencyi i należącym do niiej protokole postanowiono, będzie niezachwianie zachowywane i wykonywane.

Pour la Serbie:	Mladen Z. Radojkovitch.
Pour la Suède:	W. Roos.
Pour la Suisse:	Engène Borel.
	Naeff.
	D-r J. Heer.
Pour la Turquie	Yanco Macridi.

A ces causes après avoir suffisamment examiné cette Convention et le protocole définitif y appartenant, NOUS les avons agréés, confirmés et ratifiés, comme par les présentes NOUS les agréons confirmons et ratifions dans toute leur teneur, promettant sur NOTRE parole IMPÉRIALE pour NOUS, NOS Héritiers et Successeurs, que

Во удостовѣреніе чего МЫ сію НАШУ ИМПЕРАТОРСКУЮ Ратификацію собственноручно подписавъ, повелѣли утвердить Государственною НАШЕЮ печатью.

Дана въ С-тъ Петербургѣ Марта перваго дня, въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемьсотъ семьдесятъ пятое, Царствования жо НАШЕГО въ двадцать первое.

Подлинникъ подписанъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою тако:

„АЛЕКСАНДРЪ“

(М. П.)

(Контрасигнировалъ):

Государственный Канцлеръ Князь Горчаковъ.

ПРОТОКОЛЪ

О присоединеніи Франціи ко Всеобщему Почтовому Договору и о размѣнѣ ратификацій означеннаго договора.

Такъ какъ срокъ для размѣна ратификацій былъ продолженъ съ общаго согласія, то нижеподписавшіеся, уполномоченные Правительствъ, заключившихъ въ Бергѣ, 9-го Октября 1874 года, До-

tout ce qui a été stipulé dans cette Convention et dans le protocole y appartenant, sera observé et exécuté inviolablement.

En foi de quoi, NOUS avons signé de NOTRE propre main la présente ratification IMPÉRIALE et y avons fait apposer le sceau de NOTRE Empire.

Donné à St.-Petersbourg le premier Mars de l'an de grâce mil huit cent soixante quinze et de NOTRE règne la vingt-unième année.

L'original est signé de la propre main de SA MAJESTÉ L'EMPEREUR ainsi:

„ALEXANDRE“

(L. S.)

(Contresigné):

Le Chancelier de l'Empire Prince Gortchacow.

W dowód czego własną NASZĄ ręką podpisaliśmy niniejszą CESARSKĄ ratyfikację i kazaliśmy przyłożyć pieczęć NASZEGO Cesarstwa.

Dan w Petersburgu pierwszego Marca roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysięcznego ośmsetnego siedmdziesiątego piątego, a panowania naszego dwudziestego pierwszego.

Oryginał podpisany jest własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką tak:

„ALEKSANDER“

M. P.

(Kontrasygnował):

Kancelarz Państwa ksiązę Gorezakow.

PROTOKUŁ

przystąpienia Francyi do traktatu dotyczącego utworzenia powszechnego Związku poczt, oraz wymiany ratyfikacji rzeczzonego traktatu.

Ponieważ termin do wymiany ratyfikacji za wspólną zgodą został przedłużony, niżej podpisani pełnomocnicy Rządów tych krajów, które zawarły w Bernie d. 9 Października traktat dotyczący utworze-

PROTOCOLE

de l'adhésion de la France au traité concernant la création d'une Union générale des Postes et de l'échange des ratifications du dit traité.

Le délai pour l'échange des ratifications ayant été prorogé d'un commun accord, les Soussignés, plénipotentiaires des Gouvernements des pays qui ont conclu à Berne, le 9 Octobre 1874, le traité concernant la création d'une Union générale des Postes, se sont réunis au-

говоръ объ учрежденіи Всеобщаго Почтоваго Союза, собрались сего числа въ Бернѣ съ цѣлю приступить къ размѣну ратификацій этого договора.

Уполномоченный французскаго Правительства, Графъ Гаркуръ, объявилъ, что Франція соглашается присоединиться къ договору подъ условіемъ одобренія Національнымъ Собраніемъ и при нижеслѣдующихъ условіяхъ и оговоркахъ:

- 1) Обязательная сила этого договора, по отношенію къ Франціи можетъ начаться съ 1-го Января 1876 года;
- 2) Вознагражденіе за территоріальный транзитъ будетъ рассчитываться по дѣйствительно проходимому разстоянію;
- 3) Въ отношеніи тарифовъ, означенныхъ въ договорѣ отъ 9-го Октября 1874 года, не будетъ допущено никакого измѣненія, иначе какъ съ общаго согласія странъ Союза, имѣющихъ своихъ представителей на Конгрессѣ.

Нижеподписавшіеся уполномоченные, въ силу данныхъ имъ на сей предметъ особыхъ полномочій, ими взаимно другъ другу сообщенныхъ, объявили именемъ своихъ Правительствъ о согласіи своемъ на изложенные выше въ пунктахъ 1-мъ и 3-мъ условія и оговорки.

На оговорку, означенную въ пунктѣ 2, послѣдовало также согласіе, но въ нижеслѣдующей редакціи, предложенной Русскимъ Правительствомъ, и на которую Графъ Гаркуръ, именемъ Французскаго Правительства, объявилъ свое согласіе:

jourd'hui à Berne pour procéder à l'échange des ratifications de ce traité:

Le plénipotentiaire du Gouvernement français, Monsieur le Comte d'Harcourt, a déclaré que la France donne son adhésion au traité, sauf approbation de l'Assemblée nationale et moyennant les conditions et réserves suivantes:

- 1) Cette convention pourra n'entrer en vigueur en ce qui concerne la France qu'à partir du 1-er Janvier 1876.
- 2) la bonification à payer pour le transit territorial sera réglée d'après le parcours réel.
- 3) il ne pourra être apporté aucune modification en ce qui tou-

nia powszechnego Związku poczt, zebrali się w dniu dzisiejszym w Bernie w celu przystąpienia do wymiany ratyfikacyi rzeczzonego traktatu.

Pełnomocnik Rządu francuzkiego hrabia d'Harcourt oświadczył, że Francya przystępuje także do traktatu, z zastrzeżeniem aprobaty Zgromadzenia Narodowego, oraz pod warunkami i omówieniami następującemi:

- 1) Konwencya ta, o ile dotyczy Francyi, będzie mogła nie otrzymywać mocy obowiązującej przed 1 Stycznia 1876 r.
- 2) Wynagrodzenie za transito terytoryalne będzie obliczane według przebytej rzeczywiście przestrzeni.
- 3) Nie będzie mogła być zaprowadzoną żadna zmiana w taryfach zamieszczonych w traktacie z d. 9 Października 1874 r., chyba że jęj żądać będą jednogłośnie wszystkie kraje Związku reprezentowane na kongresie.

Niżej podpisani pełnomocnicy, na mocy specyalnych plenipotencyj, jakie w tym pozedmiocie otrzymali i które sobie wzajemnie zakomunikowali, imieniem swoich Rządów oświadczyli, iż zgadzają się na warunki i omówienia powyżej pod N-r 1 i 3 i zamieszczone.

Omówienie pod Nr 2 zamieszczone również przyjęte zostało, według następującej redakcyi, proponowanej przez Rząd rosyjski, na którą hrabia d'Harcourt imieniem Rządu francuzkiego się zgodził:

che les tarifs inscrits dans le traité du 9 Octobre 1873, si ce n'est à l'unanimité des voix des pays de l'Union représentés au Congrès.

En vertu des pouvoirs spéciaux qui leur ont été donnés à cet effet et qu'ils se sont communiqués, les plénipotentiaires soussignés ont déclaré, au nom de leurs Gouvernements respectifs, consentir les conditions et réserves Nr. 1 et 3 ci-dessus.

La réserve sous Nr 2 a également été consentie, avec la rédaction suivante, proposée par le Gouvernement russe et à la quelle Monsieur le Comte d'Harcourt, au nom du Gouvernements français, a déclaré se rallier:

„2) Вознаграждение за территориальный транзит рассчитывается по действительно проходимоу расстоянию, но не иначе как по тѣмъ таксамъ, которыя установлены договоромъ объ учрежденіи Всеобщаго Почтоваго Союза.“

Послѣ этихъ предварительныхъ соглашеній, договоръ, подписанный въ Бернѣ 9-го Октября 1874 года, былъ дополненъ подписью делегата Франціи, и одинъ подлинный экземпляръ оного, снабженный подписями всѣхъ договаривающихся Сторонъ, былъ выданъ во время засѣданія каждому изъ уполномоченныхъ 22 странъ, которыя составляютъ Союзъ.

Затѣмъ было приступлено въ разсмотрѣнію актовъ ратификацій. Акты ратификацій всѣхъ странъ, коихъ делегаты подписали договоръ въ Бернѣ 9-го Октября 1874 года, а именно: Германіи, Австро-Венгріи, Бельгіи, Даніи, Египта, Испаніи, Сѣверо-Американскихъ Соединенныхъ Штатовъ, Великобританіи, Греціи, Италіи, Люксембурга, Нидерландовъ, Португаліи, Румыніи, Россіи, Сербіи, Швеции и Норвегіи, Швейцаріи и Турціи,—найлены были въ доброй и надлежащей формѣ, и согласно тому, что было условлено между всѣми Высокими договаривающимися Правительствами, документы эти будутъ храниться въ архивѣ Швейцарскаго Союза.

Что же касается до акта ратификаціи Франціи, который можетъ быть предъявленъ не раше, какъ по утвержденіи Договора Національнымъ Собраніемъ, то было постановлено, съ общаго со-

„2) La bonification à payer pour le transit territorial sera réglée d'après le parcours réel, mais aux mêmes taxes que celles établies par le traité constitutif de l'Union générale des Postes.

Après ces préliminaires le traité signé à Berne le 9 Octobre 1874 a été complété par l'apposition de la signature du délégué de la France, et un exemplaire original revêtu des signatures de toutes parties en a été remis, séance tenante, au plénipotentiaire de chacun des 22 pays qui composent l'Union.

Puis il a été procédé à l'examen des actes de ratification. Les instruments des actes de ratification de tous les pays dont les délégués ont signé le traité, à Berne le 9 Octobre 1874, savoir de l'Allemagne, de l'Autriche-Hongrie, de la Belgique, du Danemark, de l'Égypte,

2. „Wynagrodzenie za transito terytoryalne będzie obliczane według przebytej rzeczywiście przestrzeni, ale podług tych samych taks, jakie zostały ustanowione w traktacie o utworzeniu powszechnego Związku poczt.“

Po tych preliminaryach traktat podpisany w Bernie d. 9 Października 1874 r. został uzupełniony podpisem delegowanego Francji i po jednym oryginalnym egzemplarzu opatrzonym podpisami wszystkich stron wręczono na posiedzeniu pełnomocnikowi każdego z 22 krajów składających Związek.

Następnie przystąpiono do rozpoznania ratyfikacyj. Akty ratyfikacyj wszystkich krajów, których delegaci podpisali traktat w Bernie d. 9 Października 1879 roku, a mianowicie: Niemiec, Austro-Węgier, Belgii, Danii, Egiptu, Hiszpanii, Stanów Zjednoczonych Ameryki, Wielko-Brytanii, Grecyi, Włoch, Luksemburgu, Niderlandów, Portugalii, Rumunii, Rosyi, Serbii, Szwecyi i Norwegii, Szwajcaryi i Turcyi uznano za sporządzone w dobrej i należytej formie i stosownie do tego, co było ułożone pomiędzy wszystkimi wysokimi Rządami kontraktującymi, pozostaną one w zachowaniu w archiwach Związku Szwajcarskiego.

Co się tyczy aktu ratyfikacyi Francyi, który może być złożony dopiero wtedy, gdy traktat otrzyma aprobatę Zgromadzenia Narodowego, za wspólną zgodą postanowiono, że akt ten przyjęty będzie przez

te, de l'Espagne, des Etats-Unis d'Amérique, de la Grande-Bretagne, de la Grèce, de l'Italie, du Luxembourg, des Pays-Bas, du Portugal, de la Roumanie, de la Russie, de la Serbie, de la Suède et de la Norvège, de la Suisse et de la Turquie, ont été trouvés en bonne et due forme, et, conformément à ce qui a été convenu entre tous les hauts Gouvernemens contractants, ils demeureront déposés dans les archives de la Confédération Suisse.

En ce qui concerne l'acte de ratification de la France, qui ne pourra être déposé qu'après que le traité aura reçu l'approbation de l'Assemblée nationale, il a été convenu, d'un commun accord, que cet acte sera reçu par le Conseil fédéral Suisse, qui donnera avis de cette remise aux autres parties contractantes.

гласія, что означенный акт имѣетъ быть принятъ Швейцарскимъ Союзнымъ Совѣтомъ, который о принятіи онаго и имѣетъ сообщить прочимъ договаривающимся сторонамъ.

Въ удостовѣреніе чего, Нижеподписавшіеся составили и подписали настоящій протоколъ.

Учинено въ Бернѣ 21-го Апрѣля (3-го Мая) 1875 года въ 21 засвидѣтельствованной копіи, изъ коихъ одинъ экземпляръ будетъ храниться въ архивѣ Швейцарскаго Союза вмѣстѣ съ актами ратификацій.

За Россію:	(Подп.) М. Горчаковъ.
За Германію:	(Подп.) Генераль фонъ Редеръ.
За Австро-Венгрію:	(Подп.) Оттенфельсъ.
За Бельгію:	(Подп.) Губертъ Доле.
За Данію:	(Подп.) Галифъ.
За Египетъ:	(Подп.) Муцци-Бей.
За Испанію:	(Подп.) Виконтъ де Манзанера.
За Сѣверо-Американскіе Соединенные Штаты:	(Подп.) Горасъ Рубли.
За Францію:	(Подп.) Б. де Гаркуръ.
За Великобританію:	(Подп.) Эленъ Меклинъ.
За Грецію:	(Подп.) А. Бетанъ.
За Италію:	(Подп.) Мелегари.

En foi de quoi, les Soussignés ont dressé le présent procès-verbal, qu'ils ont revêtu de leurs signatures.

Fait à Berne, le 21 Avril (3 Mai) 1875, en 21 expéditions, dont une restera déposée dans les archives de la Confédération Suisse, pour accompagner les instruments des actes de ratification.

Pour la Russie:	(signé) M. Gortchacow.
Pour l'Allemagne:	(signé) Général de Roeder.
Pour l'Autriche-Hongrie:	(signé) Ottenfels.
Pour la Belgique:	(signé) Gubert Dolez.
Pour le Danemark:	(signé) Galiff.
Pour l'Egypte:	(signé) Muzzi-Bey.

Radę Związkową Szwajcarską, która o dokonaniem złożeniu zawiadomienia innej strony kontraktującej.

W dowód czego, Niżej podpisani sporządzili niniejszy protokół który opatrzyli swemi podpisami.

Sporządzony w Bernie d. 21 Kwietnia (3 Maja) 1875 r. w 21 poświadczonych kopiach, z których jedna pozostanie w zachowaniu w archiwach Związku Szwajcarskiego, łącznie z aktami ratyfikacyi.

Za Rosyą	(podp.) Gorczakow.
Za Niemcy:	(podp.) General de Roeder.
Za Austro-Węgry:	(podp.) Ottenfels.
Za Belgię:	(podp.) Gubert Dolez.
Za Danię:	(podp.) Galiff.
Za Egipt:	(podp.) Muzzi Bey.
Za Hiszpanię:	(podp.) Wice-hrabia de Manzanera.
Za Stany Zjednoczone Północnej Ameryki:	(podp.) Horacyusz Rublee.
Za Francyą:	(podp.) d'Harcourt.
Za Wielko-Brytanią:	(podp.) Alan Maclean.
Za Grecyą:	(podp.) A. Betant.
Za Włochy:	(podp.) Melegari.

Pour l'Espagne:	(signé) Le Vicomte de Manzanera.
Pour les Etats-Unis d'Amérique:	(signé) Horace Rublee.
Pour la France:	(signé) B. d'Harcourt.
Pour la Grande Bretagne:	(signé) Alan Maclean.
Pour la Grèce:	(signé) A. Bétant.
Pour l'Italie:	(signé) Melegari.
Pour le Luxembourg:	(signé) Van Roebe.
Pour les Pays-Bas:	(signé) J. G. Suter-Vermeulen.
Pour le Portugal:	(signé) Le Comte das Alcaçovas, D. Luiz.
Pour la Roumanie:	(signé) C-te Vranas.

За Люксембургъ: (Подп.) фанъ-Рёбе.
 За Нидерланды: (Подп.) I. Г. Сютеръ Вермеуленъ.
 За Португалію: (Подп.) Графъ дасъ Алькасовасъ, Люпъзъ.
 За Румынію: (Подп.) Графъ Вранасъ.
 За Сербію: (Подп.) Р. Зукитъ.
 За Швецію и Норве-
 гію: (Подп.) А. М. де Шекъ.
 За Швейцарію: (Подп.) Шереръ.
 (Подп.) Евгений Борель.
 За Турцію: (Подп.) Янко Макриди.
 (С. У. и Р. II., 1875 г., N. 48, стр. 610).

39.

1875 года Июня 6-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
 (по I-му Департаменту).

О дополненіи ст. 45-ой Устава о воинской повин- ности.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Пра-
 тельствующій Сенатъ слушали: рапортъ Министра Внутреннихъ
 Дѣлъ, отъ 19-го Мая 1875 года, за N. 1025, при коемъ представ-
 ляетъ въ Правительствующій Сенатъ списокъ съ Высочайше
 утвержденнаго, 6-го Мая 1875 года, мнѣнія Государственнаго
 Совѣта слѣдующаго содержанія:

Государственный Совѣтъ, въ Особомъ Присутствіи о воинской
 повинности и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ представленіе
 Управляющаго Министерствомъ Внутреннихъ Дѣлъ по вопросу о
 дополненіи ст. 45-й Устава о воинской повинности, и соглашаясь

Pour la Serbie: (signé) R. Zukitch.
 Pour la Suède et la
 Norvège: (signé) A. M. Schaeck.

Za Luksemburg: (podp.) Van Roebe.
 Za Niderlandy: (podp.) J. G; Suter Vermeulen.
 Za Portugalią: (podp.) Hrabia das Alcaçovas, D. Luiz.
 Za Rumunią: (podp.) Hr. Vranas.
 Za Serbią: (podp.) Zukitch.
 Za Szweycją i Norwegią: (podp.) A. M. de Schaeck.
 Za Szwajcaryą: (podp.) Scherer.
 (podp.) Eugeniusz Borel.
 Za Turcyą: (podp.) Yanco Macridi.

39.

14 Maja 1875 r.

U K A Z R Z A D Z A C E G O S E N A T U (1-S Z Y D E-
 P A R T A M E N T U).

O uzupełnieniu art. 45-go Ustawy o powinności wojskowej.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat
 po wysłuchaniu: raportu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia
 19 Maja 1875 r. za N. 1025, przy którym składa Rządzącemu Se-
 natowi kopię Najwyżej zatwierdzonego d. 6 Maja 1875 r. zdania
 Rady Państwa następującej osnowy:

Rada Państwa w Oddzielnym Komplecie do powinności woj-
 skowej, i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Zarzą-
 dzającym Ministeryum Spraw Wewnętrznych, w kwestyi uzupełnienia
 art. 45 Ustawy o powinności wojskowej i zgadzając się w zasadzie

Pour la Suisse: (signé) Schaeck.
 (signé) Eugène Borel.
 Pour la Turquie: (signé) Yanno Macridi.

существо съ заключеніемъ его, Управляющаго Министерствомъ, *мнѣніемъ положилъ*: въ дополненіе ст. 45-й уст. о воин. пов. постановить: „Въ губерніяхъ Царства Польскаго тѣмъ приемышамъ, подкидышамъ, непомнящимъ родства и помнящимъ родство круглымъ сиротамъ, которые до десятилѣтняго возраста были приняты въ добровольную опеку (гражд. улож. ст. 326—328), предоставляется, по вынужденіи ими жеребья, двухгодовая отсрочка для усыновленія ихъ законнымъ порядкомъ (гражд. улож. ст. 308 и слѣд.). По истеченіи сей отсрочки, усыновленные признаются имѣющими право на льготу по семейному положенію (уст. воин. пов. ст. 45, примѣчаніе 1, а не усыновленные поступаютъ на службу, если, по нумеру жеребья, подлежатъ зачисленію въ постоянныя войска.

На мнѣніи написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совѣта о дополненіи ст. 45 устава о воинской повинности, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
6-го Мая 1875 года.

Приказали:

О такомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственного Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ — указами, а другихъ — чрезъ перелачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равно послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить свѣдѣнія; въ Департаментъ Министерства Юстиціи — передать копію съ опредѣленія; а для припечатанія въ установленномъ порядкѣ, Канторъ Сенатской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щеголевъ*.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 48, стр. 624).

з. jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie*: w uzupełnieniu art. 45 Ust. o pow. wojsk. postanowić: „W guberniach Królestwa Polskiego tym z pomiędzy wychowanców, podrzutków i pamiętających lub niepamiętających swego pochodzenia sierot bez ojca i matki, których przed dojściem do lat dziesięciu wziął ktoś pod dobrowolną opieką (kod. cyw. art. 326—328) udziela się, po wyciągnięciu losu, dwuletnia zwłoka, a to—w celu ich przysposobienia w formie prawem przepisanej (kod. cyw. art. 308 i nast.). Po upływie tego terminu przysposobieni uznają się za mających prawo do ulg z powodu położenia familijnego (ust. o pow. wojsk. art. 45 uwaga 1), a nieprzysposobieni wstępują do służby, jeżeli wyciągnęli los, według którego ulegają zaliczeniu do wojsk regularnych.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólném Zebraniu Rady Państwa zdanie o uzupełnieniu art. 45 Ustawy o powinności wojskowej, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

6-go Maja 1875 r.

Polecili:

O takim Najwyżej zatwierdzoném zdaniu Rady Państwa, dla wiadomości i naleznego, kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukazkiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnymi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1 Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu, również przesłać ukazy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Zarządom Gubernialnym Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia; a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłowo*).

40.

1875 года Мая 8-го.

ДОНЕСЕНІЕ Исправляющаго должность Товарища
Министра Финансовъ Правительствующему Сенату.

Объ акцизѣ съ сахарнаго песка.

Исправляющій должность Товарища Министра Финансовъ донесъ Правительствующему Сенату, что на основаніи статьи 20 Высочайше утвержденнаго 10-го Іюня 1872 года измѣненія статей Устава объ акцизѣ съ сахарнаго песка, Министромъ Финансовъ предложено Управляющимъ акцизными сборами и Казеннымъ Палатамъ въ губерніяхъ Имперіи и Царства Польскаго, акцизъ съ сахарнаго песка, выдѣляемаго послѣ 31-го Іюля настоящаго года, взимать по *восемьдесят* копѣекъ съ пуда.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 49, стр. 635).

41.

1875 года Мая 8-го.

ВЫСОЧАЙШЕЕ повелѣніе, объявленное Правительству-
ющему Сенату Министромъ Путей Сообщенія
23-го Мая.

О порядкѣ повышенія кондукторовъ вѣдомства Путей
Сообщенія изъ нижняго класса въ высшій.

ГОСУДАРЬ ИМПЕРАТОРЪ по всеподданнѣйшему докладу Министра Путей Сообщенія, въ 8-й день Мая сего года Высочайше повелѣть соизволилъ: предоставить повышеніе кондукторовъ вѣдомства Путей Сообщенія изъ низшаго класса въ высшій усмотрѣнію главнаго ихъ Начальства, не стѣсняясь временемъ

40.

8-го Мая 1875 року.

DONIESIENIE SPRAWUJĄCEGO URZĄD TOWARZYSZA MINI-
STRA FINANSÓW DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

O akeyzie od mączki cukrowej.

Sprawujący urząd Towarzysza Ministra Finansów doniósł Rządzącemu Senatowi, że na zasadzie art. 20 Najwyżej zatwierdzonej dnia 20 Czerwca 1872 roku zmiany artykułów Ustawy o akeyzie od mączki cukrowej Minister Finansów zalecił Zarządzającym podatkiem akeyznym i Izbowi Skarbowym w guberniach Cesarstwa i Królestwa Polskiego akeyzę od mączki cukrowej, wyrabianej po d. 31 Lipca bieżącego roku pobierać po *ośmdziesiąt* kopiejek od puda.

41.

8 Maja 1875 r.

NAJWYŻSZY ROZKAZ, OBJAWIONY RZĄDZĄCEMU SENATOWI
PRZEZ MINISTRA DRÓG KOMUNIKACJI
D. 23 MAJA.

O sposobie awansowania konдукторów wydziału Dróg
Komunikacji z niższej klasy do wyższej.

NAJJAŚNIEJSZY PAN, na najpoddanejsze przedstawienie Ministra Dróg Komunikacji, w dniu 8 Maja bieżącego roku Najwyżej rozkazać raczył: awansowanie konдукторów wydziału Dróg Komunikacji z niższej klasy do wyższej pozostawić uznaniu głównej ich Zwierzchności bez krępowania się czasem ich służby w niższej klasie

прослуженія въ низшомъ классѣ, съ тѣмъ, чтобы такое повышение производилось съ соблюденіемъ постепенности въ классахъ и не иначе, какъ на имѣющіяся вакансіи.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 50, стр. 637).

42.

1875 года Мая 13-го.

Высочайше утвержденное мнѣніе Государственного Совета, представленное Правительствующему Сенату, Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ 26-го Мая.

О мѣрахъ къ сокращенію числа лотерей.

ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственного Совета о мѣрахъ къ сокращенію числа лотерей, Высочайше утвердить соизволило и повелѣло исполнить.

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственного Совета *КОНСТАНТИНЪ*.
13-го Мая 1875 года.

Мнѣніе Государственного Совета.

Выписано изъ журналовъ: Соединенныхъ Департаментовъ Законовъ и Государственной Экономіи 15-го Марта и Общаго Собранія 28-го Апрѣля 1875 года.

Государственный Советъ въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Государственной Экономіи и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Внутреннихъ Дѣлъ о мѣрахъ къ сокращенію числа лотерей, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, мнѣніемъ положилъ:

Въ измѣненіе и дополненіе подлежащихъ статей свода законовъ постановить:

1) Право разыгрывать лотерей на сумму выше тысячи пяти сотъ рублей сохраняется въ теченіе восьми лѣтъ со дня изданія настоящаго

з тѣмъ застрѣженіемъ, чтобы такое авансированіе dokonywanemъ было з zachowaniem stopniowania w klasachъ i jedynie на otwierające się wakansy.

42.

13-го Мая 1875 року.

NAJWYŻEJ ZATWIERDZONE ZDANIE RADY PAŃSTWA, OBJAWIONE RZĄDZĄCEMU SENATOWI PRZEZ MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH D. 26 MAJA.

О средствахъ уменьшенія liczby лотерей.

JEGO CESARSKA MOŚĆ zapadła na Ogólnémъ Zebraniu Rady Państwa zdanie o środkachъ zmniejszenia liczby loteryj, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.
13-го Мая 1875 г.

Zdanie Rady Państwa.

Wypisano z protokółów: Połączonych Praw i Ekonomii Państwa, oraz na Ogólnémъ Zebraniu, rozpoznawwszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwa Spraw Wewnętrznych o środkachъ zmniejszenia liczby loteryj, i zgadzając się, w zasadzie z jego wnioskiem, uchwaliła zdanie:

Rada Państwa, w Połączonych Departamentachъ Правъ и Экономіи Państwa, oraz на Ogólnémъ Zebraniu, rozpoznawwszy przedstawienie Ministra i Ekonomii Państwa Spraw Wewnętrznych о средствахъ уменьшенія liczбы лотерей, и соглашаясь въ основѣ зъ его wnioskiemъ, *uchwaliła zdanie:*

Kwietnia 1875 roku.

Zamiast, i w uzupełnieniu właściwychъ artykułówъ zbioru prawъ postanowić:

1) Prawo urządzania loteryj на сумę wyższą od tysięcy pięciuset rubli pozostawia się w ciągu latъ ośmiu od daty wydania niniejszego prawa następu-

указанія за слѣдующими благотворительными учреждениями: а) дѣтскимъ пріютомъ Имени Его Императорскаго Высочества Принца Петра Георгіевича Ольденбургскаго; б) дѣтскимъ пріютомъ въ С.-Петербурѣ; в) дѣтскимъ пріютомъ въ Москвѣ; г) С.-Петербургскимъ женскимъ патріотическимъ обществомъ; д) Харьковскимъ благотворительнымъ обществомъ; е) Русскимъ благотворительнымъ обществомъ въ губерніяхъ Царства Польскаго (съ тремя отдѣленіями въ Варшавѣ, Кѣльцахъ и Петроковѣ); и ж) Николаевскимъ пріютомъ для солдатскихъ дѣтей въ Варшавѣ.

2) Лотереи въ пользу означенныхъ въ ст. 1 учреждений допускаются не болѣе одного раза въ годъ и не должны превѣшать тѣхъ размѣровъ, въ коихъ онѣ разрѣшаемы были для каждаго учрежденія до 23-го Мая 1870 года, во всякомъ же случаѣ означенныя лотереи не должны разыгрываться на сумму свыше *пятидесяти тысячъ* рублей.

3) Нѣсколько отдѣльных лотерей не должны быть соединяемы въ одну.

4) Лотереи на сумму до *тысячи пятисотъ* рублей разрѣшаются Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, а для дѣтскихъ пріютовъ и С.-Петербургскаго женскаго патріотическаго общества—Главнo-управляющимъ IV Отдѣленіемъ Собственной ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцеляріи. На устройство же лотерей въ большихъ размѣрахъ испрашивается Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ или Главнo-управляющимъ IV Отдѣленіемъ, по принадлежности, Высочайшее разрѣшеніе чрезъ Комитетъ Министровъ; въ представленіяхъ по сему предмету должны быть въ подробности излагаемы тѣ основанія, по коимъ устройство лотереи признается необходимымъ въ предполагаемомъ размѣрѣ.

5) Число выигрышей въ лотереяхъ должно быть не менѣе одной сотой части всего числа билетовъ, а стоимость выигрышей не менѣе половины той суммы, на которую лотерея разыгрывается. Относительно оцѣнки выигрышей, описи имъ и вообще контроля, всѣ лотереи подчиняются установленнымъ по сему предмету правиламъ.

6) Устройство на народныхъ и общественныхъ гуляньяхъ какихъ бы то ни было лотерей, въ томъ числѣ и лотерей-аллегріи, воспрещается. Министру Внутреннихъ Дѣлъ предоставляется въ видѣ изыятія изъ сего, по особымъ уваженіямъ, разрѣшать лотереи-аллегріи на такихъ общественныхъ гуляньяхъ, на которыхъ,

яяымъ институтамъ добродѣтельнымъ: а) охрoнкoмъ дзечиннымъ имени Jego Cesarskiej Wysokosci Księcia Piotra syna Grzegorza Oldenburgskiego; — б) охрoнкoмъ дзечиннымъ въ St. Petersburgu; — в) охрoнкoмъ дзечиннымъ въ Москвѣ; — д) St.-Petersburgskim damskim towarzystwomъ патрыотычнымъ; — е) тоwarzystwu добродѣтельности miasta Charkowa; — ф) росыjskimъ тоwarzystwomъ добродѣтельности въ губерніяхъ Królestwa Polskiego (зъ тремя oddziałami: въ Warszawie, Kielcach і Piotrkowie) і г) Mikołajewskiej ochronee dla dzieci żołnierskich въ Warszawie.

2) Лотерье на rzeczъ wzmiankowanychъ въ art. 1 институтъ wolno jest urządzać tylko razъ до roku і на taką jedynie skalę, въ jakiej były dozwolone dla każdej зъ tychъ институтъ przedъ d. 23 Maja 1870 r.; въ каждомъ zaś razie rozegrywana на tychъ loteryachъ suma не powinna przenosić *pięćdziesięciu tysięcy* rubli.

3) Kilka oddzielnychъ loteryj не должны быть łączone въ jedną.

4) На лотерье на сумę niższą od *tyśiąca pięćuset* rubli daje pozwolenie Minister Spraw Wewnętrznych, а для дзечинныхъ охрoнокъ і St.-Petersburgskiego damskiego towarzystwa патрыотычнаго—Główno-Zarządzający IV Oddziałemъ Własnej JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryi. Zaś на urządzenie loteryj на większą skalę—Minister Spraw Wewnętrznych lub Główno-Zarządzający IV Oddziałemъ, stosownie do kompetencji, wyjednają przezъ Komitetъ Ministrów Najwyższe zezwolenie; въ przedstawieniachъ въ tymъ przedmiocie winny być szczegółowo przytoczone te zasady, на jakichъ urządzenie loteryi на proponowaną skalę uznaje się за konieczne.

5) Liczba wygranychъ на loteryachъ не должна быть mniejszą od jednej setnej części ogólnej liczby biletów, а wartość wygranychъ—mniejszą od połowy téj sumy, на jaką loterya rozegrywa się. Co się тyczy oszacowania wygranychъ, opisanie ichъ і wogóle kontroli wszystkie loterye stosować się winny do ustanowionychъ въ tymъ przedmiocie przepisów.

6) Urządzanie на spacerachъ ludowychъ і publicznychъ wszelkiego rodzaju loteryj а pomiędzy innymi і loteryj fantowychъ zabrania się. Ministrowi Spraw Wewnętrznych, wyjątkowo tylko, ze szczególnychъ względów, służy prawo pozwalające на loterye fantowe, на такихъ spacerachъ publicznychъ, на których, niezależnie od płacy за bilety loteryjne, ozna-

независимо отъ платы за лотерейные билеты, назначается, собственно за входъ на гулянье, особая плата въ размѣрѣ не менѣе одного рубля.

7) Установленные статьями 459 и 460 уст. пред. прест. процентные съ лотерей сборы отменяются.

Подлинное мнѣніе подписано въ журналахъ Предсѣдателями и Членами.

(С. У. и Р. П., 1875 г., N. 50, стр. 640).

43.

1875 года Юня 14-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му ДЕПАРТАМЕНТУ).

О порядкѣ введенія въ дѣйствіе Высочайше утвержденныхъ 19-го Февраля 1875 года законоположеній объ устройствѣ судебной части въ Варшавскомъ судебномъ округѣ.

По Именному ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Высочайшему Указу, данному Правительствующему Сенату въ 1 (13) день Юня 1875 года, въ Югенгеймѣ, за Собственноручнымъ ЕГО ВЕЛИЧЕСТВА подписаніемъ, въ которомъ изображено:

„Утвердивъ 19-го Февраля 1875 года законоположенія о преобразованіи судебной части въ губерніяхъ Царства Польскаго, МЫ, въ тоже время, въ указѣ, данномъ Правительствующему Сенату, объявили, что порядокъ приведенія сего преобразования въ дѣйствіе будетъ особо НАМИ указанъ. Составленные по сему предмету Собственною НАШЕЮ Канцелярією по дѣламъ Царства Польскаго правила, по исправленіи ихъ въ Комитетѣ по дѣламъ Царства и въ Государственномъ Совѣтѣ, МЫ признали соответствующими НАШИМЪ видамъ. Вслѣдствіе сего, утвердивъ оныя, и препровождая въ Правительствующій Сенатъ, повелѣваемъ:

1) Судебные уставы 20-го Ноября 1864 года и положеніе о нотаріальной части 14-го Апрѣля 1866 года, на основаніи утверж-

ежа się właściwie za wejście na spacer oddzielna opłata, w ilości przynajmniej jednego rubla.

7) Ustanowione w art. 459 i 460 Ustawy o zapobieganiu przestępstwom opłaty procentowe na rzecz Skarbu od loteryj uchylają się. Oryginalne zdanie podpisali na protokule Przewodniczący i Członkowie.

43.

14-go Czerwca 1875 roku.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU
(1 DEPARTAMENT).

O sposobie wprowadzenia w wykonanie Najwyżej zatwierdzonych d. 19 Lutego 1875 r. praw o organizacyi sądownictwa w Warszawskim okręgu sądowym.

Na mocy imiennego ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, danego Rządzącemu Senatowi w dniu 1 (13) Lipca 1875 r. w Jugenheimie z własnym podpisem JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, w którym wyrażono:

„Zatwierdziwszy d. 19 Lutego 1875 r. prawa o reformie sądownictwa w guberniach Królestwa Polskiego, jednocześnie w ukazie danym Rządzącemu Senatowi objawiliśmy, że sposób wprowadzenia tej reformy w wykonanie będzie przez NAS w oddzielnej drodze wskazany. Sporządzone w tym przedmiocie przez Własną NASZĄ Kancelaryą do spraw Królestwa Polskiego przepisy, po poprawieniu ich w Komitecie do spraw Królestwa i w Radzie Państwa uznaliśmy za odpowiadające NASZYM widokom. Wskutek tego, zatwierdziwszy takowe i komunikując je Rządzącemu Senatowi, rozkazujemy:

1) Ustawy sądowe z dnia 20 Listopada 1864 roku i przepisy o notaryacie z dnia 14 Kwietnia 1866 r. na zasadzie zatwierdzonych

денных НАМИ 19-го Февраля 1875 года законоположений о при-
мѣненіи ихъ къ Варшавскому судебному округу, ввести въ дѣйствіе
въ семь округѣ, указаннымъ въ настоящихъ правилахъ порядкомъ,
1-го Іюля 1876 года. Съ сего же числа ввести и утвержденный
НАМИ 19-го Февраля 1875 года уставъ объ особыхъ производ-
ствахъ;

2) Варшавскій судебный округъ составить изъ губерній:
Варшавской, Калишской, Кѣлецкой, Ломжинской, Петроковской,
Плоцкой, Радомской, Суважской и Сѣдлецкой, и

3) Варшавскую судебную палату и подвѣдомственные ей о-
кружные суды образовать, а чиновъ прокурорскаго надзора, равно
предсѣдателей мировыхъ сѣздовъ, мировыхъ судей, судебныхъ
слѣдователей, судебныхъ приставовъ и другихъ чиновъ въ округѣ
сей палаты назначить на основаніи утвержденныхъ НАМИ 19-го
Февраля 1875 года штатовъ. Правительствующій Сенатъ не оста-
вить сдѣлать къ исполненію сего надлежащее распоряженіе.“

Правительствующій Сенатъ Приказалъ:

Означеннаго Именнаго Высочайшаго указа съ приложе-
ніемъ Высочайше утвержденныхъ 1 (13) Іюня 1875 года,
правилъ о введеніи въ дѣйствіе Высочайше утвержденныхъ
19-го Февраля 1875 г. законоположеній объ устройствѣ су-
дебной части въ Варшавскомъ судебномъ округѣ, напечатать
потребное число экземпляровъ, разослать таковое для свѣдѣнія
и должнаго, въ чемъ, до кого касаться можетъ, исполненія,
Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кав-
казскому, Министрамъ и Главноуправляющимъ отдѣльными
частями, однимъ—указами, а другимъ—черезъ передачу къ дѣ-
ламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствую-
щаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ
послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губерна-
торамъ, Губернаторамъ, Палатамъ: Судебнымъ, Уголовнаго и
Гражданскаго Суда и Губернскимъ, Областнымъ и Войско-
вымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Си-
нодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Об-
щія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; въ Департаментъ
Министерства Юстиціи передать копию съ опредѣленія; а для
припечатанія, въ установленномъ порядкѣ, Канторѣ Сенат-
ской Типографіи дать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря Щегловъ).

przez NAS d. 19 Lutego 1875 r. praw o zastosowaniu ich do okręgu
sądowego Warszawskiego, wprowadzić w wykonanie w rzeczonym
okręgu, sposobem wskazanym w niniejszych przepisach, od dnia 1-go
Lipca 1876 roku. Od téjże daty wprowadzić również i zatwierdzoną
przez NAS d. 19 Lutego 1875 roku Ustawę o postępowaniach szcze-
gólnych;

2) Warszawski okręg sądowy utworzyć z gubernij: Warszaw-
skiej, Kaliskiej, Kieleckiej, Łomżyńskiej, Lubelskiej, Piotrkowskiej,
Płockiej, Radomskiej, Suwałskiej i Siedleckiej, i

3) Izbę sądową Warszawską i zależne od niej sądy okręgo-
we utworzyć, a urzęda prokuratorskie jak również prezesów zjazdów
pokojoych, sędziów pokoju, sędziów śledczych, komorników sądo-
wych i inne urzęda w obrębie pomienionej izby obsadzić na zasadzie
zatwierdzonych przez NAS d. 19 Lutego 1875 r. etatów. Rządzący
Senat nie zaniedba wydać względem wypełnienia niniejszego nale-
żyte rozporządzenie.

Rządzący Senat polecił:

Wzmiankowanego imiennego Najwyższego ukazu, z dołącze-
niem Najwyżej zatwierdzonych w d. 1 (13) Czerwca 1875
roku przepisów o wprowadzeniu w wykonanie Najwyżej za-
twierdzonych dnia 19 Lutego 1875 roku praw o organizacyi są-
downictwa w Warszawskim okręgu sądowym, wydrukowawszy
potrzebną ilość egzemplarzy, rozesłać takowe dla powszechnego
uwiadomienia i należytego, w czém to kogo dotyczyć może, wy-
konania, Jego Cesarskiej Wysokości Namiestnikowi Kau-
kazkiemu, Ministrom i Główno-Zarządzającym oddzielnemi
wydziałami, jednym—przy ukazach, a innym—przez zakomu-
nikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu
Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również posłać
przy ukazach: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojen-
nym, Gubernatorom, Izbowi Sądowym oraz Sądu Cywilnego
i Karnego, Zarządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym;
Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departa-
mentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomu-
nikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Spra-
wiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w spo-
sobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wia-
domość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza Szczegłow).

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ С.-Петербургѣ,
1 (13-го) Юня 1875 года.

„Быть по сему.“

П Р А В И Л А

Введенія въ дѣйствіе Высочайше утвержденныхъ 19-го Февраля 1875 года законоположеній объ устройствѣ судебной части въ Варшавскомъ судебномъ округѣ.

I. Общія правила.

1. Судебные уставы 20-го Ноября 1864 г. и положеніе о нотаріальной части 14-го Апрѣля 1866 года, на основаніи Высочайше утвержденныхъ 19-го Февраля 1875 года законоположеній о примѣненіи ихъ къ Варшавскому судебному округу, вводятся въ дѣйствіе въ семь округѣ порядкомъ, въ настоящихъ правилахъ указаннымъ. Вмѣстѣ съ симъ вводится и Высочайше утвержденный 19-го Февраля 1875 года уставъ объ особыхъ производствахъ.

2. Съ открытіемъ судебныхъ установленій, образованныхъ на основаніи судебныхъ уставовъ и положеній 19-го Февраля 1875 года, упраздняются: Девятый и Десятый Департаменты Правительствующаго Сената, апелляціонный судъ, гражданскіе трибуналы, уголовные суды, суды полиціи исправительной, суды мировые, существующіе гминные суды и полицейско-судное отдѣленіе при Варшавскомъ оберъ-полицмейстерѣ, а равно отмѣняется судебная власть по дѣламъ о проступкахъ, принадлежащая президентамъ городовъ и бургомистрамъ. Коммерческій трибуналъ въ городѣ Варшавѣ переименовывается, съ того же времени, въ коммерческій судъ.

3. Министру Юстиціи предоставляется на нѣкоторое время по закрытіи означенныхъ въ статьѣ 2 судебныхъ мѣстъ, но не долѣе 1-го Сентября 1876 года, возложить на особый комплектъ изъ числа чиновъ упраздняемыхъ судовъ, не получившихъ другаго назначенія, производство исполнительныхъ дѣйствій по состоявшимся въ сихъ судахъ рѣшеніямъ, а также и нѣкоторыя другія распоряженія.

Na oryginale Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

W St.-Petersburgu,
d. 1 (13) Czerwca 1875 r.

„Ma być podług tego.“

P R Z E P I S Y

O wprowadzeniu w wykonanie Najwyżej zatwierdzonych d. 19 Lutego 1875 roku praw o organizacyi sądownictwa w Warszawskim okręgu sądowym.

I. Przepisy ogólne.

1. Ustawy sądowe z dnia 20 Listopada 1864 roku i ustawa notaryalna z d. 14 Kwietnia 1866 r., na zasadzie Najwyżej zatwierdzonych d. 19 Lutego 1875 r. praw o zastosowaniu ich do Warszawskiego okręgu sądowego wprowadzone będą w wykonanie w rzeczonym okręgu sposobem, w niniejszych przepisach wskazanym. Jednocześnie wprowadzoną będzie w wykonanie i Najwyżej zatwierdzona d. 19 Lutego 1875 r. ustawa postępowani szczególnych.

2. Z otwarciem władz sądowych utworzonych na zasadzie ustaw sądowych i postanowienia z dnia 19 Lutego 1875 roku zwijają się: dziewiąty i dziesiąty departament Rządzącego Senatu, sąd apelacyjny, trybunały cywilne, sądy kryminalne, sądy policyi poprawczej, sądy pokoju, istniejące sądy gminne i wydział policyjno-sądowy przy Warszawskim ober-policmajstrze, jakoteż znosi się władza sądowa w sprawach o wykroczenia, należąca do prezydentów miast i burmistrzów. Trybunał handlowy w mieście Warszawie odtąd nazywać się będzie sądem handlowym.

3. Ministrowi Sprawiedliwości służyć będzie prawo, na pewien czas po zwinięciu wymienionych w artykule 2 sądów, lecz nie dłużej jak do dnia 1 Września 1876 r., powierzyć oddzielnemu kompletowi złożonemu z urzędników zwijających się sądów, którzy nie zostali mianowani gdzieindziej, załatwianie czynności wykonawczych z wyroków w tych sądach zapadłych, jak również i niektóre inne rozporządzenia.

4. Со введенієм въ дѣйствіе судебныхъ уставовъ и положенія о примѣненіи оныхъ къ Варшавскому судебному округу, тѣ изъ состоящихъ при упраздняемыхъ судебныхъ мѣстахъ защитниковъ, адвокатовъ, и патроновъ, которые будутъ назначены къ новымъ судебнымъ установленіямъ, переименовываются въ присяжные повѣренные и подчиняются правиламъ о сихъ повѣренныхъ, въ упомянутыхъ уставахъ и положеніи постановленнымъ. Первоначальное назначеніе присяжныхъ повѣренныхъ зависитъ отъ Министра Юстиціи.

5. Чины закрываемыхъ судебныхъ мѣстъ, не получившіе новаго назначенія, остаются за штатомъ, съ производствомъ имъ жалованья въ теченіи *двухъ лѣтъ*, согласно статьямъ 142 и 144 устава о службѣ гражданской въ Царствѣ Польскомъ, и съ зачисленіемъ имъ такового времени въ дѣйствительную службу. Чины сии, по прекращеніи производства имъ, на указанномъ основаніи, жалованья по послѣдней ихъ должности, пользуются, если не поступить вновь на службу, пособіемъ отъ казны, на основаніи Высочайше утвержденного, 9-го Іюля 1868 года, положенія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго о пособіи чиновникамъ, увольняемымъ отъ должностей и оставшимся за штатомъ вслѣдствіе преобразованій гражданского управленія въ губерніяхъ Царства Польскаго.

6. Всѣ распоряженія по введенію въ дѣйствіе судебныхъ уставовъ сосредоточиваются въ Министерствѣ Юстиціи.

П. Первоначальное замѣщеніе должностей въ судебныхъ установленіяхъ, учреждаемыхъ по судебнымъ уставамъ 1864 года и положенію о примѣненіи оныхъ въ Варшавскому судебному округу.

7. Выборъ лицъ для первоначальнаго назначенія, согласно учрежденію судебныхъ установленій, въ должности предсѣдателей и членовъ судебной палаты, предсѣдателей, товарищей предсѣдателей и членовъ окружныхъ судовъ и судебныхъ слѣдователей предоставляется Министру Юстиціи.

8. Назначеніе предсѣдателей судебной палаты, окружныхъ судовъ и мировыхъ сѣздовъ, а равно мировыхъ судей и лицъ прокурорскаго надзора, если участіе ихъ въ приготовленіяхъ по введе-

4. Z wprowadzeniem w wykonanie ustaw sądowych i postanowienia o ich zastosowaniu do Warszawskiego okręgu sądowego, ci z urzędujących przy związających się sądach obrońców, adwokatów i patronów, którzy zostaną mianowani przy nowych sądach, otrzymują tytuł adwokatów przysięgłych, i ulegają przepisom o tychże adwokatach w pomienionych ustawach i postanowieniu zawartym. Początkowe mianowanie adwokatów przysięgłych zależy będzie od Ministra Sprawiedliwości.

5. Urzędnicy związających się sądów, którzy nie zostaną mianowani na nowo, spadają z etatu, przyczem w ciągu *lat dwóch*, stosownie do artykułów 142 i 144 ustawy o służbie cywilnej w Królestwie Polskim, pobierać będą pensye, z zaliczeniem im tego czasu do rzeczywistej służby. Urzędnicy ci, po upływie terminu wypłaty im, podług wskazanej zasady, pensyj przywiązanych do ostatniego ich urzędu, jeżeli nie wstąpią znowu do służby, otrzymają zapomogę ze skarbu, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonego d. 9-go Lipca 1868 r. postanowienia Komitetu do spraw Królestwa Polskiego, o zapomogach dla urzędników uwolnionych ze służby i spadłych z etatu wskutek reformy zarządu cywilnego gubernij Królestwa Polskiego.

6. Wszystkie rozporządzenia, dotyczące wprowadzenia w wykonanie ustaw sądowych, wydawać będzie Ministerium Sprawiedliwości.

II. Początkowe mianowanie na urzęda we władzach sądowych, organizujących się na zasadzie ustaw sądowych z 1864 roku i postanowienia o ich zastosowaniu do Warszawskiego okręgu sądowego.

7. Wybór osób, które początkowo mają być mianowane, podług organizacyi sądowej, na urzęda prezesów i członków izby sądowej, prezesów, wice-prezesów i członków sądów okręgowych i sędziów śledczych służyć będzie Ministrowi Sprawiedliwości.

8. Mianowanie prezesów izby sądowej, sądów okręgowych i zjazdów pokojowych, jakoteż sędziów pokoju i osób urzędu publicznego, jeżeli ich udział w przygotowaniach do wprowadzenia

нню судебныхъ уставовъ признано будетъ необходимымъ, можетъ послѣдовать и ранѣе 1-го Юля 1876 года.

9. Чины учреждаемыхъ новыхъ судебныхъ установлений и прокурорскаго надзора получаютъ опредѣленное по штатамъ содержаніе со дня назначенія ихъ въ должность.

10. При отправленіи на мѣсто, судебныя чины получаютъ прогоны на всякое разстояніе и пособіе въ размѣрахъ, установленныхъ общими или мѣстными для губерній Царства Польскаго законами, смотря потому, откуда чины эти отправляются на мѣста ихъ назначенія. Судебныя чины русскаго происхожденія, отправляющіеся на службу въ Варшавскій судебный округъ изъ другихъ губерній Имперіи, пользуются путевымъ пособіемъ, на основаніи Высочайше утвержденныхъ, 30-го Юля 1867 года, правилъ, за исключеніемъ лицъ, кои воспользовались уже симъ пособіемъ при прежнемъ назначеніи ихъ на службу въ губерніи Царства Польскаго; такимъ лицамъ сіе пособіе можетъ быть вновь назначено не иначе, какъ по соглашенію Министровъ Юстиціи и Финансовъ. Въ случаѣ же неназначенія имъ такового пособія, они получаютъ прогоны и пособіе на основаніи общихъ по сему предмету постановленій.

III. Образованіе гминныхъ судебныхъ округовъ, мировыхъ участковъ и округовъ, и первоначальное избраніе и утвержденіе гминныхъ судей и лавниковъ, а равно назначеніе въ должности мировыхъ судей.

11. Составленіе предположеній о образованіи въ каждомъ уѣздѣ гминныхъ судебныхъ округовъ возлагается на особое уѣздное присутствіе, состоящее, подъ предсѣдательствомъ уѣзднаго начальника, изъ мѣстнаго Коммисара по крестьянскимъ дѣламъ и одного изъ должностныхъ лицъ мѣстныхъ судебныхъ мѣстъ, по назначенію Варшавскаго Генералъ - Губернатора. Въ совѣщаніяхъ присутствія участвуетъ, наравнѣ съ прочими членами, также и предсѣдатель мѣстнаго мирового съѣзда, когда онъ признаетъ это для себя возможнымъ.

12. При составленіи означенныхъ въ предшедшей статьѣ предположеній, на основаніи статей 3 и 4 Высочайше утвержденного, 19-го Февраля 1875 года, положенія о примѣненіи судеб-

ustaw sądowych uznany będzie za konieczny, może nastąpić i przed d. 1 Lipca 1876 r.

9. Urzędnicy nowo-organizujących się władz sądowych i urzędu publicznego, otrzymują etatem określone pensye od dnia zamianowania ich na urząd.

10. Udając się na miejsce urzędowania, urzędnicy sądowi otrzymują kosztą podróży na wszelką odległość i zapomogi w wysokości oznaczonej w ogólnych, albo w miejscowych, dla gubernij Królestwa Polskiego przepisanych, prawach, stosownie do tego, z kąd urzędnicy ci udają się na miejsce swego urzędowania. Urzędnicy sądowi pochodzenia rosyjskiego, udający się na służbę do Warszawskiego okręgu sądowego z innych gubernij Cesarstwa, otrzymywać będą zapomogę na podróż, na zasadzie Najwyżej zatwierdzonych d. 30 Lipca 1867 roku przepisów, oprócz tych jednakże, którzy skorzystali już z tej zapomogi przy poprzednim mianowaniu ich na urząd do gubernij Królestwa Polskiego: tym ostatnim wzmiankowana zapomoga może być udzielona jedynie za porozumieniem się Ministrów Sprawiedliwości i Finansów. Wrazie zaś nieprzyznania im takowej zapomogi, otrzymają pieniądze na podróż i zapomogę podług ogólnych w tym przedmiocie postanowień.

III. Utworzenie gminnych okręgów sądowych, cyrkulów i okręgów pokojowych, początkowy wybór i zatwierdzanie sędziów gminnych i ławników, tudzież mianowanie na urzęda sędziów pokoju.

11. Sporządzenie projektów utworzenia w każdym powiecie gminnych okręgów sądowych porucza się oddzielnj komisji powiatowj, składającj się, pod prezydencją naczelnika powiatu, z miejscowego komisarza do spraw włościańskich i jednego z urzędników obecnie istniejących sądów, wyznaczonego przez Warszawskiego generał-gubernatora. W naradach komisji przyjmuje udział, narówni z innemi członkami, i prezes miejscowego zjazdu pokojowego, jeżeli to dla siebie za możliwe uzna.

12. Przy sporządzaniu wzmiankowanych w poprzedzającym artykule projektów, komisja powiatowa, stosując się do artykułów 3 i 4 Najwyżej zatwierdzonego dnia 19 Lutego 1875 roku postanowienia

ныхъ уставовъ къ Варшавскому судебному округу, уѣздное присутствие принимаетъ въ соображеніе населенность и пространство гминъ, а также удобство сообщеній, и призываетъ, для нужныхъ объясненій, гминныхъ войтовъ, заявленія коихъ вносятся въ протоколъ. При этомъ уѣздное присутствие собираетъ надлежащія свѣдѣнія и данныя для опредѣленія, согласно статьѣ 8-й положенія 19-го Февраля 1875 года, суммы, необходимой на содержаніе личнаго состава и на канцелярскіе расходы каждаго вновь образуемаго гминнаго суда.

13. Предположенія уѣзднаго присутствія о образованіи гминныхъ судебныхъ округовъ, вмѣстѣ съ росписаніемъ сихъ округовъ, а равно о необходимыхъ на содержаніе гминныхъ судовъ расходахъ представляются въ губернское по крестьянскимъ дѣламъ присутствие, къ составу коего, для разсмотрѣнія упомянутыхъ предположеній, присоединяются одно изъ должностныхъ лицъ нинѣшнихъ судебныхъ мѣстъ, по назначенію Варшавскаго Генераль-Губернатора, а также председатели мѣстныхъ мировыхъ сѣздовъ и прокуроръ мѣстнаго окружнаго суда, если онъ будетъ къ тому времени уже назначенъ.

14. Губернское по крестьянскимъ дѣламъ присутствие, по разсмотрѣніи и измѣненіи, въ чемъ окажется нужнымъ, росписаній, означенныхъ въ статьѣ 13, и составленіи за симъ предположеній о раздѣленіи каждой губерніи на два мировыхъ округа и о постоянномъ мѣстѣ пребыванія мировыхъ судей, представляетъ заключеніе свое Варшавскому Генераль-Губернатору.

15. Раздѣленіе города Варшавы на мировые участки производится особою временною комиссіею, состоящею, подъ предсѣдательствомъ Варшавскаго губернатора, изъ Варшавскаго оберъ-полицейстера, президента города Варшавы и должностнаго лица нинѣшнихъ судебныхъ мѣстъ, по назначенію Варшавскаго Генераль-Губернатора, при участіи въ совѣщаніяхъ комисіи предсѣдателя мѣстнаго мирового сѣзда. Опредѣленіе мировыхъ участковъ городовъ: Люблина, Сувадокъ, Плоцка и Лодзи — производится уѣздными присутствіями, при участіи президентовъ и полицейстеровъ сихъ городовъ. Заключенія свои по означенному предмету комиссія представляетъ Генераль-Губернатору, а уѣздныя присутствія — губернатору, который предлагаетъ оныя губернскому по

о zastosowaniu ustaw sądowych do Warszawskiego okręgu sądowego, weźmie pod uwagę zaludnienie i rozległość gmin, oraz łatwość komunikacji i o dostarczenie potrzebnych w tym względzie objaśnień wezwie wójtów, których oświadczenia zapisane będą do protokołu. Nadto komisya powiatowa zbierze odpowiednie wiadomości i dane potrzebne do oznaczenia, stosownie do artykułu 8 postanowienia z d. 19 Lutego 1875 roku, sumy, jaka jest niezbędną na utrzymanie osobistego składu i na wydatki kancelaryjne każdego nowo-organizującego się sądu gminnego.

13. Projekta komisji powiatowej co do utworzenia gminnych okręgów sądowych, razem z wykazem tychże okręgów oraz koniecznych na utrzymanie sądów gminnych wydatków, komunikują się urzędowi gubernialnym do spraw włościańskich, skład których, przy rozpoznaniu wzmiarkowanych projektów, powiększy jeden z urzędników obecnych sądów, wyznaczony przez Warszawskiego generał-gubernatora, oraz prezesi miejscowych zjazdów pokojowych i prokurator miejscowego sądu okręgowego, jeżeli podówczas będzie już zamianowany.

14. Urząd gubernialny do spraw włościańskich, po przejrzaniu i zmienieniu, o ile to się okaże potrzebnym, wykazów, w artykule 13 wzmiarkowanych, i po sporządzeniu następnie projektów co do rozdzielenia każdej gubernii na dwa okręgi pokojowe i co do stałych miejsc urzędowania sędziów pokoju, przedstawi wniosek swój Warszawskiemu Generał-Gubernatorowi.

15. Podział miasta Warszawy na cyrkule pokojowe skutecznie oddzielna komisya tymczasowa, składająca się z Warszawskiego gubernatora, jako przewodniczącego, z Warszawskiego ober-policmajstra, prezydenta miasta Warszawy i urzędnika sądów obecnych wyznaczonego przez Warszawskiego generał-gubernatora; nadto w naradach komisji przyjmie udział prezes miejscowego zjazdu pokojowego. Wyznaczenia cyrkulów pokojowych w miastach: Lublinie, Suwałkach, Płocku i Łodzi dokonają komisye powiatowe przy udziale prezydentów i policmajstrów tych miast. Wnioski swe w tym przedmiocie komisya przedstawi Generał-Gubernatorowi, a komisye powiatowe — gubernatorowi, który komunikuje takowe urzędowi gubernialnemu do spraw włościańskich, do uwzględnienia przy podziale gubernii na okręgi i przy ozna-

крестьянскимъ дѣламъ присутствію, для соображеній при раздѣленіи губерніи на мировые округа и опредѣленіи настоящаго мѣста пребыванія мировыхъ судей (ст. 14), а затѣмъ представляетъ Генераль-Губернатору.

16. Составленные указаннымъ въ статьяхъ 11—15 порядкомъ предположенія Варшавскій Генераль-Губернаторъ препровождаетъ къ Министру Юстиціи, который, войдя въ соглашеніе съ Министромъ Внутреннихъ Дѣлъ, предположенія о образованіи гминныхъ судебныхъ округовъ, равно какъ мировыхъ участковъ и округовъ, предлагаетъ 1-му Департаменту Правительствующаго Сената, для разсмотрѣнія и утвержденія, а предположенія о назначеніи мѣстъ постоянного пребыванія мировымъ судьямъ утверждаетъ, согласно ст. 35 Высочайше утвержденнаго 19-го Февраля 1875 года положенія.

17. Первоначальное избраніе и утвержденіе гминныхъ судей и лавниковъ производится на основаніи статей 9, 10, 12—18 Высочайше утвержденнаго, 19-го Февраля 1875 года, положенія о примѣненіи судебныхъ уставовъ къ Варшавскому судебному округу, съ соблюденіемъ притомъ нижеслѣдующихъ правилъ (статья 18 — 22).

18. Списки лицъ, имѣющихъ право быть избранными въ гминные судьи и лавники, составляются по каждой гминѣ отдѣльно особымъ уѣзднымъ присутствіемъ, указаннымъ въ статьѣ 11 сихъ правилъ, которое призываетъ для объясненій войтовъ, а въ случаѣ надобности и солтысовъ подлежащей гмины.

19. Особые уѣздные присутствія приступаютъ къ составленію означенныхъ въ статьѣ 18 списковъ на основаніи общаго о томъ распоряженія Генераль-Губернатора, и, по мѣрѣ изготовленія оныхъ, сообщаютъ копіи съ нихъ подлежащимъ гминнымъ управленіямъ. Составленные по всѣмъ гминамъ уѣзда списки представляются губернскому по крестьянскимъ дѣламъ присутствію (ст. 13), вмѣстѣ съ объясненіями по могущимъ поступить изъ гминъ заявленіямъ относительно неполноты или неправильности списковъ. На составленіе списковъ и представленіе ихъ губернскому присутствію полагается *трехмѣсячный срокъ* со дня полученія на мѣстѣ распоряженія о семъ Генераль-Губернатора.

20. Губернское по крестьянскимъ дѣламъ присутствіе повѣряетъ правильность и полноту каждаго списка, а также разрѣшаетъ жалобы и заявленія на неправильное внесеніе въ оный или же на

чзеніи стаłego мѣсца побыту сѣдзиów pokoju (art. 14), a następnie przedstawia General-Gubernatorowi.

16. Warszawski General-Gubernator, sporządzone w sposób wskazany w artykułach 11—15 projektu, zakomunikuje Ministrowi Sprawiedliwości, który, po porozumieniu się z Ministrem Spraw Wewnętrznych, projektu co do utworzenia gminnych okręgów sądowych jakoteż cyrkulów i okręgów pokojowych, przedstawi pierwszemu departamentowi Rządzącego Senatu do rozpoznania i zatwierdzenia, projektu zaś co do oznaczenia stałych miejsc pobytu sędziów pokoju zatwierdzi, stosownie do artykułu 35 Najwyżej zatwierdzonego w d. 19 Lutego 1875 r. postanowienia.

17. Początkowy wybór i zatwierdzenie sędziów gminnych i ławników, dokonany będzie na zasadzie art. 9, 10, 12—18 Najwyżej zatwierdzonego d. 19 Lutego 1865 r. postanowienia o zastosowaniu ustaw sądowych do Warszawskiego okręgu sądowego, przy zachowaniu nadto poniższych przepisów (art. 18—22).

18. Listy osób, mających prawo być wybranymi na sędziów gminnych i ławników, układane będą dla każdej gminy oddzielnie przez komisję powiatową, wskazaną w art. 11 niniejszych przepisów, która powołuje do objaśnień wójtów, a wrazie potrzeby i sołtysów właściwej gminy.

19. Do ułożenia list, w art. 18 wzmiankowanych, oddzielne komisje powiatowe przystąpią na mocy ogólnego w tym przedmiocie rozporządzenia general-gubernatora, i w miarę układania takowych komunikować będą ich kopie właściwym urzędom gminnym. Listy ułożone dla wszystkich gmin powiatu przedstawione będą urzędowi gubernialnemu do spraw włościańskich razem z objaśnieniami względem czynionych w gminie zarzutów co do niedokładności lub nieprawidłowości sporządzenia list. Na ułożenie list i przedstawienie takowych urzędowi gubernialnemu pozostawia się termin *trzymiesięczny* od dnia otrzymania na miejscu rozporządzenia w tym przedmiocie General-Gubernatora.

20. Urząd gubernialny do spraw włościańskich sprawdzi, o ile każda z list jest prawidłowo i dokładnie sporządzoną, oraz rozstrzygnie skargi i oświadczenia dotyczące niewłaściwego zamieszczenia na

сдѣланные въ немъ пропуски. Губернскому присутствію предоставляется исключить изъ списка тѣхъ лицъ, къ избранію коихъ въ должности гминныхъ судей и лавниковъ представляются особы преніятыя. Жалобы на постановленія присутствія по симъ предметамъ не допускаются.

21. По надлежащей повѣркѣ и исправленіи списковъ губернскимъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствіемъ (ст. 20), губернаторъ препровождаетъ оныя къ уѣзднымъ начальникамъ, по принадлежности, для распоряженій о производствѣ выборовъ порядкомъ, указаннымъ въ статьяхъ 12 и 13 Высочайше утвержденного, 19 Февраля 1875 г., положенія о примѣненіи судебныхъ уставовъ къ Варшавскому судебному округу.

22. Въ должности мировыхъ судей и предсѣдателей мировыхъ сѣздовъ могутъ быть назначаемы, кромѣ лицъ, указанныхъ въ статьѣ 33 положенія о примѣненіи судебныхъ уставовъ къ Варшавскому судебному округу, также и лица, занимавшія должности предсѣдателей и товарищей предсѣдателей бывшихъ комиссій по крестьянскимъ дѣламъ, комиссаровъ по этимъ же дѣламъ и непремѣнныхъ членовъ губернскихъ по крестьянскимъ дѣламъ присутствій, хотя бы поименованныя лица и не удовлетворяли условіямъ, въ указанной статьѣ постановленнымъ.

IV. О порядкѣ дальнѣйшаго движенія въ новыхъ судебныхъ мѣстахъ дѣлъ, начатыхъ въ прежнее время.

а) О дѣлахъ гражданскихъ.

23. Всѣ гражданскія дѣла, начатыя въ гражданскихъ трибуналахъ и внесенныя до 1-го Іюля 1876 года въ реестръ къ слушанію, равно какъ дѣла, по коимъ до означеннаго дня состоялись рѣшенія въ гминныхъ и мировыхъ судахъ, гражданскихъ трибуналахъ и апелляціонномъ судѣ, если рѣшенія эти, на основаніи дѣйствовавшихъ по сему предмету узаконеній и съ соблюденіемъ установленныхъ сроковъ, будутъ обжалованы до или послѣ указаннаго дня, окончиваются въ подлежащихъ по подсудности новыхъ судебныхъ установленіяхъ, на основаніи дѣйствовавшего до того времени порядка гражданского судопроизводства.

лісціе, lub też poczynionych w niej opuszczeń. Urząd gubernialny mocen jest wykreślić z listy osoby, w wyborze których na urzędu sędziów gminnych i ławników zajdą szczególnie przeszkody. Na postanowienia urzędu w tym przedmiocie skargi nie są dopuszczalne.

21. Po dokładnem sprawdzeniu i poprawieniu list przez urząd gubernialny do spraw włościańskich (art. 20), gubernator zakomunikuje takowe właściwym naczelnikom powiatów, w celu wydania rozporządzeń względem dopełnienia podług tych list wyborów, sposobem wskazanym w artykułach 12 i 13 Najwyżej zatwierdzonego d. 19 Lutego 1875 roku postanowienia o zastosowaniu ustaw sądowych do Warszawskiego okręgu sądowego.

22. Na urzędu sędziów pokoju i prezesów zjazdów pokojowych, oprócz osób wskazanych w art. 33 postanowienia o zastosowaniu ustaw sądowych do Warszawskiego okręgu sądowego, mogą być mianowane osoby, które zajmowały urzędu prezesów i wice-prezesów byłych komisyj do spraw włościańskich, komisarzy włościańskich i stałych członków urzędu gubernialnego do spraw włościańskich; chociażby rzeczzone osoby nie czyniły zadość warunkom, we wzmiarkowanym artykule postanowionym.

IV. O sposobie dalszego postępowania w sprawach rozpoczętych przed wprowadzeniem nowych sądów.

а) O sprawach cywilnych.

23. Wszystkie sprawy cywilne, rozpoczęte w trybunałach cywilnych i wpisane przed d. 1 Lipca 1876 roku na wokandę, jakoteż sprawy, w których przed powyższą datą zapadły wyroki w sądach gminnych, sądach pokoju, trybunałach cywilnych i sądzie apelacyjnym, jeżeli wyroki te, na mocy praw w tym przedmiocie obowiązujących i w zakreślonych terminach, będą zaskarżone przed lub po dacie wyżej wzmiarkowanej, zostaną ukończone we właściwych, pod względem jurysdykcyi, nowych sądach, podług zasad postępowania cywilnego, jakie do tego czasu obowiązywały.

24. Гражданскія дѣла, начатыя въ мировыхъ и гминныхъ судахъ, но не рѣшенныя до 1-го Іюля 1876 года, а равно начатыя въ гражданскихъ трибуналахъ, но до означеннаго дня въ реестръ къ слушанію еще невнесенныя, могутъ быть возобновлены сторонами въ новыхъ судебныхъ установленіяхъ, по принадлежности, гдѣ и разрѣшаются по правиламъ устава гражданского судопроизводства 20 Ноября 1864 года и положенія о примѣненіи онаго къ Варшавскому судебному округу. Въ семъ случаѣ, срокъ давности, если таковая истекаетъ въ продолженіи Іюля мѣсяца 1876 года, увеличивается еще на *три мѣсяца*.

25. Оппозиціонныя и апелляціонныя жалобы на рѣшенія мировыхъ судовъ, состоявшіяся до 1-го Іюля 1876 года, приносятся подлежащимъ мировымъ судьямъ и мировымъ съѣздамъ, по принадлежности, по осомы о семъ распоряженію, какое послѣдуетъ для распредѣленія дѣлъ упраздняемыхъ мировыхъ судовъ между мировыми судьями и мировыми съѣздами. Кассационныя жалобы на состоявшіяся, до означеннаго дня, рѣшенія гминныхъ судовъ приносятся подлежащимъ мировымъ съѣздамъ.

26. Дѣла, начатыя въ гражданскихъ трибуналахъ и внесенныя въ реестръ къ слушанію до 1-го Іюля 1876 года, передаются, для рѣшенія ихъ, въ подлежащіе окружные суды; дѣла же, внесенныя въ реестръ къ слушанію въ апелляціонномъ судѣ, а равно въ Девятomъ Департаментѣ Правительствующаго Сената, передаются въ судебную палату.

27. Рѣшенія гражданскихъ трибуналовъ, состоявшіяся до 1-го Іюля 1876 года, на основаніи дѣйствовавшихъ до того времени узаконеній, гдѣ первой инстанціи, подлежатъ апелляціи въ судебную палату; равнымъ образомъ въ судебную палату приносятся апелляціонныя жалобы на рѣшенія апелляціоннаго суда, состоявшіяся до означеннаго дня.

28. Оппозиціонныя жалобы третьихъ лицъ на рѣшенія, состоявшіяся до 1-го Іюля 1876 года, разсматриваются: по дѣламъ, рѣшеннымъ въ гражданскихъ трибуналахъ, — окружными судами, а по дѣламъ, рѣшеннымъ апелляціоннымъ судомъ и Девятымъ Департаментомъ Правительствующаго Сената, — судебною палатою.

29. Просьбы о реституціи противъ рѣшеній, состоявшихъ до 1-го Іюля 1876 года, разсматриваются: по дѣламъ, рѣшеннымъ въ гражданскихъ трибуналахъ, — окружными судами, по дѣламъ, рѣшеннымъ апелляціоннымъ судомъ, — судебною палатою, а по дѣламъ,

24. Stronom służy prawo sprawy cywilne, rozpoczęte w sądach pokoju i sądach gminnych, lecz nie rozstrzygnięte przed d. 1-m Lipca 1876 r., tudzież rozpoczęte w trybunałach cywilnych, lecz do rzeczonego dnia na wokandę niewpisane, wznowiać w nowych sądach, właściwych pod względem jurysdykcji, w których sprawy te rozstrzygane będą podług przepisów ustawy postępowania cywilnego z d. 20 Listopada 1864 roku i postanowienia o zastosowaniu takowej do Warszawskiego okręgu sądowego. W tym razie termin przedawnienia, jeżeli takowe upływa w ciągu miesiąca Lipca 1876 r., przedłużonym będzie o *trzy miesiące*.

25. Opozycje i skargi apelacyjne na wyroki sądów pokoju, zapadłe przed d. 1 Lipca 1876 roku, zanoszone będą do właściwych sędziów pokoju i zjazdów pokojowych, stosownie do oddzielnego rozporządzenia, jakie będzie wydane względem rozdzielenia spraw związających się sądów pokoju pomiędzy sędziów pokoju i zjazdy pokojowe. Skargi kasacyjne na wyroki sądów gminnych, zapadłe przed datą wyżej powołaną, zanoszone będą do właściwych zjazdów pokojowych.

26. Sprawy, rozpoczęte w trybunałach cywilnych i wpisane na wokandę przed d. 1 Lipca 1876 r. odstąpione będą do rozstrzygnięcia właściwym sądom okręgowym; sprawy zaś, wpisane na wokandę w sądzie apelacyjnym, jak również w dziewiątym departamencie Rządzącego Senatu, odstąpione będą izbie sądowej.

27. Wyroki trybunałów cywilnych, zapadłe przed d. 1 Lipca 1876 r., na mocy obowiązujących do tego czasu praw, w pierwszej instancji, mogą być zaskarżone do izby sądowej; również do izby sądowej zanoszone będą skargi apelacyjne na wyroki sądu apelacyjnego, zapadłe przed datą wyżej powołaną.

28. Skargi opozycyjne osób trzecich, na wyroki zapadłe przed d. 1 Lipca 1876 r. rozpoznawane będą: w sprawach rozstrzygniętych w trybunałach cywilnych — przez sądy okręgowe, a w sprawach rozstrzygniętych w sądzie apelacyjnym i dziewiątym departamencie Rządzącego Senatu — przez izbę sądową.

29. Prośby o restytucję przeciwko wyrokowi, zapadłym przed d. 1 Lipca 1876 r., rozpoznawane będą: w sprawach, rozstrzygniętych w trybunałach cywilnych — przez sądy okręgowe; w sprawach, rozstrzygniętych w sądzie apelacyjnym — przez izbę sądową, a w sprawach,

рѣшеннымъ Деятымъ Департаментомъ Правительствующаго Сената, — Гражданскимъ Кассационнымъ Департаментомъ Сената.

30. Если бы сроки, установленные нынѣ дѣйствующими узаконеніями для принятія законныхъ мѣръ противъ состоявшихся о объявленныхъ сторонамъ въ надлежащемъ порядкѣ рѣшеній, не аки истекать передъ 1-го Іюля 1876 года, то къ нимъ прибавляется еще *тридцатидневный* срокъ. Равнымъ образомъ, продолжается *тридцатью* днями и срокъ давности, который наступилъ бы втеченіи Іюля мѣсяца 1876 года. Необъявленные до 1-го Іюля рѣшенія гражданскихъ судебныхъ мѣстъ объявляются тяжущимся, по ихъ просьбѣ, съ разрѣшенія подлежащаго новаго судебного установленія. Въ семъ случаѣ вышеуказанные сроки исчисляются со времени объявленія рѣшенія.

31. Дѣла торговаго свойства, начатыя въ Варшавскомъ коммерческомъ трибуналѣ, а равно въ гражданскихъ трибуналахъ, до 1-го Іюля 1876 года, оканчиваются въ Варшавскомъ коммерческомъ судѣ и окружныхъ судахъ, по принадлежности, на основаніи дѣйствовавшаго до того времени порядка судопроизводства.

32. Окончательныя рѣшенія прежнихъ судебныхъ мѣстъ, если исполненіе по онимъ не начато до 1-го Іюля 1876 года, приводятся въ исполненіе порядкомъ, предписаннымъ въ уставѣ гражданского судопроизводства 20-го Ноября 1864 г. и положеніи о примѣненіи онаго къ Варшавскому судебному округу.

33. Если къ исполненію рѣшеній прежнихъ судебныхъ мѣстъ приступлено до 1-го Іюля 1876 года, то исполненіе сіе оканчивается на основаніи дѣйствовавшихъ до того времени правилъ. Постановленіе это примѣняется и къ исполненію по официальнымъ актамъ.

34. Споры по исполненію рѣшеній прежнихъ судебныхъ мѣстъ, въ томъ числѣ и мировыхъ судовъ, если къ исполненію приступлено до 1-го Іюля 1876 года, предъявляются подлежащимъ окружнымъ судамъ и разрѣшаются ими на основаніи дѣйствовавшихъ до того времени правилъ. Имъ же подаются жалобы на дѣйствія должностныхъ лицъ по исполненію судебныхъ рѣшеній.

35. Продажа имѣній для раздѣла оныхъ, или же по требованію наслѣдниковъ, принимающихъ наслѣдство на правѣ инвентарномъ, или попечителей вакантныхъ наслѣдствъ, предписанная трибуналами до 1-го Іюля 1876 года, но къ исполненію коей еще не приступлено, производится въ новыхъ судебныхъ установленіяхъ

rozstrzygniętych w dziewiątym departamencie Rządzącego Senatu — przez cywilny departament kasacyjny Senatu.

30. Jeżeliby termin, wyznaczone w prawach obecnie obowiązujących do użycia środków prawnych przeciwko wyrokom zapadłym i w sposób właściwy stronom ogłoszonym, zaczęły upływać przed d. 1 Lipca 1876 roku, to do nich dolicza się jeszcze dni *trzydzieści*. Podobnież o dni trzydzieści przedłuża się termin przedawnienia, jakiby upływał w ciągu Lipca 1876 roku. Wyroki sądów cywilnych, nieogłoszone przed d. 1 Lipca, ogłoszone będą stronom, na skutek ich prośby, za pozwoleniem właściwej nowój władzy sądowej. W tym przypadku wzmiankowane powyżej terminu, liczone będą od czasu ogłoszenia wyroku.

31. Sprawy handlowe, rozpoczęte w Warszawskim trybunale handlowym, oraz w trybunałach cywilnych przed d. 1 Lipca 1876 r., ukończone będą w Warszawskim sądzie handlowym i sądach okręgowych, stosownie do kompetencji, na mocy obowiązującego do tego czasu postępowania sądowego.

32. Wyroki ostateczne sądów poprzednich, jeżeli wykonanie takowych nie zostało rozpoczęte przed d. 1 Lipca 1876 r., wykonywane będą sposobem, w ustawie postępowania cywilnego d. 20 Listopada 1864 r. i w postanowieniu o zastosowaniu takowej do Warszawskiego okręgu sądowego przepisany.

33. Jeżeli do wykonania wyroków sądów poprzednich przystąpiono przed d. 1 Lipca 1876 r., wtedy wykonanie to ukończone będzie podług przepisów do tego czasu obowiązujących. Postanowienie niniejsze stosuje się także i do egzekucyi z aktów urzędowych.

34. Spory, wynikające przy wykonaniu wyroków sądów poprzednich, a pomiędzy nimi i sądów pokoju, jeżeli do wykonania ich przystąpiono przed d. 1 Lipca 1876 r., wytaczane będą przed właściwe sądy okręgowe i rozstrzygane przez nie na mocy przepisów do tego czasu obowiązujących. Do tychże sądów zanoszone będą skargi na czynności urzędników, dotyczące wykonania wyroków.

35. Sprzedaż majątków w drodze działów, albo też na żądanie spadkobierców przyjmujących spadek z dobrodziejstwem inwentarza, albo kuratorów spadków wakujących, nakazana przez trybunały przed d. 1 Lipca 1876 r., lecz do skutecznego której jeszcze nie przystąpiono, odbywać się będzie w nowych sądach, sposobem w Najwyżej

порядкомъ, указаннымъ въ Высочайше утвержденномъ, 19-го Февраля 1875 года, уставъ объ особыхъ производствахъ.

36. Дистрибуціи и классификаціи фондовъ между кредиторами, начатыя до 1-го Іюля 1876 года, оканчиваются подлежащими окружными судами, на основаніи дѣйствовавшихъ до того времени правилъ.

37. Дѣла казны, гминъ и общественныхъ учреждений, для коихъ, по статьѣ 6 постановленія 29-го Сентября (11-го Октября) 1816 года, первою привилегированною инстанціею былъ гражданскій трибуналъ Варшавской губерніи, подлежатъ, съ 1-го Іюля 1876 года, разсмотрѣнію и рѣшенію Варшавскаго окружнаго суда.

38. Жалобы на рѣшенія предсѣдателей гражданскихъ трибуналовъ или заступающихъ ихъ мѣсто судей, состоявшіяся въ порядкѣ спѣшнаго производства (en référé) до 1-го Іюля 1876 года, если для обжалованія сихъ рѣшеній не истекъ установленный срокъ, приносятся судебной палатѣ и разрѣшаются на основаніи дѣйствовавшаго до того времени порядка гражданского судопроизводства.

39. По гражданскимъ дѣламъ, возникшимъ до 1-го Іюля 1876 года и подлежащимъ, на основаніи настоящихъ правилъ, рѣшенію въ новыхъ судебныхъ установленіяхъ, установленія сіи, при опредѣленіи силы и значенія доказательствъ, руководствуются правилами по этому предмету, изложенными въ гражданскомъ кодексѣ, за исключеніемъ доказательства посредствомъ присяги.

Примѣчаніе. Тотъ же порядокъ соблюдается при рѣшеніи дѣлъ по сдѣлкамъ, заключеннымъ сторонами до 1-го Іюля 1876 года, хотя бы дѣла сіи возникли и послѣ означеннаго срока.

б) О дѣлахъ уголовныхъ.

40. Дѣла о проступкахъ, подлежащихъ, на основаніи Высочайше утвержденного 19-го Февраля 1875 года положенія о примѣненіи судебныхъ уставовъ къ Варшавскому судебному округу, разбирательству мировыхъ судей и гминныхъ судовъ, и по которымъ производятся еще слѣдствія, или которыя до 1-го Іюля 1876 года не рѣшены въ первой инстанціи, передаются немедленно

затвержденной д. 19 Лутего 1875 р., уставу postępowań szczególnych przepisany.

36. Dystrybucye i klasyfikacye sum pomiędzy wierzycieli, rozpoczęte przed d. 1 Lipca 1876 r., ukończone będą przez właściwe sądy okręgowe, na mocy obowiązujących do tego czasu przepisów.

37. Sprawy skarbu, gmin i instytucyj publicznych, dla których, podług artykułu 6 postanowienia z d. 29 Września (11 Października) 1816 r., pierwszą instancją z przywileju był trybunał cywilny gubernii Warszawskiej, od d. 1 Lipca 1876 r. rozstrzygane będą przez Warszawski sąd okręgowy.

38. Skargi na decyzje prezesów trybunałów cywilnych lub pełniących ich obowiązki sędziów, wydane w drodze szybkiego zażycydowania (en référé) przed d. 1 Lipca 1876 r., jeżeli termin do zażyczenia tych decyzji nie upłynął, zanoszone będą do izby sądowej i rozstrzygane na zasadzie obowiązującego do tego czasu sposobu postępowania cywilnego.

39. W sprawach cywilnych, które rozpoczęte zostały przed d. 1 Lipca 1876 r., i które, na zasadzie niniejszych przepisów, rozstrzygane będą w nowo-wprowadzonych sądach, sądy te, przy określeniu mocy i znaczenia dowodów, kierować się będą przepisami, w materji téj w kodeksie cywilnym postanowionemi, z wyjątkiem dowodu z przysięgi.

Uwaga. Powyższy sposób postępowania zachowany będzie i przy rozstrzyganiu spraw, które powstały z ugód, zawartych przez strony przed d. 1 Lipca 1876 roku, chociażby nawet sprawy te rozpoczęte były po upływie rzeczzonego terminu.

б) О справкахъ криминальныхъ.

40. Sprawy o wykroczenia, ulegające, na zasadzie Najwyższej zatwierdzonego d. 19 Lutego 1875 r. postanowienia o zastosowaniu ustaw sądowych do Warszawskiego okręgu sądowego, rozpoznaniu sędziów pokoju i sądów gminnych, i w których śledztwa nie są ukończone lub które przed d. 1 Lipca 1876 r., nie będą osądzone w pierwszej instancji, odstąpione zostaną bezzwłocznie właściwym sędziom

мировымъ судьямъ и гминнымъ судамъ, по принадлежности, и производятся сими установленіями по уставу уголовного судопроизводства 20-го Ноября 1864 г. и упомянутому положенію.

41. Если на состоявшіеся до 1 Юлія 1876 года приговоры судебныхъ мѣстъ по дѣламъ о проступкахъ, означенныхъ въ статьѣ 40, принесены уже, установленнымъ порядкомъ и въ надлежащій срокъ, апелляціонные отзывы и протесты или кассаціонныя жалобы, то производство по этимъ отзывамъ, протестамъ и жалобамъ передается въ подлежащіе мировые сѣзды; но если протестъ заключаетъ въ себѣ требованіе о вѣнненіи обвиняемому въ вину преступнаго дѣянія, подвѣдомаго, по судебнымъ уставамъ, окружному суду, то производство по таковымъ протестамъ передается въ судебную палату. Въ мировые же сѣзды подаются жалобы на состоявшіеся до означеннаго дня приговоры по симъ дѣламъ, если срокъ для подачи жалобъ не истекъ.

42. Всѣ начатыя слѣдствія по дѣламъ, подвѣдомымъ окружнымъ судамъ, передаются немедленно судебнымъ слѣдователямъ и продолжаются ими въ порядкѣ, опредѣленномъ уставомъ уголовного судопроизводства 20 Ноября 1864 года и положеніемъ о примѣненіи онаго къ Варшавскому округу.

43. Дѣла о преступленіяхъ и проступкахъ, подвѣдомыхъ, по уставу уголовного судопроизводства 1864 г. и положенію о примѣненіи онаго къ Варшавскому округу, окружнымъ судамъ, и по которымъ слѣдствія уже окончены, или которыя до 1 Юлія 1876 года не рѣшены въ первой инстанціи, передаются прокурорамъ подлежащихъ окружныхъ судовъ, для дальнѣйшаго направленія ихъ на основаніи означенныхъ устава и положенія.

44. Если на приговоры, состоявшіеся до 1 Юлія 1876 года по дѣламъ, подлежащимъ, на основаніи устава уголовного судопроизводства 20 Ноября 1864 г., вѣдомству окружныхъ судовъ, принесены уже, установленнымъ порядкомъ и въ надлежащій срокъ, апелляціонные отзывы и протесты въ уголовный или въ апелляціонный суды или въ Десятый Департаментъ Правительствующаго Сената, то производство по симъ отзывамъ и протестамъ передается въ судебную палату. Равнымъ образомъ, въ судебную палату подаются жалобы на состоявшіеся до означеннаго дня по упомянутымъ дѣламъ приговоры, если срокъ для подачи сихъ жалобъ не истекъ.

покою и судомъ гминнымъ, и проводимые будутъ черезъ те вѣдѣныя по дѣлу по постановленію закона з д. 20 Листопада 1864 р. и вѣдѣнныя постановленія.

41. Jeżeli od wyroków sądowych w sprawach o wykroczenia, wzmiankowane w artykule 40, przed d. 1 Lipca 1876 r. zapadłych, założono już w ustanowionym sposobie i w terminie właściwym apelacye, protesty, lub podano skargi kasacyjne, to dalsze postępowanie z powodu tych apelacyj, protestów i skarg odstępowanem będzie właściwym zjazdom pokojowym; jeżeli jednak protest zawiera w sobie żądanie poczytania oskarżonemu czynu przestępnego, co do którego, podług ustaw sądowych, właściwym jest sąd okręgowy, to dalsze postępowanie z powodu takich protestów odstępowanem będzie izbie sądowej. Zaś do zjazdów pokojowych zanoszone będą skargi na wyroki zapadłe w tych sprawach przed datą wyżej wzmiankowaną, jeżeli termin do podania skargi nie upłynął.

42. Wszystkie śledztwa rozpoczęte w sprawach, ulegających jurysdykcji sądów okręgowych, odstąpione będą bezzwłocznie sędziom śledczym, które prowadzić je będą w dalszym ciągu sposobem przepisany w ustawie postępowania karnego z d. 20 Listopada 1864 r. i w postanowieniu o zastosowaniu takowej do Warszawskiego okręgu sądowego.

43. Sprawy o takie przestępstwa i wykroczenia, co do których, podług ustawy postępowania karnego z 1864 r. i postanowienia o zastosowaniu takowej do Warszawskiego okręgu sądowego, właściwemi są sądy okręgowe, jeśli w tych sprawach już ukończono śledztwa lub jeśli po dzień 1 Lipca 1876 roku w pierwszej instancji nie zostały jeszcze osądzone, odstąpione będą prokuratorom właściwych sądów okręgowych, którzy rozporządzą niemi w zastosowaniu się do wyżej wzmiankowanej ustawy i postanowienia.

44. Jeżeli od wyroków przed d. 1 Lipca 1876 roku zapadłych w sprawach, które podług ustawy postępowania cywilnego z d. 20 Listopada 1864 r. ulegają jurysdykcji sądów okręgowych, założone będą w ustanowionym sposobie i w terminie właściwym apelacye lub protesty do sądu kryminalnego, apelacyjnego, lub do dziesiątego departamentu Rządzącego Senatu, to postępowanie w przedmiocie tych apelacyj i protestów odstąpionem będzie izbie sądowej. Podobnież i w sprawach wyżej wzmiankowanych zapadłe, jeżeli termin do podania tych skarg nie upłynął.

45. Въ теченіи Апрѣля, Мая и Іюня мѣсяцевъ 1876 года, нынѣшнія судебныя установленія, при объявленіи приговора, обязаны объяснять подсудимому не только о срокѣ и порядкѣ, въ какомъ онъ можетъ обжаловать постановленный приговоръ, но и о томъ новомъ судебномъ установленіи, въ которое онъ можетъ подать апелляціонный отзывъ. Правило это примѣняется также и къ приговорамъ, упомянутымъ въ статьѣ 41 настоящихъ правилъ.

46. По поступленіи означенныхъ въ статьяхъ 40 и 43 дѣлъ, свидѣтели и свѣдущіе люди, спрошенные при слѣдствіи подъ присягою, допрашиваются въ судѣ подъ напоминаніемъ о данной уже присягѣ.

47. Исполненіе окончательныхъ приговоровъ, вступившихъ въ законную силу до 1 Іюля 1876 года, объявленіе приговоровъ, состоявшихся въ прежнихъ судебныхъ мѣстахъ до того же дня, и разсмотрѣніе обстоятельствъ, относящихся къ исполненію этихъ приговоровъ, производится подлежащими новыми судебными установленіями или по распоряженію оныхъ, а равно чинуютъ прокурорскаго надзора, на основаніи устава уголовнаго судопроизводства 20 Ноября 1864 г. и положенія о примѣненіи онаго къ Варшавскому округу.

48. Существующій нынѣ особый порядокъ разрѣшенія ходатайствъ о помилованіи отмѣняется; но присужденные къ наказаніямъ на основаніи дѣйствующихъ нынѣ въ губерніяхъ Царства Польскаго узаконеній объ уголовномъ судопроизводствѣ не лишаются права просить подлежащій, по мѣсту содержанія подсудимаго подъ стражею или по мѣсту совершенія преступленія, окружный судъ объ исходатайствованіи, чрезъ посредство Министра Юстиціи, помилованія на основаніи означенныхъ узаконеній.

49. Дѣла, подлежащія, на основаніи прежнихъ узаконеній, ревизіи Десятаго Департамента Сената, по которымъ до 1-го Іюля 1876 года состоятся приговоры въ судахъ полиціи исправительной, уголовныхъ и апелляціонномъ, или которыя поступятъ къ этому времени, какъ въ упомянутые суды, такъ и въ Десятый Департаментъ Сената, въ порядкѣ ревизіонномъ, передаются въ судебную палату, хотя бы преступное дѣяніе, согласно новымъ уставамъ, подлежало разбирательству мировыхъ судебныхъ установленій.

50. Жалобы объ отмѣнѣ состоявшихся до 1 Іюля 1876 года окончательныхъ приговоровъ подаются Уголовному Кассационному Департаменту Правительствующаго Сената.

45. W ciągu Kwietnia, Maja i Czerwca 1876 r., teraźniejsze sądy obowiązane są przy ogłoszeniu wyroku oznajmiać podsądnemu, nie tylko o terminie i sposobie, w jakim może zapadły wyrok zaskarżyć, ale zarazem wskazać nową władzę sądową, do której może podać apelację. Przepis ten stosuje się także i do wyroków, wzmiankowanych w artykule 41 niniejszego postanowienia.

46. W sprawach wymienionych w artykułach 40 i 43, świadkowie i biegli, przesłuchani w toku śledztwa pod przysięgą, będą w sądzie badani, z napomnieniem, że przysięgę wykonali.

47. Wykonanie wyroków ostatecznych, przed d. 1 Lipca 1876 roku uprawomocnionych, ogłoszenie wyroków, zapadłych w sądach poprzednich przed powyższą datą, oraz rozpoznanie okoliczności do wykonania tychże wyroków odnoszących się, uskutecznione będzie przez właściwe nowe władze sądowe, lub — z rozporządzenia ich jak również osób urzędu publicznego, na zasadzie ustawy postępowania karnego z d. 20 Listopada 1864 r. i postanowienia o zastosowaniu takowej do Warszawskiego okręgu sądowego.

48. Obecnie istniejący sposób decydowania próśb w odwołaniu się do drogi łaski zostaje uchylony; wszelako skazani na kary na zasadzie obowiązujących dotąd w Królestwie Polskiem przepisów postępowania karnego nie pozbawiają się prawa prosić sąd okręgowy właściwy miejscu, gdzie podsądny pozostaje w areszcie, albo miejscu dokonania czynu przestępnego, o wyjednanie, za pośrednictwem Ministra Sprawiedliwości, ułaskawienia, na zasadzie wzmiankowanych przepisów.

49. Sprawy, które na mocy poprzednich praw ulegały rewizji dziesiątego departamentu Senatu, i w których przed d. 1 Lipca 1876 roku zapadną już wyroki w sądach policji poprawczej, kryminalnych i apelacyjnych, albo, które wejdą już do tego czasu zarówno do wymienionych sądów jak i do dziesiątego departamentu Senatu w drodze rewizji, odstąpione będą izbie sądowej, chociażby czyn przestępny, podług nowych ustaw, ulegał rozpoznaniu sądów pokoju.

50. Skargi, żądające uchylenia wyroków ostatecznych, przed d. 1 Lipca 1876 r. zapadłych, zanoszone będą do kryminalnego kasacyjnego departamentu Rzządzającego Senatu.

51. Жалобы и протесты на состоявшиеся до 1 Июля 1876 г. постановления о содержании подсудимых под стражею или объ оставлении их на свободѣ во время производства слѣдствія, подлежатъ разсмотрѣнію судебной палаты.

52. Дѣла, поступившія, до означеннаго въ ст. 51 срока, въ военные суды, оканчиваются сими судами и передаѣ въ общія судебныя установленія не подлежатъ.

53. Впредь до разрѣшенія въ законодательномъ порядкѣ вопроса относительно порядка производства на будущее время дѣлъ о самовольномъ оставлении отечества, дѣла сіи производятся въ окружныхъ судахъ на основаніи дѣйствующихъ нынѣ по сему предмету узаконеній.

в) О дѣлахъ дисциплинарныхъ.

54. Дѣла дисциплинарныя противъ должностныхъ лицъ судебного вѣдомства за нарушение ими обязанностей службы, кои не будутъ окончены производствомъ до 1 Июля 1876 года, передаются на предварительное разсмотрѣніе Министра Юстиціи, которому предоставляется прекращать таковыя дѣла или давать имъ дальнѣйшее движеніе установленнымъ порядкомъ.

V. Объ ипотечныхъ канцеляріяхъ.

55. Архивы и канцеляріи губернскихъ ипотекъ переходятъ въ заведываніе окружныхъ судовъ, по принадлежности.

56. Архивы и канцеляріи окружныхъ ипотекъ, состоящихъ при мировыхъ судахъ, переходятъ въ заведываніе мѣстныхъ мировыхъ судей, а если сихъ судей нѣскольکو, то въ заведываніе того, при которомъ, по особому распоряженію, будетъ состоять ипотечное отдѣленіе.

57. Ипотечные округа прежнихъ гражданскихъ трибуналовъ и мировыхъ судовъ распредѣляются между окружными судами и мировыми судьями, по принадлежности.

58. Жалобы на состоявшіяся до 1 Июля 1876 года рѣшенія ипотечныхъ отдѣленій при гражданскихъ трибуналахъ, поданныя въ установленный срокъ, разрѣшаются судебною палатою, а жалобы

51. Skargi i protesta na decyzje, zapadłe przed d. 1 Lipca 1876 roku, względem zatrzymania podsądnych w detencyjnym areszcie lub pozostawienia ich na wolności w toku śledztwa, ulegają rozpoznaniu izby sądowej.

52. Sprawy, które przed oznaczonym w art. 51 terminem wejść do sądów wojennych, przez te sądy będą ukończone i nie mogą być zwracane sądom zwyczajnym.

53. Do czasu rozstrzygnięcia w drodze prawodawczej kwestyi co do postępowania sądowego na przyszłość w sprawach o samowolne opuszczenie ojczyzny, sprawy takowe rozstrzygane będą przez sądy okręgowe, na zasadzie obecnie w tym przedmiocie obowiązujących praw.

c) O sprawach dyscyplinarnych.

54. Sprawy dyscyplinarne przeciwko urzędnikom sądowym o wykroczenia służbowe, w których postępowanie nie będzie ukończono przed d. 1 Lipca 1876 r., odstąpione będą do uprzedniego rozpoznania Ministrowi Sprawiedliwości, od którego zależy będzie, sprawy takowe umorzyć, albo w ustanowionym sposobie dalszy bieg im nadać.

V. O kancelaryach hipotecznych.

55. Archiwa i kancelarye hipotek gubernialnych przechodzą pod zarząd właściwych sądów okręgowych.

56. Archiwa i kancelarye hipotek okręgowych znajdujących się przy sądach pokoju, przechodzą pod zarząd miejscowych sędziów pokoju, a jeżeli tych sędziów będzie kilku, to pod zarząd tego z nich, przy którym, na mocy oddzielnego w tym względzie rozporządzenia, znajdować się będzie wydział hipoteczny.

57. Okręgi hipoteczne poprzednich trybunałów cywilnych i sądów pokoju, rozdzielają się pomiędzy właściwe sądy okręgowe i sędziów pokoju.

58. Skargi na zapadłe przed d. 1 Lipca 1876 roku decyzje wydziałów hipotecznych przy trybunałach cywilnych, zanesione, w ustanowionym terminie, rozstrzygać będzie izba sądowa; a skargi

на рѣшенія ипотечныхъ отдѣленій при мировыхъ судахъ разсматриваются окружнымъ судомъ.

VI. О дѣлахъ, архивахъ и депозитахъ упраздняемыхъ судебныхъ мѣстъ.

59. Архивы древнихъ актовъ и дѣлъ остаются въ тѣхъ мѣстахъ, гдѣ они состоятъ въ настоящее время.

60. Депозиты упраздняемыхъ судебныхъ мѣстъ переходятъ въ вѣдѣніе новыхъ судебныхъ установлений.

61. Для хранения дѣлъ упраздняемыхъ судебныхъ мѣстъ образуется въ каждой губерніи по одному архиву, съ назначеніемъ для завѣдыванія онымъ особаго архиваріуса, на основаніи существующихъ по сему предмету узаконеній. Въ архивѣ, находящемся въ г. Варшавѣ, хранятся всѣ дѣла упраздненныхъ судовъ полиціи исправительной.

VII. О нотаріальной части.

62. Начиная съ 1 Іюля 1876 года, всѣ нотаріальные акты совершаются на основаніи Высочайше утвержденного, 14 Апрѣля 1866 года, положенія о нотаріальной части и правилъ примѣненія оного къ Варшавскому судебному округу.

63. Въ теченіи тридцати дней, считая съ указанного въ статьѣ 62 срока, прежніе регенты, состоящіе при губернскихъ и окружныхъ ипотечныхъ канцеляріяхъ, прекращаютъ совершеніе нотаріальныхъ актовъ, и выдаютъ лишь изъ актовъ, совершенныхъ до того времени, выписи, на основаніи дѣйствующихъ нынѣ правилъ. Выписямъ этимъ сохраняется сила, присвоенная прежними узаконеніями.

64. По истеченіи *тридцати дней* со введенія въ дѣйствіе нотаріальнаго положенія, регенты представляютъ всѣ находящіеся у нихъ акты, документы и книги въ мѣстный ипотечный архивъ, порядкомъ, указаннымъ въ статьѣ 14 правилъ о примѣненіи положенія о нотаріальной части въ Варшавскому судебному округу.

65. По представленіи, на основаніи статьи 64, актовъ, документовъ и книгъ въ ипотечный архивъ, выписи и копіи храня-

на decyzje wydziałów hipotecznych przy sądach pokoju—sąd okręgowy.

VI. O aktach, archiwach i depozytach zwijających się sądów.

59. Archiwa akt dawnych pozostają w tych miejscach, w których się obecnie znajdują.

60. Depozyta zwijających się sądów przechodzą pod zarząd nowych władz sądowych.

61. W celu zachowania akt zwijających się sądów, ustanowioném będzie w każdej gubernii po jedném archiwum, którém zawia-
dywać będzie oddzielny archiwista, mianowany na zasadzie praw w tym przedmiocie obowiązujących. W archiwum znajdującém się w m. Warszawie, zachowane będą wszystkie akta zwiniętych sądów polieyi poprawczej.

VII. O notaryacie.

62. Poczynając od 1 Lipca 1876 r. wszystkie akta notaryalne sporządzane będą na zasadzie Najwyżej zatwierdzonej d. 14 Kwietnia 1866 r. ustawy notaryalnej i postanowienia o zastosowaniu takowej do Warszawskiego okręgu sądowego.

63. W ciągu dni trzydziestu, licząc od terminu oznaczonego w artykule 62, poprzedni rejenci kancelaryj ziemiańskich i rejenci okręgowi przestaną sporządzać akta notaryalne i wydawać tylko będą z aktów przed tym terminem sporządzonych, wypisy, na zasadzie obowiązujących do tego czasu przepisów. Wypisy te będą miały moc nadaną im przez dotychczasowe prawa.

64. Po upływie *dni trzydziestu* od dnia wprowadzenia w wykonanie ustawy notaryalnej, rejenci złożą wszystkie znajdujące się u nich akta, dokumenta i księgi, w miejscowym archiwum hipoteczném, w sposób wskazany w artykule 14 postanowienia o zastosowaniu ustawy notaryalnej do Warszawskiego okręgu sądowego.

65. Po złożeniu, na mocy poprzedzającego 64 artykułu, aktów, dokumentów i ksiąg w archiwum hipoteczném, wypisy i kopie ak-

щихся въ семь архивѣ актовъ выдаются секретаремъ ипотечнаго отдѣленія, порядкомъ, указаннымъ въ положеніи о нотаріальной части 14 Апрѣля 1866 г. и въ статьѣ 34 правилъ о примѣненіи онаго къ Варшавскому судебному округу, причемъ долженъ быть сохраненъ буквальный текстъ упомянутыхъ актовъ.

66. Правила, относящіяся до распорядка и дѣлопроизводства въ соединенныхъ съ ипотечными нотаріальными архивахъ и ипотечныхъ канцеляріяхъ, при конхъ, на основаніи статьи 2 правилъ о примѣненіи положенія о нотаріальной части къ Варшавскому судебному округу, состоятъ нотаріусы, опредѣляются наказами. Впредь до утвержденія въ законодательномъ порядкѣ общаго наказа для всѣхъ судебныхъ мѣстъ (учр. суд. устан. ст. 166 и 167), Министру Юстиціи предоставляется издавать временныя, по упомянутымъ предметамъ, правила:

Подписалъ:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.

(С. У. и Р. Ц., 1875 г., N. 50, стр. 645).

44.

1875 года Юня 14-го

Указъ Правительствующаго Сената

(по I-му Департаменту).

Съ приложеніемъ Временныхъ Правилъ относительно производства дѣлъ въ нынѣшнихъ судебныхъ учрежденіяхъ Царства Польскаго.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушали: во 1-хъ) предложеніе Управляющаго Министерствомъ Юстиціи, отъ 12-го Юня 1875 г., за N. 8686, слѣдующаго содержанія: Управляющій Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА Канцелярією по дѣламъ Царства Польскаго, при отношеніи отъ 8-го сего Юня за N. 688, сообщилъ

tów w archiwum tém zachowywanych, wydawać będzie sekretarz wydziału hipotecznego, w sposób wskazany w ustawie notaryalnej z d. 14 Kwietnia 1866 r. i w artykule 34 postanowienia o zastosowaniu takowej do Warszawskiego okręgu sądowego, przyczém ma być zachowany dosłowny tekst pomienionych aktów.

66. Przepisy dotyczące wewnętrznego urządzenia i referatów w połączonych z hipotecznymi archiwach notaryalnych i w kancelaryach hipotecznych, przy których, na zasadzie art. 2 postanowienia o zastosowaniu ustawy notaryalnej do Warszawskiego okręgu sądowego, urzędują notaryusze, ustanowione będą w instrukcyach. Do czasu zatwierdzenia w drodze prawodawczej ogólnej dla wszystkich sądów instrukcyi (art. 166 i 167 org. sąd.), Minister Sprawiedliwości mocen jest wydawać tymczasowe, dotyczące tych kwestyj, przepisy.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.

44.

14 Czerwca 1875 r.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU
(1 DEPARTAMENT)

Z dołączeniem Przepisów Tymczasowych względem prowadzenia spraw w istniejących obecnie władzach sądowych Królestwa Polskiego.

Na mocy ukazu JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu:—po 1-wsze) przedstawienia Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości z d. 12 Czerwca 1875 r. za N. 8686, następującej osnowy: Zarządzający Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI Kancelaryą do spraw Królestwa Polskiego przy odezwie z d. 8 bieżącego Czerwca za N. 688, zakomunikował Zarządzającemu Ministe-

1875.

Управляющему Министерством Юстиціи Высочайше утвержденныя 31 Мая (12 Іюня) 1875 года Временныя Правила относительно производства дѣлъ въ нынѣшнихъ судебныхъ учрежденіяхъ Царства Польскаго. Эти Временныя Правила онъ, Статсъ-Секретарь Эссенъ, предлагаетъ Правительствующему Сенату для надлежачаго распубликованія и во 2-хъ) Правила.

Приказали:

Означенныхъ Правилъ, напечатать потребное число экземпляровъ, разослать таковыя для приведенія во всеобщую извѣстность и должнаго, въ чемъ, до кого касаться можетъ, исполненія, Его Императорскому Высочеству Намѣстнику Кавказскому, Министрамъ и Главно-управляющимъ отдѣльными частями, однимъ — при указахъ, а другимъ — чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената при копіяхъ съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать при указахъ: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Палатамъ: Судебнымъ, Уголовнаго и Гражданскаго Суда и Губернскимъ, Войсковымъ, и Областнымъ Правленіямъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить при вѣдѣніяхъ, въ Департаментъ Министерства Юстиціи — при копіи съ опредѣленія; а для припечатанія, въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи — при извѣстіи.

(Подписаль: За Оберъ-Секретаря Щегловъ).

ryum Sprawiedliwości Najwyżej zatwierdzone d. 31 Maja (12 Czerwca 1875 roku) Przepisy Tymczasowe względem prowadzenia spraw w istniejących obecnie władzach sądowych Królestwa Polskiego; pomienione przepisy tymczasowe on, Sekretarz Stanu Essen, przedstawia Rządzącemu Senatowi dla należytego obwieszczenia i—po 2-gie) Przepisów.

Polecił:

Wzmiankowanych przepisów, wydrukowawszy potrzebną ilość egzemplarzy, rozesłać takowe dla podania do powszechnej wiadomości i należytego w czém to kogo dotyczyć może, wykonania, Jego Cesarskiej Wysokości Namiestnikowi Kaukazkiemu, Ministrom i Główno-Zarządzającym oddzielnemi wydziałami, jednym — przy ukazach, a innym — przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora 1-go Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również posłać przy ukazach: Generał-Gubernatorom, Gubernatorom Wojeńnym, Gubernatorom, Izbow: Sądowym i Sądu Karnego i Cywilnego, Zarządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza Szczegółow).

На подлинномъ Собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою написано:

Въ Эмсѣ,
31 Мая (12 Юня) 1875 г.

„Утверждаю.“

ВРЕМЕННЫЯ ПРАВИЛА

Относительно производства дѣлъ въ нынѣшнихъ судебныхъ учрежденіяхъ губерній Царства Польскаго.

Для предупрежденія накопленія дѣлъ въ нынѣшнихъ судебныхъ учрежденіяхъ губерній Царства Польскаго ко времени открытія новыхъ въ сихъ губерніяхъ судебныхъ установленій, въ измѣненіе дѣйствующихъ постановленій относительно круга вѣдомства и предѣловъ власти судебныхъ въ означенныхъ губерніяхъ мѣстъ, а также мѣры опредѣляемыхъ ими наказаній на нѣкоторые преступленія и проступки, постановляются слѣдующія правила:

1. По дѣламъ гражданскимъ:

1. Иски по личнымъ обязательствамъ и о движимости, цѣною не свыше *двухсотъ пятидесяти* рублей, разсматриваются: въ первой инстанціи Спорными Отдѣленіями Мировыхъ Судовъ, а во второй и послѣдней инстанціи Гражданскими Трибуналами.

2. Всѣ прочіе иски разсматриваются Гражданскими Трибуналами въ первой инстанціи, за исключеніемъ дѣлъ посессіонныхъ и другихъ, поименованныхъ въ статьѣ 3-й Кодекса Гражданскаго Судопроизводства, которыя рѣшаются Трибуналами: во второй и послѣдней инстанціи, когда цѣна иска не превышаетъ *двухсотъ пятидесяти* рублей, а во второй инстанціи, когда цѣна иска выше *двухсотъ* рублей.

3. Судъ Апелляціонный рѣшаетъ:

во второй и послѣдней инстанціи: а) дѣла о недвижимомъ имуществѣ, когда доходъ съ онаго не превышаетъ *ста* рублей, и б) всѣ прочіе иски цѣною не свыше *двухъ тысячъ* рублей;

въ третьей и послѣдней инстанціи: посессіонные и вообще дѣла, поименованные въ статьѣ 3-й Кодекса Гражданскаго Судопроизводства, когда цѣна иска превышаетъ *десяти пятидесяти* рублей.

Na oryginale własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką napisano:

w Ems,
d. 31 Maja (12 Czerwca) 1875 r.

„Zatwierdzam“.

TYMCZASOWE PRZEPISY

Względem prowadzenia spraw w istniejących obecnie władzach sądowych w guberniach Królestwa Polskiego.

W celu zapobieżenia nagromadzeniu się spraw w istniejących obecnie władzach sądowych w guberniach Królestwa Polskiego, na czas otwarcia nowych instytucyj sądowych, zamiast obowiązujących postanowień co do zakresu działania i granic władzy sądów w rzeczonych guberniach, jak również co do stopnia wymierzanych przez nie kar za niektóre przestępstwa i wykroczenia, ustanawiają się przepisy następujące:

1. Co do spraw cywilnych:

1. Powództwa w przedmiocie zobowiązań osobistych i majątku ruchomego, nie przenoszące *dwustu pięćdziesięciu* rubli, rozpoznają w pierwszej instancji wydziały sporne sądów pokoju, a w drugiej i ostatniej instancji trybunały cywilne.

2. Wszelkie inne sprawy rozpoznają w pierwszej instancji trybunały cywilne, w wyjątkiem spraw posesoryjnych i innych wymienionych w art. 3 kodeksu postępowania cywilnego, które trybunał rozstrzyga: w drugiej i ostatniej instancji — gdy wartość powództwa nie przenosi *dwustu pięćdziesięciu* rubli, a w drugiej instancji — gdy wartość powództwa jest większą od *dwustu pięćdziesięciu* rubli.

3. Sąd apelacyjny rozstrzyga:

w drugiej i ostatniej instancji: a) sprawy o nieruchomości, gdy dochód z niej nie przenosi *stu* rubli i b) wszystkie inne sprawy, nie przenoszące *dwóch tysięcy* rubli;

w trzeciej i ostatniej instancji: sprawy posesoryjne i wogóle sprawy wyszczególnione w artykule 3 kodeksu postępowania cywilnego, gdy wartość powództwa jest większą od *dwustu pięćdziesięciu* rubli.

4. Дѣла, цѣна которыхъ превышаетъ *два тысячи* рублей, разсматриваются, по апелляции, Деятымъ Департаментомъ Правительствующаго Сената въ третьей и послѣдней инстанціи.

5. Всѣ иски и частные споры, возникающіе въ Гражданскихъ Трибуналахъ при обращеніи взысканія на движимыя или недвижимыя имущества, Апелляціонный Судъ разсматриваетъ въ послѣдней инстанціи.

6. Состоявшіяся, но не вошедшія въ законную силу до вступленія настоящихъ правилъ въ дѣйствіе рѣшенія, которыя на основаніи сихъ правилъ считались бы окончательными, подлежатъ, во всякомъ случаѣ, обжалованію въ одну высшую инстанцію, съ тѣмъ условіемъ, чтобы апелляции или жалобы, подлежащія внесенію въ Правительствующій Сенатъ, были поданы не позже *трехъ мѣсяцевъ* со дня обнародованія настоящихъ правилъ. Упомянутый срокъ увеличивается для лицъ, живущихъ внѣ предѣловъ Царства Польскаго, срокомъ, опредѣленнымъ въ статьѣ 73-й Кодекса Гражданскаго Судопроизводства.

II. По дѣламъ уголовнымъ:

7. По отзывамъ подсудимыхъ и участвующихъ въ дѣлѣ лицъ, или по протестамъ Прокуроровъ, Суды Исправительной Полиціи разсматриваютъ во второй и послѣдней инстанціи всѣ дѣла, которыя, на основаніи дѣйствующихъ узаконеній, подвѣдомы Судамъ простой Полиціи.

8. Дѣла по нарушенію правилъ о тайномъ провозѣ товаровъ и о питейномъ сборѣ подлежатъ вѣдомству Судовъ Полиціи Исправительной въ первой и Судовъ Уголовныхъ во второй и послѣдней инстанціи, если сумма, взыскиваемая съ нарушителя казеннымъ вѣдомствомъ, не выше *двухсотъ пятидесяти* рублей; если же сумма взысканія превышаетъ *двести пятьдесятъ* рублей, то дѣла сего рода рѣшаются: Уголовными Судами въ первой, а Апелляціоннымъ Судомъ во второй и послѣдней инстанціи.

9. Суды Исправительной Полиціи разсматриваютъ въ первой инстанціи дѣла, исчисленныя въ пунктѣ 2 статьи 23-й Положенія о введеніи въ дѣйствіе Уложенія о наказаніяхъ уголовныхъ и исправительныхъ 1847 года, за исключеніемъ преступленій, за которыя опредѣлено наказаніе, сопряженное съ лишеніемъ всѣхъ osobowychъ правъ и преимуществъ, или съ ограниченіемъ оныхъ.

4. Sprawy, których wartość przenosi *dwa tysiące* rubli, rozpoznawane będą w drodze apelacji w dziewiątym departamencie Rządzącego Senatu w trzeciej i ostatniej instancji.

5. Wszelkie powództwa i spory incydentalne powstające w trybunałach cywilnych, przy zwróceniu egzekucji do majątku ruchomego lub nieruchomego, sąd apelacyjny rozpoznaje w ostatniej instancji.

6. Wyroki, które zapadły, ale nie uprawomocniły się, przed wprowadzeniem w wykonanie niniejszych przepisów i które na zasadzie tych przepisów uważałyby się za ostateczne, mogą być w każdym razie zaskarżone do jednej wyższej instancji, z tym warunkiem, ażeby apelacje i skargi, które mają być wniesione do Rządzącego Senatu, podane były najpóźniej w *trzy* miesiące od daty ogłoszenia niniejszych przepisów. Termin ten dla osób zamieszkałych poza obrębem Królestwa Polskiego przedłuża się o przeciąg czasu określony w art. 73 kodeksu postępowania cywilnego.

II. Co do spraw karnych:

7. Sady policyi poprawczej rozstrzygają, z odwołań się pod sądnych i osób do sprawy wpływających, tudzież wskutek protestów prokuratorów, w drugiej i ostatniej instancji, wszystkie sprawy, które na mocy obowiązujących praw, należą do atrybucji sądów policyi prostej.

8. Sprawy dotyczące wykroczeń przeciwko przepisom o tajemnym przewozie towarów i o akeyzie od trunków, ulegają rozpoznaniu sądów policyi poprawczej w pierwszej i sądów kryminalnych w drugiej i ostatniej instancji, jeżeli suma, dochodzona przez władę skarbową, na osobie, która się dopuściła wykroczenia, nie przenosi *dwustu pięćdziesięciu* rubli; jeżeli zaś dochodzona suma przenosi *dwieście pięćdziesiąt* rubli, to sprawy tego rodzaju rozstrzygane będą: przez sądy kryminalne w pierwszej, a przez sąd apelacyjny w drugiej i ostatniej instancji.

9. Sady policyi poprawczej rozpoznają w pierwszej instancji sprawy wymienione w ustępie d art. 23 postanowienia o wprowadzeniu w wykonanie kodeksu kar głównych i poprawczych z 1847 r., z wyjątkiem przestępstw, zagrożonych karami, połączonemi z pozbawieniem wszelkich szczególnych praw i przywilejów, lub z ograniczeniem takowych.

10. Уголовные Суды рассматривают во второй и последней инстанции дела по отзывам подсудимых и протестам Прокуроров на приговоры, постановленные Судами Исправительной Полиции в первой инстанции.

11. Рассмотрению Уголовных Судов в первой инстанции предоставляются, сверхъ поименованных в статье 24 Положения о введении в действие Уложения о наказаниях уголовных и исправительных 1847 года, все дела по преступлениям, за кои положено наказание, сопряженное с лишением всех прав, или всех особенных прав и преимуществ, или с ограничением оных.

12. Апелляционный Суд рассматривает во второй и последней инстанции отзывы и протесты на приговоры, постановленные Уголовными Судами в первой инстанции, если только по этим делам не состоялись приговоры, определившие уголовное наказание или если определение оного не требовалось прокурором, или же, если они, на основании действующих узаконений, не подлежат рассмотрению Десятого Департамента Правительствующего Сената в ревизионном порядке.

13. Дела, которые, на основании предшедшей 12-й статьи, не подлежат окончательному решению Апелляционного Суда, рассматриваются Десятым Департаментом Правительствующего Сената в третьей и последней инстанции.

14. Состоявшиеся до дня вступления настоящих правил в действие приговоры, которые на основании сих правил признавались бы окончательными, подлежат пересмотру высших инстанций, если они своевременно были законно и установленным порядком обжалованы.

15. Все действовавшие до издания настоящих правил узаконения относительно подсудности, на сколько они не противны настоящим правилам, остаются в своей силе.

16. Внесение в следственные протоколы вопросов сохраняется впредь только при окончательном допросе обвиняемого по наиболее важным делам уголовным.

17. Со вступлением в действие настоящих правил, вместе статей 1160, 1167, 1171, 1174 (ч. 1-й), 1176, 1177, 1178, 1179, 1181, 1182, 1183, 1186, 1187, 1190, 1191 и 1192 Уложения о наказаниях уголовных и исправительных 1847 года, должны быть

10. Sądy kryminalne rozpoznają w drugiej i ostatniej instancji sprawy z odwołań się podsądnych i z protestów prokuratorów, podawanych przeciwko wyrokom wydanym przez sądy policyi poprawczej w 1-jej instancji.

11. Sądy kryminalne wyrokuja w pierwszej instancji, oprócz spraw wyszczególnionych w art. 24 postanowienia o wprowadzeniu w wykonanie kodeksu kar głównych i poprawczych z 1847 roku, w sprawach o przestępstwa, za które oznaczoną jest kara połączona z pozbawieniem wszystkich praw lub wszelkich szczególnych praw i przywilejów, albo z ograniczeniem takowych.

12. Sąd apelacyjny rozpoznaje w 2-jej i ostatniej instancji odwołania się i protesty od wyroków wydanych przez sądy kryminalne w 1-jej instancji, lecz wtedy tylko, gdy w sprawach tych nie zapadły wyroki skazujące na kary główne, lub gdy prokurator nie żądał wymierzenia takowej kary, lub wreszcie, gdy wyroki takowe, na mocy postanowień obowiązujących, nie ulegają rozpoznaniu dziesiątego departamentu Rządzącego Senatu w drodze rewizji.

13. Sprawy, w których sąd apelacyjny, na mocy poprzedzającego artykułu 12-go, nie wyrokuje ostatecznie, rozpoznawać będzie dziesiąty departament Rządzącego Senatu w trzeciej i ostatniej instancji.

14. Wyroki zapadłe przed dniem wprowadzenia w wykonanie niniejszych przepisów, które na mocy tych przepisów należałyby uważać za ostateczne, ulegają przejrzaniu przez wyższą instancję, jeżeli w czasie właściwym, prawnie i w ustanowionej na to drodze, były zaskarżone.

15. Wszystkie, przed wydaniem niniejszych przepisów istniejące, prawa co do właściwości sądu zachowują moc obowiązującą, o ile nie pozostają w sprzeczności z temiż przepisami.

16. Zamieszczanie w protokole śledztwa pytań punktacyjnych pozostawia się nadal, tylko przy ostatecznym badaniu oskarżonego w najważniejszych sprawach kryminalnych.

17. Z chwilą wprowadzenia w wykonanie niniejszych przepisów zamiast artykułów 1160, 1167, 1171, 1174 (cz. 1-jej), 1176, 1178, 1179, 1181, 1182, 1183, 1186, 1187, 1190 i 1192 kodeksu kar głów-

примѣняемы къ соотвѣтственнымъ преступленіямъ статьи 149—181 Устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ Мировыми Судьями и статьи 1655, 1656, 1659, 1663, 1666, 1667, 1671, 1674, 1681 и 1682 Уложения о наказаніяхъ изд. 1866 года.

Примѣчаніе. По преступленіямъ, предусмотрѣннымъ въ вышеозначенныхъ статьяхъ Уложения о наказаніяхъ 1847-го года, совершеннымъ до дня, въ который настоящія правила должны возымѣть дѣйствіе, состоявшіеся и не вошедшіе въ законную силу приговоры подлежатъ измѣненію относительно опредѣленныхъ въ нихъ наказаній, на основаніи вышеуказанныхъ статей Устава о наказаніяхъ, налагаемыхъ Мировыми Судьями и Уложения о наказаніяхъ 1866 года, если въ сихъ послѣднихъ положены менѣе строгія наказанія.

18. Настоящія правила получаютъ силу и дѣйствіе съ 1-го Августа 1875 года.

Подписаль:

Предсѣдательствующій въ Комитетѣ по дѣламъ Царства Польскаго
Константинъ Чевкинъ.

(С. У. и Р. Ц., 187 г., № 50, стр. 651).

45.

1875 года Іюня 24-го.

УКАЗЪ ПРАВИТЕЛЬСТВУЮЩАГО СЕНАТА
(по I-му ДЕПАРТАМЕНТУ).

Объ учрежденіи должности присяжныхъ переводчиковъ при окружныхъ судахъ.

По указу ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА, Правительствующій Сенатъ слушал: предложеніе Управляющаго Министерствомъ Юстиціи, отъ 12 Іюня 1875 г., за N. 8816, при коемъ предлагаетъ Правительствующему Сенату, доставленное при отношеніи Государственнаго Секретаря, отъ 9 сего Іюня за N. 1101, Высочайшее повелѣніе объ исполненіи послѣдовавшаго въ Государственномъ Совѣтѣ мнѣнія слѣдующаго содержания:

ныхъ и поправочныхъ з 1847 року, do odpowiednichъ przestępstwъ należy stosować artykuły 149 do 181 ustawy o karachъ wymierzanychъ przez sędziówъ pokoju i art. 1655, 1656, 1659, 1663, 1666, 1667, 1671, 1674, 1681 i 1682 kodeksu kar z 1866 roku.

Uwaga. W sprawachъ o przestępstwa, przewidziane w wyżej wymienionychъ artykułachъ kodeksu kar z 1847 roku, i popełnione przedъ dniemъ, w którymъ przepisy niniejsze otrzymują moc obowiązującą, wyroki zapadłe, lecz nieuprawomocnione, ulegają zmianie co do kar przezъ nie wymierzonychъ na zasadzie wyżej wskazanychъ artykułówъ ustawy o karachъ wymierzanychъ przez sędziówъ pokoju i kodeksu karnego z 1866 r., jeżeli w tychъ ostatnichъ ustanowiono kary łagodniejsze.

18. Przepisy niniejsze otrzymują moc obowiązującą z dniemъ 1-ymъ Sierpnia 1875 roku.

Podpisał:

Przewodniczący w Komitecie do spraw Królestwa Polskiego
Konstanty Czewkin.

45.

24-go Czerwca 1875 r.

UKAZ RZĄDZĄCEGO SENATU (1-SZY DEPARTAMENT).

O utworzeniu posady tłumaczów przysięgłychъ przy sądachъ okręgowychъ.

Na mocy указу JEGO CESARSKIEJ MOŚCI, Rządzący Senat, po wysłuchaniu: przedstawienia Zarządzającego Ministeryum Sprawiedliwości z d. 12 Czerwca 1875 r., za N. 8816, przy którymъ składa Rządzącemu Senatowi dostarczony przy odezwie Sekretarza Państwa z d. 9 Czerwca za N. 1101 Najwyższy rozkazъ o wypełnieniu zapadłego w Radzie Państwa zdania następującej osnowy:

Государственный Совѣтъ, въ Соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Гражданскихъ и Духовныхъ Дѣлъ и въ Общемъ Собраніи, рассмотрѣвъ представленіе Министра Юстиціи объ учрежденіи должности присяжныхъ переводчиковъ при окружныхъ судахъ, и соглашаясь въ существѣ съ заключеніемъ его, Министра, *мнѣніемъ положили*:

I. Статью 420 учрежденія судебныхъ установленій дополнить слѣдующимъ правиломъ: „Для изготвления и повѣрки, какъ по просьбамъ частныхъ лицъ, такъ и по требованіямъ судебныхъ и правительственныхъ установленій, переводовъ и копій всякаго рода актовъ, документовъ и другихъ бумагъ, представляемыхъ въ означенныя установленія, состоятъ въ вѣдомствѣ окружныхъ судовъ, гдѣ Министръ Юстиціи признаетъ нужнымъ, присяжные переводчики. Права и обязанности сихъ лицъ опредѣляются въ особомъ приложеніи къ Высочайше утвержденному 14-го Апрѣля 1866 г. положенію о нотаріальной части.“

II. Статью 540 устава гражданского судопроизводства изложить такъ: „Судъ поручаетъ повѣрку перевода штатному или присяжному переводчику, или свѣдущему лицу, или же отсылаетъ переводъ, вмѣстѣ съ подлиннымъ актомъ, въ мѣстную гимназію или ближайшій университетъ, гдѣ есть преподаватели того языка, на коемъ писанъ актъ, или, наконецъ, въ Министерство Иностранныхъ Дѣлъ. Преподаватели гимназій или университетовъ имѣютъ право требовать вознагражденія по правиламъ, указаннымъ въ статьяхъ 529 и 530.“

III. Высочайше утвержденное 14-го Апрѣля 1866 г. положеніе о нотаріальной части (Свод. Зак. Т. X, ч. I, ст. 708 примѣч. допол., по прод. 1868 г.) дополнить особыми правилами о присяжныхъ переводчикахъ, состоящихъ въ вѣдомствѣ окружныхъ судовъ, слѣдующаго содержанія: 1) Права и обязанности присяжныхъ переводчиковъ опредѣляются на основаніи статей 5, 6, 17, 20, 57 (по прод. 1871 г.), 58, 59 (по прод. 1871 г.), 60, 64, 67—69, 132, 198, 211, 212 и 215 положенія о нотаріальной части, съ соблюденіемъ притомъ нижеслѣдующихъ особыхъ правилъ (п. 2—8). 2) Должность присяжнаго переводчика не можетъ быть соединяема съ другою должностію по судебному вѣдомству, за исключеніемъ лишь должности нотаріуса. 3) Присяжные переводчики опредѣляются и увольняются Министромъ Юстиціи и вступаютъ въ отпращиваніе должности по принесеніи присяги въ публичномъ засѣданіи

Rada Państwa w Połączonych Departamentach Praw oraz Spraw Cywilnych i Duchownych i na Ogólném Zebraniu, rozpoznawszy przedstawienie Ministra Sprawiedliwości o utworzeniu posady tłumaczy przysięgłych przy sądach okręgowych i zgadzając się w zasadzie z jego wnioskiem, *uchwaliła zdanie*:

I. Artykuł 420 organizacyi sądowej uzupełnić w sposób następujący: „Do sporządzania i sprawdzania, zarówno na skutek próśb osób prywatnych i na żądanie władz sądowych i rządowych instytucyj, tłumaczeń i kopij wszelkiego rodzaju aktów, dokumentów i innych papierów, w rzeczonych instytucjach składanych, urzędować będą w jurysdykcji tych sądów okręgowych, w których Minister Sprawiedliwości za potrzebne to uzna, tłumacze przysięgli. Prawa i obowiązki tych osób określa oddzielny dodatek do Najwyżej zatwierdzonej d. 14 Kwietnia 1866 r. ustawy notaryalnej.“

II. Art. 540 ustawy postępowania cywilnego zredagować w sposób następujący: „Sąd poruczy sprawdzenie tłumaczenia tłumaczowi etatowemu lub przysięgiemu, albo biegłemu, lub też odesła tłumaczenie razem z aktem oryginalnym do miejscowego gimnazjum lub do najbliższego uniwersytetu, gdzie są nauczyciele wykładający ten język, w jakim pisany jest akt, lub wreszcie—do Ministerium Spraw Zagranicznych. Nauczyciele gimnazjów i profesorowie uniwersytetów mają prawo żądać wynagrodzenia, stosownie do przepisów wskazanych w artykułach 529 i 530.“

III. Najwyżej zatwierdzona d. 14 Kwietnia 1866 r. ustawa notaryalna (Sw. Zak. T. X cz. I art. 708 uwaga uzupełn. według dal. c. z r. 1868) uzupełnić oddzielnymi przepisami o tłumaczach przysięgłych, urzędujących w jurysdykcji sądów okręgowych, następującej osnovy: 1) Prawa i obowiązki tłumaczy przysięgłych określają artykuły 5, 6, 17, 20, 57 (według dal. c. z r. 1871), 58, 59 (według dal. c. z r. 1871), 60, 64, 67—69, 132, 198, 211, 212 i 215 ustawy notaryalnej, z zachowaniem nadto poniższych szczególnych przepisów (ust. 2—8). 2) Posady tłumacza przysięgłego nie można zajmować jednocześnie z inną posadą sądową za wyjątkiem jedynie urzędu notariusza. 3) Tłumaczy przysięgłych mianuje i uwalnia ze służby Minister Sprawiedliwości; obejmują oni urząd po złożeniu przysięgi na publiczném posiedzeniu sądu okręgowego (org. sąd. dod. do art. 303). 4) Osoby powyższe: a) będą sporządzały, i sprawdzały, zaró-

окружного суда (учр. суд. уст., прил. въ ст. 303). 4) Лица сии: а) изготовляютъ и повѣряютъ какъ по просьбамъ частныхъ лицъ, такъ и по требованіямъ судебныхъ и правительственныхъ установленій, переводы представляемыхъ въ означенныя установленія актовъ, документовъ и другихъ бумагъ, съ тѣхъ или на тѣ изъ иностранныхъ языковъ, въ которыхъ они, по испытаніи ихъ, въ указанномъ Министромъ Юстиціи порядкѣ, признаны будутъ имѣющими надлежащія познанія и б) изготовляютъ и повѣряютъ, по такимъ же просьбамъ или требованіямъ, копіи писанныхъ на тѣхъ языкахъ актовъ, документовъ и бумагъ. 5) Вознагражденіе за изготовленіе и повѣрку переводовъ и копій по требованіямъ судебныхъ и правительственныхъ установленій, присяжные переводчики получаютъ на основаніи таксы, устанавливаемой Министромъ Юстиціи, по соглашенію съ Министромъ Финансовъ. За работы, производимыя по просьбамъ частныхъ лицъ, назначается вознагражденіе, по сей же таксѣ, или по добровольному съ просителями соглашенію, на основаніи особыхъ правилъ, издаваемыхъ по соглашенію упомянутыхъ Министровъ. 6) Присяжный переводчикъ имѣетъ, для приложенія къ изготовляемымъ имъ переводамъ и копіямъ, а также засвидѣтельствованіямъ произведенной повѣрки перевода или копій, печать съ изображеніемъ губернскаго герба и съ подписью вокругъ: „печать присяжнаго переводчика такого то (имя и фамилія), тамъ то (названіе города или уѣзда)“. 7) Присяжный переводчикъ обязанъ вести реестръ для означенія всѣхъ вообще какъ изготовленныхъ, такъ и повѣренныхъ имъ переводовъ и копій. Реестръ этотъ изготовляется самимъ присяжнымъ переводчикомъ и выдается ему за шнуромъ, печатью и скрѣпою по листамъ секретаря окружного суда и за подписью члена того суда. 8) Увольненіе въ отпускъ присяжнаго переводчика разрѣшается председателемъ окружного суда не иначе, какъ по назначеніи для исправленія обязанностей переводчика, по собственному его представленію, другаго лица, выдержавшаго означенное въ пунктѣ 4-мъ испытаніе.

Намиѣни написано: ЕГО ИМПЕРАТОРСКОЕ ВЕЛИЧЕСТВО воспослѣдовавшее мнѣніе въ Общемъ Собраніи Государственнаго Совѣта, объ учрежденіи должности присяжныхъ переводчиковъ при окружныхъ судахъ; Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить.

Подписать:

Предсѣдатель Государственнаго Совѣта *КОНСТАНТИНЪ*.
3-го Іюня 1875 г.

вно на skutek prośb osób prywatnych jak i na żądanie władz sądowych i rządowych instytucyj, tłumaczenia składanych w rzeczonych instytucjach aktów, dokumentów i innych papierów z tych, lub na te z pomiędzy obcych języków, eo do których, po odbyciu egzaminu w sposób przez Ministra Sprawiedliwości wskazany, uznaném będzie, iż należytą znajomość ich posiadają i b) sporządzają i sprawdzają, na skutek takichże prośb lub żądań, kopie pisanych w tych językach aktów, dokumentów i papierów. 5) Wynagrodzenie za sporządzenie i sprawdzenie tłumaczeń i kopij na żądanie władz sądowych i rządowych instytucyj tłumacze przysięgli otrzymywać będą na zasadzie taksy, ustanowionej przez Ministra Sprawiedliwości po porozumieniu się z Ministrem Finansów. Za prace dokonane na skutek prośb osób prywatnych wynagrodzenie wyznaczoném będzie według téjże taksy lub téż, podług dobrowolnego zgodzenia się z prośzącymi, na zasadzie oddzielnych przepisów wydawanych po porozumieniu się wzmiankowanych Ministrów. 6) Tłumacz przysięgły będzie miał pieczęć z herbem gubernii i napisem wokrag: „pieczęć tłumacza przysięgłego takiego a takiego (imię i nazwisko), w takiem to a w takiem miejscu (nazwisko miasta lub powiatu), którą przykładać będzie do sporządzanych przez siebie tłumaczeń i kopij, jak również do poświadczeń dokonanego sprawdzenia tłumaczeń lub kopij. 7) Tłumacz przysięgły obowiązany jest prowadzić repertoryum wszystkich wogóle, zarówno sporządzonych przez siebie jak i sprawdzonych, tłumaczeń i kopij. Repertoryum to, założone przez samego tłumacza przysięgłego, wydawaném mu będzie po przesnurowaniu, opieczetowaniu i zawiadymowaniu przez sekretarza sądu okręgowego i z podpisem członka tegoż sądu. 8) Urlop tłumaczowi przysięgłemu udziela prezes sądu okręgowego, jedynie—po zamianowaniu do pełnienia obowiązków tłumacza, na własne jego przedstawienie, osoby, która zdała egzamin w ustępie 4 wskazy.

Na zdaniu napisano: JEGO CESARSKA MOŚĆ, zapadłe na Ogólném Zebraniu Rady Państwa, zdanie o utworzeniu posady tłumaczów przysięgłych przy sądach okręgowych, Najwyżej zatwierdzić raczył i wykonać rozkazał.

Podpisał:

Prezes Rady Państwa *KONSTANTY*.
3-go Czerwca 1875 г.

Приказали:

О такомъ Высочайше утвержденномъ мнѣніи Государственнаго Совѣта, для свѣдѣнія и должнаго, въ чемъ, до кого касаться будетъ, исполненія, увѣдомить Его Императорское Высочество Намѣстника Кавказскаго, Министровъ и Главноуправляющихъ отдѣльными частями, однихъ—указами, а другихъ—чрезъ передачу къ дѣламъ Оберъ-Прокурора 1-го Департамента Правительствующаго Сената копій съ опредѣленія Сената; равнымъ образомъ послать указы: Генералъ-Губернаторамъ, Военнымъ Губернаторамъ, Губернаторамъ, Губернскимъ, Областнымъ и Войсковымъ Правленіямъ и Судебнымъ Палатамъ; въ Святѣйшій же Правительствующій Синодъ, во всѣ Департаменты Правительствующаго Сената и Общія оныхъ Собранія сообщить вѣдѣнія; а въ Департаментъ Министерства Юстиціи передать копію съ опредѣленія; для припечатанія же въ установленномъ порядкѣ, Конторѣ Сенатской Типографіи передать извѣстіе.

(Подписалъ: За Оберъ-Секретаря *Щегловъ*).

С. У. и Р. П., 1875 г., N. 53, стр. 720.

Polecił:

O takim Najwyższym rozkazie, dla wiadomości i należnego kogo to dotyczyć będzie, wykonania, uwiadomić Jego Cesarską Wysokość Namiestnika Kaukaskiego, Ministrów i Główno-Zarządzających oddzielnemi wydziałami, jednych—ukazami, a innych—przez zakomunikowanie do akt Naczelnego Prokuratora i Departamentu Rządzącego Senatu kopij postanowienia Senatu; również przesłać ukazy: General-Gubernatorom, Gubernatorom Wojennym, Gubernatorom, Zarządom Gubernialnym, Wojskowym i Obwodowym i Izbowi Sądowym; Najświętszemu zaś Synodowi Rządzącemu, wszystkim Departamentom Rządzącego Senatu i ich Ogólnym Zebraniom zakomunikować uwiadomienia, a Departamentowi Ministerium Sprawiedliwości kopię postanowienia; dla wydrukowania zaś w sposobie przepisany, kantorowi drukarni Senatu udzielić wiadomość.

(Podpisał: Za Naczelnego Sekretarza *Szczegłowa*).

СПИСОКЪ

Постановленіямъ и распоряженіямъ Правительства

1875 года.

Ч А С Т Ъ I.

I. Указы Правительствующаго Сената.

	N.	Стр.
1. Объ устройствѣ дѣлопроизводства въ присутствіяхъ по воинской повинности съ приложеніемъ выписки изъ журнала Общаго Собранія Государственнаго Совѣта 28 Сентября 1874 г., заключающей въ себѣ сужденія Государственнаго Совѣта по настоящему дѣлу	2.	4
отъ 28 Декабря 1874 г.		
2. Съ приложеніемъ временнаго положенія объ эмеритальной комисіи въ губерніяхъ Царства Польскаго и росписаніе чиновъ оной	4.	16
отъ 14 Января 1875 г.		
3. О порядкѣ принятія пожертвованій дѣлаемыхъ въ пользу благотворительныхъ заведеній состоящихъ въ завѣдываніи сельскихъ гминныхъ управленій	5.	28
отъ 17 Января 1875 г.		

SPIS

Postanowień i Rozporządzeń Rządu

za rok 1875.

CZĘŚĆ I.

I. Ukazy Rządzącego Senatu.

	N.	Str.
1. O organizacyi referatów w urzędach do <u>powinności wojskowej</u> , z przyłączeniem wypisu z protokołu ogólnego zebrania Rady Państwa z dnia 28 Października 1874 roku wyluszczonego sposób zapatrywania się Rady Państwa na ten przedmiot	2.	5
z d. 28 Grudnia 1879 r.		
2. Z przyłączeniem czasowego postanowienia o <u>komisji emerytalnej</u> w guberniach Królestwa Polskiego i rozkład jej urzędów	4.	17.
z d. 14 Stycznia 1875 r.		
3. O sposobie <u>przyjmowania ofiar</u> , czynionych na korzyść <u>zakładów dobroczynnych</u> pozostających pod <u>zawadywaniem urzędów gminnych</u>	5.	29
z d. 17 Stycznia 1875 r.		

4. О возвышеніи размѣра акциза съ вина въ Царствѣ Польскомъ, упраздненіи корчемной стражи въ пограничныхъ съ Царствомъ губерніяхъ Имперіи и о мѣрахъ противъ ввоза контрабанднаго вина 7. 34
отъ 30 Января 1875 г.
5. О принятіи на счетъ Государственнаго казначейства издержекъ по отправленію призванныхъ къ исполненію воинской повинности въ губерніскіе города для переосвидѣтельствованія и въ лечебныя заведенія на испытаніе 12. 56
отъ 12 Февраля 1875 г.
6. О продажѣ гербовой бумаги въ губерніяхъ Царства Польскаго 13. 58
отъ 12 Февраля 1875 г.
7. О разъясненіи статей 45 (п. б) и 46 Устава о воинской повинности 14. 62
отъ 25 Февраля 1875 г.
8. О введеніи въ дѣйствіе Судебныхъ Уставовъ 20 Ноября 1864 г. въ Царствѣ Польскомъ 18. 72
отъ 6 Марта 1875 г.
 - а) Положеніе о примѣненіи судебныхъ уставовъ 20 Ноября 1864 г. къ Варшавскому Судебному Округу 18. 76
 - б) Временныя правила о судопроизводствѣ въ коммерческихъ судахъ въ Варшавскомъ Судебномъ Округѣ 18. 156
 - в) Уставъ объ особыхъ производствахъ въ Варшавскомъ Судебномъ Округѣ 18. 162
 - г) Правила о примѣненіи къ Варшавскому Судебному Округу Высочайше утвержденного 14 Апрѣля 1866 г. положенія о нотаріальной части 18. 206
 - д) Штаты судебныхъ установленій Варшавскаго Судебнаго Округа 18. 222
9. По вопросу дополненія существующихъ узаконеній о печатаніи судебныхъ рѣшеній 19. 242
отъ 7 Марта 1875 г.

4. O podwyższeniu wysokości akcyzy od wódki w Król. Polskiem, zniesieniu straży defraudacyjnej w guberniach granicznych z Królestwem Polskiem i o środkach przeciw wprowadzaniu defraudowanej wódki 7. 35
z d. 30 Stycznia 1875 r.
5. O przyjęciu na rachunek Skarbu Państwa kosztów na wysyłanie powołanych do odbycia powinności wojskowej do miast gubernialnych dla ich powtórne-go zrewidowania i do zakładów leczniczych dla zbadania 12. 57
z d. 12 Lutego 1875 r.
6. O sprzedaży papierni stempłowej w guberniach Królestwa Polskiego 13. 59
z d. 12 Lutego 1875 r.
7. O wyjaśnieniu art. 45 (ust. b) i 46 Ustawy o powinności wojskowej 14. 63
z d. 25 Lutego 1875 r.
8. O wprowadzeniu do Królestwa Polskiego ustaw sądowych z d. 20 Listopada 1864 r. 18. 73
z d. 6 Marca 1875 r.
 - a) Postanowienie o zastosowaniu ustaw sądowych z d. 20 Listopada 1864 r. do Warszawskiego Okręgu Sądowego 18. 77
 - b) Przepisy tymczasowe o postępowaniu w sądach handlowych okręgu sądowego Warszawskiego 18. 157
 - c) Ustawa o postępowaniach szczególnych w okręgu sądowym Warszawskim 18. 163
 - d) Przepisy o zastosowaniu do Warszawskiego Okręgu Sądowego Najwyżej zatwierdzonej d. 14 Kwietnia 1866 roku ustawy notaryalnej 18. 207
 - e) Etaty władz sądowych Warszawskiego Okręgu sądowego 18. 223
9. W przedmiocie uzupełnienia istniejących przepisów o drukowaniu wyroków sądowych 19. 243
z d. 7 Marca 1875 r.

	N.	Стр.
10. Съ приложеніемъ конвенціи о наслѣдствахъ заключенной 31 Октября (12 Ноября) 1874 г. между Россією и Германією	21.	248
отъ 3 Апрѣля 1875 г.		
11. О нераспространеніи льготы 3-го разряда по семейному положенію въ отправленіи воинской повинности, на лицъ, слѣдующихъ за братьями принятыми на службу за членовредительство или укрывательство	25.	278
отъ 25 Апрѣля 1875 г.		
12. О порядкѣ опредѣленія въ губерніяхъ Царства Польскаго неспособныхъ къ труду лицъ въ семействѣ при назначеніи льготъ по отправленію воинской повинности	26.	282
отъ 25 Апрѣля 1875 г.		
13. Объ отвѣтственности лицъ неимѣющихъ права заниматься врачебною практикою, за употребленіе, при врачеваніи ядовитыхъ или сильнодѣйствующихъ веществъ	27.	286
отъ 29 Апрѣля 1875 г.		
14. О порядкѣ пересмотра рѣшеній по опредѣленію неспособности къ труду лицъ въ семействѣ при назначеніи льготъ по отправленію воинской повинности	28.	290
отъ 30 Апрѣля 1875 г.		
15. О вознагражденіи кандидатовъ на должности по судебному вѣдомству за труды ихъ	29.	294
отъ 5 Мая 1875 г.		
16. О примѣненіи ст. 151 Устава о воинской повинности къ лицамъ: 1) получившимъ отсрочку до будущихъ призывовъ; 2) замѣнившимъ себя зачетными рекрутскими квитанціями	30.	298
отъ 5 Мая 1875 г.		
17. О порядкѣ выдачи заграничныхъ паспортовъ лицамъ подлежащимъ воинской повинности	31.	302
отъ 5 Мая 1875 г.		
18. Объ отбываніи обязательной службы менонитами	32.	306
отъ 14 Мая 1875 г.		

	N.	Стр.
10. Z dołączeniem konwencji o spadkach zawartéj d. 31 Października (12 Listopada) 1874 r. pomiędzy Rosyą a Niemcami	21.	249
z d. 3 Kwietnia 1875 r.		
11. O niestosowaniu ulgi 3-éj kategorii z powodu położenia familijnego, w odbywaniu powinności wojskowej, do osób, następujących po braciach przyjętych do służby za uszkodzenie członków lub za ukrywanie się	25.	279
z d. 25 Kwietnia 1875 r.		
12. O sposobie określania w guberniach Królestwa Polskiego niezdolności do pracy osób w rodzinie przy nadaniu ulg w odbywaniu powinności wojskowej	26.	283
d. 25 Kwietnia 1875.		
13. O odpowiedzialności osób niemających prawa zajmować się praktyką lekarską za użycie przy leczeniu artykułów trujących lub gwałtownie działających	27.	287
z d. 29 Kwietnia 1875 r.		
14. O sposobie przeglądania decyzji określających niezdolność do pracy osób w rodzinie przy nadaniu ulg w odbywaniu powinności wojskowej	28.	291
z d. 30 Kwietnia 1875 r.		
15. O wynagradzaniu kandydatów na urzęda sądowe za ich zajęcia	29.	295
z d. 5 Maja 1875 r.		
16. O zastosowaniu art 151 Ustawy o powinności wojskowej: 1) do osób, które pozyskały odroczenie do przyszłych powołań; 2) do tych, które zastąpiły się rekruckimi wykupnemi kwitami	30.	299
z d. 5 Maja 1875 r.		
17. O sposobie wydawania pasportów zagranicznych osobom podlegającym powinności wojskowej	31.	303
z d. 5 Maja 1875 r.		
18. O odbywaniu obowiązkowej służby przez Menonitów	32.	307
z d. 14 Maja 1875 r.		

	N.	Стр.
19. Объ измѣненіи статей 316 и 319-й Учр. Судеб. ныхъ Установленій	33.	310
отъ 19 Мая 1875 г.		
20. О присоединеніи Судебной части въ губерніяхъ Царства Польскаго къ вѣдомству Министерства Юстиціи	34.	314
отъ 26 Мая 1875 г.		
21. Съ приложеніемъ Всеобщаго Почтоваго Договора и протокола о присоединеніи къ оному Франціи и о размѣнѣ ратификаціи	38.	324
отъ 6 Іюня 1875 г.		
22. О дополненіи ст. 45-й Устава о воинской повинности	39.	376
отъ 6 Іюня 1875 г.		
23. О порядкѣ введенія въ дѣйствіе Высочайше утвержденныхъ 19 Февраля 1875 года законоположеній объ устройствѣ судебной части въ Варшавскомъ Судебномъ Округѣ	43.	386
отъ 14 Іюня 1875 г.		
24. Съ приложеніемъ временныхъ правилъ относительно производства дѣлъ въ нынѣшнихъ судебныхъ учрежденіяхъ Царства Польскаго	44.	416
отъ 14 Іюня 1875 г.		
25. Объ учрежденіи должности присяжныхъ переводчиковъ при окружныхъ судахъ	4.	426
отъ 24 Іюня 1875 г.		

II. Высочайшія повелѣнія объявленныя Правительствующему Сенату.

1. Относительно участія директоровъ и инспекторовъ классическихъ прогимназій и директоровъ учительскихъ институтовъ и гимназій въ дѣлахъ женскихъ учебныхъ заведеній вѣдомства Министерства Народнаго Просвѣщенія	1.	2
отъ 25 Ноября 1874 г.		

	N.	Стр.
19. O zmianie artykułów 316 i 319 Organizacyi Sądowej z d. 19 Maja 1875 r.	33.	311
20. O przyłączeniu sądownictwa w guberniach Królestwa Polskiego do jurysdykcji Ministerjum Sprawiedliwości z d. 26 Maja 1875 r.	34.	315
21. Z dołączeniem Powszechnego Traktatu Pocztowego i protokołu o przyłączeniu się do niego Francji i o wymianie ratyfikacyi	38.	325
z d. 6 Czerwca 1875 r.		
22. O uzupełnieniu artykułu 45 Ustawy o powinności wojskowej	39.	377
z d. 6 Czerwca 1875 r.		
23. O sposobie wprowadzenia w wykonanie Najwyżej zatwierdzonych d. 19 Lutego 1875 roku praw o organizacyi sądownictwa w Warszawskim Okręgu Sądowym	43.	387
z d. 14 Czerwca 1875 r.		
24. Z dołączeniem tymczasowych przepisów względem prowadzenia spraw w istniejących obecnie władzach sądowych Królestwa Polskiego	42.	417
25. O utworzeniu posady tłumaczy przysięgłych przy Sądach Okręgowych	—.	427
z d. 24 Czerwca 1875 r.		

II. Najwyższe rozkazy zakomunikowane Rządzącemu Senatowi.

1. W przedmiocie udziału dyrektorów i inspektorów progimnazjów klasycznych i dyrektorów instytucji i seminariów nauczycielskich w sprawach zakładów naukowych żeńskich Wydziału Ministerjum Oświaty publicznej	1.	3
z d. 25 Listopada 1874 r.		

	N.	Стр.
2. Обь устройствѣ дѣлопроизводства по Греко-Уніатскихъ дѣламъ	3.	14
отъ 13 Декабря 1874 г.		
3. О примѣненіи къ пограничной стражѣ существующихъ въ военномъ вѣдомствѣ постановленій о правахъ и преимуществахъ нижнихъ чиновъ	9.	48
отъ 10 Января 1875 г.		
4. О разрѣшеніи перевозки транзитомъ, безъ досмотра и оплаты пошлиною иностранныхъ товаровъ слѣдующихъ изъ Пруссіи въ Австрію черезъ Граевскую Таможню по желѣзнымъ дорогамъ Бресто-Граевской и Кіево-Брестской	16.	66
5. О таможенной пошлинѣ съ лаковъ спиртныхъ и масляныхъ	23.	276
отъ 14 Марта 1875 г.		
6. О наименованіи жандармскаго полицейскаго Управленія желѣзныхъ дорогъ въ Царствѣ Польскомъ „Варшавскимъ Жандармскимъ Полицейскимъ Управленіемъ желѣзныхъ дорогъ“	24.	278
отъ 5 Марта 1875 г.		
7. О наименованіи холмскаго женскаго шестикласснаго училища „Маріинскимъ“	35.	316
отъ 30 Апрѣля 1875 г.		
8. Обь учрежденіи отдѣленій Польскаго Банка въ городахъ Ломжѣ и Андреевѣ Кѣлецкой губерніи	36.	316
отъ 14 Марта 1875 г.		
9. О приведеніи въ исполненіе опредѣленія Святѣйшаго Синода обь устройствѣ и управленіи возсоединяемой съ Православіемъ Греко-Уніатской Холмской епархіи	37.	318
отъ 7 Мая 1875 г.		
10. О порядкѣ возвышенія кондукторовъ вѣдомства Путей Сообщенія изъ низшаго класса въ высшій	41.	378
отъ 8 Мая 1875 г.		

	N.	Стр.
2. O organizacyi referatów w sprawach Grecko-Unickich z d. 13 Grudnia 1874 r.	3.	15
3. O zastosowaniu do straży pogranicznej istniejących w Wydziale Wojny postanowień o prawach i prerogatywach niższych stopni	9.	49
z d. 10 Stycznia 1875 r.		
4. O dozwoleniu przewozu <u>transito</u> , bez rewizyi i opłaty cła, towarów zagranicznych przechodzących z Prus do Austrii przez komorę celną Grajewską drogami żelaznemi Brzesko-Grajewską i Kijowsko-Brzeską	16.	67
5. O cła od lakierów spirytusowych i olejnych	23.	277
z d. 14 Marca 1875 r.		
6. O nazwaniu <u>żandarmskiego zarządu policyjnego dróg żelaznych</u> w Królestwie Polskim: Warszawskim Żandarmskim Zarządem policyjnym dróg żelaznych. z dnia 5 Marca 1875 r.	24.	279
7. O nazwaniu <u>chełmskiej szkoły sześcioklasowej żeńskiej „Maryjską“</u>	35.	317
z d. 30 Kwietnia 1875 r.		
8. O utworzeniu filii Banku Polskiego w miastach Łomży i Jędrzejowie gubernii Kieleckiej	36.	317
z d. 14 Marca 1875 r.		
9. O wprowadzeniu w wykonanie decyzyi Najświętszego Synodu o <u>organizacyi i zarządzie przyłączonej do Prawosławia Chełmskiej grecko-unickiej dyecezyi</u> . z d. 7 Maja 1875 r.	37.	319
10. O sposobie awansowania konдукторów wydziału dróg <u>komunikacyi</u> z niższej klasy do wyższej	41.	379
z d. 8 Maja 1875 r.		

III. Высочайше утвержденныя мѣнія Государственнаго Совѣта.

	N.	Стр.
1. О дополненіи п. 1-го ст. 53 Высочайше утвержденнаго 1-го Января 1874 года устава о воинской повинности	15.	64
отъ 28 Января 1875 г.		
2. О воспрещеніи привоза и продажи анилиновой краски не въ кристаллахъ	22.	274
отъ 25 Февраля 1875 г.		
3. О мѣрахъ къ сокращенію числа лотерей	42.	382
отъ 13 Мая 1875 г.		

IV. Высочайше утвержденныя положенія Комитета Министровъ.

1. Относительно оставленія въ своей силѣ правилъ отъ отчужденія частныхъ имуществъ подъ желѣзныя дороги	6.	32
отъ 18 Декабря 1874 г.		
2. Объ измѣненіи нѣкоторыхъ §§ Устава Россійскаго Страхов. отъ огня Общества учрежденнаго въ 1827 г.	17.	68
отъ 7 Февраля 1875 г.		

V. Высочайше утвержденныя положенія Комитета по дѣламъ Царства Польскаго.

1. О продолженіи срока дѣйствія Высочайше утвержденныхъ 19 Юни 1870 г. правилъ о содержаніи земскихъ дорогъ въ губерніяхъ Царства Польскаго, по 1-ое Января 1878 г.	8.	44
отъ 2 Января 1875 г.		
2. О присвоеніи разрядовъ пенсій должностямъ отдѣленій Государственныхъ Имуществъ въ Казенныхъ Палатахъ Царства Польскаго	20.	246
отъ 22 Февраля 1875 г.		

III. Najwyżej zatwierdzone Zdania Rady Państwa.

	N.	Str.
1. O uzupełnieniu ustępu 1-go art. 53 Najwyżej zatwierdzonej dnia 1 Stycznia 1874 r. Ustawy o powinności wojskowej	15.	65
z d. 28 Stycznia 1875 r.		
2. O zakazie przywożenia i sprzedaży farby anilinowej nie w kryształachъ	22.	275
z d. 25 Lutego 1875 r.		
3. O środków zmniejszenia liczby loteryj	42.	383
z d. 13 Maja 1875 r.		

IV. Najwyżej zatwierdzone postanowienia Komitetu Ministrów.

1. W przedmiocie pozostawienia w swój mocy przepisów o <u>wyłączeniu</u> majątków prywatnych na użytek dróg żelaznych	6.	33
z dnia 13 Grudnia 1874 r.		
2. O zmianie niektórych paragrafów Rosyjskiego Towarzystwa Ubezpieczeń od ognia założonego w r. 1827.	17.	69
z d. 7 Lutego 1875 r.		

V. Najwyżej zatwierdzone postanowienia Komitetu do spraw Królestwa Polskiego.

1. O przedłużeniu mocy obowiązującej Najwyżej zatwierdzonych dnia 19 Czerwca 1870 roku przepisów o <u>utrzymywaniu</u> dróg ziemskich w guberniach Królestwa Polskiego po dzień 1 Stycznia 1878 r.	8.	45
z d. 2 Stycznia 1875 r.		
2. O przywiązaniu kategorii co do pensyj do urzędów w Wydziałach Dóbr Państwa w Izbach Skarbowych Królestwa Polskiego	20.	247
z d. 22 Lutego 1875 r.		

VI. Донесенія и представленія различныхъ вѣдомствъ Правительствующему Сенату.

	N.	Стр.
1. Объ измѣненіи нѣкоторыхъ параграфовъ Устава Варшавскаго Городскаго Кредитнаго Общества .	10.	52
отъ 13 Января 1875 г.		
2. Объ учрежденіи въ г. Варшавѣ военной тюрьмы .	11.	54
отъ 18 Января 1875 г.		
3. Объ акцизѣ съ сахарнаго песка	40.	378
отъ 8 Мая 1875 г.		

VI. Doniesienia i przedstawienia różnychъ Wydziałów do Rządzącego Senatu.

	N.	Str.
1. O zmianie niektórych paragrafów Ustawy Warszaw- skiego Towarzystwa Kredytowego Miejskiego . .	10.	53
z d. 13 Stycznia 1875 r.		
2. O urządzaniu w m. Warszawie więzienia wojskowego	11.	55
z d. 18 Stycznia 1875 r.		
3. O akcyzie od maczki cukrowej	40.	379
z d. 8 Maja 1875 r.		

УКАЗАТЕЛЬ ПОСТАНОВЛЕНІЙ

по предметамъ, съ обозначеніемъ главы списка постановленій и распоряженій, а равно очереднаго номера той же главы.

По Вѣдомству Министерства Финансовъ:

- а) Торговья, мануфактурныя, промышленныя: III 2.
- б) О податяхъ, гербовой бумагѣ, акцизѣ и таможенныхъ пошлинахъ: I 4, 6. II 4, 5. VI 3.
- в) Кассовыя по банкамъ и кредитнымъ учрежденіямъ: I 2. II 8. V 2. VI 1.
- г) Горныя и Соляныя.
- д) Общія: II 3.

По Вѣдомству Министерства Внутреннихъ Дѣлъ:

- а) Полицейскія и военныя: I 1, 5, 7, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 22.
- б) О благотворительныхъ заведеніяхъ: I 3.
- в) По духовной части: II 2, 9.
- г) Медицинскія: I 13.
- д) Почтовыя.
- е) Общія: III 3. IV 2. V 1.

SKOROWIDZ PRZEDMIOTOWY

do spisu rzeczy, z oznaczeniem rozdziału tegoż spisu, oraz numeru kolejnego w rozdziale.

Wydział Ministeryum Finansów:

- a) Handlowe, rękodzielnicze, przemysłowe: III 2.
- b) O podatkach, stemplach, akcyzie, cłach: I 4, 6. II 4, 5, VI 3.
- c) Kasowe, o bankach i instytucjach kredytowych: I 2. II 8. V 2. VI 1.
- d) Górnicze, solne.
- e) Ogólne: II 3.

Wydział Ministeryum Spraw Wewnętrznych:

- a) Policyjne i wojskowe: I 1, 5, 7, 11, 12, 14, 16, 17, 18, 22.
- b) O zakładach dobroczynnych: I 3.
- c) Wyznaniowe: II 2, 9.
- d) Lekarskie: I 13.
- e) Pocztowe.
- f) Ogólne: III 3. IV 2. V 1.

По Вѣдомству Министерства Просвѣщенія:
II 1, 7. III 1.

По Вѣдомству Министерства Путей Сообщенія и публичныхъ
зданій:
II 10. IV 1.

По Вѣдомству Министерства Юстиціи:
I 8, 9, 10, 15, 19, 20, 21, 23, 24, 25.

По Вѣдомству Министерства Войны:
II 6. VI 2.

По Вѣдомству Министерства Иностранныхъ Дѣлъ:

Wydział Ministeryum Oświaty:
II 1, 7. III 1.

Wydział Ministeryum Dróg Komunikacyi i Gmachów Publicznych:

II 10, IV 1.

Wydział Ministeryum Sprawiedliwości:
I 8, 9, 10, 15, 19, 20, 21, 23, 24, 25.

Wydział Ministeryum Wojny:
II 6. VI 2.

Wydział Ministeryum Spraw Zagranicznych:

Omyłki druku.

<i>Na str.</i>	<i>Wiersz</i>	<i>Zamiast</i>	<i>Czytać</i>
275	14	1874	1875
283	7	17-go	25-go
287	2	30-go	29-go
291	7	14-go	30-go
302	2	1874	1875
317	15	13	3
